ԿԻՐԱԿԻ
ԱՊՐԻԼ
1
DIMANCHE
1er AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

HARATCH

ՄԻՏՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍՏ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

Թիւ 82

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա՝ Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ՝ 210 Ֆ.
Արտասահման՝ Տար. 450 Ֆ. - Հատը՝ 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.671 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.671

ԿԱՐԴԱԼՈՎ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

(ՀԱՏՈՒԱԾ)

Բաժնուեցաւ իրարմէ արի ու մշակ,
լո՛ւռ՝ ձեռբերնին ճակտին դրած
մէկմէկու.
ու՝ թիկնադարձ՝ արեւն ա՛լ տուն
կը դառնայ
լեռներէն վեր՝ ինչպէս մշակն իջաւ
գիւղ.

«Հային երգը» կարդալէս ետք միշտ այս տողերն է որ կը վերյիշեմ, դուրսէն եկած այս թելադրութիւնը՝ դոր բնականաբար, մթնոլորտը կը պահանջէ. Մեծարենցի (դուք ըսէք՝ նաեւ ցեղի՛ն) չունչը (1), որ Վարուժանի բարձր դրականութեան քիչ մը բանաստեղծութիւն բերէ: Բերէ մշակին ու արեւուն զուտորոշող, զանոնք իրենց խակութեանը մէջ հասուցող գոյն, ներքին խլրտում. խորհուրդ: Աղուորը վերածէ դեղեցիկի: Սանձէ լեզուին ու երեւակայութեան հրախաղութիւնը, իր ուժգնութեանը մէջ տեղ մը կեցնէ զայն՝ որպէսզի նկարը ամբողջանայ՝ բայց չաւարտի. չարունակէ թելադրել: Մնացեալը բացատրութիւն է միայն. արձակին դերը: Վերցուցի՞ք թելադրականը. - մեռա՛ւ քերթուածը:

Ասօրէ ապրի մը քաղաքակրթութեան մասին չէ, - մեր լաւագոյն ներկայացուցիչներէն է Վարուժան. դրականութեան մասին չէ, - մեր օրերու մեծագոյնն է Վարուժան, բանաստեղծութեան ալ մասին չէ, - որուն բաղկացուցիչ բոլոր տարրերուն դումա՛րն է Վարուժան բացի կարեւորագոյնէն՝ զոր բանաստեղծութեան մէջ բանաստեղծակա՛նը կը կոչենք. այն՝ որ քերթուածը պիտի բռնէ. պահէ:

Այս խմաստով քերթուած մեր նոր դրականութեան մէջ հինգ հոգի դրած են միայն, - Դուրեան, Մեծարենց, Զարենց, Սարաֆեան, Կոստանդեան: Աւելցուցէք չատ չատ, մէկ երկու անուն եւս. օրինակ՝ Ահարոն. - քիչ անդամ՝ բայց տեղի՛ն: Բայց, ի սէր Աստուծոյ, զանց առէք միւս բոլոր չատախօսները՝ որոնցմով խճողած է մեր դասագիրքերն ու դրական հայրենասիրական երեկոյթներն ու բեմերը: Հոչակեցէք Վարուժանին մեծութիւնը՝ որպէսզի ըսեն թէ այս ժողովուրդը դրականն ճաշակը գոնէ չէ կորսնցուցած: Այսօր իսկ կը նախընտրեմ լսել իր մէջ մեր դրական - լեզուական փորձառութեան չափանիշ - նուագարանը՝ քան թէ «Անլռելի դանդակատան» մը միօրինակ, ձանձրացընող ղօղանջը կամ կիկոյի մը ժանկացընող ղօղանջը կամ կիկոյի մը ժանկացընող ղօղանջը: Կը կարդամ Վարուժան: Միւսները մէկ անգամ միայն կարդացած եմ. եւ վե՛րջ:

×

Երբեք չեմ հասկցած թէ Օշական ինչպէս Մալէգեան, Եղիշէ Դուրեան կ'որդեգրէ եւ «զարմանալի թաքուն, անխոտոռան փառասիրութեամբ» քուդքին բերել կու տայ Սարաֆեանի «Անջրպետի մը գըրաւումը», եւ «Մակընթացութիւնը»: Ինչ որ չվախցաւ գրելու, եզրակացնելով Վարուժանի յատկացուած գլուխը, թէ «Դարուժանի յատկացուած գլուխը, թէ «Դարուժան մեծագոյն վառքերէն մէկն է մեր քնարերգութեան, եթէ ոչ մեծագոյնը», պիտի հասկնար, իրեն պէս մէկը անպայմա՛ն պէտք է հասկնար թէ Վարուժանի բանաստեղծութեան բնական շարունակութիւնը, զարգացումն էր Սարաֆեան՝ նոյն մակարդակով, չունչով ու մտահոգութիւններով. գուցէ նուազ թծախնդիր, նուազ մշակուած, նուազ արուեստագէտ՝ բայց չա՛տ աւելի ենթակայական, մարդկայնօրէ՛ն վաւերական:

Ինչի՞ վերագրել Օշականի այս մօտեցումը: Ի՞նչ եւս կորսնցուցած էր դրական հոտառութիւնը (չեմ խօսիր չունեցած անաչառութեան մասին): Զարմանալի է մանաւանդ որ Վարուժանի յատկացուած իր բաժնին մէջ քանիցս քարեր կը գլորէ Փարիզի տղոց, որոնք «Փարիզի գիհիներուն մէջ, իրենց վրայ կամար կապող թշուառութեան մէջէն կը դառնն զայն, Վարուժանը»: Մեր մէջ գուցէ Փարիզի տղաքը միայն լաւագոյնս սերտած էին Վարուժանի բերած փորձառութիւնը, դասը: Այլապէս՝ պիտի չզատէին զայն ու մնային հոն՝ ուր կեցան ու կեցած են տակաւին «նահատակ դրագէտներու» բոլոր կաչաղակները: Ալ ի՞նչ խօսք Հայաստանի մէջ Զարենցի եւ Սիփիւռքի մէջ Թէքէեանի անհամար, անթիւ աղբահատակներուն մասին:

Խնդիրը, կարծեմ, ընդհանուր մակարդակի հարց է, մանաւանդ այսօր: Երբ Օշական իսկ, օրին, այդպէս կը զատէ՝ կը զատախարակէ. կը վարժեցնէ: Ամէն ինչ կլլեցուցած են մեզի՝ նախակրթարանի մեր դրատեղաններէն սկսած: Այլեւս վարժուած ենք ամէն ինչ լսելու եւ բնաւ չենք զարմանար որ կուսակցական - խմբակիրուսուցիչներ բանավէճը իրրեւ տեսութիւն ծախեն կամ դրականութիւն ու հայդատ չփոթող մարդիկ դրականութեան մասին դիրք դրեն եւ ուրիշներ կարդան՝ ի չգոյէ լաւագոյնին: Լաւ որ Վարուժան բանաստեղծ չէ՝ ի չգոյէ լաւագոյնին:

×

Կը յիշեմ Շահնուրի խօսքը, վիպական իր ծիրին մէջ չափազանցեալ՝ բայց եւ ճշմարի՛տ. - «Հայը ունի զմայլելի բանաստեղծներ, բայց ո՛չ գրականութիւն»: Մեր նոր դրականութիւնը գոնէ իրրեւ ճաշակ, արուեստ ու քաղաքակրթութեան մակարդակ պիտի սկսէր Վարուժանով, բայց հետեւորդ չունեցաւ: Շարժումի չվերածուեցաւ: Շարժում՝ որ դեղագիտական քերթողական վերանորոգումի, նոր ուղիի իսկ չյանգէր՝ պահէր տակաւին մտաւորական արժանապատուութեան, մակարդակի՛ չափանիշը: Եղան մեծեր՝ բայց բան պատահականութեան, հոս ու հոն, կարծէք՝ իրարմէ պէխապար: Մտաւորական պարկեշտութեան բացակայութեան կողքին ոչ մէկ ընդհանուր մտահոգութիւն, ոչ մէկ արժէքի գոտի: Ազգը վերածեցինք կուսակցութիւններու, կուսակցականները վերածեցինք տեսարաններու (2), հայրենասիրական ճառը վերածեցինք զրական չափանիշի՝ մեր զաւակներուն ձգելով իրաւ գնահատումը այն միւս մեծերուն՝ որոնց լեզուն, յաճախ, չեն խօսիր այլեւս: Լսած եմ թէ Վարուժանն է ըսած, բայց չեմ կրցած ստուգել. եթէ ինքն ալ չէ ըսած, բայց ի՛նչ լաւ է ըսուած՝ թէ «հայրենասիրութիւնը մեր դրականութեան մէջքը կոտրեց»:

×

Եթէ համաձայն ենք Վալերիին, թէ «բանաստեղծութեան պարագականութիւնն է ազգի մը լեզուով կատարեալ իրագործումներ կատարել», մեր պարագային յաջողագոյն օրինակը Վարուժանն է. անկասկա՛ծ:

×

Ինչ որ կը պակսի իր բանաստեղծութեան՝ լռութիւնն է գուցէ. ելք՝ որմէ ծայր տայ անվերջը, ստեղծուած՝ բայց չսպառած, չթաւարտուած պահանջը. ներքին չարժումը՝ որպէսզի բան մը յաւիտենապէս վերակոչ: Լռութիւնը ի՛ր, բայց նաեւ՝ մե՛ր, որ պէտք է յաջորդէր՝ ամբողջացնելու համար ընկալումը: Կարենալ կենալ՝ երբ տակաւին ըսելիք կայ. զսպել երեւակայութիւնը՝ երբ պատկերները կը տոպանցնեն. ոչ թէ խոտացնել՝ այլ խիտ ըլլալ: Իրապէս որ կարելի չէ ամէն ինչ պահանջել. նո՛յնիսկ Վարուժանէն:

ՉՈՒԼՈՒ ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

---

(1) «Ցեղին չունչը» կը նշանակէ ընկալումի եւ արտայայտութեան հարազատ, ազգային երանգ՝ որ կը պակսի նոյնիսկ «Ցեղին սիրտը» այլապէս հրաշալի, հայրենաշունչ հատորին:

(2) Ըսողներ կան, եւ գրողներ, թէ դաշնակցական գրականութիւն կայ: Ի՞նչ անարգանք՝ շարքային դաշնակցական Վարուժանի հերքողականին հանդէպ:

Դ. ՎԱՐՈՒԺԱՆ՝ ԱՅՍՕՐ

Մեծարանք՝ անշուշտ, բայց երբեք ոչ նաեւ ներքող:

Բանաստեղծ մը պատուելու արդարացման կերպը թերեւս կարդալ է վերստին անոր արտադրութիւնը, միշտ ծածկումի ենթակայ՝ իր բացակայութեամբ: Իսկ Դ. Վարուժանի ծննդեան հարիւրամեակին առիթով համապատասխանել մեծարանքի մը կարելի յղացքին՝ պիտի նշանակէր այդ խորհրդանիշ - անունին եաին դրուագ հարցադրութիւնները բանալ, կազմակերպել ու քննել. պատասխանել անոնց չատ ու չէն կոչին, որ կ'ուղղուի մեզի եթէ կարող ենք լսողութեան:

Այսօր մեզի համար՝ Վարուժանի գործը աւելի է քան անցեալէն մնացած հրաշալի դէղօր մը, անդրջրհեղեղեան խեփոր մը պահուած ցուցափեղկի տակ, կամ դրականութեան մը մէկ եզակի արխանքը: Հարցումներու խուրձ մըն է անիկա, որ սա էջերը դրող մարդիկը կը դնեն իրենց մտքին, երբ Վարուժան կը կարդան: Եւ հարցումները պէտք է հասցնել մինչեւ անկարելին, որպէսզի գործը ապրի այժմէականով:

Ի վերջոյ ի՞նչ է հողը, ի՞նչ է սեռը որ մեծատարած կը վայրատակէ Հեքաւնոս երգեր կոչուած գրքին մէջ՝ աւելի հոդեկան չրջանակ քան պարզ անուն: Բայց ի՞նչ են աստուածները ու հեթանոսութիւնը, հայրենիքն ու քերթուածը: Ոչինչ՝ որ ըլլար բացայայտ, երբ ամէն ինչ կը թուի այնքան յայտնի, ծանօթ եւ անհետեւ: Ի՞նչ բան կը չարժի այդ հարցումները ուղղող բառերուն մէջ, ուր կը զրուի սակայն Վարուժանի բանաստեղծական փորձառութիւնը:

Շատ քիչ բան պիտենք այս արտադրութիւնը բռնող ցանկութիւններու կազմածէն, յօդաւորումէն: Ընթերցողը կրնայ տակաւին սպասել ամբողջական երկերու յոյսին: Թերեւս անյայտ էջերու յայտնութիւնը - սեւագրութիւններ, նօթեր, անտիպ տաքը միայն լաւագոյնս սերտած էին Վարուժանի բերած փորձառութիւնը, դասը: Այլապէս՝ պիտի չզատէին զայն ու մնային հոն՝ ուր կեցան ու կեցած են տակաւին «նահատակ դրագէտներու» բոլոր կաչաղակները: Ալ ի՞նչ խօսք Հայաստանի մէջ Զարենցի եւ Սիփիւռքի մէջ Թէքէեանի անհամար, անթիւ աղբահատակներուն մասին:

Խնդիրը, կարծեմ, ընդհանուր մակարդակի հարց է, մանաւանդ այսօր: Երբ Օշական իսկ, օրին, այդպէս կը զատէ՝ կը զատախարակէ. կը վարժեցնէ: Ամէն ինչ կլլեցուցած են մեզի՝ նախակրթարանի մեր դրատեղաններէն սկսած: Այլեւս վարժուած ենք ամէն ինչ լսելու եւ բնաւ չենք զարմանար որ կուսակցական - խմբակիրուսուցիչներ բանավէճը իրրեւ տեսութիւն ծախեն կամ դրականութիւն ու հայդատ չփոթող մարդիկ դրականութեան մասին դիրք դրեն եւ ուրիշներ կարդան՝ ի չգոյէ լաւագոյնին: Լաւ որ Վարուժան բանաստեղծ չէ՝ ի չգոյէ լաւագոյնին:

×

Կը յիշեմ Շահնուրի խօսքը, վիպական իր ծիրին մէջ չափազանցեալ՝ բայց եւ ճշմարի՛տ. - «Հայը ունի զմայլելի բանաստեղծներ, բայց ո՛չ գրականութիւն»: Մեր նոր դրականութիւնը գոնէ իրրեւ ճաշակ, արուեստ ու քաղաքակրթութեան մակարդակ պիտի սկսէր Վարուժանով, բայց հետեւորդ չունեցաւ: Շարժումի չվերածուեցաւ: Շարժում՝ որ դեղագիտական քերթողական վերանորոգումի, նոր ուղիի իսկ չյանգէր՝ պահէր տակաւին մտաւորական արժանապատուութեան, մակարդակի՛ չափանիշը: Եղան մեծեր՝ բայց բան պատահականութեան, հոս ու հոն, կարծէք՝ իրարմէ պէխապար: Մտաւորական պարկեշտութեան բացակայութեան կողքին ոչ մէկ ընդհանուր մտահոգութիւն, ոչ մէկ արժէքի գոտի: Ազգը վերածեցինք կուսակցութիւններու, կուսակցականները վերածեցինք տեսարաններու (2), հայրենասիրական ճառը վերածեցինք զրական չափանիշի՝ մեր զաւակներուն ձգելով իրաւ գնահատումը այն միւս մեծերուն՝ որոնց լեզուն, յաճախ, չեն խօսիր այլեւս: Լսած եմ թէ Վարուժանն է ըսած, բայց չեմ կրցած ստուգել. եթէ ինքն ալ չէ ըսած, բայց ի՛նչ լաւ է ըսուած՝ թէ «հայրենասիրութիւնը մեր դրականութեան մէջքը կոտրեց»:

×

Եթէ համաձայն ենք Վալերիին, թէ «բանաստեղծութեան պարագականութիւնն է ազգի մը լեզուով կատարեալ իրագործումներ կատարել», մեր պարագային յաջողագոյն օրինակը Վարուժանն է. անկասկա՛ծ:

×

Ինչ որ կը պակսի իր բանաստեղծութեան՝ լռութիւնն է գուցէ. ելք՝ որմէ ծայր տայ անվերջը, ստեղծուած՝ բայց չսպառած, չթաւարտուած պահանջը. ներքին չարժումը՝ որպէսզի բան մը յաւիտենապէս վերակոչ: Լռութիւնը ի՛ր, բայց նաեւ՝ մե՛ր, որ պէտք է յաջորդէր՝ ամբողջացնելու համար ընկալումը: Կարենալ կենալ՝ երբ տակաւին ըսելիք կայ. զսպել երեւակայութիւնը՝ երբ պատկերները կը տոպանցնեն. ոչ թէ խոտացնել՝ այլ խիտ ըլլալ: Իրապէս որ կարելի չէ ամէն ինչ պահանջել. նո՛յնիսկ Վարուժանէն:

ՉՈՒԼՈՒ ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

ԸՆԿԱՎԱՐԱՏՈՒՆ ՂՈՒԼԱՂԱԿԱՆ ՍԱՐ

ՂՈՐ - ԿԱՊԱՆՑԻ

ՏՋՈՒՆԱՎԱՓ - ՀՈՂ

ՄԻԿԱՅԱՐԱՑԱԾ ԽՄԲԳԻ

Վ. Վ. Ալեքսանդրովի «Ղոր - Կապանցի տջունավաճ - հող» վեպը առաջին անգամ լույս է տեսել 1909-ին Մոսկվայում։ Հեղինակը ծանոթ է եղել ոչ միայն ռուս ընթերցողին, այլև հայ գրականության սիրահարներին։ Նրա «Ղոր - Կապանցի տջունավաճ - հող» վեպը ռուսերենից թարգմանել է Ա. Ա. Ալեքսանդրովը։ Վեպը հրատարակվել է 1913 թվականին։ Ներկայացնում ենք նրա առաջին գլուխը։

Ա

Ղոր - Կապանցի տջունավաճ - հող (1) գյուղը գտնվում է Ղարաբաղի լեռնային մասում, Ղարաբաղ գավառի Ջրաբերդի գավառակում։ Գյուղը շրջապատված է բարձր լեռներով, որոնց գագաթները ձմռանը ծածկվում են հավերժական ձյունով։ Գյուղի մոտ հոսում է Ղարաբաղի ամենամեծ գետերից մեկը՝ Տրտուն (2)։ Գետի ափերը ծածկված են խիտ անտառներով։ Գյուղի շրջակայքում կան նաև մեծ քանակությամբ պտղատու այգիներ։ Գյուղի տները ցրված են ձորի երկայնքով։ Ձորի ամենախոր տեղում, գետի ափին, կանգնած է գյուղի հին եկեղեցին։ Գյուղի ամենաբարձր տեղում, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի հին ամրոցը։ Ամրոցի պատերը ավերակների են վերածվել։ Ամրոցի ներսում կան մի քանի հին տներ։ Ամրոցի ներքևում, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր ամրոցը։ Նոր ամրոցի պատերը նույնպես ավերակների են վերածվել։ Նոր ամրոցի ներսում կան մի քանի նոր տներ։ Նոր ամրոցի ներքևում, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր եկեղեցին։ Նոր եկեղեցին նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր եկեղեցուց ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր դպրոցը։ Նոր դպրոցը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր դպրոցից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր հիվանդանոցը։ Նոր հիվանդանոցը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր հիվանդանոցից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր գրադարանը։ Նոր գրադարանը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր գրադարանից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր թանգարանը։ Նոր թանգարանը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր թանգարանից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր կինոթատրոնը։ Նոր կինոթատրոնը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր կինոթատրոնից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր ռեստորանը։ Նոր ռեստորանը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր ռեստորանից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր հյուրանոցը։ Նոր հյուրանոցը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր հյուրանոցից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր գործարանը։ Նոր գործարանը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր գործարանից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր ֆաբրիկան։ Նոր ֆաբրիկան նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր ֆաբրիկայից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր էլեկտրակայանը։ Նոր էլեկտրակայանը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր էլեկտրակայանից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր ջրհեղեղը։ Նոր ջրհեղեղը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր ջրհեղեղից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր երկրաշարժը։ Նոր երկրաշարժը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր երկրաշարժից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր պատերազմը։ Նոր պատերազմը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր պատերազմից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր խաղաղությունը։ Նոր խաղաղությունը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր խաղաղությունից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր ապագան։ Նոր ապագան նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր ապագայից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր անցյալը։ Նոր անցյալը նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր անցյալից ներքև, ձորի ձախ լանջին, կանգնած է Ղորի նոր ներկան։ Նոր ներկան նույնպես ավերակների է վերածվել։ Նոր ներկայ

նային այդ Գերմանները եթէ իրենց՝ «նէոռոմանտիկ» մակդիրը ուղղակի փակցուէր: եւ քանի որ այս չարժումին հիմնական դաղափարները ուղիղ համրոյ չեն կրնար հասած ըլլալ մինչեւ Դ. Վարուժան եւ իր սերունդը, մանրամասնուած աշխատանք մը անհրաժեշտ պիտի ըլլար նոյնութիւնները եւ զուգահեռները բացորոշ դարձնելու համար:

Յաճախ է սակայն, որ իմաստասիրութեան հակող բանասէրը կամ գեղագիտութեան պատմութիւնը հաստատ հիմերու վրայ կառուցողը ստիպուած է վերակազմելու դաղափարային համակարգ մը, որ կը համապատասխանէ «նոր - վիպասիրութեան» յղացքին: Հակառակ պարագային՝ այդ յղացքին կը մնայ միայն պատմական արժութիւնը, կամ ընթացիկ ըմբռնումը: Այդպիսի վերակազմութեան մը փորձին է որ կը հանդիպինք Ստ. Թոփչեանի մօտ, եւ ասոր համակարգային բնոյթն է որ բացատրէս գոհացուցիչ կը դարձնէ զայն: Գրական ու գեղագիտական ըմբռնումներու եւ երեւոյթներու բացատրութիւնը չէ ձգուած հեղինակներու կամայականութեան: Ընդհակառակն, նոր - վիպասիրական պատկերացումներու տիրապետութիւնն է, որ կու գայ մասնակի որոշումներն ու դրոյթները բացատրելու: Ինչ որ վերաբերած է այդ պատկերացումներուն ու դրոյթները բացատրելու: Ինչ որ վերաբերած է այդ պատկերացումներուն եւ այդ սկզբունքներէն՝ կը սերի մեծ մասամբ Նիցչէէն. ո՛չ թէ որովհետեւ մեր դրագէտները Նիցչէէն քաղած են զանոնք, այլ որովհետեւ Նիցչէ՛ն խտացուցած ու բիւրեղացուցած է ժամանակաշրջանի մը պատկերացումները ուժեղ կերպով: Կ'երեւի թէ ամէն փորձ այսօր այդ պատկերացումները վերակազմելու՝ ստիպուած է Նիցչէի մտածողութեան վերադառնալու, եւ իր խոզովակով մասամբ ալ՝ Շոփընհաուըրի: Վերակազմուած պատկերացումները կը զառնան նախ կեանքի եւ կամքի յղացքներուն շուրջ, յետոյ՝ հեթանոսութեան եւ դիոնիսականութեան մտածողութիւններուն կամ աշխարհահայեցքներուն շուրջ: Դիոնիսականութեան պատկերացումը, իրրեւ կենսալից ուժ եւ միեւնոյն ատեն իրրեւ կեանքի ողբերգականութիւն՝ տարածուած էր 1900էն առք, բայց Նիցչէէն կու գայ ան ուղիղ ճամբով: Ստ. Թոփչեանի մեծ արժանիքն է մասնաւորաբար կամքի եւ Դիոնիսականութեան յղացքը եւ մտածողութիւնը մէկտեղ հանած ըլլալը, եւ համակարգայնօրէն նկարագրած ըլլալը զանոնք, իրրեւ գաղափարային հիմերը հայկական «նէոռոմանտիզմ»ի գեղագիտութեան:

Հեթանոսութեան արդարացումը

Վարուժանի հեթանոսութեան մասին երկու բացատրութիւններ, կամ լաւ եւս՝ արդարացումներ կ'անցնին քննադատական գրականութենէն մէկ ծայրէն մինչեւ միւսը: Մէկը այն է որ հեթանոսական դաղափարները հակազդեցութիւն մըն էին «չրջնակայքի տգիտակ վիճակին» (11), ինչ որ կը համապատասխանէ ընթացիկ ըմբռնումով նոր - վիպասիրութեան պիտակումին: Միւսին համաձայն՝ հեթանոսական ձգտումները ազատագրական պայքարին կը սատարէին, եւ իրենց մէջ՝ անկէ կը բխէին: Վարուժանի հզօր փարումը այդ պայքարին կասկած չի վերցներ անոնց: Բայց սա՛ը մէջ փնտռել հեթանոսութեան պատճառը, ասկէ հետեւցնել հեթանոսութիւնը, ընթացք մըն է որ յաջորդին կը մատնանչէ նէոռոմանտիկական պիտակումին մէկ չրջուած եղանակը: Երբ մեկնաբանական ուժերը անբաւարար են հեթանոսական «անգելապաշտութիւնը» մարսել կարենալու համար, երբ այդ չարժումը ինքն իր մէջ եւ ինքն իրմով չարչարանալ, այն ատեն կը մնայ զայն ընդունելի փաստարկներէ հետեւեցնել:

Ինչուընին այսպէս հակայական ճիգ մը կը թափէ իր դրքին մէջ, արդարացնելու համար հեթանոսական երակը Վարուժանի գործէն ներս, անոր տալով բազմազան ու բազմազիմի մեկնաբանութիւններ, որոնք քանի մը էջերու մէջ խճողուած (12), չատ զարմանալի տպաւորութիւն մը կը ձգեն ընթերցողին վրայ: «Նէոռոմանտիզմ»ի սաորոգութիւնը չէ դրծուած հոս յատկանչելու համար Վարուժանի «գեղագիտական» ըմբռնումները, բայց չի գաղրիր այսուհանդերձ դրծօն ըլլալէ, գաղտնապէս որոշադրելով արդարացումի կարօտը: Հեթանոսութիւնը ի հարկէ կը հակադրուի փոխն ի փոխ իրրեւ կեանքին ուղղուած գովերգութիւն մը, իրրեւ հակազդեցութիւն մը ժամանակաշրջանի խեղճութեան եւ քաղաքական ճնշուածութեան, իրրեւ ապագայի փառքին ուղղուած երգ մը անցեալի փառքին ընդդէմ, իրրեւ «ժողովրդավար հումանիզմի» մէկ արտայայտութիւնը, իրրեւ քրիստոնէական խաւարամտութեան դէմ պայքարելու միջոց մը, իրրեւ վերադարձ մը դէպի «բնութիւն» եւ «բնականութիւն», որոնցմէ հեռացեր է քրիստոնէութիւնը (13), դարձեալ իրրեւ հակազդեցութիւն մը դրամատիրական քաղաքին դէմ, իրրեւ կենսական երեւոյթներու բնականոն հանդամանքի հաստատում մը, իրրեւ յառաջդրութիւն «մարմնով առողջ, ուժեղ սերունդներին... դեղեցիկի, վեհի գաղափարները» ներչնչելու, եւ վերջապէս՝ իրրեւ կոչ մը դէպի «ազատագրական հզօր պայքար»ը: Այս խառն ի խուռն պատճառաբանութիւնները դիտմամբ քով քովի բերինք: Իւրաքանչիւրը հաւանաբար ինքն իր մէջ՝ ճչմարտութիւն մը ունենալու է, բայց անոնց անկանոն բազմապատկումն իսկ անկասկած ցոյց կու տայ որ այդտեղ՝ չլուծուած ու չըմտածուած հարց մը կայ:

Պէտք է նչմարել, որ այս ձեւով դիտուած բոլոր վաստարկումները արտա - գրական բնոյթ մը ունին: Արտա - գրական ըլլալէ զատ, չեն յարգեր յարաբերութիւնը, զոր Վարուժանի գործին ընդմէջէն՝ բանաստեղծութիւնը բացակայ ստատուածներուն հետ կը հաստատէ, կամ ստեղծել ճիղղ է ըսել աստուածներու բացակայութեան հետ: Ինչ որ չի մտածուիր անշուշտ՝ գրականութեան էութիւնն է, գրականութիւնը իրրեւ ժառանգորդ, իրրեւ վերջին ժառանգորդը աշխարհի մը, ուր աստուածները կը բնակէին մարդոց մէջ, ինչ որ կը նչանակէ՝ մարդոց խօսքին մէջ:

Գրականութիւնը ի հարկէ կրնայ մտանակցիլ աշխարհահայեցքներու հաստատումին, կրնայ իր կարծիքը յայտնել իր ժամանակին մասին, եւրեմն ալ թերեւս այն պատրանքը անուցանելով որ պիտի ազդէ անոր վրայ, կրնայ քաղաքական պարունակութիւն մը ու քաղաքական բացայայտ նպատակներ ալ ունենալ, կրնայ նոյնիսկ պատմական չրջանի մը դլխաւոր արտայայտիչը ըլլալ եւ իրրեւ այդ քննարկուիլ. մնաց որ այս բոլորը կանխակալ ու կանխամտածուած, այսինքն՝ չմտածուած, աստրոգութիւններ են, որոնք իրենցմէ դուրս կը ձգեն գրականութեան էութեան անդրադարձը: Դուրս կը ձգեն նոյնպէս աստուածներու էութիւնը եւ անոնց բնակութիւնը մարդոց խօսքին մէջ:

Մէկը եւ միւսը սակայն գրուած են Վարուժանի գործին մէջ (15):

Ծանօթութիւններ. -

(1) Օշական ի՛նքը կը յիշեցնէ ասիկա, Վարուժանին յատկացուցած իր մեծագրութեան սկիզբը: Տե՛ս *Համապատկեր Արեւմտահայ Գրականութեան*, հատոր Զ. էջ 184:

(2) Էջ 184 - 244:

(3) Ամենացայտուն օրինակը կը գտնուի 9րդ հատորին մէջ, էջ 13 եւ յաջորդները: Տե՛ս նաեւ էջ 151 եւ 189:

(4) Որոնց կարգին Սիրունիի յուշերը, հատորի ձեւով լոյս տեսած 1940ին, Պուէնոս Այրէս, Դանիէլ Վարուժան խորագիրով, եւ Գերեզիկ Ձիզմեճեանի գիրքը՝ *Դ. Վ.*, *Դպրոցական կեանքը*, *Անթիլ նամակները*, *Գրականութիւնը*, Գահիրէ, 1953:

(5) 1946ին հրատարակուած է *երկերը* հատորը, 1955ին՝ *բանաստեղծութիւններ*, 1965ին՝ *նամականին*:

(6) *Մշակ*, Թիֆլիս, 1913, թիւ 151 - 152:

(7) Լոյս տեսած *Հայ էսթետիկական մտքի պատմութիւնից* հատորին մէջ, Երեւան, 1974, էջ 178 - 273:

(8) *Համապատկեր* Զ, էջ 210 - 219:

(9) Տե՛ս *Հայ էսթետիկական...*, էջ 180:

(10) Անդ:

(11) Սիրունին է ըսողը:

(12) Ռշտունի, *Դանիէլ Վարուժան*, Երեւան, 1962, էջ 202 - 206:

(13) Անդ, էջ 206, «ամբողջովին բնութեան հետ է կապուած... հին աստուածներու պաշտամունքը»:

(14) Դ. Ձիզմեճեան, *Դ. Վ.*, էջ 97:

(15) *Դ. Վ.*, *Հեթանոս երգեր*, Պոլսոյ հրատ., էջ 113 - 116:

(15) Այս յօդուածին հարցերը, հարցումները եւ հարցադրումները փոխ առնուած են ընդհանուր աշխատասիրութենէ մը, որ պէտք է լոյս տեսնէ ԿԱՄ հանդէսի 3րդ թիւին մէջ, «Գրական Կանգնումը» վերնագրով:

ՕՇԱԿԱՆ ԵՒ «ՀԱՑԻՆ ԵՐԳԸ»

Համապատկերի 6րդ հատորին մէջ Օշական Վարուժանի Հացին Երգը-ին մասին իր վերապահութիւնները յայտնած է ու անցած: Մենք սակայն չենք կրնար անցնիլ: Երկու դիւզացիներէն ո՞ը մէկուն հաւատալու է - Վարուժանի՞ն որու բանաստեղծական խառնուածքին ճչմարտութիւնը հարազատ կը գարձնէ դիւղին ու դիւղացիի կեանքին իր պատկերացումը՝ որքան ալ այդ պատկերները քնարերգական երեւակայութեան մը արուեստական գոլքով լուսաւորուած թուին մեզի: Մենք Սփիւռքի մարդիկս չենք ճանչնար Հայ դիւղը, եւ, ամէն պարագայի, բանաստեղծին տուած իրականութիւնը վաւերական է, մեզի համար: Թէ Օշականի՞ն՝ որ արուեստը կը տորազատէ ապրումին, ճշմարիտ չգիտնքը՝ իրականութեան իրաւութեան եւ անհատական երեւակայութիւնը՝ ընկերային առասպելին: Եւ դիւղն ու դիւղացիին կեանքը կը ճանչնայ որեւէ մէկէն աւելի լաւ:

«Գիւղական հարազատութեան
վրիպանիը»

Հարցումին պատասխանը կախում ունի իւրաքանչիւր ընթերցողի խառնուածքէն: Առայ հանդերձ, անտեղի պիտի ըլլար 1980ական սերունդներուն ճաչակ մը տալ Օշականի չափանիշներէն՝ իրենց անմիջական բնաւորութեան մէջէն բռնուած: Ստորի, ուրեմն, Օշականի դիտողութիւնները Հացին Երգը-ին մի քանի քերթուածներուն մասին, արձանագրուած իր ձեռքով, մատիտով, հատորին առաջին տպագրութեան էջերուն վրայ (*): Յայտնի չէ թէ Օշական ե՞րբ արձանագրած է այդ տողերը:

Տափան

Ա. Տուն. - Դիտողութիւն՝ գրականութիւն

Բ. Տուն. - Դիտողութիւն՝ Նոյն

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Այս քերթուածը Մայրենի Լեզուներու մէջ տեղ ունենալիք կտոր մըն է:

Առաջին Ծիլեր

Ա. Տուն, առաջին երեք տողերը. - Դիտողութիւն՝ աւելորդ:

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Ամբողջ այս բանաստեղծութիւնը կը խօսի աչքերուս: Անիկա սիրտ չի գտներ եւ որովհետեւ դաշտի հարազատ տպաւորութիւններ կը պակսին՝ շինծու բան մը դուրս կու գայ:

Գարնան Անձրեւ

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Նոյն դիտողութիւնը: Հոս բառերով կը ստեղծուի պատկերը: Քերթուածին tramen (*կեանքի դիծը - Վ. Օ.*) գոյութիւն չունի բանաստեղծին հոգիին մէջ: Ատոր համար ստիպուած է դիմել պատկերներու թարմութեան եւ փրագի շընորհին: Չես տեսներ այն խորունկ ու ներքին սարսուռը որ իրականութիւնը կը բերէ տեսնել կրցողին: Ասոնք դժուարութիւններն են մէկու մը որ դաշտերը կ'երթայ՝ նիշդ պատկերներ փնտռելու համար:

Կակաչներ

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Զմայլելի պատկերներ բերուած հով հովի բայց խորքը խոցելի է: Դաշտերուն մէջ կակաչը աչքի հրդեհ մը դուրս ինչ բան կը բերէ: Անոր վրայ ամբողջ հերթուած մը բեռնալը չանդուգն է: Երբ ձեւական ալ ըլլար այս կէտը ինչ որ է: Խորթ կը դրուի հոն ուր թիթեռնիկներ միայն կը հանգչին:

Ցաւելուածական դիտողութիւն՝ Իրեն հանդէպ խստապահանջ ըլլալու հարկը կը հպատակի մեծ օրէնքի մը որ բանաստեղծներէն բացարձակը կը պահանջէ ու համբաւնին սուղ կը ծախէ իրենց: Երբ արուեստագէտը շատ կ'արտադրէ, այս պահանջը աւելի խիստ կ'ըլլայ: Հիւկոյին (*երեք բառ անընթեռնելի*) երբ անոնց են-թարկուած արժեզրկումը մասամբ կու գայ այդ պարագայէն:

Անդաստանը

Առաջին երկու տողերը: Այս յանգը անտանելի է:

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Մարդերը փոխանակ ապրելու հողին հետ, քնութիւն կը տեսնեն: Բայց այս քնութիւնը մարդերուն տեսածը չէ, բանաստեղծինն է:

Հունձք

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Միշտ նոյն եղանակը:

Հունձք կը ժողվեմ...

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Ժողովրդական այս մտքիփէն գործ հանելը դժուար է մանաւանդ շատ կազմակերպուած քերթողին համար: Երբ ժողովուրդը արդէն ինչ կը հանդուրժէ գրականութիւն, քնարերգակ-

Գրեց՝

ՎԱՀԷ ՕՇԱԿԱՆ

ները չեն կրնար պատկերն ու զարդը գտնել պարզութեան եւ զգացումին:

Հոս մասնաւորապէս կրկին տողերով կրկին պատկերներ տալու ջանքը կ'երթայ գրեթէ անպարարութեան:

Ճարակում

Քերթուածի վերջաւորութեան. - Դիտողութիւն՝ Միշտ նոյն եղանակը: Հոս աչքը իրաւ տեսնողի մը պատրանքը ունի իր ետեւէն:

Խաչքուռ

Բ. Տուն, վերջին երեք տողերը: Դիտողութիւն՝ Պէտք չունիմ:

Դ. եւ Ե. Տուներ: Դիտողութիւն՝ Hugo - Booz endormi.

Օշականի կարծիքը Վարուժանի քերթողութեան մասին բանաձեւուած է 1941-ի Ակօսներուն մէջ ու նաեւ Համապատկերի էջերուն: Այսինքն՝ չատ հաւանաբար վերի դիտողութիւնները դրուելէն քանի տարի մը առք, եւ ուշադրաւ է որ այդ կարծիքը չէ փոխուած ժամանակի ընթացքին: Կը մտանաւորենք մեր ուշը Հացին Երգը-ին վրայ: Եւ առաջին նկատողութիւնը այն է որ Համապատկերներու մէջի դատումը թէ բանաստեղծի այդ վերջին հատորին մէջ «դիւղական հարազատութեան մը վրիպանքը» կայ եւ թէ «մարդ տարրը փիչ է հատորի մը մէջ ուր պիտի տար ամէնէն առաջ մարդերու հոգին» մեր առջեւ կը դնէ հիմնական հարցը - ի՞նչ կը մնայ այսօր հիներու հատկացած «մարդերու հոգին», «դիւղին» ու «հողին», որքանո՞վ Արեւմտահայ դրականութիւնը ապրող իրականութիւն մըն է մեր ընտրանիին համար, այսինքն հայութեան հարիւրին տասին համար: Թանդարա՞ն պիտի առաջնորդենք զայն, այդ գրականութիւնը ու ծածկենք անոր գեղեցկութիւնները, յատկապէս Վարուժանի փառքը կազմող ուժի, առաքինութեան ու չըռայլ չքեղութեան կառոյցները՝ դպրոցական յուշերու, կէս - կատար պատահական ընթերցումներէ եւ հանդէսներու մէջ եղած արտասանութիւններէ մնացած տպաւորութիւններու ոստայններով: Թէ ոչ՝ անոր արուեստը պիտի խաւնուի, մեզմէ անկախ՝ մեր ապրումներուն, մեր պըրպտումներուն եւ անոր ներկած աշխարհին թրթռուն գոյներուն, գիծերուն մէջ՝ պիտի ճանչնանք մեր անցեալի ոգեկան բարեխառնութիւնը ու պիտի հասնինք հինին խմաստութեան: Այսինքն՝ ո՞ւր է Հացին Երգը-ին այժմէականութիւնը: Ու անոր հետ՝ ամբողջ 150 տարուան գրական բերքի մը ներկայութիւնը, թարմութիւնը:

Օշականի համար նման հարց չի ծագիր - Վարուժանի արուեստը կը բխբեղացնէ մեր ժողովուրդին վերապրող արժանիք-

●▸

ներն ու նաեւ թերութիւններէն մէկ քանին: Այս իմաստով դժբախտ քերթողն ու իր հետ Արեւմտահայ գրականութիւնը ապրող մարմիններ ու հոգիներ են՝ որքան առեն Հայերը, հաղորդակցութեան մէջ են անցեալի հետ: Պատմութիւնը վերածուած է անվերջանալի ներկայի մը, որ կը յաւերժացնէ թէ՛ մեր փառքի առասպելը եւ թէ՛ ալ մեր տառապանքն ու իր յաճախանքը:

Կը բաւէ՞: Արեւմտահայ գրականութեան հարիւր յիսուն տարին արդիւնքն ու նաեւ աւանդատունն է թուրքին հետ մեր ժողովուրդին ունեցած ողբերգական փորձառութեան: Շատ անբաւարար կերպով անշուշտ՝ որովհետեւ ոչ միայն թուրքը որպէս մարդ ու սատանայ հազիւ կ'երեւայ հոն՝ այլեւ որովհետեւ միայն 1900-էն անդին է, որ «գրականութիւն» բառը կը սկսի լիաստա ու լրջութիւն ունենալ Արեւմտահայերու փորձառութեան մէջ: Բայց հիմա որ թուրքը չկայ մեր կիզերու ցանցին մէջ ու մեծ - հայրիկները դրեթէ բոլորն ալ յիշատակ են եւ հայութիւնը տակաւ կ'ուղղուի դէպի տափակ, հասարակ, «բնական» գոյութեան մը, ո՞ւր կը մնայ կապի մը չահեկանութիւնը, նոյնիսկ կարելիութիւնը: Միչա զոհերու, հերոսներու, մարգարէներու եւ տրամատիկական ժէսթերու մէջ պիտի դնենք մեր կեանքի ու արուեստի խորհրդանիշները: Իսկ հո՞ղը եւ իր միսթիքը, գի՞ւղը, գիւղացի՞ն, հա՞ցը - մեր սերունդին համար ասոնք չե՞ն ինչ որ հեթանոս Հայաստան մը ու իր մշակոյթն էին Վարուժանի սերունդին: Կրնա՞յ Վարուժանի եւ Օշականի արուեստը տակալ ու նշանակութիւն մը ճառագայթել 21րդ դարու նախօրեակի ասֆալթին ու քրուասաններուն մէջէն: Հարցումներ, հարցումներ՝ որոնք իր պոչը խածնել փորձող չան նման՝ կլոր կը լոր կը դառնան, բայց տեղ մը չեն տանիր: Ու հարցը իր պարզագոյն կոտորակին վերածելով կ'ունենանք երկու հիմնական իրողութիւններ - լեզուն եւ արուեստը՝ որոնք միակն են որ որոշ իմաստի մը կ'առաջնորդեն մեր պրպտումը:

Անմարդկային տառապանքի մը
պարագրկումը

Օշական բնազդական խորշանք մը ցոյց տուած է հեւտորական ոճին հանդէպ իր ամբողջ քննադատական գործին մէջ, սակայն Վարուժանի պարագային կը թուի մէկդի դնել ատիկա եւ արդարացնել բանաստեղծին հաւանաբար մեծագոյն թերութիւնը, որ լեզուական վատնումն է, կուտակումը բառերու՝ որոնց դեղեցկութիւնն ու չքեղանքը սիրտ կ'առնէ, ի վերջոյ...: Օշականի համար Վարուժանի լեզուական չափազանցութիւնը արդիւնքն է անյոյս ճիգի մը անմարդկային ու հաւաքական տառապանքի մը չափերը, բովանդակութիւնը պարագրկելու եւ արտայայտելու: Թուրքին մեզ տուած ցաւը՝ վեր է լեզուի կարողութենէն ձեւաւորելու, իմաստաւորելու: Ատկէ կը ծագի մեր գրականութեան աւանդական հեւտորութիւնը, որ ըստ Օշականի մինչեւ Ոսկեդար կ'երթայ: «Հեւտորութիւնը երեւոյթ մըն է որ բոլոր փոքր գրականութիւնները ունին իրենց հորիզոն. - ըսել կ'ուզեմ» կը շարունակէ Օշական «այն պատրանքը, որ տակաւ զանգուածներուն մէջ ինքզինքը կ'աճեցնէ, այդ տկարութեան իսկական կսկիծը հերքելու թաքուն, թերեւս անգիտակից դերով մը»:

Լեզուն ուրեմն՝ հեւտորական իր անախորժ կերպարանքին տակ իսկ՝ որպէս պաշտպանութեան միջոց ու զէնք, ամբարտակ ու պատնէշ՝ վտանգին, մահուան դէմ: Գրագէտ մը ուրիշ ի՞նչ ունի արդէն: Եւ ամբողջ հայութիւնը ուրիշ ի՞նչ զէնք ունէր աշխարհի դէմ: Լեզուն նաեւ միջոց՝ առանձնութիւնը լեցնելու, հայուն առանձնութիւնը թրքական գժոխքին մէջ: Ցեղին Սիրտը-էն մինչեւ Հացին երգը՝ լեզուին ու բառերու հեղեղը՝ եա հրելու համար թշնամի աշխարհ մը եւ իր ահարկու բարոյականը - ինչո՞ւ չէ: Լեզուն չէ՞ ի վերջոյ միակ ու վերջին աւանդը, որ 1980ական թուականներուն ալ կը գործածենք Սփիւռքի մէջ որպէս արիւն ու ժառանգականութեան օրէնք՝ մնալու համար մեր պատմութեան ճշմարտութեան մէջ:

Լեզուին հետ՝ արուեստը: Հացին երգը խոցելի է իր արուեստով ալ, ըստ Օշականի: Մարդ էակի բացակայութիւնը բնականարէն տեղ - տեղ, ապրումի տարտամութիւնը եւ նկարագրական չափազանցուած յատկանիշներ՝ կը վնասեն գործին, բայց Օշական կը ջանայ չըլլանցնիլ այդ կէտերը: «Մեր հոգին կը չինենք տասէն տասնըհինգ» կ'ըսէ ան «եւ այդ տարիները վարուժանի համար Պոլսոյ մէջ կը պատեղուին»:

Սակայն հարցը այդքան պարզ չէ: Որոշ անկիւնէ մը դիտուած, վարուժանին արուածը հարազատ պատկերն է իր ճանչցած դիւղին, որովհետեւ այն որ ինք գիւղ ու հաց կը կոչէ՝ շատ աւելի մտային յօրինում մըն է քան զգայարանքներու եւ ջիղերու ապրում, մեծ մասով երեւակայութեան, յիշողութեան, հաւանաբար ընթերցումներու եւ նոյնիսկ երապի կամ պարզ գուտ հնարողական ուժի արդիւնք: Դեռ կայ բառերու, նախապաստութիւններու, պատկերներու խմբանկարներու բընտութիւնը՝ իր մատծելու եղանակին վրայ որուն ոճ անունն ալ կու տանք յաճախ: Եւ վերջապէս, գիւղն ու գիւղացին, հողն ու ապրը՝ բոլորն ալ ձեւով մը պատրուակներ են բանաստեղծին՝ իր անձին պերճանց ապրումը ունենալու, ինքը եւ իր տարբերութիւնը զանգուածէն, գինքը մըտալկող խոհերը, խուճապն ու անապահովութիւնը իմաստէ զուրկ տիեզերքի մը ափին մէջ, երազանքը իր ճակատագրին (Վարուժան թարգմանած է, բերկրանքը սրտին՝ Պօտլէռի «Ալպատրոս» քերթուածը ու շատ հաւանարար օր չէր անցներ որ մտովին չկրկնէր «ses ailes de géant l'empêchent de marcher» տողը՝ որ իրեն չըլուած գերակայութեան մը զգացումը կու տար...: «Գոնէ եթէ ուրիշ բանի չեմ դար, բանաստեղծութիւն ընենք. նայինք ճակատագիրը մեզ ո՞ւր կ'առաջնորդէ:... ... կը սպասեմ: Եւ սպասելով կ'ապրիմ, արդէն ամբողջ կեանքը այսպէս չէ՞» կը գրէ ան նամակներէն մէկուն մէջ, ուղղուած Դ. Ճիզմէճեանին, 1908-ին): Այս բոլորով որպէս մտքի պատրաստութիւն ու զարգացում, որպէս նկարագրի ուժ եւ ինքնաստութիւն, որպէս արուեստագէտի խառնուածքի վաւերականութիւն՝ Վարուժան բացառիկ տեղ մը կը գրաւէ իր ժերունդին մէջ: Իսկ որպէս հայու սիրտ՝ ահա Վարուժանի տողերը նամակի մը մէջ - «Անպայման ամբողջ Հայաստանը պէտք է տեսնել: Կ'ուզեմ համբուրել բոլոր այն տեղերը ուր նահատակ մը ինկաւ կամ հերոս մը կոխեց: Մենք այնքան մեծ ենք որքան որ հողէն կը խմենք մեր զգացումները: Ամէն ինչ հող է: Դէպի մեր պապերուն: Որ է՝ դէպի աստուածները»:

Մշակութային խորհրդանիշաններ

Այս տողերը կ'արձագանգեն ամբողջ սերունդի մը տառապագին դիտակցութեան մէջ ու կը բանաձեւեն Արեւմտահայ գրականութեան հանդանակներէն ամէնէն սքրտտուչը, բայց որուն հաւատարիմ չատ քիչերը կրցան մնալ: Այդ քիչերէն եղան Վարուժան եւ Օշական: Եւ հաւանաբար ո՛չ մէկ երկ այնքան հարազատ, ճոխ կերպով կը բիւրեղացնէ այդ գրականութեան մէջ հողին ցաւատանջ, գրեթէ միսթիք ապրումը՝ որքան Հացին երգը:

Վերադառնալով այս գրութեան սկզբնական հարցումին ուրեմն, ի՞նչ ձեւի տակ Հացին երգը ու հողին հեթանոսական միսթիքը դեռ կրնան ապրիլ հայ ժողովուրդի հոգեկան մտերմութեան մէջ ու չարունակել ներշնչել գայն: Յստակ է որ երեւակայութիւն լսուածը անհրաժեշտ պատուհաս մըն է, երկայրի սուր մը, հրբաշալի կրկնապատկերներու աշխատանոց մը՝ դէթ այս պարագային: Կը մնայ մէկ յոյս - գտնել մեր այսօրուան աշխարհին ու հայ մշակոյթին մէջ երեւոյթ մը, ոգեկան ուժ մը՝ որ Հայ հոգեբանութեան եւ արուեստին հետ ունենայ այն յարաբերութիւնը որ հողն ու գիւղը ունէին ուխտատուն տարի առաջուան մեր մտաւորականութեան ապրումներուն հետ: Կա՞յ նման իրականութիւն մը, Հայաստանէն ներս կամ դուրս: Շատ տարակուսելի է - 20րդ դարու սա երկրորդ կիսուն, երբ մեր ապրը կերպարանափոխման հակառապրական հանդրուան մը կ'անցնի, չատ դժուար է դանել մշակութային խորհրդանիշներ որոնք գոհացնէին արդի մտքին եւ զգայնութիւններուն ախորժակները: Ուրեմն՝ կը մնայ ստեղծել, այդ խորհրդանիշները - ատիկա արդէն ուրիշ հարց է:

ՎԱՀԷ ՕՇԱԿԱՆ

Փետր. 19, 1984, Ռէտոնըր

(*) Հրտ. Նաւասարդ Միութեան, Տպ. Օ. Արզումանի, Կ. Պոլիս, 1921:

Ո՞Վ ԼԱԼԱԳԷ

(ՀԵԹԱՆՈՍ ԵՐԳԵՐ)

... Արդ յիշեցի՞ր դուն այն օրն, ո՛վ Լալագէ:
Ակօսներուն եւ կողերուդ ընդմէջէն,
Այն ծաներ ամիսն յղութեանդ,
Կ'անցնէր ալիքն հողին յորդող ուժերուն:
Արեգակի արիւնին նուռն էր՝ ծոցիդ
Մէջ հասունցած: Բուներն ի վար ծառերուն
Կը ծորէին շիթ առ շիթ
Հոյզերը՝ նման արցունքի:
Քու համբուրուած մարմինիդ պէս ծաներակիր
Հողն էր թըրչուած, էր կպչուն
Քաղցուներով եւ մեղրով:
Անուշաբոյր իր բեռին տակ կը կըճէր
Դեղձենին էհ՛գ ներմանակ,
Քու ծիծերուդ ներմանակ
Ողկոյզներն այն լեցուն էին՝ ապագայ
Ծիծաղներով, գրնծութիւնով եւ կայքով:
Ու իրիկունն այն՝ կ'ուզէր կո՛րծքը հողին...
Հընձանաններուն Հովէն անցաւ մեծ դիւթուած
Խազմուզին բարկ բուրումէն:
Գերուհիներ, պարեգօտնին հանգրըռնած
Մինչեւ իրենց պորտին տակ,
Կը կոխէին խաղողն ատոֆ՝ թըրչելով
Մինչեւ իրենց պորտին տակն, ո՛վ Լալագէ:
Վայրածըփիկ մազերնուն ծայրը համակ
Կը ներկըւէր բոսորագեղ հոյզին մէջ,
Եւ Հովն իրենց՝ հրնաբոյր լայն կարասներ
Նուիրագործուած ամէն տարի, ծոցիդ պէս,
Լեցո՛ւն էին գինիներով - ծոցի՛դ պէս -
Լեցուն շողո՛վ, յաղթանակո՛վ, բերկրանո՛վ,
Յաւերժակա՛ն կեանքերով:
Հետդ անցաւ ծիծաղներու, երգերու
Մէջէն առոյգ, զոր աշխատող հոգիներ
Կը պոռթկային տերեւներուն ներքեւէն.
Ու բուրումներն աշունին
Կը հասնէին մինչեւ աստղերն արծարծուն.
Ու այգին, լի պըտուղներով բազմազան,
Կարծես կ'այրէր, կը ծաւալէր խունկ մ'ահռոյշ
Վա՛րը, մինչեւ Քաղաքին վրայ հեթանոս,
Քաղաքի՛ն վրայ, որ միշտ, տօնի խրախի մէջ,
Կը սպառէր հողն ու աւիշները հողին:
Այն ատեն (թոյլ կու տա՞ս ինձ
Խոստովանիլ, Լալա՛գէ)
Ես ունեցայ ընդվըզումներ արիւնի:
Ու ցանկացայ արեգակին, հողին պէս
Ուռճացընել ինձ մերձեցող ամէ՛ն հուսո.
Ու - թո՛յլ տուր ինձ խոստովանիլ, Լալա՛գէ -
Երբ դուն անդին՝ կարկառուն նուռը ծառէն
Կը ճաղէիր ու յետոյ
Կը խածնէիր լիաբերան հեշտանո՛ւով
Անոր բոսոր մարգրիտներուն շարքն անոյշ՝
Ես ապրին թուխ Եթովպուհին - որ ցլերաց՝
Հընձանին մէջ կը ներմղէր կուզն -
Համբուրեցի՛... բրունած հընդիկ ծաւերէն
Պատկեցուցի ժըպտագին գլուխը կարծ էիս
Եւ հեշտաբո՛ւրը շըրթներով, Լալա՛գէ,
Համբուրեցի՛...
...Բայց դուն ինչո՞ւ կ'արտասուես:
Այն հեռաւոր աշունին
Բուրումներուն մատնըչուբեանը համար,
Ո՛վ աշնագեղ Լալագէ,
Արտասուել չա՛րժեր այսօր:

FÉCONDITÉ

O Lalaké évoque «les forces débordantes de la terre» («*հողին յորդող ուժերը*»). Le poète nous révèle combien ses sens sont perturbés, exacerbés par la conjonction des «odeurs de l'automne» («*բուրումներն աշունին*»), «les fruits de mille espèces» («*պըտուղներով բազմազան*»), «l'odeur du moût» («*խունկ մ'անոյշ*»).Les planètes, les êtres humains, les fruits sont interchangeables : tous les éléments de l'univers participent à la même fête. Les étoiles «frissonnent» («*արծարծուն*») comme des êtres doués de sensibilité. Le poète désire («comme le soleil et la terre», «*արեգակին, հողին պէս*») féconder tout ce qui l'approche : il est planète (soleil et terre), puissant comme un démiurge. Tout ce qui l'entoure est à prendre. Le féminin s'est insinué dans la nature entière (odeurs, fruits, ...).

La montée du désir s'amplifie au cours du poème comme une lente progression vers la libération de la jouissance finale. Brusquement, une symétrie mathématique, inéluctable s'installe. Pendant que Lalaké prend plaisir au fruit, est adsorbée par la consommation de «la grenade provocante» («*կարկառուն նուռը*»), le poète prend, de ses «lèvres avides» («*հեչտաբուռըն չըրթներով*»), l'Ethiopienne comme si l'étreinte entre eux était le corollaire de la morsure de Lalaké dans «les rangées rouges des doux rubis» («*բոսոր մարգրիտներուն շարքն անոյշ*»). L'acte furtif du poète, préparé par l'ensemble du théâtre des éléments naturels, est un coup d'épée dans la tranquillité, l'épanouissement de Lalaké qui porte son propre fruit en elle. Le poète n'est par responsable de l'acte : il s'agit de «la trahison des odeurs de ce automne lointain» («*այն հեռաւոր աշունին բուրումներուն մատնըչութեանը համար*»).

Lalaké satisfaite, calme, heureuse, pleine est dangereusement exposée à la trahison soudaine : l'amante reconnue se trouve dans une position vulnérable. Pour éviter le danger, il faudrait être constamment sur ses gardes et voir tout partout comme Dieu omniprésent. Si Lalaké avait été une femme guerrière, une Femme-Dieu, le poète n'aurait pas vu les charmes de l'Ethopienne. Mais une telle femme exclut la fécondité. Accepter d'être fertile, c'est recevoir la semence qui travaille dans son corps sans avoir prise sur la lente et inexorable maturation du fruit dans le ventre, c'est se remettre à la nature. Le poète trouve l'espace de la trahison à l'endroit de la reddition de Lalaké à la nature.

SETA KAPOYAN

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH» — 83, Rue d'Hauteville - 75010 Paris Commission Paritaire: N° 55935

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
3
MARDI
3 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա՝ Տար. 400 Ֆ. Վեցամսեայ՝ 210 Ֆ.
Արտասահման՝ Տար. 450 Ֆ. Հատը՝ 3,00 Ֆ.

59րդ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.672 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.672

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ԼԻԲԱՆԱՆ

«ՁԵՐ ԿՈՂՔԻՆ ԵՆՔ»

ԸՍԱԻ ՇԷՅՈՆ

ՄԵԿՆՈՒՄԻ ՊԱՀՈՒՆ...

Վերջացաւ : Վերջին Ֆրանսացի զին - ուորն ալ մեկնեցաւ եւ Լիբանան կը մնայ առանձին, այսինքն՝ Իսրայէլի եւ Սու- րիոյ մշտական «հոգատարութեան» տակ : Գալով Մոսկուայի, աւելի ազատ ասպա- րէզ կը դտնէ, քանի ով որ Արեւմուտքէն յուսախաբ է, իրեն կը դառնայ : Լիբա - նանի նախարարապետ, արդէն, հանդի- պումի մը եւաք Պէյրութի խորհրդային դեսպանին հետ, յայտարարած է՝ «Նոր էջ մը կը դրձնենք եւ պէտք է նպաս- տաւորենք մեր բոլոր բարեկամութիւն- ներէն, ամբողջ աշխարհի եւ արաբական աշխարհի մէջ : Իսրայէլեան զրաւումէն ետք, չիման մէջ էինք Միացեալ - Նա- հանգներուն հետ, որոնք մեծագոյն ազ- դեցութիւնն ունին Իսրայէլի վրայ : Հա- կառակ ասոր, Մ. - Նահանգներն իսկ յայ- տարարեցին որ ձախողեցան իրենց ճիգե- րուն մէջ, ապահովելու համար Իսրայել- եան ուժերու քաշուիլը Լիբանանէն» : Ու- րեմն, հակազդած է Ուզդան, Լիբանան կրնայ չհապդրդուիլ աւելի սերտ կապե- րով Խորհ. Միութեան հետ :

Ֆրանսացիները մանաւանդ հանդիսաւո- րութիւն մը տուին իրենց մեկնումին եւ երկու նախարարներն ալ - Արտաքին եւ Պաշտպանութեան - Պէյրութ փութացին որպէսզի նահանջը՝ երդով ըլլայ, այլ - սինքն հոգեշահ (աւանդական) խօսքերով, այնքան ծանօթ Հայերուն, մանաւանդ՝ կիլիկիայէն ի վեր... :

Պէյրութի նաւահանգիստն է որ զինուո- րական արարողութիւնը տեղի ունեցաւ, ի ներկայութեան լիբանանեան զանազան հոսանքներու ներկայացուցիչներուն, բա- ցի տիւրզիներէն : Զօր. Լաքազ 16 տողնոց «օրակարգը» կարդայ, ուր կ'ըսուէր. «Մեր առաքելութիւնը հասաւ իր վախճանին : Կ'ողեկոչենք անոնք որոնք մեռան : Ձեր ներկայութեամբ, ձեր քաջութեամբ եւ ձեր զոհաբերութիւններով օժանդակեցիք՝ պաշտպանութեան, միասնականութեան եւ ղերիչխանութեան երկրի մը, որ՝ Ֆր- անսայի բարեկամ մըն է : Պատուով՝ վե- կայութիւնը բերիք Ֆրանսայի դերին այս շրջանին մէջ : Այդ դերն ու ներկայա - ցութիւնը կը մնան» :

Նախարար Շէյոն ալ, քանի մը խօսք արտասանելով, չհշատած է Ֆրանսայի հա- ւատքը՝ միացեալ, անկախ եւ դերիչխան Լիբանանի մը եւ իր խօսքը վերջացուցած ըսելով՝ «Ձեր կողքին ենք» : Կրնայ ըլլալ որ քիչ մը հեգնական թուին այս խօսքե - րը, բայց հարկ է նաեւ ընդունիլ թէ բազ- մազգեան չորս ուժերուն վերջին մեկնող- ներն են Ֆրանսացիք, որոնք վերջին շա- բաթներուն ալ կարեւոր գործ ունեցան, ապահովելով անցքը Պէյրութի մէկ կոզմէն միւսը եւ որոշ վստահութիւն ալ ներշըն- չելով բնակչութեան մը, որ կապուած է Ֆրանսային :

Աչքն պարագայի մէջ, Ֆրանսացի քա - ռասուն դէմեր կը մնան Պէյրութ, եւ ա- սոնց թիւը կրնայ աւելնալ : Այս դէմերը բաղկացած են զանազան սպաներէ եւ են- թասպաներէ : Կախում ունին քաղաքա - կին-ուրական բարձր կոմիսէրէն, որ նա- խագահին չուրջ կը համախմբէ երեք զլխաւոր քաղաքագործներու (Ամալ, մուր- դի, լիբանանեան ուժ) ներկայացուցիչ - ները : Այս կոմիսէրն է, որ «ճերմակ սպաղաարտաւորները» պէտք է յանձնեն իրենց տեղեկագրերը :

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՊՈՂՊԱՏԻ ճարտարարուեստին պատ- կանող տարրերը Ուրբաթէն եաք, աւելի հանդարտ շաբաթավերջ մը անցուցին, բայց կը թուի որ այդ հանդարտութիւնը տեսակ մը հսկում է, պատրաստելու հա- մար վճռական օրեր, որոնց առաջինը՝ Զորեքշաբթի, Ապրիլ 4-ն է, որ ընդհա - նուր գործադուլի օրն է եւ կը զուգադի - պի Նախագահ Մ.Թերանի մամուլի ասու- լիսին : Այս հարցը մեծ տագնապ մը բա- տեղծած է ձախին ծոցը եւ եթէ համայ - նավարները բացէ ի բաց դէմ են կառա - վարութեան դոտած դարմանին, ընկերվա- րականներու մէջ ալ հապը դիւրին չի կլլուիր, Մոզէլի մէկ հրաժարումին եաք եղան : Աշխատաւորներու յուսախաբու- թիւնը բնական է, քանի երբ 1979-ին այդ նման քաղաքականութիւն կը վարէր, դո- նէ՝ աջ էր եւ կրնային յուսալ որ ձախը տարրեր պիտի գործէ, ինչպէս անխոհե - մութիւնն ալ ունեցած էր խոստանալու ընտրապայքարի աաեն : Դիւրին չէ, ան - շուշտ, համոզել այն բանուորը, որ 40-ի չհասած եւ ընտանիքի տէր գործազուրկ կը դառնայ, որ ձախն ալ, երբ ընդդի - մադիրի դերքէն կ'անցնի պատասխանա - տուի դերքին, պարտի տարբեր դործել : Մնաց որ, ներկայ ընդդիմութիւնն ալ ա- ւելի յաւ կ'ընէր, հատնարար, այս առի- թը չօդտագործել քննադատելու համար կառավարութեան քաղաքականութիւնը, քանի որ առաջին յանցաւորն ինք է, որ չէր գիտցած նախատեսել, մինչ Ֆրան- սական առածն է, որ կ'ըսէ. - Կառավա - րել՝ կը նշանակէ նախատեսել : Երկրորդ մեծ օրը՝ Ապրիլ 13-ն է, երթ Փարիզի վրայ :

ՌՈՒՄԱՆԱՅԻ դիւանագէտի մը դաշու- նահարուած մարմինը գտնուած է, կիրա- կի առաւ, Փարիզի ռումանական (ավը- նիւ Պոսքէ) դեսպանատան պատուհանին առջեւ : Ցատակ է, որ դիակը նետուած է դեսպանատան մէկ պատուհանէն, բայց ոստիկանութիւնը ոչ կրնայ մտնել, ոչ ալ որեւէ քննութիւն բանալ, քանի որեւէ դեսպանատուն «հոդային անձեռնմխե- լիութիւն կը վայելէ : Ենթական՝ Նիքո- լայէ Իոզիֆ, 52 տարեկան, համայնավար կուսակցութեան անդամատեսրն ալ ունէր իր վրայ, բայց ամէն ինչ խորհրդաւոր կը մնայ եւ միայն հարցումներ կան՝ ո՞վ էր, արդեօ՞ք լրտես էր, արդեօ՞ք այլա- խոհ մը որ քաղաքական ապաստան պիտի ուզէր Ֆրանսայէն, եւայլն, եւայլն : Գա- տախաններուն համար, հատնարար, հարկ է Զաուչեսքուի դիմել... : Ֆրան - սացի գաղտնի ոստիկան մը բաւական աջի գաղտնի ոստիկան մը գործածած է ար- յատակ բանաձեւ մը գործածած է ար- դէն «Ռումանացի մըն է, Ռումանիա մե- ռած» :

ԹՈՒՐՔԻՈՑ վարչապետը՝ Թուրկութ Էօզալ յայտարարեց թէ քաղաքային եւ պետական յատկանշական խառն յանձնախումբ մը պիտի ստեղծուի քննելու համար բան - տարկեալներու պայմանները : Ասոր մաս - պիտի կազմեն քանի մը ենթանախարար - ներ եւ բժիշկներ : Կը թուի որ այս կար- գադրութիւնը ձեւով մը, թուրք իշխա - նութիւններուն պատասխանն է կամաւոր ծոմի այն չարժումին, որ ծայր տուած է, ամիսներէ ի վեր, գանազան բանտերու մէջ, իբրեւ բողոք տիրող պայմաններուն եւ մանաւանդ՝ չարչարանքներուն :

ՄԻԱՑԵԱԼ - ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ Պաշտպա- նութեան նախարարը՝ Վայնպէրկէր Իզ- միր հասած է, մասնակցելու համար Ա- լանտեան Ուխտի հիւլէական ծրագիրնե - րու ժողովին, որ կը դումարուի Գեշմէ (Իզմիրի մօտ) Ապրիլ 3-ին եւ 4-ին :

ԹԻԼԻՍԻՆ (Զիարշաւի երրեակ), առա - ջին անգամ ըլլալով չհասած է կին ժոէի մը, կիրակի օր եւ Ապրիլ 1-ի կատակ չէ : Օր. Տաւի Գութպուլ Ապտոնակի ձիով, ա- ռաջին հասաւ Լոնչան, որոչ «յուսախա - բութիւն» ալ պատճառելով ձիարշաւի նա- խատեսութիւններ ընող մասնագէտնե - րուն, որոնք, մեծամասնութեամբ կը մեր- ժէին իր ձին (7) նախընտրեալներու չար- քին դնել, այն պատճառաբանութեամբ, որ ձին լաւ է, բայց հեծնողը՝ կին է... :

ԱՊՐԻԼ ՄԷԿՆ ալ, չատ մը ուրիշ բա - ներու կարգին, անցեալի իր համնուհասը կորնչուցած է, մանաւանդ՝ համով կա - տակները : Հեռատեսիլի Ա. կայանը, կի - տակները եղերակ, փորձեց բաներ մը ընել, յայտարարելով թէ Փոնվիխուս կեդրոնը Լոս - Անճըլըս կը փոխադրուի Ողիմ - պիականներուն, միացնելու համար մշա - կոյթ և մարզանք, թէ բանուորներ սկսած են արդէն քակել, 10 օրէն կը հասնի Փա- լիֆորնիա եւ կը վերադարձուի Հոկտեմ - բերին (երաշնի կատակ չըլլար, իսկապէս ճամբայ հանուէր, բայց միայն երթի տոմսով եւ Ամերիկացիներն ալ իրենց պահէին...) : Ֆրանս - Էնթէռի ձայնա- փութի կայանն ալ ամբողջ օրը, փորձեց մխիթարել մարզասէր Ֆրանսացիները, որ Ֆրանսա - Սկովտիա ոգկպիի մրցումը (Ֆրանսա պարտուած էր) կրկին պիտի խաղացուի... :

ՁԱՅՐԱԿ

ԱՇԽԱՐՀԻ ԱՒՈՑԵՆՈՒԹԵԱՆ ՅԱՒԱԿՆՈՐԴՆԵՐՈՒ ԱԽԱՐՏԱԿԱՆ

Վիլնիուսի հանդիպումին, կիրակի օր, կարի կասպարով անակնկալի բերած է մանադէտները, 10-րդ խաղին, հատատար (ոչ - ոքի) արդիւնք մը առաջարկելով Սիմսլովի, որ ընդունած է : Կասպարով կը յաղթէ 3,5-ի դէմ 6,5 կէտով եւ այլեւս ապահով է, որ ինք պիտի մրցի աշխար- հի ախոյեանի տիտղոսատար՝ Անատոլի Կարբովի հետ :

×

ՓՈՒԹՊՈԼ

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ 47-ՐԴ ԱՒՈՑԵՆՈՒԹԻՒՆ

Կիրակի, Ապրիլ 1-ի մրցումներու ար- դիւնքներն են. -

Պախտակոր - Մետալիսթ	0 - 1
Սպարտակ (Մ) - Շախտեոր	2 - 2
Զենիթ - Տորպեդօ (Մ)	1 - 2
Ժալգիրիս - ԲԿՄԱ (Մ)	1 - 1
ԲՄԱ - Դինամօ (Մ)	1 - 0
Դինամօ (Կ) - Նեֆթչի	5 - 0
Զերնոմորեց - Արարատ	2 - 1

×

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԽՈՒՄԲԵՐ

Շաբաթավերջի խաղերու արդիւնքներն են. -

Շըմիւնօ տը լ'Ուէսթ - ԱՍԱ (Իսի)	4 - 1
Լ'Էթրա - Հ.Մ.Ը.Մ. - Լիոն - Տէսիճ	1 - 0
Թոնոն - Ու - Էս - Փի - Օ, վպաճա)	1 - 0
Հ. Մ. Ը. Մ. Արծիւ - Լա Ֆոնթոնն	1 - 1

ԵՐԵՒԱՆ ↔ ՓԱՐԻԶ
ՀԵՌԱՏԻՊ

ԵՐԵՒԱՆ

(ԱՐՄԷՆՓրԷՍ ՄԱՐՏ 23 - 29)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՅԱՐԴԱՐԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍ ԱՄՄԱՆԻ ՄԷՋ

Ամմանի խորհրդային մշակութային կեդրոնին մէջ կը բացուի «Հայաստանի յարդարական - կիրառական արուեստը» ցուցահանդէսը, ուր կը ներկայացուին ժողովրդական վարպետներու աշխատան- քի արդիւնք՝ արծաթէ եղակի զարդեր, դորգեր, ժանեակներ, փայտափորագիր - րութիւններ, որոնք վերցուած են ազգա- դրութեան թանգարանէն : Ցուգահեռա- բար կը ցուցադրուին նաեւ լուսանկար - ներ, որոնք կը ներկայացնեն Հայաստանի ընկերային - տնտեսական զարդացման նուաճումները : Ցուցահանդէսը պատրաս- տած է արտասահմանի երկիրներու հետ բարեկամութեան եւ մշակութային կապի Հայկական ընկերութիւնը :

×

ԵՂՎԱՐԴԻ ՋՐԱՄԲԱՐԸ

Եղվարդի Ջրամբարը, որուն չինարա - րութիւնը սկսած է Ապրա լերան ստորոտը, կ'ոռոգէ Նայիրիի, Աշտարակի, Էջմիած- նի, Թալինի եւ Բաղրամեանի շրջաններու հազարաւոր հեկտար հողերը : Ջրամբարը կը պարունակէ մօտ 230 միլիոն խոր - նարդ մեթր ջուր, իսկ անոր տարածու- թիւնը կը գրաւէ 800 հեկտար : Ոռոգումի այդ բարդ համադրոյթին մէջ, բացի Ջր- բամբարէն, կը մտնեն նաեւ ամբարտակը, Ջրթող կառուցուածքը, Ջրհան կայաննե - րը եւ այլ բաժիններ : Ջուրը կարելիու - թիւն կ'ընծայէ ընդարձակելու այգիներու եւ ցանքսի տարածութիւնը, ինչպէս նաեւ բանջարեղէնի եւ կերի մշակութային հո- ղերը : Ջրամբարը շրջակայ գիւղերու եւ քաղաքներու բնակիչներու հանդիսաւ վայր կը դառնայ. ասկէ զատ կարելիու- թիւն կուտայ նաեւ Սեւանայ լիճէն 83 միլիոն խորանարդ մեթր ջուր խնայելու : Եղվարդի Ջրամբարը մէկն է այն 16 ար- հեստական լիճերէն, որոնց կառուցումը Հայաստանի մէջ ծրագրուած է յառաջիկայ տարիներուն :

×

ՎԱՀԱՆ ԹՈԹՈՎԵՆՑԻ «ԱՂԱՒՆԻՆԵՐ» ՊԱՏՄՈՒԱԾՔԸ ՇԱՐԺԱՆԿԱՐԻ ԿՐ ՎԵՐԱԾՈՒԻ

Սերգէյ Իսրայէլեան սկսած է «Աղա - ւնիներ» ժապաւէնի նկարահանումները, Վահան Թոթովենցի նոյնանուն պատմը - ւածքի հիման վրայ : Անցեալ տարի Խոտ- նիա տեղի ունեցած չարժանկարի 15-րդ համամիութենական փառատօնին պարգե- ւատրուած էր Ս. Իսրայէլեանի «Գիքորը» ժապաւէնը, Ցովհ. Թումանեանի նոյնա - նուն պատմուածքի հիման վրայ պատ - րաստուած : Երեւանմեայ իր գործունէու- թեան ընթացքին Սերգէյ Իսրայէլեան նը- կարահանած է Հայաստանի առաջնակարգ բեմադիրներու տատնեակ ժապաւէններ, որոնցմէ չատեր դնահատուած են Խորհ. Միութեան մէջ եւ անոր սահմաններէն դուրս : Ան արժանացած է Հայաստանի պետական մրցանակին :

ԱՐԱՐԱՏԻ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՄԵԾ ՀԱՅՔԻ ՄԻԱՒՈՐՈՒՄԸ

Ա.

Պատմական գիտութիւնը երկու յենարան ունի՝ փաստ եւ տրամաբանութիւն: Առանց սրանց պատմական որեւէ աշխատութիւն չի կարող վստահելի լինել: Ծանօթ է, որ համաճարակ հնագոյն վաւերագրերում եղած մի շարք փաստերի, Ն. Ք. 9 - 6-րդ դարերում Հայաստանը եւ նրանում ծաղկող Վանի Հայկական թագաւորութիւնը սեմական ժողովուրդների մէջ կոչուել են Արարատ, Ուրարտու, Ուրարտու, Ուրաշտու անուններով: Դրանցից մենք գերազանցում ենք Արարատը: Այդ անունը գործածել են նաեւ հայ պատմիչները, յատկապէս Մովսէս Խորենացին՝ այդպէս անուանելով իրենից շատ վաղ գոյութիւն ունեցած հնագարեան Հայաստանը:

Այս յօդուածով պիտի փորձենք պարզել, թէ որն է եղել Արարատի Հայոց տէրութեան ու նրա գեկավարների քաղաքական ձգտումը եւ մաքառման նպատակը, որքանո՞վ են դրանք համընկնում յետագայ դարերի Հայոց թագաւորութիւնների՝ երուանդունիների, Արտաշէսեանների, Արշակունիների, Բագրատունիների ձգտումներին: Դրա համար հնագարեան արձանագրութիւնների ու գրքերի տուեալները պէտք է զանազան համադրել Մովսէս Խորենացու հաղորդածի հետ:

ՀՆԱԳԱՐԵԱՆ ՎԱՒԵՐԱԳՐԵՐԸ ԵՒ ԽՈՐԵՆԱՑՈՒ ՄԱՏԵԱՆԸ

Խորենացու «Հայոց պատմութեան» վաւերականութեան երկու ծայրայեղ մօտեցում է եղել եւ այժմ էլ կայ: Դրանցից մէկը լիովին հակապատմական է, ուստի հակապատմական (Դաղբաշեան, Թումանով, Թոմսոն եւ ուրիշներ): Ըստ այդմ, Խորենացու տուած բոլոր տեղեկութիւնները անվստահելի են համարում: Այս տեսութիւնը հեշտութեամբ հերքում է, եւ մի շարք պատմաբաններ արդէն իսկ հերքել են շատ փաստերով: Միւս ծայրայեղ մօտեցումը, որին երբեմն յանդում են Խորենացուն դիտականերէն ճիշդ գնահատող որոշ պատմաբաններ, այն է՝ որ իբր Խորենացու «Հայոց պատմութեան» մէջ ժամանակագրական ոչ մի, անգամ ամենավոքր անճշտութիւն կամ պատմական իրողութիւններին թէկուզ փոքր չափով չհամապատասխանող բան չկայ: Բայց իրականում հին աշխարհի պատմիչների մէջ, այդ թւում Յոյն եւ Լատին հեղինակների, որ սխալները, այն էլ շատ լուրջ, մոտ չէին. խօսքը վերաբերում է նաեւ հին աշխարհի այնպիսի խոշոր հեղինակների, ինչպիսիք են Հերոդոտոսը, Եւդոքսոսը, Սթրաբոնը, Պոլիբիոսը, Տակիտոսը, Պլուտարքոսը եւ ուրիշներ: Իրօք, անհնար էր այն ժամանակներում ամէն ինչ ստոյգ ու ճիշդ գրել, մանաւանդ, երբ խօսքը վերաբերում էր պատմիչի ապրած չրջանից հազար կամ երկու երեք հազար տարի առաջ կատարուած դէպքերին: Նոյնիսկ այժմ նորագոյն պատմութեան մասին գրելիս, հեղինակները յաճախ տարբեր անճշտութիւններ են թոյլ տալիս:

Խորենացին Հայոց պատմութիւնն սկսում է Ն. Ք. 4-րդ հազարամեակից, հասցընում մինչեւ իր օրերը, այսինքն՝ տարածում է ներկայացնել նաեւ իր ապրած օրերից աւելի քան հազար, ինչպէս եւ երկու, երեք հազար տարի առաջ կատարուած իրադարձութիւններ: Որքան էլ լուսաղբիւրներ ունենար Խորենացին, անհրաժար էր, որ անճշտութիւններ չսպրդէին նրա գրածի մէջ:

Այսօր, հմտնականում վստահելով մեր հանճարեղ պատմահայր Մովսէս Խորենացուն, պարտաւոր ենք նրա «Հայոց պատմութիւնը» լրացնել, նաեւ հաստատել հին աշխարհից պահպանուած արձանագրութիւնների ու գրքերի տուեալներով եւ այդպէս գծել պատմական ճշմարտութեան պատկերը:

Բայց կարեւոր է, որ Խորենացու հաղորդածի եւ հնագարեան արձանագրութիւնների ու մատեանների տուեալները բազմաթիւ դէպքերում համընկնում են:

Երբայական աղբիւրների, մանաւանդ Աստուածաշնչի համապատասխան մասերի եւ Խորենացու պատմութեան մէջ շատ ընդհանրութիւններ կան, սկսած Յրհեղեղի պատմութիւնից, երկրի Արարատ, Թորգոմի տուն (Թորգիւմա) անուանումներից, մինչեւ Աստրեատանից հայրապան եղբայրների Հայաստան փախչելը: Աքքադական եւ նորխուռիական սեպագիր արձանագրութիւնների եւ Խորենացու պատմութեան մէջ նոյնպէս շատ ընդհանրութիւններ կան, որոնց վրայ մինչեւ վերջերս բանասիրութիւնը հարկ եղած ուշադրութիւնը չի դարձրել: Օրինակ, յիշենք որ ե՛ւ ըստ սեպագիր արձանագրութիւնների, եւ թէ՛ ըստ Խորենացու Հայկական պետականութեան մի կարեւոր կենտրոն ստեղծուել ու երկար ժամանակ մնացել է Վանայ լճի մօտ ու չրջակայքում (Վանի Պետութիւնը Տոսպ մայրաքաղաքով): Ապա՝ թէ՛ ըստ սեպագիր արձանագրութիւնների եւ թէ՛ ըստ Խորենացու, այդ չրջանից Արարատի թագաւորութեան տիրակալները սկսել են չարժուել դէպի հիւսիս, հիւսիս - արեւմուտք, արեւելք, հիւսիս - արեւելք եւ այլն:

Խորենացու եւ սեպագիր արձանագրութիւնների այլ ընդհանրութիւններ յայտնաբերելու համար անհրաժեշտ է յիշել լեզուական պատնէշները. Խորենացին գրելով հայերէն՝ գործածել է հայերէնում իր ժամանակ ընդունուած անձնանունները եւ տեղանուններ, իսկ նորխուռիերէն եւ աքքադերէն արձանագրութիւններում նոյն վայրերը եւ անձինք կոչուում են այլ լեզուներում ընդունուած անուանումներ - րով: Հին ժամանակ, ինչպէս պիտենք, անունները յաճախ թարգմանուում էին կամ անճանաչելիօրէն այլափոխուում՝ մի լեզուից միւսին անցնելիս: Պէտք է յիշել նաեւ, որ նախքան Հայոց մէջ իրանական ազդեցութիւնը եւ իրանեան անունների (Արտաշէս, Արտաւազդ, Արշակ, Աշխատ) գործածութիւնը հայկական անունների (Կարաննի, Հայկ, Արա, Էրեւան եւայլն) հետ Հայերը գործածել են աքքադական, խուռիական եւ այլ անուններ (Շիուինի, Իշպուինի, Մինուա, Շաշլու):

Անցեալ գրոյցում ասուեց միեւնոյն անձ - ասուածութեան Հալդ (ի) - Խալդ (ի) եւ Հայկ - Խայկ անունների մասին: Աքքամենեան Բեհիստունի արձանագրութիւնում (Ն. Ք. 6-րդ դար) Հայերը համարում են Հալդ աստծու զաւակներ, Խորենացին էլ Հայերին համարում է Հայկի զաւակներ: Հալդը Հայկի նորխուռիական անուանաձեւը պէտք է լինի: Հայկը (Հալդը) հայկական հին դիցարանում (նախքան իրանա - յունական դիցարանական տարրերի թափանցումը) եղել է երկնքի աստուածութիւն (նրա անունով կայ աստղերի համաստեղութիւն): Նորխուռիական արձանագրութիւնները այն ժամանակ են գրուել, երբ Հայերի ցեղապետ Հայկ - Հալդը արդէն աստուածացած էր, իսկ Խորենացին պատմում է նրա վերաբերեալ մասին՝ Միջագետքից Արարատի երկիրը, նկարագրում նրա կռիւը Բարելացիների դէմ, հայկական նոր պետականութեան հիմնադրումը Վանայ լճի մօտ: Այդ ժամանակ էլ Միջագետքի մշակոյթը զգալապէս թափանցել է Արարատի երկիրը: Աւելի ուշ Հայերը սկսել են գործածել Միջագետքում ստեղծուած սեպագրերը, նոյն Միջագետքի լեզուին - րից երկուսով՝ աքքադերէնով եւ խուռիերէնով:

Կարեւոր է յիշել, որ Խորենացին Ն. Ք. 4-րդ հազարամեակի երկրորդ կէսից ըսկրսած (յետոյ՝ յեղեղեան չրջանից) մինչեւ իր օրերը Հայկական լեռնաշխարհը համարել է հայ ժողովրդի երկիրը, նրա պատմութեան թատերաբեմը: Խորենացու մատեանում այդ ժամանակաընթացքը Հայկական լեռնաշխարհում որեւէ օտար ժողովրդի պատմութեամբ չի ընդմիջուում. ամէն մարդ կարող է կարդալ պատմահօր երկի սկզբի մասը եւ պարզ կը տեսնի, որ նրանում խօսւում է Հայոց պատմութեան մասին, թուարկուում են Հայաստանում իշխած մլուոյն հայրապետները, եւ դա լիովին վերաբերում է նաեւ Ն. Ք. 9 - 6-րդ դարերին: Անհիմն է Խորենացու գրքում այդ դարերի համար Հայոց պատմութեան ինչ - որ ընդմիջում դիտելը, այդ ընդմիջման մէջ ինչ որ օտար պատմութիւն տեղադրելը: Խորենացին նման դատողութեան համար ամենաչընչին հիմքը չի տալիս:

Արդէն ասել ենք սեպագրերում յիշուող եւ Խորենացու մատեանում վկայուած Արարատի Հայոց թագաւորութեան տիրակալների ընդհանրութիւնների մասին: Ճիշդ է, կան ժամանակագրական անհամաձայնութիւններ, եւ այս հարցը յետագայ մանրամասն ուսումնասիրութեան կարօտ է, բայց չի կարելի նաեւ սեպագրերում յիշուող Արամի եւ Խորենացու նշած Արամի նոյնութիւնը չնկատել: Որոշ ուսումնասիրողներ գրել են Խորենացու յիշած Արամայիսի եւ սեպագրերի Արգիշտի Առաջինի նոյնութեան մասին՝ երեսով նրանց գործունէութեան նմանութիւնից: Կարծում ենք, որ շատ աւելի հիմնաւոր է Արգիշտի (Արգիշտէ) Առաջինի եւ Արգիշտի Երկրորդի ընդհանրութիւնը համապատասխանաբար Արա Առաջինի եւ Արա Երկրորդի հետ: Ապա՝ երբ ճիշդ է Նինուէի գրադարան եւ կործանման ընդունուած թուականը՝ Ն. Ք. 612 թ., ապա Խորենացու յիշած Պարոյր Հայոց թագաւորը պէտք է լինի սեպագրերում Էրիմինա անունով նշուած թագաւորը Ռուսա (Հռուսա) Գ.ի հայրը:

ՌԱՖԱԷԼ ԻՇԽԱՆԵԱՆ

(Շար. 1)

ՍԻՓԱՆ-ԿՈՄԻՏԱՍ ԵՐԳԱՀԱՒԻՄԲԻՆ ՀԱՄԵՐԳԸ

ԻՐ 60-Ա.Մ ԵԱԿԻՆ ԱՌԹԻՒ

—×—

Սիփանի գԺուար պայմաններու մէջ երգչախումբ մը վաթսուն տարի կանգուն պահելը եւ իր առաքելութեան մէջ պահ յաջողութենէ յաջողութիւն կարենալ առաջնորդելը համազօր է հերոսութեան եւ արժանի՝ անսակարկ գնահատանքի: Այս իրողութեան լաւագոյն օրինակներէն մին է, մէյ մը Սիփանի մէջ, Փարիզի Սիփան - Կոմիտաս երգչախումբը, որուն յարատեւութիւնն ու յաջողութիւնը պէտք է վերագրել ո՛չ անպայման «երաժշտական մակարդակի մը նուաճումին», ինչպէս կը գրէր տպագրուած յայտարարին մէջ Լիլի Նազարեան, այլ խումբի ենթակառոյցին, կազմակերպուած ըլլալու հանգամանքին, ինչպէս նաեւ իւրաքանչիւր անդամի պատկանելութեան եւ զոհողութեան ոգիին: 60-ամեայ կենդանութեան վկայութիւն մըն էր Կիրակի, Մարտ 25-ի կէսօրէ եաթէթր տէ Շան զ'Էլիզէ տեղի ունեցած համերգը, հոծ բազմութեան մը ներկայութեան:

Համերգը երբեակ բնոյթ ունէր. նուագ մըն էր երգչախումբի վաթսունամեակին, անոր գեկավարին Կարպիս Ափրիկեանի վաստակին երեսունամեակին եւ այս առթիւ յարգանքի տուրք մը տրաբախտ երաժիշտ Գուրգէն Ալէմշահի (երգչախումբին նախկին գեկավար), որուն գործերը լայն տեղ կը գրաւէին յարատեւին մէջ:

Ժամը 17·30-ին բեմ կը բարձրանայ չուրջ հարիւր հոգինոց երգչախումբն ու քառասուն հոգինոց սիմֆոնիկ նուագախումբը, պարզելով հոգեպարար տեսարան մը:

Յայտարերի առաջին բաժնին կը մեկնաբանուէր Ալէմշահի համանուագային մէկ մաճալնութիւններ, եւ այս հարցը յետագայ մանրամասն ուսումնասիրութեան կարօտ է, բայց չի կարելի նաեւ սեպագրերում յիշուող Արամի եւ Խորենացու նշած Արամի նոյնութիւնը չնկատել: Որոշ ուսումնասիրողներ գրել են Խորենացու յիշած Արամայիսի եւ սեպագրերի Արգիշտի Առաջինի նոյնութեան մասին՝ երեսով նրանց գործունէութեան նմանութիւնից: Կարծում ենք, որ շատ աւելի հիմնաւոր է Արգիշտի (Արգիշտէ) Առաջինի եւ Արգիշտի Երկրորդի ընդհանրութիւնը համապատասխանաբար Արա Առաջինի եւ Արա Երկրորդի հետ: Ապա՝ երբ ճիշդ է Նինուէի գրադարան եւ կործանման ընդունուած թուականը՝ Ն. Ք. 612 թ., ապա Խորենացու յիշած Պարոյր Հայոց թագաւորը պէտք է լինի սեպագրերում Էրիմինա անունով նշուած թագաւորը Ռուսա (Հռուսա) Գ.ի հայրը:

ՌԱՖԱԷԼ ԻՇԽԱՆԵԱՆ

(Շար. 1)

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ՛որ հարցումներդ պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

6) Փրոֆ. Ռանըլտ Սիւնի, Ալեք Մանուկեան ամպհոնի պատմութեան դասախօսը Միչիկընի Համալսարանին մէջ. մանաւանդ՝ Ռուսիոյ եւ Անդրկովկասի պատմութեան:

Վարչական այս կազմը ժիրայր Լիպարիտեանն նշանակած է անօրէն - վարիչ Զօրեան Հիմնարկի: Անոր աշխատանքին կը սատարեն խումբ մը տոգորուած երիտասարդներ _ Օհան Պալեան, Լորա Եարտմեան, Թամար Պատալեան, Արամայիս Անտոնեան, Մարք Այանեան, Ալվարդ Պատալեան, Վահէ Ղահրաման, Տիգրան Մանուկեան, Քէննէթ Մարթին (հայ) եւ Մարալ Փոլատեան: Միասին անոնք իրատրծեցին այն գովելի ձեռնարկը՝ որուն կը յատկացնեմ սոյն յօդուածաշարքը, - դասախօսական բայց մանաւանդ ասուլիսական հաւաքոյթ մը, որ տեւեց երկու օր, - երկու քոքթէյլներ, երկու ժամ տեւող երեք դասախօսութիւններ եւ 8 ժամ տեւող երկու խօսակցական նիստեր: Անոնց ընթացքին տեղի ունեցաւ անկեղծ, ոչ - կանխամտածուած, հետաքրքրական պատգամները մերժող եւ ժխտող «լուծումները» կամ «պատասխանները» փնտրող խորհրդակցական հաւաք մը: Կը յուսամ, որ այս թղթակցութիւնը պիտի կարենայ ընթերցողին փոխանցել այն կիրքն ու ոգեւորութիւնը՝ զոր զգացինք մենք հոն, Զօրեանի ստեղծած անկեղծ մթնոլորտին մէջ:

×

Լեւոն Զարխուտեան, բացման իր հակիրճ խօսքին մէջ պարզեց այն մօտեցումը, որ պէտք է բնորոշէ ֆոլլոֆիւմը եւ Զօրեան Հիմնարկի մտածելու կերպը, ընդհանրապէս: «Չենք ուզեր կանխորոշել մտածելակերպ մը կամ գործելակերպ մը», ըսաւ Զարխուտեան, «որ արդելք հանդիսանայ ճկունութեան, քննադատութեան, տիալեբթիքի: Եթէ կայ բան մը, որ անդրդուելիօրէն որոշած է Զօրեանի ներկայ անձնակազմը, այդ սա է, - մէկ կողմէն գործել, իրագործելու համար ծրագիրներ, որոնք անյապաղ պէտք է կեանքի կոչուին: Միւս կողմէ չմոռնալ, որ միշտ կայ կղզուած միտքերու վտանգը: Կը նշմարենք, հայ թէ օտար հաստատութիւններու մօտ, որ այս կամ այն մտածելակերպը եւ վերլուծումը կը դառնան այս կամ այն հաստատութեան կրօնք եւ մենաշնորհ, կամ դոնէ այդպէ՛ս կը մտածեն իրենք, գաղափարները զինուորագրող այդ հաստատութիւնները: Սակայն մտածումի ձեւ մը կարելի չէ հաստատութեան մը վանդակին մէջ պահել: Միմիայն մէկ կազմակերպութեան ծառայելու կոչուած որեւէ մտածելակերպ չուտով խոցելի կը դառնայ, երբ կ'անջատուի տիալեբթիքէն: Ուժականութիւն ունեցող մտածումը ա՛յն է, որ կ'ենթարկուի քննադատութեան, ոչ միայն «ներսէն», կազմակերպութեան մը արդէն հաւատացեալ անդամներէն, այլ դուրսէն: Ինչուէյտ դուրսը կենալ ու միայն քննադատել կամ այպանել, իմաստ չունի: Ուրեմն մեր մօտեցումը, այսօր, սա է. - հրաւիրել տարմանափակ թիւով անձեր (35 հոգի _ Խ. Թ.), որոնք արդէն ցուցաբերած են նուիրում մը հայ կեանքին, գործունէութեան մարզի մը մէջ, եւ որոնք ունին որոշ ծանօթութիւն մը՝ զանազան կազմակերպութիւններու գործելակերպին հետ: Հրաւիրած ենք նաեւ բիւտճաարդներ, որոնք արդէն սատարած են Զօրեանի աշխատանքներուն, եւ որոնք կ'ուզեն պիտանալ, թէ ի՞նչ կը մտածեն ուրիշներ այդ աշխատանքի բնոյթին, դրած հարցումներուն եւ տուած պատասխաններուն մասին: Այլ խօսքով, եզրափակեց Զարխուտեան, «այս ֆոլլոֆիւմը փորձ մըն է ձեզ հաւաքելու, կը յուսանք իրրեւ համակիր բայց ոչ իրրեւ կուսակիր հաւատացեալ խորհրդատուներ: Կը յուսանք, որ հոս սկսող խօսակցութիւնը պիտի ունենայ ուժականութիւն (տայնամիք) մը որ պիտի զարգանայ ոչ միայն Զօրեանէն ներս, այլ նաեւ անկէ դուրս, որպէսզի հետեւ առոջ մտածում, քննադատութիւն, խօսակցութիւն չեն կրնար որեւէ կազմակերպութեան մէջ արդելափակուիլ»: Ապա, ան խօսքը տուաւ փրոֆ. Կարպիս Քորթեանին:

(Շար. 3)

ԿԱՎԿԱԶՅԱՆ

ԳՂԵ ՏՕՆԸ

(ՊԱՏՄՎԱԾՔ ՎԵՊ)

Պ. ՍԱՍՆՈՑՈՒ

Ա

ՆԱՅՆՕ ԳՕՄՈՒՁ

Մարտի մեծ տարափը, որ ամբողջ գիշեր ջրհեղեղի պես թափվել էր Կովկասյան լեռների վրա, ցրտեցրել էր ձորերի ջուրը, ու հիմա ամբողջ ձորը սառցե հայելի էր հիշեցնում։ Ամենուր ձյան սպիտակ ծածկոցի վրա կարմրավուն ճառագայթներ էին ցանված, ու ամեն ինչ ժպտում էր արևին։

Ամպամած գիշերվանից հետո ցուրտը ավելի էր ուժգնացել։ Ձորի ներքևում, ուր գետն էր հոսում, ամեն ինչ սառել էր, ամեն ինչ քարացել էր։ Ամենուր ձյան ու սառույցի ահռելի կույտեր էին կուտակվել, որոնց միջից ոտքի տակ ճզմվող ձյան ճռճռոցն էր լսվում։

Ձորի ներքևում, գետի ափին, կանգնած էր Նայնո Գոմուձը։ Նա ոչ մի տեղ չէր շտապում, ոչ մի տեղ չէր գնում։ Նա ուզում էր միայն մի քիչ մենակ մնալ, մի քիչ մտածել, մի քիչ հանգստանալ։ Նա ուզում էր մի քիչ հեռանալ իր ընտանիքից, որ ամեն ինչ հանգիստ մտածի։

Նայնո Գոմուձը ծնվել էր Ճապոնիայում, Կիոտո քաղաքում, 1882 թվականին։ Նա ծնվել էր ազնվական ընտանիքում, ուր ծնվում էին միայն տղաներ։ Ընտանիքում նրան ասում էին Սամուրայ, որովհետև նրա նախնիները սամուրայներ էին եղել։ Նրա հայրը, պապը, ավագ եղբայրները, բոլորը սամուրայներ էին եղել։ Սամուրայները ճապոնական ազնվականության ռազմական դասն էին կազմում։ Նրանք ծառայում էին կայսրին, կռվում էին նրա թշնամիների դեմ, պաշտպանում էին նրա գահը։ Նրանք ունեին հատուկ զենքեր, հատուկ հագուստ, հատուկ սովորություններ։ Նրանք ապրում էին հատուկ կանոններով։ Նրանք ունեին հատուկ պատիվ։ Նրանք ունեին հատուկ արժանապատվություն։ Նրանք ունեին հատուկ պարտականություններ։ Նրանք ունեին հատուկ իրավունքներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնություններ։ Նրանք ունեին հատուկ առանձնաշնորհումներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրեր։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանություն։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոններ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանում։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովում։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվություն։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվության հատուկ միջոցներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվության հատուկ միջոցների հատուկ կիրառում։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվության հատուկ միջոցների հատուկ կիրառման հատուկ կարգ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվության հատուկ միջոցների հատուկ կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոններ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվության հատուկ միջոցների հատուկ կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջներ։ Նրանք ունեին հատուկ արտոնագրային իրավունքների պաշտպանության հատուկ միջոցների կիրառման հատուկ կարգի հատուկ կանոնների հատուկ պահանջների հատուկ պահպանման հատուկ ապահովման հատուկ երաշխիքների հատուկ պատասխանատվության հատուկ միջոցների հատուկ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Պ. Հայկ Պահչէճեան, Տէր եւ Տիկին Արա Պահչէճեան եւ զաւակները՝ Տէր եւ Տիկին Մկրտիչ Պահչէճեան եւ Օր. Քաթրին Պահչէճեան եւ բոլոր ընտանեկան պարագաները շնորհակալութիւն կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք ծաղիկով, անձամբ թէ զրաւոր ցաւակցութիւն յայտնեցին իրենց կնոջ, մօր եւ մեծ - մօր՝

ՏԻԿԻՆ ՄԱՔՐՈՒՀԻ ՊԱՀՉԻՃԵԱՆԻ

(ծննդ. Օհաննէսեան)

մահուան առթիւ :

Ի ՑԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Յակոբ Պապիկեանի հոգեհանգստեան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Գրիգոր Պօյաճեան, Պ. Յովսէփ Օհաննեան կը նուիրեն 100-ական Ֆ. «Յառաջ»ի բարգաւաճման :

×

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Տիկին Վարդուհի Դար - բինեան 200 Ֆ. կը նուիրէ «Յառաջ»ին ի յիշատակ իր սիրելի ամուսնոյն՝ Նշան Դարբինեանի *մահուան 20-րդ տարելիցին եւ իր ծնողքին՝* Սաթենիկ եւ Ստեփան Տէր - Ղուկասեանի :

ՀՈԳԵՃԱՇ

Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցիին մէջ Կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներուն յիշատակին : Արարողութեան կը յաջորդէ հոգեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեցներուն համար եւ ի գիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն :

Արձանագրութեան համար հեռաձայնել՝
888 - 92 - 51 *կամ՝* 860 - 47 - 18

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի Շրջանային վարչութիւնը շնորհակալութեամբ առած է 5000 Ֆ. Պ. Կ. Սէմէրճեանէ (Նիս) Պէլֆոնթէնի կայանի նորոգութեան համար :

×

Կապոյտ Խաչի Պուլվար Օտտոյի մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ առացած է հետեւեալ նուէրները ողբացեալ՝ Բիւզանդ Թիրէֆեանի *թաղման առթիւ. - Թիրէքեան ընտանիք 250, Տէր եւ Տիկին Մարիթէ 100, Տէր եւ Տիկին Սարգիս Գուլումճեան 100, Այրի Տիկին Փ. Արմաղանեան 50 Ֆ., Տէր եւ Տիկին Կոթիէ 50, Տիկին Թագուհի Մ'բորբեան իր աղջկան Օր. Ազատուհի Մբսպրեանի յիշատակին 200 Ֆ. :*

×

Կապ. Խաչի Տէսինի մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ առացած է. - Պ. Գրիգոր Պապիկեանէ իր կնոջ Գոյեանէ Պապիկեանի մահուան տարելիցին առթիւ 100 Ֆ. (դպրոցին) :

Imprimé sur les Presses
du Journal «Haratch»
83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈԶ

Մեծ Պահքի *ամրողջ ընթացքին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ մէջ Զորեքշաբթի երեկոները, ժամը՝ 6-ին, կը կատարուին Հոգեւոր խաղաղական եւ հանգստեան ժամերգութիւնները եւ կը տրուի աւուր պատշաճի քարոզ, ըստ հետեւեալ ժամանակացոյցի եւ կարգի. -*

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 4
Քարոզիչ՝ Ղեւոնդ Քհնյ. Սոմունճեան
Զորեքշաբթի, Ապրիլ 11
Քարոզիչ՝ Յովսէփ Սրկ. Պալըգեան

9 JOURS
EN AUTRICHE
(LE TYROL - VIENNE)
VOYAGE ORGANISÉ
PAR LA
CROIX BLEUE - SECTION LYON
DU 15 AU 23 MAI
Pour tous renseignements et inscriptions
téléphoner jusqu'au 15 Avril :
dans la journée 888 92 51
après 20h 30 854 22 93

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Կապոյտ Խաչի Պուլվար Օտտոյի մասնաճիւղը իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Այրի Տիկին Հերմինէ Թիրէքեանի եւ զաւակներուն, ընկերուհի Լինա եւ Կարօ Կոնոյեանի, Այրի Տիկին Տիգրանուհի Սուլեանին եւ զաւակներուն ինչպէս նաեւ Թիրէքեան ընտանիքներուն եւ ընտանեկան բոլոր պարագաներուն իրենց ամուսնոյն, հօր, մեծ - հօր, եղբօր, հօրեղբօր, մօրեղբօր, խնամիին եւ ազգականին՝ Բիւզանդ Թիրէքեանի *մահուան առթիւ : Այս տխուր առիթով Կապոյտ Խաչը նուիրած է 200 Ֆ Հայ Բանտարկեալներու Ճոնտին :*

×

Կապոյտ Խաչի Տէսինի վարչութիւնը ցաւակցութիւն կը յայտնէ ընկերուհի Ա. բաքսի Փափազեանի եւ Պետրոս Փափազեանի իրենց մօր մահուան առթիւ, եւ կը նուիրէ 200 Ֆ. Ֆրանս - Ամէնիին :

ԼՈՑՍ ՏԵՍԱՒ

ԱՐԱՀԵՏ ԹԻՒ 8

Գրական - Գեղարուեստական
ՊԱՐԲԵՐԱԿԱՆ
ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ
ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ
(Ճիւնամեակի Ցաւելուած)
Գինը՝ 20 Ֆ. :
Կարելի է ստանալ վարչութեան անդամներէն եւ Բալուեան գրատունէն, նաեւ՝ ուղղակի գրելով՝
SOCIETE DES GENS DE LETTRES ARMENIENS DE FRANCE
B. P. 98.09
75421 Paris CEDEX 09
Առաքման ծախքով՝ 25 Ֆ. :

ԿԵՍԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԵՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՊՈՒԽՏՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

- Տարեկան Մեծ Ճաշ -

նախագահութեամբ հայրենակից՝
ՕՆՆԻԿ ՊԱՁՐԱՄԵԱՆԻ
Ապրիլ 15, Կիրակի, ժամը 13-ին Հ. Բ. Ը. Միութեան «Ալէք Մանուկեան» սրահը՝
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
Métro : Courcelles
Առաւօտեան հոգեհանգիստ՝ Փարիզի Հայոց Մայր եկեղեցին, ի յիշատակ մեր բիւրաւոր նահատակներուն :

×

Գեղարուեստական բաժին, սիրայօժար կը մասնակցին՝ Օր. Արաբսի Գմբէթեան՝ արտասանութիւն, Միհրան Էլմաեան՝ մեներգ, Գէորգ Ալեքսանեան՝ արտասանութիւն, Պէյրութցի Սիլվէն՝ մեներգ, Ռօզի եւ Վ. Նաւասարդեան : Դաշնօթ Թառիստ՝ Բիւզանդ Ֆրնտրճլեան :
Սիրով կը հրաւիրուին կեսարացի եւ այլ տեղացի անխտիր բոլոր հայրենակից - ները : Ճաշագին՝ 100 Ֆ. :

RECHERCHE

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche.-

1.- Des animateurs spécialisés, agés minimum de 21 ans pour son camp itinérant d'adolescents de 14 et 15 ans pour Juillet et Août 1984.

2.- Des animateurs brevetés pour sa colonie de vacances de Bellefontaine pour Juillet et Août 1984.

s'adresser :
Croix Bleue
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél. : 824. 46. 57

Pour obtenir le brevet d'animateurs s'adresser à : *U. F. C. V.*
15, rue de Coulmiers — 75014 Paris
Tél. : 539. 22. 23

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆԻ

(1884 - 1915)

Ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ՝ կը կազմակերպէ դասախօսութիւն մը՝ Ապրիլ 8, Կիրակի, ժամը՝ 16-ին Հ. Բ. Ը. Մ. Ալէք Մանուկեան Մշակութային Կեդրոնին մէջ.

118, Rue de Courcelles — 75017 Paris

Կը նախագահէ՝
ՀԻԼՏԱ ԳԱԼՖԱՅԵԱՆ - ՓԱՆՈՍԵԱՆ
Կը խօսի՝ Ս. Ք. ՋԱՆԳՈՒ
Գեղարուեստական բաժին.
Կ'արտասանեն. -
Ագապի Տէր - Գրիգորեան
Ազնիվիտ Թէրզեան
Անի Զաքրեան
Արմենուհի Բալուեան
Մուտքը ազատ է :

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր եկեղեցւոյ Ապր. Միութեան վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ գումարները եկեղեցւոյ համար. - Լիոնի Տիկնանց Միութիւն 2000, Պ. Յարութիւն Կորիւնեան 2000 Ֆ. Այրի Տիկին Մարի Ալեան 1.000, Պ. Յակոբ Գրիգորեան, Պ. Տէվեան, Պ. Յովակիմ Ազբեգեան 500-ական, Տիկին Ուզունեան 200, Տիկին Խաչատուրեան 50 Ֆ. :

Լիոնէն Փասքալ Ղազարեան եւ Սերժ Պահատուրեան, Մարտ ամսոյն Լիոնի Ս. Յակոբ Մայր եկեղեցւոյ Հայկական միօրեայ վարժարանի աշակերտութեան ճաշ մը հրամցուցին :

SARL **ARA** *TRAITEUR*
RAFFI ET ARA POHANYAN
ALIMENTATION
SPÉCIALITÉS DE PRODUITS ORIENTAUX
ET EXOTIQUES
106, RUE MOUFFETARD
75005 PARIS
Métro : Censier-Daubenton
Tél. 337 90 69
ouvert tous les jours et dimanche matin
fermé le lundi

U. G. A. B.
Monsieur Napoléon BULLUKIAN
Président d'Honneur pour la France
de l'Union Générale Arménienne de Bienfaisance
Monsieur Setrak SANDJIAN, Président
et les membres du Comité U.G.A.B. Rhône - Alpes
vous prient
de bien vouloir honorer de votre présence
le Dîner de Gala Dansant
qui aura lieu le Samedi 7 Avril à 20h 30
à «La Sangria» - Casino de Charbonnières
animé par l'orchestre **«P a r o s»** de Valence
Nombre de places limité
Pour tous renseignements s'adresser à :
U.G.A.B. - Secrétariat de l'Eglise Apostolique Arménienne
40, Rue d'Arménie, 69003 Lyon — Tél (7) 860 - 47 - 18

TRANSTOURS
VOUS PRESENTE SES VOYAGES ORGANISES
12 - 14 Jours à EREVAN
ALLER - RETOUR PAR AVION - SERVICE 1ère CLASSE
de PARIS
— Du 20 Avril au 5 Mai — 16 jours, dont 14 jours à EREVAN **Prix: 6100 F**
— Du 7 au 21 Juillet — 16 jours, dont 5 à LENINGRAD et 10 à EREVAN **Prix: 6840 F**
— Du 9 au 24 Août — 16 jours, dont 14 à EREVAN **Prix: 6750 F**
— Du 7 au 22 Septembre — 16 jours, dont 14 à EREVAN **Prix: 6750 F**
— Du 5 au 20 Octobre — 16 jours, dont 14 à EREVAN **Prix: 5900 F**
de MARSEILLE
— Du 21 Avril au 4 Mai — 14 jours, dont 12 à EREVAN **Prix: 5850 F**
— Du 11 au 24 Août — 14 jours, dont 12 à EREVAN **Prix: 6400 F**
— Du 8 au 21 Septembre — 14 jours, dont 12 à EREVAN **Prix: 6400 F**
— Du 6 au 19 Octobre — 14 jours, dont 12 à EREVAN **Prix: 5700 F**
Et deux voyages : CROISIERES d'une semaine
et séjour d'une semaine à E R E V A N
1) Paris — Moscou — Erevan par avion — séjours d'une semaine à Erévan et retour à bord de LITVA. du 14 au 28 Juillet—Depuis **7710 F** + Taxe de port **250 F**
2) Aller : Marseille—Odessa (à bord de LITVA), séjour d'une semaine à EREVAN, retour par avion, Moscou Paris. Depuis **8010 F** + Taxes de port **250 F.**
TRANSTOURS — 25, rue d'Argenteuil - 75001 Paris — Tél. : **261 58 28**

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
4
MERCREDI
4 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R. C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսայում՝ Տար. 400 Ֆ. — Վեցամսեայ՝ 210 Ֆ.
Արտասահման՝ Տար. 450 Ֆ. — Հատը՝ 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.673 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.673

ԵՐԵՒԱՆ ⇐⇒ ՓԱՐԻԶ ՀԵՌԱՏԻՊ

ԵՐԵՒԱՆ
(ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ ՄԱՐՏ 23 - 29)

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՀԵՌԱՏԵՍԻԼ

«ՁԵՄԱՐՏՈՒԹԵԱՆ ԺԱՄԸ»

ԱՅՍ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՁԱԽՈՂՈՒԹԵԱՆ ԿԸ ՏԱՆԻ

ԿԸՍԷ ՄԱՌՇԷ

ԲԱՅՑ... ՀԱՄԱՁՆԱՎԱՐՆԵՐԸ ԿԸ ՄՆԱՆ

Անկասկած, ամէնէն ժողովրդական ֆիլմն իսկ հեռատեսիլի միւս երկու կայաններու վրայ, չի կրնար յաջողիլ «մարդ քաշել», երբ միւս կայանին՝ վըտէքն է՝ ժորժ Մառչէ: Եթէ գոյութիւն չունենար, պէտք էր ստեղծել, ինչպէս կ'ըսէ Ֆրանսային, արդարեւ անփոխարինելի է եւ ինք ալ գիտէ:

Երկուշաբթի իրիկուն կը ներկայանար հեռատեսիլի Բ. կայանին «Ձեմարտութեան ժամը» յայտագրին: Պէտք է պատասխանէր երեք լրագրողներու եւ հեռատեսիլի հանդիսատեսներու: Լրագրողներու եւ իր մէջեւ «խաղը» ծանօթ է: Անոնք ամէն ձեւով պինդը նեղը պիտի գնեն ու ինք - միշտ - մէջէն պիտի ելլէ:

Այս ելոյթէն եաք, ընդհանուր եւ հասարակաց տպաւորութիւնը մէկ է՝ Մառչ ապարէդ կարդաց Նախագահ Միթերանի, բայէ ի բաց եւ շատ վճռական ձեւով:

Սկիզբը, կը ծեծուէր դիխաւոր հարցը՝ պղպատի ճարտարարուեստին տպգնացը եւ կառավարութեան որոշած քաղաքականութիւնը: Մառչէ դէմ է: Միայն կը գտնէ նախատեսուած ծրագիրը: Ուրիշ քաղաքականութիւն մը պէտք է, այս մկկը միայն ձախողութեան կը տանի: Պէտք է ջրջել քաղաքականութիւնը, ընել հիւղ հակառակը: Բայց եւ այնպէս հաժախմարները պիտի չքաշուին: Պիտի չեկնին, որովհետեւ աջին գործին կուգայ: Յարդ համաձնավարներու դիրքը կ'որակուէր սպէս. մտանկագութիւն՝ առանց գօրաւիղ ըլլալու, հիմա, անհրաժէշտ է այլ որակում մը փնտռել. - մտանկագութիւն՝ ներքին լծդիմութեամբ կամ ներքին պայքարով: Ամէն պարագայի մէջ, ինչ որ շատ պարզ է, այն է որ գնդակը Միթերանի դաշտն է այլեւս: Մառչէ կը պահանջէ որ ճարտարարուեստի քաղաքականութիւնը անմիջապէս փոխուի, որուան որոշումները եւ առնչին: Ի՞նչ պիտի ըլլայ Նախագահ Միթերանի պատասխանը Գորեքշաբթի օր, մամուլի իր ասուլիսին ընթացքին, այս է բուն հարցը: Մառչէ (եւ համաձնավարները) այնպիսի դիրքի մը մէջ դրին իրենք զիրենք Երկուշաբթի իրիկուն, որ արամադրօրէն Միթերան պէտք է զի - րենք դուրս ընէ, եթէ չընէ - ինչ որ հաւանական է - հանրային կարծիքին պիտի փաստէ որ անոնցմէ կախում ունի եւ անոնց պէտք ունի, տակաւին: Այս առընչութեամբ է, որ Մառչէի ելոյթը շատ յատկանշական էր եւ չվարանեցաւ հեռուէ մէ երթալու, այլ խօսքով, կարծես կ'ըսէ նէր Միթերանի՝ «Նայինք հիմա՛ ի՞նչ պիտի ընես...»: Մառչէ, ուրեմն կը պահանջէ որ Միթերան փոխէ ճարտարարուեստական քաղաքականութիւնը, որ չէր համապատասխաներ 1981-ին եղած առաջարկներուն եւ խոստումներուն: Հակառակ պարագային, կ'ըսէ համաձնավար պարագլուխը, պէտք է պարկեշտութիւնն ունենայ խոստովանելու «Սխալած էինք թէ՛ հարցերու վերլուծման եւ թէ առաջարկուած լուծումներուն մէջ»:

Ամէն անգամ որ Մառչէ կը յայտնէ թէ համաձայն չէ, նոյն հարցումը կը կրկնուի՝ պիտի քաշուի՞ք: Ոչ, պիտի չքաշուին, այդ նուէրը պիտի չընայ ա - ջին, յետոյ կ'ըսէ Մառչէ, պիտի մնանք՝ աշխատաւորներու շահուն համար, աեւ - լին՝ Ֆրանսայի իսկ շահուն համար:

Մօրքին մէջ, «Ձեմարտութեան ժամուն» առաջին վայրկեաններուն արդէն, Մառչէ ըսած էր իր «ըոլոր ճշմարտութիւնները», անկէ եաք, մեծ նորութիւնները չկային: Ճիշդ է, գլխոցական ծրագրերին ալ համամիտ չէ, ընտրական դրութեան համար՝ համեմատականը միակ ժողովրդավար ձեւը կը նկատէ, բայց հարկ է նաեւ նոր բաժանում մը ընել շրջաններու:

Կէտ մը կայ, սակայն, ուր Մառչէ ոչ մէկ առարկութիւն ունի տարուած քաղաքականութեան նկատմամբ եւ որքան ալ զարմանալի թուի, այդ կէտը արտաքին քաղաքականութիւնն է: Շատ արագօրէն, Մառչէ յայտնեց թէ ըսելիք չունի, ոչ իսկ շատ «տպանտեանապաշտ» կը նկատէ Նախագահը:

Ինչ կը վերաբերի իր կուսակցութեան անկումին դրդապատճառներուն, խուսափելով հանդերձ յստակ պատասխաններ տալէ, կը խորհի թէ ժամանակ չեն ունեցած - համայնավարները - ոչ ալ միջոցները լաւ բացատրելու ժողովուրդին այն հիմնական փոփոխութիւնները որոնք կան իրենց վերջին երեք համագումարներուն վերլուծումներուն մէջ: Խորհրդային ընկերվարութեան մոտելը վնասած է իրենց եւ լաւ չեն բացատրած թէ իրե՛նք ֆրանսական ընկերվարութիւն մը կ'ուզեն:

Հուսկ, հարցում մը Միթերանի Ամերիկա կատարած մէկ յայտարարութեան առթիւ: Նախագահը, ի պատասխան համայնավար իր նախարարներուն մասին եղած հարցումի մը, պատասխանած էր - «Միւսներէն աւելի ապուշ չեն»: Գովե՞ստ է թէ քննադատութիւն, հարց կը տրուէր Մառչէի, որ կ'ըսէր թէ լաւ իրեն համայնավար նախարարներու խելքը միջին - նէն վեր է եւ նոյնիսկ միւսներէն աւելի բարձր: Ինչ որ տարօրինակ է սակայն, Միթերանի նախագահութիւնն է, որ շատ երկիմի է եւ որովհետեւ Միթերան քաջ ֆրանսպէտ է եւ ոճի խաղերն ալ լաւ գիտէ գործածել, կարելի չէ ըսել թէ՝ պարապ դնուած է, երբ այդ պատասխանը տուած է, որ շատ պրպտուելու պարագային կրնայ - ոչ թէ համայնավարներուն - այլ՝ ընկերվարական նախարարներուն համար գովեստ չըլլալ...:

ՀԱՑ ԳԻՏՆԱԿԱՆԻՆ ՆՈՐ ՅԱՅՏՆԱԲԵՐՈՒՄՆԵՐԸ

Բիւրականի աստղագէտ, տոքթ. Վահէ Ոսկանեանի նոր յայտնաբերումները յանգեցուցած են աստղերու վրայ տեղի ունեցող զանազան ֆիզիքական գործընթացներու աւելի խոր ըմբռնումին: Բազմաթիւ նիւթերու տարրալուծման չնորհիւ ան կարեւոր հետեւութիւն րրած է այն մասին՝ որ աստղային բռնկումներու երեւոյթները տեղի կ'ունենան ամէնուրեք, եւ որ անոնք, ըստ էութեան, միատեսակ են սովորական եւ այսպէս կոչուած «բռնկնկուն» աստղերու վրայ: Տոքթ. Ոսկանեանի եզրակացութիւնները, մասնագէտներու կարծիքով, կրնան կարեւոր նպաստ բերել աստղային մարմիններու կեանքին մասին գանազան վարկածներու վերլուծումին:

×

ՏԻԳՐԱՆ ՀԱՒՈՒՄԵԱՆԻ 90-ԱՄԵԱԿԸ

Հայաստանի Գրողներու Տունը տեղի ունեցած է յուշի երեկոյթ մը, նուիրուած Թարգմանիչ եւ Թատերագիր Տիգրան Հախումեանի, անոր ծննդեան 90-ամեակին առթիւ: Թիֆլիս սկսած անոր հրապարակագրական - լրագրական գործունէութիւնը (1917 - 1920 Թուականներուն խմբագրած է «Ժողովրդի Ձայն» եւ «Մշակ» թերթերը) լայն թափ ստացած է Երեւանի մէջ, ուր հրաւիրուած էր բազմաթիւ այլ հայ մտաւորականներու հետ: Տիգրան Հախումեան գրած է «Այլազգայինը», «Խաւարի ճանկերում» (ըստ Պերճ Պռոշեանի «Հացի խնդիրը», «Ցեցը» վէպերու), «Հայրենիքի զաւակ» եւ 15 այլ թատերախաղեր, որոնք բեմադրուած են Երեւան, Թիֆլիս, Բաքու եւ այլուր: Ան թարգմանած է նաեւ ռուս եւ եւրոպացի դասական եւ արդի թատերագիրներէ շուրջ հարիւր գործեր: Մանաւանդ թեամբ իրատարան, Տիգրան Հախումեան ունեցած է նաեւ մանկավարժական գործունէութիւն մը. դասախօսած է Երեւանի պետական համալսարանը, գեղարուեստա - թատերական եւ «Մաչատուր Աբովեան» մանկավարժական հիմնարկներու մէջ:

×

2800 ՏԱՐՈՒԱՆ ԴԱՄԲԱՐԱՆ ՄԸ ՅԱՅՏՆԱԲԵՐՈՒԱԾ ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԷՋ

Երեւանի ատօագրեգատների գործատան (կառքերու գերեզմա՞ն) տարածութեան մէջ խրամատ մը փորելու ատեն Վարդան Դաւթեան նկատած է խորացող մեծ անցք մը: Ստորերկրեայ կիսամութին մէջ կարելի եղած է նկատել պատերու ուրուագծեր, ամանեղէն, մետաղէ իրեր: Քանակ մը դաղրեցնելով աշխատանքը, չինարարները դիմած են Ակադեմիայի հնագիտութեան եւ ազգագրութեան Հիմնարկը: Գիտնականները պարզած են, որ գտնուածը ուրարտական ժամանակներու դամբարան մըն է եւ կը պատկանի Ն. Ք. 8-րդ դարուն: Մօտ 10 քառակուսի մեթրնոց դամբարանը ուղղանկիւն ձեւ ունի, պատերը շարուած են աքանչելի յղկուած տուֆով, յատակը պատած է տուֆէ սալերով: Երկու պատերու մէջ յայտնաբերուած են խորունկ որմնախորշեր՝ հանգուցեալին հետ դրուած առարկաներու համար: Միւս պատին մէջ կայ մեծ որմնախորշ մը, ուր դրուած է դիակը: Այս առթիւ Հիմնարկին փոխ - տնօրէնը՝ Գէորգ Տիրացեան, նշած է թէ Հայաստանի տարածութեան մէջ յայտնաբերուած ուրարտական առաջին տուֆա - կերտ հնամեայ դամբարանն է այս, որ կը վկայէ ուրարտական մշակոյթի բարձր մակարդակին մասին, որուն ուղղակի ժառանգորդներն են Հայերը: Արդէն իսկ ձեռնարկուած է դամբարանի պահպանութեան աշխատանքներուն:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՄԻ

ԵՐՈՒՍԱղԷՄԻ ճիշդ կեդրոնը, երեք հրացանակիր ահաբեկիչներ, որոնք ձեռնամուխ եղած էին, ռճրատիրած մը կատարած են, որու հետեւանքով 48 վիրաւոր կայ: Յարձակողներէն մէկը սպանուած է առեւտրականի մը կողմէ, որ կրակ բացած է վրան, մինչ երկու ահաբեկիչները ձերբակալուած են: Այս ինքնասպան - գործողութեան տէր եղած է նախ Պաղեստինի Ազատագրութեան Դեմոկրատ Ճակատը (Ֆ. Տ. Լ. Փ.), ապա՝ Ապու - Նիտալի ծայրայեղ չարժումը: Առաջինը, սկիզբը յայտնած է թէ երկու նախապատրաստ ալ պատանդ բռնուած են եւ Իսրայէլի Զբօսաչրջիկութեան նախարարութիւնը չարձակման տակ է: Կը պահանջէր նաեւ պաղեստինցի բանտարկեալներու ազատ արձակումը: Իսրայէլեան հակազդեցութիւնը շատ բուռն պիտի ըլլայ, յայտարարած են Իսրայէլացիները: Պաղեստինի այս ճակատը ամէնէն մօտն է Տոքտ. Միութեան: Մնած է Հապաշի չարժումին մէկ հերձուածէնը եւ Մարքս - Լենինեան ամէնէն ուղղափառ չարժումն է Պաղեստինցիներուն: Ֆրանսա դատապարտեց արարքը:

ՊԱՆԻ ՍԱՏՐ, Իրանի Հանրապետութեան նախկին նախագահը, Փարիզ ապաստանած եւ Մասուտ Ռաճավի, Մուճահէտիններու պարագլուխը, նաեւ Փարիզ ապաստանած, միացեալ դեկոյցով մը յայտարարեցին թէ վերջ կուտան քաղաքական իրենց համախմբումին:

ՓԱՐԻԶԻ 9-ՐԴ թաղամասին մէջ - ռիւ տը լա Թուր տ'Օվերնեը, երկուշաբթի իրիկուն ռճրափորձ մը կատարուած է սիանթոյծիք եկեղեցւոյ մը դէմ: Նիւթական մեծ վնասներէն զատ, աղանդին պատկանող 25-ամեայ երիտասարդ մը վիրաւորուած է եւ դէմքը՝ այրած: Երբէքշաբթի առաւ, ոչ ոք տէր եղած էր արարքին, կ'ըսուէր միայն թէ այս աղանդաւորները քիչ մը շատ որսէ ելած են թաղին երիտասարդներուն մօտ: Ինչպէս շատ մը ամերիկածին նման աղանդներ, համբայ կ'ելլեն պայքարելու համար չարին դէմ...:

ՔԱՆՆ - ԼԱ. - ՊՈՔՔԱՑԻ մէջ է, այս անգամ, որ վեց դինեալ դոզեր, բայց դէմքով 150 արիզ պարպած են դրամատան մը մէջ, հապաւ 15 վայրկեանէն: Նման գործողութիւններ օրէ օր կը բազմանան եւ պայքարելու միջոցներ ալ ոչ մէկ դեր կը խաղան:

ՊԷՅՐՈՒԹի մէջ, ժամէ ժամ կացութիւնը կը վատթարանայ, եթէ դեռ վատթարացումի մասին կարելի է խօսիլ, երբ հարցը Լիբանանի կը վերաբերի:

ՓԻԼԻՊ ՄՕՌՒԱ. Կապոնէն Զատ անցաւ: Ծանօթ է, որ կապոնի հետ Ֆրանսայի կապերը շատ սերտ չէին վերջերս, Պոնկօ շատ դժգոհ ըլլալով Ֆրանսա լոյս տեսած հատորէ մը իր ընտանիքին վերաբերող (Աֆէր Աֆրիքէն) եւ Մօռուա (քարիւղ կայ, իւրանիում կայ) կը ջանայ բարելաւել:

ՋԻԼԻի կառավարութիւնը փերսոնա նոն կռաթա (անթափալի անձ) նկատեց Ֆրանսայի փոխ - հիւպատոսը՝ Տիկին Լը Կոան եւ խնդրեց Ֆրանսային, որ եաք կանչէ:

ԱՐԱՐԱՏԻ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՄԵԾ ՀԱՅՔԻ ՄԻԱՒՈՐՈՒՄԸ

Բ.

ՄԵԾ ՀԱՅՔ

Երբ ուշադիր կարդում ենք հայ պատմագիրներին, հեռուում տարբեր ժամանակաշրջանների Հայոց պատմութեանը, փորձում որոշել նրանցում եղած զարգացումների տրամաբանութիւնը, նկատում ենք, որ երբ ստեղծուել է հայկական որեւէ կենտրոնական պետականութիւն, սպա նրա տիրակալները նախ ձգտել են երկիրը միաւորել՝ յաղթահարելով հայկական առանձին իշխանութիւնների, թագաւորութիւնների եւ դրան ուժերի դիմադրութիւնը, այդ միաւորման հեռանկարային սահմաններն էլ նոյնն են եղել՝ Մեծ Հայքի տարածքը: Երբ Հայաստանում կենտրոնական պետութիւն չի եղել կամ առհասարակ Պետութիւն չի եղել, սպա հայ գործիչները ձգտել են հայկական Պետութիւնը վերականգնել՝ հեռանկարում ունենալով Մեծ Հայքի սահմանները: Արդ՝ ի՞նչ է այդ Մեծ Հայք կոչուածը (հարեւան լեզուներով՝ յունարէն, պահլաւերէն, լատիներէն եւայլն, այս տարածքը հնուց ի վեր նոյնպէս Մեծ Հայք է կոչուել՝ Արմենիա Մեզալէ, Բազուկ Արմենիան, Արմենիա Մայոր եւայլն):

Պատմական աշխարհագրութեանը նուիրուած տեղեկանքներում, աշխատութիւններում նշուում է, որ պատմական Հայաստանի երկու գլխաւոր մասերը եղել են Մեծ եւ Փոքր Հայքերը: Մեծ Հայքը դիտուել է իբրեւ բուն Հայաստան, չուրջ 300 հազար քառակուսի քիլոմեթր տարածքով, որ ծաւալուած էր Քուռից դէպի հարաւ, կասպից ծովից արեւմուտք, Եփրատից արեւելք, մինչեւ Միջագետքից հիւսիս:

Ճիշդ չի լինի այս տարածքը համարել ֆիզիքական աշխարհագրութեան տեսակից մի ինչ-որ ամփոփ ամբողջութիւն. աշխարհագրական այդպիսի ամփոփուածութիւն չի դիտուում եւ չի նըշուում այդ տարածքի համար: Եւ ոչ էլ կլիմայական կամ անտեսական ամբողջութիւն է այն: Թէ՛ աշխարհագրական, թէ՛ կլիմայական եւ թէ՛ անտեսական տեսակէտից այդ տարածքը հնագոյն դարերից սկսած խիստ խայտաբղետ է եղել եւ ոչ ամբողջական: Ուրեմն ի՞նչն է պատճառ եղել Մեծ Հայք կոչուած տարածքը որպէս ամբողջութիւն լինելու եւ ըմբռնելու համար, ի՞նչն է եղել պատմական տարբեր ժամանակաշրջաններում գոյութիւն ունեցող հայկական կենտրոնական Պետութիւնների տարածքային վերջիյիշեալ ձգտման հիմնական նպատակը:

Պատմական բոլոր փաստերը եւ պատմութեան տրամաբանութիւնը ասում են, որ այդ տարածքի ամբողջութիւնը լեզուացեղային, այսինքն՝ էթնիկական բնոյթ է ունեցել. հնագոյն շրջանից դա եղել է Հայոց լեզուի, ուստի եւ՝ հայկական ցեղերի տարածման հիմնական շրջանը, Հայոց լեզուացեղային (էթնիկական) գլխաւոր տարածքը:

Հետաքրքրական է, որ Խորենացին նըկարագրելով, թէ ինչպէս է Վաղարշակ թագաւորը մի Պետութեան մէջ վերամիաւորում Մեծ Հայքը, այդ միաւորման հիմքը համարում է երկրի միալեզու լինելը. Վաղարշակը սահմանները որոշել է ըստ Հայոց լեզուի տարածման՝ «զեզերը հայկ. խօսից»: Հին յոյն պատմիչ-աշխարհագրագէտ Սարաբոնը նոյնպէս Մեծ Հայքը բնութագրել է Հայոց լեզուի տարածման տեսակէտից որպէս մի երկիր, մի լեզու: Մեծ Հայքի նորագոյն քարտէզի հեղինակ ակադ. Ս. Երեմեանը այդ երկիրը համարում է պատմականօրէն հայ ժողովրդի հիմնական բնակավայրը:

Երբ ճիշդ ենք պատկերացնում պատմական Մեծ Հայքի ամբողջութեան զուտ լեզուական կամ լեզուացեղային բնոյթը, հասկանալի է դառնում, թէ ինչու տարբեր ժամանակաշրջաններում Հայոց տիրակալների, պետական գործիչների նպատակն է եղել նախ միաւորել յատկապէս այդ տարածքը որպէս միասնական Պետութիւն, իսկ պետականութիւն չեզած ժամանակաշրջանում էլ Հայոց տէրութեան վերականգնումը պատկերացրել են դարձեալ Մեծ Հայքի սահմաններում:

Մեծ Հայքում ստեղծուած Հայոց կենտրոնական պետութիւնները դարերի ընթացքում մե՛րթ մասնատուել են կամ քայքայուել, մե՛րթ նորից նոյն կամ պըրեթէ նոյն սահմաններում վերականգնուել, բայց պատմականօրէն Հայոց պետական նպատակը մնացել է այդ ամբողջ տարածքում ազգային պետութեան բոլորեղծումը, ստեղծելուց յետոյ՝ պահպանումը: Երբեմն Մեծ Հայքի մէջ են մուծուել Փոքր Հայքի կամ հարեւան այլ վայրերի առանձին մասեր, բայց դրանք Մեծ Հայքի ամբողջութեան լրացումներ են եղել տարբեր ժամանակներում:

Երուանդունիների իշխանութիւնը Ն. Ք. 6-րդ դարի առաջին կէսին Մեծ Հայքի ամբողջ տարածքում էր, որ Աքեմենեան Պարսկաստանի հզօրացման ու նուաճողական քաղաքականութեան պատճառով ըզգալապէս ընկճուեց ու մասնատուեց: Սպա նոյն սահմաններում հայկական պետականութիւնը կարճես սկսում է վերականգնուել, երբ Ալեքսանդր Մակեդոնացու հարուածների տակ Աքեմենեան Պարսկաստանը պարտուեց, սակայն Սելեւկեանների իշխանութեան ժամանակաշրջանում Մեծ Հայքը զարձեալ մասնատուում է: Ն. Ք. 189 թ., երբ Հայոց ինքնուրոյն պետականութիւնը վերականգնում է, Արտաշէս Առաջինը ձգտում է վերամիաւորել նոյն տարածքը, որպէս մէկ պետութիւն, որ եւ նրան հիմնականում յաջողուում է: Տիգրան Մեծի օրօք այդ տարածքը լիովին է վերամիաւորում մէկ պետութեան մէջ: Ապա՝ Տիգրանի արտաքին նուաճումների չնորհիւ պոյանում է Հայոց կայսրութիւն, որը փլուզուում է Հռոմի հարուածների ներքոյ, բայց Մեծ Հայքում Հայոց Պետութիւնը պահպանուում է: Երբ Ն. Ք. 66 թ. Արտաչատում կնքըւեց հայ-հռոմէական պայմանագիրը, Պոմպէոսը Տիգրան Մեծի նուաճած երկրները միացնելով Հռոմէական կայսրութեանը, Մեծ Հայքը ամբողջութեամբ (316 հազար քառ. քմ. տարածքով) ճանաչեց որպէս հայկ. անկախ Պետութիւն Տիգրանի իշխանութեան ներքոյ: Այնուհետեւ, հայ Արշակունիների ժամանակ Հայոց տիրակալների պայքարը դարձեալ հայկական պետութիւնը Մեծ Հայքի տարածքում՝ նրա տասնհինգ աշխարհներում պահպանելու կամ վերականգնելու նպատակին էր ուղղուած: Մեր թուականութեան առաջին դարի առաջին կէսին այդ տարածքը պետականօրէն մասնատուած էր, մինչեւ որ 64 թ. Հռանդէայի պայմանագրով զարձեալ ճանաչուեց Մեծ Հայքի՝ իբրեւ Հայոց թագաւորութեան ամբողջութիւնը: Ապա, որոշ ժամանակ անց, նորից գալիս են մասնատուածութեան եւ միաւորման տարիներ, մինչեւ որ 293 թ. Տրդատ Գ. Մեծը հռչակուեց որ 293 թ. ամբողջ Մեծ Հայքի թագաւոր: 298-ի Մծբինեան պայմանագրով նորից Մեծ Հայքի պետական եւ իրաւական ամբողջութիւնը հաստատուեց: 301 թ., երբ քրիստոնէութիւնը զարձաւ Հայոց պաշտօնական կրօն, այն այդպիսին ճանաչուեց զարձեալ Մեծ Հայքի ամբողջ տարածքում:

Արշակ Բ. Դ. զարում մաքառում էր մի կողմից Բիւզանդիայի եւ Պարսկաստանի, միւս կողմից հայկական կենտրոնախոյս, ջլատիչ իշխանութիւնների դէմ՝ զարձեալ եւ զարձեալ Մեծ Հայքի պետական ամբողջութիւնը պահպանելու համար: Բայց Մեծ Հայքի ճակատագրական որոշումը սկսուել էր, եւ 387-ին այն ուսրտուեց մի այնպիսի բաժան-բաժանուով, որ այլեւս այդ ամբողջ տարածքում հնարաւոր չեզաւ վերականգնել հայկական պետականութիւնը: Այդ տարածքի տարբեր մասերը չրջակայ երկրամասերին միացուեցին, եւ նրա մի մասում մինչեւ 428-ը չարունակուեց Արշակունիների Պետութեան կիսանկախ կեանքը: Նոյն 387-ին Հայոց կաթողիկոս զարձած Սահակ Պարթեւի գործունէութիւնն ուղղուած էր մաստանուած Մեծ Հայքը որպէս հոգեւոր եւ լեզուամշակութային ամբողջութիւն պահպանելուն, քանի որ Արշակունիներն այն ասպիճան էին թուլացել, որ նոյն տարածքում Հայոց պետական ամբողջութեան վերականգնումն անհնար էր զարձել: Սահակի հովանաւորութեամբ Մեսրոպ Մաշտոցի կողմից արուած Հայոց տառերի գիւտը, Հայ դպրութեան սկզբնաւորումն ու Մաշտոցի չրջադայութիւնը ամբողջ Մեծ Հայքում եւ այդ տարածքում հայ եկեղեցական համայնքների ու հայկական դպրոցների ամուր ցանցի հիմնադրումը՝ նաեւ այդ տարածքի, նրա տասնհինգ աշխարհների հոգեւոր եւ լեզուական միասնութիւնը պահպանելուն էր ուղղուած:

Մարզպանական չրջանում նոյնպէս մենք տեսնում ենք Հայոց մէջ ուժեղ կամ թոյլ ձգտումներ ու մաքառումներ Մեծ Հայքի պետական վերականգման ուղղութեամբ, նոյնը նկատում ենք արաբական խալիֆաթի տիրապետութեան ժամանակաշրջանում, երբ հայկական ուժերը տարբեր բնոյթի դիմադրութիւն էին ցուցաբերում: Բագրատունիների ուժեղացման եւ ապա 885 թ. անկախութիւն ձեռք բերելուց յետոյ Մեծ Հայքը իբրեւ Հայոց պետականութեան տարածք ամբողջացնելու ձգտումն աւելի ակնյայտ է դառնում: Ճիշդ է, Բագրատունիները չկարողացան լիովին իրականացնել իրենց ձգտումը, բայց այն նրանց ամբողջ քաղաքականութեան գլխաւոր նպատակն էր:

Հայ պատմիչների՝ Բիւզանդի, Մովսէս Խորենացու, Փարպեցու, Կաղանկատուացու, Դրասխանակերտցու եւ մի քանիների երկերը ուշադիր կարդալով՝ նկատում ենք, որ Մեծ Հայքի ամբողջ տարածքում հայկական Պետութեան պահպանումը կամ վերականգնումը նրանց տրամաբանութեան եւ դարերի ընթացքում Հայոց քաղաքական նպատակն է եղել:

Մեծ Հայքը որպէս բուն Հայաստան, Հայերի հիմնական բնակավայր մնացել ճանաչուեց մինչեւ նաեւ այլազգի (Ասիացի ու Եւրոպացի) հեղինակների երկերում: Հայ գործիչները մտքում այն պահպանում էր որպէս հայկական կենտրոնական պետականութեան տարածքային հեռանկար:

Եւ այսպէս, հայ ժողովրդի պատմութեան ընթացքը ցոյց է տալիս, որ Մեծ Հայքի ամբողջութիւնը եղել է ոչ միայն այդ պատմութեան հիմնական թատերաբեմը, այլեւ Հայոց ձգտումն ու նպատակը: Եւ սա հայ ժողովրդի պատմութեան ներքին մի կարեւոր տրամաբանութիւնն է:

ՌԱՖԱՅԷԼ ԻՇԽԱՆԵԱՆ

(Շար. 2)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՋԱՆԱՁՈՒԿԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ
ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ԳՈՆԿՐԷՍԻՆ ՄԷՋ

Լոս Անճելըսի մեր պաշտօնակից «Ասպարէզ»ի Մարտ 24-ի թիւէն կ'իմանանք, թէ Արեւմտեան Ամերիկայի Հայ Դատի Յանձնախումբը Սերժ Սամոնեանցը նշանակած է Յանձնախումբի յատուկ ծրագիրներու վարիչ, Հայերու դէմ կատարած ցեղասպանութեան չուրջ այն 4 բանաձեւերուն համար, որոնք ներկայացուած են Գոնկրէսին: Սերժ Սամոնեանց կապեր պիտի հաստատէ Արեւմտեան Ամերիկայի հայկական գաղութի պատասխանատու մարմիններուն հետ, որպէսզի իրենց աջակցութիւնը բերեն այս աշխատանքներուն:

Յայժմ Ներկայացուցչական Տան 12-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ՛որ հարցումներ պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Քորթեան ըսաւ, որ ինք դասախօսութիւն չէ որ պիտի տայ, այլ պիտի դնէ այն հարցերը, որոնք, ըստ իրեն, յուզած են գործօն մտաւորականութիւնը անցեալին եւ կը չարունակեն յուզել չատերը՝ ներկայիս: «Եթէ կ'ուզենք պիտնալ, թէ ի՞նչ են հիմնական հարցերն ու հարցումները», ըսաւ Քորթեան, «պէտք չէ մտածենք որ Հայութեան հարցումները դուտ հայկական չրջանակի մը մէջ կը կազմուին ու կը բնորոչուին: Այն ծիրերը եւ գիտանկիւնները, որոնք կամայ թէ ակամայ կ'ազդեն հայ մտածող անձին ու մանաւանդ մտաւորականին վրայ, կազմուած են Եւրոպայի եւ ընդհանրապէս Արեւմտեան քաղաքակրթութեան պատմութեան ու չրջագիծին մէջ: Սակայն, խնդրական է մեր վիճակը այսօր, հոս, այս ֆոլլոֆիւմին մէջ. մա՛նաւանդ ինծի համար տեսակ մը ախտանչան է այս հարցումը, թէ ի՞նչ են ՀԱՐՑՈՒՄՆԵՐԸ՝ ԶՈՐՍ ՊԻՏԻ ՀԱՐՑՆԵԼ, որոնց պատասխանները պէտք է որոնել: Կը խոստովանիմ որ մտքիս մէկ մասը կը հաւատայ թէ՝ եթէ իսկապէս կա՛յ լուրջ հայ մըտաւորականութիւն մը, որ լրջօրէն կը հասկնայ իր տագնապը, Հայութեան եւ հայ մտաւորականութեան ընդհանուր տագնապը, ապա ան արդէ՛ն պէտք է հարցուցած ըլլար այն վաւերական ու կէնսական հարցումները, որոնց փնտռտուքին նուիրուած է այս ժողովը: Սոկրատէն մինչեւ Սարթր, այդպէ՛ս եղած են վաւերական հարցումները. հրաւէրի չէն սպասած՝ հարցուելու համար»:

«Անտեղի չէ այստեղ աւելցնել, որ զանազան կազմակերպութիւններու ծառայող մտաւորականներ յաճախ եկած են հաստատելու վնասակար մօտեցում մը: Ըսած են, - պէտք է կազմել ցանկ մը մեզ յուզող բոլոր հարցերուն եւ հարցումներուն, որպէսզի կարենանք որոշել, թէ որո՞նք են առաջնահերթ, անմիջական հարցերը, որոնց վրայ հարկ սեւեռել է մեր մտաւոր եւ գործօն ուժերը: Չեմ հաւատար թէ վաւերական, լուրջ հարցերը նման կարգադրութեանց կամ հանրապետարատային ծաւալով ցանկերու կը ոպատեն կամ պէտք ունին: Առանց անոնց ալ կը պոռթկան, մէջտեղ կ'ելլեն: Կը յուսամ, որ այսօր նման ախտանչանական վիճակ մը անդին պիտի անցնինք: Ո՛չ թէ պիտի որոչենք թէ ի՛նչ են մեր հանրութեան ընդհանուր հետաքրքրութիւնը զրաւող բոլոր հարցերը, այլ պիտի ներկայացնենք անո՛նք, որոնք արդէն զատ ենք մենք, իբրեւ մտածող անձեր: Արդ, ես իմ պարտականութիւնս կը նկատեմ հակիրճ ձեւով ներկայացնել որոշ գիծեր՝ Արեւմուտքի մտաւորականութեան պատմութեան ու ներկայ վիճակի մասին. գիծեր, որոնք կրնան օգտակար ըլլալ հոս իրբեւ ֆոնքեֆսք, իբրեւ զանազան հարցադրումներուն յարմար ներածական»:

«Արեւմուտքի պատմութեան մէջ մտաւորական բառը նախնական իմաստ չունի, այսինքն՝ վարժապետ, հեռատես, ազդային զործիչ, երազող եւ ձախողած խըմբագիր ու պրագէտ չի նշանակեր: Այլ՝ բառը ունի աւանդութիւն մը, որ կը մեկնի հին Յունաստանէն, կ'անցնի Հռոմէն ու Հրեայ-Քրիստոնէական աշխարհէն, ինչպէս նաեւ այս բոլորին մտահղացման զրոչմը կրող Միջնադարէն: Արեւմուտքը մտքի ու մշակոյթի ամբողջութիւն մըն է, իր ներքին չարունակութեամբ եւ իր պատմութեան զիտակցութեամբ, հիմնուած իր խոր ներքին ուժականութեան վրայ ու մանաւանդ ազատութեան դաղափարին վրայ: Անշուշտ այդ մշակոյթը եւ անոր մէջ հիմնաւորուած մտածելու ազատութեան դաղափարը միշտ նոյն տեսակի ընդունելութիւն չէ գտած. մեծ տարբերութիւններ ու պայքարներ կան Սոկրատէն՝ Սոփիստներ, Միջնադարի վանական-մտաւորականներէն՝ Վոլթէր կամ Մոնթեսքիէ կամ Տիտըրօ, կամ Ռուսօ, որոնք նախանօրէն հակա-կրօնական մտաւորականներ էին: Բայց 1700-1800 թուականներուն վերջնականօրէն հաստատուած ազատութեան եւ տրամաբանութեան (rationalisme) երկու անխախտելի պայմանները, մտաւորականութեան մտա-*

(Շար. 1)

ՉՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԱԾ ՁԵՌԱԳԻՐՆԵՐԸ ՉԵՆ ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒԻՐ

ԱԼՕՍ ՍՆԿ

ԿԱՎԱՀԱՑՈՒՄ

(ԳՈՒՏՈՒՄՆԵՐ ՈՒ ՄԱՍ)

Ինչպես ամեն տարի, այնպես էլ այս տարի մեր գյուղում ևս մեծ ուշադրություն է դարձվել ծխախոտի մշակության վրա։ Ամեն գարնան, երբ հողը տաքանում է, ընտանիքի բոլոր անդամները, ներառյալ երեխաները, դուրս են գալիս դաշտ։ Ոմանք փոքրիկ հատվածներ են մշակում, ոմանք էլ ավելի մեծ տարածքներ, որոնք ժառանգել են հայրերից ու պապերից։ Ծխախոտի մշակությունը մեզ համար միայն աշխատանք չէ, այլ նաև ավանդույթ, որը մենք պահպանում ենք սերնդեսերունդ։

Գարնան սկզբին սերմերը ցանում ենք տնկարանների մեջ։ Դրանք հողի փոքրիկ, բարձրացված մասեր են, որտեղ ծիլերը պաշտպանված են ցրտից։ Մայիսի վերջին, երբ տնկիները հասնում են մոտ 15–20 սանտիմետր բարձրության, սկսվում է դրանց տեղափոխումը դաշտ։ Այդ օրը գյուղում իսկական տոնի է նման։ Կանայք ու աղջիկները հագնում են իրենց լավագույն հագուստները, տղամարդիկ ու տղաները պատրաստում են գութանները, և ամբողջ ընտանիքը միասին գնում է դաշտ։

Տնկելը մեծ ուշադրություն է պահանջում։ Յուրաքանչյուր տնկի համար փորում ենք փոքրիկ անցք, ջրում ենք առատորեն և զգուշորեն տեղավորում արմատները, որպեսզի չկոտրվեն։ Հետո հողը սեղմում ենք ոտքերով, որպեսզի բույսը ամուր կանգնի։ Տնկելուց հետո առաջին շաբաթները շատ կարևոր են։ Եթե եղանակը չոր է, ապա ամեն առավոտ ու երեկո ջրում ենք։ Եթե անձրև է գալիս, ուրախանում ենք, քանի որ անձրևը ամենալավ ջուրն է։

Ամռան ընթացքում աշխատանքը չի դադարում։ Պետք է մշակել հողը, հեռացնել մոլախոտերը, որոնք խլում են սննդանյութերը ծխախոտի բույսերից։ Մենք դա անում ենք ձեռքով կամ փոքր գործիքների օգնությամբ, որպեսզի չվնասենք արմատները։ Ամռան կեսերին սկսում ենք տերևները քաղել, սկսելով ներքևի, ամենահին տերևներից։ Դրանք առաջինը հասունանում են։

Տերևները քաղելուց հետո դրանք պետք է չորացնել։ Դրա համար կառուցում ենք հատուկ տնակներ, որոնց պատերին ամրացնում ենք ցանցեր։ Տերևները կախում ենք ցանցերի վրա, և նրանք մի քանի շաբաթվա ընթացքում դանդաղ չորանում են։ Այս գործընթացը շատ կարևոր է, քանի որ ճիշտ չորացրած տերևները ունենում են լավ որակ և բարձր գին։

Երբ տերևները չորանում են, սկսվում է ամենաերկար և ամենաբարդ աշխատանքը՝ ծխախոտի մշակումը։ Տերևները դասավորում ենք ըստ չափի, գույնի և որակի։ Այս գործընթացը կոչվում է «ձևավորում»։ Յուրաքանչյուր տերևի մեջ մենք թողնում ենք մի փոքր չոր տերև, որպեսզի կապելիս չպատռվի։ Տերևները կապում ենք փոքր կապոցներով, որոնք հետո դասավորում ենք մեծ կապոցների մեջ։

Ամռան վերջին, երբ ամբողջ աշխատանքը ավարտվում է, մենք հանձնում ենք մեր արտադրանքը։ Գյուղում կա հատուկ կետ, որտեղ գալիս են գնորդները։ Նրանք գնահատում են ծխախոտի որակը և առաջարկում գին։ Երբեմն պետք է երկար բանակցել, մինչև համաձայնության գանք։ Վերջում, երբ գումարը ստանում ենք, հաշվում ենք, թե ինչքան ենք ծախսել և ինչքան մնացել։

Ծխախոտի մշակությունը դժվար աշխատանք է, բայց մենք սիրում ենք մեր գործը։ Մեզ համար սա միայն եկամտի աղբյուր չէ, այլ նաև մեր մշակույթի մի մասը։ Ես հպարտ եմ, որ մեր ընտանիքը շարունակում է այս ավանդույթը, և հուսով եմ, որ իմ երեխաները նույնպես կշարունակեն այն։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Ե

Գ. ՄԱՍՈ

(ԳՅՈՒՂԱՑԻ ՎԿԱ)

Ինքնաթռիչք Տաշտեր ֆիր. 212-ը եւ Ծիրանի Բուլվար, Դիմային կեդրոն 11-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը միանգամայն ձեզ Ծիրանի Բուլվար Տաշտեր ֆիր. 247-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 212-ը միանգամայն ձեզ Տաշտեր Ինքնաթռիչք Ֆրանսիայի Տաշտեր ֆիր. 87-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 51 գործերու։

Ինչ, որպէս նշանակութիւն, յաճախ ունենալ ու Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247 ակումբ ունի Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Իսկ Ծիրանի Բուլվար, իսկ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 218 գործերու, ինչպես նաեւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247 ակումբ ունի Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Ինչ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը նոր ունենալ ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Ինչ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը նոր ունենալ ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։

Ինքնաթռիչք Տաշտեր ֆիր. 212-ը եւ Ծիրանի Բուլվար, Դիմային կեդրոն 11-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը միանգամայն ձեզ Տաշտեր Ինքնաթռիչք Ֆրանսիայի Տաշտեր ֆիր. 87-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 212-ը միանգամայն ձեզ Տաշտեր Ինքնաթռիչք Ֆրանսիայի Տաշտեր ֆիր. 87-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 51 գործերու։

Ինչ, որպէս նշանակութիւն, յաճախ ունենալ ու Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247 ակումբ ունի Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Իսկ Ծիրանի Բուլվար, իսկ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 218 գործերու, ինչպես նաեւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247 ակումբ ունի Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Ինչ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը նոր ունենալ ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։

Ինքնաթռիչք Տաշտեր ֆիր. 212-ը եւ Ծիրանի Բուլվար, Դիմային կեդրոն 11-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը միանգամայն ձեզ Տաշտեր Ինքնաթռիչք Ֆրանսիայի Տաշտեր ֆիր. 87-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 212-ը միանգամայն ձեզ Տաշտեր Ինքնաթռիչք Ֆրանսիայի Տաշտեր ֆիր. 87-ը եւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 51 գործերու։

Ինչ, որպէս նշանակութիւն, յաճախ ունենալ ու Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247 ակումբ ունի Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Իսկ Ծիրանի Բուլվար, իսկ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 218 գործերու, ինչպես նաեւ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247 ակումբ ունի Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։ Ինչ Ծիրանի Բուլվար ֆիր. 247-ը նոր ունենալ ֆիր. 87-ը նոր ունենալ ֆիր. 51 գործերու։

ՕՖՕՕ

ՅՏԳՏԸՉՎՍՑ

——×——

1933, Դպ. 3, Հիմնարկեք, Թուխ։

Խոհարար Ալբուքերկե, որ, Թուխ Ոչ Օֆօօ Ուրախ ապահովագրություն։ Ամառային Ֆրանսիայի Ֆրանսիայի Ֆրանսիայի

Տէր եւ Տիկին Պարգեւ Զերկանեան, Տէր եւ Տիկին Գեղամ Թիւրեաքեան, Պ. Ժորժ Գրիգորեան (Ամերիկա), Այրի Տիկին Մարի Թագուհեան եւ զաւակները՝ Թագուհ եւ Սեդա Թագուհեան եւ բոլոր ընտանեկան պարագաները ցաւով կը ծանուցանեն իրենց քոյր, մօրաքրոջ եւ զարմուհին՝

ԱՑՐԻ ՏԻԿԻՆ ՀԵՐՄԻՆԷ ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆԻ
(ծնեալ՝ Աղաճէլեան)

մահը, որ պատահեցաւ Մարտ 31-ին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի, Հինգշաբթի, Ապրիլ 5, ժամը 16-ին, Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին, ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Փանթէոնի դերեզմանատունը։

Մահագդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

«ՑԱՌԱՋ». - Մեր ցաւակցութիւնները ողբացեալին ընտանիքին։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Այրի Տիկին Աբշալոյս Ճէնազեան, Տիկին Տիան Ֆոնթէն եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները իրենց խորին շնորհակալութիւնները կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք ծաղկեպսակով, փոխան ծաղիկի նուէրներով, անձամբ, մամուլով թէ նամակով մասնակից եղան իրենց սուգին՝

ՏՈՔԹ. ԵԴՈՒԱՐԴ ՃԷՆԱԶԵԱՆԻ

յանկարծական մահուան առթիւ։

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Պերճ Մավեանի
դառնակսկիծ մահուան առթիւ

ԹՈՒԽՒՆ. - Զաքեան ընտանիքը փոխան ծաղկեպսակի 500 Ֆ. կը նուիրէ «Ցառաջ»ի բարգաւաճման։

×

Յակոբ Լէյլոզեանի յիշատակին, փոխան ծաղկեպսակի Տիկին Ասղիկ Աչըքկէօզեան (Լէյլոզեան) 1000 Ֆ. կը նուիրէ Դըպրոցասէր Տիկնանց Վարժարանին (ատենալ «Ցառաջ»էն) եւ 100 Ֆ. «Ցառաջ»ին։

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ
ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆԻ

(1884 - 1915)

Ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ՝ կը կազմակերպէ դասախօսութիւն մը՝ Ապրիլ 8, Կիրակի, ժամը՝ 16-ին Հ. Բ. Ը. Մ. Ալեք Մանուկեան Մշակութային Կեդրոնին մէջ.

118, Rue de Courcelles — 75017 Paris

Կը նախագահէ՝
ՀԻԼՏԱ ԳԱԼՖԱԵԱՆ - ՓԱՆՈՍԵԱՆ

Կը խօսի՝ Ս. Ք. ՋԱՆԳՈՒ

Գեղարուեստական բաժին.

Կ'արտասանեն. -

Ագապի Տէր - Գրիգորեան
Անահիտ Թէրզեան
Անի Զաքրեան
Արմենուհի Բալուեան

Մուտքը ազատ է։

ՍՏԻՊՈՂԱԲԱՐ ԾԱԽՈՒ Է

Փարիզէն 7 քմ., խաղաղ թաղի մը մէջ, առաջին յարկի վրայ, արեւոտ սենեակ մը եւ խոհանոց մը։ Ջուր, էլեկտրականութիւն։ Շատ լաւ վիճակի մէջ։

Վարձու է պարտէզ մը պտղատու ծառերով։

Հեռ. - 383 - 92 - 38

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՄԱՐՍԷԼ. - Սէն - Թ'Անթուանի Ս. Թադէոս եկեղեցւոյ Թաղականութիւնը շնորհակալութեամբ առացած է փոխան ծաղկեպսակի հետեւեալ նուէրները. - Սիրվարդ Բարսեղեանի (ծնեալ՝ Պէշլեան) մահուան առթիւ՝ Ալեքսան Մեսճեան 500 Ֆ., Յակոբ Բարսեղեան 100 Ֆ.։

9 JOURS EN AUTRICHE

(LE TYROL - VIENNE)

VOYAGE ORGANISÉ
PAR LA
CROIX BLEUE - SECTION LYON

DU 15 AU 23 MAI

Pour tous renseignements et inscriptions
téléphoner jusqu'au 15 Avril :
dans la journée 888 92 51
après 20h 30 854 22 93

ՀՈԳԵՃԱՇ

Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցիին մէջ կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներուն յիշատակին։ Աւարտոգութեան կը յաջորդէ հոգեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեցներուն համար եւ ի պիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն։

Արձանագրութեան համար հեռաձայնել՝ 888 - 92 - 51 կամ՝ 860 - 47 - 18

CHERCHE

JEUNE GARÇON DE CAFÉ

pour apprendre le métier, très sérieux, parlant couramment le français. Se présenter, lieu de travail Bois - Colombes chez Mr. Seferian.

Téléphoner : 780. 68. 91

sauf le mercredi

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻ ՄԸ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

Բոլոր անոնք որոնք կը փափաքին մասնակցիլ, կրնան դիմել՝ Զորեքշաբթի օրը, ժամը՝ 20-ին Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տունը, 12 - 14 ռիւ Սէն - Պասքիէ 13001 Մարսէյլ։ Առաջին առթիւ թատրախումբը կը պատրաստուի ներկայացնել՝ Սողոմոն Թէհլիրեանի պատուաւորութիւնը։

U. G. A. B.

Monsieur Napoléon BULLUKIAN
Président d'Honneur pour la France
de l'Union Générale Arménienne de Bienfaisance
Monsieur Setrak SANDJIAN, Président
et les membres du Comité U.G.A.B. Rhône - Alpes
vous prient
de bien vouloir honorer de votre présence

le Dîner de Gala Dansant

qui aura lieu le Samedi 7 Avril à 20h 30
à «La Sangria» - Casino de Charbonnières
animé par l'orchestre «Paros» de Valence
Nombre de places limité
Pour tous renseignements s'adresser à :
U.G.A.B. - Secrétariat de l'Eglise Apostolique Arménienne
40, Rue d'Arménie, 69003 Lyon — Tél (7) 860 - 47 - 18

ՄԱՐՍԷԼ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ
ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ»

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ զբաղատետրը ստացած է հանրագիտարաններու 3, 4, 5, 6, 7 եւ 8 թիւերը։ Ցաջորդ թիւերը եւս կարելի է ստանալ յաջորդաբար բաժանորդագրութեամբ։

Դիմել. -

EGLISE ARMENIENNE
339, av. du Prado — 13008 Marseille
Tél. : (91) 77 84 70

Cabinet TERZIYAN

TOUTES ASSURANCES — TOUTES COMPAGNIES

21, rue Lamartine, 75009 Paris
tél. 282 01 41

Ապահովագրական Ձեր հարցերուն համար
մի՛ վարանիք դիմելու մեզի

ՈՒԽՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ

1984 թուականը՝ կեսարիոյ եւ շրջ. Հայրենակցական Միութեան 50-ամեակն է, եւ Նոր կեսարիոյ հիմնադրութ. 15-ամեակը, նաեւ Աղբիւր Ցուշարձանի բացման տարին է։ Հետեւաբար Ֆրանսայէն, Ամերիկայէն, Լիբանանէն, Եգիպտոսէն եկած հայրենակիցներով հատկապէս այդ մը կը կատարուի Հայաստանի Նոր կեսարիա՝ Սեպտեմբեր 7-էն Սեպտեմբեր 22, ներկայ գտնուելու Ցուշարձանի բացման եւ այլ տօնախմբութիւններուն։

ԳԻՆՆ Է՝ 6750 ՖՐԱՆՔ

Կը խնդրուի արձանագրուելու համար դիմել՝ Միութեանս անդամներուն եւ հեռաձայնել՝ 780 - 82 - 58 208 - 01 - ... իսկ՝ դրամական առաքումներուն՝ 878 - 79 - 93

Արամ Խաչատուրեանի։

22, rue Saint Lazare, 75009 Paris

PARIS - ATHENES - PARIS

VOL CHARTER ALLER / RETOUR A PARTIR DE

1600 Frs

Hôtel-Club SIAGAS BEACH

à 58 km. d'Athènes — A PARTIR DE

2570 Frs

FORFAIT 8 JOURS—PARIS/PARIS—SEJOUR PENSION COMPLETE, VIN INCLUS

et toutes prestations en GRECE, locations de voiture, croisières, circuits etc...

Lic. 1539

A PARIS

Voyages Vacances au Soleil
5, place André Malraux, 75001 PARIS
tél. 296 - 37 - 70

Anita BERBERIAN - TACHDJIAN
Arpi BODURYAN

A ATHENES

Armik Travel
15, rue Voulis, ATHENES
tél. 323 - 03 - 16 / 323 - 03 - 49

Mayda BERBERIAN - BARAZIAN

Հ Ա Յ
ԱՂՔԱՏԱՀՈՆԱՄ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՏՈՒՆԵՐ

Անտիլիի եւ Մոնմորանսիի

Երրորդ Տարիքի Անձերու Համար։
Հանգստաւէտ պայմաններու մէջ,
Ընտանեկան հարազատ մթնոլորտ,
Բժշկական տեւական հսկողութիւն եւ խնամք։ Գաղաբներու ժխորէն եւ ապականած օդէն հեռու՝ քնութեան ծոցին մէջ, հանելի եւ մաքուր միջավայր։

ASSOCIATION ARMENIENNE D'AIDE SOCIALE

Maisons de Retraite

à Andilly et Montmorency
Pour les Personnes du Troisième-Age
Confort moderne, Ambiance familiale, Surveillance et soins médicaux permanents, Cadre paisible, dans la nature, loin de la pollution et des bruits de la ville.

S'adresser à l'A.A.A.S
Madame Mahdessian
77, Rue La Fayette — 75009 Paris
tél. 878 - 02 - 99

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

ՄԱՐՍԷԼ. - Աւարտ Ցղութեան Քոյրերու վարժարանին 25-ամեակը՝ Մայիս 27-ին։

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈԶ

Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին, փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ մէջ Զորեքշաբթի երեկոները, ժամը 6-ին, կը կատարուին Հսկումի քարոզական եւ հանգստեան ժամերգութիւնները եւ կը տրուի աւուր պատշաճի քարոզ՝ ըստ հետեւեալ ժամանակացոյցի եւ կարգի. -

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 4
Քարոզիչ՝ Ղեւոնդ Քհնյ. Սոմունճեան

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 11
Քարոզիչ՝ Յովսէփ Սրկ. Պալըգեան

×

Այս Շաբաթ օր, Ապրիլ 7, տօն է Աւետման Ս. Աստուածածնի։

Այս առթիւ, փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ մէջ ժամը 10-ի Պատարագ կը մատուցուի։

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
5
JEUDI
5 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. — Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. — Հատը : 3,00 Ֆ.

59րդ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.674 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.674

ԹՒՐԱՆԷՆ ԵՏՔ՝ ԹՐՔԱԿԱՆ ՀԱԿԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ՀԱՑԿ. ԱՀԱԲԵԿՋՈՒԹԻՒՆԸ
ԱԶԳ. ԺՈՂՈՎԻՆ ԱՒԱՂԵԻ

ՌՄԲԱԿՈԾԵԼ ՓԱՐԻԶԸ

—×—

Պոլսոյ վերջին թղթաբերով հասած թերթերէն (Մարտ 29, 30, 31) կը ֆա - զեմ հետեւեալ տեղեկութիւնները. -

×

Ազգային ժողովը Մարտ 28-ի նիստին ընթացքին կանգ առաւ Թեհրանի դէպքե - րուն վրայ: Արտաքին նախարար Վահան Հայկազունի բացատրութիւններ տուաւ Թեհրանի դէպքերուն մասին եւ ըսաւ որ ահաբեկիչները շատ կատաբելագործուած էին: Ոստիկանութեան ծրագիրը մը պատրաստած էին:

Երկար ունեցաւ Միլլիյեթճի Տէմոքրա - թիկ կուսակցութենէն Քեամրան Ինան, որ ըսաւ թէ Պետութիւնը դաւադ - րութեան մը հետ դէմ յանդիման կը գտնուի: Ինան աւելցուց որ Թուրքիա մինչեւ այսօր պէտք եղածէն աւելի ազնիւ ու նուրբ չարժած է այս խնդրին մէջ: Ինան յիշեցուց որ Ֆրանսա, Ֆրանսայի հայրենակիցներու կեանքը պաշտպանելու համար ռմբակոծած էր Պէյրութը, «մենք ալ հիմա Փարիզը ռմբակոծելու իրաւունք ունինք» ըսաւ Քեամրան Ինան:

Հարցը կուսակցութեան խմբակի ա - նունով խօսք առաւ Փաչա Սարըօղլու, որ ըսաւ թէ մինչեւ հիմա դժբախտաբար յա - րաբերութիւնները մնացած են միշտ դի - ւանագիտական մակարդակի վրայ: «Դիմ - արութիւնը հոս է, ըսաւ ան, այս պատ - ճառաւ ստիպուած ենք մէջտեղ դնել մեր ուժը»:

Նիստի վերջաւորութեան կարգ մը ե - րեսփոխաններ ոտքի ելան ու սկսան պա - հանջել որ երեսփոխաններն ալ խօսին: Փոխ - նախագահ Հալիտ Իպրահիմ Գար - քալ պատասխանեց որ կանոնագիրը չար - գիլ որ երեսփոխաններն ալ խօսին այս նիստին չուրջ: Դիւանը կը ջանայ որ պր - ոգրամի նիստ մը ապահովէ, այն ատեն կարելի պիտի ըլլայ երեսփոխաններուն խօսք առնելը:

×

Կիւլհանէ հիւանդանոցի գանկի վիրա - բոյժ տոքթ. Շէֆիք Իւնլիւ Թեհրան պր - նաց, վիրաբուժական գործողութիւններ ընելու համար դիւանադէտներուն: Ծր - րագրուած էր որ վիրաբուժական խմբակ մըն ալ ընկերանար իրեն, բայց այս որո - շումը փոխուեցաւ, քանի որ լուր հասաւ որ դիւանագէտներուն առողջական վիճա - կը լաւ կ'ընթանար:

×

ԻՆՉ ԿԸՍԷ ՎԱՐՉԱՊԵՏ ԷՕԶԱԼ

Վարչապետ Թուրկուտ Էօզալ Մարտ 30-ի, «Հիւրրիյէթ»ի երեք հարցումներուն պատասխանելով, իր կարծիքը կ'արտա - յայտէ նաեւ հայկական ահաբեկչութեան խնդրին մասին:

- Այս ահաբեկչութիւնը Թուրքիոյ դէմ սկսաւ որոշ թուականէ մը վերջ: Տեսա - կէտով մը, Հայերը իրենց գործիքը դար - ձածուած են, որովհետեւ կարելի չէ տար - բեր ձեւով մեկնաբանել այն պարագան թէ 50 - 60 տարի ոչինչ կը պատահի, յե - տոյ ահաբեկչութիւնը կը սկսի: Պետու - թիւններ կան, որոնք շատ անտարբեր կը մնան այս խնդրին նկատմամբ: Կան ալ, որոնք լուրջ միջոցներու կը դիմեն: Օրի - նակի համար Իրանցիները լաւ չարժե - ցան: Բնական է կարգ մը երկիրներ այս խնդիրը ձեռք կ'առնեն իրենց ներքին քա - ղաքականութեան շահերուն համաձայն:

- Ես աւելցնելիք բան չունիմ մեր ընթեր - ցողին վերի լսածներուն վրայ:

Ոչ ալ սիրտ, իրեն պէս:

ՌՈՒԶԻԿ

«Մարմարա»

ԱԿՆԱՐԿՆԵՐ

ՇԻՐԱԶ ԳԻՄ

—×—

Մեր ընթերցողներէն մէկն էր, անցեալ օր կը պատմէր հետեւեալը.

Իրիկունը տուն երթալէ առաջ բարեկա - մի մը այցելած էի: Տակաւին օրուան թերթը չէի տեսած: Բարեկամիս տան մէջ յանկարծ տեսայ «Մարմարա»ն: Մեծ ճեռ - յարծ մեծ ցաւ մը զգացի սրտիս մէջ: Յովհաննէս Շիրազի մեծադիր պատկերը կար հոն ու տակն ալ մահուան բօթը:

- Ա՜հ, ըսի անդիմադրելի պոռթկումով մը:

- Ի՞նչ եղաւ, հարցուցին մեր տան տէ - րերը անմեկնելիօրէն ինծի նայելով:

- Յովհաննէս Շիրազը մեռեր է, ըսի մտածկոտ:

Լռութիւն մը տիրեց սեղանակիցներէն մէկէն մինչեւ միւսները, ու տուներէն մէկը հարցուց.

- Յովհաննէս Շիրազ ո՞վ ...

Տան մէջ թերթ կար, բայց կարդացող կա՞ր:

Ի՞նչպէս բացատրէի թէ ով էր Յով - հաննէս Շիրազ:

- Հիմա երկար կը տեւէ, ես ձեզի ուրիշ ատեն կը բացատրեմ, ըսի ու թերթը տեղը դրի:

Տան տէրերը հանգստացան:

Երբեմ պիտի չկարենամ ասոնց բացատ - րել թէ ո՞վ էր Յովհաննէս Շիրազ: Իրա - ւ շատ երկար պիտի տեւէր ատիկա: Պէտք պիտի ըլար որ ամբողջ այբուբեն մը ու լեզու մը սորվեցնէի աւելի առաջ: Իսկ ես համբերութիւն չունէի այդքան:

Ոչ ալ սիրտ:

×

Ես աւելցնելիք բան չունիմ մեր ընթեր - ցողին վերի լսածներուն վրայ:

Ոչ ալ սիրտ, իրեն պէս:

ՌՈՒԶԻԿ

«Մարմարա»

ՃԱՏՐԱԿ

ԱՇԽԱՐՀԻ ԱԽՈՑԵՆՈՒԹԵԱՆ ՅԱՒԱԿՆՈՐԴՆԵՐՈՒ ԱՒԱՐՏԱԿԱՆ

11-րդ հանդիպումին, 26-րդ հարուածին կասպարովի առաջարկով խաղը վերջ գր - աւ ոչ - ոքի արդիւնքով:

Կասպարով 7 կէտով կը յաղթէ ընդդէմ Սմիսլովի, որ 4 կէտ ունի: 12-րդ խաղը նախատեսուած էր Հինգշաբթի օրուան համար:

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԿԻՆԷԱՅԻ մէջ, ընտանեական պետական հարուածով մը, «Վերականգնումի ազգ. կոմիտէ» մը իշխանութիւնը ձեռք առաւ Սեքու Թուրէի մահէն ութ օր եւ յա - ղարկաւորութենէն երկու օր ետք: Պետա - կան առաջին հարուածն է իր անկախա - թենէն ի վեր (1958): Ոչ մէկ արձնամո - սութիւն եղած է եւ արտաքին բանակ - ցութիւնները փոխուած են, այլ խոս - քով ազատ արձակուած են բոլոր անոնք, զորս՝ Սեքու Թուրէ բանտ ղրած էր եւ անոնց տեղը ղրաւած են բոլոր անոնք, ո - րոնք դեռ 48 ժամ առաջ գովքը կը հիւ - սէին Թուրէ ասոուածին: Ինչպէս միշտ, նման չարժումներ կ'ըլլան վերահաստա - տելու համար ժողովրդավարութիւնը (վերջը, յաճախ, իրականութիւնը տար - բեր կ'ըլլայ) կը մնայ սպասել ու պի - տել:

ԹՈՒՐՔԻՈՅ ապայակոյտը, Ապրիլ 2-ին, հրապարակած է պաշտօնական տեղեկա - դիր մը՝ բանտերու մէջ մեռած արդելա - փակուածներու մասին, 1978 Դեկտեմբե - րէն ի վեր: Ըստ այս տեղեկագրին, 53 հոգի մեռած է թրքական բանտերուն մէջ: Ասոնց մէջ՝ երկուքը չարչարանքէ մեռած են եւ եօթը՝ կամաւոր ծոմի հե - տեւանքով: 14 ուրիշներ անձնասպան եղեր են, ըստ այս տեղեկագրին, իսկ մնացեալները մեռեր են հիւանդութենէ կամ, ցարդ անծանօթ պատճառներէ:

ԷՄՆԸՍԹԻ ԻՆԹԻՐՆԻՇԸՆԼԻ նոր ան - դեկագիրը ցոյց կուտայ որ չարչարանքը, իր բոլոր ձեւերով, կը կիրարկուի 98 եր - կիրներու մէջ: Ամէնէն յեսին ձեւէն՝ փալախա (ոտքերու տակ դանակոծում) մինչեւ կատարելագործուածը՝ էլեկթրոա - ները: Ասոր ենթակայ են ընկերային բո - լոր դասակարգերը, որեւէ տարիքի եւ որեւէ արհեստի: Կը պատահի նաեւ, յա - ճախ, որ բժիշկ մը պարտաւորուի հակել չարչարանքի տակ կատարուած հարցա - քննութեանց ընթացքը, որպէսզի ապա - հովութիւն տայ թէ կը «դիմանան», եւ ձեռքէ չեն ելլեր մեռնելով կամ մարե - լով: Օրինակ, Զայիրի մէջ, տասը տարե - ւան դատապարտուած մէկը, առանձնա - ցուած է, կանոնաւոր կերպով ծեծի են - թակայ է: Իր ոճիրը, մեղադրեր է նա - խադահ Մօսթեֆան, որ չարչարել կու - տայ, բանտարկուած իր մէկ ընկերը: 98 երկիրներու կարդին են նաեւ արեւմտա - եան կարգ մը պետութիւններ, ինչպէ՞ս Իտալիա, Սպանիա եւ Մեծն - Բրիտանիա (այս վերջինը՝ հիւսիսային Իրլանտայի առթիւ):

ՊԵԼԺԻՈՑ մէջ, երեքշաբթի օր, 24 ժամուան ընդհ. գործադուլի չարժում մը բաւական մեծ ծաւալ ստացաւ երկրին մէջ: Աչխատաւորներու (մօտ ընկերվա - րականներու) սենիքան կը բողոքէ Մար - թէնի ալ - կեդրոն կառավարութեան խստակեցութեան ծրագրին դէմ:

ՆԻՒ - ԶԵՈՐՔԻ նահանգին մէջ, դեմոկ - րատներու սկզբնական ընտրապայքարին, դպալի առաւելութիւն մը արձանագրեց Մրնոհայլ ընդդէմ Հարթի, որ առաջին առթիւ, կարգ մը չրջաններու մէջ տա - րած իր անակնկալ յաղթանակներով, չրջել տուած էր եղած նախատեսութիւն - ները: Հիմա, Մրնոհայլի վերջնական նը - շանակումը, իր կուսակցութեան համա - դումարէն (Ճուլիա, Սան - Ֆրանսիսքօ) շատ աւելի հաւանական է, նոյնիսկ՝ ա - պահով ըստ ամենց, քանի Նիւ - Եորք շատ կարեւոր բերդ մըն է, որ 252 պատ - ւիրակ կը ղրկէ այդ համագումարին, ո - րուն կը մասնակցին 3933 պատուիրակ: Անոնց մէկ երրորդը կ'ընտրուի այս ընտ - րապայքարներով: Նիւ - Եորքէն առաջ, Մընոհայլ գլուխն էր արդէն 703 «ա՛թոռ»ով 434-ի դէմ՝ Հարթի:

ԱՐԱՖԱԹ ողջունեց Երուսաղէմի ոճրա - փորձը, որ, ըստ, «պաղեստինցի ժողո - վուրդին մէկ ուղերձն է, յիշեցնելու հա - մար թէ երբեք պիտի չմոռնայ Սապրայի եւ Շաթիլայի ջարդը»:

ՊԷՅՐՈՒԹի մէջ կացութիւնը միչտ նոյնն է եւ կարելի չէ ալ նախատեսու - թիւններ ընել: Կրցանք - անուզղակի - (ուղղակի կապ չկայ, օդակայանը փակ ըլլալով) առանալ «Ազդակ»ի նոր թիւերը, Մարտ 24-էն 30, ինչ որ կը հաստատէ որ թերթը կանոնաւոր լոյս կը տեսնէ (4 էջ): Այդ թիւերէն լմացանք թէ ռմբակոծու - թեանց զոհերու մէջ է հայ մը՝ Լեւոն Պէյաքճեան, 50 տարեկան:

ՆԱԽԱՐԱՐ ՊԱՏԷՆԹԷՒԻ համար, հաճելի անակնկալ մը եղաւ, երեքշաբթի իրի - կուն, երբ տասիէ տր լ'Էֆրաճի տաճն, Ան - մառի Լամօճի յայտնեց թէ 10-ի վրայ 9 հոգի իրեն կողմնակից է: Այս համե - մատութիւնը այնքան անբնական եւ անտրամաբանական էր, որ ձայնասփիւռն իսկ բացատրութիւններ կը փնտռէր Զո - րեքշաբթի առաւօտ, քանի որ բոլոր քըն - նութիւնները, հեռաձայներն ու նամակ - ները ճիշդ հակառակը կը փաստեն: Կը մնայ այն վարկածը, որ սկիզբէն Պատէն - թէի բարեկամները, գոնէ՝ կողմնակից - ները հեռաձայնին վրայ թափած են, դիծը զրաւելով եւ ուրիչին կարգ չձգե - լով:

ԱՐԱՐԱՏԻ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՄԵԾ ՀԱՅՔԻ ՄԻԱՒՈՐՈՒՄԸ

(Գ. եւ վերջին մաս)

ՄԵԾ ՀԱՅՔԻ՝ ՄԵԶ ՅԱՅՏՆԻ ԱՌԱՋԻՆ ՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

Երբոնա՞ք է Մեծ Հայքը եղել հայերէնի տարածք ու Հայոց հիմնական բնակավայր, ե՞րբ է այն առաջին անգամ միաւորուել Հայոց մէկ Պետութեան մէջ:

Հնադարեան վաւերագրերը եւ Հայոց լեզուի փաստերը, ինչպէս այլ առիթներով գրել ենք, վկայում են, որ արդէն Ն. Ք. 3-րդ հազարամեակում հայկական ցեղերը բնակւում էին այդ տարածքում: Ա.քքադացի թագաւորներ Սարգոն Ա.ի եւ նրա թոռ Նարամ - Սուէնի ժամանակ - ընդհանուր (Ն. Ք. 3-րդ հազարամեակի երկրորդ կէս), վերջինի թողած արձանագրութիւնների համաձայն, Մէլիզափետքից հիւսիս ընկած տարածքը՝ Մեծ Հայքի հարաւային շրջանները, հայաբնակ են եղել: Նոյնը վկայում են Հայոց լեզուում եղած շումերական եւ ա.քքադական անմիջական փոխառութիւնները. հայերէնը շումերերէնի հետ կարող էր շփուել Ն. Ք. 4-րդ եւ 3-րդ հազարամեակներում: Ապա՝ Ն. Ք. 2-րդ հազարամեակից պահպանուած խեթական արձանագրութիւնների վկայութեամբ, ինչպէս եւ հայերէնում խեթական անմիջական փոխառութիւնների փաստով գիտենք, որ խեթական Պետութիւնից արեւելք ընկած տարածքը՝ Մեծ Հայքի արեւմտեան շրջանները, մասամբ Փոքր Հայքը, հայաբնակ էին եւ այնտեղ կար հայկական Պետութիւն: Կովկասեան լեզուների եւ հայերէնի հնագոյն շփումները եւ այլ փաստեր վկայում են Մեծ Հայքի հիւսիսային շրջաններում հայերի հնագոյն առկայութեան մասին: Իսկ թէ այդ ընթացքում, օրինակ, Ն. Ք. 2-րդ հազարամեակում, Մեծ Հայքի ամբողջ տարածքում արդեօք եղե՞լ է Հայոց միասնական պետականութիւն, այժմ հաստատ որեւէ բան ասել անհնար է, քանի որ չկան անհրաժեշտ վաւերագրեր:

Ա.ղդպիսի վաւերագրեր, եւ բաւական շատ, պահպանուել են Ն. Ք. 9-րդ եւ 6-րդ դարերի վերաբերեալ դրանք ա.քքադական եւ նորխուռրիական սեպագիր արձանագրութիւններն են, երրայական աղբիւրները ինչպէս եւ ա.քեմենեան աղբիւրները՝ 4 լեզուներով (ա.քքադերէն, հին պարսկերէն, էլամերէն, արամէերէն): Ա.յդ ժամանակաշրջանի համար մենք աղբիւր ենք համարում նաեւ Խորենացու «Հայոց պատմութեան» սկզբի մասը:

Վերը տեսանք, որ սեպագիր արձանագրութիւնների եւ Խորենացու վկայութեամբ Վանայ լճի շրջանից Արարատի թագաւորութեան տիրակալները Ն. Ք. 9-րդ դարից սկսած չարժուել են դէպի տարբեր կողմեր՝ իրենց Պետութեան մէջ միաւորելով մեծ ու փոքր անկախ երկրամասեր: Ն. Ք. 8-րդ դարում այդ միաւորումը հիմնականում աւարտուած էր. եւ ի՞նչ, միաւորուել էր այն տարածքը, որը յայտնի է Մեծ Հայք անունով: Նը - կատւում է նաեւ, որ միաւորման նպատակը հէնց սկզբից այդ տարածքն է եղել: Իսկ դա, ինչպէս արդէն գիտենք, միայն լեզուացեղային (էթնիկական) ամբողջութիւն էր՝ Հայոց լեզու տարածման հիմնական շրջանը: Ուրեմն այդ տարածքի սահմաններում ի՞նչը կարելի էր միաւորել. հայկական անջատ իշխանութիւնները՝ մէկ հայկական թագաւորութեան ներքոյ: Ա.յդպէս Արարատի հայկական Պետութիւնը ձեռնարկում է Մեծ Հայքի միաւորմանը, եւ Ն. Ք. 8-րդ դարում այդ միաւորումը աւարտւում է. Հայոց Արարատի Պետութիւնը զբաղեցնում է ամբողջ Մեծ Հայքը: Արդեօ՞ք դա նախկինում եղած ու մասնատուած Պետութեան վերականգնում էր, թէ՞ առաջին անգամ էր մի Պետութեան մէջ միաւորւում Մեծ Հայքը, նոյնպէս դժուար է ասել:

Վանի տիրակալները իրենց Պետութիւնը հէնց Վանի անունով էին կոչում՝ Նորխուռրիական ձեւով Բիաինի (ա), աւելի ուշ (Ե. եւ յետագայ դարեր) հայկական արտասանութեամբ՝ Վան, ուրեմն՝ Վանի երկիր ու Պետութիւն, մայրաքաղաքը՝ Տուշպ (ա), հայկական արտասանութեամբ՝ Տոսպ: Վան - Տոսպի Պետութիւնը, այդպիսով, նոյն Արարատն է կամ Արարատի Թագաւորութիւնը:

Վան - Տոսպի նախապէս համեմատաբար ոչ մեծ Պետութիւնը հզօրանալով, մի կողմից առճակատում էր իր հարաւային հզօր հարեւանի՝ Ասորեստանի դէմ, միւս կողմից՝ քայլ առ քայլ հնազանդեցնում ու իր մէջ միաւորում Մեծ Հայքի տարածքում սփռուած հայկական ցեղային եւ պետական անջատ միաւորումները: Ինչպէս Հայոց պատմութեան այլ ժամանակաշրջաններում այս շրջանում եւս այդ միաւորումը կատարւում էր մերթ խաղաղութեամբ, մերթ էլ արիւնահեղ, աւերիչ պատերազմներով:

Մեծ Հայքի տարածքը Արարատեան Հայոց Պետութեան մէջ միաւորելը սկսել է Արամ Տիրակալը՝ Ն. Ք. 870ական, գուցէ եւ 880-ական թուականներից, շարունակել են նրա յաջորդները՝ Սեղուր (Սարդուրի) Ա.ը, Իշպուինին, մանաւանդ Մինուան (Ն. Ք. 810 - 786 թթ.) վերջինիս փորագրել տուած շուրջ 100 արձանագրութիւն է պահպանուել, դրանք վկայում են Մինուայի կողմից Մեծ Հայքի անջատ իշխանութիւնների միաւորման տարածքի տարբեր մասերում չինարարական աշխատանքներ ծաւալելու մասին: Ստորեւ բերում ենք Հայոց Կարին քաղաքի մօտ գտնուած մի արձանագրութիւնից հատուած՝ հայերէն թարգմանութեամբ (բնականաբար, ինչպէս ամէն մի թարգմանութեան մէջ, այստեղ էլ դնում ենք յատուկ անունների հայկական յայտնի համարժէքները). «Հայկ (Հալդի) աստուածը արշաւի ելաւ իր զէնքով՝ Տայք (Դիաուեհի) հզօր աշխարհի դէմ: Հայկը հզօր է, Հայկ աստծու զէնքը հզօր է, Հայկ աստծու հզօրութեամբ արշաւի ելաւ Իշպուինիի որդի Մինուան, նրան առաջնորդում էր Հայկ աստուածը: Մինուան ասում է. ես նուաճեցի Տայք աշխարհը, կռուով ես նուաճեցի Շաւիլու թագաւորանիստ քաղաքը: Երկիրը վառեցի, ամրոցները քանդեցի...»:

Տայքը Մեծ Հայքի աշխարհներից մէկն է (հիւս. - արեւմտեան մասում, Կարին - նից հիւսիս): Մի այլ արձանագրութեան մէջ, որ գտնւում է Արեւմտեան Հայաստանում, Արածանի գետի աւելին վեր կատարած մի ժայռի վրայ գրուած է. «Հայկ աստուածը արշաւի ելաւ իր զէնքերով. նա յաղթեց Շերեաերիա երկրին, յաղթեց Ուզան (Ուզանա) քաղաքի երկրին, յաղթեց Ծուփք (Ծուպանի) քաղաքին: Հայկը հզօր է, Հայկ աստծու զէնքը հզօր է: Հայկ աստծու հզօրութեամբ Մինուան՝ Իշպուինիի որդին, արշաւի ելաւ, գրաւեց Շերեաերիա քաղաքի երկիրը, նա գրաւեց Ուզան քաղաքի երկիրը, գրաւեց Ծուփք աշխարհը, հասաւ մինչեւ Հաթէ (Խատէ) ... Այս արձանագրութիւնը նաեւ յանուն Հայկ աստծու հաստատեց: Շէնբեռիա քաղաքում նա Հայկ աստծուն մեհեան կառուցեց: Նա խնայեց Մալաթիա (Մելիտէիալէխ) քաղաքի թագաւորին՝ պայմանով, որ հարկ վճարի: Հայկ աստծու մեծութեամբ Մինուան՝ Իշպուինիի որդին, հզօր թագաւորը, մեծ թագաւորը, Վանայ երկրի թագաւորը, Տոսպ քաղաքի տիրակալը»:

Ուզանը Մեծ Հայքի Ծուփաց աշխարհի գաւառներից է եւ բնակավայր, ինքը՝ Ծուփքը Մեծ Հայքի ամենա-արեւմտեան աշխարհներից է, Մալաթիան ընկած է Մեծ Հայքից մի փոքր արեւմուտք, Փոքր Հայքում: Ուրեմն, Մինուան Տոսպից չարժուելով դէպի արեւմուտք, հասել է մինչեւ Մեծ Հայքի ամենաարեւմտեան սահմանը եւ մի փոքր էլ առաջ անցել: Այլ արձանագրութիւններ պատմում են, թէ ինչպէս է Մինուան Արարատի Պետութեան մէջ միաւորել հայկական նահանգներ, մասնաւորապէս Վանանդը (Կարսն իր շրջակայքով) եւ Ազձնիքը (Ալզին), որ Մեծ Հայքի հարաւային աշխարհներից է:

Վանի Արարատեան Հայոց թագաւորութեան մէջ Մեծ Հայքի միաւորումը աւարտում եւ ամրապնդում է Մինուայի որդի Արա (Արդիշտի) Ա.ը Ն. Ք. 786-764 թթ.: Նրա այդ գործունէութեան մասին մանրամասն պատմուած է Վանում գտնուող Խորխոռեան ժայռի վրայ փորագրուած ընդարձակ սեպագիր ժամանակագրութեան մէջ,- ինչպէս եւ այլ արձանագրութիւններում:

Ճիշտ ուսումնասիրուած եւ վերանուաճուած ու Արարատի Պետութեան մէջ հաստատուած չատ երկրամասերի ու բնակավայրերի անուններ, որոնց մի մասն այժմ անճանաչելի են մնում. կամ նորնորի ռիական ձեւն է չատ այլափոխուած, եւ կամ այդ շրջանի մի շարք անուններ լուսոյ փոխուել են, չեն պահպանուել: Բայց ամէն դէպքում կարեւոր է այն՝ որ բոլոր տեղանունները Մեծ Հայքի տարածքին են վերաբերում, այսինքն՝ Արա (Արդիշտի) Ա.ը այդ երկիրն է միաւորել ու ամրագրել Արարատի թագաւորութեան մէջ: Ճիշտ ծանօթ անուններից են Դարոյնքը (Տարիունի), որ գտնւում է Բասենում, Էրեւանը (Էրեբունի. ի դէպ, այս անունը Ե. դարում էլ արտասանում էր Էրեւան, որ եւ պահպանուել է տեղի բարբառում), Աբեղեանքը (Աբելիանի), որ Վանանդից հարաւ ընկած գաւառ էր, Գառնին (Գառնիանի), գարձեալ՝ Տայքը (Դիաուեհի) եւ այլն՝ բոլորը Մեծ Հայքի մէջ մտնող վայրեր:

Արա (Արդիշտի) Ա.ը ոչ միայն Մեծ Հայքի նոր շրջաններ էր միացնում Արարատի հզօր Պետութեանը, այլեւ միաւորւածներում յաղթահարում էր տեղական հայ առաջնորդների անջատողական մղումները: Օրինակ, նա այդ նպատակով բնակչութեան եւ տեղական զօրքերի տեղափոխութիւններ էր կատարում. Մեծ Հայքի մի գաւառի բնակչութիւնը տեղափոխում էր մի այլ գաւառ: Մի տեղ նա գրում է. «Հայկ աստծու հզօրութեամբ Արա (Արդիշտին)՝ Մինուայի որդին ասում է. ես կառուցեցի Էրեւան քաղաքը, Վանայ երկրի հզօրութեան եւ հակառակորդ երկրամասին սաստելու համար: Երկիրը դատարկ էր, այնտեղ ոչինչ կառուցուած չէր. Այստեղ ես մի հզօր զօրք կատարեցի՝ Հաթէ եւ Ծուփք երկրամասերից վեց հազար վեց հարիւր մարտիկներ այդտեղ բնակեցրի»: Այս կերպ թագաւորը ե.ւ ուելի է հնազանդեցրել Հայոց Ծուփքը, եւ մարզպետ է դարձրել Էրեւանն իր շրջակայքով:

Երկրի միաւորմանը զուգընթաց Վանի տիրակալները միաւորուած երկրամասերում բազմաթիւ կառուցումներ են կատարել: Օրինակ, Արա - Արդիշտի Ա.ը 782 թ. իր կառուցած Էրեւան ամրոցից ոչ հեռու, Արաքսի հովտում Ն. Ք. 778 թ. կառուցել է իր անունը կրող մի վարչական կենտրոն, որը յայտնի էր Արամայր, ապա՝ Արմաւիր անուններով եւ Վանից յետոյ դարձաւ Մեծ Հայք Պետութեան նոր մայրաքաղաքը: Արա - Արդիշտի Բ.ի որդի Ռուսա (Հռուսա) Բ.ը Էրեւանի մօտ, Հրազդանի (Իլդարունիայի) ձախ ափին կառուցեց մի ուրիշ քաղաք՝ ամրոց Թէյշէբա (Թէյշէբա) աստուածութեան անունով (Կարմիր բլուր), ապա քաղաքի դիմաց ժայռը փորելով դէպի վեր ջրանցք բացել տուեց. նրանով Հրազդանի ջուրը դնում էր դէպի տափարի խաղողի այգիները ջրելու:

Ռուսա Բ. առհասարակ մեծ շինարար է եղել, եւ նրա թողած արձանագրութիւններն այսօր նրա շատ կառուցումների, գլխաւորապէս ջրանցքների մասին են պատմում: Ահա Էրեւանի մօտ Ռուսայի կառուցած Թէյշէբ աստուածքաղաք - ամրոցի դիմաց նրա փորած ջրանցքին վերաբերող արձանագրութիւնից մի հատուած. «Հայկ աստծուն՝ իր մի-

---

ԶՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ՛որ հարցումներն պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

«Անշուշտ, վերջին երկու դարերու ընթացքին ստեղծուած ճարտարարուեստական աշխարհը նեղ վիճակի մէջ կը դնէ ամէն մտաւորական, ներառեալ հայ մտաւորականը, ինչպէս նաեւ ամէն մտածող մարդ, եւ ոչ միայն մտաւորականը: Որովհետեւ, ճարտարարուեստական - գիտական արագընթաց համալիրը ամէն ինչ կը փոխէ ու մարդուն կ'ըսէ՝ «անցեալը այլեւս կապուած չէ ներկային: Չես կրնար անցեալին մէջոցաւ ճանչնալ ինքզինքդ»: Միաժամանակ, ոչ միայն կը սպառնայ մարդը խզել անցեալէն, այլ նաեւ կը սպառնայ ներկայի հսկայ գիտական - արդիւնաբերական ուժով: Կ'ըսէ, ինչպէս մտածողած է Մաքս Վէյլերը, «չկայ մութ անկիւն մը, նոյնիսկ մարդուս հոգւոյն մէջ, որ կարելի չըլլայ լուսաւորել նոր գիտութեանց լուսարձակին կամ մանրադիտակին տակ»: Ներկայի այս տիրապետութիւնը վտանգաւոր է, կը ըստեղծէ արդելափակուած վիճակ մը, ուր ամէն լրերայայտնող վայրկեան «նոր» կրնայ թուիլ, սակայն միայն անտեսական աշխարհի նախընտրած իմաստով. այսինքն՝ ամէն վայրկեան արտադրելու եւ սպառելու առիթ մըն է միայն, ուրիշ ոչինչ: Ահա այս վիճակին մէջ է որ արդի օրերու մտաւորականը կուզայ, որեւէ մտածող մարդու մը նման, բայց թերեւս անկէ աւելի լաւ գինուած, թէ՛ անցեալին հետ հաշուեյարդար մը ընելու, թէ նոր ճշմարտութիւններ որոնելու: Հաշուեյարդար անցեալին հետ, չի նշանակեր անպայմանն քանդել. միայն թէ կը պարտադրէ հարցաքննական ընթացք մը, փրոսէս մը, որուն գլխաւոր հարցը սա է, - անցեալը, կորիզ մը ունի՞, որ կրնայ ինքզինք պարտադրել: Եւ քանի որ անդադար կը փոխուի ներկան, անցեալը այլեւս չի՛ կրնար ունենալ մէկ կորիզ, մէկ իմաստ, մէկ մեկնաբանութիւն, մէկ վերլուծում: Չի կրնար ունենալ մէկ պատճառ, որ կը փակէ մտածումի ազատ ընթացքը, մտաւորականի ազատ փնտռտուքը. պատճառ, որկը պատկանի այս կամ այն հայկական հաստատութեան: Մտաւորականը կը զգայ իր եւ հաւաքականութեան վաւերական հարցերը, որոնք անդադար կը փոխուին ներկայի հոսանքին մէջ, եւ ուրեմն ան ենթիլիսք է, սա իմաստով, - անցեալը, անոր այս կամ այն նախորոշուած իմաստն ու պատճառը չի փառաբաներ, այլ կը հարցաքննէ ազատօրէն ու տրամաբանօրէն: Անխուսափելի է որ նման հարցաքննութիւն թուի, այսպէս կոչուած, սրբութիւններու անտեսում կամ ոտնակոխում: Նպատակը անչուշտ այդ ընել չէ, բայց կարելի չէ դադրեցնել մտաւորականին հարցաքննութիւնը: Ահա մի քանի հաստատումներ», եզրափակեց փրոֆ. Քորթեան, «որոնց նպատակն է հիմնաւորել հարցաքննութեան անխուսափելի ու կենսական ըլլալը Արեւմուտքի մէջ ապրող մտաւորականին, ինչպէս նաեւ որեւէ տեղ մտածող մարդու համար»:

Խօսք տրուեցաւ Չիւան Թապլիսեանին: Պէյրութի Համազգայինի Նշան Փալանճեան Ճեմարանէն շրջանաւարտ, Փրինսթընի Համալսարանին մէջ քաղաքական գիտութիւններու տեսութիւն ուսանած է Ստանֆորտի համալսարանի մէջ, Հայոց Ցեղասպանութեան մասին հրատարակած է երկու գիրք եւ տասնեակ մը յօդուածներ, ներկայիս հանդիսացած է Գալիֆորնիա, ուր Իւ - Էս - Սի համալսարանի մէջ թէ՛ ուսուցիչ է քաղաքական գիտութեանց, թէ՛ ալ խորհրդատու (consultant):

Չիւան Թապլիսեան՝ Քորթեանի նման, չեշտեց մտաւորականութեան դերն ու կարեւորութիւնը ... անցեալին: «Լուրջ մտածումի, լուրջ գրութեան դիրքը ըստորովին օրինական չէ, կարծես նոյնիսկ վիճելի է մեր ներկայ իրականութեան մէջ», ըսաւ ան, «սակայն միշտ չէ որ այդպէս եղած է: Մինչեւ եղեռն, եւ նոյնիսկ անկէ տասնամեակ մը յետոյ, մտաւորական բառը որոշ յարգանք մը կը պարտադրէր: Ներկայիս՝ երբեմն չէզոք նկարագրութիւն մըն է, երբեմն ալ բացասական կշիռ ունի, երկու պատճառներով - ոչ - մտաւորական Հայը փոքր սպառնալիք մը կը զգայ՝ երբ մտաւորականին մասին կը մտածէ, եւ միաժամանակ վստահ չէ թէ որեւէ օգուտ կրնա՞յ ունենալ ան:

(Շար. 5)

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՄԵՆՔ ՊԱՏԱՀԱԿԱՆ ԱՆՑՈՐԴՆԵՐ ԵՆՔ

—×—

1983, Նոյեմբեր 20, Կիրակի, Մատրիտ, Այս քաղաքին հոյակապ հրապարակները, հրապարակներուն կեդրոնը բարձրացող յուշարձաններն ու զանոնք չրջապատող աւազաններէն ժայթքող ջուրը, կամ մեծութիւնը՝ չէնքերուն, որոնք դուրս կը յորդին մարդու մը տեսողութեան սահմաններէն, կամ ընդարձակ պողոտաները որոնք քանակով քաշուած ուղիղ գծի մը նման կ'երկարին ու վերջանալ չեն գիտեր, դիմու պատյտ կը պատճառեն մարդուս: Տարիներ առաջ ալ, երբ տակաւին Զօրավար Ֆրանքօ կը տիրէր այս երկրին, խելքի պատյտ ունեցած էի քաղաքին մէկ ծայրէն միւս ծայրը երթալու առեն: Նոյնը կը պատահի հիմա, առանց որ յոտակօրէն ճանչնամ ամէն ինչ: Չեմ կարծեր որ այդ օրէն ասդին մեծ բան փոխուած ըլլայ քաղաքին նիւթական երեւոյթին մէջ: Քարերը, մարմարները, կրաղիւսները, աւազանները նոյնն են: Քանդակազարդ չէնքերու ճակատները նոյնն են: Անոնք աւարտած, վերջացած ու անփոփոխութեան դատապարտուած են ով գիտէ քանի տասնամեակներէ ի վեր: Ահաւոր մեծութիւն մը, վեհափառ բան մը կը ցոլանայ առնոցմէ: Հսկայ քաղաքին այս կամ այն ծայրը, ամէն քայլափոխին կրնաս կանգ առնել մեծութեան մը դիմաց ու խորասուզուիլ խորհուրդներու մէջ: կարծես վրադ պիտի փլչի այդ մեծութիւնը: կը զգաս ոչնչութիւնդ ու պատմութեան մէջ դրաւած կարճատեւ ժամանակիդ անիմաստութիւնը: Կրնաս նաեւ յուսահատիլ, դլուխդ անդին դարձնել ու ինքզինքդ յանձնել ժամանակդ ու տարածութիւնդ բաժնող նմանութիւններուդ յորձանքին, որ գիտի մը նման կը հոսի այս բազմամարդ ու բազմազարդ քաղաքին փողոցնե-րէն:

Կարծես մաերիմ բարեկամի մը հանդիպած ըլլայի, ուրախութեամբ կը նայիմ Սէրվանթէսի յուշարձանին: Ինչ մեղք որ դարձեալ կ'անձրեւէ ու թրջուած է Տոն Քիշոթի նիզակը, ուղղուած՝ հեռուէն բարձրացող Արքայական պալատին: Փարթամ ու անծայրածիր այդ պալատը, իր երկու հսկայ ութ սրահներով, հրաժարեր է պալատի իր պաշտօնէն ու դարձեր է թանգարան, զգայացունց տէքօտ մը կազմելով դիմացը կանգնած Ֆիլիփ Դ. թագաւորին: Յետոյ Ֆրանչիսկեան-ներու պարօք եկեղեցին: Ի՞նչ գեղեցկութիւն գեղեցկութեան վրայ...: Անցիր Թօլէտո Դոնէն, պահ մը կանդ առ քաղաքին մայր հրապարակին վրայ, ամենահին հրապարակը, ուրկէ ներս կրնաս մտնել միայն քալելով: Շարունակէ համբաղ, պահ մը նայէ Փօրթա տէլ Սօլ հրապարակին, առեւտուրի ու զնումի չուկային, տես էլ Գորթէ Ինկլէզի գոյնզգոյն դրօշակներն ու կաղանդի լուսաւորութիւնները: Յետոյ՝ Փրատօ թանգարանը: Անկախութեան Յուշարձանը: Ռէկոլէթոս Պողոտան, իր պեղեցիկ համայնապատկերով: Գոլոմպոսի հրապարակը: Մատրիտի չքեղագոյն պողոտան, Սէրրանօ: Անկախութեան հրապարակը: Ալքալա Դուռը:

Յանկարծ դիմացդ թող ցցուի Թօրօնեբու Արչան, այն որ ցլամարտի մայր եկեղեցին կամ համալսարանը կը կոչուի: Անդամ մը նայէ անոր պատերուն, որոնց ետին, երբ եղանակը կը սկսի, ամէն օր տասնեակներով հուժկու ցուլեր կը ծակծըկուին, կը սպաննուին խելայեղ ծափողջոյններու մէջ: Փիքասսօ հրապարակը: Ականջ տուր եւ լսէ թէ ինչպէս սրբութեան մը նման կ'արտասանուի այդ անունը, «Կուէրնիքա»ի յիշատակութեան հետ միասին: Նաեւ Պուան Միրոյինը, մեծ նկարիչին: Յետոյ անցիր Մորէրզարանին առջեւէն, այն չէնքին՝ որու ներսէն տեսարաններ կը դիտէի ամէն իրիկուն հեռատեսիլի լուրերու բաժնին մէջ: Անցիր Կօյա հրապարակը ու քալէ համանուն պողոտային վրայէն, որ կարծես երբեք վերջանալ պիտի չուզէ...:

Անձրեւը հոս ալ օձիքս չէ թողած, բայց ի՞նչ փոյթ: Ես անձրեւը կը սրբեմ աչքերուս առջեւէն ու ամէն ինչ կը տեսնեմ այնպէս ինչպէս վաղը պիտի յայտնուի զուարթ արեւի մը ջերմութեան մէջ: Բոլոր չէնքերուն պատշգամներէն կախուած դոյնզգոյն ծաղիկները անչուշտ պիտի վերցնեն իրենց գլուխը եւ իրենց ժպիտները պիտի տեղացնեն անցորդներու վրայ: Ի՞նչ փոյթ եթէ ես վաղը արդէն տեղս գրաւած պիտի ըլլամ սաւառնակին մէջ: Մենք անցորդներ ենք, պատահական անցորդներ, որոնք իրենց հետ կը տանին այն ինչ որ տեսան քիչ մը դիպուածաբար, քիչ մըն ալ բախտով: Անցորդներ, որոնք պիտեն իրենց տեսածին վրայ աւելցնել իրենց չտեսածը ու բոլորը մէկ տեղաւորել իրենց յիշողութեան ծանրը ճամպրուկներուն մէջ: Մենք պատահական անցորդներ ենք ու պիտի երթանք, բայց անոնք պիտի մնան հոն, ով պիտի տակաւին որքան երկար ժամանակի մը համար: Ու եթէ բախտը մեզի ժպտի, տարիներ վերջ օր մը դարձեալ պիտի դանք թերեւս, ողջոյն մը տալու անոնց ու կրկին զարմանալու անոնց վերափառութեան դիմաց...:

Ռ. Հ.

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՓՐԱՆՍԱՀԱՅ

ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

- ԷԼԻԶ ԳԱՎՈՒՃԵԱՆ - ԱՑՎԱԶԵԱՆ -

ԳՐԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿ

Ֆրանսահայ Գրողներու տարեկան ասանդական հաղկերոյթի օրը - 1984 Փետրուար 12, - 1983 տարուոյ, - Էլիզ Դավուճեան - Ացվազեան - Գրական Մրցանակը - երեք հազար ֆրանք - յանձնուած է վաստակաւոր գրոջ՝ Կարօ Մեհեանին, իր - «Որպէս երազ անկրկնելի» - պատմուածքներու հատորին համար:

Իսկ ներկայ թուականէն սկսեալ - Էլիզ Գաւուճեան - Ացվազեան - Գրական Մրցանակին կ'արժանանան ոչ միայն Ֆրանսայի, այլ նաեւ՝ Սփիւռքի բոլոր հայ գրողները, վերջին երեք տարիներու իրենց լոյս տեսած ստեղծագործութիւններուն համար, - Արձակ կամ Բանաստեղծութիւն:

Հետեւաբար մրցանքի համար ներկայացուած գիրքերը, մինչեւ 1984 Օգոստոսի վերջը, պէտք է, երկուական օրինակ, մեր ձեռքը հասած ըլլան:

Տարեվերջին մրցանակի արժանացող երկը եւ հեղինակին անունը կը յայտարարուի մամուլով:

ՎԱՐԶՈՒԹԻՒՆ

Սփիւռքի հայ մամուլէն կը խնդրուի արտատպել:

Թղթակցութեան հասցէ. -

Société des Gens de Lettres Arméniens de France

B .P. 98 - 09 75421 Paris Cedex 09

FRANCE

ԹՆԴԱԼՈՎ ՄԵՌՆԻ...

Մահազդ մը ընդունելէ ետք. -

- Ա՛, վերջապէս լուր մը ելաւ իրմէ: -

×

Լաւատեսի մը կատակին առաջին խօսքերը. -

- Եթէ պատահի, օր մը օրանց, մեռնիմ, ահաւասիկ վերջին փափաքներս...:

×

- Գերեզմանատան դիմա՞ց կը բնակիք միշտ:

- Այո՛, տակաւին միւս կողմը չփոխադրուեցայ:

×

Մայրը՝ զաւկին. -

- Եթէ այդպէս չարունակես՝ կախաղանի վրայ պիտի վերջանաս: -

Հայրը՝ թէ,

- Այդքան ալ յոռետես մի ըլլար, կըրնայ ներման արժանանալ:

Ոչ մէկ տեսակէտ այլեւս հրապոյր ունէր իշխանին աչքին: Եթէ Պապը համաձայնէր ամուսնալուծութեան, գահաժառանգ պիտի մնար, պարտականութիւններու, պատասխանատուութեանց եւ ճանճրոյթի ամրողջ չարքերով որ իր հետ կը բերէ այս բարձր եւ եզական դիրքը: Ցոյս ունէր որ այն ատեն պիտի կարենար հօրը համաձայնութիւնը ստանալ Մաթիին հետ քաղքենի ամուսնութիւն մը կնքելու: Պիտի յաջողէ՞ր արդեօք: Մաթի կը զղար այս դաղափարէն: «Հրապարակային երջանկութիւն չկայ», կ'ըսէր ան: Մարդոց աչքերէն հեռու ապրիլ. այս դաղափարը որքա՞ն անուշ կուզար երկուքին ալ:

Այն օրը Մաթի յաճախ կրկնուած խոսակցութիւն մը վերսկսաւ.

- Գիտե՞ս, ըսաւ, կը վախնամ որ պարտք մնալով կը ձանձնարանաս: Վարժուած չես ատոր:

- Քանի տարուան հանդիստը բաւական չափ ըլլայ մէջս պահուած յոգնութիւնը անցընելու: Ո՞ւր պիտի երթանք:

Ու ահա անոնք Անտալուզիայէն մեկնեցան Պիրէնեաններու, Ալժէրիայէն Նորմանտիա, Խաղաղականի կղզիներէն Սէյշէլ:

(Շար. 71)

ՔԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

5

ՇՇՈՒԿՆԵՐ

Պրոթֆիլի կառքին մէջ, Մաթի անակընկալի եկաւ Ռուօլֆը նուազ զուարթ գտնելով ու տեսնելով որ ան չատ հանդարտ էր ու արտասովոր կերպով անտարբեր կը խօսէր ամէն բանի մասին: Ռուօլֆ իր վերարկուին փէշին մէջ առաւ զայն: Մաթի սարսռազին կծկուեցաւ անոր բազուկներուն մէջ: Ռուօլֆ աչխարհի վրայ անոր կապուած էր միայն: Ան իրիկունը կեանքին ուրիշ բան չէր ուզեր: Իր չուրջ բարձրացող շշուկները չէր լսեր ան. ոչ մէկ կարեւորութիւն կուտար իր կնոջ զբաղուած սպառնալիքներուն: Պապին պատասխանը դեռ կ'ուշանար. է՛, եթէ Պապը մերժէր իր օգնութիւնը, Պապէն ալ ձեռք կը քաշէր:

- Որքան ատեն որ վստահութիւն ունիմ վրադ, ըսաւ Մաթիին գորովանքով, ոչինչ կրնայ հարուածել զիս:

Կարելի է երեւակայել Մաթիի ուրախութիւնը այս բառին վրայ: Անիկա զոհութեան չարչարանքներուն ալ պիտի դիմանար, իր սիրածին բերնէն այս բառերը լսելու համար:

Գիշերը կ'իջնէր: Հեռուէն թշնամի քաղաքին լոյսերը կը տեսնուէին: Յուրաքաղաքին լոյսերը կը տեսնուէին: Յուրաքանչիւր տան պատուհանին վրայ, մինչ անիւները կը թաւալէին կարճ ատենի մը համար օրօրելով երկու էակները որոնք ամէն բան մոռցած թաղուեր էին միասին ըլլալու զերադոյն երջանկութեան մէջ:

×

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

Յունուար 26-ի Շաբաթ օրը երջանիկ օր մը պէտք է ըլլար, կը խորհէին անոնք: Երկու անգամ պիտի տեսնէին զիրար. առաջին անգամ մը գաղտնաբար՝ Հօֆպուրկի մէջ եւ, իրիկունը, այն պարահանդէսին մէջ որ Գերմանիոյ դեսպանը կուտար: Մաթի այդ օրը իր մուտքը կ'ընէր ընկերութեան մէջ: Ռուօլֆ այնտեղ պիտի ըլլար, ինչպէս նաեւ իշխանուհին: Մաթի ամէնէն կախարդիչ արդուզարդը պատրաստած էր: Մազերուն մէջ պիտի դնէր մօրը ադամանդազարդ մահիկը եւ մատն ալ՝ Ռուօլֆի տուած առաջին մատանին: Մօրը ըսած էր թէ անիկա իրենց սիրելի բարեկամուհիին՝ կոմսուհի Լարիչի նուէրն էր իր առաջին անդամ ընկերութեան մէջ մտնելուն առթիւ:

Բայց ճակատագրի անիւը իրենց յուսացածէն տարբեր կերպով դարձաւ:

Առաւօտ, Մաթի մտահոգ վիճակի մէջ պտտ Ռուօլֆը. եւ թէեւ անկիւն ճիշդ ըրաւ զայն պահելու բայց Մաթի պէտք եղածին չափ կը ճանչնար զինքը նչմարելու համար: Հոմմէն լուր չէր առած: Ամիկա կը բաւէ՞ր իր տխրութիւնը արդարացնելու համար: Մաթի զործի անցաւ զայն փարատելու համար: Իր յաճախ յաչողած միջոցը զործադրելով, սկսաւ խօսիլ գեղեցիկ օրերու մասին զոր պիտի ունենային երբ Ռուօլֆ, իր ստիճաններէն ու իրաւունքներէն հրաժարած, Ամերիկայէն հեռու ապատ կեանք մը պիտի անցնէր իրեն հետ:

Ռ. Հ.

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Այրի Տիկին Հայկուհի Հիմինեան, Տէր եւ Տիկին Մարսէլ Հիմինեան եւ զաւակները կը ծանուցանեն թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի իրենց զաւկին, եղբօր եւ հօրեղբօր՝

ՍՈՒՐԷՆ ՊԼԷՔԱՐԵԱՆԻ

մահուան 10-րդ տարելիցին ընդհէնը նաեւ իրենց ամուսնոյն հօր եւ մեծ - հօր՝

ՏՐԴԱՏ ՀԻՄԻՆԵԱՆԻ

եւ մօր ու մեծ - մօր՝

ԱՃԻՒՌ ՏԻԿԻՆ ԹԱԳՈՒՀԻ ՁԻՆԱՁԵԱՆԻ

յիշատակին։

Կիրակի, Ապրիլ 8, Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին։

Ի գիտութիւն ողբացեալներուն յիշատակը յարգողներուն։

ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳ

ԵՒ 6-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ

ՍԱՀԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ ԵՐԳԱՀԱՒՈՒՄԲԻ

Կիրակի, Ապրիլ 15-ին Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբի հիմնադրութեան 6-րդ տարեդարձի առթիւ, Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ մէջ տեղի կ'ունենայ հանդիսաւոր արարողութիւն։

Կը նախագահէ, կը քարոզէ եւ կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբը իր ամբողջական կազմով եւ ղեկավարութեամբ՝ հաչիկ Երլմազեանի, կ'երգէ Կոմիտասեան անդրանիկ պատարագը՝ վերածուած քառաձայն երկսեռ խումբի համար Վարդան Սարգսեանի կողմէ։

Սկիզբ. ժամերգութեան 8

Պատարագ՝ 10

Պատարագէն ետք եկեղեցւոյ Ս. Զրաշէան սրահին մէջ կը սարքուի սիրոյ սեղան, ի պատիւ՝ հիւրերու, երգչախումբի անդամներու եւ Պ. Պ. Բարսեղ Մաշոյեանի, Գեղամ Շեխերեանի, Օրիորդք՝ Մարի Սիմոնեանի եւ Փօլէթ Օթարի, որոնք ծառայած են Մայր եկեղեցւոյ աւելի քան՝ քսան տարիներ։

Սոյն ճաշէն մասնակցել փափաքողները պէտք է ապահովեն իրենց տեղերը եկեղեցւոյ քարտուղարութեան մօտ։ Հեռաձայնել՝

77 - 84 - 70

ՅԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի Երջանկային վարչութիւնը իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ ընկերուհի՝ Տորիս Մավեանի իր ամուսնոյն՝ Պերճ Մավեանի կսկծալի մահուան առթիւ, ինչպէս նաեւ իր զաւակներուն եւ ընտանեկան պարագաներուն։

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

Այս Շաբաթ օր, Ապրիլ 7, ոսկի է Աւետման Ս. Աստուածածնի։

Այս առթիւ, Փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ մէջ ժամը 10ին Պատարագ կը մատուցուի։

ՎԱՐՁՈՒ ՅԱՐԿԱԲԱԺԻՆ ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Հինգ հոգինոց Հայ ընտանիքի մը համար (երկու երախայով), վարձու յարկաբաժին մը կը փնտռուի 3 / 4 սենեակ, յարմարութիւններով, Փարիզ կամ մօտակայ արուարձան մը (արուարձանի պարագային՝ նախընտրաբար՝ կառ տիւ Նորմ կամ՝ կառ տը լ'Էնթր գիծին վրայ)։

Հեռաձայնել իրիկունները ժամը 19-էն ետք՝

254 - 90 - 80

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Ֆրանսահայ Կապոյտ Խաչի Երջանկային վարչութիւնը կը փնտռէ խաչուհի մը։ Մնայուն քարտուղարուհի, - հաշուապահուհի, հայերէն - ֆրանսերէն վճարովի աշխատելու համար կէս օր իր գրասենեակը։

La Croix Bleue des Arméniens de France Comité Central : recherche un membre qui assumerait la fonction de permanente - secrétaire-comptable bilingue à mi-temps rémunérée.

Tél. : 824 - 46 - 57

le jeudi de 16h à 22h.

ou écrire

Croix Bleue des Arméniens de France

17, rue Bleue — 75009 Paris

U. G. A. B.

Monsieur Napoléon BULLUKIAN
Président d'Honneur pour la France
de l'Union Générale Arménienne de Bienfaisance
Monsieur Setrak SANDJIAN, Président
et les membres du Comité U.G.A.B. Rhône - Alpes
vous prient
de bien vouloir honorer de votre présence

le Dîner de Gala Dansant

qui aura lieu le Samedi 7 Avril à 20h 30
à «La Sangria» - Casino de Charbonnières
animé par l'orchestre «**P a r o s**» de Valence
Nombre de places limité
Pour tous renseignements s'adresser à :
U.G.A.B. - Secrétariat de l'Eglise Apostolique Arménienne
40, Rue d'Arménie, 69003 Lyon — Tél (7) 860 - 47 - 18

ARMENIE 1984

DÉPARTS	RETOURS
14 AVRIL	27 AVRIL
20 AVRIL	28 AVRIL
20 AVRIL	03 MAI
05 MAI	18 MAI
31 MAI	10 JUIN
30 JUIN	13 JUILLET
14 JUILLET	27 JUILLET
04 AOUT	17 AOUT
18 AOUT	31 AOUT
01 SEPT.	14 SEPT.
15 SEPT.	28 SEPT.
06 OCT.	19 OCT.
26 DEC.	08 JAN.

Nos voyages comprennent des séjours simples, et des circuits. POSSIBILITE DE VOYAGES INDIVIDUELS... CONSULTEZ NOUS!

RENSEIGNEMENTS & INSCRIPTIONS :

Levon BAGDASSARIAN
SABERATOURS
31, rue d'Argenteuil
75001 PARIS
Tél. (1) 261 - 51 - 13

Varoujan SARKISSIAN
SEVAN VOYAGES
48, Cours de la Liberté
69003 LYON
Tél. (7) 860 - 13 - 66

Jacques CHELELEKIAN
WASTEELS
87, La Canebière
13001 MARSEILLE
Tél. (91) 95 - 90 - 12

Licence d'Etat A 1037 — Membre SNAV et APS

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

(1884 - 1915)

Ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ՝ կը կազմակերպէ դասախօսութիւն մը՝ Ապրիլ 8, Կիրակի, ժամը՝ 16-ին Հ. Ը. Մ. Ալեք Մանուկեան Մշակութային կեդրոնին մէջ.

113, Rue de Courcelles — 75017 Paris

կը նախագահէ՝

ՀԻԼՏԱ ԳԱԼՖԱԵԱՆ - ՓԱՆՈՍԵԱՆ

կը խօսի՝ Ս. Ք. ՋԱՆԳՈՒ

Գեղարուեստական բաժինը.

Կ'արտասանեն.-

Ագապի Տէր - Գրիգորեան
Անահիտ Թէրզեան
Անի Զաքրեան
Արմենուհի Բալուեան

Մուտքը ազատ է։

ՀՈԳԵՃԱՇ

Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցիին մէջ Կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներուն յիշատակին։ Արարողութեան կը յաջորդէ հոգեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեւելիներուն համար եւ ի գիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն։

Արձանագրութեան համար հեռաձայնել
888 - 92 - 51 *կամ՝* 860 - 47 - 18

ՇԱՐՐԱԿԱԼԻՔ

Տէսինի կրօնական ընկերակցութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները. - Բալայեան ընտանիք իրենց մօր մահուան տարելիցին առթիւ 800 Ֆ., Ապրի Տիկին Թագուհի Գարաճեան Տէսինի իր ողբացեալ բարեկամներու յիշատակին 500 Ֆ., Տէր եւ Տիկին Ալֆրէտ Պառաեան իրենց մօր՝ Արաքսի Պառաեանի մահուան քառասունքին առթիւ 200 Ֆ., Պ. Գր. Պապիկեան իր կնոջ մահուան 1ր տարելիցին առթիւ 100 Ֆ., Տէր եւ Տիկին Վահէ Յակոբեան 300 Ֆ., Ապրի Տիկին Թագէոսեան 100 Ֆ. փոխան ծաղիկի Ֆլորիի Տէր - Մարտիրոսեանի մահուան առթիւ, Պ. Կիւլպենկ Երէմեան Տիկին Արաքսի Պառաեանի մահուան առթիւ 300 Ֆ.։

×

Կապոյտ Խաչի Պօմոնի մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է՝ Պ. Նշան Նազարեանէ 500 Ֆ. իր կնոջ՝ Մարի Նազարեանի մահուան 4-րդ տարելիցին առթիւ։

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

4.000 m² de mobiliers présentés en ambiance

Meubles Ghazarian

Z.I. Vitrolles tél. (42) 89.27.47
à 20km de Marseille

"Բացառիկ զեղչ «Ծառաջ»ի բաժանորդներուն"

VIENT DE PARAITRE

— SIMON AVDOYAN N° D-3179
Chants traditionnels de la région du Vaspouragan - document

RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL ....

— LIZ SARIAN	N° D-3170	Liz Sarian à Bobino
— LIZ SARIAN	N° D-3171	Chansons arméniennes
— LIZ SARIAN	N° D-3177	Chansons arméniennes
— NAREK DOURIAN	N° D-3178	Enchanté N. Dourian
— HAMLET MINASSIAN	N° D-40005	Musique populaire arménienne
— ARMINEH MARDIROSSIAN	N° D-40006	Chansons folkloriques arméniennes

—RUSSE - TZIGANE—

— ZINA ET GUEORGUI	N° D-3173	Folk Tzigane russe
— MICHA BAJANOFF	N° D-3180	Balalaïkas
— DJAN TATLAN	N° DEG 2002	Chansons russes

PRODUCTION et DISTRIBUTION EXCLUSIVE

DISQUES DOM

EN VENTE CHEZ TOUS LES DISQUAIRES

ՈՒՐԲԱԹ
ԱՊՐԻԼ
6
VENDREDI
6 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R. C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա՝ Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ՝ 210 Ֆ.
Արտասահման՝ Տար. 450 Ֆ. - Հատը՝ 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.675 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.675

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՆԱԽԱԳԱՀ ՄԻԹԵՐԱՆԻ ՄԱՄՈՒԼԻ Գ. ԱՍՈՒԼԻՍԸ

ՀԱՐՏԱՐԱՐՈՒԵՍՏԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՉԻ ՓՈԽԵՐ

ՀԱՄԱՅՆԱՎԱՐՆԵՐՈՒՆ ԱԼ ԿԸ ՀԱՍԿՑՆԷ՝ ... ԿԸ ԲԱՒԷ

ԲԱՅՑ ՆԱԽԱՊԵՏԸ ՄՏԱՀՈԳ Է

Ըօքնամեայ իր շրջանին երբորդ ասուլիսն է, զոր կու տար նախագահ Միթերան եւ այս մէկը որոշ նորութիւններ ունէր, գոնէ՝ ձեւին մէջ: Ոաքի, բարձր դրակալի մը ետին, ամերիկեան ոճ մը կար, ինչպէս բոլորը նկատած են արդէն:

Դժուար էր իր գործը, անկասկած: Երկուշաբթի երիկուն «ընկեր» Մառչէ խիստ եւ յստակ ազդարարութիւն մը ըրած էր, բայց աւելի կարեւոր եւ լայնածաւալ էր ամբողջ գաւառի մը, Լոռէնի, բռնած դիրքը: Նոյն առաւօտուն, շրջանը ինքզինքը անկասած էր երկրին մնաց մասէն: Ամբողջ շրջանը գործադուլի մէջ էր, հաղորդակցութեան բոլոր միջոցները կտրած էին, ցերեկին, բոլոր եկեղեցիները ժամազանգ կը հնչեցնէին: Ժամը 15-ին, երբ պիտի խօսէր Նախագահը, կը սկսէին ցոյցերը: Լսել իսկ չէին ուզեր: Ի յառաջագունէ վստահ՝ թէ խօսքերը բան չեն փոխեր: Նախագահ Միթերան, նախքան պատասխանելը լրագրողներու հարցումներուն, երկար նախաբանով մը, ծանրացաւ դիմաւորը հարցին վրայ՝ երկաթի, պողպատի ճարտարարուեստը: Խօսքը կ'ուղղէր ժողովուրդին, ինչպէս չեչեց սիիպրէն: Կը պարզէ նախ պատկերը, քննելով հարցին երեք երեսյթները - ճարտարարուեստական, դրամական, ընկերային:

Առաջին կէտին մասին կ'ըսէ - տարեկան արտադրութեան մեր կարողութիւնը 26 միլիոն թոն: Կառավարութիւնը զայն քիչ մը զեղչեց, չուրջ 25 միլիոն թոնի: Իրական արտադրութիւնը 17,5 միլիոն թոն էր, որ 18,5ի պիտի բարձրանայ այս տարի: Նիթական գետնի վրայ, նախագահը կը յիշէ թէ 1966-էն 1981, պողպատի ճարտարարուեստը կառավարական հինդ ծրագիր ունեցած է: Ֆրանքի ներ - կայ արժէքով աւելի քան 60 միլիառ յատկացուած է: 1981-էն 83, 17 միլիառ եւս: Աղբիւրացած երկու մեծ հաստատութիւնները, որոնք յաջորդած են անհատական ձեռնարկներուն, որոնք կորուստի համար կը տանային նախորդ միլիառները, տարը մէկ միլիառ կորնգուցին, նոյնքան պիտի կորնգնեն 1984-ին: Պետութիւնն է, այսինքն ազգային հաւաքականութիւնը որ բացը կը լցնէ: Բայց, եւրոպական հաստատակապետութիւնը արդիւնած է որեւէ նպատակ ճարտարարուեստին 1986-էն սկսելու, ինչ որ կը նշանակէ թէ, նոյնիսկ եթէ Ֆրանսա դիմում ընէ եւ յաջողի, տարիով մը երկարաձգել, 1987-էն սկսեալ այլեւս որեւէ կարելիութիւն չկայ բացերը դոցելու եւ պողպատի ճարտարարուեստը կ'ընկղմի: Ընկերային ճակատի վրայ, տրուած ըլլալով որ այս ճարտարարուեստը կեդրոնացած է կարգ մը շրջաններու մէջ, այդ շրջանները քարուքանդ են: Ուրեմն հարկ էր միջոցներ ձեռք առնել: Նախագահ Միթերանի համար, վերկու - թեան մէկ եղք կայ միայն՝ արդիականացում: Կը չեչտէ գործազրկում չկայ, այլ երկու կարզադրութիւն. - կանխահասօրէն հանդատեան կոչուիլ եւ երկու տարուան փոխարկումի արձակուրդ, այլ խօսքով երկու տարուան ընթացքին ուրիչ արհեստի մը վարժուիլ, աշխատավարձի առնելով:

Ինչ որ յստակ է, նաեւ այն է, որ Նախագահը տպաւորուած է ամերիկեան ճարտարարուեստի սխտեմէն եւ կ'ուզէ նմանիլ անոր: Միթերան կը նոյն մեթոտները կիրարկել: Միթերան կը չարունակէ իր նախաբանը, ի վերջոյ հատնելու համար հարցումներուն: Ատոնք չատ ինքնատիպ չեն եւ երբեմն նոյնիսկ, յանկերգի բնոյթ կ'առնեն նոյն նիւթին չուրջ: Երբ հարցում ընողը գոհ չէ պատասխանէն, ուրիչ մը նոյնը կ'ըսէ այլ ձեւով եւ այս հարցումը ի հարկէ չի փոխուիր եւ սկսած է իսկապէս դղրդի համ տալ: Երբ երկրի մը մէջ այնքան հրատապ հարցեր կան, ինչպէս տնտեսական տագնապը կամ գործազրկութիւնը, անդադար կրկնել՝ «ի՞նչ պիտի ընէք համայնավարներուն հետ, ի՞նչ կ'ըսէք Մառչէին» եւ այլն, եւայլն, իսկապէս անհամ կը դառնայ: Հոս ալ Նախագահը կարճ պատասխան մը տուաւ, բայց չատ յստակ՝ ժամանակը եկած է ամէն ինչ յստակացնելու: «Հաւատարիմ եմ, կ'ըսէ Միթերան, իմ յանձառութիւններուս, կ'ուզեմ համախմբել ժողովրդական ուժերը, որպէսզի անոնք քաշեն ամբողջ ազգը: Ազգ - վերականգնում՝ բայց ո՛չ որեւէ գնով, ո՛չ հանրութեան վարկին մէջ նահմացած կառավարութեան մը ճիպով»:

Հետաքրքրական էր այն պատասխանը, զոր ըրաւ երբ իրեն հարց կը տրուէր թէ սխալա՞ծ է (ծանօթ է, որ Մառչէ կը հրաւիրէր Նախագահը խոստովանելու թէ սխալած է, եթէ ի վիճակի չէ ոչերը մնալու իր յանձառութեանց): Նախագահը կը չեչտէ. - Եթէ նախատեսումի սիսալ եղած է, 1975-էն 80ի Շրջ ծրագիրն է: 1975ի կառավարութիւնը, որ 33,3-էն 35,1 միլիոն թոն արտադրութիւն կը նախատեսէր: Նախատեսութեան սխալ նաեւ, 1977-ի նախարարապետինը՝ որ Ազգ. ժողովին առջեւ կը յայտարարէր թէ արտադրութեան այդ կարողութիւնը պիտի պահպանուի: 1978-ին, ինք ալ, ընդդիմադիրը, 31 միլիոն ըսած է: Ուրեմն՝ 30էն 35 միլիոն թոն ըստ ծրագրին, 33՝ ըստ նախարարապետին, 33՝ ըստ ճարտարարուեստի նախարարին, 30՝ ըստ Սեֆա-ին (Եւրոպական Հաւաքականութիւն ածուխի եւ պողպատի), 31՝ ըստ ընկերվարական կուսակցութեան Ա. քարտուղարին: Միթերան կ'ընդունի որ ինք ալ սխալ դրած է, բայց սխալը եղած է հաւաքական, հարկ է ըսել սակայն թէ քարկուղի երկրորդ ցնցումէն առաջ էր եւ տագնապը այնքան սուր չէր: Նորէն կու գայ, ուրիշ ձեւի տակ, համայնավարներու հետ առած յանձնառութիւններուն, որոնց վրայ ծանրացաւ Մառչէ: Նախագահը կ'ըսէ թէ ինք ալ մտիկ րրած է, բայց կուսակցութենէ - կուսակցութիւն եղած համաձայնութիւնները զինքը - Հանրապետութեան Նախագահը - յանձնառու չեն դարձրնեը: Յետոյ, նոյնիսկ եթէ նկատի առնենք: Ի՞նչ կ'ըսէր այդ համաձայնութիւնը. - փոփոխութիւնը պիտի չարաչահուի հանդրուան առ հանդրուան, ըստ թափի մը որ նկատի պիտի առնէ տագնապին վիճակը: Կը լսեմ: Կը դնահատեմ: Ես կը նկատեմ որ նոր կացութիւն մը կը ստեղծուի: Քաղաքականութեան մնայուն երեւոյթն է:

Ֆրանսայի պարտքին մասին խօսելով, Նախագահը կը չեչտէ թէ 3 ամսուան արտածումը կը ներկայացնէ (Նախագահը 3% ըսաւ, լափսիւս մը, յետագային սրբագրուած էլիզէի կողմէ) կը ներկայացնէ, իրար անցնելիք բան չկայ:

Չէր սպասուեր, որ փորձառու լրագրող մը, ինչպէս անգլիացի Զարլիզ Հարկրով, էլիզէի մամուլի ատենիներու երիցագոյնն իսկ նկատուած, չփոթէ Վարչաւան եւ Վենեաիկը եւ մէջը մնայ հարցումի մը: Իո՞նչ ըսաւ Անդլիացին: Ամերիկայի մէջ յայտարարեցիք թէ պիտի տեսնուիք Ձերնենկոյի հետ, մինչ փոէրիկ թելեկրաֆիսթ ըսած էիք ժիսքարի համար, երբ Վարչաւա տեսնուած էր Բրեժնեւի հետ: Արդ, Միթերանի պատասխանը դիւրին է, քանի լրագրողը չփոթութեան մէջ է: Ժիսքար Վարչաւա գացած էր 1980, Մայիս 18-ին, Աֆղանիստանի դրաւումէն հազիւ հինգ ամիս ետք եւ մարդու բան չըսելով, մեծ խորհրդաւորութիւն մըն ալ տալով, խօսակցութեան նիւթին: Յետոյ, Յունիս 22-ին, Վենեաիկի վեհաժողովին, մե՛ծ յայտնութիւն մը կ'ընէր Ժիսքար, այն թէ Բրեժնեւ լուր զրկած է իրեն որ պիտի քաշուի Աֆղանիստանէն...: Տարի մը ետք, Միթերան կը մեղադրէր Ժիսքարը, որ պարապ տեղը հեռագրատարի պաշտօն կատարած էր Կրեմլինի հաշուոյն: Ինչ որ, առնուազն, տեղին դիտողութիւն մըն էր:

Ծօք եղաւ նաեւ Պասքերու մասին, ռասիկանութեան, Եւրոպայի, ազատ ձայնատիւներու ծանուցումի արտօնութեան, մամուլի ազատութեան, ընտրական օրէնքի եւն., եւն.: Բայց հարկ է քաղաւելիքը քաղել այս ասուլիսէն:

Ձարտարարուեստի նախարարը՝ Ֆապիուս կը գտնայ արտակարգ իրաւասութիւններով գեր-նախարար մը: Ձարտարարուեստի ծրագիրը չի փոխուիր: Մառչէի կ'ըսէ, աւելի նուրբ ձեւով, կարճ կապէ՛: Իմաստասիրներու յանձնախումբ մը կազմուած է Լոռէն, կողմնակից է որ անոր հետ խորհրդակցարար աշխատանք տարուի: Պէաք է որ Թիժիվի-ն մինչեւ Ֆրանքֆուրթ երթայ «Լոռէնէն անցնելով» (ակնարկ՝ ծանօթ երդին): Կը նկատուի որ քազմաթիւ անդամներ ձեռնարկ, հաղորդարարուեստ, արդիականացում եւ այլ բառեր կրկնեց, բայց մէկ անդամ իսկ չզործածեց ընկերվարութիւն տարազը: Զխոստացաւ Ֆրանսական զգայական բանաձեւերէ ինչպէս. - «ամէն մարդ արբոտին մէջ Լոռէնն ունի»:

Նոյն իրիկուն, կը պարզուէր որ ձայնը չէ լսուած եւ Լոռէնցիին սրտին մէջ Միթերան չկայ: Ծանր միջադէպեր կը պատահէին, Լոնկուէ, կրակի կը տրուէին չէնքեր: 15 վիրաւոր կար:

Համայնավարները, Իմանիթէի մէջ, ցոյց կու տան թէ յուսախար են, բայց ձայնը չատ չի բարձրանար: Քոթիտիէն տը Փարի, ոգեկոչելով Մառչէի խօսքը Էլթապաշի, կը խորագրէր, Միթերանի բերանը դնելով՝ «Մառչէ՛, լռէ՛»: Հինգշաբթի առաւօ, գոնէ, Մառչէ լռած էր:

Պատասխանատու իր երկրին եւ ժողովուրդին ճակատագրին, Միթերանի խօսքերուն մէջ իսկ, կարելի չէր չնկատել թէ նաւապետը՝ մտահոգ է:

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ԹԵՀՐԱՆԻ ԱՐԱՐՔԷՆ ԵՏՔ՝

ԱՍԱԼԱ-Ի ՆՈՐ ՍՊԱՌՆԱԼԻՔՆԵՐ

Հինգշաբթի (Ապրիլ 4) Թեհրանի թղթակիցը՝ Էնկին Պիլկինըր հետեւեալ տեղեկութիւնները կը հաղորդէ իր թերթին.-

×

ԹԵՀՐԱՆ. - Հայկ. ահաբեկչական կազմակերպութիւնը ԱՍԱԼԱ սպառնաց օդը հանել Շահհայտա հիւանդանոցը ուր իր նախքի տակ կը գտնուի Թէհրանի Քրքական դեսպանատան զինուորական կցորդի օգնականը Իսմայիլ Բամուքճու: Հիւանդանոց հեռաձայնած է անծանօթ մը որ հայկ. չեչտով Ֆարսի խօսած ու բսած է թէ եթէ չղադրեցնեն Բամուքճուի դարմանումը օդը պիտի հանեն հիւանդանոցը: Իսկ հիւանդանոցի պատասխանատուները յայտնած են թէ այս սպառնալիքը նպատակ ունի միմիայն խուճապ ստեղծելու եւ բսած են. «Իրանի վարչաձեւին հետ լաւ յարաբերութիւններ ունեցող Հայեր կան որոնք այս հիւանդանոցը կը դարմանուին: Այս պատճառով հաւանական չէ որ ԱՍԱԼԱ օդը հանէ հիւանդանոց մը ուր իր ազդակիցները կը գտնուին»:

Այս միջոցին նոյն ժամերուն հիւանդանոց հեռաձայնող ուրիչ անձ մը փնտրած է գնդապետ Օսման Արասը ու մահուան սպառնալիք ըրած իրեն: Այս անձն ալ ինքզինքը ներկայացուցած է որպէս ԱՍԱԼԱ-ի անդամ մը: Այս հեռաձայներէն ետք թէ՛ հիւանդանոցին, եւ թէ դեսպանատան մէջ բազմացած են ապահովութեան միջոցառումները: Բամուքճուի քով տեւականօրէն պահակ կը սպասէ դեսպանատան անձնակազմէն ապահովութեան պաշտօնեայ մը:

Միւս կողմէ քժիշկներ ըսած են թէ Բամուքճուի առողջական վիճակը մտահոգիչ կը մնայ: Այս մասին արուած այլ կարեւոր որոշում մըն ալ այն է որ Բամուքճու կարելի ամենակարճ ժամանակամիջոցին մէջ Թուրքիա փոխադրուի: Պատասխանատուներ ըսած են թէ այս որոշումը տուած են ԱՍԱԼԱ-ի սպառնալիքէն ետք:

ԻՕԶԱԼԻ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Շաբաթավերջին պիտի սկսին առօրեայ աշխատանքները Քրքական դեսպանատան մէջ, ուր ապահովութեան միջոցառումները աւելցած են: Դեսպանատան աշխատանքները պիտի վերսկսին մեծ թափով, վարչապետ Իօզալի Իրան այցելութեան պատճառով:

Այս այցելութեան թուականը տակաւին չէ ճշդուած, նաեւ անորոշ է այն պարագան որ վերջին դէպքերը ազդեցութիւն մը պիտի ունենա՞ն Իօզալի այցին: Բոլոր այն օտար ներկայացուցիչները որոնք հեռաձայնելով «անցած ըլլայ» կ'ըսեն պատահած դէպքին համար, այս մարդին մէջ չեն կրնար զսպել իրենց հետաքրքրութիւնը:

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ՝

ՅԱՐԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ ԵՒ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՆՊԱՍՏՆԵՐԸ

ՏԸՊՐԷ (1959) ԵՒ ԿԵՐՄԷՕՐ (1977) ՕՐԷՆՔՆԵՐԸ

1981-էն ի վեր «Դպրոցական պատերազմը» կամ «Դպրոցական խաղաղութիւնը» նայած կողմերուն, դարձած են օրակարգի հարցեր, քանի թեկնածու Միութեան ծրագրի 90-րդ կէտը, կ'ըսէր «Ազգային կրթութիւնը պէտք է դառնայ մեծ, միացեալ եւ աշխարհական սպասարկութիւն մը»։

Զենք ուզեր անդրադառնալ 1981-էն ի վեր այս հրատապ հարցին առած համեմատութիւններուն վրայ մանաւանդ այս վերջին շաբաթները, որ դպրոցականէն աւելի քաղաքական է։ «Ցառաջ» իր օրեան լուրերուն մէջ հետեւեցաւ, Փրանսան երկուքի բաժնող, այս խնդրին զարգացումներուն։

Կ'ուզենք պարզապէս ներկայացնել Տըպրէ եւ կերմէօր օրէնքները, որ հիմքը կը կազմեն դպրոցական բանավէճին։

1959-ին, Տըպրէ օրէնքը հաստատուց կէս հանրային եւ կէս փրիվէ դպրոցներու նոր դասակարգ մը։ Պայմանագրութեան տակ գտնուող հաստատութիւններուն մէջ եթէ ուսուցումը աշխարհական չէ, բաւին բան իմաստով, այլեւս յարանուանական ալ չի կրնար ըլլալ։ Այս նոր հաստատութիւնները բաց են բոլոր աշակերտներուն առջեւ, առանց ծագումի, դաւանարի, դասակարգի, դաւանանքի խտրութեան։ Պահելով հանդերձ իրենց իւրայատուկ նկարագիրը, ուսուցումը պէտք է տրուի յարգելով լոյճի կատարեալ ազատութիւնը։ Այս իսկ պատճառաւ, պայմանագրութեան տակ հաստատութիւնները փրիվէ նախաձեռնութիւններ ըլլալով հանդերձ կը տանին պետական նպաստներ։ Այլ խօսքով, կ'արտայայտեն պետութեան աշխարհականութեան նոր յղացք մը, ուր գործակցութիւնը յարանուանական համայնքներու հետ անկարելի չէ։ Այս նոր ըմբռնումը, դաղափարներու հոլովոյթին արդիւնքը չէ։ Այլ, պարզապէս թարգմանն է քաղաքական ուժերու համեմատութեան 1958 - 59-ին։

Տըպրէ օրէնքը, նախ նուրբ եւ ճարպիկ չափաւորում մըն է Հանրապետութեան մը սահմանադրական պահանջներուն, որ նոյնիսկ 1958-էն վերջ աշխարհական է եւ կը մնայ, եւ կօլիսա մեծամասնութիւն է որ կ'ուզէ նկատի առնել ազատ դպրոցներուն դոհացում տալու համար կաթոլիկ կարծիքին, որուն ընտրական աջակցութիւնը անհրաժեշտ է իրեն։ Օրէնքին քաղաքական իրաւախոհութիւնը եւ օրէնսդրական նրբութիւնները կը փորձեն ամէն գնով զգուշանալ հոսանքներու բախումէն, որ 20-րդ դարու սկիզբէն կը յատկանշեն դպրոցական երկուութիւնը։ Ազատ դպրոցները կ'ընդունին դրամը եւ կանոնադրային հարկադրանքները որ առաջ կուգան պայմանագրութիւններէն, սակայն կ'ուզեն մնալ կաթոլիկէ։ Եւ քանի տարի չարունակ պիտի յայտարարեն իրենց դիրքը, ջանալով հետեւիլ ռազմավարութեան մը որ վարպետօրէն պիտի օգտագործէ քաղաքական դէպքերու յեղաշրջումը հասնելու համար իրենց նպատակին։ Մասնաւոր ուսուցման պաշտպանները յանուն ազատութեան հասկացողութեան մը, կ'ըսեն՝ «արդի ընկերութեան մէջ, Պետութիւնը, հասարակաց շահերուն ի խնդիր, նպաստներ կուտայ մասնաւոր նախաձեռնութիւններուն, ինչպէս՝ մամուլը, մշակութային - ընկերային - երիտասարդական եւ այլ միութիւններն ու հաստատութիւնները, սեռնիհայական գործունէութիւնները եւայլն, ... ուստի հարկադրուած է նոյնը ընել կրթութեան համար»։ *Այս արդարանութեան եռեւ կան այլ մտածումներ։ Կաթոլիկէ եկեղեցին իրաւունքը կը պահանջէ դպրոցներ հիմնելու և ղեկավարելու համաձայն կրօնական սկզբունքներու, կանոններու եւ անոր համար ալ ստանալ հանրային դրամ նոյն համեմատութիւններով և նոյն իրաւունքով, քան հանրային դպրոցները։ Այսպէս 19րդ դարու վերջաւորութեան ծնունդ առած մեծ կռիւները աշխարհական ընկերութեան եւ Պետութեան «լայիսիթէին» չուրջ մարած չեն։ Այլ ստացած են ուրիշ ձեւ մը։*

Եթէ առաջին տարիները որ յաջորդեցին Տըպրէ օրէնքին, կաթոլիկէ եկեղեցին առանձին մղեց պայքարը, յետոյ իրեն ընկերացաւ հրեայ համայնքը։ Հիւսիսային - Աֆրիկէի Հրեաներուն զանգուածային գաղթը, քաղաքական ծանօթ դէպքերու հետեւանքով, ծնունդ տուաւ տասնեակ ու տասնեակ հրեայ դպրոցներու, որոնք կը բանին պայմանագրութիւններու տակ եւ կը ներկայացնեն այսօր չուրջ հարիւրէն վեցը յարանուանական ուսուցման։ ակթոդիկէներուն նման, պատասխանատուները կ'ըսեն թէ կրօնական դպրոցները անհրաժեշտ են պահպանելու համար երիտասարդ սերունդնե-րուն մօտ հրեայ ինքնութիւնը, ընկերութեան մը մէջ, ուր ընտանիքը առանձին չի կրնար փոխանցել հոգեւոր աւանդութիւնները։

*Տըպրէ օրէնքի գործադրութեան առաջին քանի տարիներու ընթացքին, յարանուանական ուժերը կէտեր արձանագրեցին։ Պայմանագրութեան տակ հաստատութիւնները, եւ կղերական ազդեցութիւնը հող չհեցան, սակայն նոյն առեն եւ զարմանալիօրէն, զուտ յարանուանական կրթութեան նկարագիրը առաջիանալապէս նուազեցաւ։ Պետութենէն ստացուած նիւթական միջոցներու եւ կառոյցներու խստապահանջ հսկումի փոխարէն, կրօնական իշխանութիւնները, յատկապէս կաթոլիկէ եկեղեցին, ընդունեցան դպրոցներու յարանուանական նկարագրի որոշ փոխակերպում մը։ Այլ խօսքով, 1960-էն սկսեալ, եկեղեցին կ'ընդունի Տըպրէ օրէնքի հարկադրանքները, որպէսզի իր դպրոցները նպաստներ ստանան։ Իր նպատակն է՝ հանրային ուսուցման զուգահեռ պահել դպրոցական դրութիւն մը համաձայն կրօնքէն ներշնչուած յղանգներու։ Եկեղեցին, քանի տարի չարունակ, յամառ աշխատանքներով պիտի փորձէ նուազեցնել իր ենթակայութիւնը Պետութեան եւ պահպանել իր հովանաւորած կրթութեան մասնաւոր եւ կաթոլիկէ նկարագիրը։ Այս չանքերը պիտի պսակուին յաջողութեամբ։ Իշխանութեան դլուխը դտնուող մեծամասնութիւնը, մանաւանդ Զօր. Տը Կօլի մեկնումէն յետոյ, 1969-էն 1981, որեւէ պատճառ չունի մերժելու միջոցներ իրեն նեցուկ քաղաքացիներուն։ Ալ աւելի, յենլով կրթութեան ընկերային պահանջին եւ դպրոցական կազմութեան որակի անհրաժեշտութեան պիտի աւելցնէ իր նպաստները, հետեւելով կէտերէ ընդհանուր մակարդակի զարդացման։ Այսպէս, յարանուանական ուսուցումը իր պատկերը պիտի արժեւորէ հանրային կարծիքին մօտ։ Եւ ալ աւելի չեչտակի կերպով որովհետեւ հակառակ յաջորդական կըրթութեան նախարարներուն՝ Ժ. Ֆոնթանէէն, Ռ. Հապի եւ Ք. Պէօլաք, երկչոտ փորձերուն, օրուան քաղաքական իշխանութիւնը հակադրուած է հանրային ուսուցման դեկը բռնող ուսուցչական եւ ծնողական կարեւոր սեռնիքաներուն հետ։

Բան մը փոխել, բարելաւել, այո՛· բայց ո՛չ յաւելեալ ծախքերու մէջ մտնելով, որպէսզի առաւել ազդեցութիւն չստանայ ընկերային դասակարդ մը որուն արմատական ընդդիմութիւնը տիրապետող քաղաքական ուժերուն դէմ, ակներեւ է։

Նոյն առեն, 1970 - 80 տարիներու ընթացքին Պետութեան նիւթական մասնակցութիւնը մասնաւոր հաստատութիւններու ծախքերուն զգալիօրէն կ'աճէ։ Այսպէս, պարզ պայմանագրութեան տակ հաստատութիւններուն Պետութիւնը կը ստանձնէ վճարումը ընկերային տուրքերուն եւ կ'երաշխաւորէ ձեռնարկումը փոխարութիւններուն, մասնաւոր դպրոցներու չինութեան համար։ 1974-ին, Պետութիւնը նպաստներ կը շնորհէ նախակրթարաններու ուսուցիչներուն կազմաւորման, 1977-ին կ'ուզեցնէ իր մասնակցութեան դումարը ցորեկօթիկ դպրոցներուն։ 1978-ին, Պետութիւնը կ'առնէ իր հաշուոյն պայմանագրութեան տակ եղող բոլոր ուսուցիչներուն սկզբնական եւ տեւական կազմութեան ծախքերը, նոյն պայմաններուն տակ քան հանրային ուսուցման մէջ։ Այդ, ազատ դպրոցին պաշտպաններուն թեզը կը գտնէ իր գործադրութիւնը. «մասնաւոր ուսուցումը, հանրային ուսուցման նման, կ'ապահովէ հանրային սպասարկութիւն, արդարութիւնը կը պահանջէ որ Պետութիւնը իր հաշուոյն առնէ ելմտական ծախքերը, նոյն համեմատութեամբ քան հանրային ուսուցումը»։ Ա-կայն, պայմանագրութեան տակ մասնաւոր հաստատութիւնները կը պահեն աչքառու կարեւոր առաւելութիւն մը։ Պետութեան նիւթական օգնութենէն զատ, կրնան ընտրել ունին ընտանիքներէն ուզածնին նիւթական մասնակցութիւն մը եւ 1971-ին, Տըպրէ օրէնքը կը կրէ կրնան բարեփոխում մը։ Պարզ պայմանագրութեան եղանակին մէջ կը մնայ նաեւ նախնական ուսուցումը, այսինքն նախակրթարանները։ Այսպէս, «պարտադիր ընդունուած կարիք»ի դաղափարը, որ նպաստներու չնորհումին մէկ չափանիշն է, կը ստանայ շատ լայն մեկնարանութիւն մը, ուղղակի կապուած հաստատութիւններու յատուկ նկարագրին հետ։ Օրէնքը պարտք կը դնէ Պետութեան վրայ վճարել, առանց սահմանումի, հանրային սպասարկութեան դուրս, այլ ուսուցման մը կապուած ընտանիքներէն եկած բոլոր պահանջները։

ԿԱՐՕ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ
(Մնացեալ յաջորդով)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՈՍԿԷ ԴՐԱՄ

Քիմիագէտ եւ ծանօթ դրամագէտ Ջորեհ Պաուկեան վերջին երկու տասնամեակներուն բազմաթիւ հին ու միջնադարեան դրամներ նուիրած է Հայաստանի պատմութեան պետական թանգարանին։ Այդ նուէրները 1979-ին առանձին ցուցահանդէսով մը ներկայացուած են պատմութեան թանգարանի հազարաւոր այցելուներուն։ Վերջերս փրոֆ. Պաուկեան (Նիւ - Եորքէն) Հայաստան այցելելով նուիրած է նաեւ Հայոց Լեւոն Ա. թագաւորի (1198 - 1219) ոսկէ դրամը՝ հազուագիւտ վկայութիւն մը կիլիկիոյ հայկական թագաւորութեան վաղ շրջանի պատմութենէն։

Ընդհանուր առումով ոսկէ դրամները չատ հազուագիւտ են։ Հայաստանի դրամական տնտեսութեան մէջ հին եւ միջնադարեան դարերուն տիրապետած են արծաթէ եւ պղինձէ դրամները։ Բացառութեամբ բիւզանդական կայսրութեան, որ երկար տեւն ոսկէ դրամներու արտադրութեան առաւելութիւն ունեցած էր Ե. ԺԹ. դարերուն, դրացի տէրութիւնները (պարթեւական եւ սասանեան թագաւորութիւնները, արաբական խալիֆայութիւնը, Իկոնիոյ սուլթանութիւն, Իրաքի եւ Իրանի սելճուքեան պետութիւններ եւ այլ իշխանութիւններ) ոսկէ դրամներ արտադրած են չատ քիչ քանակութեամբ։

Միջնադարեան ապրանքի փոխանակութեան մէջ ոսկէ դրամները սոսկ հաշուական միաւոր եղած են, այսինքն՝ հաշուած են ոսկիով, վճարած՝ արծաթով։ Գլխաւոր միաւորը հանդիսացած է արծաթէ դրամը։ Նման վիճակ բնորոշ եղած է նաեւ հին եւ միջնադարեան հայկական Պետութիւններուն։ Արտաչէսեաններէն,

Ջ. ՔԵՀԵԱՆ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մր հարցումները պէտք է հարցնել»

ԱԱԶԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Ինքզինքին «գործնական» որակող չատ մը անձերու՝ մտաւորականը կը թուի ըլլալ իր անձնական ուժականութիւնը վատնող անձ մը, իսկ անով հաւաքականօրէն մտահոգուիլ՝ կը թուի վատնել հաւաքականութեան ուժականութիւնը։ Ինչո՞ւ հասած ենք այս վիճակին»։

«Մասամբ», ենթադրեց Թալիփեան, «որովհետեւ կ'ապրինք Միացեալ - Նահանգներուն մէջ, ուր հակա - մտաւորական աւանդութիւնները չատ աւելի զօրաւոր են, քան ուրիչ Արեւմտեան երկիրներու մէջ»։ Մատնանշեց որ Ամերիկայի մէջ ընդհանուր է այն մտահոգութիւնը՝ թէ գործ եւ մտածում զուգընթաց չեն միշտ։ Կայ թաքուն վախը որ երկրորդը կրնայ չլսաել առաջինը իրագործելու համար պէտք եղած կամքը եւ ուժականութիւնը։ Ուրեմն՝ կը մնայ վրանումը, որ վարակած է մանաւանդ համեմատաբար «նոր» ներգաղթող էթնիք հաւաքականութիւնները, ի միջի այլոց՝ Հայութիւնը։ Մեզի համար մտաւորականութիւնը եւ մտքի կեանքը կը թուին անլուրջ բաներ, զուարճութիւն մը՝ որ կըրնայ արդելք հանդիսանալ, ժամանակ եւ ուժ խլել անոնցմէ, որոնք զբաղած են նոր գաղութ - համայնքի մը համար կենսական ենթակառոյցի կառուցումով։ Շատ պարզ, սակայն չատ հուժկու գաղափար մըն է որ կը գործէ, - «նախ՝ մեր անձնական ու հաւաքական տուն - տեղը կարգի դնենք, յետոյ կը մտածենք մտաւորականութիւնը յուզող հարցերու մասին»։ Մեր գաղութին մէջ չատ մտահոգութիւն եւ չատ վախ կայ տակաւին՝ անկատար ու կենսական թուող գործերու հանդէպ։ Կայ նաեւ պապակ մը՝ այս մըտահոգութեանց զուգահեռ արարքի համար, գործի՛ համար, կամքի՛ համար։ Մտաւոր կեանքը պերճանք մը կը թուի, պերճանք՝ որ կամայ թէ ակամայ կրնայ տակարացնել ու ջլատել ուրիչ ճիգեր։ Կան մանք՝ որոնց համար մտածելը, խոկալը դրեթէ անպատասխանատու արարք կը թուին, կամ՝ զուտ ձեւականութիւն, եւ կամ՝ ինքնախաբէութիւն։ Մտածումն ու տեսութիւնը մերժելու հակումը զօրաւոր է, ընդհանրապէս յանուն չմտածուած արարքին։

Նոյնիսկ երբ մտաւորական կեանքը կը նկատուի փափաքելի կամ կենսական, ան կը դիտուի նեղմիտ դիտանկիւնէ մը։ Անոր կը տրուի պարտականութիւնը՝ մեր մօտաւոր անցեալի խոցին՝ «թրաւմա - յ»ին վրայ սեւեռելու, եւ կամ՝ դաղութի յարատեւման ու ազդապահպանման մի - ջոցներ ճարելու, կազմակերպչական աւելի ազդու միջոցներ գտնելու, եւայլն։ Ցաւելեալ նախորոշուած են այս միջոցներու բնոյթն ու սահմանները, - եկեղեցի, դպրոց, կուսակցութիւն եւ անոնց հետ կապ ունեցող, սովորաբար անոնց ուղղակի կամ անուղղակի հակակչռին տակ եղող հարցեր։ Ինչո՞ւ այսպէս։ Պարզ է. նոյնիսկ մտաւորականութիւնը «յարդողները» անոր մասին կը մտածեն իբրեւ գործիք մը, ռըսուրս մը, աղբիւր մը, եւ քանի որ միջոցներով, գործիքներով, աղբիւրներով հարուստ ազդ մը չենք, չենք կրնար «վատնել» մեր մտաւորականները, անոնց արտօնելով որ մը-տածեն հանրութեան առջեւ, խօսքով, դրչով, նոր դաղափարներու մասին, անսուութիւններու մասին, եւայլն։ Ուրատնդ մը վատնում կը նկատուի այն իսկական ազատութիւնը, որ պիտի քաջալերէր տիական հարցումներ հարցնելու պատրաստ մտաւորականը։ Ըստ նման «դուրդուրացող» մօտեցումի, հայ մտաւորականը պէտք է հարցնէ ազդային, ոչ - միջազդային, ոչ - ընդհանուր հարցումներ։ Անչուշտ այս ազդայինի բաժանումը միջազդայինէն կեղծ տարբերութիւններու վրայ հիմնուած է, բայց այդ արդիլը մեզ չէ՝ նման մտածելակերպի պատճառներուն»։

Բազմապիսի են այդ վնասները, եւ ասոնց ցանկը կազմել չէր Թալիփեանի նպատակը։ Նշեց օրինակ մը. այսպէս, հայ ազդի մէջ ուսուցիչը չատ մտաւորական եղած է, եւ է՛։ Հասած ենք ակնկալիքի մը, ուր այլեւս աւանդական է ակնկալել որ վարժապետ - մտաւորականը խօսի (անշուշտ իրեն արտօնուած հարցերու մասին, որոնք ազդային են, լուրջ են, եւայլն...), ու ժողովուրդը մտիկ ընէ։ Նման դերեր վնասակար են թէ՛ մտաւորականին մտքին, թէ՛ հանրութեան դրականին կեանքին։

(Շար. 6)

ՄԱՆԿԱԿԱՆ

ՀԵՔԻԱԹ

(ՊԱՏՄՎԱԾՔ ՀՆԱԳՈՒ)

Գ. ՄԱՍ

6

ԿԱՑՈՒԹ ՎՐԱ ՀՈՑՈՒՄ

Մաս ութսունչորրորդ - ժամբասը վերջացավ ճամբորդները մոռնալով: Գիշերվան ուրախությունը: Ինչ հետաքրքրական բան է մարդկային հոգեբանությունը: Ամենքն էլ որ գիշեր տան մեջ կը մտնեն, ամենքն էլ կը քնանան: Ոչ ոք կը մտածի, որ ճամբորդ է, որ ճամբա պիտի ելլայ: Ոչ ոք կը մտածի, որ ճամբա ելլելու համար ինչ-որ բաներ պիտի պատրաստէ:

Ֆ. Լոսի, Վեցտուն, Հոգեսոյզ Ճամբորդ - ժամբասը վերջացավ ճամբորդները մոռնալով: Գիշերվան ուրախությունը: Ինչ հետաքրքրական բան է մարդկային հոգեբանությունը: Ամենքն էլ որ գիշեր տան մեջ կը մտնեն, ամենքն էլ կը քնանան: Ոչ ոք կը մտածի, որ ճամբորդ է, որ ճամբա պիտի ելլայ: Ոչ ոք կը մտածի, որ ճամբա ելլելու համար ինչ-որ բաներ պիտի պատրաստէ:

Ֆ. Լոսի, Վեցտուն, Հոգեսոյզ

1299):

Հայոց պատմության մեջ Հեթում Ա. (1226 - 1269) և Լևոն Գ. (1289 - 1298) անունով երկու թագավորներ են եղել: Հեթում Ա. Կոռիկոսյանն էր, Լևոն Գ.՝ Հեթումյանը: Հեթում Ա. թագավորեց 43 տարի (1226 - 1269), Լևոն Գ.՝ 9 տարի (1289 - 1298): Հեթում Ա. Կոռիկոսյանը հայոց պատմության մեջ հայտնի է նաև իբրև հեղինակ «Պատմություն Թաթարաց» գրքի, որ գրված է ֆրանսերեն լեզվով: Հեթում Ա. Կոռիկոսյանը հայոց պատմության մեջ հայտնի է նաև իբրև հեղինակ «Պատմություն Թաթարաց» գրքի, որ գրված է ֆրանսերեն լեզվով:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Ադիս Պալանեանի *մահուան առթիւ, փոխան ծաղիկի «Ծառաջ»ի բարեգործական կը նուիրեն. - Պ. Ճարուճեան Ճարուճեանեան (Ֆիլատելֆիայէն) 250 Ֆ., Ֆրէսքի եւ Ռոզ Շուամպըրը (Պելժիայէն) 50 Ֆ.:*

Ի ՑԻՇԱՏԱԿ

Աղջուհի մը իր ընկերուհիին՝ Տիկին՝ Հերմինէ Կարապետեանի մահուան առթիւ, 100 Ֆ. կը նուիրէ «Ծառաջ»ին:

ԼԻՈՆԻ ՇՐՋԱՆԸ
ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻՆ

Մի քանի շաբաթ - Նահանգներէն (Քալիֆոր - նիա) Տիկին Լիտիա Պօյաճեան կը փնտռէ իր մօրեղբօր՝ ողբացեալ Վարդեվառ Փանոսեանի երկու զաւակները՝ Վրէժ եւ Վարուժան, ծնած իր առաջին (հայ) կնոջ - մէն: Ինք յետպատերազմեան ամուսնացած է Ֆրանսուհիի մը հետ, եւ կ'ապրէր Լիոնի Ժենաս շրջանը: Զինքը գտած էր վիճառաքին հայրը, Հալէպի որբանոցը եւ հետը Մարաշ բերած: Լիտիա Պօյաճեան անց - եալին Իսրայէլ եղած է եւ 30 տարի աշխատած տեղւոյն ՀՕՄ-ի մանաճիւղին մէջ:

Չերմապէս կը խնդրուի ննջեականերէն կամ գանոնք ճանչցողներէն, անյապաղ թղթակցութեան մէջ մտնել Տիկին Պօյաճեանի հետ. -

Mrs. L. BOYAGIAN
1818 NO KINGSLEY // 11
LOS-ANGELES, Ca. 90027 USA

Ի ՆՊԱՍՏ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՅԹԻ ՏԱՆ

Տէր եւ Տիկին Շաւարշ Փիրանեան 50, Պուլվար Օտոռյի Կապոյա Խաչ 100 Ֆ., եւ Տէր եւ Տիկին Մարտինէ 50 Ֆ. Ովսաննա Կոնոյեանի յիշատակին:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սէն - Լուի Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ թա - դականութիւնը ստացած է հետեւեալ նուէրները. - Ակիւտի մահուան առթիւ՝ Տիկին Ակիւտա 500 Ֆ., Գայեանէ եւ Վարդէս Ճառայեան ընտանիք 600 Ֆ., Մարք Սուքիասեան, Վահրամ Ճառայեան, Ուստիկ Սրապեան 100-ական Ֆ., Թամամ Յովհաննէսեանի թաղման առթիւ՝ Յովհաննէսեան ընտանիք 500 Ֆ., Փ. Տէր - Մարգարեան, Կ. Դարբինեան, Զ. Դաւիթեան, Ն. Մինասեան, Լեւոն - եան ընտանիք 50-ական Ֆ., Զալկըճեան Հ. Գուլայեան, Յովհ. Սարգիսեան 30-ական Ֆ., Ա. Աճէմեան, Է. Փափազեան 20-ական Ֆ., Յակոբ Պապիկեանի թաղման առթիւ՝ Ռոպէռ Պապիկեան եւ ընտանիքը 300 Ֆ., Լեւոն Պապիկեան 150, Արմենակ Զորլիկեան 400, Ֆ. Կէօնճեան 200 Ֆ., Ե. Կէօնճեան, Ժիրայր եւ Ռոժէ Մարգարեան, բժիշկ Տատակ, Յովսէփ Օհանեան, Սիւզան Փարթամեան, Գրիգոր Պօյաճեան, Գրիգոր եւ Պաղտասար Նա - ճառեան, բժիշկ Լ. Տըլանեան 100-ական, Իլէթ Յակոբեան, Զ. Պզտիկեան, Մարի Թերզեան, Հ. Մարկոսեան, Ինճէյեան, Տէր - Սահակեան, Աճառեան, Էնէգեան ընտանիք 50-ական Ֆ., Խորէն Մուրատեան 25 Ֆ., Եմէնէճեան ընտանիք, Տիւո 40-ական Ֆ.:

COLONIE de VACANCES de la Croix Bleue

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche

1 - des Moniteurs pour sa Colonie de Vacances de Bellefontaine (Jura)
2 - des Moniteurs et Monitrices pour son Camp d'Adolescents pour les mois de Juillet et Août

Date limite d'inscription : 16 AVRIL
Un séminaire est prévu pour les 21 - 22 - 23 Avril à la M. C. A. de Paris
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél. : 824. 46. 57

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Ֆրանսահայ Կապոյա Խաչի Շրջանային Վարչութիւնը կը փնտռէ խաչուհի մը: Մնայուն քարտուղարուհի, - հաշուապահուհի, հայերէն - ֆրանսերէն վճարովի աշխատելու համար կէս օր իր զբաղեցուելիքը:

La Croix Bleue des Arméniens de France Comité Central : recherche un membre qui assumerait la fonction de permanente - secrétaire-comptable bilingue à mi-temps rémunérée.
Tél. : 824 - 46 - 57
le jeudi de 16h à 22h.
ou écrire
Croix Bleue des Arméniens de France
17, rue Bleue — 75009 Paris

ՄԱՐՍԷՅԼ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ»

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ դրախտ - նուէրը ստացած է հանրագիտարաններու 3, 4, 5, 6, 7 եւ 8 թիւերը: Յաջորդ թիւերը եւս կարելի է ստանալ յաջորդաբար բաժանորդագրութեամբ:

Դիմել. -
EGLISE ARMENIENNE
339, av. du Prado — 13008 Marseille
Tél. : (91) 77 84 70

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ
ՀՍԿՈՒՄ ԵՒ ՔԱՐՈԶ

Մեծ Պահքի ամբողջ շրջանին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ մէջ Զորեքշաբթի երեկոները, ժամը՝ 6-ին, կը կատարուին Հսկումի խաղաղական եւ հանգստեան ժամերգութիւնները և կը տրուի աւուր պատշաճի քարոզ, ըստ հետեւեալ ժամանակացոյցի եւ կարգի. -

Զորեքշաբթի, Ապրիլ 11
Քարոզիչ՝ Յովսէփ Սրկ. Պալըգեան

×

ԱՐԵՒԱԳԱԼ

Մեծ Պահքի հետեւեալ Կիրակի օրերուն, պատարագէն առաջ, ժամը 10-ին, Փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ մէջ Աբեւագալի ժամերգութիւն կը կատարուի:

Ապրիլ 8, Կիրակի:

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԳՐՈՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆԻ
(1884 - 1915)

Ծննդեան հարիւրամեակին առթիւ՝ կը կազմակերպէ դասախօսութիւն մը Ապրիլ 8, Կիրակի, ժամը՝ 16-ին Հ. Ը. Մ. Միութեան Մշակութային կեդրոնին մէջ.

118, Rue de Courcelles — 75017 Paris

Կը նախագահէ՝
ՀԻԼՏԱ ԳԱԼՖԱԵԱՆ - ՓԱՆՈՍԵԱՆ
Կը խօսի՝ Ս. Ք. ՋԱՆԳՈՒ

Գեղարուեստական բաժին.

Կ'արտասանեն. -
Ագապի Տէր - Գրիգորեան
Անահիտ Թէրզեան
Անի Զաքրեան
Արմենուհի Բալուեան

Մուտքը ազատ է:

ՀՈԳԵՃԱՇ

Կապոյա Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պատարագ կատարել կուտայ Լիոնի Ս. Յակոբ Եկեղեցիին մէջ Կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յատկապէս բաժնուած ընկերուհիներուն յիշատակին: Արարողութեան կը յաջորդէ հոգեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեք ներուն համար եւ ի պիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն:

Արձանագրութեան համար հեռաձայնել 888 - 92 - 51 կամ՝ 860 - 47 - 18

9 JOURS EN AUTRICHE

(LE TYROL - VIENNE)
VOYAGE ORGANISÉ PAR LA CROIX BLEUE - SECTION LYON
DU 15 AU 23 MAI
Pour tous renseignements et inscriptions téléphoner jusqu'au 15 Avril :
dans la journée 888 92 51
après 20h 30 854 22 93

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

ԱԼՖՈՐՎԻԼ
Բացում Ապրիլեան Նահատակներու ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻՆ:
Կիրակի, Ապրիլ 29-ին:
Մանրամասնութիւններ չուտով:

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

ԳՐԱՍԵՆԵԿԱՑԻՆ ՁԵՐ ՊԻՏՈՅՔՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

ՄԻ ՎԱՐԱՆԻՔ ԴԻՄԵԼ ՄԵԶԻ

110, rue Cambronne
75015 PARIS
TEL. : 567. 61. 12

semiral france

Sarkis et Evelyne ALTOUNIAN

○ EQUIPEMENT ET FOURNITURES DE BUREAU
○ MACHINES A ECRIRE ELECTRONIQUES
○ PHOTOCOPIEURS
○ MOBILIER ET CLASSEMENT
○ CALCULATRICES DE POCHE ET DE BUREAU
○ CAISSES ENREGISTREUSES
○ FOURNITURES INFORMATIQUE ,ETC.

— — MEILLEURS PRIX — —

○ ԳՐԱՄԵՔԵՆԱՆԵՐ, ՀԱՇՈՒԻՉ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ, ԱՐԿՂԵՐ, ՊԱՏՃԵՆԱՀԱՆ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ, ԵՒԱՅԼՆ···

SARL **ARA** *TRAITEUR*

RAFFI ET ARA POHANYAN

ALIMENTATION
SPÉCIALITÉS DE PRODUITS ORIENTAUX ET EXOTIQUES

106, RUE MOUFFETARD
75005 PARIS
Métro : Censier-Daubenton

Tél. 337 90 69
ouvert tous les jours et dimanche matin
fermé le lundi

TRANSTOURS

VOUS PRESENTE SES VOYAGES ORGANISES

12 - 14 Jours à EREVAN

ALLER - RETOUR PAR AVION - SERVICE 1ère CLASSE

de PARIS

— Du 20 Avril au 5 Mai — 16 jours, dont 14 jours à EREVAN — **Prix: 6100 F**
— Du 7 au 21 Juillet — 16 jours, dont 5 à LENINGRAD et 10 à EREVAN — **Prix: 6840 F**
— Du 9 au 24 Août — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 7 au 22 Septembre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 5 au 20 Octobre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 5900 F**

de MARSEILLE

— Du 21 Avril au 4 Mai — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 5850 F**
— Du 11 au 24 Août — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 8 au 21 Septembre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 6 au 19 Octobre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 5700 F**

Et deux voyages : CROISIERES d'une semaine
et séjour d'une semaine à EREVAN

1) Paris — Moscou — Erevan par avion — séjours d'une semaine à Erévan et retour à bord de LITVA. du 14 au 28 Juillet—Depuis **7710 F** + Taxe de port **250 F**
2) Aller : Marseille—Odessa (à bord de LITVA), séjour d'une semaine à EREVAN, retour par avion, Moscou Paris. Depuis **8010 F** + Taxes de port **250 F.**

TRANSTOURS — 25, rue d'Argenteuil - 75001 Paris — Tél. : **261 58 28**

ՇԱԲԱԹ – ԿԻՐԱԿԻ
ԱՊՐԻԼ
7-8
SAMEDI-DIMANCHE
7-8 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՀԱՅՐԱՍՏԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա՝ Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ՝ 210 Ֆ.
Արտասահման՝ Տար. 450 Ֆ. - Հատը՝ 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.676 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.676

ԵՐԵՒԱՆ ↔ ՓԱՐԻԶ
ՀԵՌԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՒԱՆ

(ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ ՄԱՐՏ 23 - 29)

ԱՃՊԱՐԱՐ Յ. ՅԱԿՈԲԵԱՆ
ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՄԱՄՈՒԼԻՆ ՄԷՋ

Մոսկուա լոյս տեսնող «Տրուդ» («Աշխատանք») թերթը յօդուած մը հրատարակած է, նուիրուած ճամպարար Յարութիւն Յակոբեանի: Հայ ճամպարար - արուեստագէտին անունը ծանօթ է Խորհրդային Միութեան եւ արտասահմանի մէջ: Ան Հնդկաստանի, Փաքիստանի եւ Անգլոյ «մոգ»երու ընկերութեանց պատուոյ անդամ է, ինչպէս նաեւ «մոգ»երու մի - ջազգային ընկերութեան անդամ: Հանդէս եկած է աւելի քան 80 երկիրներու մէջ: Յօդուածագիրը՝ Գ. Կիբիլով, կը գրէ, թէ Յարութիւն Յակոբեան ունի բեմական հմայք, չափի զգացում, անբասիր ճաշակ: Ան իր իւրաքանչիւր ելոյթը կը կառուցանէ իբրեւ փոքր ներկայացում մը, որ ունի երկու մասնակցող՝ դերասանը եւ հանդիսականը: Նոյնիսկ ամէնէն թեթեւսահարները լինքնաբերաբար կը ծափահարեն զինք: Ան կը յաջողի զարմացնել, հիացնել, մտահոգել հանդիսականները, խաղալ անոնց հոգւոյն հետ, կարծէք մղելով զիրենք բացայայտելու այս կամ այն ճամպարարութեան գաղտնիքը, սակայն անոնք չեն յաջողիր գտնել զայն: Մասնաւորաբար կը զարմացնէ Յակոբեանի ճամպարարութիւնը թաշկինակի խաղերու մէջ: Թաշկինակը կը գտնուի փաթիլուած թուղթի մը մէջ: Թաշկինակը կ'անհետանայ: Դարձեալ կը յայտնուի: Նորէն կ'անհետանայ: Պարզ ձեռնածութիւն է, բայց զայն կատարելը դիւրին չէ: Եւ այս՝ ո՛չ միայն հանդիսականներու համար, այլեւ զանազան երկիրներու փորձառու իր պաշտօնակիցներու համար: Անոնցմէ «կախարդները»ը, որոնք կը հաւաքուին զանազան մրցումներու եւ վարժանոցներու առեն, չեն կրցած կատարել այդ ձեռնածութեան գաղտնիքը եւ ամպարիշտներու միջազգային քանի մը մըրցումներու դատակազմերը լաւագոյնը համարած են Յարութիւն Յակոբեանը: Հայ ամպարիշտը յաղթական հանդիսացած է Քոլոմպոյի (Սրի Լանքա) մրցումին, արժանացած է Ֆրանսացի Ամպարիշտներու Միութեան ոսկէ մետալին ու պատուոյ վկայական ստացած Փարիզ:

×

ՍԵՒԱԿ ԱՒԱՆԻՆ ԿԱՌՈՒՑՈՒԻՄԸ

Ուրծի լեռներու հիւսիս - արեւելեան թեւի անդնդախոր ձորերէն կ'անցնի Սեւակ աւանի ջրատարը: Ագուցողները ըսկրած են խողովակներու չարքի գետեղումը եւ 500 մեթր յառաջացած: Ջրատարի երկայնքը 14 քիլոմեթր է, որուն հողա - ժայռային աշխատանքներու կարեւոր մասը պիտի կատարուի խողովակաչարքի գետեղման զուգընթաց, անընդհատ ճակատ բանալով ագուցողներուն: Ջրատարը կը սկսի բանիլ այս տարի եւ պտղատուներու եւ խաղողագործներու աւանը՝ երկվայրկեանի մը մէջ 30 լիթր ջուր կը տանայ լեռնային աղբիւրներէն:

Մինչ 2000 մեթր բարձրութեան վրայ գրաված են ջրատարով, վարը՝ Ուրծի լեռան հարաւային սոորոտը, կառուցանողները կ'ըրականացնեն աւանին չինարարութիւնը: Աւանին գլխաւոր յատակագիծը պատրաստած են «Հայգիւղպետնախագիծ» հիմնարկի ճարտարապետները: 14 փողոցներու մէջ կը կառուցուին 524 տուներ, 140 տեղնոց մանկապարտէզ, դպրոց, հանրային նշանակի կեդրոններ եւլն.: Իւրաքանչիւր շէնք կ'ունենայ իր բնակելի եւ տնտեսական հատուածները, հացատունը Քոնիրով, ինչպէս նաեւ անասնանոց: Սեւակ աւանի կառուցման համար Պետութիւնը յատկացուցած է 30 միլիոն ռուբլի:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՄԻ

ԼՈՒՆԻ մէջ, Հինդշաբթի, Ուրբաթ մթնոլորտը աւելի հանդարտ էր եւ աշխատանքը վերսկսած, թէեւ Փարիզի վրայ երթը, Ուրբաթ, Ապրիլ 13-ին չէ ջնջուած: Կառավարութիւնը, առաջին առթիւ, 500 միլիոն յատկացուց Լոէնի, որ սակայն քիչ կը դանուի տեղացիներուն կողմէ: Մոզելի մէջ, համայնավար քաղաքապետ մը՝ Անրի Քլէն (հանգային՝ Օթանժ գիւղաքաղաքին) հրաժարականը տուաւ կուսակցութենէն, բողոքելու համար իր կուսակցութեան կառավարութեան մէջ մնալուն դէմ: Նախկին հանքագործ, 57 տարեկան, Քլէն կ'ըսէ թէ այլեւս չի կրնար իր ընկերներուն հետ տողանցել եւ ցոյցերուն մէջ պոռալ քաղաքականութեան մը դէմ, որու զօրավիդ է համայնավար կուսակցութիւնը: Ամէն պարագայի մէջ, Սէժէթէ-ի պարագլուխն ալ՝ Քրազուքի իր պատկանած կուսակցութեան պէս պէմոլ-ի վրայ է, ինչպէս կը խորագրէր Մաթէն, Ուրբաթ առտու, այլ խօսքով կէս ձայն իջած է...:

ՆԱԽԱԳԱՀ ՓՈՆՓԻՏՈՒԻ մահուան տասնամեակին առթիւ, կազմակերպուած ցուցահանդէսին բացումը կատարեց, Հինգշաբթի օր, Նախագահ՝ Ֆ. Միթերան: Փարիզի թաղապետարանը, ուր տեղի կ'ունենայ ցուցահանդէսը, ընդունուեցաւ Ժաք Շիրաքի եւ Տիկին Փոնփիտուի կողմէ:

ՕԼԻԿ ԱՆՏՈՆՈՎ, խորհրդային օդանաւային ուժի ռահվիրաներէն մէկը, մեռած է, առջի օր, 78 տարեկանին:

ԺԻՒՔԱՐ Տ'ԷՍԹԷՆ օրերը կը համրէ, ըստ երեւոյթին, քանի վերջին ելոյթին մէջ չեշտը կը դնէր գլխաւորաբար այն ժամանակաշրջանին վրայ, որ կը մնայ մինչեւ ընտրութիւնները, կրկնելով՝ «Եօթը հարիւր օր մնաց, եօթը հարիւր օր մնաց»: Տարօրինակ ձեւով, նախկին նախագահը չի կրնար զօղարիլ իր դառնութիւնը, իշխանութեան գլուխ չըլլալու համար եւ այնպէսման կ'ուզէ վերադառնալ: Կը մնայ որ ժողովուրդն ալ ուզէ, ինչ որ շատ հաւանական չէ, որքան ալ՝ «յուսախաբ ըլլայ ընկերվարութենէն»: Տարբեր լեզու կը գործածէ ՀՀՀ-ի նախագահը՝ Ժ. Շիրաք, որ կ'ըսէ թէ իրաց ներկայ կացութեան մէջ «ընդդիմութիւնը պէտք չէ աւելի բարդացնէ կառավարութեան գործը, որովհետեւ ինչ որ խնդրոյ առարկայ է, Ֆրանսական մեծ դաւառի մը կեանքն իսկ է, իր բնակչութեան մէկ մեծ մասին ապագան»:

ԱՊՐԻԼ 11-ին Հանսը կը սղէ 6 սանթիմ լիթրը դերը եւ 8 սանթիմ սովորականը: Փարիզեան շրջանին մէջ, ուրեմն, գեր - վառելանիւթը պիտի արժէ 5 Ֆ. 08 եւ սովորականը՝ 4,77 :

ՆԻՒՍԸՆ, անցեալ տարի, 38 ժամ հարցաքննուած է Ֆրէնք Կէնընի կողմէ, Սպիտակ Սան իր նախկին գործակիցներէն մէկը եւ հեռատեսիլի ՍԻՊԻՍԻ կայանը մէկը եւ հեռատեսիլի ՍԻՊԻՍԻ կայանը դնած է 500 հազար տոլարի, սխոտումի նպատակութիւնները: Նիքսըն չատ բան կը պատասխանեցաւ, գլխաւորաբար անչուշտ, Ուաթըրկէյթի մասին եւ կ'ըսէ, ի մէջ այլոց, թէ՝ դժուարութիւնը այնքան ճախաւեր ձեւով կատարուած է, որ կը թուի թէ ընդդիմութիւնը կ'ուզէին բռնուիլ: Նիքսըն Բրեժնեւի սենեկային ախորժակին մասին ալ անեկտոթներ պատմելու անհրաժեշտութիւնը տեսեր է, եւ փաստելու համար թէ խորհրդային թիւ մէկը չատ կնասէր մէկին էր, կը յիշէ որ օր մը ան խոստովաներ է իրեն թէ տիէքթափոն չի գործածեր, որովհետեւ կը նախընտրէ «գեղեցիկ աղջկան մը թելադրել», ինչ որ առնուազն ցոյց կուտայ թէ Բրեժնեւ ճաշակ ունէր: Ե-

ԵՐԷԿ

ԱՅՍՕՐ

«L'HISTOIRE COMME UNE IDIOTE, SE REPETE»

— Paul MORAND —

Խաղաղութեան պահակներու վերջին մնացորդի մեկնումէն ի վեր, պիղատոսեան քաղաքականութեան չրջանն է կրկին. Ճիշդ այնպէս ինչպէս 1859-ի դէպքերէն ետք՝ երբ Լիբանան ճամբուած Ֆրանսական զօրագունդ մը կը վերադառնար, առանց կատարելապէս յաջողելու իր առաքելութեան մէջ, մեծ Պետութիւններու՝ առակի կարգ անցած անհամաձայնութիւններուն, աւելի ճիշդ չահերու հակադրութեան պատճառով:

1859-ին լեռնային Լիբանանի քրիստոնեայ դիւղացիութիւնը կ'ապստամբի տիւրզի եւ մարոնի աւատապետներու եւ աղաներու դարաւոր կեղեքումներուն դէմ՝ սարկութեան լուծը թօթափելու համար, եւ տեսակ մը դիւղացիական եւ ընկերային ազատագրութեան պայքար կը մղէ, բացարձակ տէր ու տիրակալ աւատապետներու տաժանելի բռնատիրութեան դէմ: Այդ առթիւ, մարոնի աւատապետները որոշ չափով տեղի կուտան, բայց ո՛չ տիւրզիները, որոնց համայնական միաբանականութեան բնազդը կը դերիչխէ ընկերային ազատագրութեան գաղափարը, եւ կը կատարուի ճակատագրական խզումը, մարոնի եւ տիւրզի լեռնականներուն միջեւ, որոնք Օսմանեան կայսրութեան մէջ տեսակ մը կիսանկախութեան իրաւունք կը վայելէին դարերէ ի վեր. ճիշդ ինչպէս զէյթունցի մեր լեռնականները:

1860-ի գարնան թշնամութիւնը ծայր կուտայ երկու համայնքներու միջեւ. տիւրզի զինեալ զունդեր կը յարձակին քրիստոնեայ համայնքներու վրայ Շուֆի մէջ, եւ Զահլէ քրիստոնեայ գաղաքը. մինչ Դամասկոսի մէջ Թուրքերը՝ ըստ իրենց բարի սովորութեան, գաղտնօրէն կը կազմակերպեն քաղաքին եւ չրջականերու քրիստոնեայ բնակչութեան կոտորածը՝ սիւննի մահմետականներու կողմէ: Այս - պէս, այդ օրերուն 22 հազար քրիստոնեաներ կը նահատակուին եւ 75 հազար ուրիշներ տեղահան կ'ըլլան. աւելի քան՝ 360 գիւղեր կը քանդուին, ինչպէս նաեւ հարիւրաւոր եկեղեցիներ, վանքեր ու վարժարաններ՝ մեծ մասով՝ Ֆրանսական:

Զարդերու արճադանգը եւ օգնութեան կանչերը կ'ոդոդեն Եւրոպան, Նափոլէոն Գ. կաթոդիկէ հանրային կարծիքին դո - հացում տալու համար, եւ հակառակ Լոնտոնի ընդդիմութեան, 1860 Օգոստոսին 6000 հոգինոց զօրամաս մը կը ղրկէ Լիբանան, սակայն բանակը ճշդրիտ հրահանգներու չղոյութեան պատճառով, կը դոհանայ օգնելով տարաբախտ ժողովուրդին տունն ու տեղը վերականգնելու գործին, առանց որեւէ դրական այլ արդիւնքի, և կ'արժանանայ ողորմածութեան գինուորներ մակդիրին՝ ճիշդ 1983-ի խաղաղութեան գինուորներուն նման...: Արդ, կարելի չէ ըսել, թէ այս արչաւանքը բոլորովին անօգուտ էր, քանի՝ այդ առթիւ Թուրք բարեխնամ կառավարութիւնը կը ստիպուի ընդունիլ որ Լեռնային Լիբանանի խնամատարութիւնը վարչ քարիւտոնեայ, բայց ոչ տեղացի կառավարիչ մը. դրութիւն մը որ կը տեւէ մինչեւ Ա. Աշխարհամարտ: Սա մեզի կը յիշեցնէ հայկական վեց նահանգներու օտար, բայց քրիստոնեայ կառավարիչներու պարագան՝ որ չիրականացաւ 1914-ի պատերազմին պատճառով. երեւի հայութեան ճակատագիրն էր այդ:

Ահա թէ ինչ կը ղրէր 1860-ի դէպքերուն ներկայ եղող վկայ մը. - «Անփառունակ վախճան մը եղաւ Ֆրանսական զօրքերու վերադարձը, որոնք անչարժութեան դատապարտուած, ետ կանչուեցան Նափոլէոն Գ.-ի հրահանգով, առանց իրենց տըրուած պաշտօնը կատարելու, պարզապէս հաճոյք պատճառելու համար «դաչնակից» Անգլիոյ, որ ճնշում կը բանեցնէր որպէսզի Ֆրանսական զօրքը պարպէ Լիբանանը. կ'ամբաստանէր Ֆրանսան, կասկածի դնելով անոր անշահախնդրութիւնը եւ այս արչաւանքին մարդասիրական բնոյթը: Այս պարագան նուաստացուցիչ եւ յուսահատական եղաւ անզօրութեան մատնուած բանակին համար, պարզ գինուորէն մինչեւ սպաները: Եւ ըսել թէ Եւրոպան՝ եւ մասնաւորաբար Ֆրանսան իր ներկայութեամբ, կարող էր այդ չրջանը վերջնապէս խաղաղեցնել, եթէ մեծ Պետութիւններու նախանձն ու անհամաձայնութիւնները չըլլային եւ նկատի առնուէր քրիստոնեաներու ապահովութիւնը եւ պարբերական կոտորածները Օսմանեան տիրապետութեան սահմաններէն ներս»: Իրապէս, երկու տարի վերջ 1862-ին, կը սկսէր Զէյթունի ապստամբութիւնը եւ մեծ Պետութիւններու նոյն խաղերը, այս անգամ Հայերու ճակատագրին հետ:

Արդ եթէ Պատմութիւնը չի կրկնուիր, սա դրուագ մըն է որ փաստօրէն կը հերքէ այդ համոզումը. որովհետեւ ճիշդ նոյն բանն է որ կը կրկնուի ներկայիս. կրկին նոյն կացութիւնը քրիստոնեայ եւ մահմետական տարրերուն միջեւ: Անդին, կրկին նոյն անհամաձայնութիւններն ու յետին միտքերը մեծ Պետութիւններու գործակցութեան մէջ, նոյն անորոշութիւնն ու պիղատոսեան հոգեբանութիւնը. բայց եւ նոյն կոտորածը տարաբախտ ժողովուրդներու գլխուն: Ցաւիտենական զոհ՝ մեծերու խաղերուն:

Գ. Տ.

ՄԱՐՍԷՅԼԻ 8-րդ թաղամասի ոստիկանատան դէմ ռմբահարձ մը կատարուած է Հինգշաբթիէն Ուրբաթ լուսնալիք գիշերը, նիւթական մեծ վնասներ պատճառելով: Ռմբահարձ մըն ալ եղած է Իսլէ - Մուլինոյի աշխատանքի դրասենեակի մը դէմ:

ԴՊՐՈՑԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ՝

ՅԱՌԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ ԵՒ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՆՊԱՍՏՆԵՐԸ

ՏԸՊՐԷ (1959) ԵՒ ԿԵՐՄԷՕՐ (1977) ՕՐԷՆՔՆԵՐԸ

(Բ. եւ վերջ)

1977-ին, կերմէօր օրէնքը աւելի իրա - ւասուէթիւններ կուտայ փրիվէ հաստա- տուէթիւններու տնօրէններուն, որոնց նը- շանակումը կ'ըլլայ ուղղակի փրիվէ իշ- խանուէթեանց կողմէ, առանց Ազգատէմիէն անցնելու: Այսպէս, մասնաւոր ղպրոցնե- րու տեսչուէթեանց հեղինակուէթիւնը, ա- ռաւելաբար ուսուցիչներուն մօտ, կ'մա - բայնդուի, հակառակ անոր որ ըստ պայ- մանագրուէթեան ուսուցիչները ուղղակի Պետուէթեան պաշտօնեաներն են:

Նոյն ատեն Կաթողիկէ եկեղեցին, որ իր դպրոցներուն մէջ կը համախմբէ նա- խակրթարաններու աշակերտներուն 95 առ հարիւրը եւ երկրորդականին մէջ 90 առ հարիւրը, կը զօրացնէ այս ընդարձակ ցանցին կազմակերպուէթիւնը, ինչպէս նաեւ իր հակակշիռը: Այս հակակշիռը կաթողիկէ դասակարգին, այսինքն եպիս- կոպոսներուն եւ բարձրագոյն կրօնաւոր- ներուն, ուղղակի ապահովուած չէ իր կողմէ, այլ զանազան խմբակներու մէջո- ցաւ, որոնց վրայ եկեղեցին ունի ազդե- ցուէթիւն եւ հեղինակուէթիւն եւ որոնք մի- այն զազափարական չեն: 1969-ին իսկ, Ֆրանսայի եկեղեցւոյ ԼիկատաՀ ժողովը, այլ խօսքով գերագոյն իշխանուէթիւնը, կը յայտարարէ թէ կաթողիկէ ուսուցումը «պէտք է ունենայ եկեղեցւոյ մէջ իր յա- տուկ կազմակերպութիւնը աշխարհական- ներէ, բարձրագոյն կրօնաւորներէ, ե- պիսկոպոսներէ բաղկացած մարմնի մը պատասխանատուութեան տակ»: 1970-ին, կաթողիկէ ուսուցման կանոնագիրը կը բարեփոխուի: Այս կանոնագիրը կ'ըսէ թէ՝ կաթողիկէ կրնան յայտարարուիլ միայն այն հաստատութիւնները, որոնք, իրենց հաւատարմութենէն զատ եկեղեց - ւոյ հանդէպ, մաս կը կազմեն «կաթողի- կէ ուսուցման կազմակերպութեան»: Ինչ որ կը նշանակէ թէ հաստատութիւնները պէտք է ընդունին եպիսկոպոսներու կող- մէ հաստատուած իշխանութիւններուն հեղինակութիւնը:

Տարիներու ընթացքին, այս կազմա - կերպութիւնը կ'ամրապնդէ իր դիրքերը: 1977-ին, կաթողիկէ ուսուցման թեմական մարմիններուն կը տրուի խնամակալու - թիւնը եւ հսկողութիւնը այս բոլոր հաս- տատութիւններուն: Առանց այս թեմա - կան մարմիններու համաձայնութեան ոչ մէկ որոշում կը տրուի կամ նշանակում- ներ կը կատարուին: 1979-ին ղպրոցներու մատակարարման կազմերու, որոնք մաս- նաւոր հաստատութիւններուն մէջ ունին բոլոր տնտեսական եւ օրէնսդրական իշ - խանութիւնները, կանոնագիրը կը բարե- փոխուի: Ծնողքներուն տեղը եւ դերը կը սահմանափակուի: Ուսուցիչները կը հե- ռացուին ղպրոցներու մատակարարութե- նէն: Մատակարարութիւնը կը յանձնուի առաւելաբար անձերու, որոնց յարումը կաթողիկէ ուսուցման եւ անոր զաղափա- րաբանութեան կասկած չի վերցներ: Թե- մական մարմիններու ներկայացուցիչները զերակշիռ տեղ ունին: Եպիսկոպոսին ներկայացուցիչը մերժումի (վեթոյի) ի- րաւունք ունի: Աւրդ, իրական իշխանու - թիւնը թեմերու եպիսկոպոսներուն եւ ի- րենցմէ բխող մարմիններուն ձեռքն է:

Միաժամանակ, նախ պայմանագրու - թեան համաձայն Պետուէթենէն եկած դումարներով եւ ապա կերմէօր օրէնքի դործադրութեամբ, կը բացուին սկզբնա- կան եւ տեւական կազմութեան կեդրոն - ներ կազմակերպութեան կրթական կա - րիքներուն համար, հսկողութեամբ կա - թողիկէ ուսուցման ընդհանուր վարչու - թեան: Այս կազմութիւնը եթէ ամէն բա- նէ առաջ արուեստագիտական է, այսինքն մանկավարժական, կը պարունակէ նաեւ կրօնական բաժին մը: Ընդունուելու հա- մար վերոյիշեալ կեդրոններուն մէջ, թեկ- նածուները (ուսուցիչները) յանձն պէտք է առնեն, յաճախ զբաւոր, յարզելու կա- թողիկէ ուսուցման եղանակները ու նպա- տակները: Այլ խօսքով, չկայ կաթողիկէ ուսուցում առանց իր ուսուցիչներու մաս- նայատուկ կազմութեան, համաձայն Ա.Ե- տարանի ներչնչած արժէքներուն եկե- ղեցիէն ներս: Կաթողիկէ ուսուցումը կը մատակարէ իր պաշտօնէութիւնը:

Այս ամբողջ գործողութեան նպատակն է ամրապնդել հաստատութիւններուն յա- տուկ նկարագիրը: Տըպրէ օրէնքի կէր - տած այս յղացքը կը բնորոշէ հաստա- տութեան կրթական եղանակը, որուն ծը- րագիրները համաձայն պայմանագրու- թեան տրամադրութիւններուն նոյնն են քան հանրային ուսուցման մէջ, սակայն կը զատորոշուին ընդհանուրէն, քանի տարրեր է կրթական ոճը:

Սակայն, այս «յատուկ նկարագիրը» վերջին տարիներու ընթացքին կորնցուց իր սկզբնական իմաստը: Ապա քրիստո - նէական չարժումը, որ զարգացաւ երկ- րին մէջ, մուտք գործեց նաեւ այդ հաս- տատութիւններէն ներս: Առաջին հերթին «կոչում»ներու նուազումը, նուազեցուց նաեւ կրօնաւորներու թիւը դպրոցներու պաշտօնէութեան մէջ, ըլլայ կրթական, ըլլայ մատակարարման մարդէն ներս: Այսօր, նախակրթարաններու հարիւրէն երեսունը միայն եւ երկրորդական հաս - տատութիւններու հարիւրէն չիսուն հինգը հազիւ դեռ իրենց դլուխը կրօնաւորներ ունին: Այսպէս, աշխարհականներու կը վստահուին պատասխանատու պաշտօն - ները, մէջէն ըլլալով թեմական մարմինները: Այս յեղաշրջումէն անդին, կաթողի - կէ դպրոցները դէմ յանդիման կը դտնը- ւին աշակերտներու եւ ընտանիքներու կը- րօնական համագումներու խոր փոփո- խութիւններու հետ: Այն ատեն որ, 1981-ին կատարուած հանրային կարծիքի քննութիւն մը, ցոյց կուտայ թէ ծնողք - ներէն հարիւրէն քսանը միայն կրօնական կրթութեան մը համար իրենց զաւակները կ'արձանագրեն մասնաւոր հաստատու- թիւններուն մէջ: Միւսները կը փնտռեն, ամէն բանէ առաջ, ուսումներու որակը, լրջութիւնը, կարգապահութիւնը, մըթ- նոլորտը կամ ալ ընկերային միջավայր մը համաձայն իրենց նախընտրութիւննե - րուն: Իսկ, ինչ կը վերաբերի աշակերա- ներուն, հաւատացեալներուն եւ կրօնա - կան պարտաւորութիւնները կատարողնե- րու թիւը հետզհետէ կը նուազի: «Լա Վի» շաբաթաթերթը, վերջերս կը յայտարա- րէր թէ կաթողիկէ ուսուցման աշակերա- ներուն կէսը անհաւատ է: Հաստատումը ինքնին խօսուն է:

Ուստի, հետու, չատ հետու ենք 20-րդ դարու սկիզբի ղպրոցական եւ կրօնական կացութենէն: 1900-ին, Եկեղեցին եւ Պե- տութիւնը ունէին իրենց յատուկ «յաճա- խորդները», որոնք կուդային տարբեր ըն- կերային միջավայրէ, եւ որոնց վրայ «ունէին» իրաւունքներ եւ հետեւաբար կրթական պարտականութիւններ: Եկեղե- ցին իր «մկրտածներով» եւ Հանրապե - տութիւնը իր «քաղաքացիներով»: Եկե- ղեցին եւ Պետութիւնը, մէկը եւ միւսը կ'անդիտանային ծնողքներուն իրաւունք- ները: Աստուածմէ կամ պատմութենէն կը առնային մատակարարելու իրենց իրա - ւունքը:

1984-ին, Եկեղեցին եւ Պետութիւնը կ'ա- ռաջարկեն ծնողքներուն կրթական մըր- ցակից երկու եղանակներ, որոնք կը տար- բերին իրարմէ առաւելաբար իրենց պաշ- տօնավարութեամբ, կանոնագրային պար- տաւորութիւններու եւ նիւթական միջոց- ներու տեսակէտէն: Եկեղեցւոյ եւ Պե- տութեան բաժանումէն աւելի քան 80 տարի յետոյ, մինչ երկու կողմերու յարաբերութիւնները, զրեթէ բոլոր մար- զերուն մէջ, աւելի քան զոհացուցիչ են, ինչո՞ւ ուրեմն դպրոցական այս հարցը: Հարց մը որ, իշխանութեան դլուխը գըտ- նըլուղ որեւէ մեծամասնութեան հա- մար, դժուար թզթածրար մըն է: Ամէն պարագայի ազդեցութեանց պայքարը չէ մարած, նոյնիսկ եթէ նպատակները մա - սամբ փոխուած են: Եկեղեցւոյ համար, կենսական հարցը որոշ ազդեցութիւն մը ունենալ է, կալուածէ մը ներս, ուր կը վայելէ սահմանադրական հեղինակու - թիւն մը: Ջմռռնանք որ իր ներկայու - թիւնը արտայայտող կարդ մը մշակու - թային եւ ընկերային գործունէութիւններ հետզհետէ կը մատնուին անտնկութեան: Այսօրուան աշխարհի փոթորկայոյզ հո- սանքներու ընդմէջէն, երկու հազար տա- րի կեանք ունեցող հաստատութեան մը համար գոտեպնդիչ է հաստատել թէ իր կրթական առաքելութիւնը կը գնահատ - ուի որոշ հանրային կարծիքի մը կողմ- կամ առնուազն պաշտպաններ ունի: պատահած իր «յատուկ նկարագրի» վրայ եւ չնորհիւ պայմանագրութիւնն - րէն եկած դրամին, եկեղեցին չիւմ պահէ բնակչութեան կարեւոր մասի հետ, որ կը հեռանայ եկեղեցիէն: Մի կողմէ, եթէ հանրապետական ժամանա - կակից Պետութիւնը կղերական արշաւ րու սպառնալիքին տակ էր, չի կրնա- սակայն անտեսել հանրային կարծիքի հոսանքները, որոնք կը զոյացնեն եւ ք- քանդեն մեծամասնութիւնները: կաթո- ղիկէ ուսուցման զլխաւոր պաշտպաննե- եւ դերակատարները չէզոք չեն, ոչ քա- րային եւ ոչ ալ քաղաքական առումի- տէն: Նոյնպէս ուսուցիչներու մեծամաս- նութիւնը ունի իր համոզումները, քա- րութիւնները եւ «հանրային ծառայու- թեան» իր առաքելութիւնը, հիմնուած հաւասարութեան եւ ազատութեան սկը- բունքներուն վրայ, կը տանի զայն ան- դէպի ձախ, քան՝ աջ: Իր մեծամասնու- թիւնը կը զտնուի մէկ կամ միւս կողմ- կառավարութիւն մը չի կրնար անտե- րեր, չէզոք մնալ զպրոցական այս եր- եղանակներու մրցակցութեան, չըս- համար պայքարին առջեւ:

Այս պայքարը, ի վերջոյ, ուղղակի հետաքրքրեր հանրութեան կարծիքը: կայն կ'օգտուի հետեւանքներէն: Հե- ւանքներէն կարեւորագոյնը, կարելի թիւնն է որ ունի ազատօրէն ընտրելու «եղանակը»: Որքան ատեն որ հանրայ- ապատարկութիւնը չպատշաճի ընկերու- թեան իսկական կարիքներուն, այնքա- ատեն մրցակիցի մը ներկայութիւնը պ- ու քաշալերուի հանրութեան մեծամա- նութեան մը կողմէ: Նամանաւանդ պ- եկեղեցին լինք պատշաճած է, քանի ի- զպրոցներու կաթողիկէ նկարագիրը կ ներկայացնէ ոչ որպէս յարանուանա- հարկադրանք մը, այլ որպէս որակի ա- ապահովութիւնը:

ԿԱՐՕ ՑՈՎԱՍՓԵՆ

ՀԱՅՈՑ ՏՈՀՄԻԿ ԱՆՈՒՆՆԵՐՈՒ ԽՈՐՀՈՒՐԴԸ

×

×

Ծանօթ հայագէտ Հրաչեայ Աճառեա- ըսած է. «Ոչ մի բան այնքան հաւատարիմ կերպով չի ներկայացնում մեր պատմա- կան կեանքի ելեւէջները ... եւ մեր ներ- քին ձգտումները, որքան յատուկ անուն- ները»: Հայ անձնանունները, իսկապէս, հանդիսանալով մեր ազգային արժէքնե- րու անբաժան մասը, մեծ խորհուրդ ու- նին իրենց մէջ, քանի ճիշդ կը ցոլացնեն մեր ժողովուրդի անցած պատմական կե- կար ճամբուն անցուդարձը, անոր բոլոր սրբութիւններն ու յիշատակները...

Եղնիկ, Գառնիկ, Այծեմնիկ, Արծուիկ, Հեղնար, Վարուժան, Սօսէ ... Անուն-

ւի որոշ հանրային կարծիքի մը կողմ- կամ առնուազն պաշտպաններ ունի: պատահած իր «յատուկ նկարագրի» վրայ եւ չնորհիւ պայմանագրութիւնն - րէն եկած դրամին, եկեղեցին չիւմ պահէ բնակչութեան կարեւոր մասի հետ, որ կը հեռանայ եկեղեցիէն: Մի կողմէ, եթէ հանրապետական ժամանա - կակից Պետութիւնը կղերական արշաւ րու սպառնալիքին տակ էր, չի կրնա- սակայն անտեսել հանրային կարծիքի հոսանքները, որոնք կը զոյացնեն եւ ք- քանդեն մեծամասնութիւնները: կաթո- ղիկէ ուսուցման զլխաւոր պաշտպաննե- եւ դերակատարները չէզոք չեն, ոչ քա- րային եւ ոչ ալ քաղաքական առումի- տէն: Նոյնպէս ուսուցիչներու մեծամաս- նութիւնը ունի իր համոզումները, քա- րութիւնները եւ «հանրային ծառայու- թեան» իր առաքելութիւնը, հիմնուած հաւասարութեան եւ ազատութեան սկը- բունքներուն վրայ, կը տանի զայն ան- դէպի ձախ, քան՝ աջ: Իր մեծամասնու- թիւնը կը զտնուի մէկ կամ միւս կողմ- կառավարութիւն մը չի կրնար անտե- րեր, չէզոք մնալ զպրոցական այս եր- եղանակներու մրցակցութեան, չըս- համար պայքարին առջեւ:

Այս պայքարը, ի վերջոյ, ուղղակի հետաքրքրեր հանրութեան կարծիքը: կայն կ'օգտուի հետեւանքներէն: Հե- ւանքներէն կարեւորագոյնը, կարելի թիւնն է որ ունի ազատօրէն ընտրելու «եղանակը»: Որքան ատեն որ հանրայ- ապատարկութիւնը չպատշաճի ընկերու- թեան իսկական կարիքներուն, այնքա- ատեն մրցակիցի մը ներկայութիւնը պ- ու քաշալերուի հանրութեան մեծամա- նութեան մը կողմէ: Նամանաւանդ պ- եկեղեցին լինք պատշաճած է, քանի ի- զպրոցներու կաթողիկէ նկարագիրը կ ներկայացնէ ոչ որպէս յարանուանա- հարկադրանք մը, այլ որպէս որակի ա- ապահովութիւնը:

ԿԱՐՕ ՑՈՎԱՍՓԵՆ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Ո՛ր հարցումներն պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Վնասակար են այս զանազան կեղծ բա- ժանումները, - չկան խրամատներ, որոնք բոլորովին կը զատեն իսկապէս լուրջ ազ- գային հարցերու մասին մտածելու կարե- լիութիւնը, միջազգային մակարդակի վը- րայ զտնուող հարցերու մասին մտածե - լու կարելիութենէն: Չկա՛ն վարժապետ - մատուռականներ որոնք պէտք է բարբա- ռեն, եւ կրաւորական հանրութիւն մը, որ բեմին միւս կողմէն միայն պէտք է ուն- կընդրէ: Տեսակ մը «մտքի» պնդերակու - թիւն» կը յառաջացնէ այս վիճակը: Անց- եալին կային տնտեսական հակնալի պատճառներ, որոնք այս իրականութիւնը ստեղծեցին: Հոս, Ամերիկայի մէջ, ներ- կայիս այդ պայմանները չա՛տ տկար են, սակայն անցեալին անոնց ստեղծած մտա- ծելակերպը կը մնայ առղջ. մեզ առաջ- նորդող «հեղինակութիւններն» ալ, ժողո- վո՛ւրդն ալ կառչած կը մնան անոր, ու մնասը կը բազմապատկուի:

Կենսական է որ քննական ու քննադա - տական մտքի գործունէութիւնը օրինա- կան դառնայ: Պէտք է վերանայ նաեւ այն վախը որ կը փսփսայ մեր հեղինակաւոր կազմակերպութիւններու առաջնորդնե - րուն, - «եթէ մատուռականները ազատ ըլլան ամէն բանի մասին խօսելու, անց - եալի ու ներկայի ամէն հարց սեղանի վը- րայ դնելու, կրկնակի վտանգ մը կը ըս - տեղծեն: Մեր ժողովուրդի պարզմիտ հաւատացեալները, ինչպէս նաեւ մեր թըշ - նամիները՝ կը տեղեկանան քիչ մը ազ - տօտ իրականութիւններու, որ միայն կըր- նայ չփոթեցնել առաջինը եւ ուրախացնել միւսները: Ուրեմն, նախընտրելի են խա- ւարն ու տգիտութիւնը»: Մեր մէջ կա՛յ, փաստօրէն, այն հաւատքը որ տգիտու - թիւնը մեր ժողովուրդը կը պահէ միա - ցած ու համարկուած: Կը հաւատանք որ մեր միասնականութեան խէժը եւ օտարէն հեռու մնալու դրդապատճառը այն տեսա- կի տգիտութիւնն է՝ որ կուգայ քննա - կան - մտաւորական մտքի լռութենէն, այսինքն՝ կուգայ տեսակ մը ինքնատար - տաղրուած տգիտութենէն, քիչ մը ամէն մարդի մէջ, քաղաքականէն մինչեւ դրա - կան: - Կը վախնանք նոյնիսկ ուղղակիօ - րէն մեր իրականութեան նայելէ ու սեւե- ռելէ, որովհետեւ չենք փափաքիր տես - նել թէ որքա՛ն չորցած ու ճաթռտած է հին խէժը: Կը նախընտրենք բնազանցա - կան կոյր հաւատք մը այն հին առասպե - ներուն եւ միքոյժներուն հանդէպ, ո- րոնք ըստ մեզի՝ մեզ միասին կը պահեն: Անշուշտ նման բաներ չքննել՝ կը նշա - նակէ կորնցնել զանոնք բարելաւելու կամ փոխելու կարելիութիւնը:

«Աւրդ», ըսաւ Թապիպեան, «մի՛ կարծէք թէ ես կը հաւատամ որ որեւէ վտանգ չկայ քննական - մտաւորական մտքի չըղ- թայազերծման մէջ: Կա՛յ, պէ՛տք է ըլլայ: Գիտէք, յաճախ կը լսուի որ հայ ազգը մեծ ընտանիք մըն է: Աթէ ընտանիքը առ- նենք իբրեւ օրինակ, նոյնը կը տեսնենք, - ամէն ընտանիք, մանաւանդ ամէն խնդիր ունեցող, պրկումի տակ ապրող ու անկէ խուսափիլ ուզող ընտանիք, ունի իր մի - ջոցները՝ իր անդամները լռեցնելու հա - մար: Քանի՛ անգամ լսած ենք, սեղանին չուրջ, հայ մայրը որ կ'ըսէ՝ «հաճելի բա- ներու մասին խօսեցէք»: Եւ այդ ընկե- կը լռեցնէ պոռթկումներ, որոնք սակայ- կրնան առաջնորդել անկեղծ խօսակցու- թեան: կրնան ըլլալ վտանգաւոր, բայ- նաեւ առողջ: Հայ դպրութիւնը, մանա- ւանդ մերը, ունին լռեցնելու մէջոց մը որ տարբերակն է հայ մօր միջոցին, երբ մտաւորականութեան քննադատու- թիւնը կամ ըմբռնողութիւնը կամ նոյն- իսկ հանրային հաճոյքը կը սպառնան չղթայազերծուիլ, երբեք չի պակսիր ա- մը որ ըսէ «տխուր բաներու մասին խո- սինք», այսինքն՝ մէկը որ եղեռնը մէկդի կը հանէ: Վտանգաւոր ուղղութեամբ ը- թացող մտածում, վերլուծում, նոյնիս- ուրախ - համարձակ մօտեցում միշտ կ զգալի, Մեծ Խոցով: Մենք կը հաւա- տանք որ ջարդուած, պարտուած ժող- վուրդ ըլլալը, մեր անցեալի ողբերգա- կան եզրերը՝ մեզ միասին պահող «խէժ» են, տեսակ մը ապահով փորձառութիւն մեր միասնականութիւնը երաշխաւորե- փորձառութիւն: Իսկ մտածող, հարցնող հարցաքննող, ամէն ուղղութեամբ ըս- ժող ազատ - համարձակ միտքը՝ փոխա- րայի տուփը կը բանայ, այսինքն՝ վտ- տանդն է որ կը սպառնայ»:

(Շար. 7)

ներ, որոնց արմատները կուզան կենդա - նիներու եւ բոյսերու պաշտամունքի հին ժամանակներէն:

Արեգ, Լոյս, Հրայր, Հրանոյշ, Հրարփի, Արեւհատ, Արեւշատ, Արշալոյս ... կրակին լոյսին եւ արեւուն երկրպագող մեր նախնիներու հին հաւատքի նշխարներ:

Արամազդ, Անահիտ, Աստղիկ, Նանէ, Վահագն, Տիրան, Տրդատ, Միհրան, Միհրդատ, Մերուժան, Նար, Նարէ, Նարինէ ... Հայոց հեթանոսական դիցանուններ եւ անոնցմէ ծնած անձնանուններ:

Թորգոմ, Հայկ, Արմենակ, Գեղամ, Արամ, Արա, Շաւարշ, Պերճ, Պարոյր, Հրաչեայ ... Մեր նախահայրերու եւ մեծերու նուիրական անունները:

Արարատ, Մասիս, Սիս, Արաքս, Սիփան, Վան, Սասուն, Տարօն, Վարագ, Անի ... Մեր սրբազան լեռներու եւ գետերու, հնամեայ քաղաքներու անուններ:

Մովսէս, Եղիշէ, Կորիւն, Ղեւոնդ, Անանիա, Գրիգոր, Մխիթար ... Մեր հնամեայ պատմութիւնը անմահացուցողներու սրբութիւն դարձած անուններ:

Եւ անուններու այս աստղաբոյլերու մէջ աւելի չողշողուն ու հզօր՝ Հայկ, Տիգրան, Մեսրոպ, Վարդան, Դաւիթ, Ներսիսեան ... Ամէն մէկ անուն՝ իմաստաւորած մեր ժողովուրդի սքանչելի գործի մը սխրանքով, մեր հնամեայ պատմութեան հերոսական դրուագով մը, սրբազործած դարերու խորհուրդով, ամէն մէկ անուն՝ մեր յոյզերու եւ յոյսերու թարգման ու խորհրդանիշ...

...Նայած պատմական հանգամանքներուն, ժամանակ առ ժամանակ Հայերը գործածած են նաեւ օտար անձնանուններ: Որքան ալ անհաւատալի ըլլայ՝ Խամուչ, Ամիրզովլաթ, Իկոփչ, Ղատամզուլու, Ջանդիչ, Թուրանչի, Ջունդիկ եւ նման անբարեհունչ, անիմաստ հնչիւնախումբեր յիշեցնող բազմաթիւ անուններ յիշատակուած են մխիթարեան մեր ճեռագիրներուն մէջ, զորս կրած են Հայերը: Մինչեւ դարասկիզբ Հայաստանի մէջ գոր - ծածական էին՝ Բալաբէկ, Ալիխան, Աղաջան, Ջաւահիր, Գիւլիզար, Ազիզպիւլ եւ նման անուններ, իսկ քանի մը տասնամեակ առաջ նոյնիսկ Նորաձեւ ու գեղեցիկ համարուած են օտարամուտ Էմմա, Ռուդոլֆ, Ջեմմա, Ֆերդինան, Ռեբեկա, Ռեզինա եւ այլ անուններ: Սակայն ասոնք բոլորն ալ նոյն բախտին արժանացած են՝ դադրած են գործածութենէ, Հայերէնին բնորոշ չատ հետաքրքրական երեւոյթի մը՝ «ինքնայօտակացման» չնորհիւ, ճիշդ այնպէս, ինչպէս օտարամուտ բառերը պարբերաբար դուրս մղուած են մեր լեզուէն:

Որո՞նք են հայկական անձնանունները: Ջանանք պայմանականօրէն կարելի է երեք խումբերու բաժնել.

Ա) Բուն հայկական անձնանուններ, զորս մեր ժողովուրդը կրած է անյիշելի ժամանակներէ՝ Հայկ, Հայկանոյշ, Պարոյր, Գեղամ, Գառնիկ, Եղնիկ, Տաճատ, Վրոյր եւայլն: Անոնք առաւելաբար կամ կը ստուգաբանուին հին հայերէնով, կամ ալ ընդհանրապէս չեն ստուգաբանուիր:

Բ) Հին չրջանին, առաւելաբար կրօնքի ընդհանրութեան պատճառով մեր ղրացի ժողովուրդներէն փոխ առնուած եւ չատոնց հայացած անձնանուններ: Անոնցմէ են՝ յունական ծագումով Գրիգոր (արթուն), Գէորգ (երկրագործ), Եւդինէ (բարեծնունդ), Արսէն (առնական) անձնանունները, երբայական ծագումով Անանա (չնորհալի, ողորմած), Սամուէլ (Աստուած լսեց), Մանուէլ (Աստուած մեզ հետ), Թամար (արմաւենի), իրանական ծագումով Բագրատ (Աստուածատուր), Արշամ (արշի ուժ ունեցող), Խոսրով (բարեհամբաւ), Խորէն (արեւիկ) եւ այլ անձնանուններ: Ի դէպ, փոխառեալ համարուող կարգ մը անձնանուններ հեռաւոր ազերիներ ունին Հայոց հնագոյն անուններու հետ: Օրինակ, երբայական ծագումով Եսթեր անձնանունը, որ կը բխի ասորա - բաբելական Իշտար աստուածուհիի անունէն, վաստօրէն մեր Աստղիկ անձնանունին մէկ տարբերակն է, քանի որ Հայոց հեթանոսական Աստղիկ դիցուհին Իշտարի զուգահեռներէն մէկը եղած է: Նուարդ անձնանունը կը համարուի պարսկական փոխառութիւն, «նոր վարդ» նշանակութեամբ, սակայն կայ նաեւ այս անձնանունի եւ մեր հին աստպելի հերոսուհի Նուարդի անունին հետ ուղղակի կապ մը: Կարէն անձնանունը եւս կը համարուի պարսկական փոխառութիւն, սակայն հաւանական է նաեւ անոր եւ հայկական լեռնաշխարհի Հայասա երկրի արքաներէն մէկուն՝ Կարաննիի կամ Կարաննիի անուան նոյնութիւնը:

Գ) Ուշ չրջանին հայերէնի բառապաշարով եւ լեզուական օրէնքներով ստեղծուած անձնանուններ՝ Լուսաւորդ, Արփինէ, Սիրարփի, Սերինէ, Հայարփի, Նարինէ, Արմինէ, Նայիրուհի եւայլն:

Ստորեւ կը ներկայացնենք մեր հին ու նոր, մոռցուած ու նոր ստեղծուած անձնանուններէ կազմուած փունջ մը, որով կրնան առաջնորդուիլ անոնք՝ որոնք կ'ուզեն ընտրել աւելի բարեհնչիւն հայկական անձնանուններ:

Մաղթենք որ դարերու խորերէն եկող Հայոց տոհմիկ անձնանունները յարատեւեն իւրաքանչիւր հայ ընտանիքի մէջ:

ԱՐԱԿԱՆ ԱՆՈՒՆՆԵՐ

Աբգար, Անդոկ, Անդրանիկ, Անուշաւան, Աչոտ, Առաքել, Առնակ, Աստուր, Ասպուրակ, Աքաքագ, Աւագ, Աւետիս, Աւետ - տիք, Ատոմ, Արա, Արամ, Արամազդ, Արամայիս, Արարատ, Արբակ, Արգամ, Արեգ, Արեւշատ, Արծրուն, Արման, Արմէն (ակ), Արշալոյս, Արշակ, Արշամ, Արշաւիր, Արծին, Արտակ, Արտաշէս, Արտաւազդ, Արտաւան, Բարգին, Բարսեղ, Գագիկ, Գալուստ, Գառնիկ, Գարեգին, Գեղամ, Գնէլ, Գոռ, Գրիգոր, Գուրգէն, Գէորգ, Դաւիթ, Դերենիկ, Եղիշէ, Երուանդ, Ջաւէն, Ջարեհ, Ջօհրապ, Ջօրայր, Թագուոր, Թաթուլ, Թորգոմ, Ժիրայր, Լեռնիկ, Լեւոն, Լոռիկ, Խաժակ, Խաչատուր, Խաչերես, Խոսրով, Խորէն, Ծովակ, Կարէն, Կորիւն, Ցակոբ, Համբարձում, Հայկ, Յարութիւն, Հմայեակ, Ցովակ (իմ), Ցովհան (նէս), Ցովսէփ, Հրահատ, Հրայր, Հրանդ, Հրաչ (եայ), Ցուսիկ, Ղեւոնդ, Մամիկոն, Մանուէլ, Մանուկ, Մասիս, Մարզպետ, Մարտիրոս, Մեխակ, Մեսրոպ, Մերուժան, Միհր(ան), Միհրդատ, Մինաս, Միսաք, Մխիթար, Մկրտիչ, Մհեր, Մոմիկ, Մովսէս, Մուշեղ, Նայիրի, Նարեկ, Ներսէս, Նշան, Նորայր, Նուէր, Շահէն, Շանթ, Շաւարշ, Շիրակ, Ոսկան, Պարգեւ, Պարթեւ, Պարոյր, Պերճ, Ռազմիկ, Ռուբէն, Սահակ, Սամսոն, Սարմուէլ, Սանասար, Սանթուր, Սասուն, Սարգիս, Սեւակ, Սիս, Սիրակ, Սիփան, Սմբատ, Սօս, Սուրէն, Սեւան, Վազգէն, Վահագն, Վահան, Վահէ, Վահրամ, Վարդգէս, Վաղինակ, Վան (ատուր), Վաչագան, Վաչէ, Վասակ, Վասպուրակ, Վարազ, Վարազդատ, Վարդան, Վարդգէս, Վարդերես, Վարշամ, Վարոս, Վարուժան, Վիրապ, Վռամ, Վրէժ, Վրոյր, Տաճատ, Տարօն, Տիգրան, Տիրայր, Տիրան, Տրդատ, Ցոլակ, Փայլակ, Քաջայր:

ԻԳԱԿԱՆ ԱՆՈՒՆՆԵՐ

Ազատուհի, Ազնիւ, Ալմաստ, Ալվարդ, Աղաւնի, Այծեմնիկ, Անահիտ, Անթառամ, Անի, Աննա, Աննման, Անոյշ, Աչխէն, Ասպրամ, Աստղիկ, Արամուհի, Արաքս(իա), Արեգնազ, Արեւ(հատ), Արծուիկ, Արմանոյշ, Արմենուհի, Արմինէ, Արշալոյս, Արուս(եակ), Արփենիկ, Արփինէ, Գայեանէ, Գեղանոյշ, Գեղեցիկ, Գեղուհի, Գոհար, Դալար, Եսթեր, Եւա, Եւդինէ, Երազիկ, Երանուհի, Զարինէ, Զարմանդուխտ, Զարուհի, Զեփիւռ, Զմրուխտ, Զուարթ, Թագուհի, Թամար, Թուխթամ, Իսկուհի, Լալա, Լիլիթ, Լուսաբեր, Լուսերես, Լուսինէ, Լուսընթակ, Լուսարդ, Խանդուխտ, Խումար, Ծաղկանոյշ, Ծովինար, Կարինէ, Կաքաւ(իկ), Համեստ, Հայարփի, Հայկանոյշ, Հայկուհի, Ցասմիկ, Հեղինէ, Հեղնար, Հիրիկ, Հռիփսիմէ, Հրանոյշ, Հրաչուհի, Հրավարդ, Հրարփի, Հրենիկ, Մայրանոյշ, Մանան, Մանէ, Մանեակ, Մանուշակ, Մարան, Մարգարիտ, Մարիամ, Մարինէ, Մարմար, Մարջան, Մաքրուհի, Մեհրանոյշ, Մեսաքէ, Նազելի, Նազենի(կ), Նայիրուհի, Նանէ, Նարգիզ, Նարինէ, Նարէ, Նեկտար, Նոյեմզար, Նուարդ, Նունէ, Նունուֆար, Նուշիկ, Շահանէ, Շաղվարդ, Շամիրամ, Շաքէ, Շողակաթ, Շողեր, Շուշան (իկ), Ոսկեհատ, Ոսկինար, Պայծառ, Պարզիկ, Պերճուհի, Ռուզան, Սաթենիկ, Սահականոյշ, Սերինէ, Սիրանոյշ, Սիրարփի, Սիրվարդ, Սոնա, Սօսէ, Սրբուհի, Սուսամբար, Վանինէ, Վանուհի, Վարդանոյշ, Վարդիթեր, Վարդիչաղ, Վարդուհի, Վարսենիկ, Վեհանոյշ, Վերջալոյս, Տաթեւիկ, Տիգրանուհի, Տիրուհի, Ցոլինէ, Փառանձեմ, Փիրուզ, Քնար(իկ), Ովսաննա:

ԱՐՏԱԿ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ԵՐԳԻ ՈՒ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԵԱՆ ԵՐԵԿՈՅԹ

ԼՈՆՏՈՆԻ ՄԷՋ

——×——

Հ. Օ. Մ.ի Լոնտոնի մասնաճիւղի կազմակերպութեամբ, Մարտ 9-ին, Համբարձմեան Թաուն Հօլի մէջ տեղի ունեցաւ հայ երգի ու բանաստեղծութեան նուիրուած երեկոյթ մը: Ներկայ էին մեծ թիւով Հայեր:

Հ. Օ. Մ.ի վարչութեան անդամուհիներէն Զապէլ Մալոս բացումը կատարելով նախ ողջունեց ներկայութիւնը Եղիշէ եպիսկ. Կիզիրեանի, ապա ներկայացուց արուեստագիտուհի Շաքէ Ցովակիմեանի կեանքն ու գործունէութիւնը՝ եզիպտոս թէ այլ դաշտութիւնը, հայ երգի ու բանաստեղծութեան ծանօթացման ու տարածման մարզին ներս:

Ցայտագրի առաջին բաժնին հայկական տարազով բեմ բարձրանալով Շաքէ Ցովակիմեան՝ իր մեզմ ու դրաւիչ ձայնով, մեկնարանեց Կոմիտասէն, Գուսան Աշոտէն, Խաչատուր Աւետիսեանէն եւ ժողովրդական այլ երգեր: Մասնաւոր զնահատանքի արժանացան «Կենաց երգը», «Կիկո»ն, «Երբ ալեկոծ ծովու վրայ»ն, «Զարթիր լաո»ն, «Սասունցիներու պար»ը:

Երկրորդ բաժնին Շաքէ Ցովակիմեան արտասանեց բանաստեղծութիւններ Պարոյր Սեւակէն, Վահան Թէքէեանէն, Համօ Սահեանէն, Մ. Զարիֆեանէն, Ալ. Կիւրակոսեանէն եւ Ցովհաննէս Թումանեանի «Անոյշ»ը, մեծ տպաւորութիւն թողլով ներկաներուն վրայ:

Մ. Տ.

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՓՈՒԹՊՈԼ

——×——

ՓԱՐԻԶԵԱՆ ՇՐՋԱՆ

Իսիլ հայկական խումբը ծանր պարտութիւն մը (1 - 4) կրեց Շըմինօ տը լ'Ուէսթէն, այս վերջնոյն դաշտին վրայ: Երեքի մրցումին 1-ի դէմ 6 կէտով յաղթող հայ մարզիկները, այս անգամ չատ տկար խաղարկութիւն մը ցուցաբերեցին, հաւանաբար մոթիվասիոնի պակասէն, փրկելով իրենց պատիւը խաղի աւարտին տասը վայրկեան մնացած՝ չնորհիւ Պալիկեանի նշանակած կոլին:

×

ՌՈՆ ԱԼՓԻ ՇՐՋԱՆ

Տէսթրի Հ. Մ. Ը. Մ.ը Լ'էթոայի լաւագոյն մարզիկներէն Կիթէյի 38-րդ վայրկեանին նշանակած կոլին չկարենալով պատասխանել, կրած է յաջորդական 4-րդ պարտութիւնը՝ հակառակորդներու դաշտին վրայ եւ իջած դասաւորման 3-րդ տեղը, ունենալով 2 կէտի տարբերութիւն՝ առաջին Շամպէոնին:

Այս չրջանի հայկական միւս խումբը՝ Վալանսի Իւ. Էս. Ժի. Օ. Ա. եւս պարտուած է (1 - 0) Թոնոնէն եւ ներկայիս դասաւորման 6-րդ տեղը կը գրաւէ:

×

ՄԱՐՍԷՑԼԻ ՇՐՋԱՆ

Հ. Մ. Ը. Մ. Արծիւ չկարենալով արդիւնաւորել դաշտին վրայ իր ունեցած ընդհանուր առաւելութիւնը, պարտաւորուած է դաշտէն հեռանալ հաւասարութեամբ (1 - 1), Լա Ֆոնթէնի հետ: Հ. Մ. Ը. Մ.ի կոլը նշանակած է Փորթալէս (63-րդ վայրկեանին), մեծ վարպետութեամբ: Խումբը միշտ կը գրաւէ դասաւորման 11-րդ տեղը:

ՇԱՆԹ ՈՍԿԵՐԻՉԵԱՆ

ՓԼՕՏ ԱՆԷ

ՊԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

Երբ Ռօտոլֆ ներս մտաւ, պատուհաններէն դուրս երկինքի մը ձմեռնային տխուր լոյսը կը թափանցէր: Այն օրը չատ լուրջ պատճառներ ունէր հօրը հետ տեսակցութենէ մը խուսափելու եւ, որովհետեւ կը վախնար վերադառնա պայքարին անհաւասարութեան, պէչ նախազգացումներով պաչարուեցաւ:

Այս անհրապոյր սենեակին մէջ տեսաւ ոգեղաչա մը ուր երկու հակառակորդներ պիտի ճակատէին կռուի մը համար որ անոնցմէ մէկուն մահով պիտի վերջանար: Աւա՛ղ, այս արտակարգ կռուին մէջ իբր զոհ մը կանխորոշուած ըլլալով, իշխանը կը ցաւէր որ Լիղերը կը դաւաճանէին իրեն: Ի՞նչ գինքեր պիտի գործածէր հայրը: Իրենց միջեւ երբեք այս տեսակ խնդիրներ չէին ծագած: Չէր կրնար երեւակայել թէ կայսրը ինչ ճամբաներով պիտի մօտենար այս խնդրին: «Միայն թէ վարչապետօրէն չարժէր» կը խորհէր:

Կայսրը իր դրասեղանին առջեւ նստած էր, զերմարաջախտի համազգեստով: Իր բաւական խոշոր քթին վրայ լայն ակնոցները կը փայլէին: Լայնածալ թուղթ մը կը կարդար, մատիտով մը տող առ տող հետեւելով:

Զեռքով նչան ըրաւ իր տղուն որ վայրկեան մը նստի եւ սպասէ:

Ռօտոլֆ հայրը կը զննէր. իրը թէ երկար ատենէ ի վեր տեսած չըլլար: Մինչդեռ նախորդ իրիկունը միասին ճաշած էր: «Շատ ծերացեր է, խորհեցաւ, մինչդեռ վաթսուն տարեկան է դեռ: Բայց երիտասարդ եղա՞ծ է որ մտիկ: Հապլըպուրկեան փիրմայէն ծեր գործակատարմըն է: Օրը մինչեւ իրիկուն քիթը թուղթերուն մէջ ընկղմած է: Հիմա ալ պիտի մտածէ որ ես ալ պիտի գրուի, իբր թէ բանակին համազգեստի երկու տեսակ կերպասներ եղած ըլլային»:

Կայսրը իր թուղթին ընթերցումը աւարտած էր արդէն: Գլուխ մը բացաւ, խնամքով մչկը տեղաւորեց, մատիտը սեղանին վրայ դրաւ, քովը ուրիշ գունաւոր մատիտներ չարեց, ակնոցները հանեց, սրբեց, տուփին մէջ պահեց եւ սեղանին վրայ իր յարմար տեղը դրաւ:

Այս բոլոր գործողութիւններէն վերջ, կայսրը իր տղուն դարձաւ: Հանդարտ ձայնով մը սկսաւ.

- Այս առտու Վատիկանէն նամակ մը առաի որ չատ զարմացուց զիս: Նորին Սրբութենէն անձնական նամակ մըն էր, նամակ մը որ եպիսկոպոսներու ժողովէն չէ անցած: Ուստի, պարունակութիւնը գաղտնի կը մնայ Նորին Սրբութեան եւ իմ միջեւ:

«Վարչապետական չեչտը, վստահ էի», խորհեցաւ Ռօտոլֆ որ ջղագրգռուած էր արդէն: Չօրը միօրինակ ձայնէն զգացած գրգռութիւնը գինքը կը համոզէր թէ չուտով իրեն համար կենսական պատասխանը պիտի տրուէր:

(Շար. 73)

ԹՆԴԱԼՈՎ ՄԵՌՆԻԼ...

Կը հաւատամ անմահութեան, բայց կը վախնամ մեռնիլ՝ զայն չճանչցած:

×

Ալքոլը կամաց - կամաց կը սպաննէ: Հո՛գս: Այնքան ալ չեմ աճապարեր:

Այրի Տիկին Վարսենիկ Քէչիճեան, Տիկին Կարպիս Քէչիճեան եւ զաւակները՝ Սթեֆան եւ Թերար, Տիկին Նորայր Եբրամեան, Տիկին Զիթենի Մինթանճեան - Փոչէ, Տէր եւ Տիկին Ալեքսանդր Երամեան եւ զաւակը, Տէր եւ Տիկին Ամամ Ա-ւետիսեան եւ զաւակները, Համի - Արթինեան ընտանիքը, Պ. Մարսել Մանուկ, ինչպէս նաեւ Աւետիսեան եւ Եայլայեան ընտանիքները խոր ցաւով կը ծանուցա - նեն իրենց զաւկին, ամուսնոյն, հօր, եղբօր, փեսային, մօրեղբօր, զարմիկին, ազգականին եւ խնամիին՝

ԿԱՐՊԻՍ ՔԷՉԻՃԵԱՆԻ

յանկարծական մահը, որ պատահեցաւ Կիրակի, Ապրիլ 1-ին, 55 տարեկանին:

Ըստ իր փափաքին, հրկիզումէն ետք, աճիւնները կը զետեղուին ընտանեկան դամբարանին մէջ, Անիէռի հին գերեզմանատունը, ռիւ տիւ Մենիլ, ուր պէտք է հաւաքուիլ, Երկուշաբթի, Ապրիլ 9, ժամը 10·45-ին:

Մահազդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել:

Փոխան ծաղկեպսակի նուէրները ընել՝ հայկ. վարժարաններուն:

«ՅԱՌԱՋ». - Մեր ցաւակցութիւնները Քէչիճեան եւ Երամեան ընտանիքներուն:

ԼԻՈՆԻ ՇՐՋԱՆԸ
ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Միացեալ - Նահանգներէն (Քալիֆոր - նիա) Տիկին Լիտիա Պօյաճեան կը փնտռէ իր մօրեղբօր՝ ողբացեալ Վարդեվառ Փա-նոսեանի երկու զաւակները՝ Վրէժ եւ Վա-րուժան, ծնած իր առաջին (հայ) կնոջ - մէն: Ինք յետպատերազմեան ամուսնացած է Թրանսուէի մը հետ, եւ կ'ապրէր Լիոնի Ժէնաս շրջանը: Զինքը պատճառ էր փնտռտո-ղին հայրը, Հալէպի որբանոցը եւ հետը Մարաշ բերած: Լիտիա Պօյաճեան անց - եալին խոստացել եղած է եւ 30 տարի աշ - խատած տեղւոյն ՀՕՄ-ի մասնաճիւղին մէջ:

Ջերմապէս կը խնդրուի ենթականերէն կամ զանոնք ճանչցողներէն, անյապաղ թղթակցութեան մէջ մտնել Տիկին Պօյա-ճեանի հետ. -

Mrs. L. BOYAGIAN
1818 NO KINGSLEY // 11
LOS-ANGELES, Ca. 90027 USA

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83. rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

OPTIMA Tours

CETTE ANNEE EN ARMENIE

— du 14 au 28 AVRIL	5 450 F
— du 5 au 19 MAI	6 250 F
— du 2 au 16 JUIN	6 250 F
— du 21 JUILLET au 4 AOUT	6 410 F
— du 4 au 18 AOUT	6 410 F
— du 18 AOUT au 1er SEPT.	6 410 F
— du 1er au 15 SEPTEMBRE	6 410 F
— du 6 au 20 OCTOBRE	5 430 F

Renseignements et Inscriptions:

A PARIS
Sonia COUMRYANTZ
OPTIMA TOURS
12, rue Vignon
75009 PARIS
Tél. : 742. 10. 35

A LYON
VOYAGES N° 1
TOURING OFFICE PROGRES
14, rue Waldeck Rousseau
69006 LYON
Tél. : 852. 25. 64

TOURISME ET MUSIQUE EN ARMENIE
DU 7 AU 21 JUILLET

Sous la conduite d'ALEXANDRE SIRANOSSIAN

Renseignements et inscriptions : OPTIMA TOURS
Sonia COUMRYANTZ
12, rue Vignon — 75009 Paris
Tél. : 742. 10. 35

CHERCHE

JEUNE GARÇON DE CAFÉ

pour apprendre le métier, très sérieux, parlant couramment le français. Se présenter, lieu de travail Bois - Colombes chez Mr. Seferian.

Téléphoner : 780. 68. 91

sauf le mercredi

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿՄՊ. Խմբի Փարիզի մասնաճիւղի վար-չութիւնը ընդհանուր ժողովի կը հրաւի - րէ իր բոլոր ընկերուհիները, Շաբաթ, Ապրիլ 14, ժամը 15-ին Մշակ· Տուիր: Կա-բեւոր օրակարգ:

COLONIE de VACANCES de la Croix Bleue

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche

1 - des Moniteurs pour sa Colonie de Vacances de Bellefontaïne (Jura)
2 - des Moniteurs et Monitrices pour son Camp d'Adolescents pour les mois de Juillet et Août

Date limite d'inscription : 16 AVRIL
Un séminaire est prévu pour les 21 - 22 - 23 Avril à la M. C. A. de Paris
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél. : 824. 46. 57

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Թրանսահայ կապոյտ Խաչի Շրջանային վարչութիւնը կը փնտռէ խաչուհի մը: Մնայուն քարտուղարուհի, - հաշուապա - հուհի, հայերէն - ֆրանսերէն վճարովի աշխատելու համար կէս օր իր զբաղեն - եակը:

La Croix Bleue des Arméniens de France Comité Central : recherche un membre qui assumerait la fonction de permanente - secrétaire-comptable bilingue à mi-temps rémunérée.
Tél. : 824 - 46 - 57
le jeudi de 16h à 22h.
ou écrire
Croix Bleue des Arméniens de France
17, rue Bleue — 75009 Paris

ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳ

ԵՒ 6-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ
ՍԱՀԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԻ

Կիրակի, Ապրիլ 15-ին Սահակ - Մես-րոպ երգչախումբի հիմնադրութեան 6-րդ տարեդարձի առթիւ, Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ մէջ տեղի կ'ունենայ հանդիսաւոր արարողութիւն:

Կը նախագահէ, կը քարոզէ եւ կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբը իր ամբողջական կազմով եւ ղեկավարու-թեամբ՝ Խաչիկ Եղլմազեանի, կ'երգէ Կոմիտասեան անդրանիկ պատարագը՝ վերածուած քառաձայն երկսեռ խում-բի համար Վարդան Սարգսեանի կող-մէ:

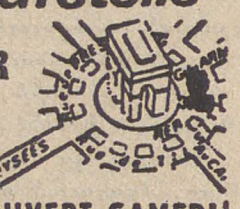
Սկիզբ· Ժամերգութեան 8
Պատարագ՝ 10

Պատարագէն ետք եկեղեցւոյ Ա. Զրբաշեան սրահին մէջ կը սարքուի սի-րոյ սեղան, ի պատիւ՝ հիւրերու, երգ-չախումբի անդամներու եւ Պ. Պ. Բար-սեղ Մաշոյեանի, Գեղամ Շեխերեան-ի, Օրիորդք՝ Մարի Սիմոնեանի եւ Փօլէթ Օթարի, որոնք ծառայած են Մայր եկեղեցւոյ աւելի քան՝ քսան տարիներ:

Սոյն ճաշէն մասնակցիլ փափաքող-ները պէտք է ապահովեն իրենց տե-ղերը եկեղեցւոյ քարտուղարութեան մօտ: Հեռաձայնել՝

77 - 84 - 70

à l'étoile
Concessionnaire
AUSTIN ROVER

Mini
METRO
M-G
TRIUMPH
ROVER

OUVERT SAMEDI
CREDIT MAXIMUM
Gd choix de voitures
Occasions garanties
carrosserie mécanique
Service Après-vente
Pièces détachées

ARC DE TRIOMPHE AUTOS
30, rue de TILSITT 380-55-11

ՀՈԳԵՃԱՇ

Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ Լիոնի Ս. Յակոբ եկե-ղեցիին մէջ Կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յատկապէս ընկերուհիներուն յիշա-տակին: Արարողութեան կը յաջորդէ հո-գեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեց-ներուն համար եւ ի պիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն:

Աւծանագրութեան համար հեռաձայնել՝
888 - 92 - 51 *կամ՝* 860 - 47 - 18

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապոյտ Խաչի Ալֆորվիլի մասնաճիւղը շնորհակալութեամբ ստացած է Տէր եւ Տիկին Գաբրիէլ Նէհէլեանէ 300 Ֆ· վո - խան ծաղկեպսակի վերժին Գըլըճեանի մահուան առթիւ:

×

Ալֆորվիլի Ս· Մեսրոպ կրթարանը շը-նորհակալութեամբ ստացած է· - Բենիա-մին Զիչէֆեանի մահուան առթիւ, փոխան ծաղկի· - Այրի Տիկին Զիչէքեանէ 1000, Պ· Տիգրան Զիչէքեանէ (Ցունաստան) 400 Ֆ·, Գազանճեան ընտանիքէն 300 Ֆ·:

Այրի Տիկին վերժին Գըլըճեանի մահ - ուան առթիւ· - Ս· Սվաճիէ 500 Ֆ·, Սար - գիս Սարգիսեանէ, Միհրան Գանգելեա - նէ 300-ական Ֆ·, Ժ· Մաժաքեանէ, Ղ· Մաժաքեանէ, Եսմին հաստատութենէն, Յ· Բաթիոփիայէ, Ծառուբեանէ 200-ա-կան Ֆ·, Բ· Քէչիչեանէ եւ Խ· Չիլինկիր-եանէ 100-ական Ֆ·:

×

Լիոնի Ս· Յակոբ Մայր եկեղեցւոյ Ա.Պ· Միութեան վարչութիւնը շնորհակալու-թեամբ ստացած է հետեւեալ գումարնե - րը· - Լիոնի Տիկնանց Միութիւնը 5·000 ֆրանք Դպրոցին:

Յարութիւն Դաւիթեանի մահուան առ-թիւ փոխան ծաղկեպսակի եկեղեցւոյ՝ Ամէմեան, Պարսամեան, Զանտեան, Տէր - Յակոբեան եւ Ներկիզեան ընտանիքները 1000 Ֆ·:

Սէն Մօրիսէն՝ *օրիորդներ՝ Վերժին, Ամենուհի, Անգինէ Կոստանեան, Մարտ ամսոյն՝ Լիոնի Ս· Յակոբ Մայր եկեղեցւոյ Հայկազեան վարժարանի աչա-կերտութեան ճաշ մը հրամցուցած են:*

ՎԱՐՁՈՒ ՅԱՐԿԱԲԱԾԻՆ ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Հինգ հոգինոց հայ ընտանիքի մը համար (երկու երախայով), վարձու յարկաբաժին մը կը փնտռուի 3 1/2 սենեակ, յարմարութիւններով, փոքր կամ մօտակայ արուարձան մը (արուար-ձանի պարագային՝ նախընտրաբար կառ տիւ Նորի կամ՝ կառ տը Լ'Եպէի վրայ):

Հեռաձայնել իրիկունները ժամը 19-էն ետք՝

254 - 90 - 80

Nouveautés chez
HAY DISC
○ *Médailles*
○ *Porte-clefs*
○ *Verres décorés*
○ *Plaquettes gravées*
○ *Lettres à set*
○ *Machines-à-écrire*
○ *Timbres*
et toujours grand choix de disques et de cassettes
Comme d'habitude . . .
tout est arménien!
Adresse : 31, rue Lamartine
75009 PARIS
Me Cadet ou N. D. de Lorette
Tél. : 878. 22. 79
Du Lundi au Samedi 14h - 18h 30

ԿԵՍԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԵՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՊՈՒԽՏՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

- Տարեկան Մեծ Ճաշ -

Նախագահութեամբ հայրենակից՝
ՕՆՆԻԿ ՊԱՁՐԱՄԵԱՆԻ

Ապրիլ 15, Կիրակի, ժամը 13-ին Հ· Բ· Ը· Միութեան «Ալէք Մանուկեան» սրահը՝
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
Métro : Courcelles

Առաւօտեան հոգեհանգիստ՝ փարիզի Հայոց Մայր եկեղեցին, ի յիշատակ մեր բիւրաւոր նահատակներուն:

×

Գեղարուեստական բաժին, սիրայօժար կը մասնակցին՝ Օր· Արաքսի Գրիգորեան՝ արտասանութիւն, Միհրան Էլմասեան՝ մե-ներգ, Գէորգ Ալեքսանեան՝ արտասանու-թիւն, Պէյրութցի Սիլվէն՝ մեներգ, Ռոզի եւ Վ· Նաւասարդեան: Դաշնօթ թառախո Բիւզանդ Գրիգորեանի:

Սիրով կը հրաւիրուին կեսարացի եւ այլ տեղացի անխտիր բոլոր հայրենակից - ները: Ճաշագին՝ 100 Ֆ·:

Հ Ա Ց
ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ՏՈՒՆԵՐ
Անտիլիի եւ Մոնմորանսիի

Երրորդ Տարիքի Անձերու Համար: Հանգստաւէտ պայմաններու մէջ, Ընտանեկան հարազատ մթնոլորտ, Բժշկական տեւական հսկողութիւն եւ խնամք: Բաղաքներու ժխորէն եւ ապա-կանած օդէն հեռու՝ բնութեան ծոցին մէջ, հանգիստ եւ մաքուր միջավայր:

=——┼——=

ASSOCIATION ARMENIENNE D'AIDE SOCIALE

Maisons de Retraite

à Andilly et Montmorency
Pour les Personnes du Troisième-Age

Confort moderne, Ambiance familiale, Surveillance et soins médicaux permanents. Cadre paisible, dans la nature, loin de la pollution et des bruits de la ville.

S'adresser à l'A.A.A.S
Madame Mahdessian
77, Rue La Fayette — 75009 Paris
tél. 878 - 02 - 99

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապ· Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի ձե-նարկը, Մայիս՝ 19-ին:

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
10
MARDI
10 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59րդ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.677 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.677

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՉԱՏ

ԻՆՉՊԷՍ ԵՒ ԻՆՉՈ՞Ւ ՄԵՌԱՆ ԻՆԸ ՖՐԱՆՍԱՑԻ ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐ

Պաշտպանութեան նախարարին յաջորդական յայտարարութիւնները փոխանակ յուսակցնելու աւելի պղտորեցին մաքը: Արդարեւ, որքան ալ «արկած»ի մասին խօսուի, այնքան ալ ապահով չէ թէ Շարաթ օր՝ Զաուի մէջ, զոհ գացած ինը վայրաչուները, իսկապէս թակարդ մը չեն ինկած: Ըստ վերջին տեղեկութիւններու, Ն'Ճամենայի հիւսիս - արեւելքը, Ֆրանսացի զինուորները հետախուզութեան պաշտօն կը կատարէին, չորհանները՝ որոնք կրնային ականուած ըլլալ: Ասոնք կը գտնուին «կարմիր գիծ»էն չուրջ 40 քիլոմեթր հարաւ, այսինքն՝ Զաուի օրինաւոր ուժերը կուքունիի ապստամբ եւ յիրխական զօրքերը բաժնող գիծը: Ֆրանսացիները մօտեցած էն լքուած զինուորական կաքի մը, որ անմիջապէս պայթած է: 9 մեռեալ կայ եւ 6 վիրաւոր: Շատ էռնի մկկ աւելի յայտարարութիւններ ըրաւ այս առթիւ, եւ բաւական հակասական: Ընդդիմութեան համար, էռնիւ միշտ «կ'ամբաստէ» եւ այդ պատճառով, կը տիպուի զերբար օրբադրող յայտարարութիւններ ընել: Արդարեւ, նախ զոհերուն թիւը սխալ էր առաջին զեկոյցի մը մէջ, ապա՝ օրը (ցարդ հաստատուած ալ չ'է թէ Ուրբաթ թէ՞ Շարաթ մեռած են), նոյնիսկ՝ ճչզրիտ վայրը: Եւ մինչ էռնիւ կը պնդէ որ արկած է եւ խընդրոյ առարկայ չէ Ֆրանսական ներկայութիւնը Զաուի մէջ, Պրիւսէլի մէջ կուքունիի ուժերուն ներկայացուցիչը յայտարարած է թէ Ուրբաթ օր մեռած Ֆրանսացի զինուորները ականներու պաշտի մը վրայ օդը ելած են:

Ընդհարին Թաս գործակալութիւնն ալ, իր կարգին, կ'ըսէ թէ նախ 6 զինուոր մեռած է եւ 3 ուրիշներ ալ վիրաւորուած են ԿՈՒՆԹ-ի (Կուքունիի եւ լիբիական ուժեր) զինուորներու հետ կռիւներուն, ու յետոյ՝ մեռած: Թաս-ի համար, Ֆրանսա երթալով աւելի կը միջամտէ, ամերիկեան ճնշումի տակ, պահպանելու համար Հիսէն Հապրէի ամերիկասէր վարչակարգը:

ՅԱՆԻ ՄԸ ՏՈՒԼՈՒ

ԱՄԱԼԱ. նոր սպառնալիքներ ըրեր է, այս անգամ Պէյրութի մէջ, մամուլի դործակալութեան մը յանձնելով հայերէն, արաբերէն եւ անգլերէն յայտարարութիւն մը, զգուշացնելով օդանաւային բոլոր ընկերութիւնները, որոնք թռիչքներ ուներն Թուրքիայէն կամ դէպի Թուրքիա: Այս լուրը հաղորդած էր «Հիւրրիյէթ» Ապրիլ 4-ի իր թիւով (տես՝ «Յառաջ», Ապրիլ 6), Լիբիա պղբիւր ունենալով Թեհրանի իր թղթակիցը: Այս անգամ Ռօյթըրի մէկ տեղեկատուութիւնն է, որու կ'արձագանգէր Ինքէրնէշընըլ Հերըլտ-ը Ապրիլ 9-ին: Կը դրէ նաեւ թէ ԱՄԱԼԱ-ն պատնաց է բոլոր արաբ կառավարութիւններուն, որոնք կը դործակցին Թուրքիոյ հետ:

Սէթի մէջ ընդդիմութիւնը յաղթեց կրկնուող թաղապետական ընտրութեան ձայներու 53,13%-ով: Մարտին ալ ընդդիմութեան ցանկը յաղթած էր 96 ձայնի տատելութեամբ, բայց Պետական խորհուրդը չեղեալ հռչակած էր արդիւնքները, անկանոնութեան պատճառով: Սէթի քաղաքապետարանը 25 տարի է համայնավար եղեր մը էր: Նոյն օրը, Կիրակի, Ֆաթթոնեալ ընտրութիւններ ալ կային Սէնկօլթիկ (Լինար) եւ Էքսխէօյլ (Տորտոնեը), բայց երկու տեղերն ալ համեմատականի մնացին, ընդդիմութեան նպաստաւոր:

ԱՆՏրԻ ՎԻՒՐՄՍԷՐ, դրադէտ, աշխատակից «Իւմանիթէ»ի, խմբագրականով մը տոմսով, մեռաւ Ապրիլ 6-ին, ուղեղային արիւնահոսութեան հետեւանքով, 84 տարեկան էր: Ծնած Փարիզ, նախ դրաւման, ապա ազատագրութեան չրջանին վարած է «Թուլուզի հայրենասէրին» խմբագրութիւնը, դրական քննադատ եղած է Լէթր - Ֆրանսէզի 1947-էն 1972: Հեղինակ վէպերու, պատմուածքներու, Պալզաքի մասին ուսումնասիրութեան մը եւայլն, եւայլն: Ուղղափառ համայնավար, խորապէս կապուած էր նաեւ Խորհ. Միութեան եւ քննադատութեան չէր հանդուրժեր:

ՔԱՄԲՐՈՒՆի մէջ պետական հարուած մը ձախողեցաւ 36 ժամուան ընթացքին եւ նախագահ Պիյա տէրը մնաց կացութեան, թէեւ կ'ըսուի թէ բազմաթիւ զոհեր կան: Ուրբաթ օր, երբ հանրապետական պահակազօրքի տարրեր կ'ապստամբէին, կարելի չէր յստակ պատկեր մը կազմել տիրող կացութեան մասին, քանի բոլոր հաղորդակցութիւնները խզուած էին: Ցիշենք որ Ֆրանսական այս նախկին գաղթավայրը, անկախ է 1960-էն ի վեր: Երկրին հիւսիսը մահմետական է, հարաւը՝ կաթոլիկ, ներկայ նախագահը հարաւային է եւ ըմբոստութիւնը եկած էր խումբ մը հիւսիսայիններէ: 1982-ին է, որ նախկին նախագահը՝ Ահիճօ իր հրաժարականը կուտար աւելի քան 20 տարեան խիստ վարչակարգ մը կիրարկելէ ետք: Ըստ սահմանադրութեան, տեղը կը դրաւէր վարչապետը՝ Պիյա: Շրջան մը Քամըրուն մնալէ ետք, Ահիճօ Ֆրանսա կուգայ եւ կը տեղաւորուի Քոթ տ'Ազիւրի իր ապարանքը: Պիյա վերջ դրած էր բանական զեղծարարութեանց եւ ժողովուրդն ալ մեծ յոյսեր ունէր: Զախողած պետական հարուածէն ետք, կը փնտռուին վեց փախստական ապստամբները, բոլորն ալ ձերբակալուած չըլլալով:

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՓՈՒԹՊՈԼ

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ 47-ՐԴ ԱԽՈՅԵՆՈՒԹԻՒՆ

Ապրիլ 7-ի խաղերու արդիւնքներն են.-

Արարատ - ԲՄԱ (*Ռոստով*)	1 - 2
Կայրաթ - Զէնիթ	1 - 1
Մետալիստ - Դինամօ (Մ)	2 - 1
Նեֆթչի - Չերմորեցց	2 - 1
Դինամօ (Կ) - Դինամօ (Թ)	3 - 0
Տորպեդօ (Մ) - Ժալգիրիս	0 - 0

×

ՖՐԱՆՍԱՀԱՅ ԽՈՒՄԲԵՐ

Ալֆորվիլ Իւ-ժի-Ա. - Կաենի	1 - 5
Լը Փիւժէ - Հ.Մ.Ը.Մ. Արժիւ	2 - 1

×

ՃԱՏՐԱԿ

ԱՇԽԱՐՀԻ ԱԽՈՅԵՆՈՒԹԵԱՆ ՅԱԽԱԿՈՐԴՆԵՐՈՒ ԱՒԱՐՏԱԿԱՆ

Շաբաթ օր, Կարի Կասպարով 40 հարուածով յաղթած է Սմիռնովի 12-րդ խաղին եւ 4-ի դէմ 8 կէտ ունի: Կէս կէտի եւս պէտք ունի վերջնապէս յաղթելու համար յաւակնորդներու այս աւարտականին եւ խաղալու աշխարհի ախոյեանի տիտղոսին համար՝ Անատոլի Կարպովի հետ:

բանը-ռնալ *ընտրութիւններ ալ կային Սէնկօլթիկ (Լինար) եւ Էքսխէօյլ (Տորտոնեը), բայց երկու տեղերն ալ համեմատականի մնացին, ընդդիմութեան նպաստաւոր:*

ԱՆՏրԻ ՎԻՒՐՄՍԷՐ, *դրադէտ, աշխատակից «Իւմանիթէ»ի, խմբագրականով թէ տոմսով, մեռաւ Ապրիլ 6-ին, ուղեղային արիւնահոսութեան հետեւանքով, 84 տարեկան էր: Ծնած Փարիզ, նախ դրաւման, ապա ազատագրութեան չրջանին վարած է «Թուլուզի հայրենասէրին» խմբագրութիւնը, դրական քննադատ եղած է Լէթր - Ֆրանսէզի 1947-էն 1972: Հեղինակ վէպերու, պատմուածքներու, Պալզաքի մասին ուսումնասիրութեան մը եւայլն, եւայլն: Ուղղափառ համայնավար, խորապէս կապուած էր նաեւ Խորհ. Միութեան եւ քննադատութեան չէր հանդուրժեր:*

ՔԱՄԲՐՈՒՆի մէջ պետական հարուած մը ձախողեցաւ 36 ժամուան ընթացքին եւ նախագահ Պիյա տէրը մնաց կացութեան, թէեւ կ'ըսուի թէ բազմաթիւ զոհեր կան: Ուրբաթ օր, երբ հանրապետական պահակազօրքի տարրեր կ'ապստամբէին, կարելի չէր յստակ պատկեր մը կազմել տիրող կացութեան մասին, քանի բոլոր հաղորդակցութիւնները խզուած էին: Ցիշենք որ Ֆրանսական այս նախկին գաղթավայրը, անկախ է 1960-էն ի վեր: Երկրին հիւսիսը մահմետական է, հարաւը՝ կաթոլիկ, ներկայ նախագահը հարաւային է եւ ըմբոստութիւնը եկած էր խումբ մը հիւսիսայիններէ: 1982-ին է, որ նախկին նախագահը՝ Ահիճօ իր հրաժարականը կուտար աւելի քան 20 տարեան խիստ վարչակարգ մը կիրարկելէ ետք: Ըստ սահմանադրութեան, տեղը կը դրաւէր վարչապետը՝ Պիյա: Շրջան մը Քամըրուն մնալէ ետք, Ահիճօ Ֆրանսա կուգայ եւ կը տեղաւորուի Քոթ տ'Ազիւրի իր ապարանքը: Պիյա վերջ դրած էր բանական զեղծարարութեանց եւ ժողովուրդն ալ մեծ յոյսեր ունէր: Զախողած պետական հարուածէն ետք, կը փնտռուին վեց փախստական ապստամբները, բոլորն ալ ձերբակալուած չըլլալով:

LE GENOCIDE DES ARMENIENS DEVANT LE TRIBUNAL DES PEUPLES

Հայերու ցեղասպանութեան միջազգային ճանաչումին համբուն վրայ կարեւոր հանդրուան մըն է «Ժողովուրդներու Դատարան»ին նստաշրջանը, որ կը դումարուի չաբթուս վերջ, Փարիզ, Սորպոնի Ռիչըլիէօ ամփիթեատրոնը:

Կը թուի որ, ցարդ հրատարակուած յաջորդական 3-4 հաղորդագրութիւնները, հարկ եղածին չափ չեն լուսաբանած մաքերու մէջ, այս ձեռնարկին բնոյթն ու տարողութիւնը: Նախապէս Ժանօթ Պերթրանա Ռըսէլ անունին տակ, այս դատարանը՝ տեսակէտի աւեան մըն է, բաղկացած միջազգային վարկ վայելող անձնաւորութիւններէ: Հայերու ցեղասպանութիւնը քննելու առաջարկը հայկ. նախաձեռնութիւն չէ, այլ, ինչպէս կը տեսնուի ստորեւ հրատարակուած առաջին զեկոյցէն, դիմումը կատարած են. - Փոքրամասնութիւններու իրաւունքներու համախմբումը, Քլէյերըլ Սըրվիվըլը եւ կէզէշաֆթ փիւր Պէտրոհիքը Ֆէօլքըրը: Այս իսկ պատճառով, ինչ որ տեղի պիտի ունենայ, քանի մը օրէն, կարեւոր քայլ մըն է միջազգային դեռնի վրայ:

Առաջին զեկոյցին հետ, կը հրատարակենք բողոքը (փլէնք), որու քննութիւնն է դոր պիտի կատարէ այս դատարանը, ուր պիտի ներկայացուին թեր ու դէմ տեղեկագրեր, հուսկ դատարանը, յետ խորհրդակցութեան կու տայ իր վճիռը:

Ուրբաթ եւ չաբթի, յաջորդաբար կը ներկայացուին. - դատարանը - բողոքը - փրոֆ. Ռ. Ցովհաննէսեանի տեղեկագիրը հայկ. հարցի մասին (1878-1923, անգլերէն) - Ժ. Լիպարիտեանի տեղեկագիրը ցեղասպանութեան ծրագրին մասին - Ուոլքըրի տեղեկագիրը ամերիկեան եւ բրիտանական աղբիւրներու վրայ - Հոֆմանի տեղեկագիրը գերմանական եւ աւստրիական աղբիւրներու վրայ - տոքթ. Թերնոնի տեղեկագիրը ցեղասպանութեան վրայ - - Վերհէօվընի իրաւագիտական տեղեկագիրը - 30րդ պարբերութեան մասին տեղեկագիրը - Ֆիւիէրի տեղեկագիրը հայկ. եւ հրէական ցեղասպանութեան բաղդատականին վրայ եւ Վիտալ-Նաքէլի նամակը:

Կիրակի օր դատարանը կը կատարէ քննութիւնը պարզուած թղթածրարներուն եւ կը պատրաստէ վճիռը, որ կը կարդացուի երկուշաբթի առաւօտ, Քրբանսական Ծերակոյտին մէջ:

Այս «դատավարութեան» հայկ. մասնակցութիւնը պատրաստելու համար է, որ Ժերար Շալեանի նախագահութեան ներքեւ կազմուեցաւ «Հայերու ցեղասպանութեան ճանաչման համար ժողովուրդներու դատարանին առջեւ ընկերակցութիւնը», որ ինչպէս քանիցս յայտնեց մամուլով, նախատեսած էր 500 հազար ֆրանքի անհրաժեշտ եւ նուազագոյն պիւտճէ մը: Ըստ մեր քաղած տեղեկութեանց այդ դումարն իսկ, ցարդ, կարելի չէ եղած դոյացնել, ինչ որ բաւական մեծ պատճէր մըն է: Զենք ուզեր այլանդել մեր դաղութը, որ հակառակ իր համբաւին «մուղղ» դաղութ մը կը նկատենք եւ կը նախընդրենք խորհիլ թէ լաւ չըմբռնեց կատարուածին արժէքը -թէկուզ դլխաւորաբար բարոյական դեռնի վրայ- բայց եւ այնպէս միջազգային չափանիշով:

× Աւելորդ խճողումներու առաջքն առնելու համար, մուտքը հարկադրաբար հրաւէրի վրայ կարդադրուած է:

×

Le GROUPEMENT POUR LES DROITS DES MINORITES (Paris, France), CULTURAL SURVIVAL (Cambridge, Mass., U. S. A.) et GESELLSCHAFT FUR BEDROHTE VOLKER (Association pour l'Aide aux Peuples Menacés, Göttingen, RFA) ont décidé de saisir le Tribunal Permanent des Peuples du cas du génocide des Arméniens (1915 - 1917).

D'une part, tout au long des années 1970, l'approbation d'un rapport préliminaire élaboré à la demande des Nations Unies sur la prévention et la répression du crime de génocide a été constamment différée par une bataille de procédure, parce que son paragraphe 30 mentionnait le génocide des Arméniens que l'Etat turc ne reconnaît pas et ne veut pas voir reconnu par les organisations internationales.

D'autre part, en vertu d'une Convention internationale de 1968, entrée en vigueur dès 1970, les crimes contre l'humanité - - parmi lesquels le génocide - ont été déclarés imprescriptibles.

Dans ces conditions, les organisations précitées ont estimé qu'il était nécessaire de soumettre à un tribunal d'opinion le cas du génocide des Arméniens. Le Trinal Permanent des Peuples a déjà siégé sur les cas les plus divers : l'Argentine, Salvador, Afghanistan, Sahara Occidental, Erythrée, Guatemala, Philippines, etc.

La présidence du Tribunal a déclaré la demande recevable et fixé la session consacrée au problème du génocide des Arméniens aux 13 - 16 avril 1984, à Paris.

Le Tribunal Permanent des Peuples se propose, comme il l'a fait jusqu'à présent, d'examiner ce cas de façon aussi rigoureuse que possible, après avoir entendu des experts internationaux. Le gouvernement turc sera invité à fournir toutes les explications qui lui paraissent opportunes. Les débats porteront uniquement sur les faits et leur qualification juridique.

×

Les organisations suivantes :

— GROUPEMENT POUR LES DROITS DES MINORITES (Paris, France)

— CULTURAL SURVIVAL (Cambridge, Mass., U. S. A.)

— GESELLSCHAFT FUR BEDROHTE VOLKER (Göttingen, R. F. A.)

sollicitent du Tribunal Permanent des Peuple qu'il consacre une session au cas du génocide des Arméniens. Elles demandent qu'il soit apporté une réponse aux questions ci-dessous :

1) Le peuple arménien a-t-il été victime de déportations, massacres, etc., durant la Première Guerre mondiale dans l'Empire Ottoman ?

2) Ces faits constituent-ils un «génocide» au sens de la Convention internationale pour la Prévention et la Répression du Crime de Génocide (1948) et sont-ils, à ce titre, imprescriptibles au sens de la Convention sur l'Imprescriptibilité des Crimes de Guerre et des Crimes contre l'Humanité de 1968 ?

3) Quelles en sont les conséquences, tant à l'égard de la Communauté internationale qu'à l'égard des parties en présence ?

ԳԼԱՁՈՐԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ 700-ԱՄԵԱԿԸ

ՄԱՅՐՆ ԻՄԱՍՏԻՑ՝ ԳԼԱՁՈՐ

Ա.

Գլաձորի համալսարանի մասին խօսքս պիտի սկսիմ «Քրոնիկոն»էն: Տասնեօթը դար առաջ տպրած յոյն անուանի ժամանակագիր Եւսեբիոս Կեսարացի գրած է «Քրոնիկոն» («Ժամանակագրութիւն») կոչուող գիրք մը, աշխարհի առաջին ժամանակագրութիւնը, որ յետագայ դարերուն կորսուած է: Քանի տակաւին կորսուած չէր, հայ թարգմանիչները 1500 տարի առաջ այդ գիրքը ունեցած են եւ յունարէնէ թարգմանած հայերէնի: Համաշխարհային գիտութիւնը ներկայիս յոյն գիտնականի կորսուած գիրքը կ'օգտագործէ հայերէն թարգմանութեան միջոցով: Իսկ այս թարգմանութիւնը արդէն քանի մը անգամ հայերէնէ վերա-թարգմանուած է լատիներէն, գերմաներէն եւ տարածուած աշխարհի մէջ: Երեւանի Մատենադարանի այցելուները այսօր կրնան տեսնել հռչակաւոր մատեանը, որ կը կրէ համեստ անուն մը՝ «Ձեռագիր թիւ 1904»: Անոր հետ նոյն Մատենադարանի ձեռագիրներու դարակներուն մէջ կը գտնուի ուրիշ մատեան մը՝ «Ձեռագիր թիւ 1097», որ Ե. դարու փիլիսոփայ Եղնիկ Կողբացիի աշխատութեան միակ ընդօրինակութիւնն է, որ հասած է մեզի: Ընդօրինակուած է Գլաձորի համալսարանի հիմնադիր Ներսէս Մշեցիի եւ Եսայի Նչեցիի պատուէրով: Շատ հաւանական է, որ այս երկու ձեռագիրները, դարերով զեղերելէ ետք Մատենադարանը իրարու հանդիպելէ առաջ, ժամանակ մը զարձեալ միասին նոյն վայրը գտնուած ըլլան՝ Գլաձորի համալսարանը, ուր կը դասաւանդուէր նաեւ ժամանակագրութիւն նկատը, զոր առանց «Քրոնիկոն»ի կարելի չէ պատկերացնել: Ասիկա միայն ենթադրութիւն է: Ցատակ ոչինչ գիտենք: Զենք գիտեր նաեւ, թէ թարգմանչաց դարու ո՞ր անմահ եռախտաւորը թարգմանած է յոյն ժամանակագրի այս հաղուագիւտ երկը: Հին ժամանակները մարդիկ երբեմն կը զարադասէին դարերուն յանձնել ոչ թէ իրենց անունը, այլ գործը: Գուցէ այդպէս ըրած է նաեւ հայ թարգմանիչը:

Որքան որ ալ անունը անծանօթ ըլլայ, իր գործունեութիւնը կարելի չէ թաքցնել: Գիրքի իւրաքանչիւր տողին մեզի կը նայի իր գործին մեծ վարպետ գիտնականը: Ժամանակի ամէնէն հեղինակաւոր գիտական լեզուին՝ յունարէնի, տիրապետած եւ «Քրոնիկոն»ի նման բարդ ժամանակագրական երկ մը կրնար թարգմանել միայն բարձր զարգացում ունեցող մէկը: Ուրեմն հայ թարգմանիչը բարձրագոյն ուսում առած է: Բայց ո՞ւր ստացած է այդ ուսումը, եթէ Հայաստանի մէջ 1500 տարի առաջ համալսարան չկար եւ եթէ Գլաձորի համալսարանը 700 տարեկան է: Ահա այս հարցումին պատասխանելու համար է, որ յօդուածս սկսայ «Քրոնիկոն»ի թարգմանիչէն: Այդպէս սկսայ, որպէսզի «Քրոնիկոն»ի օրինակով յիշեցնեմ որ Գլաձորի համալսարանը մէկ անգամէն չէ հիմնուած, որ նախքան այդ համալսարանին հիմնումը, Հայաստանի մէջ իրարու յաջորդած են տարբեր լեզուներ գիտցող, բարձրագոյն կրթութիւն ստացած սերունդներ: Գլաձորը ստեղծուած է օտար երկիրներու մէջ ծագկած վերածնութիւններուն հաղորդակից մտաւորական. ներու հայրենիքին մէջ:

Գլաձորէն նուազ հեղինակութիւն չունէին Անիի, Սանահինի, Հաղպատի բարձրագոյն դպրոցները՝ երբեմնի անուանի գիտնականներ Գրիգոր Մագիստրոսով եւ Յովհաննէս Սարկաւագով, Սմբատ Անեցիով եւ շատ ուրիշներով: Այս դպրոցները նոյնպէս մեզի չհասած կարգ մը ձեռագիրներու մէջ կրնային համալսարան կոչուած եւ համալսարանական ծրագրով դրծած ըլլալ: Եթէ այդպէս ըլլար՝ հայկական համալսարաններու դիմաւոր դարը յառաջ կ'երթար, եւ Հայաստան կը դառնար համալսարան ունեցած ամէնէն հին երկիրը: Եւ ասիկա զարմանալի չէր ըլլար, ինչպէս զարմանալի չէ այն՝ որ Հայաստան հեթանոսութիւնը թօթափած եւ քրիստոնէութիւնը պետականօրէն ճանչ. ցած առաջին երկիրն է աշխարհի մէջ:

Մինչեւ ԺԲ. դար համալսարաններ գոյութիւն չեն ունեցած: Առաջին համալսարանները հիմնուած են Եւրոպա, ԺԲ. դարուն: Մէկ դար եռք հիմնուած է նաեւ Գլաձորի համալսարանը, որ Եւրոպայի սահմաններէն դուրս հիմնուած առաջին համալսարանն է:

Հայ ընթերցողը պէտք է գիտնայ, սակայն, որ հայերէնի մէջ համալսարան բառը սկսած է գործածուիլ շատ աւելի առաջ, քան համալսարաններու գոյութիւնը: Աւելի բառերու կենսագրութեան հետաքրքրական մարզն է, ինչպէս օրինակ՝ «տիեզերական» բառը զոր մեր նախնիները գործածած են տիեզերաղնացութեան դարէն հարիւրաւոր տարիներ առաջ: «Տիեզերաղնաց» ըսելով միջնադարուն հասկցած են ամբողջ աշխարհի մէջ տարածուած լուրը: Գլաձորի համալսարանի հիմնադրութենէն 800 տարի առաջ «համալսարան» բառը գործածած է հայ հրչակաւոր փիլիսոփայ Դաւիթ Անյաղթ: Պղատոնի հիմնած բարձրագոյն դպրոցին մասին խօսելու առեն, ան կը յայտնէ որ յոյն մեծ փիլիսոփան իր դպրոցի ճակատը գրոշմած էր մակագրութիւն մը, որով կ'արգիլուէր «աներկրաչափները»ու (երկրաչափութիւն չգիտցողներու) մուտքը համալսարան. «Պղատոն ի վերայ իւրոյ համալսարանին մակագրեց. «Աներկրաչափն մի ներքամտեսցէ»: Հայ փիլիսոփան Պղատոնի դպրոցը կը կոչէ համալսարան, սակայն այդ դպրոցը այսօրուան իմաստով համալսարան մը չէր, այլ այնպիսի բարձրագոյն դպրոց մը՝ ուր ուսանած կամ դասաւանդած են նաեւ ինք՝ Դաւիթ Անյաղթ, տիեզերաղէտ Անանիա Շիրակացի եւ ուրիշներ:

Շիրակացիի օրինակով յիշենք, որ միջնադարեան բարձրագոյն դպրոցին յատուկ էին ոչ միայն բազմաթիւ ունկնդիրներու համար նախատեսուած լսարանները (համա-լսարանները), այլեւ անհատական ուսուցումը: Շիրակացի մանաւանդ կերպով կը կրծատէր յոյն գիտնական Թոլեմէոսի կիսիխէսի մօտ: Ուսանողները կրնային անձնական նախաձեռնութեամբ մտնել կարգ մը մասնագիտութիւններու մէջ, բայց իւրաքանչիւր մասնագիտութեան համար առանձին մասնաճիւղեր (այսօրուան իմաստով՝ լսարաններ) գոյութիւն չունէին: Ահա այս յատկանիշներով է, որ Պղատոնի, Դաւիթ Անյաղթի եւ Շիրակացիի բարձրագոյն դպրոցը կը տարբերէր ԺԲ. դարուն բացուած համալսարաններէն, որոնք ունէին ուսուցման յատուկ կանոնադրութիւն եւ բացի ուսուցանելէ՝ նաեւ գիտական գործունէութիւն ծաւալելու պարտականութիւն:

Համալսարանի մը յատուկ բոլոր յատկանիշները ունէր նաեւ Գլաձորի համալսարանը, որ թէեւ Եւրոպայէ հեռու էր հազարաւոր քիլոմեթրերով, բայց ներքին կանոնադրութեամբ, նիւթերու դասաւանդութեամբ, մասնագէտներ պատրաստելու եղանակներով, երկրի քաղաքական ու լուսաւորական կեանքին մասնակցելու առաքելութեամբ կը նմանէր Եւրոպական համալսարաններուն: Հայ մտաւորականները հաղորդակից էին Եւրոպական համալսարաններու կեանքին եւ Հայաստանի մէջ կրթական գործը կը վարէին լոտ այդմ:

Եւրոպացիները Գլաձորի համալսարանի ժամանակակից Հայաստանը կոչած են ակադեմիա. «Գուցէ անհաւատալի թուի, - կ'ըսէ Ֆրանսացի գիտնական Կիյօմ դը Վիլֆրուա, - եթէ ըսեմ, որ Հայաստան Ասիոյ ամէնէն հռչակաւոր ակադեմիան եղած է... Թ. - ԺԹ. դարերուն Հայաստան կրնար այս երկրամասի (Ասիոյ-Գ. Ա.) մեծագոյն բաժնի ուսուցիչը ըլլալ: Այս ամբողջ ժամանակամիջոցը անհարատացուցած է բոլոր գիտութիւններու մէջ մեծ անձերով. ատենաբաններ, հռետորներ, քերականներ, փիլիսոփաներ, եկեղեցական մատենագիրներ, պատմաբաններ, աստղագէտներ, ատրերբէնի, պարսկերէնի, լատիներէնի դերազանց տիրապետող թարգմանիչներ»:

Ֆրանսացի հայագէտին խօսքը ամբողջովին կրնայ վերաբերիլ նաեւ Գլաձորի համալսարանին: Հոս կը դասաւանդուէին Եւրոպայի համալսարաններուն մէջ ընդունուած գրեթէ բոլոր նիւթերը՝ աստղաբաշխութիւն, աստուածաբանութիւն, բժշկութիւն, զբչութեան արուեստ, երաժշտութիւն, ուսուցագիտութիւն, մատենագիտութիւն, մարզակազմութիւն, ճարտասանութիւն, նկարչութիւն, պատմութիւն, տոմարագիտութիւն, քերականութիւն եւայլն: 1318-ին Գլաձոր ընդունուած ձեռագրի մը յիշատակարանին մէջ համալսարանականներէն մէկը՝ Յակոբ Թագուրցի, համալսարանը կը կոչէ «Երկրորդ Աթէնք»: Ան կը յայտնէ, որ Նիւսացիի Մարզակազմութիւնը ինք ընդօրինակած է «ի հրեշտակաբնակ մենաստանիս, որ կոչի Գլաձոր, զոր համարձակիմ զսա կոչել երկրորդ Աթենք եւ մայրաքաղաք ամենայն իմաստից»:

Համալսարանի ուսանողներուն տրամադրութեան տակ կը գտնուէին հին փիլիսոփաներու, բիւզանդացի աստուածաբաններու, աստղական եւ արաբական բժշկութիւններու ներկայացուցիչներու, յոյն քերականագէտներու եւ պիտութեան այլ մարզերու լաւագոյն դէմքերու (Արիստոտէլ, Պղատոն, Դիոնիսիոս Թրակացի, Գրիգոր Նազիանզացի, Յովհան Ոսկեբերան, Բարսեղ Կեսարացի եւայլն) աշխատութիւնները, երբեմն՝ բնագրով, երբեմն ալ՝ հին հայերէն թարգմանութիւններով: Հայոց պատմութիւնն ու մատենագրութիւնը կը դասաւանդուէին Մովսէս Խորենացիի, Եղնիկ Կողբացիի, եղիշէի, Անանիա Շիրակացիի, Գրիգոր Նարեկացիի, Գրիգոր Մագիստրոսի եւ այլոց երկերով, ինչպէս նաեւ Գլաձորի նշանաւոր մատենադարանի գանձերը եղած Յովհաննէս Պլուզ Երզնկացիի եւ այլոց կազմած դասագիրքերով:

Եսայի Նչեցի (ծնած է շուրջ 1260-65-ին, Սասունի Նիչ գաւառը) ժամանակի ամէնէն անուանի մատենագիրներէն էր. քերականագէտ, ճարտասան, մանկավարժ, աստուածաբան: Ունէր բարձրագոյն կրթութիւն, ստացած էր վարդապետի (տոքթէօր) տիտղոս: Գլաձորի համալսարանի տեսուչն էր, որ աւելի քան կէս դար (1284 - 1338) կը գլխաւորէ բարձրագոյն ուսումնական հաստատութիւնը: Անոր գլխավարութեամբ ուսանած, համալսարանը աւարտած եւ վարդապետի գիտական տիտղոսի արժանացած են շուրջ 360 աշակերտներ, որոնց կարգին՝ Գրիգորիս Երզնկացի, հռչակաւոր երեք Յովհաննէսներ (Արճիշեցի, Երզնկացի, Որոտնեցի), Մխիթար Երզնկացի. Համալսարանին տեսուչը՝ Եսայի Նչեցի ժողովուրդին կողմէ կը դասուէր պետական դէմքերու չարքին: 1321-ին Գլաձորը դրուած եւ չես գիտեր ինչ ճամբաներով Լոնտոն հասած, ձեռագրի մը (ներկայիս կը գտնուի Բրիտանական գրադարանը) յիշատակարանին մէջ անոր անունը կը յիշատակուի ի չարս Հայոց եւ վրաց թագաւորներու, կաթողիկոսներու, զօրավարներու եւ պատասպետներու անուններուն: Ասիկա ժողովուրդին յարգանքը կը ցուցաբերէր ուսուցչին եւ ուսուցչութեան հանդէպ: Համալսարանի դեկավարը երկրի առաջնորդին հետ հաւասար յարգանք վայելած է:

ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԳԱՐԵԱՆ

(Մնացեալը յաջորդով)

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Ո՛ր հարցումներդ պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Հայ քննական միտքը զարգացնել անկարելի է, որքան ատեն որ պատրաստ չենք այս վախը յաղթահարելու, - վախ մը, որ կը գտնենք առաջնորդ ու պարզ անձերու մէջ, վախ մը՝ որ կը գտնենք արմատացած հաւաքականութեան մէջ, անոր կառոյցներուն մէջ: Ամէն բանէ աւելի, վախը՝ որ մեր մտաւախտ անցեալը կը պահէ իբր առասպել եւ միթոլոժի: Աւրդ, կարելի է հարց տալ, - կան մտաւորականներ, ի վերջոյ, ու կ'ապրինք ազատ Ամերիկայի մէջ: Ինչո՞ւ համար այդ ազատ մտաւորականները անվախօրէն չեն ըներ ու ըսեր պէտք եղածը: Այս վիճակի փոփոխութիւնը Ազգային Համագումա՞ր մը կը պահանջէ: Եւ ես կը պատասխանեմ, - ձեւով մը այո՛, եթէ ոչ Ազգային Ժողով, ապա՝ հաւաքական փոփոխութիւն կը պահանջէ, կամ գոնէ՝ մէկ - երկու զատ, մեկուսացած մտաւորականներ պոռթկումէն շատ աւելի մեծ չափով մը: Երբ ինքզինք մեկուսացած լզպացող մտաւորական մը կը յանդգնի արտայայտուիլ ու բեմ կը գոնէ, այն ատենն ան կը նկատուի պարզ զրպռիչ անձ, եւ ի՛նքն ալ յաճախ կը տարակուսի, կը զգայ որ շատեր ինք կը տեսնեն իբր «դատաճան» արժէքներու, սրբութիւններու, եւայլն: Անշուշտ կան անձեր, որոնք կ'ընդունին հոդեկան այս լուրջ ռիսքը, մմռալ կամ բեմ կը ճարեն եւ կը կատարեն նման քննական - մտաւորական աշխատանք: Սակայն վտանգը կը կայանայ նաեւ այդ մինակութեան մէջ, - մտաւորական ճիգը եւ մտքի աշխատանքը՝ ստեղծագործ ըլլալու եւ ճկուն ու կայտառ մնալու համար մի՛շտ պէտք ունին շրջանակի մը. պէտք ունին ուրիշներու: Նոր մտածելակերպեր, նոր աշխարհմտացութիւն կարելի չէ ստեղծել՝ մէկ խելացի ու յանդուգն անձի մտքէն, որքա՞ն ալ հանճարեղ ու քաջ ըլլայ ան, - առասպելներ ստեղծելու համար է պէտք հաւաքական միտք:

Ինչո՞ւ համար այդ ազատ մտաւորականները անվախօրէն չեն ըներ ու ըսեր պէտք եղածը: Այս վիճակի փոփոխութիւնը Ազգային Համագումա՞ր մը կը պահանջէ: Եւ ես կը պատասխանեմ, - ձեւով մը այո՛, եթէ ոչ Ազգային Ժողով, ապա՝ հաւաքական փոփոխութիւն կը պահանջէ, կամ գոնէ՝ մէկ - երկու զատ, մեկուսացած մտաւորականներ պոռթկումէն շատ աւելի մեծ չափով մը: Երբ ինքզինք մեկուսացած լզպացող մտաւորական մը կը յանդգնի արտայայտուիլ ու բեմ կը գոնէ, այն ատենն ան կը նկատուի պարզ զրպռիչ անձ, եւ ի՛նքն ալ յաճախ կը տարակուսի, կը զգայ որ շատեր ինք կը տեսնեն իբր «դատաճան» արժէքներու, սրբութիւններու, եւայլն: Անշուշտ կան անձեր, որոնք կ'ընդունին հոդեկան այս լուրջ ռիսքը, մմռալ կամ բեմ կը ճարեն եւ կը կատարեն նման քննական - մտաւորական աշխատանք: Սակայն վտանգը կը կայանայ նաեւ այդ մինակութեան մէջ, - մտաւորական ճիգը եւ մտքի աշխատանքը՝ ստեղծագործ ըլլալու եւ ճկուն ու կայտառ մնալու համար մի՛շտ պէտք ունին ընկերներու, նոր մտածելակերպերու, նոր աշխարհմտացութեան կերտումը հաւաքական աշխատանք է: Կը պահանջէ մտաւորականներու գոնէ փոքր հաւաքականութիւն մը:

«Աւրդ», եզրափակեց Թապլիպեան, «եթէ ինծի հարցուի թէ ի՞նչ են այն բանները, զորս պէտք է ընէ Զօրեան Հիմնարկը, Հայութեան օգտակար ըլլալու իր առաքելութիւնը լիովին իրականացնելու համար, ես կը պատասխանեմ. - Զօրեան պէտք է հայթայթէ այն կառոյցը, ուր ցարդ անապահով նկատուած մտքի քննական աշխատանքը կարելի պիտի ըլլայ իրագործել: Զօրեան պէտք էըլլայ ապահով տեղ մը՝ անապահով մտածումի համար»:

Յայտնօրէն, Պ. Թապլիպեանի հատու խօսքերը յուզեցին ներկաները, որոնք կ'ուզէին անմիջապէս արտայայտուիլ, սակայն օրուան ատուլիսի վարիչը եւ Զօրեան Հիմնարկի վարչական մարմնի նախագահը՝ Լեւոն Զարխուտեան, ներկաներուն յիշեցուց որ աւելի ուշ չորս կամ հինգ ժամ պիտի տրամադրուէր կարծիքներու փոխանակութեան, եւ ուրեմն խօսք տուաւ երրորդ ու վերջին «դատախօսին», տիկին Լորեթթա Նասոարին:

Տիկին Նասոար, ծնունդով ռումանահայ պատասխանատու գործ ունի Նիւ-Եորքի Գոլումպիա Համալսարանին մէջ, ուր կը վարէ Հիւմանիթիզ-ի (գրականութիւն, պատմութիւն, լեզուագիտութիւն եւ մասամբ նորին) ճիւղերուն թղթակցութիւններու, եւ անոնց կողմէ կատարուած հետազօտութիւններով զբաղող գրասենեակը: Միաժամանակ, Գոլումպիա մէջ թեկնածու է Տոքթորայի, հայ գրականութեան ճիւղին մէջ: Ան ըսաւ որ չափազանց մաճայն է լսուած շատ մը խօսքերու հետաքրքրական կը գտնէ զանոնք, սակայն կը նշմարէ այդ խօսուածներուն մտածումներուն մէջ հայ կնոջ ներկայութեան պակասը: «Եթէ Զօրեան Հիմնարկը պիտի ըլլայ տեղ մը՝ ուր լուրջ հարցումներ պիտի հարցուին սփիւռքահայութեան կեանքին, մտածելակերպի եւ գործելակերպի մասին, ապա ատենն է, եզրակացուց ան, որ հայ կնոջ դերը քննուի բոլոր մակարդակներէն: Ընդհանրապէս հայ կնոջ դերը սահմանուած է օժանդակ մարդու» կամ «արբանեակ»ի, եւ պէտք չէ այդպէս ըլլայ: Հարցը այն է թէ հայ կինը ինչպէ՞ս պէտք է կրկ եւ իրագործէ իր պարտականութիւնները:

(Շար. 8)

ՎԱՂԵՎԱՏՈՒՆ ՄԱՍՆ ԱՐԴԵՆ

Ս. Ս. ՊԱՐԳԵՎՅԱՆ

Ներկայում ծանոթ են մեզ ընդամենը 50 կշռող մասի մասին։ Նրանցից ոչ մեկի տարիքը չի գերազանցում 2 տարին։ Նրանց մայրերն են ծանր աշխատանքի ենթարկված կանայք։ Նրանք ստիպված են եղել մանկական տարիքում սկսել աշխատել։ Նրանց մեծ մասը ոչ մի կապ չունի հայկական ընտանիքների հետ։

Ներկայումս մանուկների մեծ մասը գտնվում է Ալավերդու հիվանդանոցում։ Նրանցից մի քանիսը ծնվել են հենց հիվանդանոցում։ Ոմանք ունեն ծնողներ, որոնք ժամանակ առ ժամանակ գալիս են նրանց տեսնելու, իսկ ոմանք էլ ամբողջովին լքված են։ Ծնողները, որոնք ունեն հարազատ զավակներ, ստիպված են եղել նրանց թողնել հիվանդանոցում, որովհետև չեն կարողանում նրանց պահել։

Ալավերդու հիվանդանոցի գլխավոր բժիշկ Ա. Ա. Ղազարյանը պատմում է, որ մանուկների մեծ մասը ծնվել է ոչ լիարժեք։ Նրանք ծնվել են 1 կգ 500 գրամ քաշով։ Ծնվելուց հետո նրանք ստացել են հատուկ խնամք։ Նրանց տեղավորել են ինկուբատորներում, որտեղ ստեղծվել է նրանց համար անհրաժեշտ ջերմություն։ Նրանց կերակրել են հատուկ խառնուրդներով։ Ներկայումս նրանցից շատերը ապրում են նորմալ պայմաններում։ Նրանք ունեն նորմալ քաշ և զարգանում են նորմալ

Այրի Տիկին Ազատի Գառնիկեան, Տէր եւ Տիկին Փաթրիք Ազարիկեան եւ զաւակները, Օր. Այտա Գառնիկեան, Այրի Տիկին Զապէլ Պօյաճեան, Տէր եւ Տիկին Պարգեւ Շամիկեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Պարսամ Ազատիկեան, ինչպէս նաեւ ընտանեկան բոլոր պարագաները սրտի խոր կսկիծով կը ծանուցանեն իրենց ամուսնոյն, հօր, մեծ - հօր, զաւկին, եղբօր, մօրեղբօր եւ ազգականին՝

ԱՐԱՄ ԳԱՌՆԻԿԵԱՆԻ

մահը, որ պատահեցաւ Ապրիլ 6-ին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի, Շաբաթ, Ապրիլ 11, ժամը 10·30-ին Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին, ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Վիլ տ'Ավրէի գերեզմանատունը։

Որեւէ մահազդ ղրկուած չըլլալով, կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

8, Rue de la Ronce
92410 Ville d'Avray

«ՅԱՌԱՋ». - Մեր ցաւակցութիւնները Տիկին Զապէլ Պօյաճեանի, ինչպէս նաեւ Շամիկեան եւ Գառնիկեան ընտանիքներուն։

Լիոն. - Պ. Շաւարշ Պաչատուրեան, Տէր եւ Տիկին Գառնիկ Պաչատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Փօլ Տիւֆուռ եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Աւետիս Յօնապետեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Ժիլպէր Պաչատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Պաչատուրեան եւ զաւակները, Քաչա, Պէզոյեան, Ուզունեան եւ Սուքիասեան ընտանիքները ցաւով կը ծանուցանեն իրենց կնոջ, մօր, մեծ - մօր եւ ազգականին՝

ՏԻԿԻՆ ԹԱԳՈՒՀԻ ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆԻ
(ծնեալ Համալ)

մահը, որ պատահեցաւ Ապրիլ 7-ին։

Յուղարկաւորութիւնը կը կատարուի, Երեքշաբթի, Ապրիլ 10, ժամը 10·30-ին Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցին, ուրկէ մարմինը կը փոխադրուի Լուայասի գերեզմանատունը։

Մահագդ չստացողներէն կը խնդրուի ներկայս իբրեւ այդ նկատել։

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Տիկին Գայեանէ Թիւրեաքեան եւ տոքթ. Սեդա Թիւրեաքեան իրենց խնամիին՝ Տիկին Հերմինէ Կարապետեանի մահուան առթիւ, փոխան ծաղկեպսակի 500-ական Ֆրանք կը նուիրեն Հայ Դատի Յանձնախումբին եւ Կապոյտ Խաչին (ատանալ «Յառաջ»էն) եւ 200 Ֆ. «Յառաջ»ին։

ՄԱՐՍԷԼ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ
ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ»

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ գրախանութը ատացած է հանրագիտարաններու 3, 4, 5, 6, 7 եւ 8 թիւերը։ Ձաշորդ թիւերը եւս կարելի է ատանալ յաջորդաբար բաժանորդագրութեամբ։

Դիմել։ -

EGLISE ARMENIENNE
339, av. du Prado — 13008 Marseille
Tél. : (91) 77 84 70

ԱՂՔԱՏԱՆՆԱՄ

Ընկերակցութեան ընդհանուր ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի, Մայիս 24, ժամը 20-ին։ Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Շաւիլի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը շնորհակալութեամբ ատացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները։ - Սիրուն Պարոնեանի մահուան քառասունքին առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Էքպէրեան 500 Ֆ., Տիկին Տէօնի 100 Ֆ., Տէր եւ Տիկին Մարտիրոս Օհանեան 100 Ֆ., Յովհաննէս եւ Ժիրայր Քիւլլէեան եղբայրները 200 Ֆ., Տիկին Թէֆար Պօղոսեան 30 Ֆ., Պ. Հրայր Հըրաչեան 100 Ֆ., Օննիկ Ագաշեանի մահուան առթիւ՝ Տիկին Թէֆար Պօղոսեան 20, եկեղեցւոյ պայծառութեան՝ Պ. Օսքար Ալանեան 100 Ֆ.։

×

Կապ. Խաչի Վիէնի մասնաճիւղին վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ատացած է Տէր եւ Տիկին Փաթրիք Զոպոյեանէ 100 Ֆրանք, ի նպաստ իր գործոյին, Վիէնի ծննդեան ուրախ առիթով։

Այրի Տիկին Վարդուհի Ռատիկեան իր քեռայրին՝ Խաչատուր Կուպաթեանի մահուան առթիւ՝ փոխան ծաղկեպսակի 500 Ֆ. նուիրած է Վիէնի Մշակոյթի Տան Ֆոնտին։

×

Հարաւային Ֆրանսայի Ազգ. Առաջնորդարանը ատացած է հետեւեալ նուէրները։ - Զարեհ Պզտիկեանի մահուան առթիւ՝ Պապիկեան եւ Կէօնճեան ընտանիք՝ 300 Ֆ., Շալճեան եւ Ճանիկեան ընտանիք, Ս. Փարթամեան 100-ական Ֆ., Յովսէփ Օհանեան 100 Ֆ., Կարապետ Ճանիկեանի հոգեհանգստեան առթիւ՝ Հայկուհի Ճանիկեան եւ զաւակները, Ոմն՝ 200-ական Ֆ., Շալճեան ընտանիք, Յարութիւն Տէրոյեան 100-ական Ֆ., Տիկին Նուարդ Մելքոնեան 400 Ֆ.։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մոնմորանսիի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22։

×

Սէն - Ռաֆայէլի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Շաբաթ, Օգոստոս 15-ին։

Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱԽՈՒՄԲԻ ՄԸ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

Բոլոր անոնք որոնք կը փափաքին մասնակցիլ, կրնան դիմել՝ Շաբաթ օրերը, ժամը 20-ին Մարսէյլի Հայ Մշակոյթի Տունը, 12 - 14 rue Սէն - Պազիլ 13001 Մարսէյլ։ Առաջին առթիւ թատերախումբը կը պատրաստուի ներկայացնել՝ Սողոմոն Թէհլիրեանի դատավարութիւնը։

COLONIE de VACANCES de la Croix Bleue

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche

1 - des Moniteurs pour sa Colonie de Vacances de Bellefontaine (Jura)
2 - des Moniteurs et Monitrices pour son Camp d'Adolescents pour les mois de Juillet et Août

Date limite d'inscription : 16 AVRIL
Un séminaire est prévu pour les 21 - 22 - 23 Avril à la M. C. A. de Paris
17, rue Bleue — 75009 PARIS
Tél. : 824. 46. 57

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Ֆրանսահայ կապոյտ Խաչի Շրջանային վարչութիւնը կը փնտռէ խաչուհի մը։ Մնայուն քարտուղարուհի, - հաշուապահուհի, հայերէն - ֆրանսերէն վճարովի աշխատելու համար կէս օր իր գրասենեակը։

La Croix Bleue des Arméniens de France Comité Central : recherche un membre qui assumerait la fonction de permanente - secrétaire-comptable bilingue à mi-temps rémunérée.
Tél. : 824 - 46 - 57
le jeudi de 16h à 22h.
ou écrire
Croix Bleue des Arméniens de France
17, rue Bleue — 75009 Paris

ՀՈԳԵՃԱՇ

Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ Լիոնի Ս. Յակոբ եկեղեցին մէջ Կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յաւէտ բաժնուած ընկերուհիներուն յիշատակին։ Արարողութեան կը յաջորդէ հոգեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեսներուն համար եւ ի գիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն։

Տրամադրութեան համար հեռաձայնել՝
888 - 92 - 51 *կամ՝* 860 - 47 - 18

ՎԱՐԶՈՒ ՅԱՐԿԱԲԱԺԻՆ ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Հինգ հոգինոց հայ ընտանիքի մը համար (երկու երախայով), վարձու յարկաբաժին մը կը փնտռուի 3 / 4 սենեակ, յարմարութիւններով, Փարիզ կամ մօտակայ արուարձան մը (արուարձանի պարագային՝ նախընտրաբար՝ կառ տիւ Նորի կամ՝ կառ տը լ'Էսթի դիծին վրայ)։

Հեռաձայնել իրիկունները ժամը 19-էն ետք՝

254 - 90 - 80

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳ

ԵՒ 6-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ
ՍԱՀԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ ԵՐԳԱՀԱՒՄԲԻ

Կիրակի, Ապրիլ 15-ին Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբի հիմնադրութեան 6-րդ տարեդարձի առթիւ, Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ մէջ տեղի կ'ունենայ հանդիսաւոր արարողութիւն։

Կը նախագահէ, կը քարոզէ եւ կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբը իր ամբողջական կազմով եւ վեհափառութեամբ՝ Խաչիկ Երզնկացեան, Կիլիկիոյ Կոմիտասեան անդրանիկ պատարագը՝ վերածուած քառաձայն երկսեռ խումբի համար Վարդան Սարգսեանի կողմէ։

Սկիզբ. ժամերգութեան 8
Պատարագ՝ 10

Պատարագէն ետք եկեղեցւոյ Ա. Զրբաշեան սրահին մէջ կը սարքուի ոգեկոչական սեղան, ի պատիւ՝ հիւրերու, երգչախումբի անդամներու եւ Պ. Պ. Բարսեղ Մաշոյեանի, Գեղամ Շեխերեանի, Օրիորդք՝ Մարի Սիմոնեանի եւ Փոլէթ Օթարի, որոնք ծառայած են Մայր եկեղեցւոյ աւելի քան՝ քառասնամեայ։

Սոյն ճաշին մասնակցիլ փափաքողները պէտք է ապահովեն իրենց տեղերը եկեղեցւոյ քարտուղարութենէն մօտ։ Հեռաձայնել՝
77 - 84 - 70

ԿԵՍԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԵՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՊՈՒԹՏՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

- Տարեկան Մեծ Ճաշ -

Նախագահութեամբ հայրենակից՝
ՕՆՆԻԿ ՊԱՁՐԱՄԵԱՆԻ

Աւագ 15, Կիրակի, ժամը 13-ին Հ. Բ. Մ. Միութեան «Ալէք Մանուկեան» սրահը՝
118, rue de Courcelles — 75017 Paris
Métro : Courcelles

Առաւօտեան Հոգեհանգիստ՝ փարիզեցի Հայոց Մայր եկեղեցին, ի յիշատակ մեր բիւրաւոր նահատակներուն։

×

Գեղարուեստական բաժին, սիրայօժար կը մասնակցին՝ Օր. Արաքսի Գմբէրեան՝ արտասանութիւն, Միհրան Էլմաեան՝ դերասան, Գէորգ Ալեքսանեան՝ արտասանութիւն, Պէյրութցի Սիլվէն՝ մեներգ, Ռօզ եւ Վ. Նաւասարդեան։ Մանօթ թարմուհի Բիւզանդ Ցրնտրէլրեան։

Սիրով կը հրաւիրուին կեսարացի եւ այլ տեղացի անխտիր բոլոր հայրենակիցները։ Ճաշազին՝ 100 Ֆ.։

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊ. ԽԱՉԻ Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերուհիները, Շաբաթ, Ապրիլ 14, ժամը 15-ին Մշակ. Տունը։ Կարեւոր օրակարգ։

SARL **ARA** *TRAITEUR*

RAFFI ET ARA POHANYAN

ALIMENTATION
SPÉCIALITÉS DE PRODUITS ORIENTAUX ET EXOTIQUES

106, RUE MOUFFETARD
75005 PARIS
Métro : Censier-Daubenton

Tél. 337 90 69
ouvert tous les jours et dimanche matin
fermé le lundi

TRANSTOURS

VOUS PRESENTE SES VOYAGES ORGANISES

12 - 14 Jours à EREVAN

ALLER - RETOUR PAR AVION - SERVICE 1ère CLASSE

de PARIS

— Du 20 Avril au 5 Mai — 16 jours, dont 14 jours à EREVAN — **Prix: 6100 F**
— Du 7 au 21 Juillet — 16 jours, dont 5 à LENINGRAD et 10 à EREVAN — **Prix: 6840 F**
— Du 9 au 24 Août — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 7 au 22 Septembre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 5 au 20 Octobre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 5900 F**

de MARSEILLE

— Du 21 Avril au 4 Mai — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 5850 F**
— Du 11 au 24 Août — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 8 au 21 Septembre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 6 au 19 Octobre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 5700 F**

Et deux voyages : CROISIERES d'une semaine
et séjour d'une semaine à EREVAN

1) Paris — Moscou — Erevan par avion — séjours d'une semaine à Erévan et retour à bord de LITVA. du 14 au 28 Juillet—Depuis **7710 F** + Taxe de port **250 F**
2) Aller : Marseille—Odessa (à bord de LITVA), séjour d'une semaine à EREVAN, retour par avion, Moscou Paris. Depuis **8010 F** + Taxes de port **250 F.**

TRANSTOURS — 25, rue d'Argenteuil - 75001 Paris — Tél. : **261 58 28**

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
11
MERCREDI
11 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R. C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59րդ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.678 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.678

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ՖՐԱՆՍԱՑԷՆ ԵՏՔ՝ ԿԱՐԳԸ ԵԿԱԾ Է ԱՄԵՐԻԿԱՑԻ

«ՁՈՒՄՀՈՒՐԻՅԷԹ» ԵՒ ԹՈՒՆԵՐՈՒ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

—×—

ԱՄՐ.- Թուրք թերթերը կը շարունակեն սիւնակներ նուիրել հարցի մը, որ ըստ իրենց գոյութիւն չունի, այսինքն՝ հայկ. հարցին: *Ճումհուրիյէթի* յաջորդական թիւերուն մէջ, Ուղուր Մումճու նախ կը զբաղի ահաբեկչութեամբ (Մարտ 31), ապա՝ Ամերիկացիներով, (Ապրիլ 3): Առաջին հարցին մասին, կը գրէ ի մէջ այլոց.- «*Թուրք դիւանագէտներու դէմ դարձուած հայկական ահաբեկչութեան սկզբնաւորութիւնը երկու կարեւոր դէպքերու կը յանգրուէ:*

Դէպքերէն մին, 1974-ի Կիպրոսի Յունաղութեան Շարժումն է, իսկ երկրորդը՝ Լիբանանի ներքին պատերազմէն եաք, երեք հարիւր հազար Հայերու Լիբանանէ խոյս տալով, գլխաւորաբար Մարսէյլ եւ աշխարհի չորս ծագերու մէջ տարածուիլն է»:

Ինչպէս կը տեսնուի 1974-ի քրէական յարձակումն ու գրաւումը մկրտուած է՝ *Կիպրոսի Շարժում* եւ Լիբանանի մէջ գիտցած *երկու հարիւր հազար Հայերէն ալ՝ երեք հարիւր հազարը հոս - հոն տարածուեր է, գլխաւորաբար Մարսէյլ* (առնուազն, ուրեմն՝ 150 հազարէն աւելին), ինչ որ բաւական հետաքրքրական լուր մըն է, ոչ միայն տեղացի Հայերուն համար, այլեւ Ներքին նախարար եւ Մարսէյլի *Հաղաբապետ՝ Կասթոն Տըֆէռի...*:

Երկրորդ յօդուածը խորագրուած է «Պաղտնի փաստաթուղթերով» եւ հաշիւը կը մաքրէ Ամերիկացիներուն, հին թուղթեր հրբելով եւ եզրակացութեան մէջ ալ փոքրիկ սպառնալիքով մը՝ դուք ամենց քոռներն էք, մենք ալ ասոնց քոռներն ենք...:

×

Դուք սա պատահածներուն նայեցէք: Միացեալ - Նահանգներու Արտաքին Յարաբերութեանց Յանձնաժողովը, Թուրքիոյ ընծայելի զինուորական օժանդակութեան հարցը կը կապէ Կիպրոսի մէջ կատարուելիք զիջողութեան մը պայմանին: Ու երբ մէկ կողմէ այդ պայմանաւորումը մէջտեղ կը դրուի, մէւս կողմէ ալ Միացեալ - Նահանգներու Գոնկրէսին մէջ առաջարկներ կը ներկայացուին Ապրիլ 24-ը «Ցեղասպանութեան Օր» հռչակելու մասին: Իսկ Ֆրանսայի մէջ արդէն իսկ պատրաստութիւններ կը տեսնուին ցեղասպանութեան վարկածը դատապրքերուն մէջ դնելու համար:

Նոյն այդ օրերուն, հայկ. ահարեկչական կազմակերպութիւնները կը շարունակեն իրենց գործունէութիւնը: Եւ այս բոլորէն վերջ, Միացեալ - Նահանգներու վարիչները տակաւին կրնան խօսիլ մի - ջազգային ահաբեկչութեան մասին:

Ապրիլ 24-ը, «Ցեղասպանութեան Օր» ըլլալով պիտի հռչակուի եղեր: Կարծէք թէ Միացեալ - Նահանգները Վիէթնամի, իսկ Ֆրանսացիները Ալժերիոյ մէջ գործուած իրենց յանցանքները մոռցուցած են աշխարհի: Կարծէք Միացեալ - Նահանգներու ղեկավարները կը խորհին թէ ոչ ոք պիտի յիշէ այսօր այլեւս Չիլիի մէջ ժողովրդային քուէներով իշխանութեան գլուխ եկող Նախագահ Այէնտէի տապալումը՝ Սի - Այ - Էյ-ի օգնութեամբ: Կարծէք ոչ ոք, բայց ոչ ոք պիտի մատնէ նաեւ տակաւին երէկ պատահածը Կրանատայի մէջ, ու դեռ անկէ ալ թարմ դէպքերը Զաէի, Ֆրանսայի զինուորական մէջամտութիւններուն պատճառաւ:

Հայկական դէպքը, այսօրուան համար միջազգային ահաբեկչութեան մէկ մասն ըլլալով կը տեսնենք եւ այդ պատճառաւ աշխարհի բոլոր Պետութիւնները դործակցաբար պայքարի կը հրաւիրենք:

Իսկ եթէ «Հայկական Յարց»ին երէկն ու նախընթաց օրերը պիտի քրքրուին ու լոյսին բերուին, այս պարագային՝ մենք կը կարծենք թէ ամերիկացի մեր բարեկամները երբեք ալ դոհ պիտի չմնան այս մերկացումներէն:

Եթէ կ'ուզէք, այդ կապակցութեամբ քանի մը պատմական վաւերագրեր ձեռք առնենք ու դլխաւոր հատուածները սանկ աչքէ մը անցընենք:

Անգլիոյ Արքայական Տպարանին մէջ տպուած եւ Առաջին Աշխարհամարտի վերաբերեալ կարդ մը պաղտնի փաստաթուղթեր, Էրոլ Ուլուպէլէնի կողմէ թրքերէնի թարգմանուած ըլլալով, նախ՝ Տոդան Ամերօղլուի վարչութեան տակ լոյս տեսնող «Եէօն» հանդիսին մէջ եւ ապա՝ առանձին հատորով մը հանրութեան սեփականութիւնը դարձան: Աւելի վերջ ալ Զաղտաղ հրատարակչատունը երկրորդ տպադրութիւնը կատարեց անոնց: «Թուրքիա Անգլիական Վաւերաթղթերով» խորագրին ներքեւ: Այս հատորը լայնօրէն կը խօսի Առաջին Աշխարհամարտի ընթացքին Հայոց Ամերիկացիներու կողմէ չահադործումին մասին, ըլլայ անկարդութեան քաջալերութեամբ եւ ըլլայ այլազան դրդռւթիւններով:

Կարդանք.-

Պաղտնի վաւերաթուղթ էջ՝ 735 թիւ՝ 492: Ծովակալ Ուէմպ կողմէ Լորա Քըրզընի ուղարկուած 1919 Օդոստոս 19 թուակիր պրութիւնը.-

- ...Միացեալ - Նահանգները պիտի հովանաւորեն կազմուելիք Հայաստանը, որու սահմաններուն մէջ պիտի ըլլան Տրապիզոնն ու Էրզրումը: Մնացեալ չորս նահանգներն ալ, իբրեւ քրտական Պետութիւն մը՝ կը թողուն Անգլիացիներու հովանաւորութեան:

Պաղտնի վաւերաթուղթ էջ՝ 60 թիւ՝ 46:

1920 Ապրիլ 5-ին Պ. Լինոէյ Ուաչինկթընէն կը դրէ Լորա Քըրզընի.-

- Ամերիկեան Ներկայոյը քննեց Հայաստանի հոգաստարութեան հարցը: Հինդ տարուան ընթացքին 757 միլիոն տոլար պիտի տրուի: Առաջին առթիւ 50.000 դինուորներէ կազմուած բանակ մը պիտի դրկուի, աւելի վերջ ալ՝ այդ թիւը ատիճանական կերպով պիտի հասնի մինչեւ 200.000-ի: Ամերիկեան ուժերուն հրամանատարը պիտի ըլլայ զօրավար Ճէյմս Ճի. Հերպըրտ: Միւս կողմէ, խորհրդակցութիւնները կը շարունակուին՝ բովանդակ Թուրքիոյ վրայ հոգաստարական դրութիւն մը հաստատելու համար:

Պաղտնի վաւերաթուղթ էջ՝ 71 թիւ՝ 63:

1920 Մայիս 16-ին՝ Սըր Ա. Ճէյմս Հեռեւեալը կը դրէր Լորա Քըրզընի.-

- Ամերիկեան կառավարութիւնը կը պահանջէ, որ Հայաստանը պաշտպանուի՝ Ատանան ալ մէջն ըլլալով: Ջինք, ռազմանիւթ, երկաթուղային կազմածներ եւ այլ ինչ որ պէտք է պիտի ուղարկուին անհրաժեշտ չափով: Պարզումը տեղի պիտի ունենայ Սեւ Ծովեան նաւահանգիստները, ամերիկեան ծովային ուժերուն կողմէ եւ Մ.- Նահանգներու նաւատորմին պաշտպանութեան ներքեւ: Թուրքերու կողմէ յուսարերուելիք ամենափոքր հակազդեցութիւն կամ միջամտութիւնը պիտի զսպուի Ամերիկացիներու կողմէ:

Պաղտնի վաւերաթուղթ էջ՝ 300 թիւ՝ 38:

1920 Փետրուար 28, Լոնտոնի Խորհրդաժողովի առենադրութիւններէն քաղուած.-

- Մուսթաֆա Քէմալ, ինքզինք էրզրումի կուսակալ հռչակեր է: Այս չրջանին՝ երբ էրզրում պիտի կցուի նորակազմ Հայկական Պետութեան սահմաններուն, այս դէպքը կը հանդիսանայ խիստ կարեւոր իրադարձութիւն: Եթէ այս մարդը չըլլար, Հայոց համար յաւ պատեհութիւն մը կ'ըլլար:

Պաղտնի վաւերաթուղթ էջ՝ 81, թիւ՝ 10: Թուական 1920 Փետրուար 16: Լոնտոնի խորհրդաժողովի առենադրութիւններէն այլ ուշադրաւ հատուած մը.-

- Լորա Քըրզընը կը պահանջէ, որ էրզինճանն ալ Հայաստանի մասն կազմէ, իսկ Սեւ Ծովու չրջանին մէջ Լազիստան մը հիմնուի ու Հայոց հոգաստարութեան յանձնուի:

Բոլոր այս մէջբերումներն ու փաստարկութիւնները երբ մէկ կողմէ կը բացատրեն Ամերիկեան Գոնկրէսին մէջ Ապրիլ 24-ը «Ցեղասպանութեան Օր» հռչակելու ձեռնարկին նպատակները, մէւս կողմէ ալ ցոյց կուտան Միացեալ - Նահանգներու պատուիրակութեան Լօզանի Հաշտութեան Համաձայնագիրը ստորագրելէ խուսափելուն պատճառները:

Աթաթիւրք ալ արդէն չէ՞ր ըսած որ «Հայկական Յարցը կ'ուզեն լուծել հա - մաչխարհային զրամատիրութեան չահերուն զուգահեռին վրայ»: («Ճառեր եւ Յայտարարութիւններ» Հ. Ա. էջ՝ 233): Եւ իրողութիւնը ինչ որ էր երէկ, նոյնն է եւ այսօր՝ առանց այլեւայլի:

Մենք, հակառակ զործուած այսքան յարձակումներուն, կրնա՞նք այսօր այդ պաղտնի վաւերաթուղթերը հրապարակել հանրութեան, օրինակ՝ Պետութեան հետաքրքրութեան մէջ առնելով, կրնա՞նք զանոնք մի առ մի ցոյց տալ մեր ժողովուրդին: Եթէ առիկա իսկ չենք կրնար, ի՞նչպէս կը յաջողինք միջազգային ժողովներու, համաչխարհային հանդիպումներու ընթացքին եւ դիւանագիտութեան ճամբով օտարներուն համոզիչ կերպով պարզել, թէ «Հայկական Յարցը» բազմակողմանի դիմագիծ մը ունի եւ ահաբեկչութիւնն ալ միջազգային ընոյթ ու տարողութիւն:

Միացեալ - Նահանգներու Գոնկրէսի այսօրուան անդամները, որոնք Ապրիլ 24-ը «Ցեղասպանութեան Օր» հռչակելով կը քաջալերեն հայ ահաբեկչական կազմակերպութիւնները, 19 - 20-ական թուականներուն մեր հողերուն վրայ հայկական Պետութիւն մը հիմնել ուզող Ամերիկացիներուն թոռներն են: Մենք ալ, պարտաւոր ենք մեր կարգին փաստելու, թէ անոնց դէմ ծառայող Գուվայ-ի Միլիէյի մարդոց թոռներն ենք:

«Ազգայնականութիւն»ը ասիկա՛ է ահաւասիկ: Ո՞ւր էք, պարոններ՛ը, պարոնորդի՛ներ, տիկիններ՛ը: Ասիկա՛ է, ասիկա՛, ասիկա՛ է ահաւասիկ...:

×

Ապրիլ 9 թուակիր «Միլիյէթ» կը գրէ թէ Թուրքիոյ Հանրապետութեան նախագահը նամակ մը գրած է Ռեակընի, յիշեցընելով անոր իր խոստումները Լիզպոնի ահաբեկչական արարքին վաղորդայնին, կ'ըսէ թէ եթէ ամերիկեան Ներկայոյը վաւերացնէ Հայերու կատարած առաջարկը (Ապրիլ 24) աւելի քան քաջալերած կ'ըլլայ ահաբեկչութիւնը: Իմրէն կ'աւելցընէ թէ ժամանակը եկած է գործակցելու, միջազգային ահաբեկչութեան դէմ:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ԼՕՐԱՆ ՖԱՊԻՈՒՍ, ճարտարարուեստի դեր - նախարարը Մէս գնաց երեքչաբթի օր, տեղւոյն պատասխանատուներուն հետ լուծումներ գտնելու համար չրջանին տապնապին: Տեղւոյն վրայ կը սպասէին նախարարին եւ մանաւանդ անոր առաջարկածին: Բայց եւ այնպէս, փարիզի վրայ երթը չէր ընդունած եւ բանակցութիւնները կը չարունակուէին փարիզի ոստիկանապետութեան հետ, ճշդելու համար ուղեդիծը, քանի սենսիքաններու առաջարկածը մերժուած էր եւ հակառաջարկ մը եղած:

ՓԱՐԱՆՍԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ բաւական խորհրդածութիւններէ եաք, որոչեց արտօնել Տէօնլուփի գնումը ճափոնցիներու կողմէ (Սումիթոմօ): Նախատես - ուած է երկու հազար զործազրկում, մինչ չատ աւելի մեծ պիտի ըլլար այս թիւը, եթէ ընդունուէր եւրոպական լուծում մը, Իտալացիներուն հետ: Արդարեւ Միշլէն-Թրեքա - Փիրելլի կարդադրութիւնը կը նախատեսէր 4000 զործազրկում եւ 400 միլիոնի նոր պիւտճէ մը:

ՊԱՊԸ արմատական բարեփոխումներու ձեռնարկեց վարչութեան մէջ, նոր նչանակումներով: Այսպէս, այլեւս ինք պիտի չվարչ Վատիկանը, ուղղակի, այլ խօսքով՝ մատակարարութիւնը ուրիչնե - րու կը յանձնէ, աւելի զբաղելու համար հոգեւորով: Իր «Արտաքին նախարարին» կը վստահի՝ «յատուկ եւ կարեւոր պաշտօնը Պապը ներկայացնելու այն իշխանութեանց եւ պատասխանատուութեանց մէջ, որոնք կապ ունին Վատիկանի երկրաւոր դերիշխանութեան հետ»: Մարսէյլի արքեպիսկոպոսը՝ կարդինալ Էչեկառայ Հըռոմ պիտի փոխադրուի, ուր պիտի վարչ «արդարութիւն եւ խաղաղութիւն» պապական յանձնախումբը եւ Քոռ Ուսնում խորհուրդը, որ կը համադրէ Եկեղեցւոյ բարեսիրական դործունէութիւնները: Կարդինալ Քազարոլի, ուրեմն, ընդհ. խնամակալի պատասխանատուութիւն մրն է, զոր կը ստանձնէ: Կարդինալ Էչեկառայ, 62 տարեկան, յայտնած է թէ Մարսէյլ կը մնայ մինչեւ իր յաջորդին նչանակումը: Ծագումով պասք, ծանօթ է որպէս կազմակերպիչ, լաւ լրագրող եւ իւմուռ ունեցող զրագէտ: Օրերս լոյս կը տեսնէ իր մէկ սրամիտ հատորը՝

ՀԱՑՏԱԿ

ԱՇԽԱՐՀԻ ԱԽՈՑՆՈՒԹԵԱՆ ՅԱԻԱԿՆՈՐԴՆԵՐՈՒ ԱԽԱՐՏԱԿԱՆ

կապարով՝ յաղթական

Ինչպէս կը նախատեսուէր, կարի կապարով, 21 տարեկան (2 օրէն) վերջնական յաղթանակը տարաւ 63 տարեկան Սմիթովի դէմ, 13-րդ հանդիպումին, 16 հարուածէ եաք ձեռք ձեռքով այն անհրաժեշտ կէս կէտը, որ կ'ապահովէր իր յաղթանակը: Խաղը, ուրեմն, վերջացաւ 8,50 - 4,50 արդիւնքով:

Լիւէրնի (Զուիցերիա) մէջ, ճատրակի Միջազգային Դաշնակցութիւնը յայտարարած է թէ աշխարհի ախոյեանութեան տիտղոսին համար, հանդիպումը կը սկսի Սեպտեմբեր 10-ին, վայրը պիտի ճշդուի մինչեւ վեց չարաթ:

Կասպարով, որու մայրը - Գասպարեան - Հայ է եւ հայրը՝ Հրեայ, ինչ որ կրկնակ հանսիֆափ մը ըլլալով Խորհ. Միութեան մէջ, կը գրեն արեւմտեան լրագրողները, նախընտրած է մօրը ազգականութեան անունն առնել ու զայն ոուսացնել, պիտի մրցի Անատոլի Կարպովի հետ, 32 տարեկան:

«Կը յառաջանամ էչու մը պէս»: Կը լուսաբանէ ըսելով՝ «ինչպէս ան, որ Ծագկազարդին Քրիստոսը կը կրէր իր վրայ»:

ՖՐԱՆՍԱՑԻ մէջ կառք վարելու արտօնագիրը փոփոխութիւններ պիտի կրէ, հատանաբար 1985-էն սկսեալ: Այսպէս, արտօնագիրը «կէտեր» պիտի ունենայ եւ ամէն օրինազանցութեան՝ քանի մը կէտ վար պիտի առնուի եւ եթէ կէտ չմնայ՝ արտօնագիրը կ'առնուի:

ՆԱԽԱԳԱՀ ՄԻԹԵՐԱՆ Լոնտոն գնաց երկուշաբթի օր և թագուհիին հետ բացումը կատարեց ձէթ-ին, զոր Եւրոպացիք կը չինեն Օքսֆորտի մօտ: Մեքենայ մըն է, որու նպատակն է ջերմահալչական հակակշռուած ճուլումին ուսումնասիրութիւնը: Տիկին Թաչըրի ժամանակացոյցը ոչ մէկ պարապ վայրկեան ունենալով, Անգլիոյ վարչապետը չկրցաւ տեսնուիլ Ֆրանսայի Նախագահին հետ:

ԳԼԱՁՈՐԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻ 700-ԱՄԵԱԿԸ

ՄԱՅՐՆ ԻՄԱՍՏԻՑ՝ ԳԼԱՁՈՐ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Քանի որ մեր նախնիներէն ժառանգած յիշեալ ձեռագիրը այլեւս մերը չէ եւ բախտի քմահաճոյքով զարձած է Բրիտանական կայսրութեան պատկանող ձեռագրական հարստութիւն, չենք կրնար Մատենադարանին մէջ (կամ հայկական այլ մատենադարաններու) զանել անոր յիշատակարանը: Սակայն Բրիտանական ակադեմիայի անդամ Ֆրեդերիք Քոնիւալիս Քոնիպլըը (1857 - 1924) կազմած է Բրիտանական գրադարանի հայկական ձեռագիրներու նկարագրութիւնը, որմէ քաղելով ընթերցողին կը ներկայացնենք Եսայի Նչեցիի վերաբերող յիշատակարանը: Անիկա չատ կարեւոր փաստաթուղթ մըն է այնքանով՝ որ, նախ՝ Գլաձորի բարձրադոյն դպրոցը համալսարան կոչուած է առջին անգամ այս ձեռագրին մէջ· երկրորդ՝ այս յիշատակարանէն կ'իմանանք թէ Գլաձորի համալսարանը ինչպիսի «դասն եւ անբարի» ժամանակներուն բացուած է եւ երրորդ՝ ինչպէս ըսինք, յիշատակարանին մէջ Գլաձորի համալսարանի առաջնորդը կը յիշատակուի ժամանակի ամէնէն երեւելի անձերու հետ միասին: Յիշատակարանին հեղինակը Գլաձորի համալսարանի ներկայացուցիչ Կերիոնն է: Ան կը գրէ· «Գրեցաւ սա ի թուականութեան մերոյ Հայկազեան տոմարի ՉՀ (1321 թ. - Գ. Ա.) ի դառն եւ անբարի ժամանակիս, յորում ունէր զբռնակալութիւն բոլոր աշխարհի Հայոց եւ Վրաց ազգն նետողաց (մոնկոլական հրոսակները - Գ. Ա.Լ: Ի թագաւորութեանն Վրաց Գուրգէն կոչեցեալ եւ Հայոց Մեծաց թագաժառանգ թագաւորին մերոյ Լեւոնի եւ ի հայրապետութեանն տէր Կոստանդեայ ... եւ ի զօրավարութեան եւ իշխանութեան դաւառաց ... ի վարժապետութեան սուրբ եւ բազմերջանիկ քաջ հանդերձեալ Հայոց երկուց ամոլաց ճշմարիտ հաւատոյ մերոց Դաւթի եւ Եսայեայ: Ի հռչակաւոր եւ սուրբ մենաստան համալսարանիս Գլաձորոյ ... ձեռամբ մեղսամակարդ եւ տարաշխարհիկ անձին կերիոնի, սպասաւորի բանի»:

Եթէ Գլաձորի համալսարանը այսօր կանգուն ըլլար, կարելի էր այս խօսքերը դրոշմել ոսկէ սալի վրայ եւ փակցնել մուտքին, բայց համալսարանը կանգուն չէ, մեզի հասած են միայն համալսարանականներու գրած Մատեանները: Ուստի վնասուենք անոնց մէջ նաեւ համալսարանի հիմնադիր Ներսէս Մշեցիի վերաբերող փաստաթուղթեր: Բարեբախտաբար կան: Անոնցմէ կ'իմանանք, որ Մշոյ Սուրբ Առաքելոց վանքին նախակրթութիւն ստանալէ եւ ապա պաշտօնավարելէ ետք Ներսէս Մշեցի կամ Տարօնցի կատարելագործած է Վանական վարդապետի անուանի աշակերտ՝ Վարդան Արեւելցին՝ Հայոց վարդապետարանին մէջ (բարձրագոյն դպրոց Որվիրապի վանքին մէջ): Այնուհետեւ ինք դարձած է վարդապետարանի դեկավարը եւ դպրոցը Որվիրապէն տեղափոխած Հայրենի Մշոյ Առաքելոց վանքը: 1281-ին դացած է Մեծոփայ վանքին դպրոցը, որմէ ետք 1282ին փոխադրուած է Վայոց ձոր եւ հոն, ներկայի Եղեղնաձորի շրջանի տարածութեան մէջ գտնուած Աղբերց վանքը, Պռօշեաններու իշխանական տան եւ Սիւնեաց եպիսկոպոսութեան հովանաւորութեամբ ու միջոցներով հիմնած է համալսարան մը, որ յետագային հռչակուած է Գլաձորի համալսարան անունով: Ներսէս Մշեցի սիրապետած է յունարէնի, լատիներէնի, ծանօթ եղած է բիւզանդական կեանքին: Ցիշատակագիրներէն մէկը կը յայտնէ, որ ան Հայաստանը լուսաւորելէ ետք մեռած է Գլաձորի մէջ· «Լուսափայլեաց զաղջս Հայոց ուսմամբ դրոյ եւ հասեալ բարւոք ծերութեան, հանդեաւ ի Քրիստոս ի նոյն վանս Գլաձորոյ»:

Գլաձորի վանքը թագուած են նաեւ Եսայի Նչեցի եւ ժամանակի անուանի այլ դէմքեր, որոնց գերեզմանները ներկայիս չեն երեւար: Հողի տակ մնացած են նաեւ Գլաձորի լարանները: Հայաստանի պատմութեան եւ մշակոյթի յուշարձաններու պահպանման եւ օգտագործման վարչութեան ջանքերով արդէն քանի մը տարի է, որ Եղեղնաձորի շրջանի վերնաշէն դիւղէն հինգ - վեց քիլոմեթր հեռաւորութեան վրայ պեղումներ կը կատարուին Հայաստանի հնագոյն ուսումնական կեդրոններէն մէկուն վերաբերող նիւթեր յայտնաբերելու յոյսով: Կարելի է, որ յայտնաբերուին նաեւ Գլաձորի համալսարանի հիմնադրի եւ տարիներու ուսումնական անունները կրող գերեզմանաքարեր: Քանի որ դեռ չեն յայտնաբերուած, մեծ ուսուցիչներու յիշատակը յաւերժացնող յուշարձանները են դարերու փորձութիւններու յաղթահարած եւ այսօր Երեւանի Մատենադարանը եւ այլ ձեռագրատուները պահող այն ձեռագիրները, որոնք գրուած են Գլաձորի համալսարանի կամարներուն տակ՝ ուսուցիչներու իսկ ձեռքով կամ անոնց հսկողութեամբ:

Կը թերթատեմ Մատենադարանի թիւ 206 ձեռագիրը ու կը նայիմ նկարիչ Թորոս Տարօնացիի վարպետ վրձինով կերտուած նկարին, որ կը պատկերացնէ պատկառելի խմասուն մը: Նկարին վերի մասը գրուած է· «Եսայի Վարդապետ»: Ուրեմն մենք այժմ Եսայի Նչեցիի դէմքը տեսնելու կարելիութիւն ունինք: Ուսուցչապետին աշակերտած են բազմաթիւ նկարիչներ, գոյութիւն ունեցած է Գլաձորի մանրանկարչական հոյակապ դպրոց մը, որուն երախտապարտ աշակերտներէն մին՝ Թորոս Տարօնացի, յաւերժացուցած է իր ուսուցչին յիշատակը: Այդ դպրոցի աշակերտներէն նշած են նաեւ անուանի Ճարտարապետ - քանդակագործ՝ Մոմիկ, նկարիչ Աւագ, ինչպէս նաեւ Յովհաննէս, Մաթէոս, որ նոյնպէս հմուտ եղած է թէ՛ ճարտարապետութեան, թէ՛ քանդակագործութեան, թէ՛ մանրանկարչութեան մէջ: Գլաձորի համալսարանին կից դէր - չատան նկարչական արուեստանոցին մէջ ծնունդ առած ու զարգացած մանրանը - կարչութիւնը անջնջելի հետք թողուցած է միջնադարեան հայկական արուեստի պատմութեան մէջ: Գլաձորի համալսարանի արուեստանոցը եւ դրադարանը պտնուած է, ի դէպ, նաեւ Հայոց Լեւոն Թագաւորի կնոջ՝ կեռան Թագուհիի աւետարանը, զոր Թագուհին Մոմիկին պատուիրած է նկարազարդել՝ երէց Թագաժառանգը ապահ ձեռնադրելու առիթիւ:

Միխիթարեան մեծանուն գիտնական Ղեւոնդ Ալիշան «Սիսական»ի մէջ հրատարակած է Գլաձոր ընդօրինակուած կարգ մը ձեռագիրներու լուսապատճէններ, որոնցմէ մէկը կը պատկերացնէ Եսայի Նչեցիի ձեռամբ գրուած քերականական աշխատութիւն մը, որուն հեղինակը ինք է:

Եթէ Գլաձորի համալսարանին մէջ ընդօրինակուած բոլոր ձեռագիրները մեզի հասած ըլլային՝ աւելի անթերի կը գտնային մեր տեղեկութիւնները լրացնելու (ունեցած է երեք մասնաճիւղ՝ մատենադիտութեան, նկարչութեան, երաժշտութեան), դասախօսական կարգի (չորս երկու տասնեակ դասախօս), դրացածուած դասագիրքերու, ուսանողներու ծննդավայրերու (Գլաձոր հկած են կիլիկիայէն ուսանողներ), ուսման տեւողութեան (7 - 8 տարի) եւ բազմաթիւ այլ հարցերու վերաբերեալ:

Այդ ձեռագիրները մեզի կը պատմէին նաեւ այն ծանր պայմաններու մասին, որոնց յաղթահարելով համալսարանականները պայքարած են յանուն գիտութեան եւ իրենց սորվածով ժողովուրդը լուսաւորելու համար: Ծանօթ է, որ համալսարանը գործած է մոնկոլներու բռնակալութեան օրերուն: Համալսարանականներու վիճակը ծանրացուցած են նաեւ տնտեսական պայմանները: Մխիթար Երզնկացի, որ չատ հետեւներէն եկած էր «ի մայրն լմասուից՝ Գլաձոր», 1314-ին ընդօրինակուած ձեռագրի մը յիշատակարանին մէջ կը գրէ·

Թուղթս անկոկ ու գրիչ չկայ,
Աւուրքս ցուրտ ու պարզկայ,
Ջարտախս բարձր ու կրակ չկայ,
Դոներս (չոր հաց) չոր ու սպաս չկայ:
Եւ այս Գլաձորն ով գիտեցայ,
Եւ յոյժ ցեղած ու ճար չկայ,
Գիրքս երկար ու եզր չկայ,
Եւ ես պանդուխտ ու վեղար չկայ...

Ահա այս համատարած «չկայ»ներն են, զորս արհամարհած եւ անմահացուցած են Գլաձորցիները:

Կարելի է միայն զարմանալ, թէ որքան չի՛ բաւեր ձեւացնել որ այր կամ կին նո՛յն փորձառութիւնը ունեցան: Արդէն չատ զօրաւոր է մեր մէջ միատարրութիւնը, այսինքն՝ homogénéité-ը հակառակը, - կը սիրենք մոռնալ թէ որքա՜ն տարրեր լ- մատներ ունին «հայ» բառը եւ «հայկական» փորձառութիւնը: Ցակոբ Պարոնեանի մը նաեւ խումբ մը ընկերային վիճակներ ուսանողներու պէտք ունինք, որպէսզի անոնք գծեն հայութեան տիպարներն ու զանազանութիւնը»: Ապա, Տիկին Նասար պատմեց անեքտոթներ իր կեանքէն - Ռումանիա, Պէյրութ, Ամերիկա - մատնանշելով, որ եթէ միայն զաղութներու մասին խօսինք, կրնանք հաւատարիմ լեցնել տարրեր կեանքերու, փորձառութիւններու, տեսանկիւնններու եւ հասկացողութիւններու ու կենցաղներու բացատրութեամբ: Սակայն զոնէ կ'ընդունինք որ կա՜ն զաղութներու միջեւ տարբերութիւններ: Շա՜տ աւելի արմատականը, այսինքն՝ այրերու եւ կիներու հասկացողութեան եւ մօտեցումի տարբերութիւնները չեն յիշուիր:

Լուռ են հայ կիները: Չեն տիրապետեր մեր կեանքի զանազան մարզերուն, կամ զոնէ այդպէս կը թուի: Աւելորդ եղած են, թերեւս նոյնիսկ կան մարզեր, ուր հայ կնոջ ձայնը կը լսուի յատակօրէն, անցեալին՝ ՀՕՄ-ի մէջ, տակաւին ներկայիս՝ հայ արուեստի պատմութեան մէջ, որուն տիրապետող դէմքերէն է վաստակաշատ Սիրարփի Տէր Ներսէսեանը, եւ որուն ամէնէն խոստմնալից դէմքերէն է ներկայիս Նորա Ներսէսեանը, Հարվըրտ Համալսարանէն: Սակայն, այս հազուագիւտ մարզերը չեն բաւեր: Ընդհանրապէս հայ կինը լուռ է· անոր ձայնը չի լսուիր ամէնուրեք: Կան անշուշտ, եւ եղած են որոշ զրագիտուհիներ, որոնք իրր կին գրած են: Չի բաւեր: «Շատ կը հետաքրքրուիմ հայ կիներու լռութեամբ եւ անոնց լուռ ու մունջ կատարած գործնական աշխատանքով: Սակայն անոնց ձայնը պէտք է լսուի մեր բոլոր կազմակերպութիւններուն մէջ, ոչ միայն իրրեւ գործակատար, այլ՝ սկիզբէն, իրրեւ ծրագիրներու կազմաւորումին մասնակցող: Նշմարեցէք, որ 19-րդ դարու վերջաւորութեան եւ 20-րդ դարու սկիզբին մեր քաղաքական կազմակերպութիւններուն մէջ աւելի՛ մեծ էր գործօն կիներու թիւը, քան ներկայիս: Այս անընդունելի է: Պէտք է հարցնել, թէ ինչո՞ւ եւ ինչպէ՞ս հոս հասանք, ի՞նչ կը մտածեն հայ կիները այս մասին, եւ ինչպէ՞ս կարելի է փոխել այս վիճակը»:

Պ. Զարխուտեան շնորհակալութիւն յայտնեց օրուան երեք «դասախօս»ներուն, որոնք իրագործեցին հաղուագիւտ ծրագիրը, խօսեցան հարց եւ հակիրճ ձեւով, նոյնիսկ իրենց սահմանուած ժամանակէն հինգ - տասը վայրկեան պակաս գործածելով, եւ աւելորդ հետաքրքրութիւն բոլորովին խուսափելով: Յետոյ տուաւ երեք մեկնաբաններու կամ գրացարերներու, որոնց պարտականութիւնն էր նոյնքան հակիրճ ձեւով հակադրել խօսողներուն, եւ կամ՝ իրագործուիլիք բազմակողմանի խօսակցութեան մէջ ներմուծել զաղափարներ, որոնք արժան են նկատի առնուելու, բայց որոնց չէ անդրադարձած առաջին երեք խօսողները:

Յօսք առաւ գրուցարեր փրոֆ. Լեւոն Զորպահեան, Մասաչուսեց նահանգի Լօուըլի Համալսարանէն, մանրակրկիտ ընկերային դիտութեանց: Ան ըսաւ, որ ընկերային գիտութիւնները չատ մը կէտերուն համաձայն է, մանաւանդ Տիկին Նասարի ազնիւ ներուն:

(Շար. 9)

ԶՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ՛որ հարցումներդ պէտք է հարցնել»

ԱՆԱՀԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Աւանդական պատասխանը միշտ եղած է՝ հայ կինը պէտք է ընդունի այրերու ակրապետած կազմակերպութիւններու որոշումները եւ օժանդակէ անոնց: Այլեւս չի բաւեր նման մօտեցում: Ֆեմինիստ յարձակողականի մը պէտքը չեմ զգար, սակայն քննարկումի ժամանակը եկած է, նոյնիսկ՝ չատոնց անցած: Օրինակ, երբ մեր պատմագէտները ասկէ ետք կը հարցնեն, թէ ինչպէ՞ս պէտք է հասկնալ 19-րդ դարու, եղեռնի կամ յետ - եղեռնի Սփիւռքահայութեան փորձառութիւնը,

ԲԱՑ ՆԱՄԱԿ

ՍԻՓԱՆ - ԿՈՄԻՏԱՍ ԵՐԳԱՀՈՒՄԲԻՆ

Նախ կը խնդրեմ ձեր ներողամտութիւնը որ Մարտ 25-ին ձեր 60-րդ տարեդարձին առթիւ կազմակերպուած վայրկեան համերգին չկրցայ ներկայ գտնուիլ եւ այսպատեհ առիթէն օգտուելով ձեզ սրտանց շնորհաւորել անձնապէս: Առիթը չնեղացայ եւ կամքէ անկախ պատճառներով մնացի Մարսէյլ, այդ օրը: Սոյն դրութեամբ թոյլ տուէք որ դրսեւորիմ ըս-

լոյս ու ջերմութիւն կուտակուած «ցուրտ չարախ»ի մէջ ապրած մարդոց սրտերուն մէջ: Հայրենիքը լուսաւորելու տենչը մոռցնել տուած է ամէն անձնական թիւն: Հոգիի արիւնթիւնը յաղթած է մարմնական զրկանքներու եւ պիտութիւնները մշակները մղած սխրանքներու: Նայեցէք Գլաձորեան մանրանկարներուն եւ տեսէք թէ գոյներու ինչպիսի հրավառութիւն բռնկուած է մադաղաթներու վրայ:

Ձեռագիրը ընդօրինակող գրիչի անունին մէջ իսկ լոյս կայ՝ Լուսեր: կարգացէք ձեռագրի 145 ա էջին վրայ անոր թողուցած յիշատակարանը· «Շնորհօք Աստուծոյ կատարեցաւ աստուածաշունչ՝ ես փոյն ապիկար գրող Լուսեր ի վայելումն առաքեալ եւ ամենագով վարժապետին Ներսէսի: Գաչեմ զգաստ լուսերամիջ յիշել զքամեզ գրողիկս եւ զժառանգորդ գրիչ հզհատոր վարդապետն, եւ Աստուած չողացդ ողորմեայ: Ի թուիս Հայոց ՉՀ (1280) գրեցաւ»:

Զգլանանք կատարելու գրիչին ընդունդրանքը: Ցիշենք զինք, ինչպէս նաեւ Գլաձորի համալսարանի հիմնադիրները Անպայմա՛ն յիշենք: Որովհետեւ, եթէ չէլլային անոնք, չէինք գիտնար, որ տակաւին Հայոց գպրութեան արշալոյսին Ե. դարուն, Հայաստանի մէջ փայլած Եզնիկ Կողբացի անունով մեծ փիլիսոփան մը, որու գրուածքներէն չատեր մեզի հասած, եւ չէր հասներ նաեւ մեկնիչ «Եղծ աղանդոց»ը, զոր 1280-ին արտագրած եւ մեզի հասցուցած է «ապիկար Լուսեր: Գլաձորի գրչատան ձեռագրի վերջին կոթնած այս համեստ մարդուն մեծքէն արդեօք կրնա՞ր անցնիլ, որ իր ընդօրինակած ձեռագիրը հարիւրաւոր տարիներ ետք դուրս պիտի ելլէր «ցուրտ չարախ»էն, պիտի հասնէր Փարիզի ազգային պալատները, 1958-ին լոյս պիտի տեսնէր Ֆրանսերէն թարգմանութեամբ, բազմիցս պիտի հրատարակուէր հայերէն, պիտի թարգմանուէր աշխարհաբար, պիտի մտնէր համալսարաններու ուսումնական ծրագրերին մէջ, պիտի դառնար յաւերժացնող կամուրջ մը Գլաձորի եւ երեւանի համալսարաններու միջեւ:

Փա՛ռք Գլաձորցիներուն: Ցարգանք անոնց յիշատակին:

ԳԷՈՐԳ ԱԲԳԱՐԵԱՆ

ՊԱՅԿԱՐԱԿ

ՀԱՅՕՏ ՄԱՆ

– Իմացար նաեւ որ, շարունակեց ձերբակալուած ծերունին, այս տարուան Յունուարի 14-ին ուրբաթ գիշեր Ղորին ևս Ղորին Ս. Աստուածածին եկեղեցին թալանուեցաւ։ Ոչ մի բան չեն յաջողած տանել։

Խմբագրական յանձնախումբ

Ս. ԵԼՈՒԶԵԱՆ

Ցարդ հրատարակուած է

Ս. Ելուզեանի «Ղարաբաղի ժողովրդական հեքիաթներ» հատորը։ Գինը 1 ռուբլի։

Ստաց

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ ԵՒ ԱՒԱԳ ՇԱԲԱԹ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Ս· ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

Շաբաթ, Ապրիլ 14, Յիշատակ Յարութեան Ղազարու· -

Ժամը 4·30-ին կիրակնամուտի ժամերգութիւն կը կատարուի, որու ընթացքին Խորանին վարագոյրը կը բացուի:

Կիրակի, Ապրիլ 15, Ծաղկազարդ· -

Սկիզբ ժամերգութեանց՝ ժամը 8·45ին· Հանդիսաւոր պատարագ՝ ժամը 10·30-ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ԳԻՒՏ ԵՊԻՍԿ· ՆԱԳԱՇԵԱՆ

Դռնբացէ՛Ք՝ *ժամը 4-ին:*

Աւագ երեքշաբթի, Ապրիլ 17, Յիշատակ Տասն Կուսանաց·

Երեկոյեան ժամերգութիւն՝ ժամը 4·30-ին:

ՎԱՐԱԳԱՑ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Կիրակի, *պատարագ ժամը 10·45-ին, Դռնբացէք՝ ժամը 17-ին:*

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐԻԷՅԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Կիրակի, *սկիզբ ժամերգութեան 8, պատարագ՝ 10, Դռնբացէք՝ 18·30:*

Կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ՊՕՄՈՆԻ Ս· ԳՐ· ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝ 8,30, պատարագ՝ 10-ին, Դռնբացէք՝ 17:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ Չրջանի նոր հոգեւոր հովիւը՝

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ՔՀՆԾ· ՔԷՇԻՇԵԱՆ

Երեքշաբթի, *ժամերգութիւն՝ 17-ին:*

ՊՈՒԼՎ· OSSO — Ս· ՅԱԿՈԲ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝ 8·30, պատարագ՝ 10, Դռնբացէք՝ 16·30:*

Երեքշաբթի, *ժամերգութիւն 18·30-ին:*

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՆ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Կիրակի, *ժամերգութիւն 8,30, պատարագ՝ 10, Դռնբացէք՝ 17:*

Ս· ԹԱԴԷՈՍ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝ 8, պատարագ՝ 10:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՎԱՉԷ Ծ· ՎՐԴ· ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

(Երգչախումբը կը ղեկավարէ՝ Ժիրայր Թոմասեան, դաշնակ՝ Նորա Գաբրիէլեան):

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Կիրակի, *ժամերգութիւն, 8,30, պատարագ՝ 10:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՋԱՏԻԿ ԱԲԵՂ· ԱԻԵՏԻՔԵԱՆ

Դռնբացէ՛Ք՝ *ժամը 16·30-ին:*

ԿԵՍԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԵՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՊՈՒԽՏՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

- Տարեկան Մեծ Ճաշ -

Նախագահութեամբ Հայրենակից՝
ՕՆՆԻԿ ՊԱՑՐԱՄԵԱՆԻ

Ապրիլ 15, Կիրակի, ժամը 13-ին Հ· Բ· Ը· Միութեան «Ալէք Մանուկեան» սրահը՝

118, rue de Courcelles — 75017 Paris

Métro : Courcelles

Առաւօտեան հոգեհանգիստ՝ Փարիզի Հայոց Մայր եկեղեցին, ի յիշատակ ողբացեալ հայրենակիցներու· -

Նախկին նախագահները· - Մինաս Թադուչեան, Գէորգ Մոսոիչեան, Դանիէլ Սաատչեան, Գրիգոր Փանոսեան, Բարսեղ Տամլամեան, Սարգիս Սաղըրեան: Վարչական նախկին անդամները՝ (գանձապահ, քարտուղար, հաշուապահ) Յարութիւն Վէզիրեան, Կարապետ Գույումճեան, Գալուստ Ճիկէրճեան, Յակոբ Տալաքիւփէեան, Աւետիս Գալֆայեան, Կարապետ Սաատչեան, Սարգիս Ֆերմանեան, Եղիա Բաթըրնայեան, Լեւոն Թոքաթլեան, Քլօտ Եփրէմեան - Ճրճրեան, Բարսեղ Ճրճրեան, Բարսեղ Պօղոսեան, Զգօն Պարթևեան, Պարոյր Թուրեան: Նահատակ զինուոր՝ Հայկ Դաւիթեան, պիմատրական՝ Աւետիս Թուլումճեան:

×

Գեղարուեստական բաժին, սիրայօժար կը մասնակցին՝ Օր· Արաբսի Գմբէթեան՝ արտասանութիւն, Միհրան Էլմաեան՝ մեներգ, Գէորգ Ալեքսանեան՝ արտասանութիւն, Պէյրութցի Սիլվէն՝ մեներգ, Ռօզի եւ Վ· Նաւասարդեան: Ծանօթ թառիստ՝ Բիւզանդ Ֆրնտըֆլըեան:

Սիրով կը հրաւիրուին կեսարացի եւ այլ տեղացի անխտիր բոլոր հայրենակիցները: Ճաշագին՝ 100 Ֆ·:

ԱՂՔԱՏԱՆԱՆԱՄ

Ընկերակցութեան ընդհանուր ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի, Մայիս 24, ժամը 20-ին: Մանրամասնութիւնները յետագային:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապ· Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի ձեռնարկը, Մայիս՝ 19-ին:

×

Մոնմորանսիի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22:

×

Սէն - Ռաֆայէլի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Զորեքշաբթի, Օգոստոս 15-ին:

Մանրամասնութիւնները յետագային:

COLONIE de VACANCES de la Croix Bleue

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche

1 - des Moniteurs pour sa Colonie de Vacances de Bellefontaine (Jura)

2 - des Moniteurs et Monitrices pour son Camp d'Adolescents pour les mois de Juillet et Août

Date limite d'inscription : 16 AVRIL

Un séminaire est prévu pour les 21 - 22 - 23 Avril à la M. C. A. de Paris

17, rue Bleue — 75009 PARIS

Tél. : 824. 46. 57

ՀՕԳԵՃԱՇ

Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղը կը ծանուցանէ թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտայ Լիոնի Ս· Յակոբ եկեղեցիին մէջ կիրակի, Ապրիլ 15-ին իրենց յատկապահուած ընկերուհիներուն յիշատակին: Արարողութեան կը յաջորդէ հոգեճաշ մը, եկեղեցիի սրահին մէջ, երեցներուն համար եւ ի գիտութեան անոնց յիշատակը յարգողներուն:

Արձանագրութեան համար հեռաձայնել՝

888 - 92 - 51 կամ՝ 860 - 47 - 18

ՅԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՐՍԷՅԼ· - Վասպուրականի Հայր· Միութեան Կեդրոնական վարչութիւնը յաւակցութիւն կը յայտնէ Այրի Տիկին Մարիամ Ադամեանի եւ զաւակներուն, Տէր եւ Տիկին Ժան - Ժաք Ադամեանի եւ զուգին, Օր· Անահիտ Հացագործեանի, Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Աշճիբաշեանի եւ զաւակներուն, Տէր եւ Տիկին Ալեքսան Բարաեանի եւ զուգին, Տէր եւ Տիկին Աւետիս Նահապետեանի եւ զաւակներուն եւ բոլոր ընտանեկան պարագաներուն, իրենց սիրելի ամուսնոյն, հօր, մեծ - հօր, քեռայրին, աղգականին եւ խնամիին՝ Յակոբ Ադամեանի մահուան առթիւ:

9 JOURS EN AUTRICHE

(LE TYROL - VIENNE)

VOYAGE ORGANISÉ PAR LA CROIX BLEUE - SECTION LYON

DU 15 AU 23 MAI

Pour tous renseignements et inscriptions téléphoner jusqu'au 15 Avril :

dans la journée 888 92 51

après 20h 30 854 22 93

ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳ

ԵՒ 6-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ ՍՍ. ՀԱՒԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԻ

Կիրակի, Ապրիլ 15-ին Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբի հիմնադրութեան 6-րդ տարեդարձի առթիւ, Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ մէջ տեղի կ'ունենայ հանդիսաւոր արարողութիւն:

Կը նախագահէ, կը քարոզէ եւ կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբը իր ամբողջական կազմով եւ ղեկավարութեամբ՝ Խաչիկ Եըլմազեանի, կ'երգէ Կոմիտասեան անդրանիկ պատարագը՝ վերածուած քառաձայն երկսեռ խումբի համար Վարդան Սարգսեանի կողմէ:

Սկիզբ· ժամերգութեան 8

Պատարագ՝ 10

Պատարագէն ետք եկեղեցւոյ Ա· Ջրբաչեան սրահին մէջ կը սարքուի սիրոյ սեղան, ի պատիւ՝ հիւրերու, երգչախումբի անդամներու եւ Պ· Պ· Բարսեղ Մաշոյեանի, Գեղամ Շեխերեանի, Օրիորդք՝ Մարի Սիմոնեանի եւ Փօլէթ Օթարի, որոնք ծառայած են Մայր եկեղեցւոյս աւելի քան՝ քսան տարիներ:

Սոյն ճաշէն մասնակցել փափաքողները պէտք է ապահովեն իրենց տեղերը եկեղեցւոյս քարտուղարութեան մօտ: Հեռաձայնել՝

77 - 84 - 70

ՍՏԻՊՈՂԱԲԱՐ ԾԱՒՈՒ Է

Փարիզէն 7 քմ·, խազաղ թաղի մը մէջ, առաջին յարկի վրայ, արեւոտ սենեակ մը եւ խոհանոց մը: Ջուր, ելեկտրականութիւն: Շատ լաւ վիճակի մէջ:

Վարձու է պարտէզ մը պղտաւոտ ծառերով:

Հեռ· - 383 - 92 - 38

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊ· ԽԱՉԻ Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերուհիները, Շաբաթ Ապրիլ 14, ժամը 15-ին Մշակ· Տուն: Ներբեւոր օրակարգ:

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»

83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris

Commission Paritaire: N° 55935

Direction : ՍԵՒԱՆ SEVAN M & Mme Bédikian

RESTAURANT SEVAN

SPÉCIALITÉS ORIENTALES et ARMENIENNES

ambiance avec

BEDIK

○ *Երգչոնի վրայ կը նուագէ* ՖՐԱՆՓԻ ԳԻՆՈՍԵԱՆ

○ *Հայկ· Սեւան նուագախումբ*

եւ Ի

ՊԵՏԻԿ

իր երգերով

ԱՐՍԻԼԵԱՆ ԵՒ ՀԱՑԿԱԿԱՆ ՀԱՄԵՂ ԵՒ ՃՈԽ ՃԱՇԱՑՈՒԾԱԿ

1, bd. Carnot — 17, quai J.-B. Clément, 94140 ALFORTVILLE

tél. 376 32 19 *Fermé le lundi*

PARIS - ATHENES - PARIS

VOL CHARTER ALLER / RETOUR A PARTIR DE

1600 *Frs*

Hôtel-Club SIAGAS BEACH

à 58 km. d'Athènes *A PARTIR DE*

2570 *Frs*

FORFAIT 8 JOURS—PARIS/PARIS—SEJOUR PENSION COMPLETE, VIN INCLUS

et toutes prestations en GRECE, locations de voiture, croisières, circuits etc...

Lic. 1539

A PARIS

Voyages Vacances au Soleil

5, place André Malraux, 75001 PARIS

tél. 296 - 37 - 70

Anita BERBERIAN - TACHDJIAN

Arpi BODURYAN

A ATHENES

Armik Travel

15, rue Voulis, ATHENES

tél. 323 - 03 - 16 / 323 - 03 - 49

Mayda BERBERIAN - BARAZIAN

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
12
JEUDI
12 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՀԱՅՐԱՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.679 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.679

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

Մէյի մէջ, Լօրան Ֆապֆիուս չհամոզեց անոնք, որոնք չատ յուսախաբ մընացած են իրենց տեսակցութենէն ճար տարաբուխտ նախարարին հետ: Սէֆ - ֆի - Տէ - Թէ-ին համար՝ ոչ մէկ նորութիւն կայ, մինչ Քրազուքիի սենատքան 35 վայրկեան եաք ժողովը ձգած զացած է, «ձախողած ժամադրութիւն» մը որակելով եղածը: Առնք, առաւելաբար, իրենց յոյսը ղրած են Ուրբաթ օրուան երթին վրայ, որպէսզի զանգուածային ցոյցը տպաւորէ (այսինքն՝ ճնշում բանեցնէ): Ֆապֆիուս ղրական առաջարկ մը ըրած է սակայն, լոռենցի զործատէրերը երեք տարի վերջ պահելով ընկերային տուրքերու զործատիրութեան բաժնէն, երբ նոր աշխատանք ստեղծեն: Գործատիրութեան ազգ. խորհուրդի նախագահը՝ Իվոն Կաթազ չատ հետաքրքրական դտաւ, լոռէնի համար, այս որոշումը, որ կրնայ նոյնիսկ զործատէրեր մղել, որ երթան Լոռէն հաստատուելու:

ԹՈՒԼՈՒԶԻ մէջ, ցաւալի մէյադէպ մը պատահած է, երեքշաբթի օր, երբ Ջատի ֆրանսայի ինը զոհերու զագաղներուն առջեւ, արարողութիւն մը կը կատարէր, լ՝ ներկայութեան Պաշապատութեան նախարար՝ Շ- Էռնիւի: Ժամը 11·15ին, նախարարը, յետ մահու զինուորական չքանչան կը յանձնէ, բայց լռութիւնը կը խլէր զոհերէն մէկուն եղբայրը, որ կը նախատէր նախարարը, եւ կը սպառնար՝ «Հաչիւդ պիտի մաքրենք»: Ինչ հոգ ալ, կատզով կը խուժէր պաշտօնական անճնաւորութենէն վրայ, խորտակելով զագաղ մը, բայց նախարարին մէկ ոստիկան պահակը կը կրակէր եւ եղբայրը կը վիրաւորուէր: Կը մնար բացատրութիւններ կամ արդարացումներ փնտռել եւ կը թուի որ՝ միայն անսահման վիշտը չի բաւեր, այս պարագային, երիտասարդին արարքը հասկնալու համար, Ամէն կողմ, մէկ յստակ հարցում կայ՝ ինչո՞ւ: Ինչո՞ւ մեռան Ջատի մէջ եւ դեռ կայ ի՞նչպէսը եւ հարկ է խոստովանիլ թէ Պաշտպանութեան նախարարը իր յաջորդական եւ հակասական յայտարարութիւններով բոլորովին պղտորեց մտքերը: Իսկիւ հետաքրքրուած է վիրաւորուած երիտասարդին վիճակով եւ այցելած ալ իրեն՝ հիւանդանոցը: Ընտանիքը (7 եղբայր, 2 քոյր են) կ՝ըսէ թէ խելագարութեան պահ մը ունեցած է, խոր ցաւին, կ՝ուզէր դիտնալ թէ եղբայրը ի՞նչ բանի համար մեռաւ, Էռնիւ պատասխանեց՝ Ֆրանսայի համար, բայց այս պարզային, այնքան ալ համոզիչ բացատրութիւն մը չէ, ոչ ալ՝ մխիթարիչ:

ՔԱՄԲՐՈՒՆԻ ձախողած պետական հարուածը բաւական չատ զոհեր պատճառած է, ըստ նոր հասած լուրերու: Կը պարզուի որ բուռն բախումներ տեղի ունեցած են եւ կ՝ըսուի թէ 500-էն 1000 մեռեալ ալ կրնայ ըլլալ: Ծանօթ չէ ձերբակալութիւններու թիւը, բայց կը թուի թէ բաւական մեծ է ասոնց ալ թիւը: Վերջին ապստամբները յանձնուած են, առջի օր, իրենց զեկավարին՝ զնդ. Սալէհ Իպրահիմի ձերբակալութենէն եաք:

ԹՈՒՆՈՒԶԻ ութսունամեայ նախագահը Լիոն եկած է, վիրաբուժական զործողութեան ենթարկուելու համար fաթա - յաքթի (աչքի վարագոյր) փրոֆ. Ժաք Նաւէօի կողմէ, որ մեծ համբաւ վայելող մասնագէտ մըն է, այդ ճիւղին մէջ:

ՀՈԼԻՎՈՒՏԻ մէջ, առջի օր տեղի ունեցաւ չարժանկարի 56-րդ օսքարներու բաշխումը: Ճէյմս Պրուքի Թանտր փասիոն ֆապաւէնը հինգ օսքարի արժանացաւ (լաւագոյն ֆիլմ, լաւագոյն բեմադիր, լաւագոյն դերասանուհի - Շըրլէ Մք· Լէյն - լաւագոյն արական 2-րդ դեր, լաւագոյն սենարիօ): Ֆրանսա կը մխիթարուի մէկ օսքարով, Ընորհուած Միչէլ Լէրկրանի ենթ֊ Ֆիլմին երաժշտութեան համար: Միչէլ Լէրկրան, 52 տարեկան, զաւակն է Ռեմոն Լէրկրանի եւ Մարսէլլ Տէր - Միքայէլեանի, Փարիզի երաժշտանոցի սոլֆէժի Ա. մրցանակի արժանացած է 12 տարեկանին եւ առմոնիի՝ 15 տարեկանին, ապա՝ Հռոմի մրցանակ եւ փայլուն ապարէզ մը, մրցանակներով լեցուն:

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ողիմպիականի ազգ. կոմիտէն կը պատռնայ չմառնակիզիլ Լոս - Անճըլըսի Ողիմպիականներուն, այն պատճառաբանութեամբ որ Միացեալ - Նահանգները այդ խաղերը կ՝օգտագործեն «քաղաքական կոմնակալ չահերու», ինչ որ վրդոված է Ամերիկացիները եւ ուրիշներ:

Նաեւ Ներկայացուցչական ժողովի 54 անդամներ դիմում ըրած են ողիմ - պիական միջազգային կոմիտէին, որ մերժէ ՊԱԿ-ի ճանաչման որեւէ դիմում, ինչպէս նաեւ պաղեստինեան խումբի մը մասնակցութիւնը:

ՎԷՆՍՈՊՐի մէջ (Տոմի այդ վիւզաքաղաքին անունը ճիշդ այդպէս է այսինքն՝ գինիի ժուժկալ) քաղաքապետը արգիլեց ուիւքին, թազապետական հրովարտակով, այգեպաններու ասոնին ընթացքին: Ամելը արգիլուած չէ, պայմանաւ որ միայն ուսմիայն գինեքի՝ 15 տարեկանին եւ առմոնիի՝ 15 տարեկանին, ապա՝ Հռոմի մրցանակ եւ փայլուն ապարէզ մը, մրցանակներով լեցուն:

ԽՈՐՀ. ՄԻՈՒԹԵԱՆ ողիմպիականի ազգ. կոմիտէն կը պատռնայ չմառնակիզիլ Լոս - Անճըլըսի Ողիմպիականներուն, այն պատճառաբանութեամբ որ Միացեալ - Նահանգները այդ խաղերը կ՝օգտագործեն «քաղաքական կոմնակալ չահերու», ինչ որ վրդոված է Ամերիկացիները եւ ուրիշներ:

Նաեւ Ներկայացուցչական ժողովի 54 անդամներ դիմում ըրած են ողիմ - պիական միջազգային կոմիտէին, որ մերժէ ՊԱԿ-ի ճանաչման որեւէ դիմում, ինչպէս նաեւ պաղեստինեան խումբի մը մասնակցութիւնը:

ՈՒԽՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ՝ ԻՍՓԵՆՏԵՐՈՒՆ

—×—

Շուրջ 85 հոգինոց ուխտաւորներու խումբը, որ Հինգշաբթի, Մարտ 29-ին, երկու օթօպուսներով Պոլիսէն Իսքենտերուն մեկնած էին Ապրիլ 2-ին, քաղաքս վերադարձան կէսօրէ յետոյ:

Ճամբը առաջին օրը պիչերած է Նիկոմէ քաղաքը եւ յաջորդ օրը չրջած է նոյն քաղաքի մօտիկ Բերիստէմա կոչուած հովիտը, ուր կան պատմակրօնական յուշարձանները, նման կէսօրմէն հովիտին: Նոյն օր, կէսգիչերէն յետոյ հասած են Իսքենտերուն: Շարաթ առաւօտ Ս. Պատարագ մատուցուած է Իսքենտերունի Ս. Քառասուն Մանկանց եկեղեցւոյ մէջ, ձեռամբ Պատր. փոխանորդ Շնորհք Ա. Քհնյ. Մուրատեանի:

Քարոզած է Պատրիարքարանի դիւանապետ Մեսրոպ Վրդ. Մուճաֆեան, Քառասուն Մանկանց հաւատքին վկայութեան մասին: Միաժամանակ Պատրիարք Հօր կողմէ իրեն յանձնուած լանջախաչը տըւած է Տիարպաքըրի հոգեւոր հովիւ՝ Վարագ Քհնյ. Պէյլէրեանի:

Նոյն օր կէսօրէ յետոյ խումբը այցելած է Գըրըքխան, ուր տեղւոյն Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ մէջ կատարած են հակիրճ եւ յուզիչ պաշտամունք մը, որմէ յետոյ ուղեւորուած են Անտիոք եւ իջեւնած են պանդոկ:

Կիրակի առաւօտ, այցելած են տեղւոյն մօտակայ Ս. Պետրոս Առաքեալի Քարայր - մատուռը եւ փոքր ատօքէ մը յետոյ ճամբայ ելած են դէպի Վաքըֆլը զուտ հայաբնակ դիւղը: Նոյն օր դիւղի Ս. Աստուածածին մատրան մէջ պատարագած ու քարոզած է Մեսրոպ Վրդ. Մուճաֆեան «Յամենայն ժամ ազօթս արարէ՛ք» բնաբանով: Ցաւարտ պատարագի դէմ առուորութեամբ հինգ հոգեւորականներու, ուխտաւորներու եւ դիւղացիներու պատկառելի թափօրով առաջնորդուած են դիւղի վերեզմանատունը, ուր կատարուած է ընդհանուր հոգեհանգիստ: Կէսօրուան ճաշը դիւղացիներու հետ ընելէ ու անոնց հետ մտերիմ տեսակցութիւններէ յետոյ ուխտաւորները ճամբայ ելած են եւ դրեթէ 24 ժամերու միանուագ ճամբորդութենէ մը յետոյ Ապրիլ 2-ին, հասած Պոլիս կրօնական պարտականութիւն մը կատարած ըլլալու հոգեւոր ուրախութեամբ եւ առանց որեւէ միջադէպի կամ դժուարութեան ճամբորդած ըլլալու գոհունակութեամբ:

«ՄԱՐՄԱՐԱ»

ԵՐԵՒԱՆ ◄► ՓԱՐԻԶ ՀԵԹԱՏԻՊ

ԵՐԵՒԱՆ (ԱՐՄԷՆՓԷՍ ՄԱՐՏ 30 - ԱՊՐԻԼ 9)

«ՅՈՒՆԱՆ ԱԻԵՏԻՍԵԱՆԻ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ» ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՄՐՑԱՇԱՐՔԻ ԲԱԺԱԿԸ ԵՐԵՒԱՆԻ «ԱՍՏՂ»ԻՆ

Հոկտեմբերեանի մէջ տեղի ունեցած են «Յունան Ափետիսեանի յիշատակին» նուիրուած ռանդեվուական բաժակի մրցում - ներ: Բաժակը չահած է Երեւանի «Աստղ» խումբը, աւարտականին 1-ի դէմ 4 կէտով յաղթելով տեղւոյն «Սպարտակ»ի, զոր կը մարզէ «Արարատ»ի նախկին մարզիչը՝ Արկադի Անդրէասեան: Երրորդ հանդիսացած է Դիլիջանի «Իմպալա»ն, չորրորդ՝ Երեւանի «Ալմաստ»ը: Հինգերորդ անգամ տեղի ունեցած այս մրցաշարքին մասնակցած են տասը խումբեր: 1980-ին առաջին յաղթականն էր Երեւանի «Արարկիր»ը, իսկ յաջորդ երեք տարիներուն բաժակը չահած էր Արովեանի «Կոտայք»ը:

×

ԱԼԲԵՐ ՄԿՐՏՉԵԱՆԻ ՆՈՐ ՇԱՐԺԱՆԿԱՐԸ

Բեմադիր Ալբեր Մկրտչեան կը պատրաստէ նոր չարժանկար մը՝ «Հէքեաթի տարը», ուր կը ներկայացուի հայկական փոքր քաղաքի մը յետ - պատերազմեան առաջին տարիներու առօրեայ կեանքը: Բեմադիրը, որ նաեւ բեմանիւթին հեղինակն է, դիտել տուած է թէ այս ժապաւէնը չարունակութիւնն է իր «Հին օրերի երգը» չարժանկարին, որ անցեալ տարի Լենինգրադ տեղի ունեցած 16րդ համամիութենական փառատօնին արժանացած էր մրցանակի: Ալբեր Մկրտչեանի ռազմա - հայրենասիրական թեմայով պատրաստած այլ չարժանկարներն են «Յուշարձան», «Լուսանկարը» եւ «Քարէ հարսը»:

×

ԼՈՒՍԻՆԷ ԶԱՔԱՐԵԱՆԻ ԵՐԳԱՀԱՆԴԷՍՆԵՐԸ ԿԻՊՐՈՍ

Հայաստանի ժողովրդական արուեստագիտուհի Լուսինէ Զաքարեան եւ դաշնակահարուհի Մարիաննա Յարութիւնեան վերջերս Կիպրոս այցելելով հանդիսպուրներ ունեցած են հայկ. վարժարաններու աշակերտութեան, երաժիշտներու եւ մտաւորականներու հետ: Երգչուհին երկու երեկոյթներ տուած է Նիկոսիոյ Մելղոնեան վարժարանին մէջ: Հանգիսականները կալ մը եղած է «Տըլէ Եաման» երգին մշակումը, զոր Ալեքսանդր Յարութիւնեան կատարած է յատկապէս այս ուղեւորութեան համար: Ի պատիւ հիւրերուն, վարժարանին երգչախումբը (դեկավար՝ Սեպուհ Աբգարեան) համերգ մը տուած է: Երգչախումբը դալ տարի համերգներ կուտայ Երեւանի մէջ:

×

ՎԱՀԱՆ ՏԷՐԵԱՆԷՆ ՀԱՏՈՒՆՏԻՐ ՄԸ ՎՐԱՑԵՐԷՆ

Թիֆլիսի «Նակադուլի» («Աղբիւրիկ») մանկա - պատանեկան հրատարակչականը լոյս ընծայած է Վահան Տէրեանէն հատընտիր մը՝ «Սիրա - ծաղիկ» խորագրով, վրացերէն: Գիրքին յառաջաբանին մէջ բանաստեղծ - թարգմանիչ Մօրիս Փոցխիչվիլի գրած է, թէ դիտակցարար խուսափած է Վահան Տէրեանի բանաստեղծութիւններու ակադեմական - ժառանգաւորական դասակարգումէն: Վահան Տէրեան, որ ծնած է Վրաստանի Ախալցխա վայրերէն Գանձա գիւղը, մանուկ հեռաքրքրութիւն մը ցոյց տուած է պէպի վրաց ժողովուրդն ու անոր մշակոյթը: Տակաւին ուսանող Պետերբուրգի համալսարանի արեւելեան լեզուներու բարանը, ան՝ իր ուսուցչի, ակադ. Նիկողայոս Մառի թելադրանքով ձեռնարկած է վրացի մեծ բանաստեղծ Շոթա Ռուսթավելիի «Ընձեռնաւորը» պոէմի թարգմանութեան: Մօրիս Փոցխիչվիլի կարեւոր աշխատանք կը տանի հայ ղրականութեան լաւագոյն նմոյշները վրաց ժողովուրդին ներկայացնելու տեսակէտէն: Շնորհիւ անոր թարգմանութիւններուն վրացի ընթերցողը ծանօթացած է Ցովհաննէս Թումանեանի, Աւետիք Իսահակեանի, Եղիշէ Չարենցի, Ցովհաննէս Շիրազի, Պարոյր Սեւակի, Համօ Սահեանի եւ այլոց գործերուն:

×

ՎԵՐԻՆ ԱՐՏԱՇԱՏԻ ՁԱՐԳԱՑՈՒՄԸ

Վերին Արտաշատ գիւղի համագործակցականը, որ Անդրկովկասի մէջ ծանօթ է իր խաղողագործներու եւ այգեգործներու յաջողութիւններով, այս տարուընէ կը դառնայ նաեւ Պետութեան անասնապահական մթերքի մեծ մատակարարը: Տնտեսութեան զուտ եկամուտներով, որոնք անոր հիմնադրութենէն ի վեր հասած են մրցանիշ գումարի՝ գրեթէ երեք միլիոն ռուբլիի, հոն սկսած է հզօր համադրումի մը չինարարութիւնը, որ նախատեսուած է քանի մը հարիւր գլուխ մեծ եղջերաւոր անասուններու համար: Այդ տնտեսութիւններու կառուցման, բուսած է համագործակցականի նախագահ Պեսիկ Պետրոսեան, մենք ձեռնարկեցինք գիւղի ընկերային - տնտեսական զարգացման ընթացիկ հնգամեակի (1981 - 1985) ծրագրի իրականացման չրջափակին մէջ:

Վերին Արտաշատ չատ փոխուած է վերջին քառորդ դարու ընթացքին: Ունի փոքր քաղաքի մը բոլոր յարմարութիւնները: Եկամուտներու առնուազն քառորդը կը յատկացուի գիւղացիներու ընկերային - տպրելակերպի եւ մշակութային պահանջքներու դոհացման համար: Գիւղը կառուցուած են մշակոյթի մեծ տուն մը, առեւտրական համադրոյթ մը, դըպրոցներ եւայլն: Բնակարանները ունին էլեկտրականութիւն ու բնական կազ: Բնակչութեան մեծ մասը ունի սեփական կառք ու գոնուաղ հեռատեսիլ:

×

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎԸ

Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիայի վերջերս գումարուած տարեկան ընդհանուր ժողովին պարգեւները յանձնուած են կարգ մը գիտնականներու: Այսպէս, «Մեծարման գիր» տրուած է ակադ. Արտաշէս Առաքելեանի, բեղուն եւ հանրօգուտ իր գործունէութեան ի գնահատութիւն: Գիտութեան զարգացման իրենց բերած նպաստին համար «Վաստակագիր» չնորհուած է Ակադեմիայի թղթակից - անդամներ Ալեքսանդր Թալալեանի, Կոստան Կոստանեանի, Գէորգի Տէր - Սահակեանի, պատմաբան Ցովհաննէս Ինճիկեանի, Նաւարդ Պառնասեանի, Ալմաստ Զաքարեանի: Խումբ մը գիտնականներ պարգեւատրուած են «Գովեստագիր»ով: Ժողովի ընթացքին Ակադեմիայի նախագահ վերընտրուած է Վիկտոր Համբարձումեան:

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ԹՂԹԱՏԵԼՈՎ ՄԱՄՈՒԼԻ ԷՋԵՐԸ

Հայաստանի մամուլը, գլխաւորաբար Սով. Հայաստան օրաթերթը, խմբագրա - կաններով եւ յօդուածներով կ'արծարծէ ընթացիկ հարցեր: Ուրեմն, հասկաքաղը, «Ծառայ»ի ընթերցողներուն համար ան - կասկած, չահեկան է:

Օրաթերթը, խմբագրականով մը դիտել կուտայ, իրրեւ բացայայտ իրողութիւն, թէ հողին պարարտացումը կ'աւելցնէ անոր բերքը: Կը մատնանշէ գնահատելի երեւոյթ մը, այն թէ ամէն տարի, չօչափելի կերպով կը վերակատարուին պա - րարտանիւթեր դաշտ փոխադրելու եւ զանոնք օգտագործելու սահմանուած ծր - րագիրները: Կը թուէ օրինակներ բերքի բարձրացումին ուղղութեամբ՝ հոս ու հոն: Ցատկապէս, նախանցեալ տարուան համեմատութեամբ: Անդին, կը մատնա - նշէ թերագնահատումներ, նոյնպէս կա - րեւոր: Կ'ըսէ, օրինակներու կարգին, թէ դամպրը, - դամին ալրը, - որոշ վայրե - րու մէջ տարիներ չարունակ կը մնայ փերմաճերի բակում կուտակուած, որը որակազրկւում, կորցնում է իր արժէքը: Երբեմն ալ, - յաճախ, - անխելահաս ձե - ւով կ'օգտագործուին պարարտանիւթերը, առանց նկատի առնելու հողին պահանջ - ները: Կ'եզրակացնէ, - պարարտ հողը, բերքի հողը առատ բարիքներ առանձ - նալու գլխաւոր նախապայմաններէն է:

Հրայր Թադեւոսեան, հիդրօ երկրաբան ջուրի մասնումներուն մասին կ'արտայայ - տուի, երկրի մը մէջ, ուր ասիկա կը նը - կատուի սակաւ: Շոայլութիւնն չէ՞, արդ - եօք, այն փաստը, որ Արարատեան դաշ - տին մէջ կ'օգտագործուին երկու հազար ջրհորներ՝ արտեզեան: Աւելի մտահոգ կը նկատէ այն իրողութիւնը, թէ այժմ մեծ թիւ ներկայացնող անտեսութիւննե - րու մէջ գոյութիւն ունին 20 - 25 եւ, նոյնիսկ աւելի ցայտող հորեր, որոնց ջու - րերով կարելի կը դառնայ ո՛չ միայն ա - պահովել տուեալ կոլտնտեսութիւններուն պահանջները, այլեւ կարգի դնել տասնա - պատիկ աւելի բնակչութիւն ունեցող բը - նակավայրերուն ջրամատակարարումին խնդիրը: (Այս ուղղութեամբ, անցողակի յիշեցնենք, թէ Ջրամատակարարումի Հարցը ընդհ. խորագիրին տակ, անցեալ տարի, «Ծառայ»ի Հոկտեմբեր 18-ի թի - ւով կը ներկայացնէինք *Սով. Հայաստան* օրաթերթի թղթակիցին հարցազրոյցին հիմնական կէտերը՝ երկրաբանութեան վարչութեան փոխ - տնօրէն Մացակ Գաս - պարեանի պատասխանութեամբ): *Այս վերջինը, ինք եւս երկու հազարի մօտեցող արտեզեան հո - րերու գոյութիւնը կը մատնանշէր Արա - րատեան դաշտավայրին մէջ, գանոնք չատ գանելով: Կ'աւելցնէր, - Արարատեան դաշտի արտեզեան աւազանի ջրերի օգտա - գործման կուլտուրան ցածր է, մեծ է դր - րանց կորուստը:*

Մ. Յակոբեան, օրաթերթին մէջ կ'ար - տայայտուի Դրուժինաներու մասին: (Ռուսերէն՝ Տրուժինիկի, Հայաստանի մէջ, պաշտօնապէս կ'անուանուին՝ Հասա - րակական կարգի պահպանութեան կամա - ւոր ժողովրդական դրուժինաներ: Ջրի կ'աշխատին: Գրեթէ կը պարտադրուի Համայնավար շարքայիններու՝ կողմնակի միջոցներով: Կամաւորները, առանց ա - կընկալութիւններու չեն անդամագրուիր: Կ'օգնեն, ոստիկաններուն, կամ՝ ինչպէս կ'ըսուին՝ միլիցիաներուն): *Փակագիծի մէջ դրուած մատնանշումները՝ մեր կողմէ:*

Յօդուածագիրը կը մատնանշէ, թէ այս չարժումը 25 տարուան անցեալ ունի: Եւ ինչպէս Խոր. Միութիւն, նաեւ Հայաս - տան, ասոնք, - դրուժինաները, - կարե - ւոր դեր կը կատարեն օրինապահութեան ուղղութեամբ:

Բաց նամակի օր ընդհ. խորագիրին տակ էջ մը կը յատկացնէ Սով. Հայաստան օ - րաթերթը, Թումանեան հրջանին մասին: Քաղաքացիներ կ'արծարծեն հարցեր: (Ձշդենք, թէ հրջանը կը կազմուի 1930 Սեպտեմբեր 9-ին. կեդրոնը՝ Ալավերդի, Երեւանէն 191 քիլոմեթր հիւսիս):

Նամակագիր մը ուրախալի կը դտնէ քաղաքին կառուցումին արագ թափը, դեղեցկացումը, ինչպէս կ'ըսէ ան: Կ'ա - ւելցնէ, թէ վատն այն է, որ մեզի ինչ - որ չափով ետ ենք մնում հոգեւոր կ'ուլ - տուրայով: Կ'ըսէ, թէ քաղաքին բնակիչ - ները դլխաւորաբար հեռատեսիլով իրենց ժամանակը կ'անցընեն: Ինչո՞ւ երաժշտա - կան, թատերական խումբեր չեն այցելեր Ալավերդի: Կ'առաջարկէ, որ մշակոյթի տուները աշխուժացնեն իրենց գործու - նէութիւնները:

Դեղի սովխոզի անօրէնը ըսելէ ետք, թէ Դսեղ, այսինքն՝ Յովհ. Դումանեանի ծննդավայրը, Հայաստանի ամէնէն մեծ դիւղերէն մէկն է, կ'ընդդծէ, թէ ասիկա մինչեւ հիմա ապահովուած չէ խմելու ջրով, չի լուծուում նաեւ գազիֆիկացման հարցը: Դսեղ կ'այցելեն մեծ թիւով զբո - սաշրջիկներ, հետեւաբար, անհրաժեշտ կը նկատէ պանդոկի մը հաստատումը՝ Լոռիի իւրայատուկ խոհանոցով, ճաշատեսակ - ներով:

Ուրիշ մը կ'ըսէ, թէ կարելի չէ՞ տուեալ քաղաքին մօտերը այսպէս կոչուող ազ - գային գրօսայգի մը հիմնել, չրջանին դի - մագիծը ներկայացնող բոլոր տեսակի ծա - ռերով, բոյսերով: Քանի որ վերջին տա - րիներուն կարեւոր չափանիշով, աստի - ճանով պակսած են մետաղագործատան արտահանած բնութիւնը աղտոտող նիւ - թերը, անոր բառով արտաւետումները: Անտառատնտեսութեան պետական կոմի - տէին նախագահին տեղակալը կը պատաս - խանէ, - դրա հիմնումը կապուած է փի - նանսական մեծ ծախսերի եւ ընդարձակ

Սահակ - Մեսրոպ ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲԻ ՃՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

- ՄԱՐՍԷՅ -

1977-ի Նոյեմբերին է որ հիմը դրուե - ցաւ Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբին: Ս. Սահակ-Մեսրոպ Ս. Թարգմանչաց եկե - ղեցւոյ վարչութիւնը Գերմանիոյ Տորթ - մունտ քաղաքէն, ուր տեղւոյն երաժըշ - տանոցին մէջ ուսուցչական պաշտօն կը վարէր, հրաւիրեց երիտասարդ երաժիշտ, խմբավար ուսուցիչը Յաչիկ Ելմազեան կազմելու համար երգեցողական խումբ մը: Յաչիկ Ելմազեան խմբավարի իր ա - ռաջին քայլերը ըրած էր Պոլիս, դեկա - վարելով «Յաչտուրեան» երգչախում - բը: Լաւագոյն ձեւով կիրարկելու համար այս դեղեցիկ ծրագիրը, եկեղեցւոյ վար - չութիւնը կեանքի կոչեց անօրէն մար - մին մը՝ գլխաւորութեամբ Արշամ Պա - զայեանի: Շուտով տասնեակ երիտասարդ - երիտասարդուհիներ, Վ. Սարգսեանի «Արմէնիա երգչախումբի» նախկին ան - դամներ արձանագրուեցան եւ անդամնե - րու թիւը հասաւ հարիւր քսանի: Երգչա - խումբը սկսաւ պատրաստել Եկմալեան քառաձայն պատարագը մասնաւորապէս, զոր երգեց, առաջին անդամ, իր հիմնադ - րութեան Ա. տարեդարձին, 1979 Յուն - ւար 21-ին: Իր առաջին համերգը տուաւ Մարսէյլի Օփերային մէջ, 1979 Յունիս 25-ին, մասնակցութեամբ երգչուհի՝ Լու - սինէ Զաքարեանի: Յետոյ տուաւ բազմա - թիւ համերգներ զանազան քաղաքներու մէջ՝ Փարիզ, Լիոն, Վալանս, Նիս, եւ - այլն, ներկայացուց հայ երգը օտար չրր - ջանակներուն մէջ: 1983, Յունիս 5-ին, Մարսէյլի մէջ իր երրորդ ելոյթին առի - թով հանդէս եկաւ փիլարմոնիք նուագա - խումբի ընկերակցութեամբ եւ մասնակ - ցութեամբ երգիչ Ռընէ Մասիսի եւ դաշ - նակահարուհի Թիւլիէթ Ելմազեանի, որ իր աշխատանքի դնահատելի բաժինը ունի հաղատարածութեան յատկացման հետ: Ներկայիս, երկուքն ալ կը պակսին:

Շրջանը պատմական յուշարձաններով հարուստ է: Յայսօր հաշուի առնուած են մեծ եւ պզտիկ աւելի քան 3500 յուշար - ձաններ: Ընթերցող մը կը հարցնէ, թէ ինչո՞ւ անտես կ'առնուի միջնադարեան հոյակապ չինութիւններէն Քոբայրի եկե - ղեցին, այսինքն՝ վերանորոգումի չեն - թարկուիր: Պատասխանատու մը դիտել կուտայ, թէ տարիներու ընթացքին ամ - բողջովին կամ մասնակի կերպով վերա - կառուցուած են ու կոնսերվացուել են (բառը Արշամ Այվազեանինն է՝ *վարիչը Հայաստանի պատմութեան եւ կուլտուր - բայի յուշարձանների պահպանման եւ օգտագործման վարչութեան...) մօտա - ւորապէս 50 յուշարձաններ: Ասոնցմէ են օրինակ, Հաղպատի, Սանահինի հոյակա - համալիրները, Ախթալայի, Օձունի, Դր - սեղի յուշարձանները, Սանահինի կո - մուրջը եւայլն: Մատնանշուածն ալ ու - շադրութեան առարկայ կը մնայ: Դրե - բախտաբար, ինքնաշարժի ճամբայ չկայ, որով անկարելի կը դառնան նորոգու - թիւնները: Բայց կը նախատեսուի պա - տրաստել մինչեւ 1987:*

Այլ քաղուածքներ՝ յաջորդաբար:

Ժ. Մ.

Քաղուած օրաթերթին Մարտի թիւ - րէն:

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Ո՞ր հարցումներու պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Այլեւս հասած ենք տեղ մը, ներկայ աշխարհի քաղաքակիրթ կոչեցեալ չրջա - նին մէջ, ուր բնակչութեան կէսը կամ կէսէն աւելին - կիները - անպայման պէտք է ենթարկուին զօրակոչի եւ պար - ծունէութեան, հասարակական կեանքի բոլոր մարզերուն մէջ: Եւ այս չի նշանակեր միայն իրրեւ «ծառայ» կամ օժանդակ, այլ կը նշանակէ նաեւ որ կիները պէտք է ունենան պատասխանատու դիրքեր, վարչական մարմիններու մէջ:

Ապա, փրոֆ. Զորպաճեան յայտնեց իր մտահոգութիւնը մտաւորականութեան հարցին մասին: Ձիշդ չդտաւ այն ենթադ - րութիւնը կամ հաստատումը, որ մտա - ւորականը կարեւոր անձ չէ հայ իրակա - նութեան մէջ: Գոնէ հայ ժողովուրդի ա - րդի մէկ հատուածին մէջ յարգանք կայ մտաւորականութեան հանդէպ. կան նաեւ ակնկալութիւններ: «Պատահած է», ըսաւ ան, «որ հայ անհատ մը հարցնէ լինի թէ լ'նչ պէտք է ընել, այս կամ այն բարդ հայկական հարցը լուծելու համար: Երբ անկեղծօրէն ըսած եմ, որ չեմ գիտեր, մարդը յայտնօրէն յուսախաբ եղած է: Այլ խօսքով, կայ հատուած մը գոնէ, որ մեծ ակնկալութիւններ ունի հայ մտաւո - րականութենէն: Ուրեմն, եզրակացուց, մտաւորականը պէտք է հետեւ մնայ զուտ վերացական նիւթերէ, պէտք է ըլլայ պա - րբի մէջ, պէտք չէ հետեւ պահէ լինք - գինք եւ պէտք չէ տեղի տայ իր զգացած օտարացման (ալիընէյշըն)ի զգացումին: Անկասկած որ կարեւոր է արխիւներու մէջ աշխատիլը, սակայն չի բաւեր: Կին - սական է նուիրումը պայքարին:

*Ապա արուեցաւ Մայքըլ Կարապետեա - նին: Մինուդով Սան - Ֆրանսիսքոյի, հա - յութենէն հետեւ մեծցած հայ փաստաբա - նը անցեալ երեք - չորս տարիներուն է որ սկսած է մօտենալ իր հօրենական ընտա - նիքէն անդին գտնուող հայ իրականու - թեան: Գրած է գրքոյկ մը Ամերիկայի հե - ռաւոր չրջաններուն մէջ ապրող փոքրա - թիւ Հայերու մասին (Իթահա, Մոնթանա, Միննեսոթա): Գրքոյկին մէկ մասը հրա - տարակուած է Արարատ անդլիատառ ամ - սաթերթին մէջ: Ներկայիս վարիչն է Սիերրա Գլապ կազմակերպութեան (250·000 անդամ վճարովի) Նիւ Եորք - Նիւ - Ինկլընտ չրջանի Գրասենեակին: Կը պաշտպանէ բնութիւնը՝ անփոյթ եւ անխիղճ կերպով քաղաքակրթութիւն կամ ուղեչինութիւն կատարողներէն: Պ. Կա - րապետեան չնորհակալութիւն յայտնեց Զօրեան Հիմնարկի վարչութեան, որ ի - րեն պէս համեմատաբար անծանօթ Հայու - մը հրաւէր ուղղած է, մասնակցելու խօ - սակցութեանց: «Իմ կեանքս կարելի է երկու օրինակներ քաղել», ըսաւ ան, «որոնք կրնան բան մը աւելցնել այսօր - ւան նիւթին: Նախ կ'ուզեմ չեչտել թէ որքա՜ն մեծ դեր կը խաղան անձնական միջոցներով փոխանցուած, անձնական փորձառութեանց պատմութիւնները՝ հա - յապահպանութեան գործին մէջ: Երբ ինքզինքիս հարց կուտամ թէ ի՞նչն է որ ինծի կը կապէ հայութեան, ստիպուած եմ եղրակացնել՝ ծնողքիս, մեծ հօրս, մեծ մօրս պատմած պատմութիւնները, - ոչ անպայման ջարդերու հետ կապ ունեցող, այլ նաեւ այն փորձառութեանց մասին, ո - րոնք՝ դժուար, երբեմն՝ դրական, որոնք զգացին ու ապրեցան իրենք իրրեւ սփիւռ - քացրիս Հայեր: Ուրեմն, եզրակացուց ան, «Ամերիկահայութեան կազմակերպ - մարմինները պէտք է հարց տան, թէ ին՞չ պէ՞տ կարելի է փրկել այս պատմութիւն - ները՝ ձայներիզներու եւ վիտէոյի վրայ ու փոխանցել նոր սերունդներուն: Յարց - կատարուած ճիգերը չատ քիչ են: Եւ կը զգացին միայն եզեռնի Զկո՞ն ուրիչ փորձառութիւններ, - կան կայ, օրինակ, Ֆրէզնոյի Հայերուն ապ - րած խարտեականութեան դառն փորձառ - թիւնը»: Պ. Կարապետեան նոյնիսկ թե - լադրեց որ վիտէոն չի բաւեր: Կան տե - ղեր - անճեր որոնց պէտք է մտիկ ընել իրրեւ անձ, որովհետեւ չատ լաւ կը պատ - մեն: Կարելի չէ՞ որ տարեցներ եւ երի - տասարդներ մէկտեղուին՝ պատմութիւն - ներ պատմելու եւ ունկնդրելու համար, հարցումներ հարցնելու համար, եւայլն: Շեչտեց, որ երբեք պէտք չէ տատրաղ - նահատել զգացականութեան կարեւորու - թիւնը:

Ապա, ուշադրուած, Պ. Կարապե - տեան երկար տասն խօսեցաւ ժողովուր - դը կազմակերպելու, մանաւանդ ամերի - կահայ անհատը խաղաթացիի վերածելու կենսական գործին մասին:

(Շար. 10)

— ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ —

Նիւ ԵՈՐՔի մէջ, Մարտ 23-ին, իր մահկանացուն կնքած է ընկ. Նորայր Մանկիանեան։ Ծնած էր 1920-ին՝ Մու-ժումպար (Պաբելաստան)։ Նախակրթութիւնը ստացած է Թաւրիզի Հայկազեան Թամարեան վարժարանը, ապա՝ ամե-րիկեան գոլէժ։ 1940-ին փոխադրուելով Թեհրան՝ մասնակցած է Մշակութային Միութեան կազմութեան, որ յետագային վերածուեցաւ «Արարատ» Մարմնակրթական եւ Մշակութային Կազմակերպութեան։ 1947 - 1950 եղած է նախագահը անոր։ 1950-ին հաստատուելով Միացեալ - Նահանգներ եւ իր առեւտրական գործերուն առընթեր եռանդագին «Ամերիկայի Ձայն»ի Նիւ - Եորքի թղթակիցը։ Աշխատակցած է «Հայրենիքի՝ գրական - քննադատական յօդուածներով։ Հիմնադիրն էր Նիւ - Եորքի Իրանահայ Միութեան, որուն նախագահը եղած է 25 տարի։ Անդամ էր Հ. Յ. Դ. Նիւ - Եորքի կազմին։

×

Նիւ ՃԸրՋիի ամէնօրեայ հայկական վարժարան այցելած են (Մարտ 5-ին) Հայաստանէն ժամանած մտաւորական-ներ՝ Շահէ Վարսեան, Պետրոս Բեդիրեան, Արաքսի Աւագեան եւ Անժէլ Քիւրքճեան։ Ողջոյնի խօսք արտասանած է տեսուչը՝ Գրիգոր Փիսէճեան։ Աշակերտները գործադրած են գեղարուեստական յայտագիր մը՝ արտասանութիւններով եւ երգերով։ Ծօսք առնելով տիկին Շահէ Վարսեան անդրադարձած է Հայաստանի նուաճումներուն եւ աւելցուցած. «Մեր փափաքն է, որ դուք հայերէնը լաւ սորվիք, լաւ Հայեր ըլլաք։ Հայաստան ձերն է, ան կը պատկանի բոլոր Հայերուն։ Վստահ ենք որ օր մը, երբ ժամանակը յարմար ըլլայ, բոլորդ ալ հոն պիտի երթաք եւ հոն հաստատուիք»։

×

ԹԵՀՐԱՆի Հայ Ակումբին մէջ, Մարտ 8-ին, տօնուած է Իրանահայ Գրողներու Միութեան 23-րդ տարեդարձը։ Բացումը կատարած է Միութեան նախագահը՝ Արէն Մամեան, տեղեկութիւններ տալով Միութեան գործունէութեան մասին։ Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը, բաղկացած երգերէ, արտասանութիւններէ եւ նուագներէ։ Փակման խօսքը արտասանած է Արտակ Արք.։

×

ՀԵԼԻՈՊՈԼՍՈՑ «Ցուսաբեր» ակումբին մէջ, Մարտ 18-ին, տեղի ունեցած է հայ կնոջ նուիրուած երեկոյթ մը։ Բացումը կատարած է տոքթ. Սուրէն Պայրամեան, անդրադառնալով հայ կնոջ դերին։ Առաջին խօսողը՝ Սոնա Պայրամեան, ներկայացուցած է «Հայուհին եւ հայ ազատագրական պայքարը» նիւթը, իսկ երկրորդը՝ Զարուհի Մազլումեան, անդրադարձած է հայ կնոջ դերին սփիւռքեան գոյապայքարին մէջ։ Փակման խօսքը արտասանած է թեմին առաջնորդը՝ Զաւէն Արք. Զինչինեան։

×

ՀԵԼԻՈՊՈԼՍՈՑ Նուպարեան վարժարանի «Պըլըքճանեան» սրահին մէջ, Մարտ 17-ին, տեղի ունեցած է թաղուածքահար Վահրամ Սարաճեանի նուագահանդէսը։ Դաշնակի ընկերակցութեամբ կատարեց Պրիկինայի, թաղուածքահարը (Հայաստանէն) մեկնաբանած է Պախէն, Շումանէն, Շուպէրթէն, Ռախմանինովէն, Զայքովսքիէն, Շոսթաքովիչէն, Զաւուչեանէն եւ Բարայճեանէն գործեր։

×

ՄՈՆԹԵՊԵԼԼՈՑԻ Մեսրոպեան վարժարանի սրահին մէջ, Փետրուար 27-ին, տօնուած է Վարդանանցը։ Բացումը կատարած է Աշակերտութեան Միութեան նախագահը՝ Մայքլ Աճէմեան։ Վարդանանց պատերազմի պատմականը տուած է Մարիէսթ Գալայճեան։ Գործադրուած է գեղարուեստական յայտագիր մը աշակերտներու կողմէ։ Փակման խօսքը արտասանած է վարժարանին տեսուչը՝ Ա. Պուլղուրճեան։

ԱՆԻԷՒ - ՊՈՒԱ ԳՈԼՈՄՊԻ ԵՒ ՇՐՋԱՆՆԵՐՈՒ

ԿԱՐՄԻՐ ԽԱՉԻ

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԵՐԵԿՈՅԹԸ

Հայ Կարմիր Խաչի նուիրեալները եթէ 64 տարիէ ի վեր չեն կրցանցուցած ծառայելու իրենց եռանդը եւ զոհողութեան ոգին, տակիա կը պարտին հայ վէհանձն հոգիներու անսակարկ գնահատանքին եւ քաջալերանքին։

Ազդարեւ, Կիրակի Մարտ 25-ին, հակառակ կամքէ անկախ խոչընդոտներու, Պուա Գոլոմպի Քազաքապետարանի վերանորոգուած հանդիսասրահը լեցուած էր, Կարմիր Խաչի համակիրներու հոծ բազմութեամբ մը, առաւելապար նոր սերունդէն։

Ցերեկոյթը կը բանար խօսնակ՝ Մարօ Աւետեան եւ բեմ կը հրաւիրէր նախագահուհի Հ. Վեղիրեանը որ հանդիսականերէն տեղեկութիւններ կու տար մասնաճիւղին անցեալ տարուան գործունէութեան մասին։ Տիկին Վեղիրեան որ իր ամուսնոյն հետ հայրենիքի հիւրն էր 1983-ի աշնան, տեղեկութիւններ կու տար նաեւ Հայաստանի Կարմիր Խաչի Ընկերութեան մասին։ «Ընկերութեան անդամներուն թիւը որ երեք տարի առաջ 900·000 էր, այսօր անցած է արդէն մէկ միլիոնը։ Հայաստանի մէջ բնակչութեան մէկ երրորդը անդամ է Կարմիր Խաչին.» յայտնած է տոքթ. Ռիտա Փարսաղանեան՝ Կարմիր Խաչի նախագահուհին։

Գեղարուեստական բաժինը կը սկսէր քանոնախմբ Ա. Յակոբեան։ Շնորհալի պարմանուհիին ժողովրդական եղանակները կը կլլէին բուռն ծափահարութիւններ։ Բուռն ծափահարութիւններ կը կլլէին նաեւ Վիգէնի ժողովրդական եւ հայրենասիրական երգերը։ Համակրելի երգիչը, ընկերակցութեամբ Վարուժի եւ Ֆիլիփի կիթառներուն, մօտաւորապէս կէս ժամ ջերմ մթնոլորտ մը կը ստեղծէր սրահին մէջ։

Քառորդ ժամուան դադարի ընթացքին ամբողջութեամբ կը սպառէին վիճակահանութեան տոմսերը։

Դադարէն վերջ ընդհանուրին ներկայացուց իր ակնածանքին կ'արժանացաւ նաեւ Ազատ Էմիրեան հայերէն եւ յունարէն իր ժողովրդական երգերով։

Օրուան անակնկալն էր Նորածիլ պարախումբի անթերի խաղարկութիւնը, նոյնքան անթերի նուագախումբի մը ընկերակցութեամբ։

Հաղիւ երկու տարուան փորձերէ վերջ, իսկապէս նորածիլ այս պարախումբը, պետավարութեամբ Յարութիւն Եալչընի որ միայն չորս տարիէ ի վեր Ֆրանսա հաստատուած, չնորհիւ իր տաղանդին, յարատեւ ջանքերուն ու համբերութեան, ինչպէս նաեւ էմմայի, Ալիսի եւ Սարվէնի օժանդակութեան, յաջողած է արդէն պարարուեստի նրբութիւնները փոխանցել իր աշակերտներուն։

Հաճելի նորութիւն մըն էր պարախումբին խօսնակին՝ էմմայի, իւրաքանչիւր պարի ներկայացումը, հայերէնի բնաշխարհին նուիրուած բանաստեղծական նկարագրականներով։

Աւելորդ է ըսել թէ «Նորածիլ»ի նորածիլ աղջիկները եւ մանչերը լսեցին երկարատեւ ծափահարութիւններ։ Կը մաղթենք նորանոր յաջողութիւններ Յարութիւն Եալչընի եւ իր աշակերտներուն որոնք արժանի են ամէն քաջալերանքի։

Նախագահուհի Վեղիրեանի չնորհակալական խօսքերով կը փակուէր այս համակրելի հաւաքոյթը։

ՍՍՐԴ

ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ-Ի

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒՄՈՒԹԻՒՆ

—×—

Աղքատախնամի Ընկերակցութիւնը իր տարեկան խորհրդակցական ժողովը պատմական Հինգշաբթի պիշէր, Մարտ 29-ին, Ընկերակցութեան կեդրոնի սրահին մէջ։ Ընկերակցութեան վարչութեան անդամներէն զատ, ժողովին ներկայ էին նաեւ հետեւեալ անձերը, ներկայացնելով այլազան միութիւնները եւ կազմակերպութիւնները. Տիկին Մաւի Մարտիկեան՝ Փարիզի Հայ Տիկնանց Յանձնախումբ, Օր. Շուշան Շամիկեան՝ ԺԱՑ, Տոքթ. Ազատեան՝ Հ. Բ. Ը. Մ., Պ. Տէր-Մինասեան՝ Ֆրանսահայ Մշակութային Միութիւն, Պ. Պշիկեան՝ եւ Պ. Արման Գուլումճեան՝ Ս. Դ. Հնչակեան կուսակցութիւն։

Աղքատախնամի Ընկերակցութեան նախագահ Պր. Ժակ Գալճեան նախ եւ առաջ ներկաներուն ներկայացուց անցեալ վերջին տարուան ընթացքին Աղքատախնամի Ընկերակցութեան հոգածութեան եւ ուշադրութեան յանձնուած երեք Հանդրամեան տուներու ներկայ վիճակը։ Ցետոյ ներկաներուն հարցումներուն պատասխանելով, Պր. Գալճեան անդրադարձաւ Հանդրամեան տան բնակիչներուն ուելի հանդրամեան պայմաններ ապահովելու համար չէնքերու արդիականացնելու առթիւ ձեռք առնուած միջոցներն ու ջանքերը։

Ներկաները ժողովի օրակարգէն զատ հարցումներ ուղղեցին նաեւ վերջերս հետզհետէ աւելցող գաղթողներու կացութեան ու Ռատիօ - ԱԶԳ-ին մասին։ Պատասխանատու անդամները ջանացին պատրանք լուսաբանել գաղութահաստքրքրող այս երկու նիւթերուն չուրջ։ Ներկաներուն հաղորդուեցաւ նաեւ թէ մօտերս ընդհանուր ժողովի կոչ մը պիտի ուղղուի գաղութիս պատասխանատու մարմիններուն ուր օրակարգը պիտի ըլլայ միմիայն Ռատիօ - ԱԶԳ-ը։

Այս առթիւ Աղքատախնամի Ընկերակցութիւնը կ'ուզէ նաեւ յիշեցնել թէ գաղութիս հոգածութեան վստահուած երեք հանդրամեան տուներու մատակարարութեան տեղեկագիրը իմանալու համար դժբախտաբար շատ քիչ կազմակերպութիւն այդ երիկուն ներկայ եղած են ինչ որ վարչութեան անդամներուն խոր հիասթափութիւն պատճառած է։

Աղքատախնամի Ընկերակցութիւն

Փարիզ, 5 Ապրիլ 1984

ՓԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Դ. ՄԱՍ

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

Մորթը մաղաղաթի գոյն առած էր. կարծես արիւնը շրջան չէր ըներ անոնց մէջ։ «Մեռեր են այս ականջները, խոր - հեցաւ Ռոտոլֆ, դուցէ վար պիտի իյնան հիմա»։ Այս դաղափարը գինքը զուար - ճացուց։

Կայսրը կեցաւ։ Լուռութիւն մը տիրեց։ Ռոտոլֆ ոտքի ելաւ, իրը թէ տեսակցութիւնը աւարտած ըլլար։

Հայրը նշան մը ըրաւ որ կենայ։

- Դեռ ըսելիք ունիմ։

Պեխերը քաշեց, ինչպէս սովոր էր ընել չդայնութեան պահերուն։ «Խնդրին հասանք, խորհեցաւ Ռոտոլֆ, հիմա պիտի կռունք»։ Մտածի ժպտուն դէմքը երեցաւ իրեն եւ իսկոյն զղաց որ կը զօրանար։

- Երբեք անձնական կեանքիդ մասին չեմ խօսած, - կայսեր ձայնը փոխուած էր այլեւս- եւ պիտի ուզէի բնաւ չխօսիլ այդ մասին։ Այսօր, սակայն, խնդիրը այն աստիճանին հասած է որ պէտք է միջամտեմ ոչ թէ իբր հայր՝ այլ իբր կայսր։ Կապեր մը ունիս...

Ռոտոլֆ այտերդ չկրցաւ ինքզինքը բռնել։ Համբերութիւնը շատ երկար եղած էր։ Մոռցաւ հօրը հանդէպ յարգանքի պարտականութիւնը եւ բուռն շեշտով մը ըսաւ.

- Միայն ե՞ս եմ այդպէս։

Կայսրը, ցուրտ հեղինակութեամբ մը բայց առանց իր հանդարտութիւնը կորսընցնելու, չարունակեց.

- Խնդիրը քու մասիդ է միայն։ Չես կրցած այդ յարաբերութիւնը պաղտնի պահել։ Մեծ անխոհեմութիւններ ըրած պահել։ Մեծ անխոհեմութիւններ ըրած ես։ Կինդ - անգամ իմացեր է եւ պիտես թէ ինչ վտանգի մէջ կը դնես մեզ։ Գայթակղութենէ մը պէտք է զգուշանանք. մեր պայմաններուն մէջ դանուող մարդոց համար գայթակղութիւնը ներելի չէ։ Գործերու այդ ընթացքին մէջ, պայթիւն մը առաջ պիտի գայ...։

«Այդ պայթումը մեր տունին վրայ պիտի իյնայ։ Թշնամիներով շրջապատուած ենք մենք։ Հազարներով մարդիկ կան ոտքի պատրաստ են չահադործելու բոլոր այն բաները որ միասնութիւնը կրնան տկարացնել։ Քու թեթեւութիւնովդ խանգարե՞լ կ'ուզես այն դարաւոր գործը որուն վրայ կ'աշխատինք։

Այս մասին աւելի բառեր Ռոտոլֆի զբաղեցնել։ Ի՞նչպէս կարելի էր առանց բարկանալու լսել Մտաւիի եւ իր յաւիտենական կապի մասին։ Ի՞նչպէս հանդուրժել «թեթեւութիւն» բառին որով իր զգացմունքները կը վիրաւորուէին։ Ինքզինքէն կ'ելլէր արդէն, բայց ներքին բուռն ճիգ մը ըրաւ հանդարտ մնալու։

Կայսրը, սակայն, պատասխանի մը կը սպասէր։

- Այս մասին բան մը չունի՞ս ըսելիք։

- Ի՞նչ կ'ուզէք ինձմէ։

- Կ'ուզեմ որ յարաբերութիւնդ խզես Օր. Վէցէրայի հետ։

Սպառուածը եղաւ։ Այս անունը Ռոտոլֆը սարսռացուց։ Կարծես այս միակ անունը լեցուց ամբողջ լուին անհնարը ուր կարասներն իսկ կը դողային։ Կայսրը միայն խիստ ու անզգայ մնացած էր, աչքերը տղուն յառած։ Ցուզումէն կոկորդը սեղմուած Ռոտոլֆ բառ մը չէր կրնար արտասանել։ Գլխով ժխտական նշան մը ըրաւ։

Այն ատեն կայսրը ըսաւ.

- Կարծեմ չհասկցար զիս։

Այս անգամ, Ռոտոլֆ խօսեցաւ խուլ ձայնով մը որ հետզհետէ տաքցաւ.

- Ձեր խնդրանքը չզարմացուց զիս։ Երբ զիս կանչեցիք, գիտէի թէ ինչ պիտի ըսէիք ինծի։ Ցզուիլ...

Րոպէ մը վարանեցաւ։ Հօրը առջեւ Մտաւիին անունը արտասանելը սրբապղծութիւն մը կը թուէր իրեն։ Օրիորդ Վէցէրա. օրիորդ Վէցէրա մը կո՞ր մինէ։ Ռոտոլֆ յարեց.

- Ցզուիլ ... Անկարելի է։ Մտքերնէդ մի անցընէք այդ բանը։ Մի կարծէք որ բարկութեանս մէջ է որ այսպէս կը խօսիմ։ Ամիսներէ ի վեր միեւնոյն խնդրին դէմ կը դանուիմ։ Լա՛ւ ուրեմն, գիւտ մը ըրի, այո, մեծ գիւտ մը, այն թէ՝ միակ կեանք մը ունիմ առջեւս եւ թէ կ'ուզեմ ... Դրեթէ կ'ամչնամ ձեզի ըսելու, ըսելեւս այս բառը թերեւս բնաւ չէ արտասանուած այստեղ ... Կ'ուզեմ երջանիկ ըլլալ։

(Շար. 75)

ԾԱՂԿԱՁԱՐԴ ԵՒ ԱԽԱԳ ՇԱԲԱԹ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՒՅՑ

Ս· ՑՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

Շաբաթ, Ապրիլ 14, Յիշատակ Յարութեան Ղազարու· -

Ժամը 4·30-ին Կիրակնամուտի ժամերգութիւն կը կատարուի, որու ընթացքին Խորանին վրայ պղպջոյը կը բացուի:

Կիրակի, Ապրիլ 15, Ծաղկազարդ· -

Սկիզբ ժամերգութեանց՝ ժամը 8·45ին· Հանդիսաւոր պատարագ՝ ժամը 10·30-ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ԳԻՒՏ ԵՊԻՍԿ· ՆԱԳԱՇԵԱՆ

Դռնբացէք՝ *ժամը 4-ին:*

Աւագ Երեքշաբթի, Ապրիլ 17, Յիշատակ Տասն Կուսանաց·

Երեկոյեան ժամերգութիւն՝ ժամը 4·30-ին:

ՎԱՐԱԳԱՅ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Կիրակի, *պատարագ ժամը 10·45-ին, Դռնբացէք՝ ժամը 17-ին:*

Ս· ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԱԼՖՈՐՎԻԼ

Կիրակի· - *ժամերգութիւն 9, պատարագ՝ 10·30, Դռնբացէք՝ 17:*

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Կիրակի, *սկիզբ ժամերգութեան 8, պատարագ՝ 10, Դռնբացէք՝ 18·30:*

Կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ՊՕՄՈՆԻ Ս· ԳՐ· ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝ 8,30, պատարագ՝ 10-ին, Դռնբացէք՝ 17:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ Հոգեւոր Հովիւը՝

ԳՐԻԳՈՐԻՍ ՔՀՆԾ· ՔԻՇԻՇԵԱՆ

Երեքշաբթի, *ժամերգութիւն՝ 17-ին:*

ՊՈՒԼՎ· OSSO — Ս· ՅԱԿՈԲ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝ 8·30, պատարագ՝ 10, Դռնբացէք՝ 16·30:*

Երեքշաբթի, *ժամերգութիւն 18·30-ին:*

ՍԷՆ-ԼՈՒ — Ս· ԳԷՈՐԳ ՍԷՆԹ ՄԱՐԿՐԻԹ

Կիրակի· -

ՍԷՆ ԼՈՒ· - Պատարագ՝ ժամը 10-ին:

ՍԷնթ - Մարկրիթ· -*Դռնբացէք՝ ժամը 17, ՍԷն - Լու ժամը 18-ին:*

ՍԷՆ-ԺԵՐՄ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Կիրակի, *ժամերգութիւն 8,30, պատարագ՝ 10, Դռնբացէք՝ 17:*

Ս· ԹԱԴԷՈՍ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝ 8, պատարագ՝ 10:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՎԱՉԷ Ծ· ՎՐԴ· ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

(Երգչախումբը կը ղեկավարէ՝ Ժիրայր Թամամեան, դաշնակ՝ Նորա Գաբրիէլեան):

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Կիրակի, *ժամերգութիւն, 8,30, պատարագ՝ 10:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՋԱՏԻԿ ԱԲԵՂ· ԱԻԵՏԻՔԵԱՆ

Դռնբացէք՝ *ժամը 16·30-ին:*

ՅԱԻԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Տէր եւ Տիկին Տ· Զէքիեան եւ զաւակները իրենց խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնեն ընկ· Շաւարշ Խաչատուրեանի եւ իր զաւակներուն, իր կնոջ՝ Թագուհի Խաչատուրեանի կսկծալի մահուան առթիւ եւ փոխան ծաղկեպսակի 300 Ֆ· կը նուիրեն «Ցառաջ»ի բարգաւաճման:

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊ· ԽԱԶԻ փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերուհիները, Շաբաթ, Ապրիլ 14, ժամը 15-ին Մշակ· Տունը: Կարեւոր օրակարգ:

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

13, Rue de Perche — 75003 Paris

Կիրակի· - *Ծաղկազարդ, Հայրապետական պատարագ՝ ժամը 11-ին: Դռնբացէք՝ ժամը՝ 15·30-ին:*

TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES

Անոնք որոնք կ'ուզեն իրենց մասնակցութիւնը բերել ընդհ· ծախքերուն (500 - հազար Ֆ·), կրնան իրենց չէքերը ղրկել·-

Mme Alice ASLANIAN
B. P. 327
75229 Paris Cedex 05

«ՑԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

ՊՈՒՏՕ· - Պ· Պետրոս Քէնտէրեան 200:
ՎԻՎԻՒ· - Պ· Պ· Քերոսլեան 100 Ֆ·:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԷՅԼ·- Ստեփան Միւնասեանի *մահուան առթիւ Գէորգ եւ Կարպիս Մինասեան եղբ· կը նուիրեն 200 Ֆ· «Ցառաջ»ի բարգաւաճման: Սահակ - Մեսրոպ Երզ - չախումբը կը նուիրէ 100 Ֆ· «Ցառաջ»ի բարգաւաճման:*

×

ՄԱՐՍԷՅԼ·- Ստեփան Միւնասեանի *մահուան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Գուրգէն Փիրանեան կը նուիրեն 100 Ֆ· «Ցառաջ»ի բարգաւաճման:*

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Տէր եւ Տիկին Գէորգ եւ Մաքրուհի Ղազարեան, փոխան ծաղկի Տիկին Հերմինէ Կարապետեանի մահուան առթիւ կը նուիրեն 100 Ֆ· Կապոյտ Խաչին, 100 Ֆ· Իզմիրի Հայր· Միութեան (ստանալ «Ցառաջ»էն) եւ 100 Ֆ· «Ցառաջ»ին:

ԿԵՍԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԵՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՊՈՒԽՏՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

- Տարեկան Մեծ Ճաշ -

Նախագահութեամբ Հայրենակից՝
ՕՆՆԻԿ ՊԱՅՐԱՄԵԱՆԻ

Ապրիլ 15, Կիրակի, ժամը 13-ին Հ· Բ· Ը· Միութեան «Ալէք Մանուկեան» սրահը՝

118, rue de Courcelles — 75017 Paris

Métro : Courcelles

Առաւօտեան հոգեհանգիստ՝ փարիզի Հայոց Մայր եկեղեցին, ի յիշատակ ողբացեալ հայրենակիցներու·-

×

Գեղարուեստական բաժին, սիրայօժար կը մասնակցին՝ Օր· Արաքսի Գմբէրեան՝ արտասանութիւն, Միհրան Էլմասեան՝ մեներգ, Գէորգ Ալեքսանեան՝ արտասանութիւն, Պէյրութցի Սիլվէն՝ մեներգ, Ռօզի եւ Վ· Նաւասարդեան: Դաշնօրդ Թառիստ՝ Բիւզանդ Ֆընտըքլըեան:

Սիրով կը հրաւիրուին կեսօրայի եւ այլ տեղացի անխտիր բոլոր հայրենակիցները: Ճաշավճարը՝ 100 Ֆ·:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Տիկին Թագուհի Պետոյեանի Թաղման առթիւ հետեւեալ նուէրները եղած են ի նպաստ Իսիի եկեղեցիին եւ վարժարանին, փոխան ծաղկեպսակի· - Իսիի եկեղ· հոգաբարձութեան անդամները՝ 1100 Ֆ·, Իսիի եկեղեցւոյ պայծառութեան մարմինը՝ 500 Ֆ·, Տէր եւ Տիկին Նազարէեան 1000 Ֆ·, Տէր եւ Տիկին Պատմեան 500, Տէր եւ Տիկին Յարութիւնեան 500 Ֆ·:

×

ՄԱՐՍԷՅԼ·- Վասպուրականի Հայր· Միութեան կեդրոնական վարչութիւնը, շնորհակալութեամբ առացած է հետեւեալ նուիրատուութիւնները·- Այրի Տիկին Մարիամ Ադամեանէ իր ամուսնոյն՝ Յակոբ Ադամեանի մահուան առթիւ 300 Ֆ·, նոյն առիթով՝ Տէր եւ Տիկին Ալեքսան Բաբաեանէ 100 Ֆ·, Տիկին Մայրանուշ Փանոսեանէ իր ամուսնոյն Գուրգէն Փանոսեանի մահուան տարելիցին առթիւ 300 Ֆ·:

ARMENIE 1984

DÉPARTS — **RETOURS**

05 MAI	18 MAI
31 MAI	10 JUIN
30 JUIN	13 JUILLET
14 JUILLET	27 JUILLET
04 AOUT	17 AOUT
18 AOUT	31 AOUT
01 SEPT.	14 SEPT.
15 SEPT.	28 SEPT.
06 OCT.	19 OCT.
26 DEC.	08 JAN.

Nos voyages comprennent des séjours simples, et des circuits.
POSSIBILITE DE VOYAGES INDIVIDUELS... CONSULTEZ NOUS!

RENSEIGNEMENTS & INSCRIPTIONS :

Levon BAGDASSARIAN
SABERATOURS
31, rue d'Argenteuil
75001 PARIS
Tél. (1) 261 - 51 - 13

Varoujan SARKISSIAN
SEVAN VOYAGES
48, Cours de la Liberté
69003 LYON
Tél. (7) 860 - 13 - 66

Jacques CHELELEKIAN
WASTEELS
87, La Canebière
13001 MARSEILLE
Tél. (91) 95 - 90 - 12

Licence d'Etat A 1037 — Membre SNAV et APS

ԳՐԱՍԵՆԵԿԱՅԻՆ ՁԵՐ ՊԻՏՈՅՔՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Մի վարանիք դիմել մեզի

110, rue Cambronne
75015 PARIS
TEL. : 567. 61. 12

semiral france

Sarkis et Evelyne ALTOUNIAN

- EQUIPEMENT ET FOURNITURES DE BUREAU
- MACHINES A ECRIRE ELECTRONIQUES
- PHOTOCOPIEURS
- MOBILIER ET CLASSEMENT
- CALCULATRICES DE POCHE ET DE BUREAU
- CAISSES ENREGISTREUSES
- FOURNITURES INFORMATIQUE ,ETC.

— — MEILLEURS PRIX — —

- ԳՐԱՄԵՔԵՆԱՆԵՐ, ՀԱՇՈՒԻԶ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ, ԱՐԿՂԵՐ, ՊԱՏՃԵՆԱՀԱՆ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐ, ԵՒԱՅԼՆ···

4.000 m² de mobiliers présentés en ambiance

Meubles Ghazarian

Z.I. Vitrolles
à 20km de Marseille.
tél. (42) 89.27.47

" Բացառիկ զեղչ «Ցառաջ»ի բաժանորդներուն "

ՈՒՐԲԱԹ
ԱՊՐԻԼ
13
VENDREDI
13 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ԴԻ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.680 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.680

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ ՀԻՄՆԱԴԻՐՆԵՐՈՒ ԱՒԱՆԴԻՆ

Հանրային կոչում եւ առաքելութիւն ունեցող ամէն կազմակերպութիւն կամ հաստատութիւն այնքան կ'արժէ որքան իր հիմնադիրներուն, իր ռահվիրաներուն եւ անոնց գաղափարական սկզբունքներն ու ըմբռնումները անաղարտ պահողներուն հոգիին եւ բարոյական դրամագլուխը:

Միութիւններ, հաստատութիւններ, կուսակցութիւններ փայլուն ծրագիրներով ասպարէզ կ'իջնեն, չքեղ նշանաբաններ կ'որդեգրեն, շլացուցիչ խոստումներ կը չողացնեն, բայց փորձութեան քանի մը տարիներ բաւ կ'ըլլան զիրենք պարպելու կենսունակութեան եռուն աւիշէն, կամ չեղելու հիմնական նպատակէն: Չեն կրնար արմատ նետել, աճիլ եւ ստեղծագործ գեր կատարել: կ'ենթարկուին աստիճանական անհետութեան, քայքայումի:

Կազմակերպութեանց յարատեւութեան եւ ուժին գաղտնիքը պէտք է փնտռել անոնց սերունդ ժառանգ մնացող բարոյական հարստութեան մէջ: Այսօր, շատ անգամ պատեհապաշտներ առանց անցեալի, առանց բարոյական դրամագլուխի կ'ուզեն դիրքերու տիրանալ եւ կառուցանել փառքի դղեակներ աւազի վրայ: Ուրիշներ յաջողութեան պայման կը նկատեն ուրացումը բարոյական եւ մարդկային սկզբունքներու: Պատմութիւնը հոս է ըսելու համար թէ նման փորձեր, եթէ նոյնիսկ, պահ մը դրական կէտեր արձանագրեն օրուան կացութեան համաձայն, դատապարտուած են ժամանակին հետ մաշելու, մարելու եւ անհետանալու: Գոյավիճակները գնայուն են. մնայունը հիմնադիրներուն կտակած թանկագին ժառանգն է:

Մեր նորագոյն պատմութեան մէջ Քրիսափոր, Ռոստոմ, Զաւարեան եղան անբիծ առաքեալները, որոնք վերազարթուցին Հայուն իր արժանապատուութիւնը, ազատ ապրելու եւ ստեղծագործելու իր կամակորութիւնը: Նոր ակօս մը բացին զոր անթիւ հերոսներ, հայդուկներ, նահատակներ եկան սուսերելու իրենց արեամբ: Դարձան ճարտարապետները Անկախ Հայաստանի, Հայ Պետականութեան ոգուն վրայ խարսխուեցաւ Հայուն հայրենիքը: Այդ հայրենիքին համայքը մեծ է, սկզբը անսահման իր բոլոր զաւակներուն արտերուն մէջ, որովհետեւ մեծ էր ճարտարապետներուն զոհողութեան ոգին, սկզբունքներուն ուժը եւ հաւատքին խոտութիւնը:

Այդ, մխութիւնները եւ հաստատութիւնները գործելու համար հիմնադիրներու դարբնած նկարագրով, անոնց առնդով անհրաժեշտ է վճռական ատամնդամոլութեամբ յարիլ անոնց բարոյական հակազդողութիւններուն: Անբնական երեւոյթ չէ հաստատակամ, քարացած մնալ սկզբունքներուն եւ համոզումներուն վրայ. անբնականը վատնելն է անոնց լքած բարոյական դրամագլուխը: Հրատարումը սկզբունքի գաղափարներէ եւ բարոյական առաքինութիւններէ չեզոմներու կ'առաջնորդէ:

Կեանքի յաջորդող պայմանները, ինչ որ ալ ըլլան, հաստատամութիւնը հիմնաքարերուն ատնդին միակ երաշխիքն է առկունութեան, յարատեւութեան եւ ի վերջոյ յաջողութեան:

Կ. Ց.

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՄՈՎ

ԿՈՆՍՏԱՆՏԻՆ ՁԵՐՆԵՆԿՈ Խորհ. Միութեան Գերագոյն խորհուրդի պրեզիտիումի նախագահ ընտրուեցաւ, ապելորդ է ըսել՝ միաձայնութեամբ, այլ խօսքով՝ Խորհ. Միութեան նախագահ: 72 տարեկանին, ան որ յաջորդեց Անդրոպովի, Գերագոյն գլեկավարը կը գառնայ երկրին, քանի արդէն կուսակցութեան կեզր. Կոմիտէի ընդհ. քարտուղարն է եւ պաշտպանութեան խորհուրդի նախագահ: Քուէարկութիւնը կատարուեցաւ ձեռամբարձ 1500 երեսփոխաններուն կողմէ եւ կուսակցութեան թիւ 2-ին՝ Կորբաչեւի առաջարկին վրայ: Այս վերջինը կ'ամբապնդէ իր գիրքը, գառնալով արտաքին հարցերու յանձնախումբին նախագահ: Տիխոնով, 79 տարեկան կը վերահաստատուի նախարարապետի իր պաշտօնին մէջ: «Գեր - ցարը» ինչպէս «Լիպերասիոն» կը մկրտէ Ձերնենկօն ճատ մը խօսած է, կուսակցութեան կեզր. Կոմիտէին առջեւ եւ ակնարկած նաեւ ազգութիւններու հարցին, առանց սակայն, կը չեշտէ «Մոռնտ»ի թղթակիցը, յայտնի ընելու իր բուն մտադրութիւնները: «Խորհ. Միութիւնը կազմող ազգութիւններուն միջեւ յարաբերութիւնները չեն ք նկատեր որպէս անչարժ, սառած բան մը: Տեւականօրէն պէտք է փնտռել նոր ձեւերն ու մեթոտները, որոնք կրնան օժանդակել անոնց ծաղկումին եւ մերձեցումին»: Ազգութեանց Խորհուրդը Օկիւթ Վոսը նշանակած է իբրեւ նախագահ: Լեթոնիոյ կուսակցական Ա. քարտուղարը, այս պաշտօնին դլուխը կը յաջորդէ իր Հանրապետութեան վարչապետին՝ Վիտալի Ռուբէնի:

ԼՈՒՆԸՆԸ փարիզ կ'իջնէ Ուրբաթ օր, այլ խօսքով պղպջասի բանուորները, 12 յատուկ կառախումբերով եւ հարիւրաւոր հանրակառքերով պատհաւելի ցոյցով մը, մայրաքաղաքին մէջ, կ'ուզեն կրկնել իշխանութեանց թէ չեն կրնար համակերպիլ կառավարական ծրագրին, իրենց չըրջանին ճարտարարուեստին համար: Հակառակ հեռատեսիլէն ըրած յայտարարութեան (ձշմարտութեան ժամը) նախագահ Միթերանի մամուլի ատենիսէն առաջ, Ժ. Մառչէ չի մասնակցիր տոնդնկքին եւ բացի Քրազուքիէ, Սէ - Ժէ - Թէ-ի քարտուղարի իր հանդամանքով, համայնավար կուսակցութեան քաղաքական Բիւրոյի ոչ մէկ անդամ կը մասնակի:

ԱԶԳ. ԺՈՂՈՎԻՆ առջեւ, Պաշտպանութեան նախարարը՝ Շ. Խնիւ նոր (եւ վերջնական՞) լուսաբանութիւն մը բերաւ Զատի ինը զոհերուն մասին, բաւարարութիւն տալով մեծամասնութեան, բայց ամբողջովին չհամոզելով ընդդիմութիւնը: Նախարարին համաձայն, Շաբաթ, Ապրիլ 7, տեղական ժամով 7-ին, Ուամ Շալուպայէն հինդ քիլոմեթր հեռու, ենթասպայ Պօմիէ կ'որոշէ որ հանգստանան, հազիւ 300 մեթր մնացած զրահապատ կառքէ մը, որ 1982-էն ի վեր հոդ պատ կառքէ մը, մնացած է: 7·20 անցած, մեքենայ մը, հաւանաբար 90 մ.մ.նոց հրթռիչով մը անխոհեմաբար կամ արկածով ձեռնաուած է զինուորի մը կողմէ եւ պայթած հողին վրայ, որ կարծր էր, մեռցնելով 6 զինուոր եւ վիրաւորելով 9, որոնցմէ 3-ն ալ մեռան, յետագային: Խռնիւ որոշ յաջողութիւն արձանագրած է, մինչ նախարարապետ Մօռուա, ուզէ - չուզէ լսած է, թէեւ կամաց լսուած «fոն մըն է» («Լիպերասիոն»): Մասնաւոր խանդավառութիւն չէր կրնար ձեռք ձգել արդէն Մօռուա, որու ուսին լինած է ամէնէն ապերախտ գործը՝ բոլոր ձախողութեանց պատասխանատուն նկատուիլ եւ որ կը խոստովանէր արդէն թէ մինչեւ տարուան վերջ գործազուրկերու թիւը 2 միլիոն 450 հազարի սլիտի հասնի:

ԴՐԱՄԱԿԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՀԻՄՆԱԴՐԱՄԸ (Ֆ. Մ. Ի.), որ համաչափ - հային տնտեսութեան վրայ տեսակ մը ոստիկանի դեր կը խաղայ եւ ամէն տարի ախտաճանաչում - նախատեսութիւններ կ'ընէ, բաւական խիստ եւ յաճախ է Ֆրանսայի համար եւ երեք դէչ կէտեր կը մատնանշէ, գրամահոսութիւնը չատ բարձր է, հանրային ծախքերը չատ են եւ աճը չատ ցած է (յաչորդաբար՝ 7,4% ատելի, 49,5 ազգ. եկամուտին եւ 0,6%):

ՌԻՕ ՏԻ ԵԱՆԵՒԻՈՑԻ մէջ, Պրազիլի պատմութեան մեծագոյն ցոյցը տեղի ունեցած է, մէկ միլիոն Պրազիլցիներու մասնակցութեամբ: Ցուցարարները կը պահանջեն նախագահական ընտրութիւն ուղղակի քուէարկութեամբ:

ՉԱՏԻ մէջ զոհ գացած լինը գինուոր - ներէն մէկուն հայրը, լինք ալ նահատակուած տղուն պէս, Ագգ. ձակատի անդամ, կ'ուզէ որ Լը Փէն կարենայ Զատ երթալ եւ տեղւոյն վրայ քննութիւն կատարել մահուան պարագաներուն վրայ: Միւս կողմէ, Թուլուզի մէջ էռնիւի պահակին կողմէ վիրաւորուած երիտասարդը յայտարարած է թէ բնաւ միտք չունէր նախարարին դէմ մահափորձ կատարելու, այլ ինքզինքը կորսնցուցած էր, վիշտէն:

«ՄԻԼԼԻՑԻԹ», Ապրիլ 12-ի իր թիւին մէջ, արձագանգ կը հանդիսանայ Թէհրանէն ստացած լուրերու եւ ըստ որոնց՝ Ա.ՍՍ.Հ.Ա.-ի մէկ անձնաւոր անդամը հեռաձայնած է Ա.Ֆ.Փ.ի Թէհրանի գրասեն - եակին յայտնելու համար թէ «եթէ Խոմէյնի համաձակի Պարսկաստան այցելել, Ա.ՍՍ.Հ.Ա. այնպիսի բան մը պիտի ընէ թուրք կառավարութեան, որ Պատմութիւնը պիտի չմոռնայ»: Նոյն խօսակիցը կրկնած է նաեւ սպառնալիքները Թուրքիա սպասարկող օդանաւային ընկերութեանց դէմ:

ՄՐՆՏԻՑԻ. Նոր յաղթանակ մը տարաւ իր մրցակիցէ - կուսակիցէ՝ Կ. Հարթի վրայ, այս անգամ փէնսիլվանիոյ մէջ: Այլեւս ապահով կը թուի որ ինք նշանակուի նախագահական թեկնածու, Նոյեմբերի ընտրութեանց, բայց Ռեկընի յաղթանակը աւելի քան հաւանական ցոյց կուտայ՝ ազգային չափանիշի վրայ կատարուած քննութիւնները:

ՏՈՔԹ. ԷՏՈՒԱՐ ՍԱԳԼՋ, նախագահ ընդհ. անօրէն Իւիլափ - Ռուսել դեղորայքի (եւ այլ) ընկերութեան, կը բացարէ այն երկու դէմաւոր պատճառները («Մաթէն», Ապրիլ 12) որոնց չնորհիւ Իւիլափ կրկնապատկած է իր չահը: Տոքթ. Սագըզ կը նախատեսէր 8,5 միլիառ ֆրանքի առուծախ 1983-ին եւ յաչողած է 9,18-ի հասնիլ եւ 1984-ի համար ալ, չատ հաւանարար՝ 10,3 միլիառի: Խումբին 54,5%ը կը պատկանի Հէօքսթի եւ 40%-ն ալ Փըրանսական Պետութեան: Շահը 150% յաւելում արձանագրած է, լինչ որ սակարանին մէջ ալ, 8,8 յաւելում պատճառած է արժեթուղթին վրայ: Այս յաչողութիւնը, կ'ըսէ տոքթ. Սագըզ, նախ հետեւանք է տոլարի յաւելումին (10 տոկոսէն 16 միլիոն Ֆ. կը նշանակէ ընկերութեան համար), երկրորդն ալ հոդագործական միջատասպանի մը (Տելթամեթրին) եւ մանրէասպանի մը (Քլաֆորան): Ընկերութիւնը, կ'ըսէ Տոքթ. Սագըզ, պէտք է սակայն միշտ մրցակցական մնայ օտար չուկաներուն վրայ: Պայմանագրութիւն մըն ալ ստորագրուած է Գիտական հետազոտութեան ազգ. կեզրոնին հետ (Սէ - էն - էռ - էս), որու չըրջանակին մէջ, հետազոտողներ պիտի աշխատին որոշ նիւթերու չուրջ: Տոքթ. Սագըզ չեշտած է այս նախաձեռնութեան կարեւորութիւնը. - «Ֆրանսայի մէջ, նորարարութեան բարձրագոյն մակարդակ ունինք, բայց չենք պիտեր օգտագործել: Գործակցութիւն մը ճարտարարուեստին եւ համալսարանին միջեւ անհրաժեշտ է»:

ՏԱԼԼԱՍԻ մէջ, ոճրագործ մը 360 ոճիր կը խոստովանի, մինչ ոստիկանութիւնը կը խորհի թէ կը պարծենայ եւ հազիւ 103 մարդասպանութիւն գործած է:

ՊԱՐՍԿԱՀԱՅ ԼՈՒՐԵՐ

ԻՐԱՆԻ ԵՐԵՍՓոԽԱՆԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՀԱՅ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐ

Այս կիրակի, Ապրիլ 15, տեղի կ'ունենան Իրանի երեսփոխանական ընտրութիւնները: Ծանօթ է, որ ըստ երկրի Սահմանադրութեան, Հայերը երկու աթոռի իրաւունք ունին՝ երկրի հիւսիսային եւ հարաւային չրջաններու իրրեւ ներկայացուցիչ: Անցեալ չրջանին Իրանի հիւսիսային համայնքները կը ներկայացնէր Հրայր Խալաթեան, իսկ հարաւային չրջանը՝ Հրաչ Խաչատրեան: Այս ընտրութիւններուն՝ հիւսիսային չրջաններու երեսփոխանական աթոռի թեկնածուներն են՝ Նորայր Էլտայեան, Սերոժ Սուքիասեան, Վարդան Վարդանեան եւ Վիգէն Զարզարեան, իսկ հարաւային չրջանինը՝ Մարտիրոս Պօղոսեան, Ժորժիկ Աբրահամեան, Արտաւազդ Բաղումեան եւ Հրաչ Խաչատրեան:

Ընտրապայքարը սկսած է Մարտ 31-ին: Թէհրանի մեր պաչտօնակից «Ալիֆ»ի Ապրիլ 3 - 7 թիւերէն կը պարզուի, որ յիչեալ թեկնածուներուն մէջ Նորայր Էլտայեան (հիւսիսային չրջանի թեկնածու) եւ պրն. Մարտիրոս (Մալուս) Պօղոսեան (հարաւային չրջանի թեկնածու) մեծ հաւանականութիւն ունին ընտրուելու, քանի բազմաթիւ հայկական կազմակերպութիւններու եւ միութիւններու նեցուկը կը վայելեն:

Նորայր Էլտայեան՝ 50 տարեկան, երեսնամեայ վաստակ մը ունի Իրանի կրթական կեանքին մէջ, իբրեւ ուսուցիչ, փոխտեսուչ եւ տեսուչ, ինչպէս նաեւ փորձառութիւն մը միութենական կեանքի:

TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES

13 - 14 avril 1984
Paris - Sorbonne

Session sur le Génocide des Arméniens

«Il n'est plus possible d'effacer la trace
du génocide qui vous a frappés.
Il faut que cela s'inscrive
dans la mémoire des hommes.»

François MITTERAND
(allocution de Vienne, 7 janvier 1984).

Association pour la reconnaissance du génocide arménien
BP 327, 75229 Paris Cedex 05

ՀԻՆ ԷՋԵՐ

Ի ՅՈՒՇ ԻՐ ՄԱՀՈՒԱՆ
ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿԻՆ

Ներսէս Վարժապետեան

ՄԻՆԱՍ ՁԵՐՄԱՋ

Ես ալ ճաշակած եմ որբութեան ազքատութեան լեղին: Վեց ամսու էի երբ հայրս մեռաւ: Մայրս, անմխիթար, իր արտասուախառն կաթովը դիեցուց զիս: Իր ասեղովը զինուած, պահպանեց իր երկու զաւակներուն կեանքը, չէվրէ բանալով ու պէյլիկի կար կարելով:

Ուզեց որ ուսում առնեն: Մեր բնակած Հապիւլին Ներսիսեան Վարժարանը ծաղկոց մը ունէր. հոն զրկեց անդրանիկ որդին: Զիս ալ զրկեց մեր տնակին դիմացի Վարպետ Տուտուին, որ հասարակ ընթերցում մը սովրեցուներէ թաղին երկսեռ մանկտիին:

Այս վարպետ տուտուն մօրաքոյրն էր Վարժապետեան տիրացու Պօղոսին, որ ի վերջոյ Ներսէս Պատրիարք պիտի ըլլար: Վարժապետեան անոր այդ կուտար ամէն կիրակի, միւս օրերը դաս տալու զրաղած ըլլալով ազգային դպրոցներու մէջ, եւ մերթ իրեն հետ կը բերէր իր մայրը, քոյրն ու Մկրտիչ ու Գրիգոր եղբայրները: Մկրտիչ Թուաղիտութեան դասատու եղաւ ու քիմիաբանութեան ալ պարապեցաւ, մինչ Գրիգոր, անհանգարտ տղայ մը, կառավարիչի պաշտօն վարեց Պալատի Յորէնեան Վարժարանին մէջ: «Անահակ էր, կ'ըսէր Ներսէս, ուստի անառակապետ կարդուեցաւ»:

Մայրս կը պատմէր թէ վառվռուն մանկութիւնս Վարժապետեանի ուշադրութեանն արժանացած էր: Երբ սա այցէր վարպետ տուտուիս, իր գլխաւոր զբօսանքն էր զիրկն առնել զիս ու Ֆրանսերէն խօսքեր արտասանել, պահանջելով որ կրկնէի: Լեզուս չէր դառնար ու կը սըխալէի սակայն, ինչ որ քրքիջներու պատրուակ կ'ըլլար այդ բարի երիտասարդին համար: Շատ փոքր էի այն ատեն. այսօր 70 տարիներէ յետոյ, դեռ կը յիշեմ, թէեւ բառական պաղատագ կերպով, իր ինձ ուսուցած մէկ պարբերութիւնը. Էնսի, սիւռի տիտօն, գօմա՞ն վու բռոդէ վու, ալէ վու: Ո՞վ կրնար դուշակել թէ այս տղեկը օր մը Ֆրանսերէնի քարտուղար պիտի ըլլար պատրիարքի փոխուած տիրացուին:

Ներսէս Վարժապետեան զեղապանծ էր ու անճնեայ սեւ ու գանգուր մազերով ու մօրուքով, կանոնաւոր քէֆով, լայն ու կմրեայ ճակատով, թանձր չուրթերով, խորաթափանց աչքերով: Կոպերը ճերմակ պիտակներով չեչուած էին, եւ ձեռքերն արտասովոր փափկութիւն մը ունէին: Ձայնին մէջ մեղր կար, նայուածքին մէջ՝ երկինք: Երբ կանգնէր վեղար ի գլուխ, վեհութեան մարմնացումը կը դառնար: Շատ կիներ ուզեցին իր Մպռթալիինէն ըլլալ. այլ ինք, Ցիսուսի պէս, զթաց անոնց վրայ եւ չարունակեց անարատ մընալ:

Իր մշակոյթին տիրական գոյնը հայկական էր, արեւելեան եւ եւրոպական երանգներով: Քաջահմուտ էր հին ու նոր հայերէնի, օսմաներէն նախարարներուն հիացում կ'ազդէր իր խօսած թրքերէնովը, արաբ ու պարսիկ բառերով ճոխացած, եւ դեսպաններուն հետ կը խօսակցէր սահուն եւ անթերի ֆրանսերէնով մը, զոր զրեթէ լինքնօգնութեամբ ուսած էր: Անհեզն հաւատացեալ մը ըլլալով, յաւուրք խնամով մշակած էր կրօնական ուսմունքը: Իրը զրպէտ, կրօնական նիւթեր պարունակող զործեր միայն հրատարակեց: Իր աստուածաբանական դասերը մեծ վայլ տուին Նուպար - Շահնազար - եան Վարժարանին, ուր 10 կիլիկեցի ժառանգաւորներ ալ կը կրթուէին: Պեր - ճախօս քարոզներ կ'արտասանէր Հապիւդի Ս. Ստեփանոս եկեղեցիին մէջ, մանաւանդ լացի պիէսները. տարի մը «Մութ է, մութ, մահացու» եւ յաջորդ տարին «Լոյս է, լոյս, մահացու» բնաբաններով ցնցելով մեղաւորներն ու խրատախօսելով արդարները: Նշանաւոր էին իր դամբանականները, մասամբ Ֆրանսայի մեծ քարոզիչներէն ներշնչուած: «Միայն Աստուած է մեծ, եղբարք» բառերով սկսաւ ձէզայիրլեան Մկրտիչ ամիրայի դամբանականը, յիշեցնելով Պօսիւէի մէկ հռչակաւոր դամբանականին սկզբնաւորութիւնը. Dieu seul est grand, mes frères!

Ներսէս Վարժապետեան Հապիւդ ծնաւ 1837 Յունուար 28-ին եւ Օրթաղիւղ մեռաւ 1884 Հոկտեմբեր 26-ին: Պիտի չփորձեմ պատմել իր բազմաբեղուն կեանքը, զոր ուրիչ նշանաւոր պատրիարք մը, Մաղաքիա Օրմանեան, ուրուագրած է իր Ազգապատումին երրորդ մասին մէջ, էջ 4077, 4323, 4345, եւայլն.: Զկրկնելով՝ իմ ալ նախորդ հրատարակութիւններս, պիտի չատանամ մի քանի անցքեր միայն յիշատակելով այսօր:

Հանրային մարդերու ճակատագիրն է հիացողներու քով բազում նախանձոտներ յարուցանել, մանաւանդ այն ցեղերուն մէջ ուր խելացիներ շատ կան, բարիներ՝ քիչ: Ներսէս զիտէր զայս, եւ վհատձնօրէն կը ներէր հակառակորդներուն: Անառակ առակախօս մը, Վահան վարդապետ Տէր - Մինասեան, արտաքսուած էր Ազգային Ժողովէն, Ներսէս իր նախազահական իրաւունքովը ներեց անոր, որով վարդապետը կրցաւ մասնակցիլ նիստին. սակայն հոն իր առաջին զործը եղաւ պատրիարքին դէմ յարձակիլ: Նիստէն յետոյ, Վարժապետեան ըսաւ անոր. «Երեսդ ճերմակ մնայ, Վահան վարդապետ: Ցուզայի մօտին պէս ճերմակ մնայ»: Վահան անոր ակը համբուրեց հոպիտ ձեւերով. Ներսէս ժպտեցաւ, եւ ներեց իսկոյն:

Քրիստոնէական անյիշաչարութիւնը իր զեղեցիկ ձիրքերէն մին էր: Կը ներէր նոյնիսկ անոնց որոնք կը ջանային վարկաբեկել զայն, այլանդակ սուտեր զարբընելով: Երբ եմտական կնճիռներ պատճառ կ'ըլլային որ յետաձգուէր Ազգային Կեդրոնական Վարժարանի բացումը, կաթոլիկ օճապըճի անդամները կը տարածայնէին թէ պատրիարքը հակառակ էր զատիարակութեան: «Ե՞ս հակառակ, կ'ըսէր Ներսէս: Մեծ հայրս՝ Զէնճէ (կնաճայն) Պօղոս՝ երաժիշտ վարժապետ, հայրս Սահակ վարժապետ, մօրաքոյրս վարպետուհի, ամէնս ալ անունով տեղով վարժապետ, ինչպէ՞ս կարելի է որ հակառակ ըլլամ զատիարակութեան»: Իր կրթասիրութիւնը ամէն կասկածէ վեր էր արդարեւ: Ցիշեմ մի քանի փաստեր:

«Գրատանս մէջ 900 հատոր զիրք ունիմ, ըսաւ օր մը: Կեդրոնական Վարժարանին պիտի կտակեմ, եթէ բացուած ըլլայ մինչեւ մահս. ապա թէ ոչ՝ Ազգային Մատենադարանին: Կ'ուզեմ որ կեդրոնականը զօրաւոր հատատութիւն մը ըլլայ: Ես դպրոցներէն կը սպասեմ ազգին փրկութիւնը»:

Երբ աշակերտեցայ Ներսիսեան Վարժարանին, տիրացու Պօղոսի համբաւը չատ մեծ մնացած էր հոն, իբր ուսման ծարաւի աշակերտի մը որ առաջնակարգ ուսուցիչ զարճած էր:

Ուսուցչութեան փայլուն չրջան մը բոլորեց Էսքիւնէի մէջ ալ, ուր իրեն աշակերտեցաւ մեր մեծ երգիծարանը, Յակոբ Պարոնեան, եւ ուր վարդապետ ձեռնադրուեցաւ:

1862-ին Ատանա զրկուած ըլլալով իբր ներքին կռիւներու խաղաղարար, Սիսի մէջ եպիսկոպոս ձեռնադրուեցաւ Կիրակոս կաթողիկոսէն, որ երիտասարդ վարդապետին հիացողներէն մին զարճած էր: Կիլիկիայէ վերադարձին, Վարժապետեան իրեն հետ բերաւ անհուն սէր մը Զէյթունի համար, ինչպէս որ Էջմիածնի եպիսկոպոսական վաւերացումը ստանալու համար Կովկաս զացած ըլլալով 1872-ին, իրեն հետ բերաւ Գամառ - Քաթիպայի երդարանը, որ իր սիրելի զիրքերէն մին զարճած էր:

Իր կրթասիրութեան կոթողներէն մին եղաւ Նուպար - Շահնազարեան Վարժարանը, Ազգային Կեդրոնական Վարժարանէն 20 տարի առաջ հիմնուած: Վարժապետեան Եղիպատոս զրկուած ըլլալով իբր քննիչ առաջնորդական խնդիրներու, հոն բարեյիշատակ Նուպար փաչային օգնութիւն ուզեց Շահնազարեան Կարապետ վարդապետի կտակած 1000 ոսկիովը Հապիւդ բացուելիք վարժարանին համար, եւ եպիսկոպոսական վարչապետը 3000 ոսկի նուիրեց, խորհուրդ տալով որ այս դումարները օսմանեան գօնսօլիտէ զնուէր, տոկոսներովը մատակարարելու համար դպրոցը: Երբ ռուսասէր Մահմուտ Նէմիմ փաչան մեծ - եպարքոս կարգուեցաւ, անանկ հռչակեց պետական զանձն ու դաղրեցուց՝ տոկոս վճարել: Վարժարանին դրամագլուխին արժէքը 4000 ոսկիէն 200-ի իջաւ յանկարծ, եւ անհնար եղաւ չարունակել: Վարժապետեան Նուպարէն խնդրեց որ նորոդէր իր նպաստը, Նուպար չհաւանեցաւ (չդիտեմ թէ ինչու), որով փակուեցաւ այդ նշանաւոր վարժարանը: Ներսէս չվհատեցաւ սակայն եւ սկսաւ աւելի ուժ տալ գիւղին Ներսիսեան Վարժարանին ու Սրբուհի Գալֆայեանի հիմնած Որբանոցին, որոնց գլխաւոր պաշտպանը եղաւ միշտ:

Ներսէս պատրիարքն էր որ զումարուած Վարժապետական Ժողովը՝ կրթական լաւագոյն ծրագրին վրայ խորհրդակցութեան համար, որոշել տուաւ թաղային վարժարաններու միացում կրթական ու տնտեսական տեսակէտներ թիւններ ապահովելու համար, պատրաստեց Հ. Իփէքճեան ծրագիրը՝ զերմանավարժութեան ոգիէն ներշնչուած նաեւ երիզայի Ս. Ներսէս վանքի գիւղական դպրոցը՝ իբր կեդրոն զաւառական կրթութեան: Ինք էր որ հովանաւորեց Հայերու եւ Հայուհիներու կրթական ընկերութիւններն ու Արհեստասիրաց Միութիւնը. Միացեալ Ընկերութեան պարգեւեց անձին նուիրուած 400 օսմանեան ոսկի, խրախուսեց Ճէյմս Պրայսի հիմնած անգլահայ կրթական նպաստի ընկերութիւնը, Մէարիֆի դէմ մաքառեցաւ՝ տգիտութեան դպրոցներուն ինքնօրինութիւնը պահպանելու համար, ռուս դպրոցներու բացումը խրատուելակը զործածեց՝ Թուրքերու կրթական նախարարին զիմումն առնելու համար, անբասիրապէս նախազահեց պարտէզ - ճաշարանի հանդէսներու եւ իր տունն իսկ պահ մը դպրոցի վերածեց՝ եկեղեցական երաժշտութիւն աւանդելու տալու համար. Ահա թէ որքան փուռ էր թշնամիներու զործածած զէնքերէն մին:

(Մնացեալը յաջորդով)

«ՆՈՐ ՀԱՅ»

ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆՑ ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ

ԵՐՈՒԱՆԴ ԳՈՉՈՒՆԵԱՆ

Լոս Անճըլըսի մէջ, «Բաղդատութիւն հրէական եղեռնի եւ հայկական ցեղասպանութեան միջեւ» առաջադրութեամբ հանդէս կուզար Տօքթ. Հրայր Տէքմէճեան, Ուրբաթ, Մարտ 9, երեկոյեան, Հայ Միացեալ Ժողովական եկեղեցւոյ կից Ասլազեան սրահին մէջ, 100-125 հոգի հաշուող հանրութեան մը առջեւ:

Ափսոս: Որովհետեւ՝ կապմակերպող ձեռնարկ, բանախօս ու նիւթ քիչ անգամ այսքան ձոյլ ներդաշնակութեամբ կը մատուցուին մեր զպրութեան. այդ է Գուրգէն Եանիկեանի մահուան առիթով ունենալիք միջոցառումի նախերեկոյեան, չծրագրուած բայց բախտաւոր խորհրդանշական կարեւորութեամբ մը:

Ներկայիս Պինկհեմթընի (Նիւ - Եորք) համալսարանին մէջ քաղաքական գիտութիւններու դասախօս, Միացեալ Ազգերու խմբութիւններու՝ ինչպէս եւ Պետական Պաշտպանութեան քարտուղարութիւն

(Շար. 11)

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Ո՛ր հարցումներն պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Եթէ անձնական փորձառութեանց փոխանցումը, երէց սերունդի պատմութիւններուն միջոցաւ, մեծ դեր ունի հաւաքականութիւնը պահպանելու հարցին մէջ, ապա այդ հաւաքականութիւնը ուժ կ'ունենայ մ'ըն առեն, երբ անոր բջիջ - անհատները կ'ըլլան քաղաքացի, կը հասկնան իրենց պարտականութիւնները, իրաւունքները եւ ամերիկեան սիստեմի հայթայթած կարելիութիւնները եւ կ'իրագործեն զանոնք: Հայութիւնը, բաւ, պէտք է ա) ուսումնասիրէ ուրիշ էթնիք հաւաքականութիւններու փորձառութիւնները, որպէսզի չզործէ անոնց զործած սխալները ու չահէ՝ երբ անոնք զործելակերպի լաւ օրինակ կրնան հայթայթել: Այնքա՞ն կը սիրենք պնդել թէ մենք ասրբեր փորձառութիւն ունեցած ենք, որ չենք պիտեր թէ ինչպէ՞ս տառապած եւ պայքարած են ուրիշները, օրինակ՝ Ամերիկայի բնիկ կարմրամորթ Հնդիկնե - րը, որոնցմէ խլուած հողերու վրայ կ'ապրինք բոլորս, ի միջի այլոց հայրենազուրկ Հայեր: բ) Ոչ միայն պէտք է դիտնալ թէ ի՛նչ են մեր հաւաքականութեան փորձառութիւնները եւ ասոր պատմութիւննե - րը, այլ՝ պէտք է զանոնք փոխանցել ուրիշներուն: Հայ կազմակերպութիւններ, չեն պիտեր օտար կազմակերպութիւննե - րու, հաստատութիւններու եւ կարեւոր անձնաւորութիւններու հետ կապ պահել, իրենց տեսակէտը պարզել, իրենց փոր - ձառութիւնը պատմել: Զի բաւեր որ ա՛ն հատներ, իրենց անձնական նախաձեռնութեամբ նամակներ գրեն (նամակներ, որոնք հատ ու կենտ կը հրատարակուին): Ճիշդը պէտք է կեդրոններէ կազմակերպուի, ուղղուի ոչ միայն թերթ - մամուլին, այլ նաեւ հեռատեսիլին, անձերու կամ կազմակերպութիւններու, եւ նիւթ պէտք է հայթայթուի կեդրոնէ մը, փրոֆէշընըլ մակարդակով պատրաստուած նիւթ, - ձայներիզներ, ֆիլմեր, լուսանկարներ, դրքոյկներ, ֆոթոքոփիներ, եւայլն: գ) Պէտք է օժանդակել գոյութիւն ունեցող այն սակաւաթիւ հայկական կազմակեր - պութիւններուն, որոնք պետական դիւանակալութեանց հետ զործ ունին: Զատ մանապիտութիւն մըն է մեծ պիւրոքրասիներու հետ կապ մշակելը. տեւականութիւն եւ հետեւողականութիւն կը պահանջէ: Կարելի չէ զայն իրագործել զուտ բարեկամական, յաճախ ընդհատուած, հետեւողականօրէն չմշակուած կապերու միջոցաւ: դ) Մենք տակաւին չենք պիտեր ինչպէ՛ս օգտագործել մեր լուրջ տնտեսական ուժը, որ որոշ չրջաններու մէջ ծանրակըշիռ է: Չենք պիտեր պոյճոթներ օգտագործել: Օրինակ, Ֆոտոր ճամբորդական դրքերը չափազանց թրքասէր են: Ոչ մի - այն պէտք է չդնել զանոնք, այլ՝ պոյճոթներ եւ դրատուներու առջեւ ցոյցեր կազմակերպել, որպէսզի դիրքը հրատարակող ընկերութիւնը զգաստայ: Դիւրագրգռած են ամերիկեան ընկերութիւններ, նման հարցերու մէջ: Մե՛նք ենք յանցաւորը: Նման տնտեսական ցոյցեր չենք կատարեր, ամերիկեան մամուլը չենք հրաւիրեր իբրեւ «վկայ», եւայլն: ե) Յարդ չենք պիտեր զօրակոչի ենթարկել շատ մը մարդերու մէջ զործունեայ Հայեր, որպէսզի կարենանք զործածել անոնց ազդեցութիւնը, իրենց մարզերուն մէջ: Հայ մամուլը եւ հայ կազմակերպութիւններ ընդհանրապէս լաւատեղեակ չեն՝ ծանօթ Հայերու մասին: «Նախ՝ եթէ հայ անձ մը մրցանակ չէ ստացած, կամ մեծ բերթարութիւն մը չէ զրած, ո՛չ հայ մամուլը անոնց մասին կը զրէ, ոչ ալ կազմակերպութիւններ անոնց կը մօտենան»: Տուաւ անուններ անձերու. օրինակ՝ Ուիլմա Նազարեան, որուն անծանօթ են ամերիկեան այս կամ այն զեղիկ չրջանին մէջ, քան Հայութեան «Արդեօք հայկական կազմակերպութիւնները պատեհ առիթով կը կարդան ամերիկեան մամուլը, որպէսզի տեղեկանան նման անձերու ինքնութեան», հարցուց Պ. Կարապետեան: «Անհատները այս անձերը ինքնաբերաբար պարտաւոր չեն կամաւոր զալու, այս կամ այն կազմակերպութեան ըաելու որ պատրաստ են Հայութեան ծառայելու: Սակայն այդ նշանակեր որ բոլորովին ուրացած են Հայութիւնը: Կրնան պատրաստ ըլլալ իրենց ազդեցութիւնը բանեցնելու եւ օգտագործելու որոշ հարցերու մէջ, եթէ մենք տեսնանք իրենց, համագրենք իրենց ապրումները եւ ճիզը, մասնագիտական պատրաստութիւնը, իրենց մարզերուն մէջ: Հայ մամուլը եւ հայ կազմակերպութիւններ ընդհանրապէս լաւատեղեակ չեն՝ ծանօթ Հայերու մասին: «Նախ՝ եթէ հայ անձ մը մրցանակ չէ ստացած, կամ մեծ բերթարութիւն մը չէ զրած, ո՛չ հայ մամուլը անոնց մասին կը զրէ, ոչ ալ կազմակերպութիւններ անոնց կը մօտենան»: Տուաւ անուններ անձերու. օրինակ՝ Ուիլմա Նազարեան, որուն անծանօթ են ամերիկեան այս կամ այն զեղիկ չրջանին մէջ, քան Հայութեան «Արդեօք հայկական կազմակերպութիւնները պատեհ առիթով կը կարդան ամերիկեան մամուլը, որպէսզի տեղեկանան նման անձերու ինքնութեան», հարցուց Պ. Կարապետեան: «Անհատները այս անձերը ինքնաբերաբար պարտաւոր չեն կամաւոր զալու, այս կամ այն կազմակերպութեան ըաելու որ պատրաստ են Հայութեան ծառայելու: Սակայն այդ նշանակեր որ բոլորովին ուրացած են Հայութիւնը: Կրնան պատրաստ ըլլալ իրենց ազդեցութիւնը բանեցնելու եւ օգտագործելու որոշ հարցերու մէջ, եթէ մենք տեսնանք իրենց, համագրենք իրենց ապրումները եւ ճիզը, մասնագիտական պատրաստութիւնը, իրենց մարզերուն մէջ»:

— ԳԱՂՈՒԹԷ ԳԱՂՈՒԹ —

ԼՈՍ - ԱՆՃԼԼԸՍԻ «Ուիլլըը Իպէլ» սբահին մէջ, Մարտ 25-ին, տեղի ունեցած է Համազգայինի «Գուսան» երգչախումբին համերգը, ղեկավարութեամբ Արա Մանաչի: Յայտագիրը բաղկացած է Կոմիտասի, Թ. Ալթունեանի, Կարօ Զաքարեանի, Ա. Խաչատրեանի, Դ. Ղազարեանի եւ այլ երգահաններու գործերէն: Մեներգներով հանդէս եկած է Արա Կիրակոսեան: Խումբին դաշնակով ընկերացած է Կլորիա Միքայէլեան:

×

ՓԱՍԱՏԻՆԱՑԻ Հայ կեդրոնի պաշտօնական բացումը կատարուած է Մարտ 25ին: Ներկայ եղած են 400 հոգի: Հանդիսավարը՝ Վազգէն Մատէոսեան, նշած է թէ կեդրոնը պիտի ըլլայ չորքի Հայութեան ազգային, քաղաքական, մշակութային եւ ընկերային կեանքին առանցքը: Առաջնորդ Եփրեմ Եպիսկ. Թապաղեան ի մէջ այլոց չեշտած է. «Այս չէնքը՝ ուր Հայու սիրտը կը տրոփէ, ապագայ մըն է որ միասնական ջանքերով կարելի է յաղթահարել բոլոր տեսակի դժուարութեանց»: Խօսք առնելով չորքի քաղաքապետուհին՝ Լորէթթա Կլիքմըն, դրուատած է Հայոց նպաստը Փասատինայի բարգաւաճման: Գնահատանքի խօսքեր արտասանած են նաեւ Հ.Օ.Մ.ի, Հ.Ց.Դ.ի եւ Հ.Ե.Դ.ի ներկայացուցիչները:

×

ԿԼԻՆՏԻՑԻ Հայ Սքուլի սրահին մէջ, Մարտ 18-ին, տեղի ունեցած է Համազգայինի «Անոյշ» երգչախումբին տարեկան համերգը: Յայտագիրը բաղկացած է Թամար Ալթունեանի, Ս. Սաթեանի, Սահառունիի, Կոմիտասի եւ խմբավար Հովիկ Գասպարեանի գործերէն: Մենակատարութիւններուն դաշնակով ընկերացած է Անահիտ Գասպարեան:

×

ԼՈՍ ԱՆՃԼԼԸՍԻ Ֆերահեան վարժարանի «Աւետիսեան» սրահին մէջ, Մարտ 24-ին, տեղի ունեցած է հանդանակութեան ձեռնարկ մը՝ ճաշով, որուն ներկայ եղած են շուրջ 300 հոգի: Խօսք առնելով Մաքս Մկրտիչեան պարզած է ձեռնարկին նպատակը, այն է՝ եկեղեցիէն եւ դպրոցէն ետք, Հովիտի չրջանը օժտել հայկական կեդրոնով մը: Ցայտագրին մասնակցած են Գառնիկ Սարգիսեան, Յարութ Փամպուքճեան եւ Անդրանիկ Մաթոսեան՝ ժողովրդական եւ յեղափոխական երգերով: Հանդանակութենէն գոյացած է 125 հազար տոլար:

×

ՄՈՆԹԵԲԵԼԼՈՕԻ Հայ կեդրոնի «Հուրիկ Պալատեարեան» սրահին մէջ, Մարտ 17-ին, տեղի ունեցած է Հ.Մ.Ը.Մ.ի ճաշ - պարահանդէսը: Հանդիսաւարը՝ Շրջ. Վարչութեան անդամ Թորոս Բարսեղեան: Խօսք առած են տոքթ. Սարգիս Արեւեան, Բարսղէն քհնյ. Մանուէլեան եւ Լիսա Բարսեղեան չեչտելով Հ.Մ.Ը.Մ.ի դերը Սփիւռքի մէջ: «Շիրակ» նուագախումբը եւ երգիչ Լեւոն Գաթըրճեան չերմ պահեր առեղծած են: Ձեռնարկին եկամուտը ամբողջութեամբ յատկացուած է «Մեսրոպեան» վարժարանին՝ մարզարանի բարեզարդման համար:

×

ԿԼԻՆՏԻՑԻ «Շամլեան» վարժարանին մէջ, Մարտ 22-ին, տեղի ունեցած է յուշի ցերեկոյթ մը, նուիրուած Յովհաննէս Շիրազի: Ցայտագիրը վարած է Լեւոն Գասպարեան: Աշակերտուհի Ալինա Ղարիբճեան տուած է Յովհաննէս Շիրազի կենսագրականը: Գառնիկ Գալուստեան ներկայացուցած է բանաստեղծը: Աշակերտներ արտասանած են Շիրազէն գործեր: Հուսկ, ունկնդրուած է Շիրազի ճայնագրուած պատգամը՝ ուղղուած Սփիւռքի Հայութեան:

×

ՍԱՆ ՖՐԱՆՍԻՍԿՈՅԻ «Սքաթիչ Ոայթ» սրահին մէջ տեղի ունեցած է Լոս - Անճըլըսի Իրանահայ Միութեան երգչախումբին համերգը, ղեկավարութեամբ երաժիշտ Ալֆրէտ Մարտոյեանի: Համերգէն առ ընդունելութիւն մը տեղի ունեցած է Հայ Կեդրոնի «Մարոյեան» սրբարը:

Խնդալով Մեռնիլ...

- Ամէնէն լաւ մահը. -

- Ուխտուն տարեկանին սպաննուիլ, տրըճանակի գնդակով, նախանձոտ ամուսինէ մը:

×

Մեռած մարդիկ երջանիկ են. իրենց կիները տարին մէկ անգամ միայն կը տեսնեն՝ մեռելոցին:

ՓԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

Կեցաւ, որովհետեւ իրեն այնպէս եկաւ որ հայրը հետաքրքրութեամբ կը նայէր իրեն: «Կը թուի թէ կենդանիներու ամէնէն տարօրինակը կ'երեւամ իր աչքին», խորհեցաւ Ռոտոլֆ: Կապանքներէ բոլոված ազատած կը զգար ինքզինքը, եւ ազատօրէն չարունակեց չեչտով մը ուր թեթեւ անպատշաճութիւն մը կը զգացուէր:

- Կը զարմանամ որ ձիս կը սոխակէք զօրավիք ըլլալ ձեզի: Խորհելով այն իմաստութիւնն ու փորձառութիւնը զոր հատաքած էք, կ'երեւակայէի թէ պիտի թողէիք որ ես ինծի համար գտնէի կեանք մը ուր ձեր եւ ինծի հանդէպ հակառակ պարտականութիւններ ունենամ: Իրա՞ւ անկարելի է ասիկա:

Կայսրը գլուխը երերցուց ժխտական կերպով: Թղթահատով փոքր հարուածներ կատար սեղանին: Իր ջղայնութիւնը արտայայտող միակ նշանն էր ասիկա: Այս չարունակական ազմուկէն զրգռուեցաւ Ռոտոլֆ: Զգաց որ մատ մը գետին իսկ չէր չահած պայքարին մէջ: Որոշեց յարձակողականի անցնիլ.

- Իչխանութեան չեմ ցանկար, այստեղի մթնոլորտը թունաւորուած է: Երկար առեն կը կարծէի թէ կրնայի օգտակար ըլլալ: Ձեր խորհրդականները, այս երազը առին ինձմէ...:

- Խորհրդականներ չկան, ըսաւ կայսրը, ես կամ:

- Տարբերութիւն չկրնեք: Հակառակ իմ բոլոր զգուշութեանս, հակառակ այն պարտականութիւններուն զոր կատարեցի, կը զգամ որ անօգուտ եմ ես այս Պետութեան մէջ: Զարդարանքի դեր մը միայն կը կատարեմ. ըրածիս վրայ ես հաւատք չունիմ: Ուրեմն, կը հրաժարիմ: Եթէ չեմ սխալիր, օրէնք մը չկայ որ արգիլէ ձիս հրաժարելէ:

Թղթահատը չոր ձայնով մը լնկաւ ըրանեղանին վրայ:

- Ի՞նչ կը լսեմ, ըսաւ կայսեր զայրացած ձայնը: Կը մոռնաս որ պարտականութիւն մը ունիս կատարելիք եւ...

Ռոտոլֆ չթողուց որ չարունակէ.

- Ուրիչ մը պիտի կատարէ զայն: Մի՞թէ առաջի՞ն անգամն է որ Հապսպուրկներուն մէջ յաջորդութիւնը ազգական ճիւղի մը անցնի: Զարմիկս, Ֆրանսուա Ֆէրտինանտը իմ տեղս պիտի բռնէ եւ չատ աւելի լաւ կերպով: Անիկա բոլորովին հանգիստ մտքով դաղափարներ ունի, մինչդեռ ես ծանր բեռ մը կը զգամ մտքիս մէջ: Կառավարական չրջանակներուն մէջ լաւ աչքով չեն նայիր ինծի: Ուրախութեամբ պիտի նային մեկնումիս:

- Զպիտի մեկնիս:

Զայնը կարուկ էր: Ռոտոլֆի դէմքը կարմրեցաւ: Բայց ինքզինքը բռնելու ճիգ մըն ալ ըրաւ:

- Ես կրնայի ծնած չըլլալ, կրնամ վազը մեռնիլ. բայց միապետութիւնը պիտի չարունակուէր: Զարմիկներս մարդոց անապատ պահեստ մըն են ձեզի համար...:

- Սոփեստութիւն չուզեր, ըսաւ կայսրը:

- Բայց ատոնք սոփեստութիւններ չեն, պատասխանեց Ռոտոլֆ: Ժամէ մը ի վեր կը վիճաբանինք, ու դեռ չհասկցա՞ք: Ես երջանկութիւնը գտած եմ վերջապէս. չպիտի հրաժարիմ անկէ: Եթէ թոյլ չէք տար որ պաշտօնական դերքի մը մէջ վայելեմ զայն, պարզ անհատ մը պիտի դառնամ:

- Եւ ինչո՞վ պիտի ապրիս:

Հարցումը սուր եղաւ եւ Ռոտոլֆ քար կտրեցաւ: Հօրը նայեցաւ կատաղութեամբ.

- Ըսել կ'ուզէք թէ ապրելու բոլոր նիւթական միջոցներէն պիտի զրկէ՞ք ինծի: Կրնաք ընել, բայց անվայել բան մը պիտի ըլլայ ասիկա:

- Լռէ՛: Պարտաւոր չեմ հարցումներուդ պատասխանելու... Կարելին պիտի ընեմ:

- Զղուչացէք: Իմ առջեւ հանելիք դերտարութիւններէն ուրիչ ելք մը կայ...

(Շար. 76)

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ ԵՒ ԱՒԱԴ ՇԱԲԱԹ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Ս· ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

Շաբաթ, Ապրիլ 14, Յիշատակ Յարութեան Ղազարու· -

Ժամը 4·30-ին կիրակնամուտի ժամերգութիւն կը կատարուի, որու ընթացքին Աւետարանին վարդապետը կը բացուի:

Կիրակի, Ապրիլ 15, Ծաղկազարդ· -

Սկիզբ ժամերգութեանց՝ ժամը 8·45ին· Հանդիսաւոր պատարագ՝ ժամը 10·30-ին: կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ԳԻՒՏ ԵՊԻՍԿ· ՆԱԳԴԱՇԵԱՆ

Դռնբացէ՛ *ժամը 4-ին:*

Աւագ Երեքշաբթի, Ապրիլ 17, Յիշատակ Տասն Կուսանաց·

Երեկոյեան ժամերգութիւն՝ ժամը 4·30-ին:

Ս· ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ ԻՍԻ

Կիրակի, *պատարագ՝ ժամը՝* 10-*ին*, *Դռնբացէք՝* 16-*ին:*

ՎԱՐԱԳԱՑ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Կիրակի, *պատարագ ժամը* 10·45-*ին*, *Դռնբացէք՝ ժամը* 17-*ին:*

Ս· ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԱԼՖՈՐՎԻԼ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն* 9, *պատարագ՝* 10·30, *Դռնբացէք՝* 17 :

ՍՐՔՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Կիրակի, *սկիզբ ժամերգութեան* 8, *պատարագ՝* 10, *Դռնբացէք՝* 18·30:

Կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

ՊՕՄՈՆԻ Ս· ԳՐ· ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝* 8,30, *պատարագ՝* 10-*ին*, *Դռնբացէք՝* 17 :

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ ՀԸՆԱՑ Ներեցի Նանեանց

ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Կիրակի, *պատարագ՝ ժամը՝* 10-*ին*, *Դռնբացէք՝* 16-*ին:*

ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ ՄԱՐՍԷՅԼԻ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝* 8,30, *պատարագ՝* 10-*ին*, *Դռնբացէք՝* 17 :

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ ՀՈՎՍԷՓ ԵՊԻՍԿ· ՆԱԶԱՐԵԱՆ

ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ ՎԱԼԱՆՍԻԵՆ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝* 8,30, *պատարագ՝* 10-*ին*, *Դռնբացէք՝* 17 :

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Ս· ԹԱԴԷՈՍ

Կիրակի, *ժամերգութիւն՝* 8, *պատարագ՝* 10 :

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՎԱՉԷ Ծ· ՎԻՐԴ· ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ

(*Երգչախումբը կը զեկավարէ՝ Թիրայր Թամամճեան, դաշնակ՝ Նորա Գարբիէլեան*) :

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Կիրակի, *ժամերգութիւն*, 8,30, *պատարագ՝* 10 :

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՋԱՏԻԿ ԱԲԵՂ· ԱԻԵՏԻՔԵԱՆ

Դռնբացէք՝ ժամը 16·30-*ին* :

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊ· ԽԱՉի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերուհիները, Շաբաթ, Ապրիլ 14, *ժամը* 15-*ին Մշակ· Տունը: Կարեւոր օրակարգ:*

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

13, Rue de Perche — 75003 Paris

Կիրակի· - *Ծաղկազարդ, Հայրապետական պատարագ՝ ժամը* 11-*ին: Դռնբացէք՝ ժամը՝* 15·30-*ին:*

TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES

Անոնք որոնք կ'ուզեն իրենց մասնակցութիւնը բերել ընդհ· ծախքերուն (500 - *հազար Ֆ·*), *կրնան իրենց չէքերը ղրկել·-*

Mme Alice ASLANIAN
B. P. 327
75229 Paris Cedex 05

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Արամ Գառնիկեանի *մահուան առթիւ, փոխան ծաղկեպսակի, հետեւեալ նուէրները կ'ընեն· - Տէր եւ Տիկին Անդրանիկ Տադէսեան* 250 Ֆ· *Սամուէլ - Մուրատեան վարժարանին:*

Տէր եւ Տիկին Գլակ Ղազարեան 500 Ֆ· *ԺԱՖ-ին:* (*Տառանալ «Յառաջ»ին*) :

ԿԵՍԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԵՄՆԵՐՈՎ ԵՒ ԱՊՈՒԽՏՈՎ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ

- Տարեկան Մեծ Ճաշ -

Նախագահութեամբ Հայրենակից՝
ՕՆՆԻԿ ՊԱՁՐԱՄԵԱՆԻ

Ապրիլ 15, *Կիրակի, ժամը* 13-*ին Հ· Բ· Ը· Միութեան «Ալէք Մանուկեան» սրահը՝*

118, rue de Courcelles — 75017 Paris
Métro : Courcelles

Առաւօտեան հոգեհանգիստ՝ Փարիզի Հայոց Մայր եկեղեցին, ի յիշատակ ողբացեալ հայրենակիցներու· -

×

Գեղարուեստական բաժին, սիրայօժար կը մասնակցին՝ Օր· Արաբսի Գմբէթեան՝ արտասանութիւն, Միհրան Էլմաեան՝ մեներգ, Գէորգ Ալեքսանեան՝ արտասանութիւն, Պէյրութցի Սիլվէն՝ մեներգ, Ռօզի եւ Վ· Նաւասարդեան: Ծանօթ թառիստ՝ Բիւզանդ Ֆընտըճլեան:

Սիրով կը հրաւիրուին կեսարացի եւ այլ տեղացի անխտիր բոլոր հայրենակիցները: Ճաշագին՝ 100 Ֆ· :

à l'étoile
Concessionnaire
AUSTIN ROVER
Mini
METRO
M-G
TRIUMPH
ROVER
CHAMPS ELYSEES
OUVERT SAMEDI
CREDIT MAXIMUM
Gd choix de voitures
Occasions garanties
carrosserie mécanique
Service Après-vente
Pièces détachées
ARC DE TRIOMPHE AUTOS
30, rue de TILSITT 380-55-11
amp

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Պ.Ը· Օտտոյի Ս· Յակոբ եկեղեցւոյ թաղականութիւնը ստացած է հետեւեալ նուէրները· - *Աստուր Յովակիմեանի թաղման առթիւ՝ Յովակիմեան ընտանիք* 500, *Զաքարեան, Յակոբեան եւ Հալաճեան* 100-*ական Ֆ·, Պաղտասար Պաղտասարեան* 150 Ֆ· : *Ազնիւ Ծերուկեանի թաղման առթիւ՝ Թէճիրեան ընտանիք* 500 Ֆ· : *Ովսաննա Կոնյեանի թաղման առթիւ՝ Կոնյեան ընտանիք* 500 Ֆ·, *Ժամկոչեան եղբայրներ, Թիրէքեան եւ Համբարձում*-*եան* 100-*ական Ֆ·, Ղարիպեան, Սարգիսեան, Զերքէզեան, Փ· Թիրէքեան* 50-*ական Ֆ·: Տիկին Շէրայեանի հոգեհանգստեան առթիւ՝ Սեդրակ Սամուէլեան* 250 Ֆ·, *Մարի եւ Յակոբ Ձէրայեան, Յովհաննէս Յուսիկեան, Լօթօվին, Սարգիս Պետրոսեան, Ռափայէլ Ալֆոնեան* 100-*ական Ֆ·: Կիւլիւզար Կիրակոսեանի թաղման առթիւ՝ Կիրակոսեան Ժողէֆ, Մարտիրոս Բարսեղեան, Եսայի Մարգարեան* 200-*ական Ֆ·, Գրիգոր Յակոբեան, Սեբոբեան ընտանիք, Ղազարոս Ղարիպեան, Ֆիւրէճեան ընտանիք* 100-*ական Ֆ·, Դարբինեան, Ղարիպեան, Յակոբ Լակիճեան* 50-*ական Ֆ·: Տիրամայր Լուսին Գույումճեանի յիշատակին՝ երէցկին Գույումճեան* 100 Ֆ· :

SARL ARA TRAITEUR
RAFFI ET ARA POHANYAN
ALIMENTATION
SPÉCIALITÉS DE PRODUITS ORIENTAUX ET EXOTIQUES
106, RUE MOUFFETARD
75005 PARIS
Métro : Censier-Daubenton
Tél. 337 90 69
ouvert tous les jours et dimanche matin
fermé le lundi

VIENT DE PARAITRE

— SIMON AVDOYAN N° D-3179
Chants traditionnels de la région du Vaspouragan - document

RAPPEL . . . . RAPPEL . . . . RAPPEL . . . . RAPPEL . . . . RAPPEL . . . .

— LIZ SARIAN N° D-3170 Liz Sarian à Bobino
— LIZ SARIAN N° D-3171 Chansons arméniennes
— LIZ SARIAN N° D-3177 Chansons arméniennes
— NAREK DOURIAN N° D-3178 Enchanté N. Dourian
— HAMLET MINASSIAN N° D-40005 Musique populaire arménienne
— ARMINEH MARDIROSSIAN N° D-40006 Chansons folkloriques arméniennes

—RUSSE-TZIGANE—

— ZINA ET GUEORGUI N° D-3173 Folk Tzigane russe
— MICHA BAJANOFF N° D-3180 Balalaïkas
— DJAN TATLAN N° DEG 2002 Chansons russes

PRODUCTION et DISTRIBUTION EXCLUSIVE

DISQUES DOM

EN VENTE CHEZ TOUS LES DISQUAIRES

MEETING A LYON

— Sur le thème «UNITE ARMENIENNE - UNITE DE COMBAT», à quelques jours de la commémoration du 69ème anniversaire du génocide Arménien, le MOUVEMENT NATIONAL ARMENIEN, ainsi que le COMITE DE SOUTIEN AUX PRISONNIERS POLITIQUES ARMENIENS, LYON, appellent les Arméniens à venir nombreux à leur MEETING qui aura lieu le samedi 14 AVRIL à 20h 30 - salle Mairie du 6e,

33, rue Bossuet LYON 69006

où interviendront plusieurs responsables nationaux.

Avec également la participation amicale du duo ZEPUR.

ՈՒԽՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ

1984 *Թուականը՝ կեսարիոյ եւ չրջանի Հայրենակցական Միութեան* 50-*ամեակն է, եւ Նոր Կեսարիոյ հիմնադրութեան* 15-*ամեակը, նաեւ Աղբիւր Ցուշարձանի բացման տարին է: Հետեւաբար Ֆրանսայէն, Ամերիկայէն, Լիբանանէն, Եգիպտոսէն եկած հայրենակիցներով հաւաքուելով այդ մը կը կատարուի Հայաստան - Նոր Կեսարիա՝ Սեպտեմբեր* 7-*էն Սեպտեմբեր* 22, *ներկայ գտնուելու Ցուշարձանի բացման եւ այլ տօնախմբութիւններուն:*

ԳԻՆՆ Է՝ 6750 ՖՐԱՆՔ

Կը խնդրուի արձանագրուելու համար՝ դիմել՝ Միութեանս անդամներուն եւ կամ հեռաձայնել՝ 780 - 82 - 58 208 - 01 - 83 *իսկ՝ դրամական առաքումներուն՝*

878 - 79 - 93

Արամ Խաչատուրեանի:

22, rue Saint Lazare, 75009 Paris

ԿՈՄԻՏԱՍԵԱՆ ՊԱՏԱՐԱԳ

ԵՒ 6-*ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁ ՍԱՀԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ ԵՐԳԱՍԻՈՒՄԻ*

Կիրակի, Ապրիլ 15-*ին Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբի* 6-*րդ տարեդարձի առթիւ, Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ մէջ տեղի կ'ունենայ հանդիսաւոր արարողութիւն:*

Կը նախագահէ, կը քարոզէ եւ կը պատարագէ՝

ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբը իր ամբողջական կազմով եւ զեկավարութեամբ՝ Խաչիկ Եըլմազեանի, *կ'երգէ Կոմիտասեան անդրանիկ պատարագը՝ վերածուած քառաձայն երկսեռ խումբի համար Վարդան Սարգսեանի կողմէ:*

Սկիզբ· ժամերգութեան 8

Պատարագէն ետք եկեղեցւոյ Ա· Ջրբաշեան սրահին մէջ կը սարքուի սիրոյ սեղան, ի պատիւ՝ հիւրերու, երգիչախումբի անդամներու եւ Պ· Պ· Բարեկամներու՝ Մաշոյեանի, Գեղամ Շեխերեանի, Օրիորդք՝ Մարի Սիմոնեանի եւ Փօլէթ Օթարի, որոնք ծառայած են Մայր եկեղեցւոյս աւելի քան՝ քսան տարիներ:

Սոյն ճաշին մասնակցիլ փափաքողները պէտք է ապահովեն իրենց տեղերը եկեղեցւոյս քարտուղարութեան միջոցաւ: Հեռաձայնել՝

77 - 84 - 70

ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ

Ընկերակցութեան ընդհանուր ժողովի տեղի պիտի ունենայ Հինդշաբթի, Մայիս 24, *ժամը* 20-*ին: Մանրամասնութիւնները յետագային:*

ՇԱԲԱԹ - ԿԻՐԱԿԻ
ԱՊՐԻԼ
14-15
SAMEDI-DIMANCHE
14-15 AVRIL
1984
LE NUMERO : 3,00 F

ՀԱՐԱՉ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՀԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.681 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.681

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

«ԵՐԲ ԱՐԵՒՄՈՒՏՔԻՑ ԱՉՔԸ ԲԱՑԵՐ ՀԱՅՈՒ ԿԸ ՎԵՐԱԾԵՆ ԹՈՒՐՔ ՕՂԼՈՒ ԹՈՒՐՔ ՍԻՆԱՆԸ»...

—×—

Թուրք թերթերուն մէջ, զանազան յօդուածները չեն պակսիր : Հատ մըն ալ ա՛յս մէկը, զոր ստորագրած է Իլհան Պարտահչը «Թէրճիւման»ի Ապրիլ 12-ի թիւին մէջ : Թափթփած լեզուն քոյլ չտալու որ աւելի յստակօրէն պարզենք մարդուն մտքերը, բայց յստակ կէտ մը կայ այն է որ՝ բոլոր Սիւնացիները Թուրք են . . . :

×

Եթէ զոյութիւն չունենային Պոլիսի պրաւումէն հոգ մեր կերտած պլուխ - գործոցները, եւ մանաւանդ եթէ չըլլար մեծն Սինանը, որ 396 տարի առաջ, 1588 Ապրիլ 9, Շաբաթ, կը վախճանէր, աւելի ձիշդը նոր կը ծնէր, (ինչպիսի՞ փաստերով կրնայինք պատասխանել հին քաղաքակրթութիւններու տեղացի եւ օտար սիրահարներուն, որոնք Անատոլուէն իրա - ւունք կը պահանջեն, կրնա՞ք ըսել :

Թերութիւն մը ունինք որ կը ծիծաղի, անմօթութեան ամենաբարձր աստիճանին վրայ բազմած : Հաճոյ Թուրքու հա - մար օրուան քաղաքական հոգոր դէմքերուն, անխմաստ, անպարամաքանական տըղերութենէ մը պարտուելով, «երկրորդ - դութեան» տիտղոս մը կը նուիրենք օրուան երեւելի անձնաւորութիւններուն :

- «Դուն ... ո՛վ Պոլիս երկրորդ Նուա - ճողը» կ'ըսենք,

- «Դուն ... ո՛վ երկրորդ Քանունի» կ'ըսենք :

Մեր անհաճոյ մէկ սովորութիւնն է այս եւ երբ նոյնիսկ ինդրոյ առարկայ անձերը նեղուին այս որակումներէն, կը յա - մառինք. «մի՛ ընչէք, էֆէնտիմ, դուք այդպէս էք, սակայն տեղեակ չէք :

Քանիցս ըսինք. Ֆաթիհ ոչ միայն Պո - լիսը եւ Բիւզանդիոնը, այլեւ հռոմէական կայսրութիւնը նուաճած է, Պոլսոյ պրա - ւումը վերջին օղակն է հռոմէական կայս - րութիւնը պատմութեան էջերէն սրբող ջրթային : Եւ Սինան որ մահացաւ 396 տարի առաջ այսօր, անկասկած այդ գլ - խաւորին վրայ մեր դրոշմը ձգած տա - ղանդն է :

Բացէք ճարտարապետական բոլոր կո - թողները ... Արեւմուտքին համաձայն համաշխարհային քաղաքականութեան ա - մէնէն փառաւոր գործը Այա Սոֆիան է . ամէն բան մէկդի, գմբէթ մը ունի, որուն նմանը չկայ, ներառեալ նոյնիսկ Ս . Պետ - րոսի տաճարը : Մինչեւ ե՞րբ չարունակ - ած է այս պնդումը : Մինչեւ այն օրը երբ Սիւլէյմանիէ եւ Սելիմիէի մզկիթնե - րը իրենց երկնասլաց մինարէներով եր - կինքը դրոշմած են Թուրք - իսլամ քաղա - քակրթութեան կնիքով : Այա Սոֆիա Սի - նանէ ետք, այլեւս միայն Սիւլէյմանիէ եւ Սելիմիէ վերջ կուգայ :

Կեսարացի Տօզան Եունուս Աղայի որ - դին Սպասիւլմէննան Աղային որդին էր Միմար Սինան կոչուած անապատ հան - ճարը : Երբ չեն կրցած ուրանալ իր գոր - ծերը, իր Թրքութիւնը կարենալ մերժե - լու նպատակաւ կարգ մը արեւմուտքցի աչքերացեր ուզած են այս «Թուրք օղլու Թուրք»ը ցոյց տալ որպէս ծագումով Հայ մը : Այս խայտառակ սուտ մըն է, զոր ուզած են մեր բազմաթիւ մեծերուն յարմարցնել : Մինչդեռ տեսէք ուրիշ մեկ - նաբանութիւն մը . «Թուրք ցեղէն եկե - ղեցի կառուցանող չէ եղած, սակայն օ - րինակ մը չկայ որ հայ ճար - տարապետները, որոնց կը պատկանին Թուրք - իսլամ քաղաքակրթութեան ամե - նադեղեցիկ կոթողները» : Որովհետեւ ճուլուած են Թրքական խմորին որ ցոյց կուտայ Թէ կը բլլրեզանան երբ լոկնան Թուրք - իսլամ մաքին, մշակոյթին, քա - ղաքակրթութեան ու անհրաժեշտութեան դետակին մէջ, մե՛ր հանճարով : Իրենց անունները Թերեւս հայկական են, այդ - քան : Իրենց ստեղծագործութիւնները ի - րենց Թրքացած մաքերուն ու սրտին, այ - սինքն Թուրք - իսլամ տարագին, անան - կնելի ղեղեցկութեան, հանճարին ու քեր - թողականութեան ներկայացուցիչներն են : Այդպէ՛ս գիտցէ՛ք :

Մեր գիտցածին համաձայն, Քանունիի տարիներէն մէկուն ընթացքին երբ կ'աւարտի «Բրութ» գետին վրայ ձգուած կամուրջը, կը հետաքրքրուի, այդ հե - տաքրքրութիւնը առիթ կը պատրաստէ հանճարի մը ծագումին եւ բան մեր գիտ - ցածին, 81 մզկիթ, 51 մէսճիթ, 55 մէտ - րէսէ, 18 իմարէթ, 3 հիւանդանոց, 26 վարժարան, 6 մեծ կամարակապ ջրուղի - ներ, 7 մեծ կամուրջ, 17 էրվանասարայ, 6 ջրամբար, 33 պալատ, 17 Թիւրպէ եւ անհամար աղբիւրներ իր դրոշմը կը կրեն :

Լսինք, «մեր գիտցածին համաձայն», հապա մեր չգիտցածնե՞րը : Աւելի առաջ պատմած էինք գրութեան մը մէջ . Մու - սուլ կամուրջ մը կայ, որուն տակի ջուրը ցամքեցուցած են, սակայն չեն կրցած կամուրջը անյայտացնել : Ռումելիի եւ միջին - Եւրոպայի մէջ կան բաղնիքներ, կամուրջներ, էրվանասարայներ, որոնց վրայէն զոզցած են արձանագրութիւննե - րը սակայն չեն կրցած ջնջել Սինանի եւ Թուրք - իսլամ մշակոյթին ոճը :

Այսքան կոթող ի՞նչպէս տղմեր են Սի - նանի 98 տարուան կեանքին մէջ : Անչուշտ առանձին չէր ... այսինքն զիմած է իր վարպետներուն, աշկերտներուն պաղ - փարի իր ընկերներուն : Այսինքն կ'ուզենք ըսել Թէ իր հասցուցած խմբակը համալր - արան մըն է : Իր փորձէ՛ն օրներով, տո - չէնթներով, օղնականներով ... Սինան հանճար մըն է, որուն գործերը չորս դար հոգ հակառակ մեր այնքան անփութու - թեան ու դաւաճանութեան, կանգուն են միշտ :

ԵՐԵՒԱՆ

(ԱՐՄԷՆՓրԷՍ ՄԱՐՏ 30 / ԱՊՐԻԼ 9)

«ՀԱՅԱՍՏԱՆ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆԸ ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒԱԾ

«Հայաստան» հրատարակչականը 1983-ի չորրորդ եռամսեակի արդիւնքներով յաղ - թական հանդիսացած է համամիութենա - կան մրցումին, արժանանալով Խորհրդա - յին Միութեան հրատարակչականներու պետական կոմիտէի եւ մշակոյթի աշխա - տողներու արհեստակցական միութեան կեդրոնական կոմիտէի կարմիր դրօշին : Ցիշեալ ժամանակի ընթացքին հրատա - րակչականը՝ նախատեսուած 40-ի փոխա - րէն, լոյս ընծայած է 60 աշխատութիւն - ներ : Այս տարի հրատարակչականէն լոյս կը տեսնեն 200 գիրքեր :

×

ՄԻՆԱՍ ԱԻԵՏԻՍԵԱՆԻ ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԷՍԸ ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԷՋ

Հայաստանի Նկարիչներու Տունը բաց - ած է Մինաս Աւետիսեանի գործերուն ցուցահանդէսը, ուր ներկայացուած է այն հաւաքածոն, որ ցուցադրուած էր Մոսկուա եւ արժանացած մամուլի եւ մասնագէտներու բարձր գնահատանքին : Կերպարուեստի մէջ մուտք գործելով 60-ական Թուականներու սկիզբը, որ կը բը - նութագրուի որպէս որոնումներու շրջան հայկական նկարչութեան մէջ, Մինաս Աւետիսեան կրցաւ օգտուիլ Մարտիրոս Սարեանի նկարչական մտածելակերպէն եւ իր տաղանդին ուժով դուրս ելլել ա - նոր ազդեցութենէն, ստեղծելով ի՛ր Հա - յաստանը, ստեղծելով ազգային եւ, նոյն ատեն, համամարդկային արուեստ մը : Գոյնի միջոցով արուեստագէտը կրցաւ հասնիլ անհատանելի բարձունքներու : Ե - րեւանի ցուցահանդէսի բացման օրը Մի - նաս Աւետիսեանի արուեստին մասին խօսած են Հայաստանի Նկարիչներու Միութեան նախագահ Սուրէն Մուրադ - եան եւ Շահէն Խաչատրեան : Բացումին ներկայ եղած է նաեւ Մշակոյթի նախա - րարը՝ Գուրգէն Առաքելեան :

ԵՐԵՒԱՆ ↔ ՓԱՐԻԶ
ՀԵՌԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԽՐՈՒՆԻ

ՆԱՓՈԼԷՈՆ ՊԻՒԼԼԻՒՔԵԱՆ

Լիոնի մերձաւոր իր ապարանքին մէջ, Հինգշաբթի առաւօտ, Ապրիլ 12-ին իր մահ - կանացուն կնքած է Նափոլէոն Պիւլլիւք - եան, ծանօթ դէմք մը, ոչ միայն հայկա - կան, այլ մանաւանդ՝ Ֆրանսական շըր - ջանակներու մէջ :

Ծնած էր Մալաթիա, 1905-ին : Ապրիլ - եան եղեռնին կորսնցուցած է իր ծնողքը, ինք ալ դերի լինկած քիւրտ ընտանիքի մը մօտ, ուրկէ փախած է եւ շրջան մը մնա - ցած Ուրֆային որբանոցը : Մարսէյլ հա - ասած է 1923-ին, ուրկէ անցած է Սէն - Շամոն եւ աշխատած պողպատի գործա - տան մը մէջ : 1927-ին գացած է Փարիզ եւ դինուորութիւն ընելէ ետք, դարձած է Ֆրանսահպատակ : 1930-ին կը վերադառ - նայ Լիոն եւ օրուան մէջ չարաչար աշ - խատելով, իրիկուններըն կը հետեւի ճար - տարապետական դասընթացքներու, յե - ատպային մանելով շինութեան գործե - րու մէջ : Պատերազմին դինուոր կ'եր - թայ, ապա՝ դիմադրական չարժումին կը բերէ իր մասնակցութիւնը : 1950-ին կը հիմնէ իր բազմաթիւ ընկերութիւններէն մէկը՝ Լը Ռոք, 1957-ին ալ՝ Աւթրա - Փլասթիքը :

Նափոլէոն Պիւլլիւքեան մեծ մեկենաս մըն էր շրջանին, ոչ միայն սկիզբէն իսկ քաջալերած է արուեստը եւ արուեստա - գէտները, այլեւ իր մեկենասութեամբ է որ Լիոնի հիւանդանոցը ունեցած է ար - ուեստական սրտի եւ խլերդի վերաբերող ամէնէն արդիական մեքենաներն ու կազ - մածները : 1972 Ապրիլ 11-ին կը տօնար պատուոյ լեգէոնը, ապա յաջորդաբար՝ դիւզատնտեսական արժանեաց չքանչանը եւ ակադեմական փալմ : Նախագահ, հուսկ՝ պատուոյ նախագահն էր Ֆրանսա - յի շրջանի Հ . Բ . Ը . Մ .ի :

Նափոլէոն Պիւլլիւքեան իր կեանքն ալ պատմած է Ֆրանսերէն գրքոյկի մը մէջ, կեանք մը որ այնպէս խորհրդանիշը կա - րելի է նկատել հրաչքով վերապրած ա - րունդի մը, որ ճակտին քրտինքով, այլ նաեւ բնածին ընդունակութեան չնորհիւ նաւահանգիստի բեռնակրութենէն հասած է շուրջ 20 ճարտարարուեստական հաս - տատութեանց դլուխը :

Ուրբաթ առաւօտ, ժամը 7·30-ի լուրե - րու ընթացքին, Ֆրանս - Ինֆօ իսկ կ'անդրադառնար իր մահուան, ըսելով . - Նափոլէոն մեռաւ : Ֆրանսայի ամէնէն մեծերէն մէկը ճարտարարուեստի, որ դլուխն է 16 հաստատութեանց : Այս Հայը, հպիւ փրկուած Հայերու ցեղասպանու - թենէն, ուր տարեկանին ծախուած Քիւր - տերու, եկած է Ֆրանսա եւ օրը 16 ժամ աշխատելով բարձր դիրքերու հա - ասած, հիմնելով դլխաւորաբար պուշաժի գործատուն մը, սիրեցեալ իր հնարքն ըլ - լալով : Մեծ մեկենաս մըն էր արուեստի եւ գրականութեան, նաեւ բժշկութեան : Անձնական բարեկամը՝ Խուսար Խոխլի եւ ազգեցիկ անդամ՝ ազատ որմնադիր - ներու :

«Լիպերասիոն», որ երբեք իւմուռը չի կորնցներ Մալմէզոն փոքր խորադրին տակ «Նափոլէոն, կայսր դարձած Հայ դերին» մեծ խորադրով կ'անդրադառնայ Պիւլլիւքեանի մահուան, մանրամասն պատմելով նաեւ անոր կեանքը :

×

Աւելցնենք Թէ Նափոլէոն Պիւլլիւքեանի ապրած ապարանքը, զոր Թանգարանի վերածած էր, կը կոչուէր Լա Մալմէզոն եւ հոն է, Շամփաներ օ Մոն ա՛Օռի գե - րեզմանատունը ուր կը կատարուի իր Թաղումը, Շաբաթ կէսօրէ ետք :

ՀԻՆ ԷՋԵՐ

Ի ՅՈՒՇ ԻՐ ՄԱՀՈՒԱՆ
ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿԻՆ

ՆԵՐՍԷՍ ՎԱՐԺԱՊԵՏԵԱՆ

ՄԻՆԱՍ ՁԵՐԱՋ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Ուրիշ գէնք մըն ալ եղաւ հայկական խնդիրը՝ Պէրլինի Վեհաժողովէն յետոյ: Ռուս - Թրքական պատերազմէն առաջ, Ներսէս, թէեւ թունդ հայրենասէր, պահպանողական քաղաքականութեան կը հետեւէր, դիտնալով որ հայ տարրը բաւական զօրեղ չէր Տաճկաստանի մէջ՝ տարբեր աշխարհամարտութիւն մը ընդդրկելու համար: Ինք կուսակից էր Թաքթաքեան Պօղոս պատրիարքի խոհական ընթացքին, եւ աստեղ Զամեան Վարդանն ու իր երկու ընկերները, որոնք Հաղիւղի եկեղեցիին մէջ պատարագը խանգարած էին, «չպիտի յիշուի» պոռալով: Երբ ոստիկանութիւնը բանտեց երեքն ալ, ասոնց կուսակիցները զիչերային զանգակահարութեամբ ժողովուրդ հաւաքեցին տաճարին մէջ ու Վարժապետեանն ամբաստանեցին իրը թելադիր այս բանտարկութեան: Ներսէս, անկողինէն դուրս քաշուած, խոբանին առջեւ տարուեցաւ ու ձեռքը սկիհին վրայ դնելով երդում ըրաւ որ ինք պատժել չէր տուած այդ երիտասարդները, զոր խոհոյն արձակել տուաւ իր անձնական երաշխաւորութեամբ: Այս ցոյցին ականատեսներէն եմ: Սակայն կացութիւնը փոխուեցաւ երբ ցարը պատերազմ հռչակեց Սուլթանին դէմ եւ իր յաղթական բանակները Կոստանդնուպոլսի դուռը հասան ու Տաճկահայաստանը զբաւեցին: Թրքահպատակ քրիստոնեայ ցեղերու վիճակը բարւոքելու խնդիր ծագեցաւ, եւ պահպանողականներն իսկ ըսկրսան խլրտիլ: Եթէ Վարժապետեան անտարբեր մնացած ըլլար, նոր Վասակ մը պիտի նկատուէր հայ ժողովուրդէն ու պիտի անիծուէր իրը տարկամիտ աղտապետ մը որ չէր գիտցած օգտուիլ բախտորոշ չրջանի մը առաւելութիւններէն: Օսար ազգեր ալ սկսած էին նախատել Տաճկաստանի Հայերուն նուաստացուցիչ տիրապետութիւնը, Թուրքին զարշապարը լիզող սողուններ որակելով «Արամի որդիները», եւ Indépendance belge-ի մէջ ստիպուեցաւ պաշտպանել մեր ազգային պատիւը, un vrai fils d'Aram ստորագրուած յօդուածով մը: Ներսէս նկատողութեան առաւ ժողովուրդին միահամուռ կամքը, եւ, յիշելով թէ Պատրիարքարանը իր նախորդներէն ի վեր 500-ի մօտ թագրիր մատուցած էր Բ. Դրան՝ առանց ազգը հարստահարութենէ կարենալ ազատելու, այս անգամ ալ Եւրոպայի դիմեց՝ լիբանանեան վարչութիւն միայն պահանջելով էրզրումի էյալէթին համար, որ պիտի չարունակէր Տաճկաստանի պետական անանջատ անբաժան: Եւ ապա, չատ օգտակար փոփոխութիւն կարելի է ձեռք ձգել նման մարմիններու հետ գործակցելով եւ անոնց մէջ դեր ստանձնելով:

*Ասոնք առաւ այս տողերը գրողը, իրը ղեկուցակից: Ընդդծեց, թէ կարեւոր նկատուած է մտաւորականութիւնը, մանաւանդ՝ Քորթեանի եւ Թապիպեանի կողմէ, եւ այս արդար է: Հող, կառավարութիւն, զինուորական մեծ ուժ չունեցող հաւաքականութեան մը հարստութիւններէն է իր հոգեմտաւոր կեանքը: Մտաւորական ուժերը առոյգ կը պահեն այդ կեանքը: Հայ իրականութեան մէջ անոնց սահմանուած է այդ հոգեմտաւոր կեանքի աւանդը պահելու դերը, եւ հողը կորսընցուցած, աւանդապահ ժողովուրդը յաճախ արգելք հանդիսացած է ոչ-ւսանդական մտաւորական մօտեցումներու: «Արգելք հանդիսացած» է ոչ միայն պարզ դրաքննութեամբ, այլ աւելի բարդ մտքերով, - որքան ատեն որ աւանդապահի (անկատար՝ կարեւոր) դերը կատարած է հայ մտաւորականը, ունեցած է ունկնդիրներ, համեստ պաշտօններ, երբեմն՝ լսած է գովեստ: Եղած է գործակատարը՝ կազմակերպութիւններու: Նոյն մտաւորականները, երբ փորձած են հիմնականօրէն քննադատել արուեստ մը, քաղաքական վերլուծում մը, մօտեցում մը՝ ենթարկուած են զանազան տեսակի զսպումներու, երբեմն՝ հալածանքի: Մտաւորականը միշտ կ'այպանուի, իբրեւ վերացական անձ, անգործնական անձ, եւայլն, բայց երբ գործնական փոփոխութիւն մը առաջարկէ, որ կրնայ պատճառ դառնալ այս կամ հաստատուած առաջնորդ - խմբակի (ըլլայ կղերական, կուսակցական, գրական) հեղինակութեան կրճատումին կամ նուազումին, իրեն անմիջապէս կը թելադրուի որ վերադառնայ վարժարան կամ գրադարան, չմիջամտէ աշխարհի, կեանքի, գործի իրականութիւններուն վարժ մարդոց կատարած գործին: Մտաւորականութիւնը պէտք է ունենայ կրկնակ դեր մը, - նախ՝ արդէն իսկ ճանչցուած, գործնական բնոյթ ունեցող հարցերով զբաղող մարմիններու մէջ պէտք է ունենայ իր տեղը, որպէս ծրագրող եւ գործադրող մարմիններու անդամ: Մտաւորականի պատրաստութիւնը եւ հարցերու հանդէպ ունեցած մօտեցումը չատ օգտակար կրնայ ըլլալ գործնական մարդոց, երբ անոնք կը քննեն բազմակողմանի հարց մը, որ լուծումի պէտք ունի: Ցետոյ, պէտք է առիթ տալ մտաւորականին, որ ան ալ տրվի այսպէս կոչուած փորձառու, ծանրակշիռ, գործնական մարդոցմէ: Կրնայ ըլլալ որ այդ օղնէ իրեն՝ ազգային աւանդապահական լեզուովը կրնար աւելի մեծ ազդեցութիւն գործել: Ներսէս յարած էր թէ գիս իրեն հետ պիտի տանէր իբր քարտուղար, և ուզած էր տեղեկանալ թէ որքա՞ն դրամով կրնայինք համեստօրէն ապրիլ Եւրոպայի մէջ: Վեր ի վերոյ հաշիւ մը ներկայացուցած էի. «Մեծ բան մը չէ այդ, ըսած էր ինձ: Ես այս նպատակով քիչ մը դրամ պահած եմ Խաեան եղբայրներուն քով. կրնայ բաւել մեր երկուքին, եւ բեռ չենք ըլլար ժողովուրդին, որոյ չուանովը հոր չիջնուիր»:

Հիւանդութիւնը ծանրացաւ, եւ Վարժապետեան յայտնեց ինձ թէ որոշած էր մերժել Էչմիածնի կաթողիկոսութիւնը, իր քուէն տալով Մակարին, «որ չի դաւաճաներ, ըսաւ, մեր եկեղեցւոյն»: Յետոյ յարեց. «Աբդէն պատրաստած ու չէֆմէճիէիս մէջ կղպած եմ կտակս, ինչպէս որ յայտնեցի Մկրեան Տ. Յովհաննէս քահանային ալ: Մահէս յետոյ, եկէք փնտռեցէք: Ձեր երկուքին վրայ վստահութիւն ունիմ»: Խոկոյն զգալ պատմեցի Մկրեանին, որ Ֆէրիւգէի փողոցի տանս պիտոյ կը բնակէր: Յայտնեց թէ Ներսէս արդարեւ իրեն ալ ըսած էր նոյն յայտարարութիւնը, եւ որոշեցինք միասնիլ երթալ պատրիարքին տունը, երբ չսկինք անոր մահը:

Առաւ մը կանուխ, Վարժապետեանի բարեպաններէն մին եկաւ գուժեց ինձ թէ Սրբազանը աւանդած էր իր հոգին: Մեծ եղաւ ցաւս, նաեւ զարմանքս, զի չիշեցի թէ, ճիշդ նախորդ օրը, պատրիարքը զարմանողներէն մին, Գերման Հիւանդանոցի հայասէր բժշկապետը, Մօրդման, յայտնած էր ինձ թէ իր չաքարախտը չատ վտանգաւոր չէր ու կրնար դեռ 20 տարի ապրեցուներ այդ հազիւ 47-ամեայ հիւանդը: Փութացի երթալ Մկրեանին, եւ միասեղ հասանք Օրթագիւղի տունը: Ներսէս Վարժապետեան կռնակի վրայ պառկած էր անկողնին մէջ, խաղաղ դէմքով այլ չուշանափայլ մորթը մանր - չակազոյն սեւութիւն մը զգեցած: Գիւղին պուլկար եկեղեցիէն եկած պուլկար քահանայ մը կ'աղօթէր, անկողնին քով ծնրադիր ու դլխահակ: Հոն էին հանդուցեալին քոյրն ու եղբայրները, որոնք պատմեցին թէ պատրիարքը, Մաքսուտ Սիմոն պէյի դիչերային այցէն յետոյ, յանկարծամահ եղած էր: Ուզեցինք տեսնել չէֆմէճիէն. բերին ցոյց տուին. բացած էր եւ ոչինչ կը պարունակէր: Ցիչեցի Մօրմանի կարծիքը, մտաբերեցի մարդկային չարութեան անսահմանութիւնը, եւ զանկիս մէջ սեւեռուած մնաց սա կասկածը թէ արեւելեան եղերադէպներու թոյնը հոս ալ խաղացած էր իր քամնելի դերը:

Ներսէսի մահէն երկու տարի յետոյ բացուեցաւ իր երկնած Ազգային Կեդրոնական Վարժարանը, Տաճկահայութեան բարձրագոյն կրթարանը, որ եկաւ իրագործել իր փայփայած երազը, Հայութեան նուիրելով ազդապանծ մտաւորականներու համասեռզութիւն մը: Կրնանք ըսել թէ իր մեծ երազն ալ մասամբ իրագործուեցաւ Հայաստանի Հանրապետութեան ստեղծումովը, որ եկաւ ազգային բոյն մը ապահովել մեր զարերէ ի վեր ստրկացած ժողովուրդին:

1929

«ՆՈՐ ՀԱՅ»

ՅԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԲԱՂԴԱՏԱԿԱՆ

ԵՐՈՒԱՆԴ ԳՈՉՈՒՆԵԱՆ

(Բ. եւ վերջին մաս)

Թրքական ու գերմանական ցեղասպանութեան փորձերուն միջեւ հաստատուած երեւոյթներուն անդրադառնալով, Տոքթ. Հ. Տէքմէճեան նշեց որ միայն մէկ կամքի մը յատկանիշերուն գոյութիւնը բաւարար չէ. ընդհանրապէս բոլորին կողմէ մեծամասնութեան ներկայութիւնն ալ կարելի ու հաւանական կը դարձնէ եղածը: Այս յատկանիշերէն վեր կ'առնուին հետեւեալները, որոնք ամբողջական չեն թնաւ, ոչ ալ բնութագրուող չարդերուն համանայաւուկ:

ա. Կազմակերպչական մօտեցում. - Հակառակորդութիւնը կ'ենթադրէ, որ երբ իրաւակարգերուն ալ պարագային, կառավարութիւնը այլեւս Պետութեան սովորական պաշտօններէն կը համարիր մարդասպանութիւնը: Իր քաղաքացիներուն կործանումը կը նկատէր պարզ դիւանական գործունէութիւն մը, իր ընտրուած պատճառաբանութիւններով (պատերազմական դրութեան պատճառաւ անհրաժեշտ միջոցառումներ, ընկերային կարդուսարք մը օրինադծերով պարտադրելու իրաւասութիւն, եւայլն):

բ. Ծրագրումի տարողութիւն. - Արդարացնելու ուշադիր ծրագրումի կարգադրութեան: Յարմարագոյն ժամանակի ընտրութիւնը (պատերազմական վիճակ) որ կ'արդիլէ որեւէ միջամտութեան կարելիութիւնը: Հայկական ցեղասպանութեան պարագային, միակ երկու տարիները որոնք արդիլք կրնային հանդիսանալ՝ Միացեալ - Նահանգներն ու Գերմանիան էին: Առաջինը հետաքրքրուած չէր, ոչ ալ կարող (հակառակ դիրքին Մորկընթաուի հերոսական ջանքերուն), տրուած ըլլալով նախագահին հակադէպ գոյութիւն ունեցող ընդդիմադրութիւնը. երկրորդը նոյնիսկ ներընչէլ կատարեց ողբերգութեան մէջ: Իսկ հանգերուն պարագային, ոչ ոք կարող թիւն ունէր կասեցնելու պատահածը երկար ատեն նոյնիսկ անտեղեակութիւնը կը տիրէր անցուդարձերուն նկատմամբ:

գ. Ամբողջական դրոյթը, ազդեցիկ պատիչ ուժիւնը. - Ոչ մէկ պարագայի կատ առնել բացառութիւններ՝ թիւրահաւատութիւնը անհետ ընելու դիտիչներ մէջ: Այրեր, կիներ, երախաներ ծերեր, առանց դասակարգային կամ ազխորութենց, որպէս նոյն ցեղի անդամներ, բոլորն ալ, ասպանել: Թուրքերը նոյնիսկ հետաքրքրուած չէին կրծնարհ ընելու պատրաստակամութիւն յայտնելով: Թալատէ լաւ մտածելու եւ վերլուծելու, նրիսկ աւելի իրատես ու յստակատես քննադատութիւններ ընելու: Եւ վերջապէս մտաւորականը այն անձն է, ու մտաւորականութիւնը այն խմբակն է ընկերութեան մը մէջ, որ պէտք է ազատ ըլլայ նոյնիսկ քաջալերուի՛ հանրութեան առջեւ հիմնական հարցեր հարցնելու: Այսինքն նոյնիսկ երբ ժողովուրդի մը առաջնորդներն 90 առ հարիւրը համաձայն է այս կամ այն բանը պէտք է իրագործուի, մտաւորականը պէտք է իրաւունք ունենայ հարց տալու, - ինչո՞ւ: Ճանուն ո՞ր ինչի՞: Ճանուն ո՞ր սկզբունքներուն, որո՞ւ չահերուն: Ի՞նչ է վերլուծումը կ'արդարացնէ այս կամ այն ազգային դիրքը կամ դրամ եւ մարդուժ: Մտաւորական մը «քանդիչ» կը նկատուի երբ նման հիմնական հարցումներ կ'ընէ, երբ կ'ըսէ թէ այս կամ այն որոշումը սխալ է, ձեռնտու մտածուած մօտեցումը սխալ է, պարապ տեղը կը վատնուին, եւայլն: Կազմակերպութիւններ կը նախընտրեն վերապրեալ մտաւորականներ, որոնք նեղացուցիչ վերլուծումներով այս կամ այն ծրագրի, մօտեցումի եւ գործնականութեան մասին հիմնական հարցեր չեն ուղեր:

(Շար. էջ)

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ'որ հարցումներ պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

զ) Պ. Կարապետեան մատնանչեց, որ հայ կազմակերպութիւններ երբեմն կը դիմեն միջազգային բնոյթ ունեցող կազմակերպութիւններու, ի խնդիր հայ անհատներու կամ հաւաքականութեան իրաւունքներու պաշտպանման: Սակայն այս չի բաւեր: Պէտք է քաջալերել Սփիւռքահայութիւնը, որ հիմնէ փոքր կազմակերպութիւններ, որոնք իրենց մասնակցութիւնը կը բերեն նման միջազգային մարմիններու: «Աւելի իրատես է յուսալ բան մը առնել, եթէ արդէն բան տուած ես», ըսաւ ան: Եւ ապա, չատ օգտակար փոփոխութիւն կարելի է ձեռք ձգել նման մարմիններու հետ գործակցելով եւ անոնց մէջ դեր ստանձնելով:

Ասոնք առաւ այս տողերը գրողը, իրը ղեկուցակից: Ընդդծեց, թէ կարեւոր նկատուած է մտաւորականութիւնը, մանաւանդ՝ Քորթեանի եւ Թապիպեանի կողմէ, եւ այս արդար է: Հող, կառավարութիւն, զինուորական մեծ ուժ չունեցող հաւաքականութեան մը հարստութիւններէն է իր հոգեմտաւոր կեանքը: Մտաւորական ուժերը առոյգ կը պահեն այդ կեանքը: Հայ իրականութեան մէջ անոնց սահմանուած է այդ հոգեմտաւոր կեանքի աւանդը պահելու դերը, եւ հողը կորսընցուցած, աւանդապահ ժողովուրդը յաճախ արգելք հանդիսացած է ոչ-աւանդական մտաւորական մօտեցումներու: «Արգելք հանդիսացած» է ոչ միայն պարզ դրաքննութեամբ, այլ աւելի բարդ մտքերով, - որքան ատեն որ աւանդապահի (անկատար՝ կարեւոր) դերը կատարած է հայ մտաւորականը, ունեցած է ունկնդիրներ, համեստ պաշտօններ, երբեմն՝ լսած է գովեստ: Եղած է գործակատարը՝ կազմակերպութիւններու: Նոյն մտաւորականները, երբ փորձած են հիմնականօրէն քննադատել արուեստ մը, քաղաքական վերլուծում մը, մօտեցում մը՝ ենթարկուած են զանազան տեսակի զսպումներու, երբեմն՝ հալածանքի: Մտաւորականը միշտ կ'այպանուի, իբրեւ վերացական անձ, անգործնական անձ, եւայլն, բայց երբ գործնական փոփոխութիւն մը առաջարկէ, որ կրնայ պատճառ դառնալ այս կամ հաստատուած առաջնորդ - խմբակի (ըլլայ կղերական, կուսակցական, գրական) հեղինակութեան կրճատումին կամ նուազումին, իրեն անմիջապէս կը թելադրուի որ վերադառնայ վարժարան կամ գրադարան, չմիջամտէ աշխարհի, կեանքի, գործի իրականութիւններուն վարժ մարդոց կատարած գործին: Մտաւորականութիւնը պէտք է ունենայ կրկնակ դեր մը, - նախ՝ արդէն իսկ ճանչցուած, գործնական բնոյթ ունեցող հարցերով զբաղող մարմիններու մէջ պէտք է ունենայ իր տեղը, որպէս ծրագրող եւ գործադրող մարմիններու անդամ: Մտաւորականի պատրաստութիւնը եւ հարցերու հանդէպ ունեցած մօտեցումը չատ օգտակար կրնայ ըլլալ գործնական մարդոց, երբ անոնք կը քննեն բազմակողմանի հարց մը, որ լուծումի պէտք ունի: Ցետոյ, պէտք է առիթ տալ մտաւորականին, որ ան ալ տրվի այսպէս կոչուած փորձառու, ծանրակշիռ, գործնական մարդոցմէ: Կրնայ ըլլալ որ այդ օղնէ իրեն՝ ազգային աւանդապահական լեզուովը կրնար աւելի մեծ ազդեցութիւն գործել: Ներսէս յարած էր թէ գիս իրեն հետ պիտի տանէր իբր քարտուղար, և ուզած էր տեղեկանալ թէ որքա՞ն դրամով կրնայինք համեստօրէն ապրիլ Եւրոպայի մէջ: Վեր ի վերոյ հաշիւ մը ներկայացուցած էի. «Մեծ բան մը չէ այդ, ըսած էր ինձ: Ես այս նպատակով քիչ մը դրամ պահած եմ Խաեան եղբայրներուն քով. կրնայ բաւել մեր երկուքին, եւ բեռ չենք ըլլար ժողովուրդին, որոյ չուանովը հոր չիջնուիր»:

Հիւանդութիւնը ծանրացաւ, եւ Վարժապետեան յայտնեց ինձ թէ որոշած էր մերժել Էչմիածնի կաթողիկոսութիւնը, իր քուէն տալով Մակարին, «որ չի դաւաճաներ, ըսաւ, մեր եկեղեցւոյն»: Յետոյ յարեց. «Աբդէն պատրաստած ու չէֆմէճիէիս մէջ կղպած եմ կտակս, ինչպէս որ յայտնեցի Մկրեան Տ. Յովհաննէս քահանային ալ: Մահէս յետոյ, եկէք փնտռեցէք: Ձեր երկուքին վրայ վստահութիւն ունիմ»: Խոկոյն զգալ պատմեցի Մկրեանին, որ Ֆէրիւգէի փողոցի տանս պիտոյ կը բնակէր: Յայտնեց թէ Ներսէս արդարեւ իրեն ալ ըսած էր նոյն յայտարարութիւնը, եւ որոշեցինք միասնիլ երթալ պատրիարքին տունը, երբ չսկինք անոր մահը:

Առաւ մը կանուխ, Վարժապետեանի բարեպաններէն մին եկաւ գուժեց ինձ թէ Սրբազանը աւանդած էր իր հոգին: Մեծ եղաւ ցաւս, նաեւ զարմանքս, զի չիշեցի թէ, ճիշդ նախորդ օրը, պատրիարքը զարմանողներէն մին, Գերման Հիւանդանոցի հայասէր բժշկապետը, Մօրդման, յայտնած էր ինձ թէ իր չաքարախտը չատ վտանգաւոր չէր ու կրնար դեռ 20 տարի ապրեցուներ այդ հազիւ 47-ամեայ հիւանդը: Փութացի երթալ Մկրեանին, եւ միասեղ հասանք Օրթագիւղի տունը: Ներսէս Վարժապետեան կռնակի վրայ պառկած էր անկողնին մէջ, խաղաղ դէմքով այլ չուշանափայլ մորթը մանր - չակազոյն սեւութիւն մը զգեցած: Գիւղին պուլկար եկեղեցիէն եկած պուլկար քահանայ մը կ'աղօթէր, անկողնին քով ծնրադիր ու դլխահակ: Հոն էին հանդուցեալին քոյրն ու եղբայրները, որոնք պատմեցին թէ պատրիարքը, Մաքսուտ Սիմոն պէյի դիչերային այցէն յետոյ, յանկարծամահ եղած էր: Ուզեցինք տեսնել չէֆմէճիէն. բերին ցոյց տուին. բացած էր եւ ոչինչ կը պարունակէր: Ցիչեցի Մօրմանի կարծիքը, մտաբերեցի մարդկային չարութեան անսահմանութիւնը, եւ զանկիս մէջ սեւեռուած մնաց սա կասկածը թէ արեւելեան եղերադէպներու թոյնը հոս ալ խաղացած էր իր քամնելի դերը:

Ներսէսի մահէն երկու տարի յետոյ բացուեցաւ իր երկնած Ազգային Կեդրոնական Վարժարանը, Տաճկահայութեան բարձրագոյն կրթարանը, որ եկաւ իրագործել իր փայփայած երազը, Հայութեան նուիրելով ազդապանծ մտաւորականներու համասեռզութիւն մը: Կրնանք ըսել թէ իր մեծ երազն ալ մասամբ իրագործուեցաւ Հայաստանի Հանրապետութեան ստեղծումովը, որ եկաւ ազգային բոյն մը ապահովել մեր զարերէ ի վեր ստրկացած ժողովուրդին:

1929

իր նպատակը լաւ թուրք ըլլալն էր։ Աւելի կարեւոր էր իրենց համար բանիմը յաջողցնել, թրքական ցեղերու միութեամբ։

դ. Ձարտարագիտական կարելիութիւն.- Հրամաններու արագ փոխանցման, մարդուժի չտապ տեղափոխման ու բնակչութեան մեքենայացման անհրաժեշտ տուեալներու առկայութիւնը թափ կուտայ ցեղասպանութեան ու «կ'ապահովէ» անոր գործադրումը։ Այս գծով թէեւ Թուրքիան այնքան զարգացած չէր որքան 25 տարիներ եառք Գերմանիան, սակայն հեռագրալարերն ու չոզեկառքերը քալին գրութիւնը լիովին կ'ներառուեցան հայկական եղեռնի պարագային։

ե. Տագնապի մթնոլորտ.- Այն ընկերութիւնը, որուն ծոցը տեղի կ'ունենայ ցեղասպանութիւնը, կ'ապրի ընկերային, քաղաքական, հոգեբանական, հոգեկան ու անտեսական վերիվայրումներու բուռն շրջան մը։ Օսմանեան փլուզող կայսրութիւնը այդպիսի կացութիւն մը կը պարզէր։ Բ. Աշխարհամարտի նախօրեակին, Գերմանիա կ'ենթարկուէր խուճապային դադարումներու։ Անորոշութիւններով, վախով, ծայրայեղութիւններով հրմըշտկուղ երկանութիւն մը կը յատկացնէր ժամանակը։

գ. Գաղափարախօսական հրամայականը.- Ջանգուածային բռնամիջոցներու արդարացումին համար անհրաժեշտ կը դառնայ կերտել գաղափարախօսական հիմք մը։ Թուրքերը, որոնք նախ փորձած էին բանիսլամութեան միջոցաւ իրականացնել իրենց աշխարհակալական ծրագիրը, արաբական երկիրներու ազգայնական հակումներուն յուցաբերած ընդդիմադրութեան որպէս պատասխան, առաջ քշեցին այլազան թուրք ցեղերու խաչասկանացած եղբայրութեան կամ ազգակցութեան գրոյթը, որով ասոնց միացումը թանթուրանիզմ - անդիմադրելի մղում։ Գերմանները, ցեղային բիւրեղացումը եւ վերադասութիւնը դարձնելով իրենց մտահոգումը, նացիզմի մէջ գտան ատոր իրագործման ազդու արտայայտութիւնը։ Իսկ այս մղումներուն թիւր կանգնած ամէն կարծեցեալ թէ իրական արգելք ինքնին ատորագրած կ'ըլլար իր ոչնչացման պարտաւորագիրը։

է. Ախտավարակ դեկավարութիւն.- Որոշ մտային դրութիւն նախապայման է ցեղասպանութեան յղացումին, ծրագրումին ու գործադրութեան համար։ Այսպէս, նոր անհատը (թուրք թէ գերման) կը լուսարձակուի որպէս գալիքի ռահվիրան։ Լուսանցքային մարդիկ, ինչպիսին էին ծագումով ոչ այնքան բիւրեղ երիտասարդ թուրքերը (որոնց մէջ նկատառելի թիւ մը կը հաշուէին տէօնմէ՝ կրօնափոխ Հրեաներ, նոր թրքացած Ալպանացիներ, չէչէնները, քիւրտեր եւայլն), ցեղասպանութիւնը կը դարձնէին իրենց նորընտիր ինքնութիւնը հաստատող, ընդգծող, դրշմող փրկութեան միջոց, յաչս այդ ինքնութեան տէրերուն աւելի մօտ ռանդ ազգայնամոլութիւն ցուցաբերելով։ Նոյնն էր կացութիւնը Գերմանիոյ մէջ, ուր նացի դեկավարութիւնը ընդհանրապէս հիմնական ցեղազանգուածին մաս չկազմող հաւաքականութիւններէ սերած էր (աւստրիացի, հիւսիսային եւրոպացի եւայլն)։ Ցեղային լուսանցքայնութեան յաճախ կը միանար ընկերային - հոգեբանական, ընկերային - անտեսական մերժուածութիւնը, որպէս ամբողջացուցիչ, հիւանդագին դեկավարի դիմանկարին։

Վերյիշեալ դիտուրը, բայց ոչ ամբողջական հասարակաց յատկանիշերուն թուումին ու պարզաբանումէն ետք, դառնանք անդրադարձաւ հայկ. եւ հրէական ցեղասպանութեանց ցոլացուցած տարբերութիւններէն քանի մը երեւոյթներուն։

ա. Չմայիչ դեկավարի մը բացակայութիւնը Թուրքիոյ պարագային, ուր հաւաքական խմբակցութիւն մը իր անդամներուն մէջեւ կը բաժնէր առաջնորդութեան յատկանիշերը, մինչ Հիթլեր՝ Գերմանիոյ մէջ կը մարմնաւորէր ամբողջ նացիականութիւնը։

բ. Գերմանիա ծայրակէտային կատարելութեան հասցուցած էր ցեղասպանութեան մեքենան իր ճարտարագիտական կարելիութիւններուն լրիւ կիրառումով, մինչդեռ Թուրքիան տակաւին սահմանափակուած էր զարակիզբի միջոցներով։

գ. Թուրքերու եւ Գերմաններու համարումը իրենց զոհերուն նկատմամբ փոխադարձաբար կը տարբերէին հիմնական

նին մէջ անով, որ մինչ Թուրքը Հայը կը նկատէր որպէս քաղաքական ու մշակութային, ընկերա - անտեսական աչխուժութեամբ օժտուած բնտրանի փոքրամասնութիւն մը, Հրեաները, թէեւ նոյնպէս փոքրամասնութիւն մը որ ակնյայտ էր մտաւորական ու առեւտրական մարզերէն ներս, սպառնալիք չէին ներկայացներ վերման հասարակութեան։ Տակաւին, Հայերը քաղաքական նպատակներ, անկախութիւն կը հետապնդէին, իսկ Հրեաները՝ ոչ, բացի անձնական ու անձնական վիրքերու ձեռքբերումէն։ Հրեաները ցեղայնօրէն ստորադաս նկատուելով, անհրաժեշտ կը դառնար անոնցմէ «մաքրուիլը», զանոնք բնաջնջելով, իսկ Հայերը՝ մեծապէս զարգացած, քաղաքակրթեալ, քաղաքական ուժով վտանգաւոր տարր կը համարուէին։ Այլ խօսքով, նացիները վերէն կը դիտէին Հրեաները, մինչ Թուրքերուն մօտեցումը հակառակն էր։

«Վերջին կէտը, զոր կ'ուզեմ չեշտել», բաւ Տոքթ. Տէքմէճեան, «ցեղասպանութեան բոպէին սիեզերականութիւնն է, այնտեղ, ուր այս պատահական թէ ոչ ուժականութեան դրսեւորումները կը խաչաձեւուին»։

Ընդհանուր դիտողութիւններու կարգով կարելի է նշել թէ ցեղասպանութեան մը զոհերը հոգեկից չեն ըլլար այլ ցեղասպանութեան մը զոհերուն։

Ապա, իրը եզրափակիչ նկատառումներ, ան յիշեցուց որ Թուրքիա այսօր հետեւողական աշխատանքի լծուած է ոչ միայն Հայերու պահանջները ուրանալու, այլեւ անցած է հակայարձողական դիրքորոշումի, անդուլ պայքարելով Հայոստանի անունն իսկ ջնջելու պատմութեան էջերէն. եւ ասիկա՝ Միացեալ Նահանգներու տարեկան 800 միլիոն տոլարի օժանդակութենէն, այսինքն մեր իսկ մուծած տուրքերէն, օգտագործելով սոյն նպատակին համար։

Վերջապէս, ան թելադրեց նոր սերունդին մէջ վառ պահել հայրենասիրութեան զգացումը, նաեւ օտար հանրութեան դիտակցութիւնը սրել անհատական թէ կազմակերպուած միջոցներով։

Ներկաներուն խանդավառ ընդունելութենէն ետք, Տոքթ. Տէքմէճեան նաեւ բան կարելւոյն պատասխանեց հարցումներու եւ կատարեց խորհրդածութիւններ, որոնք կը վերաբերէին Մուսթաֆա Քեմալ Աթաթիւրքի առընչութեան հայկական ցեղասպանութեան, հայ եւ հրեայ փոխյարաբերութեան իրենց ջարդերուն ու պահանջներուն հանրայայտման գծով, հակահայ ելոյթներու փոխադարձումի կարելիութիւններուն եւ հայկական ատրեկչութեան խաղացած դերին։ Այս կարծիքի չահեկան փոխանակումները կրնան նիւթ ծառայել մէկական բանախօսութեան։

Երեկոյեան ցցուն երեւոյթը՝ բանախօսին կարողութիւնն էր, խրթին ու յուզական յատկացուածութեամբ նիւթը ճարտարօրէն ու հասկնալի կերպով մատուցանելու, առանց ինքնանպատակ եւ երկարապատում չեղումներու, մնալով պիտական առարկայականութեան ծիրին մէջ՝ առանց չոր ըլլալու, նոյն ատեն ցուցաբերելով սրամտութիւն ու սրատեսութիւն։

Ցայտապրի աւարտին, ներկաները առիթ ունեցան հիւրասիրութեան ընթացքին անձնական հետաքրքրութիւններով զրուցելու Տոքթ. Տէքմէճեանի հետ։

Հանդիսավար Զ. Խանճեան իր բացման խօսքին մէջ չեշտած էր որ Հայ Աւետարանական համայնքը չարժումի հիմնադրութենէն կարեւոր ելոյթներու փոխադարձումի կարելիութիւններուն եւ հայկական ատրեկչութեան խաղացած դերին։ Այս կարծիքի չահեկան փոխանակումները կրնան նիւթ ծառայել մէկական բանախօսութեան։

Երեկոյթը պարզապէս փաստեց, որ նպատակ ու միջոց լաւագոյնս կը համընկնէին. պակասը՝ մատուցուածը ընդունողներն էին։

ԹՆԴԱԼՈՎ ՄԵՌՆԻ...

Ցանկարծ մտածեց թէ երբեք չէր սիրած այդ կինը։ Ետ քաշուեցաւ եւ թողուց որ դագաղը երեքով տանին։

×

- Անձնասպան պիտի չըլլամ. այնքա՞ն չուտ կը մոռնան մեռածները...։

ԵՒ ԵՂԱՒ
Դ. ՎԱՐՈՒԺԱՆ
ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿ...

——×——

Ապրիլ 8, կիրակի օրը Հ. Բ. Ը. Մ.եան Ալեք Մանուկեան սրահին մէջ տեղի ունեցաւ Դ. Վարուժանի ծննդեան հարիւրամեակին նուիրուած հանդիսութիւն մը, կազմակերպուած Ֆրանսահայ Գրողներու Ընկերակցութեան կողմէ։ Կարելի էր նկարագրել այս հանդիսութիւնը, զրելով մեր Սփիւռքին ներկայ կացութեան մասին կաղապարատիպ քանի մը կլոր խօսք ինչպէս՝ «երբ օրէ օր կը կորսուինք, մեզի հետ չի քալեր մեր լեզուն, մշակոյթը, սպիտակ ջարդը կը լափէ մեզ» եւայլն, ու զլխադիր «Սակայն»ով մը զառնալ վերյիշեալ երեկոյթին, քանի մը պայմանագրական ածականներով ալ - յուսատու, քաջալերիչ, սրտապնդիչ երեւոյթ եւայլն - ցառգել վրայէն։ Թէեւ տեսականօրէն սխալ բաներ լսուած պիտի չըլլար այդ պարագային, բայց հոս կուզայ նրատիլ պզտիկ «սակայն» մը։

Ի՞նչպէս կը կազմակերպուի բանաստեղծի մը ծննդեան հարիւրամեակի հանդիսութիւնը. ամէնէն դասականացած ձեւն է անոր ներկայացումը մէկ կամ աւելի տեսանկիւնէ, մէկ կամ աւելի դասախօսներու կողմէ, ու մէջնակէտ կամ յետոյ, խօսքը տալ նաեւ իրեն, իր գործերէն նմոյշներով։

Այդպէս ալ եղաւ ... ձեւականօրէն։ Նախ բեմ եկաւ օրուան նախագահուհին Տիկին Հիլտա Գալֆայեան - Փանոսեան (Ֆրանսահայ Գրողներու Ընկերակցութեան սա նախագահամօլութիւնը քիչ մը տարօրինակ կը թուի ինծի. երկու դասախօս նոյն նիւթին համար հասկնալի է, նիւթի տրամաբանական բաժանումով մը, սակայն չեմ հասկցած թէ ինչ կ'ըլլայ նախագահ տիզդոսին կամ պաշտօնին տարազը հոդ. եթէ նախագահը այն անձն է որ կը հովանաւորէ ձեռնարկը, ու ընդհանուր դիծեր կուտայ մինչեւ օրուան դէմքին կամ նիւթին մասին, բան խօսքը ձգելով ուրիշի մը, զոնէ չրջուած ըլլային դերերը)։ Շարունակենք սակայն մրնալ թղթակցութեան մեր լուսանցքէն ներս։ Հիլտա Գալֆայեան բաւ թէ Վարուժանի ծննդեան հարիւրամեակի նուիրուած հանդիսութիւնները տեղի կ'ունենային հայաշատ ամէն կեդրոնի մէջ, սակայն անշուշտ ամենափայլուն կերպով այս տարեդարձը կը տօնուէր Երեւանի, ակադեմական մակարդակի վրայ, - հոս մեր ըրածին պէս չէ, ըսել կ'ուզէր կարծես։ Ցետոյ չատ համառօտ Վարուժանի յուրաքանչիւր գործին տուեալները տալով բաւ թէ իսկական գագաթ մրն էր Վարուժան եւ թէ չատ ժողովուրդներ պիտի ուզէին Վարուժան մը ունեցած ըլլալ։ Ցետոյ իր խօսքը վերջացուց 1958-ի կանոճ համալսարանին մէջ ի պատիւ իրեն գետեղուած յուշատախտակը յիշելով։

Իր ազուր հայերէնը ու արտայայտութեան ահուն ընթացքը ներկաներուն հաճելի թէ ներշնչած էր հեղասահ հայերէն մը ունկնդրելու հաճոյքը ու լրացած բոլորը՝ չարունակութեան սպասումին, երբ սրահ մտաւ խոշոր պլիսարկով խառնակիչ «սակայն»ը հետն ալ բերելով քանի մը էջ կախման կէտ։

Խօսք առաւ Զանգու, բաւ թէ համաձրրում մըն է իր ընելիքը Վարուժանի մասին զանազան վկայութիւններու եւ սկսաւ նախ նկարագրել Օսմանեան Պետութեան այդ չրջանի կացութիւնը եւ անցնելով Վարուժանին, ամէնէն յատկամիտ ունկնդիրն իսկ իր պարզած խառնիճաղանճին մէջ մոլորեցնելու հասատատ կամքով, չանաց կարդալ իր համաձրրութիւնը. եւ յաջողեցաւ։ Այս յաջողութեան մեծապէս նպաստեց ընթերցումի «կոտրտակաւոր» այն ձրութիւնը ուր ամէն չորս նախադասութենէ մէկը կէս կը մրնար ու վերսին կը սկսուէր։ Չհասկըցուեցաւ թէ լոյսի անբաւարարութեան կամ ակնոցի անյարմարութեան մը նպատակ ալ կա՞ր այս յաջողութեան մէջ, բարձրախօսի բացակայութեան հետ։

Այսպէս ունկնդրեցինք Վարուժանի մասին ահագին բան, իր դիրքերուն, ձրութիւններուն, սէրերուն, ուսանողութեան,

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՔՈՒԹՊՈԼ

——×——

ՓԱՐԻԶԵԱՆ ՇՐՋԱՆ

Անցեալ չաբաթավերջին, դաչտ իջնող միակ հայկական խումբը, Ալֆորվիլի Ի. Ժ. Ա.ն իր դաչտին վրայ կրեց ծանր պարտութիւն մը, Կանիլի դէմ (1 - 5) արդիւնքով։ Ալֆորվիլի այս պարտութիւնը կրնանք բացատրել դրդասպառճառի բացակայութենէն, քանի ակումբը՝ այլեւս կորնցուց բարձրանալու իր յոյսերը։

×

ՌՈՆ ԱԼՓԻ ՇՐՋԱՆ

Տէօնի Հ. Մ. Ը. Մ.ը եւ Վալանսի Ի. Ս. Ժ. Օ. Ա.ն մրցում չունէին։ Սակայն յետաձգուած այլ մրցումներու արդիւնքներուն հետեւանքով Տէօնի Հ. Մ. Ը. Մ.ը կրնայ ընդհանուր դասաւորման 5-րդ կարգը, բայց երկու կէտ միայն կը բաժնեն հայ ակումբը դասաւորման ղլուխէն։

×

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋԱՆ

Հ. Մ. Ը. Մ. Արծիւը, իր խմբակին, լաւագոյն ակումբներէն՝ Լը Փիւժէի դէմ, լաւ խաղարկութիւն մը ցոյց տալով հանդերձ, վերադարձաւ պարտուած (1 - 2) այս դժուար ճամբորդութենէն։ Հայ մարզիկները առաջին կիսախաղին չկրցան օգտագործել իրենց բազմաթիւ յարձակումները, կորնցնելով զեղեցիկ առիթներ, մանաւանդ Կէօնճեան եւ Ղազարեան։ Եւ այս պարագային անխուսափելին պատահեցաւ՝ 17-րդ վայրկեանին Լը Փիւժէն արձանագրեց կէտ մը։ Երկրորդ կիսախաղին 62-րդ վայրկեանին տեղական խումբը զարձեալ հակազրոհի մը առիթով հաշիւը բարձրացուց (2 - 0)։ Այս կէտէն յետոյ, հայ խաղացողները բազմապատկեցին իրենց զրահները, մանաւանդ Ղազարեանի, Նազարէթեանի եւ Կէօնճեանի միջոցաւ։ Վերջապէս Կէօնճեան 87-րդ վայրկեանին արձանագրեց դեղեցիկ կոլ մը Մարզարեանի խելացի փոխանցումի մը հետեւանքով։ Այս պարտութիւնը դժուար կացութեան կը մատնէ Հ. Մ. Ը. Մ. Արծիւը։

Իսկ Սէնթ Էնթուանի հայկական խումբը կորնցնելով Ա. Էս. Բէ. Թէ. Թէ.ի դէմ (2 - 0) դասաւորման գլուխը ձգեց Մարթիկի խումբին։ Ան ի տեղիութիւն, բանիք որ այս մրցումին ընթացքին Սէնթ - Էնթուանի հայկական խումբին մէջ կային միայն երկու հայ մարզիկներ։

ՇԱՆԹ ՈՍԿԵՐԻՉԵԱՆ

——×——

նորէն զրածներուն, լեզուին, կանոն յուշատախտակին, Փարիզէն զացողներուն եւայլն, եւայլնի մասին։ Զանգու իր խօսքերը ուարտեց «Մովեսեական Գրոց» հրատարակչութենէն նոր լոյս տեսած Վարուժանի ամբողջական գործը ներկայացնելով ու մատնելով որ Սիփիւռքի մէջ ալ այս առիթով զեղատիպ հատոր մը լոյս տեսնէ իրմէ, ամբողջական հաւաքածոյ մը (կ'երեւի չատ դոհ չէր մրնացած Երեւանի հրատարակութեան որակէն)։

Մ'իմանկեալ եղան արտասանութիւններ Վարուժանէ, Տիկին Բալուեան՝ կարօտի նամակ, Ցան, Ակապ հրով, Զօն, Տիկին Տէր - Գրիգորեան՝ Հօրս բանաին մէջ, ու Տիկին Եէրգեան՝ Նաւասարդեան, Վարուժանիկս, Անդաստան։

Զանգուէն ետք կրկին խօսք առաւ Տիկին Հիլտա Գալֆայեան - Փանոսեան ու բաւ թէ լրացած էր թէեւ այդ հանդիսութիւնը, սակայն ամբողջ սարի մը ունէինք հաղորդուելու համար Վարուժանի գործերուն հետ ու իրմով, իր ծննդեան հարիւրամեակին առիթով։

Ա. Թ.

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Պ. Կարապետ Տէօվլէթեան 200 Ֆ.:

ՓԱՐԻԶ. - Տիկին Մարտիրոսեան 100 :

ՎԱԼԱՆՍ. - Տէր եւ Տիկին Ա. Տէր-Սարգիսեան 100 Ֆ.:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

Պայֆար Տէմիրճեանի *մահուան քառասունքին առթիւ, Տէր եւ Տիկին Գր. Ամիրայեան եւ զաւակները 200 Ֆ. նուիրած են Ալֆորվիլի Հայ Մշակոյթի Տան:*

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ ԵՒ ԱՒԱԳ ՇԱԲԱԹ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ

Աւագ Երեքշաբթի, Ապրիլ 17, Յիշատակ Տասն Կուսանաց.

Երեկոյեան ժամերգութիւն՝ ժամը 4·30-ին:

Ս. ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ ԻՍԻ

Կիրակի, *պատարագ՝ ժամը՝ 10-ին, Դառնացէք՝ 16-ին:*

ՎԱՐԱԳԱՑ Ս. ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Կիրակի, *պատարագ ժամը 10·45-ին, Դառնացէք՝ ժամը 17-ին:*

Ս. ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԱԼՖՈՐՎԻԼ

Կիրակի· - *ժամերգութիւն 9, պատարագ՝ 10·30, Դառնացէք՝ 17 :*

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊ. ԽԱՉի Փարիզի մասնաճիւղի վարչութիւնը ընդհանուր ժողովի կը հրաւիրէ իր բոլոր ընկերուհիները, Շաբաթ, Ապրիլ 14, ժամը 15-ին Մշակ· Տունը: Կաբեւոր օրակարգ:

COLONIE de VACANCES de la Croix Bleue

La Croix Bleue des Arméniens de France recherche

1 - des Moniteurs pour sa Colonie de Vacances de Bellefontaine (Jura)

2 - des Moniteurs et Monitrices pour son Camp d'Adolescents pour les mois de Juillet et Août

Date limite d'inscription : 16 AVRIL

Un séminaire est prévu pour les 21 - 22 - 23 Avril à la M. C. A. de Paris

17, rue Bleue — 75009 PARIS

Tél. : 824. 46. 57

TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES

Անոնք որոնք կ'ուզեն իրենց մասնակցութիւնը բերել ընդհ. ծախքերուն (500 - հազար Ֆ.), կրնան իրենց չէքերը ղրկել·-

Mme Alice ASLANIAN
B. P. 327
75229 Paris Cedex 05

«ՅԱՌԱՋ»Ի Ընթացիկ Ազդեւոու Սակագինը

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1-ԷՆ ՍԿՍԵԱԼ

Մահազդ	300	(355,80)
Հոգեհանգիստ	200	(237,20)
Շնորհակալիք	200	(237,20)
Հարսնիք, նշանուած	200	(237,20)
Ծնունդ	200	(237,20)

Բոլոր ազդերու սակերուն վրայ, հարկ է աւելցնել 18,60% Թ.Է.Ա. (տե՛ս վաճառքի մէջ ընդհ. դումարը):

Այս գիները կը վերաբերին մէկ անդամ հրատարակելի ազդերու, մինչեւ մէկ քառորդ սիւնակ (25 տող) մահազդներու պարագային եւ 1/8րդ (12-13 տող) մնացեալին:

Առեւտրական եւ այլ ծանուցումներու համար, դիմել Թերթին Վարչութեան:

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապ· Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի ձեռնարկը, Մայիս՝ 19-ին :

Nouveautés chez

HAY DISC

- *Médailles*
- *Porte-clefs*
- *Verres décorés*
- *Plaquettes gravées*
- *Lettres à set*
- *Machines-à-écrire*
- *Timbres*

et toujours grand choix de disques et de cassettes

Comme d'habitude . . .

tout est arménien!

Adresse : 31, rue Lamartine
75009 PARIS
Me Cadet ou N. D. de Lorette
Tél. : 878. 22. 79
Du Lundi au Samedi 14h - 18h 30

ՎԱՐՁՈՒ ՅԱՐԿԱԲԱՃԻՆ ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Հինգ հոգինոց հայ ընտանիքի մը համար (երկու երախայով), վարձու յարկաբաժին մը կը փնտռուի 3 / 4 սենեակ, յարմարութիւններով, փարիզ կամ մօտակայ արուարձան մը (արուարձանի պարագային՝ նախընտրաբար՝ կառ տիւ Նորի կամ՝ կառ տը լ'Էսքի դիծին վրայ):

Հետաքրքրուիլ իրիկունները ժամը 19-էն ետք՝

254 - 90 - 80

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - *Անարատ Ցղութեան Փոխրերու վարժարանին 25-ամեակը՝ Մայիս 27-ին:*

ԼԻՈՆ

ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴԱՑ ՏՈՒՆ

Լիոնի Անարատ Ցղութեան Հայ Քոյրերը, ուրախութիւնն ունին ծանուցանելու թէ իրենց ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴԱՑ ՏՈՒՆ-ի արձանագրութիւնները, 1984-1985 տարեշրջանի համար, արդէն ըսկսած են: Ի դէպ, անոնք կը յիշեցնեն բոլոր ազգայիններուն, որ ՀԱՅՐԵՆԻ ԿՏՈՒՐԸ ունի իբրեւ նպատակ ընտանեկան ջերմ ու խաղաղ յարկ մը ապահովել՝ այն հայ օրիորդներուն, որոնք կը փափաքին յաճախել Լիոնի դպրոցներն ու համալսարանները:

Մանրամասնութեանց համար՝ կրնան հետեւեալ հասցէին.

SŒUR ASDGHIG NADJARIAN
Foyer pour jeunes filles arméniennes
HAIRENI GUEDOURE
142, Cours Gambetta — 69007 Lyon
Tél. (7) 872. 76. 60

L'ASSOCIATION NATIONALE CHRETIENNE DES BUTTES

vous prie d'assister à la Messe

SOLENNELLE DES RAMEAUX

à 11 heures précises
en l'Eglise St. Joseph Artisan
216, rue Lafayette — 75010 Paris

Cette messe sera dite à la mémoire de ses membres d'Honneurs

S. E. Monseigneur Sérobé MANOUKIAN
Madame Gracieuse GARNIER
Madame Henriette GABET-DELATTRE
le T. R. Eugène LANDAIS

Cabinet TERZIYAN

TOUTES ASSURANCES — TOUTES COMPAGNIES

21, rue Lamartine, 75009 Paris
tél. 282 01 41 +

Ապահովագրական Ձեր հարցերուն համար

մի՛ վարանիք դիմելու մեզի

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սէն - Լուի Ս. Գէորգ եկեղեցին ստացած է հետեւեալ նուէրները· - Ստեփան Միհրապեանի հոգեհանգստեան առթիւ՝ Այրի Տիկին Միհրապեան եւ զաւակները, Մօրիս Միհրապեան, Ռոպէր Ժամկոչեան 100-ական Ֆ., Սահակ Յարութիւնեան, Յարութիւն Կիւլէկէրեան, Ժորժ Քօչէօ, Կիւմիւշեան, Համբարձում Միհրապեան 50-ական Ֆ.:

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

OPTIMA Tours

CETTE ANNEE EN ARMENIE

— du 5 au 19 MAI	6 250 F
— du 2 au 16 JUIN	6 250 F
— du 21 JUILLET au 4 AOUT	6 410 F
— du 4 au 18 AOUT	6 410 F
— du 18 AOUT au 1er SEPT.	6 410 F
— du 1er au 15 SEPTEMBRE	6 410 F
— du 6 au 20 OCTOBRE	5 430 F

Renseignements et Inscriptions:

A PARIS
Sonia COUMRYANTZ
OPTIMA TOURS
12, rue Vignon
75009 PARIS
Tél. : 742. 10. 35

A LYON
VOYAGES N° 1
TOURING OFFICE PROGRES
14, rue Waldeck Rousseau
69006 LYON
Tél. : 852. 25. 64

TOURISME ET MUSIQUE EN ARMENIE
DU 7 AU 21 JUILLET

Sous la conduite d'ALEXANDRE SIRANOSSIAN

Renseignements et inscriptions : OPTIMA TOURS
Sonia COUMRYANTZ
12, rue Vignon — 75009 Paris
Tél. : 742. 10. 35

9 JOURS EN AUTRICHE
(LE TYROL - VIENNE)
VOYAGE ORGANISÉ PAR LA CROIX BLEUE - SECTION LYON
DU 15 AU 23 MAI
Pour tous renseignements et inscriptions téléphoner jusqu'au 15 Avril :
dans la journée 888 92 51
après 20h 30 854 22 93

ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ ՁԵՐ ԳՈՐԾԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ ՀՐԱՒԷՐ, ԹՈՒՒՑԻԿ, ՏՈՄՍ ԿԱՄ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՋԱՆԱԶԱՆ ԹՈՒՂԹԵՐ (ՀԱՇՈՒԵՑՈՑՑ, ՆԱՄԱԿԻ ԹՈՒՂԹ, ՊԱՇԱՐԱՆ, ԵՒԱՅԼՆ)

FAIRE-PART DE MARIAGE, BILLETS, PROSPECTUS, DIVERS TRAVAUX DE VILLE (TÊTE-DE-LETTRE, FACTURES, ENVELOPPES, ETC.)

«ՅԱՌԱՋ — HARATCH»
83, RUE D'HAUTEVILLE - 75010 PARIS

LES APRES-MIDI, DE 14 à 18 h. 30 SAUF SAMEDI ET DIMANCHE

ԳԻՄԵԼ ԱՄԷՆ ՕՐ, ԺԱՄԸ 14.00 - 18.30 ԲԱՑԻ ՇԱԲԱԹ ԵՒ ԿԻՐԱԿԻԷ

Խնամուած աշխատանք — Travail soigné

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
17
MARDI
17 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R. C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատ : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.682 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.682

ՀԱՅԵՐՈՒ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ «ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆԵՐՈՒ ՄՆԱՅՈՒՆ ԴԱՏԱՐԱՆ»-Ի ԱՌՋԵՒ

ՆՍՏԱՇՐՋԱՆ ՓԱՐԻԶ (ՍՈՐՊՈՆ)

ԱՊՐԻԼ 13 / 16

Ինչպէս քանիցս հաղորդուեցաւ այս նոյն սիւնակներուն մէջ, Ժողովուրդնե-րու Մնայուն Դատարանի այս նստաշրջանը կը զբաղէր Հայերու ցեղասպանու-թեամբ: Նախապէս ծանօթ՝ Պերթրանա Ռըսել անունով, որ զայն հիմնած էր Վիէննայի առթիւ, 1979-ին է որ ան կոչուեր «Ժողովուրդներու Մնայուն դա-տարան» անունը: Իշխանութիւն չունի, բայց մէջազգային դեռնի վրայ ունի բա-րոյական մեծ հեղինակութիւն մը, որ ամուսնի «կը խանդարէ»: Կազմուած է համաշխարհային վարկ վայելող անձնա-ւորութիւններէ, ի շարս որոնց բազմա-թիւ նոպելեան մրցանակաւորներ: Այս նստաշրջանի դատակազմը բաղկացած էր 13 հոգիէ, նախագահութեան ներքեւ Պէյէ մը՝ Ռիկօ: Միւս 12 անդամներն էին. - Քազալիս (Ֆրանսացի), Փեթրաս (Ամերիկացի), Ռօյ (Հնդիկ), Ֆոլք (Ա-մերիկացի), Սըն Մք Պրայտ (Իրլանդա-ցի, նախկին Ամբաքին նախարար եւ նո-պելեան խաղաղութեան մրցանակաւոր), Ասոլֆօ Փէրէզ Խսքուիվէլ (Արժանթին-ցի, նոպելի խաղաղութեան մրցանակա-ւոր), Ճորճ Ուալտ (Ամերիկացի, նոպէլի բնաքիմութեան մրցանակաւոր), Հէրպէրթ Շեհտ (Շուէտացի), Պէնչիխ (Ալժերա-ցի), Ֆրայ (Աւստրալիացի), Մաթարասօ (Ֆրանսացի) եւ Ճարտինա (Իտալացի): Այս դատարանը կը քննէ հարցը, թէր ու դէմ կարծիքներ կը լսէ ու յետ խորհրդա-ծութեան կ'արձակէ իր վճիռը: Չի կրնար անշուշտ պատիժ սահմանել, այլ հանրա-յին կարծիքին կը յանձնէ իր որոշումը:

Սոպոնի Ռիշըլիէօ ամփիթատրոնին մէջ է, որ Ուրբաթ, Ապրիլ 13, ժամը 14-ին բացուեցաւ առաջին նիստը՝ մեծա-րանքով մը Ժողովուրդներու Մնայուն Դատարանի վերջին նստաշրջանէն ի վեր մահացած երկու անդամներու՝ Ա. Քասե-սէ եւ Ժ. Քորթազար: Ապա, Փարիզ 1 համալսարանի նախագահը արտասանեց րարի գալուստի խօսքեր: Նախագահը՝ Փր. Ռիկօ կարդաց երեք կազմակերպու-թիւններու կողմէ ներկայացուած բողոքի նամակ «Յառաջ», Ապրիլ 10), որ օրա-կարգին է տալ նոյն նստաշրջանին: Ամբաս-տանութիւնը երեք հարցումներով կը դնէ Հայկական ցեղասպանութեան դոյութեան հարցը: Նախագահը յայտարարեց որ պաշտպան կողմը, այսինքն Թուրքիան՝ չ պատասխանած Ժողովուրդներու մը-նայուն դատարանի մասնակցութեան հը-րաւէրին:

Առաջին տեղեկատուն՝ Ռ. Յովհան-նէսեան, պատմագէտ, ներկայացուց Հայկական հարցը 1878-էն 1923: Փայլուն տեղեկագիր մը: Ժիրայր Լիպարիտեան խօսեցաւ երիտասարդ Թուրքերու դաշ-ինադրանութեան եւ ցեղասպանութեան դիտակցութեան վրայ: Դադարէ մը յե-տոյ, դատարանը լսեց Ք. Ուալքըրի տե-ղեկագիրը անգլիական աղբիւրներու շուրջ, ապա Թ. Հոֆմանի տեղեկագիրը գերմանական եւ աւստրիական աղբիւրնե-րու վերաբերեալ: Իրաքանչիւր տեղեկագ-րէ յետոյ դատակազմի անդամները ուղղե-ցին հարցումները, յաւելեալ բացատրու-թիւններու եւ լուսաբանութիւններու հա-մար:

Պէտք է ըսել որ առաջին օրուան տե-բաշխող զէմքը եղաւ փրոֆ. Ռ. Յով-հաննէսեան, որ իր հմտութեամբ, տուած պատասխաններու յստակութեամբ եւ ճշդրտութեամբ տպաւորեց դատարանը:

Յաջորդ նիստը կը բացուէր Շաբաթ, Ապրիլ 14-ին, առաւօտեան 10-ին: Ինչ-պէս նախատեսուած էր, ճիշդ մէկուկէս ժամ կը տեւէր տոքթ. Իվ Թերնոնի հա-ղորդումը: Փառաւոր տեղեկատուութիւն մը, որ անհերքելի կերպով կը վաւերէր թէ կատարուածը՝ ցեղասպանութիւն էր: Վերջացնելէ ետք, տոքթ. Թերնոն կը ներկայացնէր չորս վկաներ, այսինքն՝ վերապրողներ, չորսն ալ ընտրուած տար-բեր պատճառներէ. - Արամ Կիւրեղեան (Սերպոստիա), Նահապետեան (Խար-բերդ), Ինճէպարպեան (Ամասիա) եւ Տիկին Պօյաճեան (Խակիշէհիր): Առաւօ-եան նիստին, հանդիսականներուն մէջ էին «Եոլ»ի բեմադիր Երլմազ Կիւնէյ եւ Փարիզի քրտական հիմնարկի անօրէնն՝ Քենտալ: Կը կարդացուէր Կիւնէյի հա-մակրանքի նամակը, ուր հինգ կէտերու մէջ, ծաղումով քիւրտ, թուրք բեմադի-րը կը պարզէր իր տեսակէտները:

Կէսօրէ ետք, ժամը 14·30-ին, լսուելէ ետք չորրորդ վկան, որուն անդրադար-ձանք վերը, դատակազմի անդամներ կարդ մը հարցումներ կ'ընէին տոքթ. Թերնոնի, յաւելեալ լուսաբանութիւններ առնելու համար անոր թուած դէպքե-րուն մասին:

Թուրքերը ընդառաջ գացած էին իրենց եղած հրաւէրին, դատարանին ընդհ. քարտուղարը կը կարդար Թրքա-կան (ծանօթ) տեսակէտները, ամփոփ-ուած «9 Հարցում, 9 պատասխան» գրքոյ-կով մը եւ Անգարայի Համալսարանի փր-ոֆիէսէօր՝ Ալթայէի տեսակէտները (արտայայտուած Փարիզի ոճրային տա-եանին առջեւ, անցեալ Յունուարին, Վան գործոզութեան դատավարութեան ըն-թացքին):

Կը յաջորդէր, Լուվէնի Համալսարանի հանրային իրաւագիտութեան փրոֆէ-սէօր՝ Վէռհէյվէնը: Հմուտ իրաւագէտ, խորապէս ուսումնասիրած հարցին իրա-կան կողմը, կը բացատրէր ցեղասպա-նութեան մը բնոյթը՝ բոլոր երեսներով: Կարճ դադարէ մը ետք, դատակազմի կարգ մը անդամներ հարցումներ կ'ընէին. հարցումներէն ոմանց կը պատասխանէր փրոֆ. Յովհաննէսեան:

Նախագահը կը յայտնէր թէ սրահին մէջ ներկայ են երեք երեսփոխաններ եւ թէ համակրանքի զանազան հեռագիրեր ստացած էր, զորս կը կարդար: Մէկը՝ Ազգ. Ժողովի նախագահ Լուի Մերմազ, երկրորդ մը՝ Պելժ երեսփոխանէ մը, հուսկ՝ Ֆրանսայի մեծ ռաբբունապե-տէն:

Ի բացակայութեան, թէօ Վան Պէօվը-նի, ընդհ. քարտուղարը կը կարդար ա-նոր պատրաստած տեղեկագիրը 30-րդ պարբերութեան մասին: Ապա, փրոֆ. Տիգրան Գույումճեան կը ներկայացնէր ցեղասպանութեան մէկ ուրիշ երեսը, չա-րունակուղ ցեղասպանութիւն մը՝ մշա-կութային գետնի վրայ եւ իր հաղոր-դումը կ'ամբողջացնէր լուսարձակումնե-րով, ուր կը տեսնուին արեւմտեան Հա-յաստանի եկեղեցիներու եւ յուշարձան-ներու պարզած ողբերգական պատկերը՝ չնորհիւ Թրքական «հոգածութեան»:

Փրոֆ. Ռ. Յովհաննէսեան կը կարդար ամփոփումը Լէօ Քուփերի տեղեկագրին եւ կը պատասխանէր կարգ մը հարցում-ներու: Հուսկ, Պ. Մաթարասօ կը կար-դար Վիտալ - Նաքէլի նամակը:

Ժամը 19·30-ին է, որ նախագահը չը-նորհակալութիւն յայտնելէ ետք բոլորին, մասնակցող, վկայ եւայլն, եւայլն, կը փակէր նիստը: Վճիռը կը կարդացուէր Երկուշաբթի առաւօտ, Ֆրանսայի Մերա-կոյտի մէկ սրահը, երբ «Յառաջ» այս թիւը արդէն մամուլին յանձնած էր: Ուրեմն կուտանք՝ վազուան մեր թիւով:

× *Այս երկու նիստերուն, (որոնց, «Յառաջ»ի կողմէ, յաջորդաբար հետեւե-ցան Կարօ Յովսէփեան եւ Արփիկ Մի-սաքեան), ուելի մանրամասն պատկերը կուտանք յետագային:*

× *Ուրբաթ Լրիկուն, հեռատեսիլի Ա. կայանը եւ Շաբաթ, ժամը 22·05 էֆ-էյ-3 անդրադարձան այս նստաշրջանին: Հե-ռատեսիլի Գ. կայանը, այս առթիւ, ծան-րացաւ Հայերու ցեղասպանութեան վը-րայ, չեչտելով թէ Թուրքերը կը չարու-նակեն ուրանալ՝ հակառակ անհերքելի փաստերու եւ զրոյց մը ունեցաւ Թերար Շալեանի հետ, որ վճռական դեր ունե-ցած է, պատրաստելու այս նստաշրջանին նախաձեռնութեան եւ կազմակերպչական աշխատանքներուն մէջ: Աւելորդ չըլլար նաեւ գնահատանքի խօսք ըսել իր նախա-դահութեան ներքեւ կազմուած յանձնա-խումբին, որու ամէն մէկ անդամ, իր առօրեայ աշխատանքին կողքին, չանգ չէ խնայած լաւագոյնս կազմակերպելու հա-մար այս նստաշրջանը:*

× *Շաբաթ առաւօտ «Ռոթիտիէն տը Փարի» կ'անդրադառնար Հայերու ցե-ղասպանութեան այս «դատավարու-թեան»:*

× *Երկուշաբթի (Ապրիլ 16) «Մաթէն» կ'արձագանգէր նստաշրջանին, չեչտելով մանաւանդ Երլմազ Կիւնէյի ներկայու-թիւնը, որ «մեծ տպաւորութիւն գործած է», եւ հատուածներ տալով անոր նա-մակէն:*

× *Ֆլամանիոն (փոշ) յանձն առած է հրատարակութիւնը այս ամբողջ նստա-շրջանին աւետարանութեան, այսինքն կարգացուած բոլոր տեղեկագրերուն եւ հարցում - պատասխաններուն ու վկայու-թեանց: Անգլերէն հրատարակութիւն մըն ալ հաւանական է, Լոնտոնի մէջ:*

×

« ESPRIT »

ARMÉNIE : Le droit à la mémoire

Էսփրի ամսաթերթի (19· ռիւ ժաճոպ, Փարիզ 75006) Ապրիլի թիւին մէկ կար-ւոր մասը (էջ 77-էն 127) նուիրուած է Հայերուն: Յօդուածներ ունին. - Ժերար Շալեան, Ռիչար Յովհաննէսեան, Միշէլ Մարեան, Քլէո Մուրատեան: Կան նաեւ թարգմանութիւններ՝ Պարոյր Սեւակէ, փոքր յատուածներով՝ Վահէ Կոտէլի:

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՓՈՒԹՊՈԼ

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ 47-ՐԴ ԱԽՈՅԵՆՈՒԹԻՒՆ

Ապրիլ 13-ի հանդիպումներու արդիւնք-ներն են. -

Կայրաթ - Ժալգիրիս	3 - 0
Դնեպր - Պախտակոր	1 - 0
Դինամօ (Թ) - Չերնոմորեց	1 - 1
Արարատ - Դինամօ (Կ)	1 - 1
ԲՄԱ - Զէնիթ	0 - 0

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

35 ՀԱԶԱՐԷՆ 50 ՀԱԶԱՐ յուցարարներ, ըստ ոստիւրներու, մասնակցեցան Ուրբաթ օր, Լոռէնի Հարտարարուեստի կառավարական Ճրագրին դէմ տողանցքին Նասիոնէն՝ Շան տը Մարս: Լոռէնցիք եկած էին յատուկ կառախումբերով եւ հանրակառքերով եւ վերը տրուած թիւե-րը, ըստ ասվորութեան, կը տարբերին. ոստիկանապետութեան թիւը (առաջինը) չի համապատասխաներ սենտիքաններու տուածին, կը մնայ միջին մը առնել: Մե-տասաներորդ ժամուն Ժորժ Մառչէ մաս-նակցեցաւ, մինչ Հանրապետութեան Նա-խագահին մասուլի ասուլիսէն առաջ, թէև ըսած էր թէ պիտի մասնակցի, յե-տագային հրաժարած էր իր ծրագրէն. ուրեմն իր նոր որոշումը անակնկալի բե-րաւ եւ որքան ալ յայտարարած ըլլար, թէ կառավարութեան դէմ ցոյց մը չէ, կարելի չէ միշտ մէկ ոտքը՝ ներսը, մի-սը՝ դուրս չարունակել: Ոչ մէկ միջա-դէպ պատահեցաւ, միայն փոքր թունա-ւորումներ կազմ մը, որ Ուրբաթ օր տա-ծուեցաւ Շան գ'էլիզէի թաղամասը, հոս - հոն զրուած հօթը խոշոր չիշերէ: Մեթրոյի չորս կայարան գոցուեցան եւ երեք տասնեակ հազի հիւանդանոց փո-խադրուեցան: Գործածուած կազը՝ միր-ֆափթան մեծաքանակ՝ սչորա խառ-նուք եւ գլխու պտոյտ կը պատճառէ, բայց անվնաս է, ինչպէս կը յայտարա-րէր արարքին տէր եղող լոռէնցի բան-ւորներու խումբը:

ԻՐԱՆԻ խորհրդարանական ընտրու-թեանց արդիւնքները մէնայն չարաթէ մը յայտնի կրնան ըլլալ, թէեւ մէկ կուսակ-ցութիւն մէնայն թեկնածու ունէր: Խոր-հրդարանը կը բաղկանայ 270 անդամէ եւ մեծ մասամբ՝ մոլլաներէ...:

ՆԱԽԱՐԱՐԱՊԵՏ ՄՕՌՈՒԱ յայտարա-րեց երէսպա Մէկ կայանէն թէ այս չար-թու իսկ ամէն ինչ պիտի բացատրուի եւ յստակացուի՝ ընկերվարական եւ համայ-նավար կուսակցութեան մէջեւ: Երկու չարթի առաւօտեան փարիզեան օրաթեր-թերը ընդհանրապէս կը խորտրեն երկու կուսակցութեանց ներքին տարակարծու-թեանց մասին եւ, անկասկած, «Լիպերա-սիոն»ն է, որ կը համարձակի ամէնէն յստակ խորագիրը դնել, Մօռուայի ըսել տալով համամիտավար կուսակցութեան՝ «Այո՝ կամ մեռու»: Նոյն թերթին մէջ, Լ. Ժոսփէն, տեսակցութեան մը ընթաց-քին, կը յայտարարէ. - «Ձենք ուզեր ա-ռանձին կառավարել, բայց՝ կրնանք»: Հարցը սակայն այն է, որ համամիտավար կուսակցութիւնը չուզեր քաշուիլ, քանի նախարարական իր մասնակցութեան չը-նորհիւ՝ կը տեղաւորուի եւ կը տեղա-ւորէ...:

ԼԻԲԱՆԱՆԻ մէջ Ծադկազարդի հրազա-դարը յարգուած է: Բուռն ամբաստծու-թեան օր մը եղած էր, սակայն, նախորդ օրը եւ 25 մեռեալ կար, որոնց 13-ը՝ մա-հնեներ եւ 23 վիրաւոր: Կիրակի օր, Վա-լիտ Ճումպլաթ անուղղակի իր համա-ձայնութիւնը տուած է Ազգ. Միութեան կառավարութեան մը, քանի յայտարարած է թէ «ոչ մէկ առարկութիւն ունի՝ դոր-ծադրելու այնպիսի լուծում մը որ վերջ պիտի դնէր երկրին քանդումին»:

ԲԱՅՄԱՆ ԽՕՍՔ

ՄԱՐՏԻՐՈՍՆԵՐ

Քանի մը օր վերջ, ըստ ընկալեալ սովորութեան, մարդիկ անգամ մը եւս պիտի հաւաքուին սրահի մը մէջ, ոտնելու համար ոտն մը՝ ծանօթ՝ սպահանդէս անուան տակ: Կան որ բեմ պիտի բարձրանան զիրենք ցուցադրելու նպատակաւ, սրպէսզի իրրեւ համակ նորութիւն ըսեն, տան ու կրկնեն այն բոլորը զոր ամէն ոք պիտի հաւանաբար իրենցմէ առաջ: Պիտի ուրեմն կրկնուին բազմաթիւ եւ բազմաթիւ անգամներ արդէն լսուած բառեր եւ խօսքեր՝ իրենց մաշած բոլոր ձեւերով: Սպառած իրենց ազիւնէն, յոգնած, պարպուած ամէն թռիչքէ եւ կենսունակութենէ զուրկ:

Սպահանդէսը դրուած պիտի ըլլայ, անկասկած, կղերականի մը հանդիսաւոր հովանաւորութեան տակ, ըստ ընկալեալ սովորութեան՝ ամբողջ ժողովուրդի մը հաւաքական կեանքը վերածուած ըլլալով իր ազգային գիտակցութեան մէջ՝ եկեղեցիի մը նախախնամական սահմաններուն՝ որոնցմէ դուրս չէ կրցած ելլել: Անխուսափելի յարանուանութիւնները անգամ մը եւս ի պատուի պիտի ըլլան իրենց մասնակցութիւնը բերելով հանդիսին՝ կարծէք մարդոց կաթոլիկ, բողոքական կամ առաքելական ըլլալը աւելի մեծ արժանիք ներկայացնէր գիտակցութեան առջեւ, ի մասնաւորի նման առիթով մը, քան անոնց Հայու հանդամանքը: Հոն են ուրեմն անոնք, իրրեւ յարանուանութիւն, բայց ոչ իրրեւ հայ:

Պիտի լսուին անգամ մըն ալ, ըստ ընկալեալ սովորութեան, Թուրքը, եաթաղանը, Տէր - Զօրն ու Զանդըրըն: Պիտի կատարուին Ջարդի նկարագրութիւնները: Մէկ ու կէս միլիոնի հասնող հայութեան մը կոտորածը վերջապէս՝ որ անգամ մը եւս հոն, սրահին մէջ պիտի կոտորածի ենթարկուի, մինչ կեանքի եւ յաւերժացման կը կարօտի ան: Պիտի չծափահարէք այս բոլորը որովհետեւ ամէն ոք պիտի որ կարելի չէ տափակութիւններէ խանդավառուիլ, յուսադրուիլ վիճակէ մը՝ ուրկէ կեանքն է մեկնած: Սուգի ոտն է այդ օրը:

Մեռեալները անգամ մը եւս պիտի մեռնին ու թաղուին կամ ոչ: Պահպանիչ մը անոնց վրայ: Յուղարկաւորները պիտի մեկնին...

Եւ սա ոտն կը կոչուի: Տօն մը՝ որ պիտի բեմման եւ մեռելոց կը բուրէ բայց ոչ անմահութիւն, եթէ ճիշդ է որ կը յաւերնինք աւելի իրրեւ ժողովուրդ: Եթէ ճիշդ է որ դեռ կան մարդիկ որ կը խորհին երիտասարդն ու պատանին կամ մանուկը «Ազգապահպանում» անուան տակ հայութեամբ օժտել: Օժտել՝ - ճակատագրի հեգնանք - առանց Ցարութեան մեռեալներու պաշտամունքով:

Ապրիլ 11 / 24, ամենամեծ ոտն Հայութեան: Աւելի մեծ քան որեւէ Զատիկ եւ Ծնունդ, որովհետեւ անվիճելի: Անվիճելի՝ որովհետեւ բիւզ ազգային գիտակցութեան ընդերքէն եւ իր կարղին զայն խորացնող տարը: Ու հոն ուր կայ այդ գիտակցութիւնը՝ կեանքը կը յորդի, կը յայտնուի անով, իր իրական զեղեցկութեամբ: Ամէն ինչ դրական արժէք կը ստանայ: Հեռու ենք մահուան եւ անոր պատճառած սուգի բացառական աշխարհէն: Այդ է պատճառը որ ամէն ժողովուրդ իր պատմութեան ընթացքին յաղթանակ միայն ոտնած է ու կը ոտնէ իրրեւ հաւաքական կեանքի զերազանցապէս վեմ յայտնութեան պահ՝ լեցուն, գիտակցութեամբ եւ կենսունակութեամբ: Ուրկէ՞ կուգայ, սակայն, որ մենք պարտութիւնը կը բարձրացնենք իր ափոթէոզին՝ գիտակցութիւնը վերածելով նահանջի: Կ'անտեսենք ինչ որ կայ ներգործական մեր իւրաքանչիւր պարտութեան մէջ՝ կրաւորականը միայն անկէ առնելով: Արդարեւ գիւրին է վայնասուններ արձակել, որովհետեւ նախնական եւ յուզական, բայց կեցուածք ունենալ ոչ՝ որովհետեւ բանաւոր: Հոն՝ ուր ուրիշ մը կեանքին խորհրդանիշը պիտի տեսնէր, մենք անցեալով եւ մահուամբ կ'աւազանենք զայն:

Անողնահար եւ անպատասխանատու լինքն իր առջեւ, զրկուած ամէն առնականութենէ, ամէն կոմկ կոխկռտուած ժողովուրդ մը խոր գիտակցութեան ոտնը վերածած է ուրեմն ամէնէն բացառական վիճակին, առանց հպարտութեան: Սուգ մը այդ վիճակն իսկ է ուր պարտի մեկուսանալ ենթական, զրկուած աշխարհէն եւ ամէն յարաբերութենէ:

Բայց կա՞ն մեռեալներ: Սահեցուա՞ծ է երբեք կեանքը ժխտող ուժերու վիճակը: Այդ պարագային ի՞նչ սպառոն է սա՝ որով կը ձգտինք ապրը ոտնել իր ամբողջական կեանքին մէջ որ դրական ուժ եւ համակ տիեզերիսմ պէտք է որ ըլլայ: Ուր ամէն ինչ խոր գիտակցութիւն է: Որովհետեւ ան որ կրցած է սովորականէն եւ հասարակէն դուրս հանդամանքով մը եւ հաւաքականութեան իտէալները մարմնաւորող պայմաններու մէջ փիլիսոփայ մեռնիլ, ան միայն կրցած է մահուան յաղթել եւ ապրիլ, աւելի քան ապրողը: Հերոսանալ կամ մարտիրոսանալ: Տեւել վերջապէս: Դառնալ առանցքը հաւաքականութեան մը գոյութեան գիտակցութեան: Ըլլալ հաւաքականութիւնն իսկ: Զայն խորհրդանշել:

Մարտիրոսին եւ հասարակ մահացողի մը միջեւ գոյութիւն ունեցող տարբերութիւնը անհուն է: Բնոյթի տարբերութիւն մը կայ իրենց միջեւ (տիփէրանս տը նաթիւր): Մին՝ մեռած է վերջնականապէս: Միւսը՝ կ'ապրի որովհետեւ հաւաքական իտէալ մը կը խորհրդանշէ ան որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ կեանքին արտայայտութիւնը եւ համակ գիտակցութիւն: Զրկուած այդ իտէալէն ան կը հաւասարի ուրեմն միւսին մակարդակին՝ ուրուն վրայ միայն կրնան ողբալ մարդիկ, տարին անգամ մը հոգեհանգիստ կամ մահուան տարեդարձ կազմակերպելով: Մարտիրոսները կ'ապրին: Ահա թէ ինչու մեռեալ չունինք մենք: Որովհետեւ ժողովուրդ մը չի կրնար հանդուրժել իր հաւաքական մահը յատկանշող գաղափարին: Ան կամք է եւ ձգտում: Չի կրնար երբեք նահանջել իր ընթացքին մէջ՝ զոր կարելի ընելու համար բացառիկ մահեր կան՝ կեանքով վարակուած:

Եւ ահա թէ ինչու ընկերաբանին համար մահը գերազանցապէս ընկերային երեւոյթ մըն է քան փիլիսոփայական: Ան չարժման մէջ կը դնէ ամէնէն կենսունակ ուժերը ժողովուրդին՝ զայն գիտակցութեան բերելով պակասած տարրին տեղ: Հաւաքականութիւն մը որ պէտք է ապրի:

×

Պիտի չսոնէիք հաւանաբար Քրիստոսի մը մահը՝ եթէ անոր Յարութիւն մը յաջորդելու չյայտը ձեզ խանդավառած չըլլար եւ տրուած չըլլար ի յաւուրջագունէ: Աշդպէս էր ամբողջ դիցաբանութիւններ - ուն մէջ որոնք պոյութիւն ունէին նախքան քրիստոնէութիւն եւ դեռ պահ մը միաժամանակ անոր հետ, միջերկրականեան արեւելեան ժողովուրդներուն մէջ ու դիւանագործաբար, ուր հերոսը կամ աստուած տարին անգամ մը պիտի մեռնէր՝ յառնելու համար: Որովհետեւ հաւատք մը չի կրնար մահուան հանդուրժել: Պէտք է որ ապրի ան որպէսզի ժողովուրդը ապրի: Բայց ան՝ կ'ապրի ժողովուրդով:

Մեր մարտիրոսները չեն յառներ սակայն: Ցամքած են անոնք սպահանդէսներու դադարին մէջ: Տարին անգամ մը անոնց դիակը մեզի կը ցուցադրուի միայն, պահպանիչ մը կարդացուելու առթիւ անոնց վրայ: «Լացի զիշեր» մը յատկանշող տուեալներով մեռելներ կը տոնենք բայց ոչ կեանք...

Եւ սակայն ազգ մը համայք է ամբողջ իր իտէալներու գոյութեամբ: Բարոյական ուժերու ամբողջութիւն մը վերջապէս՝ որ կ'ընէ որ ան իր ամէն մէկ ներկային մէջ յաւերենականութիւն մը ներկայացնէ եւ ապրի անով:

Անկասկած, աստուածներն ալ մահկանացու են (անբեռօքլ): Ուսկի՞ց կուգայ, սակայն, մեր մէջ այս հակասութիւնը իրերու: Մարտիրոսները մեռած են:

×

Ժողովուրդ մը ապրելու իր կամքին մէջ, իրրեւ հաւաքականութիւն, խորհրդանիշերու պէտք ունի: Անոնցմով կը պիտակցի իր գոյութեան, յարատեւ կերպով: Անոնք զինք կը մարմնաւորեն: Անոնցմով եւ անոնց մէջ իր տեւականութիւնը կը տեսնէ երբ զինք կազմող անհատներն ու սերունդները կ'անհետին: Դրօշակ մը կը մնայ՝ հայրենիքին զարդարով: Աստուածները կ'ապրին իրրեւ յաւերենականութիւն, որովհետեւ ժողովուրդները որ ծնած են զանոնք՝ ուզած են իրենց փափաքները իրականացած տեսնել անոնց մէջ: Վերցուցէք այդ ժողովուրդները՝ կը մեռնին անոնք:

Մեր մէջ մարդիկ միայն սպահանդէսը կը ոտնեն: Կ'ապրին անցեալն ու մեռածը բայց ոչ այն՝ որ հաւաքական կեանքի ներկայութիւնն իսկ է իր բոլոր ձգտումներով՝ որովհետեւ ան կը պակսի: Հայը, ինչպէս որ կը ներկայանայ այսօր, իրրեւ հաւաքականութիւն՝ զարերուն ընդմէջէն ընդհանուր: Ան տիփէրէնսիէ չունի, իտէալ մը հաւաքական կեանքին մէջ: Ցանձնուած սարսափելի կորուստին միայն սովորութիւններ կը յարդէ այլեւս ժամանցի կամ ազգային պարտականութեան մը համար այս վերջիններն ալ իրենց նուազագոյնին վերածած ըլլալով: Եթէ կ'ուզէք հայ անհատներ կան բայց ոչ Հայութիւն: Ու նոնցմէ իւրաքանչիւրը մէկ բան կը ձանձնայ միայն այսօր: Նիւթական հարստութիւն դիզելու ճամբուն՝ որուն եռեւէն կ'վազէ առանց յոգնելու: Իր իրաւունքն է, անկասկած: Բայց հոն ուր միայն այդ իրաւունքը կայ՝ կը պակսի այն բոլորը որ անոր սահմաններուն մաս չի կազմեր: Եւ նիւթականը, որքան ալ իրաւացի մեծ ըլլայ զայն ունենալու պահանջքը կը կազմէ միայն անմիջական երեսը իրերուն: Այդ անմիջականը ապրելու իր պահանջին մէջ, իրերը կը ներկայանան անհատին իրենց անմիջական երեսներով իրրեւ չօշափելի ներկայութիւն, զոր այն բոլորէն որ բարոյական արժէքները մթնոլորտով մը զանոնք պիտի պարբերէր: Անհատը՝ որպէսզի զինք գերազանցէր, կարողանար անցնիլ անմիջականէն սահմաններէն եւ հազորդուիլ խորհրդանիշերու մը՝ պէտք էր որ թաթխուած ըլլար իտէալէն ծնունդ առած հաւաքական յուզումներու աւազանին մէջ: Աւազանն ալ ցամքած է: Ու հոն՝ ուր ան պարտաւորեցնել խորհրդանիշը հաւաքական կեանքի կենսունակութեան եւ անոր բոլոր ձգտումներուն, կը տեսնէ միայն առանձնական, նիւթը, զրկուած խորհրդանիշ ներկայացնելու արժանիքէն եւ չունի Ամէն ինչ պզտիկցած է անոր համար Հասած՝ իր չօշափելի սահմաններուն կմախային վիճակին, վերածուած բարոյական վիճակի մը, իր մահուան մարտիրոսները՝ իրենց կարղին, պայմաններուն մէջ վերածուած՝ իրենց չօշափելի իրականութեան՝ որ ֆիզիքական մահով միայն կը բացատրուի: Մարդը ոչ ոքէս ոեւէ մարդ: Անոնց վրայ կուլայ մարդիկ: Անոր կենսունակութեան մասին խօսք չէ կրնար ըլլալ, որովհետեւ այդ կենսունակութիւնը կը պակսի հաւաքականութեան կեանքին մէջ որ անկարող է գործածելու՝ իր գոյութեան կրկով:

Այսպէս ուրեմն, դեռ ազգապահպանուած կը քարոզենք, մանուկին տալով լացեր եւ կոծի պատկերներ, նկարագրելով չքնաղ պատմութիւններ եւ պարտութիւններ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Ո՛ր հարցումներն պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Զօրեան Հիմնարկը պէտք է ըլլայ տեղ մը, ուր նման հարցումներ հարցնելը թըշնամական արարք չի նկատուիր, այլ ազգօգուտ գործունէութիւն:

Կէսօրուան ճաշէն ետք, բեմը բաց էր: 8 ժամ տեւեց ներկայ հանրութեան եւ նախօրօք խօսք առնողներուն միջեւ կայացած խօսակցութիւնը, գրաւելով Շարաթ կէսօրէ վերջն ու (աւելի փոքր խմբակի մը մասնակցութեամբ) կիրակի առաւօտը: Նպատակս անշուշտ ատենագրութիւն մը գրել չէ, այլ՝ թղթակցութիւն մը, որ ընթերցողին կարենայ զգացնել արտայայտուած կարծիքներուն բազմերանգութիւնն ու եռանդը:

Առաջին խօսք առնողը եղաւ պատմաբան Ռիչըրտ Յովհաննէսեան դասախօս Հայոց եւ Ռուսիոյ պատմութեան՝ Լոս - Անճըլըսի Իւ - Սի - էլ - էյ նահանգային մեծ համալսարանին մէջ: Ան ծանօթ է ակադեմական լայն շրջանակներուն, իր - րեւ հեղինակը Հայաստանի Հանրապետութեան պատմութեան նուիրուած երկհատորեայ հատորներու, ինչպէս նաեւ բազմաթիւ մասնագիտական յօդուածներու: Փրոֆ. Յովհաննէսեան քննադատեց օրուան դասախօսները՝ ըսելով որ անոնք աւելի մտահոգ էին հայ մտաւորականութեան հարցնելիք հարցումներով՝ քան Հայութիւնը յուզող ընդհանուր հարցերով: Գոհաւ որ մտաւորականութեան ճիւղերը պէտք չէ ցրուին ամէն ուղղութեամբ, այլ պէտք է աւելորդ հայ ժողովուրդի յատուկ հարցերուն վրայ:

Ջիւան Թապիպեան խօսք առաւ, չհետեւելու համար որ Փրոֆ. Յովհաննէսեանի նման պատկառելի ակադեմականի մը բռնած դիրքը, հանդիպ մտաւորականութիւն - ժողովուրդ կապին, ինքնին ախտանշան մըն է՝ մեր ընդհանուր վիճակի տկարութեան: Նախ, ըսաւ ան, կ'ենթադրուի որ մտաւորականները զատ հարցերով կը զբաղին, «ժողովուրդ» կոչուղ զանգուածը՝ ուրիշ հարցերով: Փաստօրէն, նման ամբողջական խրամատ չկայ: Կրնան ըլլալ հարցեր, որոնցմով միայն մտաւորականներ կը հետաքրքրուին, սակայն չատ քիչ է թիւը այն լուրջ հարցերուն, որոնցմով միայն ժողովուրդը կը հետաքրքրուի: Պէտք չէ չփոթել «հարց», «հարցում» բառերն ու ամէնօրեայ կեանքի պարտադրած գործունէութիւնը: Օրինակ, ժողովուրդը կրնայ հանդանակութեան մը պէտքը զգալ, եւ մտաւորականը իր օգնութիւնը կրնայ բերել այդ ճիղին զրելով, ճառ խօսելով եւայլն: Սակայն հանդանակութեան մը իրագործումը հարց կամ հարցում չէ, որքան ալ պատասխանատու կամ օգտակար ըլլայ ան:

Ի՞նչ է ուրեմն իսկական հարց մը: Հարցնել, թէ իսկապէ՞ս ազգօգուտ է այս կամ այն հանդանակութիւնը, իսկապէ՞ս լաւ է որ հայութեան զրամագլուխը տըրամադրուի այս կամ այն գործին, ահա այդ ուրիշ տեսակի հարց մըն է, որուն մասին կրնայ խօսիլ մտաւորականը, յաճախ քննադատելով կազապարուած, ընդունուած մօտեցումները: Իսկ աւելի՛ կենսական է ըսել, շարունակեց Թապիպեան, որ կայ իսկապէս մեծ հարցումներու ծիր մը, հարցումներ՝ ուր ազգայինն ու միջազգայինը, կամ գոնէ ազգայինն ու միջազգայինը անբաժանելի է զատել իրարմէ, ինչպէս նաեւ անկարելի: Փրոֆ. Յովհաննէսեան կը տեսնէ մտածումի զօրութեան վտանգ՝ որ զինք կը մղէ պահանջելու տեւեռում այսպէս կոչուած «հայութեան յատուկ» հարցերուն վրայ: Ճի՛շդ այդ մտածումին մէջ թաղուած են դասական փարոճիալիզմի (սահմանափակուածութեան?) վտանգը, այսինքն դասական նեղմտութեամբ մտածումը, մտահոգութիւններով զբաղելու վտանգը: Սփիւռքահայութիւնը կարելի չէ բնորոշել ու վարել, նոր հայութիւն մը կրնայ ան չէ ստեղծել լոկ մեր փոքր ածուին զայն աւանդականօրէն յուզող խնդիրներուն վրայ տեւեռելով, եզրակացուց Փակեց իր խօսքը ընդգծելով, որ «ժողովուրդ» բառը խափանիչ է: Աշխարհի պիտակից անհատները՝ որոնք հայ պահանջեն մտաւորականներէն եւ առնորդներէն - նման անհատներէ կազմուած հաւաքականութիւն մը կ'ոգեկոչէ «ժողովուրդ» բառը, երբ կը գործածուի անոնց հատներու կողմէ, որոնք Հայ ժողովուրդի անունով ուրիշներ կը ձաղկեն: Գոհ բախտաբար, սակայն, չկայ այդպիսի պիտակից եւ աշխարհ զանգուած:

(Շար. է)

Ոսկե ընծան

(ԳՅՈՒՂԱՑՈՒ ԿՅԱՆՔ)

Գ. ԱԼՍ

6

ԿԱՑՈՒ ԲԿ ՀՈՑՈՒՆ

Ինչպես ոչինչ ուրիշ, ձիերն են ներշնչում մարդկանց ազնիվ զգացումներ: Ձիերի մասին երգեր են հորինել, նրանց մասին պատմություններ են գրել, նրանց նկարել են նկարիչները, նրանց քանդակել են քանդակագործները: Ձիերի մասին ասացվածքներ են հորինել, նրանց մասին առակներ են հորինել: Ձիերի մասին ասում են, որ նրանք ունեն ոչ միայն ուժեղ մարմին, այլև ազնիվ հոգի

ԱԻԱԳ ՇԱԲԱԹ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Ս· ՑՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻՋ

Աւագ Հինգշաբթի, *յիշատակ Ընթրեաց Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի*, *ըսկիզբ ժամերգութեանց՝ ժամը 8·15-ին*, Ընթրեաց *պատարագ՝ ժամը 10·15-ին*:

Կը պատարագէ՝

ԺԻՐԱՅՐ Վ.ՐԴ. ԹԱՇՃԵԱՆ

Ուրբաթ՝ *ժամը 4-ին* :

Խաւարում՝ *ժամը 7·30-ին* :

Աւագ Ուրբաթ, *Յիշատակ Զարչարանաց եւ Խաչելութեան Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի*:

Երեկոյեան ժամերգութիւն եւ Թափօր Թաղման՝ ժամը 5-ին:

Աւագ Շաբաթ, *Ճրագալոյց Զատկի*: *Սկիզբ ժամերգութեանց՝ ժամը 4·30-ին*, *Ճրագալոյցի պատարագ՝ ժամը 5·30-ին*:

Կը պատարագէ՝

ԺԻՐԱՅՐ Վ.ՐԴ. ԹԱՇՃԵԱՆ

ՎԱՐԱԳԱՅ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Հինգշաբթի· - *Պատարագ՝ 10-ին*, *Ողջոյն՝ 16·30*, *Խաւարում՝ 20* :

Ուրբաթ· - *Թափօր Թաղման 17·30* :

Շաբաթ· - *Պատարագ՝ 16* :

Ս· ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ ԻՍԻ

Երեքշաբթի *յիշատակ Տասը Կուսանաց ժամը 17* :

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 9·45*, *պատարագ՝ 10·30*, *Ողջոյն 17·30*, *Խաւարում՝ 19·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17-ին* :

Շաբաթ· - *Ընթերցում՝ 17*, *պատարագ՝ 17·45* :

Ս· ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԱԼՖՈՐՎԻԼ

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 9*, *պատարագ՝ 10*, *Ողջոյն՝ 16·30*, *Խաւարում՝ 19·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17* :

Շաբաթ· - *Ճրագալոյց՝ 16·30* :

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՇԱՒԻԼ

Հինգշաբթի· - *Ողջոյն՝ 16*, *Խաւարում՝ 19·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17* :

Շաբաթ· - *Խթում՝ 16*, *պատարագ՝ 17·30* :

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՑՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 8*, *պատարագ՝ 10*, *Ողջոյն՝ 17·30*, *Խաւարում՝ 20·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17* :

Շաբաթ· - *Ընթերցում՝ 17 - 19·30* :

Պատարագիչ՝

ՀՄԱՅԵԱԿ Ք.ՀՆՑ. ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄԵԱՆ

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՓՕՄԱՆ

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 8·30*, *պատարագ՝ 10*, *Ողջոյն՝ 17*, *Խաւարում՝ 19·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17* :

Շաբաթ· - *Ժամերգութիւն՝ 16·30*, *պատարագ՝ 17·30* :

Երգեցողութիւնները կը կատարուին նորակազմ երգչախումբին կողմէ, զեկավարութեամբ՝ երէցկին Գոհարիկ Քէշիշեանի:

ՍԷՆ-ԼՈՒԻ — Ս· ԳԷՈՐԳ

Ջորեքշաբթի· - *Պատարագ՝ 10-ին*, *փոքրիկներու Հաղորդութիւն* :

Հինգշաբթի· - *Ողջոյն՝ 17*, *Խաւարում՝ 20·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 18* :

Շաբաթ· - *Պատարագ՝ 17* :

ՍԷՆԹ ՄԱՐԿՐԻԹ

Ուրբաթ· - *Ժամը 17* :

ՊՈՒԼՎ· OSSO — Ս· ՅԱԿՈԲ

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 8·30*, *պատարագ՝ 10*, *Ողջոյն 17*, *Խաւարում՝ 20* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17*:

Շաբաթ· - *Ժամերգութիւն՝ 17* :

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՄ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Հինգշաբթի· - *Մանուկներու Հաղորդութիւն՝ 9*, *պատարագ՝ 10*, *Ողջոյն՝ 17*, *Խաւարում՝ 20* :

Ուրբաթ· - *Թափօր՝ 17* :

Շաբաթ· - *Ընթերցում՝ 17*, *պատարագ՝ 18* :

Ս· ԹԱԴԷՈՍ

Ջորեքշաբթի· - *Հաղորդութիւն՝ 9* :

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 8*, *պատարագ՝ 10*, *Ողջոյն՝ 17*, *Խաւարում՝ 20* :

Ուրբաթ· - *Խաչելութիւն՝ 17*, *Թաղում՝ 18·30* :

Շաբաթ· - *Ճրագալոյց՝ 17*, *Ընթերցուած՝ 18*, *պատարագ՝ 18·30* :

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Հինգշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝ 9*, *Ընթերցում՝ 10 կը պատարագէ՝* Զատիկ Աբեղ· Աւետիքեան, *Ողջոյն՝ 16*, *Խաւարում՝ 19·30* :

Ուրբաթ· - *Թաղում՝ 17* :

Շաբաթ· - *Ժամերգութիւն՝ 16*, *Ընթերցում՝ 16·30*, *պատարագ՝ 17*: *Կը պատարագէ՝* Խսահակ Խչկր· Քհնյ· Հէֆիմեան :

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ԼԻՈՆԷՆ՝ Տէր եւ Տիկին Զատիկ Համբարձումեան իրենց ցաւակցութիւնները կը յայտնեն Խաչատուրեան եւ Տօնապետեան ընտանիքներուն Թագուհի Խաչատուրեանի մահուան առթիւ եւ փոխան ծաղկեպսակի 100 Ֆ· կը նուիրեն «Յառաջ»ին:

ՊՐՕՆԷՆ՝ Տէր եւ Տիկին Կարապետ Յովակիմեան իրենց խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնեն Խաչատուրեան եւ Տօնապետեան ընտանիքներուն, Թագուհի Խաչատուրեանի մահուան առթիւ եւ փոխան ծաղկեպսակի 200 Ֆ· կը նուիրեն «Յառաջ»ին:

ՅԱԽԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԼԻՈՆ· - Մխալաք Միրզէ իր խորին ցաւակցութիւնները կը յայտնէ ընկեր Շաւարշ Խաչատուրեանի եւ իր զաւակներուն իրենց կնոջ եւ մօր՝ Թագուհի Խաչատուրեանի *կսկծալի մահուան առթիւ եւ փոխան ծաղկեպսակի 200 Ֆ· կը նուիրէ «Յառաջ»ի բարգաւաճման*:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

ՄԱՐՍԻԼ· - Ստեփան Միհրասեանի *մահուան առթիւ Սահակ· Մեսրոպ երգչախումբի անդամները 100 Ֆ· եւ Մարսէյլի Մշակութային Միութիւնը 150 Ֆ· կը նուիրեն «Աշխարհ»ին (ատենօր «Յառաջ»էն)*:

հաւկթախաղ

ՎԻԵՆԻ ՄԷՋ

Կազ· Խաչի Վիէնի մասնաճիւղը Զատկուան առթիւ կը կազմակերպէ հաւկթախաղ մը, Ապրիլ 21, Շաբաթ դիշեր ժամը 20-էն սկսեալ՝

Centre Social d'Estressin

հայկական ճաշեր· յայտագրին կը մասնակցի Կազ· Խաչի զպրոցի աշակերտութիւնը:

Կը հրաւիրուին Վիէնի եւ շրջակայքի Հայութիւնը Խթումի դիշերը միասին անցընելու:

×

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Վարչութիւնս շնորհակալութեամբ ըստացած է հետեւեալ դումարները իր պատասխանատուին դպրոցին· - Տէր եւ Տիկին Մարտիրոս Նահապետեան, Տէր եւ Տիկին Պասմաճեանէ 200-ական Ֆ·:

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

13, Rue de Perche — 75003 Paris

Աւագ Հինգշաբթի, *ժամը 17·30-ին*, *Ողջոյն՝ ժամը 18 Հայրապետական պատարագ՝ ժամը 20·30-ին Խաւարում* :

Աւագ Ուրբաթ, *ժամը 18, Երեկոյեան ժամերգութիւն Ս· Խաչի երկրպագութիւն*:

Աւագ Շաբաթ, *ժամերգութիւն ժամը 17, Ճրագալոյցի պատարագ՝ 18* :

Կիրակի, *Զատիկ, Հայրապետական պատարագ՝ ժամը 11* :

Երկուշաբթի, *Մեռելոց, ժամը 11 Հոգեհանգստեան պատարագ*:

Ի ՅԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԻԼ· - Տիգրան Եղիազարեանի *հոգեհանգստեան առթիւ՝ Տէր եւ Տիկին Տիգրան Արսլանեան կը նուիրեն 100 Ֆ· «Յառաջ»ի բարգաւաճման*:

×

Արամ Գառնիկեանի *յիշատակին՝ Տիկին Արմենուհի Գեւոնեան 100 Ֆ· կը նուիրէ «Յառաջ»ին*:

L'UNION GENERALE ARMENIENNE DE BIENFAISANCE
L'UNION CULTURELLE FRANÇAISE DES ARMENIENS DE FRANCE

organisent une conférence

ASPECTS DES REALISATIONS ECONOMIQUES, SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES DE L'ARMENIE SOVIETIQUE

qui aura lieu le **MERCREDI 18 AVRIL, à 20h45**

au

CENTRE CULTUREL ALEX MANOOGIAN
118, rue de Courcelles — 75017 Paris

avec

Youri KHODJAMIRIAN : Vice-Président près Conseil des Ministres de la R.S.S. d'Arménie
Victor FENARDJIAN : Vice-Président de l'Académie des Sciences de la R.S.S. d'Arménie
Grigory ASATRIAN : Responsable de secteur du Comité Central du P.C.U.S. d'Arménie

ՎԱՐԶՈՒ ՅԱՐԿԱԲԱԺԻՆ ԿԸ ՓՆՏՌՈՒԻ

Հինգ հոգիանոց հայ ընտանիքի մը համար (երկու երախայով), վարձու յարկաբաժին մը կը փնտռուի 3 / 4 սենեակ, յարմարութիւններով, փարիզ կամ մօտակայ արուարձան մը (արուարձանի պարագային՝ նախընտրաբար՝ կառ տիւ Նորի կամ՝ կառ տը լ'Էսթրէ պիծին վրայ), մաուճելի վարձքով:

Հեռաձայնել իրիկուններըը ժամը 19-էն ետք՝

254 - 90 - 80

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

ՄԱՐՍԻԼ· - Աներսես Ղուկասեան Քոյրերու *վարժարանին 25-ամեակը՝ Մայիս 27-ին*:

CENTRE CULTUREL
ST. MESROB
10 bis, Rue Thouin — 75005 Paris

à l'occasion du Carême,
CONFERENCE de :

M. Jean-Pierre MAHE
(Professeur à l'INALCO)

sur le «Péché et la Pénitence» *d'après le manuscrit arménien : la vie arménienne d'Adam et Eve*

Mercredi 18 Avril, à 20h 45

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՈԳԵԿՈՉՈՒՄ

ՎԻԵՆԻ ՄԷՋ

Պատարագ կը մատուցուի Վիէնի մէջ Ապրիլ 22, Կիրակի առաւօտ ժամը 9-ին, Սէն Թ'Անտրէ եկեղեցին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ Հոգեւոր Հովիւ՝

ԳՐԻԳՈՐ ՍԻԼԱՀԼԵԱՆ

յետ պատարագի այց դէպի Ցուշարձանը, Ապրիլ 24 փողոց:

Բացում Ցուշարձանի կցուած յուշաքրին և յիշատակ Արարատի հերոսներու 1918 :

Կնքահայրութեամբ՝ բարերար՝ Ձիպրաել Պահատուրեանի :

Օրուան պատշաճ խօսք Հայ ազգին, նեռու հիմնադիր եւ նախապահ (Մարսէյլ) կարապետ Տէրտէրեան :

Ի ՕԳՈՒՏՍ ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴԱՑ ՏՈՒՆ

Լիոնի Անարատ Յղութեան Հայ Քոյրերը, ուրախութիւնն ունին ծանուցանելու թէ իրենց ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴԱՑ ՏՈՒՆ-ի արձանագրութիւնները, 1984-1985 տարեշրջանի համար, արդէն լրացած են: Ի դէպ, անոնք կը յիշեցնեն բոլոր ազգայիններուն, որ ՀԱՅՐԵՆԻ ԿՏՈՒՐԸ ունի իրեւ նպատակ ընտանեկան ջերմ ու խաղաղ յարկ մը ապահովել՝ այն հայ օրիորդներուն, որոնք կը փափաքին յաճախել Լիոնի դպրոցներն ու համալսարանները:

Մանրամասնութեանց համար՝ դիմել հետեւեալ հասցէին·

SŒUR ASDGHIG NADJARIAN
Foyer pour jeunes filles arméniennes
HAIRENI GUEDOURE
142, Cours Gambetta — 69007 Lyon
Tél. (7) 872. 76. 60

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մոնմորանսիի Հանդստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22 :

SARL **ARA** *TRAITEUR*

RAFFI ET ARA POHANYAN

ALIMENTATION
SPÉCIALITÉS DE PRODUITS ORIENTAUX ET EXOTIQUES

106, RUE MOUFFETARD
75005 PARIS
Métro : Censier-Daubenton

Tél. 337 90 69
ouvert tous les jours et dimanche matin
fermé le lundi

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

ՀԱՅՐԱՏԻ

ՄԿՐՏԻՉ ԽՐԻՄԵԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ծով կենցաղոյս հանապազ
զիս ալեկոծէ ... Նաւապետ բարի,
լեր անձին իմոյ ապաւէն»:

ՄԵՍՐՈՊ ՄԱՇՏՈՑ

Ա.

ԽՄԲ. - «Էջմիածին» ամսագրի 1983 ԺԱ. - ԺԲ. թիւին մէջ թարգմանաբար հրատարակուած է Խրիմեան Հայրիկի կեանքին ու անոր եկեղեցական, կրթական ու հանրային գործունէութեան նուիրուած Ա. Ումնովի յօդուածը, լոյս տեսած Ռուս եկեղեցւոյ պաշտօնաթերթին մէջ: Կուտանք յօդուածին հիմնական մասերը՝ արեւմտահայերէն:

×

1982 Հոկտեմբերին լրացաւ Հայց. Առաքելական եկեղեցւոյ անուանի զէմք՝ աստուածաբան, բանաստեղծ, մանկավարժ եւ հայրենասէր Մկրտիչ Ա. Խրիմեան կաթողիկոսի վախճանման 75-ամեակը:

Հայրապետին (ժողովուրդը զինք «Հայրիկ» կը կոչէր) կեանքը կը հանդիսանայ քրիստոնէական պատգամներուն հաւատարիմ մնալու, եկեղեցւոյ հանդէպ նուիրեալ ծառայութեան, հայրենիքի ջերմ սիրոյ եւ աշխատասիրութեան վառ օրինակ մը:

«Հայոց Հայրիկ ... ազատութեան եւ յարութեան յոյս»· այսպէս կը գրէր Խրիմեան Հայրիկի մասին Ի. դարու սկիզբը Գարեգին Եպիսկ. Տրապիզոնցի (յետագային Կ. Պոլսոյ Պատրիարք):

«Խրիմեանի գործունէութիւնը միակողմանի էր, լոկ հայերէնով սահմանափակուած, միջազգային եւ օտարազգի տարրերով ճոխացած չէր ... վարչական հանճարը պակաս ըլլալու չափ քիչ էր, հեռատես եւ նախատես զգուշաւորութիւնը իր տպարէզը չէր ... Բայց ունէր բնածին ուշիմութիւն մը, որ իր ըմբռնելու եւ յիշելու եւ որոշելու կարողութիւնը կը կազմէր, ունէր բնատուր ճարտարութիւն մը, որով ամէն պարագայ անվնաս դուրս ելլելու կերպը կը գտնէր· ունէր գրաւիչ ոճ մը եւ ազդեցիկ խօսք մը, որով գիտէր սրտերու վրայ տիրապետել, եւ ամէնուն վրայ ունէր անկեղծ եւ ուղիղ զգացում մը, որ ամէն թերութիւն կը լրացնէր ... Ինքն գրիչն ու առեղծիչն եղած է ազգասիրական եւ հայրենասիրական զգացմունքներու» (Մ. Աբգ. Օրմանեան, Ազգապատում, Երուսաղէմ, 1927, հատոր Բ., էջ 5334-5335):

Խրիմեան Հայրիկի գործունէութիւնը ծաւալ կը ստանայ Ժ-Թ. դարու երկրորդ կէսին, երբ կը սաստկանայ օսմանեան դաժան լուծը, որուն հետեւանքով կը զոհուին հարիւր հազարաւոր Հայեր, իսկ ողջ մնացածները կը թողուն իրենց հայրենիքը: Այդ ծանր օրերուն Խրիմեան Կաթողիկոս կը բաժնէր իր ժողովուրդին վիշտը, զործնապէս ի՛օգնէր ու կը խրատէր իր բարի հովուական խօսքերով:

Մկրտիչ Խրիմեան ծնած է 1820 Ապրիլ 4-ին, Արեւմտեան Հայաստանի հինաւուրց Վան քաղաքը, բարեպաշտ ու աշխատասէր պիւզացի ընտանիքի մը մէջ: Մինչեւ չափահաս դառնալը ան կը զբաղի ջուլհակութեամբ եւ նոյն առեն մեծ եռանդով կը յաճախէ տեղւոյն վանական դպրոցը: Փոքր տարիքէն կը ցուցաբերէ արտակարգ ընդունակութիւններ: Կը գրէ բանաստեղծութիւններ, կ'ուսումնասիրէ աստուածաբանութեան հիմքերը: Իր սիրած դիրքերէն էր Ցակոբ Կաթողիկոս Կոստանդնուպոլսեցիի «Ձէն հոզեւոր»ը:

ԺԹ. դարու 50-ական թուականներու սկիզբը Խրիմեան կը փոխադրուի Կ. Պոլիս իր ուսումը չարունակելու նպատակով: Հոն, հայկական թաղամասերէն մէկուն մէջ ամրողջովին կը նուիրուի ուսուցչական աստպարէզին: 1854-ին 34-ամեայ վարժապետը ծանր կորուստ կը կրէ· յանկարծամահ կ'ըլլան իր երիտասարդ կինը եւ փոքր աղջիկը:

Ապաւինելով Աստուծոյ ամէնազօր կամքին եւ փափաքելով աւելի մօտենալ մեծ մասամբ բարեպաշտ հայ պիւզացիութեան՝ Խրիմեան կ'ուխտէ կուսակրօն եկեղեցական դառնալ եւ արեզայ կը ձեռնադրուի: Յետագայ տարիներուն, եկեղեցական ամէնօրեայ պաշտամունքներու առեն, որոնք կը կատարուէին Կ. Պոլսոյ փոքրիկ մէկ մատուռին մէջ, Հայր Մկրտիչ՝ քարոզչական հազուագիւտ իր ընդունակութիւններուն շնորհիւ, կը գրաւէ ոչ միայն քաղաքի աշխատաւոր հայ բնակչութեան՝ բեռնակիրներու, ջրկիր առեւտրականներու, արհեստաւորներու, այլեւ հայ մտաւորականութեան լայն շրջանակներու ուշադրութիւնը: Պոլսոյ թէ՛ հարուստ առեւտրական թաղամասերէ եւ թէ՛ արուարձաններէ մեծ թիւով Հայեր կուգային լսելու Խրիմեանի կիրակնօրեայ քարոզները, որոնք աչքի կը զարնէին բացառիկ պերճախօսութեամբ:

Պատարագի ընթացքին անոր սրատուչ ձայնը, որ Աստուծոյ ողորմութիւնը կը հայցէր ամառօդող իր հայրենակիցներուն համար, կը ցնցէր ու կը յուզէր բոլոր ներկաները:

Այդ տարիներուն Խրիմեան կը յանձնուի ազօթքի ու պահեցողութեան, կը կատարելագործուի Ս. Գրքի ընթերցման ու մեկնաբանութեան մէջ եւ նոյն առեն կը զբաղի զրականութեամբ եւ բանաստեղծութեամբ:

Կ. Պոլսոյ հայկական դաղութին մէջ Մկրտիչ Խրիմեանի համբաւը հետզհետէ կը մեծնայ:

1857-ին Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքին օրհնութեամբ ան կը դառնայ Վարագայ վանքի վանահայրը, իսկ յետագային կը ստանայ վարդապետական աստիճան: Իրրեւ վանահայր, ան կը հիմնէ վանքին կից օրինակելի դպրոց մը, ուր այլ նիւթերու կարգին կը դասաւանդուէր նաեւ դիւզատնտեսութիւն: Վանքին չորք - Ջանաւարտները ան կը զրկէ արտասահման՝ չարունակելու համար իրենց ուսումը· կը կազմակերպէ թանգարան, տիպար զրադարան եւ տպարան: 1857-ին Վարագայ վանք կը փոխադրէ Կ. Պոլիս 1850-ին իր եւ կոմկ հիմնուած ամառոցը, որ այն ժամանակ կը կրէր «Արծիւ Բիւզանդիոնի» անունը, իսկ յետագային դայն կը կոչէ «Արծուի Վառպուրական»: Այդ թերթին հրատարակութիւնը զրեթէ եղակի փորձ մըն էր ըստեղծելու հայկական մամուլ՝ ոչ թէ Կ. Պոլիս, այլ Արեւմտեան Հայաստանի կեդրոնը: «Արծուի Վառպուրական» ամառաթերթը ձրի կը զրկուէր բոլոր վաճառողներուն: Անոր հրատարակութիւնը դադրեցաւ պլիսաւորապէս թրքական իշխանութիւններու ճնշումին հետեւանքով:

Մկրտիչ Խրիմեան եպիսկոպոս ձեռնադրուելով առաջնորդ կը նշանակուի Մուշի, որուն չրջակայքը կը պտուէր Ս. Կարապետ վանքը:

Այս վանքը միջնադարուն կը հանդիսանար Տարօն դաւառի հայ դպրութեան եւ մշակոյթի կեդրոն: Ս. Կարապետ վանքի խուցերէն էր, որ Ի. դարուն կը տառածուէին վանքի վանահայր Յովհան Վրդ. Խութեցիի պատգամները, որոնք կոչեր էին ժողովուրդին՝ ազատագրական պայքարի, բռնակալութեան դէմ:

1862-էն մինչեւ 1869, եօթը տարի, Խրիմեան Հայրիկ եղած է Մշոյ առաջնորդ եւ մեծ եռանդով նուիրուած իր թեմի հոգեւորականներուն մէջ աստուածաբանական եւ բարոյական կրթութեան տարածման: Այն չէր կրնար չտեսնել, որ հայ քահանայից դասը բաւարար կրթութիւն չունէր, քանի որ անոր մատուր պատրաստութիւնը մակերեսային բնոյթ կը կրէր: Հայ վանականները եւ քահանաները յաճախ կը թափառէին երկրին մէջ՝ պանդուխտներու պէս: Քահանաները իրենց ծուխերուն մէջ իրենց գոյութիւնը կը պահպանէին առաւելաբար չնորհիւ այն վարձատրութեան, զոր կը ստանային ծիսակատարութեանց դիմաց: Խրիմեանի հոգածութեան չնորհիւ իր թեմի հոգեւորականներու կրթական մակարդակը զգալի կերպով կը բարձրանայ, նոյն առեն կեանքը կը կարգաւորուի ծուխերու մէջ: Մկրտիչ Եպիսկ. Խրիմեան ձեռք ձգելով Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքին օժանդակութիւնը Մշոյ Առաջնորդարանը միացեալ եկեղեցական դանձարկղ ստեղծելու հարցին մէջ, կը յաջողի կազմակերպել քահանաներուն մնայուն կերպով համեստ դումարներ վճարելու գործ: Ան կը յաջողի նաեւ իր թեմի հարուստ առեւտրականները համոզել, որ նուիրին ընդհանուր նպատակ ամէնէն չքաւոր ընտանիքներու:

Այդ ժամանակուան Թուրքիոյ ներքաղաքական կացութիւնը, ինչպէս նաեւ Օսմանեան Պետութեան մայրաքաղաքին եւ տեղական վարչական ու ռազմական իշխանութիւններու վերաբերումը Հայերու հանդէպ՝ բաւական կը դժուարացնէին Մկրտիչ Եպիսկ.ի կողմէ նպատաւոր ձեռնարկներու իրագործումը զուտ Հայ եկեղեցւոյ: Ծանր ու դժուար ճամբաներու մէջ դնելով՝ Աստուած կը ծէք կ'ուզէր փորձութեան ենթարկել Հայ եկեղեցւոյ նուիրումը իր կամքին: Մինչեւ այսօր ալ Հայ Եկեղեցին, համառօտելով իր հին պատմութիւններու եւ ծէսերուն մէկ մասը, կը ցուցաբերէ իր բոլորանուէր սէրն ու նուիրումը Աստենարարձրեալին:

Խրիմի պատերազմի տարիներուն (1853 - 1856) թուրք իշխանութիւնները զանազան ծանր ճնշումներ կը բանեցնեն Հայերու վրայ Մուշ, Երզրում եւ Վան, որոնց բնակչութիւնը չէր թաքցներ իր համակրանքը Ռուսիոյ նկատմամբ: Թուրք պատասխանատուներու ճնշումը ծանր լուծ կը դնէր Հայ քաղաքի ու դիւղի բնակչութեան համար· թուրք զօրաւորներու, նահապետներու եւ զոփթիէներու հարստահարումներն ու կեղեքումները չափ ու սահման չունէին:

Դարաւոր ճնշումն ու հալածանքը, նոյնպէս չահագործումը, մարդկային պատմութեան ոտնահարումը դիւղացին կը զարձնեն ճակատագրի հնազանդ, ամէն բանի հանդէպ անտարբեր էակ մը:

Սուլթան Աբդիւլ - Ազիզի (1861 - 1876) օրով Օսմանեան Պետութեան կողմէ Հայերու հանդէպ զործադրուող ազգային կրօնական ճնշման եղանակները կը պատնան նպատակասլաց, հետեւողական նոյթ: Թուրք վարչակարգը ծայր աստիճան անողոք էր սուլթանի այլադաւան հպատակներու նկատմամբ, այդ կարգին նաեւ Հայերու: Հայերուն ճակատագիրը որոշուած էր· անոնք Թուրքիոյ սահմաններուն մէջ պէտք է զաղբէին ազգ ըլլ, այլ խօսքով՝ անոնք դատապարտուած էին բնաջնջման:

Բազմաչարչար Հայ ժողովուրդը մինչեւ թարութեան եւ առաքելական կենդանի խօսքի կարիք ունէր: Ան քաջալար կը կրէր ամէն տեսակ տառապանքներ եւ կը մեռնէր՝ հաւատարիմ մնալով իր Փրկիչին: Եւ ահա Աստուած Հայերուն ղրկեց հոգեւոր առաջնորդ մը եւ ուսուցիչ մը՝ յանձին Խրիմեան Հայրիկի:

...Հայ եկեղեցւոյ ընծայած իր ծառայութիւններուն ի գնահատութիւն՝ Խրիմեանի կը չնորհուի արքութեան պատիւ, իսկ 1869-ին ան կ'ընտրուի Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարք: Կը սկսի իր կեանքին նոր գործունէութեան նոր չրջանը: Սակայն երկար չի մնար Կ. Պոլիս:

Ա. ՈՒՄՆՈՎ

(Շար. 1)

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մր հարցումներր պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Կայ մեծ ու անտարբեր զանգուած մը, կան կազմակերպութիւններ՝ համեմատաբար փոքրաթիւ անդամներով:

Խօսք առաւ ՌԱԿ-ի պաշտօնաթերթի «Պայքար»ի խմբագիրը, նկարչական արուեստի ու Շահնուրի զրականութեան քննադատ, անցեալին «Յառաջ»ի մէջ ալ յօդուածագիրը Գրիգոր Քէօսէեան: Ըսաւ որ որոշ չափով համաձայն է Քորթեանի եւ Թապիպեանի մօտեցումին այն իմաստով որ սխալ չի դաներ մտաւորականութեան վրայ սեւեռումը նման հանդիպման մը ընթացքին: Հայութիւնը կը տարբերի ուրիշ ժողովուրդներէ չատ մը ձեւերով. ի մէջ այլոց անով՝ որ Հայութեան հարցը մտաւորականութեան հարց մըն ալ եղած է միշտ· դոնէ իր արդի կերպարով, 19-րդ դարէն սկսեալ: Աբովեանէն՝ Խրիմեան, կարելի է թուել մտաւորական զէմքեր (օրինակ՝ Ռուսինեան, Օտեան, Րաֆֆի, Շերենց, Նալպանտեան, որոշ Մխիթարեան հայրեր - Ա. Թ.) որոնք կերտեցին Հայ Ազգի զաղափարը: Սակայն եթէ կարելի է արդարացնել մտաւորականութիւնը եւ հայ ազգը յուզող հարցերուն նոյնացումը, արամաբանական է նաեւ մեղադրել մտաւորականութիւնը՝ ներկայի նեղ հորիզոններուն համար: Մանաւանդ Սփիւռքի վերակառուցման չրջանին, չեչուեց Քէօսէեան, մտաւորականութեան պակասը է ինքնավստահութիւն, եւ ուրեմն ան, ինքնին, քաջալերած է ազգային կեանքի մեկուսացումը՝ միջազգային մտաւորական կեանքէն ու նիւթերէն: Մեր մտաւորականները, թերեւս մտահոգ եղեռնէն մազապուրծ վերապրած ժողովուրդի մը, ինչպէս նաեւ անոր մտաւորական զասակարգին որակով, եղան ինքնամփոփ՝ ընդհանրապէս: Ըլլա՛յ Լիբանանի մէջ, ըլլա՛յ Արեւմտեան Սփիւռքի մէջ, մեր մտաւորականութիւնը գոնէ երկու հայ սերունդ մեկուսացման հորիզոններով կրթեց: Այդ մօտեցումը մեզի լաւ չծառայեց, թէեւ, անկասկած, կային հանգնալի եւ մեզմացուցիչ պատճառներ: Հիմա, եզրափակեցան, եթէ Հայութիւնը կ'ուզէ իր տեղը զբաւել արդի աշխարհին մէջ, անկասկած որ պէտք պիտի ունենայ մտաւորականութեան մը, որ իր արժանաւոր տեղը կըզբաղցնայ զբաւել իւրաքանչիւր հայաչատ երկրի մշակոյթին մէջ, եւ ուրեմն Սփիւռք-Հայութիւնը եւ անոր մտաւորականութիւնը առիթուած են հետաքրքրուիլ միչազգայինով:

Ջիւան Թապիպեան ըսաւ, որ Քէօսէեանի մատնանչումներուն մէջ կայ որոշ ճշմարտութիւն մը, սակայն կայ նաեւ չատ կարեւոր անտեսում մը: Անոր խօսքին մէջ գտաւ որոշ մեղադրանք մը հայ մտաւորականութեան հասցէին, - մեղադրանք՝ որ արդար պիտի ըլլար, եթէ չըլլար անտեսուած ազգային, ներքին կառոյց մը՝ որ մտաւորականութեան պարտադրեց որդեգրել ցաւալի, թերեւս նոյնիսկ երբեմն դատապարտելի ուղղութիւններ: Ջմոռնանք, ըսաւ ան, որ 19-րդ դարուն մեր ժողովուրդը անկաղմակերպ զանգուած մը չէր միայն՝ որ հրէ - հնազանդ կը սպասէր մտաւորականներու ցուցմունքներուն: Ջմոռնանք որ այն միջոցին, որու ընթացքին մտաւորականութիւնը զարգացաւ եւ ուժ մը դարձաւ՝ կային պատրիարք ու կաթողիկոս, հայ կղերը, հայ չորքը եւ ամիրաներ, հայ նեւոր դասակարգ եւայլն: Անոնք կը պարապէին ազգային զործերու նուիրուած մարդոց ասպարէզներուն, կը վարէին Սուլթանէն ու Ցարէն, կը վախնային Թուրքէն ու Ռուսէն, մանաւանդ Ռուսպացիէն, անոր մշակոյթի, մասնաւորապէս կերպի, վարուելակերպի ըմբռնում ուժգնութենէն: Կը վախնային Քորթեանի մատնանշած ազատութեան և արամաբանական զաղափարներէն: Անոնք կը քաջալերէին հայ զանգուածի ընդհանուր պահպանողականութիւնը՝ մտքի հարցերու մէջ (Ծ'ՆԹ.- Ցիշել՝ որ մինչ Ռուսիոյ քաղքենին կ'աճապարէր որդեգրելու Ֆրանսական Պարոնեանի ծաղրած արեւմտեան լա փրանկա պերճանքները, ան կը խոտորէր արեւմտեան մտաւոր մտածելակերպէն: Թ. Թ.): Ուրեմն, չարունակեց Թապիպեան, հայ մտաւորականը՝ ըստ ուսուցիչ, զրող կամ խմբագիր, անհրաժեշտ չէր: Գիտէր, որ ընկերային կառոյցի մէջ ապահով տեղ չկար իրեն վերապահուած: Կղերն ու ունեւոր դասակարգը, ինչպէս նաեւ ազգային կազմակերպութեան ընդհանուր կառոյցը՝ կը սոսկային

ԳԻՐՔԵՐՈՒ ՀԵՏ

ՕՁՈՒՆ

—×—

«Սովետական Գրող» հրատարակչականը լոյս ընծայեց «Հայ ճարտարապետու - թեան յուշարձաններ» մատենաշարի հերթական գիրքը, որ նուիրուած է Օձունի վանքին: Օձունը միջնադարեան հայկական ճարտարապետութեան ծանօթ յուշարձաններէն մէկը ըլլալով հանդերձ, անցեալին բաւարար ուշադրութեամբ չէ ուսումնասիրուած: Ճարտարապետ Գառնիկ Ծախկեանի «Օձուն» աշխատութիւնը կուզայ լրացնելու այդ բացը: Գիրքի էջերուն մէջ յուշարձանը առաջին անգամ կ'ենթարկուի համակողմանի եւ ամբողջական քննութեան՝ վաղ միջնադարեան յուշարձաններու հետ համադրմամբ ճամբով, բազմաթիւ հատուած նիւթերու ընդգրկումով:

Աշխատութեան մէջ առանձին գլուխներ նուիրուած են Օձունի եկեղեցւոյ վերաբերող դրաւոր աղբիւրներուն, յուշարձանի կրած փոփոխութիւններուն եւ ներկայի բնագրի վերահաստատման, ճարտարապետական վերլուծումին ու կառուցման ժամանակին: Համակարգուած եւ հաւաքուած են եկեղեցւոյ մասին պահպանուած պատմական ու նկարագրական բնոյթի յիշատակութիւնները, որուած է յուշարձանի ուսումնասիրութեան համա - ռօտ տեսութիւնը: Հեղինակը յաջողած է գտնել նաեւ Օձունի վերաբերող նոր յիշատակութիւններ, տեղեկութիւններ ու փաստեր, որոնք տեղին օգտագործուած են աշխատութեան մէջ:

Յուշարձանի կառուցուածքի վերլուծումի տուեալներով, չափագրական ու հնագիտական ուսումնասիրու հիման վրայ հեղինակը յստակօրէն կը պարզէ եկեղեցւոյ արտաքին սրահի յետագայի յաւելում ըլլալը եւ ժամանակագրական փոքր խզումը բուն եկեղեցւոյ կառուցուածքին, սրահի արեւելեան թեւերը գտնուող սենեակի եւ խորանի օրկանական կապը բուն եկեղեցւոյ հետ ու անոնց պատկանիլը նախնական յօրինուածքին, ապօթասբոյրի արեւելեան թեւին վերնայարկի երբոնի գոյութիւնը, ճակատի քիւերու եւ ծածկի սալերու փոխարինման, զանգի աշտարակներու յաւելման ժամանակը եւայլն: Կատարուած է նաեւ վերակազմութեան առաջարկ մը եկեղեցւոյ արտաքին կամարակապ սրահի նախնական յօրինուածքի ու բնագրի վերաբերեալ:

Եկեղեցւոյ ճարտարապետական վերլուծումը կը կազմէ մենագրութեան ընդարձակ մասը: Առանձին բաժիններ նուիրուած են յուշարձանի յատակագիծի յօրինուածքին, ներքին տարածութեան կազմակերպման, արտաքին սրահին, ընդհանուր զանգուածներուն, ճակատներուն, վեղարաձեւական յարդարանքին, վիմական արձանագրութիւններուն, չինարարական թէքնիքին եւ այլ հարցերու: Ցոյց տրուած են յուշարձանի տեղը եւ դերը վաղ միջնադարեան հայկական ճարտարապետութեան մէջ, կապը եւ յարաբերութիւնը մէկ կողմէ Դ.-Ե. դարերու եռանաւ յուշարձաններու (Աշտարակ, Դուին, Քասաղ եւայլն), միւս կողմէ Է. դարու գմբէթաւոր բազիլիքի յուշարձաններու (Գայեանէ, Բագաւան, Մրէն) հետ:

Եկեղեցւոյ յօրինուածքի ակունքները քննելու ընթացքին հեղինակը զայն կը դիտէ տեսակով եւ ժամանակով մօտ կանոնաձ այլ յուշարձաններու լայն խորքի վրայ, համոզիչ կերպով ցոյց կու տայ մերձեցման այն եզրերը, զորս ունի Օձունի յուշարձանը անոնց հետ: Հիմնական է հեղինակի այն եզրակացութիւնը, թէ Օձունի եկեղեցին «ինչով տարբերւում է գմբէթաւոր բազիլիկ տիպի աւարտուն յուշարձաններից, դրանով իսկ մերձենում է վաղ միջնադարեան եռանաւ բազիլիկ յուշարձաններին»:

Անդրադառնալով եկեղեցւոյ պատերուն պահպանուած պատկերաքանդակներուն ու զարդաքանդակներուն, նոր յայտնաբերուածներու հետ հեղինակը կը կատարէ անոնց ժամանակագրական դասակարգումը (եկեղեցւոյ նախորդող, ժամանակակից եւ յետագայ): Գիրքին մէջ պատշաճ տեղ յատկացուած է նաեւ յուշարձանի վաղ շրջանի վիմական արձանագրութիւններու քննութեան: Հետաքրքրական է հեղինակին ենթադրութիւնը եկեղեցին կառուցող կամ վերակառուցող ճարտարապետ-վարպետի անուան յիշատակութեան մասին:

Օձունի եկեղեցւոյ թերեւս ամէնէն թէական հարցը անոր կառուցման ժամանակն է: Այդ մասին մանրազբօսական դրականութեան մէջ մինչեւ այսօր գոյութիւն ունեցած կարծիքները միատեսակ չեն: Հետեւողական կերպով քննելով եկեղեցւոյ կառուցման ժամանակի հետ առընչուող բազմաթիւ հարցեր՝ հեղինակը կը յանգի հետեւեալ փաստարկուած եւ համոզիչ եզրակացութեան. «Հայկական գմբէթաւոր բազիլիկների (Գայեանէ, Մրէն, Բագաւան) հետ Օձունի ունեցած անմիջական կապը ասում է նրանց ժամանակագրական ոչ մեծ տարբերութեան մասին, որը, ինչպէս նաեւ Հայաստանի զ. դարի սոցիալ-տնտեսական իրավիճակի վերլուծութիւնը հատկանական են դարձնում Օձունի եկեղեցու կառուցումը զ. դարի վերջում»:

Գիրքին մէջ դրուած գծագրութիւններն ու լուսանկարները, որոնք մեծ մասամբ կատարուած են հեղինակին կողմէ, չափեկան կերպով կ'ամբողջացնեն ու մատչելի կը դարձնեն չարադրանքը:

ԱՐՏԱԿ ՂՈՒԼԵԱՆ

ՔՆԴԱԼՈՎ ՄԵՌՆԻ...

Ցուզարկաւորութիւն մը Ծաղկեպսակ - ներուն մէջ.-

«Լուացուելիք ծաղկեպսակ՝ տան լուացարարուհիին կողմէն»:

×

- Երբ եւ իմչ յարդա՞ծ էք ձեր ժամադրութիւնները:

- Այո՛. կը յիշեմ. յուզարկաւորութեան մը դացի: Չէի կրնար յետաձգել:

ՉԱՑՆԵՐ ԳԱՒԱՌԷՆ

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՑԵՐԵԿՈՑԹ ՔԱՆՆԻ ՄԷՋ

ՔԱՆՆ («Ցառաջ»).- Հայ Տիկնանց Միութեան գեղարուեստական ցերեկոյթը, Միքրամար չքեղ սրահին մէջ, կիրակի, Ապրիլ 8-ին, իսկապէս բացառիկ պատկեր պարզեց: Առանց սխալելու կրնանք ըսել, թէ ներկաներուն թիւը չուրջ 600 եղաւ: Ո՛չ միայն Քաննէն եւ մերձաւոր շրջականերէն, այլեւ Նիսէն, Մոնաքոյէն, Մանթոնէն, Փիւժէէն, Տրակինիանէն եւ այլ վայրերէ ազգակիցներ ներկայ գտնուեցան: ՀՕՄ-ի քանի մը տասնեակ պատրաստարեալներ, դիմաւորութեամբ հատատուէթեան անօրէնուհի Տիկ. Ա. Կարապետեանի, հանդիսութեան մասնակցեցան: Բազմութիւնը այնքան խտանեռամ եղաւ, որ թէեւ յատկապէս տեղեր յատկացուեցան, շատեր մերժուեցան՝ հակառակ իրենց մուտքի տոմսերը վճարելու տրամադրութեան: Տիկնանց Միութեան երէց եւ երիտասարդ անդամուհիները ապահովեցին կազմակերպական աշխատանքները:

Քաննի քաղաքապետուհի Տիկ. Մ. Տիփուլի անունով, Տիկ. Մ. Փիֆեր, քաղաքական խորհուրդի անդամ, հանդիսութեան ներկայ գտնուեցաւ:

Հայ Տիկնանց Միութեան Վարչութեան նախագահուհի Տիկ. Թ. Ձէվիզեան, ժամը 15·30-ին, իր բացման խօսքին մէջ յիշեցուց կազմակերպութեան հիմնադրութեան թուականը՝ 1971, Տիկ. Ս. Մարմարեանի նախաձեռնութեամբ: Յայսօր աշխատանքներ տարուեցան Միութեան կոմիտէ չրջանի փոքրաթիւ Հայութիւնը իր ազգային ծիրին մէջ պահելու ուղղութեամբ:

Յայտագիրին առաջին բաժինին մէջ, Մարսէյլի Հայ Աբեղոյչներու խումբը, 40 պարմանուհիներէ բազկացած, վարագոյրի բացումին, կենդանի պատկեր պարզեց՝ Հայ կնոջական դարամեայ տարազներու ներկայացումով, Ք. Ա. 9-րդէն մինչեւ Ժ-Ժ. դար: Օր. Ա. Մանոյեան, յատակ առոգանութեամբ, արեւելահայերէն (*) նախ ընդհանուր ակնարկով մը ներկայացուց Հայուհիներու տարազները պատմութիւնը: Մեր նօթերուն պատճինելով, արձանագրենք, թէ Հայկական տարազներու քննական եւ ուսումնասիրական աշխատանքներով զբաղեցան, անցեալին, Հայեր եւ օտարներ՝ Լ. Հաուսիթ, Վ. Լանկլու, Պետրովիչ, Հ. Վարդան Հայունի եւ ուրիշներ: Մօտաւոր ժամանակներուն՝ Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիան, իր հնագիտական եւ ազգագրական հիմնարկութեան բաժինով: Ապրիւրներ եղան ու կը մնան հին տասրական քանդակները, վանի (Տուշպա), Երեւանի (Էրեբունի) եւ այլ պատմական վայրերու արքայական դրամները, կնիքները, ձեռագիր հայկական մանրանկարչութիւնը, որոնց օրինակները կը գտնենք Երեւանէն սկսեալ մինչեւ Պերլին, Լոնտոն, Հռոմ եւ այլուր: Հայկականները, անբաժան մէկ մասը հանդիսացան Մերձաւոր - Արեւելքի ժողովուրդներու տարազներուն, ոճերուն: Այսուհանդերձ, կրելով ազգեցութիւններ, յաջողեցան պահել, ստեղծել իրենց ուրոյն ոճն ու ճաշակը, գոյներու վայելչութիւնը, ասեղնագործութեան լնքնատիպ առանձնայատկութիւնները:

Ապա, մեկնաբանութեան չարքով մէկ առ մէկ առանձինն բեմ՝ հանդիսական - ներու առջեւ ներկայացան ուրարտական ժամանակաշրջանէն մինչեւ հելլենական, ապա այլ դարաշրջաններու այլեւայլ վայրերու Հայուհիներու տարազները պարզող արեղոյչներ: Տպաւորիչ իւրաքանչիւրը՝ գոյներու այլազանութեամբ, չըրջան առ չրջան ստեղծուած հագուստներու տարբերութեամբ, չքաղչներու, եւրիպատորմաներու այլազանութեամբ, եւ այլն:

Առ ի տեղեկութիւն աւելցնենք, թէ Հայ Արեղոյչները օգտուած են տասնեակ մը տարիներ առաջ Թեհրանի Հայ Կին Միութեան նմանօրինակ ցուցահանդէսին առթիւ կազմուած չքեղ ալպոմէն:

Ապա, նոյնպէս Մարսէյլէն, Սարտա - բապատ նուագախումբը՝ չորս նուագողներէ եւ մէկ երգիչէ բաղկացած, երգերու փունջ մը հրամցուց ներկաներուն: Արուեստասէր երիտասարդներուն ջանքը գնահատուեցաւ:

Միջնարարէն եաք, Արեղոյչներու աղջկանց Գայեանէ եւ տղոց Մասիս համաձոյլ պարախումբերը, առանձինն եւ միասնարար, ժողովրդական պարեր ներկայացուցին: Քանի մը անուանումներ՝ Տաւիլ, Բերդպար, Շալախօ, Ա. Աչմարրեանի Գայեանէ բեմադարձ հատուածներ:

Ըսինք արուեստասէրներ են, ուրեմն՝ սիրողներ, որոնք իրենց օրուան աշխատանքի եւ ուսման ժամերէն եաք կը ձըգտին Հայկական պարեր սորվիլ եւ պահպանել ներկայացնել: Գնահատանքի արժանի կը գտնենք ճիգը, մանաւանդ այն պատճառով, որ տպաւորիչ ներկայութիւն կը պարզեն բեմին վրայ: Պարերու դէ - բուսոյցներն ու դեկավարներն են Ա. եւ Ժ. Մարտիրոսեան:

Անշուշտ, այս տողերուն մէջ պէտք չէ մոռնալ չարժումին խթանը հանդիսացող դեկավարուհին՝ Տիկին Շամիրեան՝ նոյնպէս քաջալերութեան արժանի եւ չնորհաւորելի:

ԹՂԹԱԿԻՑ

-

-

(*) Առնուազն տարօրինակ երեւոյթ է, չըսելու համար դատապարտելի, որ հոս, Ֆրանսայի մէջ, արեւմտահայ հանդիսականներու առջեւ մեկնաբանութիւնները կատարուին արեւելահայերէն: Պատասխանատուները կը հրաւիրենք գիտակցութեան, որպէսզի վարուժանի լեզուն, - ծննդեան հարիւրամեակն է բանաստեղծին, - մեզի մեր ձեռքով չթաղենք այլ՝ շարունակէ ապրիլ եւ զարգանալ:

ՔԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

«Մեր ժողովուրդները միշտ չեն հասկընար իմ գործերուս պատճառը, անոնց վատահութիւնը չահած եմ, որովհետեւ կը զգան որ իրենց կայսրն ու թագաւորը անչահախնդրօրէն կ'աշխատի իրենց հաճար...: Եթէ մեր դիրքը լքէինք, ապա, նոյն հարատութիւնը անհետանար, այս ժողովուրդները որ այսօր միացած են, պիտի բաժնուէին եւ եղբայրասպան կռիւներու մէջ իյնային: Մեր նախահայրերուն կողմէ մաս առ մաս չինուած հարուստ եւ հոյակապ կայսրութեան մը տէր պիտի մնար միայն պետութեան մը փոխարէն, իր տարածութեան մէջ՝ զրացի Պետութիւններու սպառնալիքին ենթակայ, եւ վաղուան համար միշտ սրտատրոփ մէջ...: Շատ լաւ կը զգաս, Ռոտոլֆ, որ բաներուս անկարելի է պատասխանել:

Ուրիշ պարագայի մը մէջ, Ռոտոլֆ երջանիկ պիտի ըլլար առաջին անգամ ըլլալով կայսեր հետ քաղաքական վիճաբանութիւն մը ունեցած ըլլալուն համար: Այսօր, սակայն, շատ ուշ էր, այլեւս խնդիրը չէր գառնար քառասուն միլիոն մարդոց եւ կայսրութեան, այլ իր եւ Մարիի չուրջ: Իր անհանգստութիւնը չատ գաւ: Կը տեսնէր որ բռնուած էր ճարպիկ հակառակորդի մը կողմէ որ իր կոխելիք տեղը կ'որոշէր: Անխուսափելիօրէն պիտի պարտուէր ինք: Աւելի ադէկ էր կատի պարտուէր ինք: Աւելի ադէկ էր կատի պարտուէր ինք: Աւելի ադէկ էր կատ

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Տէր եւ Տիկին Պօղոս Թորոսեան եւ զաւակները ու թոռները, Տէր եւ Տիկին Յարութիւն Թորոսեան, Տէր եւ Տիկին Քրիստափոր Թորոսեան, Տէր եւ Տիկին Ժիլպաքիս, Օր. Աբշալոյս Թորոսեան, հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել կուտան, երկուշաբթի, Ապրիլ 23, Զատկըւան Մեհեանցին Սէն - Թ'Անթուանի Ս. Թադէոս եկեղեցին, իրենց սիրելի զաւկին, եղբօր եւ ազգականին՝

ԲԱՔԳԷՆ ՍԻՒՆԻ ԹՈՐՈՍԵԱՆԻ

մահուան Ա. տարելիցին առթիւ։

Ի պիտութիւն ողբացեալին յիշատակը յարգողներուն։

-ԿՈՉ-

ՓԱՐԻԶԻ ԵՒ ՇՐՋԱՆԻ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅ ՆԱԽԿԻՆ ՌԱԶՄԻԿՆԵՐՈՒՆ

Ապրիլ 24-ի ոգեկոչումը տեղի կ'ունենայ լիակատար միաբանականութեամբ։

Կը խնդրուի բոլոր Ռազմիկներէն, որ իրենց պարծանք մասնակցութիւնը բերեն յիշատակի բոլոր ցոյցերուն։

Անձանօթ Զինուորին վրայ ծաղկեվտանջի դնելման համար դէպի Ճաղթանակի կամարի երթին կը յանձնարարուի որ անխտիր բոլորն ալ մասնակցին կարգապահութեան պայմանները յարգելով։

Համախմբուիլ Շան զ'Էլիզէ - ավրնիւ Ֆրիէտլանտ սահմանը։ Մեկնում ժամը՝ 17·30 :

IXème Rencontre sur la Musique Traditionnelle Arménienne

DU 21 AU 23 AVRIL

Grandes lignes du programme *samedi* atelier instrumentaux (tous les instruments arméniens et orientaux).

Dimanche et lundi atelier d'orchestres (2 niveaux).

Des exposés, analyses et réunions ponctueront les 3 jours de cette IXème rencontre.

Inscriptions et renseignements

PARIS : (1) 873 - 24 - 71 (Aïda)
LYON : (7) 828 - 68 - 32 (Mihran)
MARSEILLE : (91) 66 - 08 - 03 (Sarkis)

հաւկթախառն

ՎԻԵՆԻ ՄԷՋ

Կապ. Խաչի Վիէնի մասնաճիւղը Զատկըւան առթիւ կը կազմակերպէ հաւկթախառն մը, Ապրիլ 21, Շաբաթ դիւերը ժամը 20-էն սկսեալ՝

Centre Social d'Estressin

Հայկական ճաշերը. յայտագրին կը մասնակցի Կապ. Խաչի դպրոցի աշակերտուհիները։

Կը հրաւիրուին Վիէնի եւ շրջակայքի Հայութիւնը Խթումի դիւերը միասին անցընելու։

L'UNION GENERALE ARMENIENNE DE BIENFAISANCE
L'UNION CULTURELLE FRANÇAISE DES ARMENIENS DE FRANCE

organisent une conférence

ASPECTS DES REALISATIONS ECONOMIQUES, SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES DE L'ARMENIE SOVIETIQUE

qui aura lieu le **MERCREDI 18 AVRIL, à 20h45**

au

CENTRE CULTUREL ALEX MANOOGIAN
118, rue de Courcelles — 75017 Paris

avec

Youri KHODJAMIRIAN : Vice-Président près Conseil des Ministres de la R.S.S. d'Arménie
Victor FENARDJIAN : Vice-Président de l'Académie des Sciences de la R.S.S. d'Arménie
Grigory ASATRIAN : Responsable de secteur du Comité Central du P.C.U.S. d'Arménie

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Անարատ Յղութեան Քոյրերու վարժարանին 25-ամեակը՝ Մայիս 27-ին։

×

Մոնմորանսիի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22 :

ԱԽԱԳ ՇԱԲԱԹ

ԹԱՄԱՆԱԿԱՑՈՑՑ

Ս· ԾՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Ալագ Ուրբաթ, *Ճիշատակ Զարչարանաց եւ Խաչելութեան Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։*

Երեկոյեան ժամերգութիւն եւ Թափօր Թաղման՝ ժամը 5-ին :

Ալագ Շաբաթ, *Ճրագալոյց Զատկի։ Սկիզբ ժամերգութեանց՝ ժամը* 4·30-ին, *Ճրագալոյցի պատարագ՝ ժամը* 5·30-ին։ *Կը պատարագէ՝*

ԺԻՐԱՅՐ ՎՐԴ. ԹՈՇՃԵԱՆ

ՎԱՐԱԳԱՑ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Ուրբաթ· - *Թափօր Թաղման* 17·30 :
Շաբաթ· - *Պատարագ՝* 16 :

Ս· ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ ԻՍԻ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17-ին :
Շաբաթ· - *Ընթերցում՝* 17, *պատարագ՝* 17·45 :

Ս· ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԱԼՖՈՐՎԻԼ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17 :
Շաբաթ· - *Ճրագալոյց՝* 16·30 :

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՇԱՒԻԼ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17 :
Շաբաթ· - *Խթում՝* 16, *պատարագ՝* 17·30 :

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17 :
Շաբաթ· - *Ընթերցում՝* 17 - 19·30 :
Պատարագիչ՝
ՀՄԱՅԵԱԿ ՔՀՆՑ. ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄԵԱՆ

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՊՕՍՓՈՐ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17 :
Շաբաթ· - *Ժամերգութիւն՝* 16·30, *պատարագ՝* 17·30 :
Երեցպղութիւնները կը կատարուին նորակազմ երգչախումբին կողմէ, դեկավարութեամբ՝ երգչուհի Գոհարիկ Քէշիշեանի։

ՍԷՆ-ԼՈՒ — Ս· ԳԷՈՐԳ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 18 :
Շաբաթ· - *Պատարագ՝* 17 :

ՍԷՆԹ ՄԱՐԿՐԻԹ

Ուրբաթ· - *Ժամը* 17 :

ՊՈՒԼՎ· OSSO — Ս· ՅԱԿՈԲ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17:
Շաբաթ· - *Ժամերգութիւն՝* 17 :

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՆ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Ուրբաթ· - *Թափօր՝* 17 :
Շաբաթ· - *Ընթերցում՝* 17, *պատարագ՝* 18 :

Ս· ԹԱԴԷՈՍ

Ուրբաթ· - *Խաչելութիւն՝* 17, *Թաղում՝* 18·30 :
Շաբաթ· - *Ճրագալոյց՝* 17, *Ընթերցուած՝* 18, *պատարագ՝* 18·30 :

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Ուրբաթ· - *Թաղում՝* 17 :
Շաբաթ· - *Ժամերգութիւն՝* 16, *Ընթերցում՝* 16·30, *պատարագ՝* 17: *Կը պատարագէ՝* Խահակ Եպիսկ. Քհնյ. Հէքիմեան :

CENTRE CULTUREL
ST. MESROB
10 bis, Rue Thouin — 75005 Paris

à l'occasion du Carême,
CONFERENCE de :

M. Jean-Pierre MAHE
(Professeur à l'INALCO)

sur le «Péché et la Pénitence»
d'après le manuscrit arménien :
la vie arménienne d'Adam et Eve

Mercredi 18 Avril, à 20h 45

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Անարատ Յղութեան Քոյրերու վարժարանին 25-ամեակը՝ Մայիս 27-ին։

×

Մոնմորանսիի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22 :

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

13, Rue de Perche — 75003 Paris

Ալագ Ուրբաթ, *ժամը* 18, *Երեկոյեան ժամերգութիւն Ս. Խաչի երկրպագութիւն։*

Ալագ Շաբաթ, *ժամերգութիւն ժամը* 17, *ճրագալոյցի պատարագ՝* 18 :

Կիրակի, *Զատիկ, Հայրապետական պատարագ՝ ժամը* 11 :

Երկուշաբթի, *Մեհեանց, ժամը* 11 *Հոգեհանգստեան պատարագ։*

ԶԱՏԻԿ

ՍԷՆԹ - ԷԹԻԷՆ

Կիրակի, Ապրիլ 22-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին պատարագ կը մատուցուի։ Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ԻՍԱՀԱԿ ԽԶԿՐ. ՔՀՆՑ. ՀԷՔԻՄԵԱՆ

ԲՈՂՈՔԻ ՁՈՅՆ ՊԵԼԿՐԱՏԻ ԴԱՏԱՎՃԻՌԻՆ ԴԷՄ

Ճարութիւն Լեւոնեան եւ Րաֆֆի Էլպէքեան դատապարտուեցան 20 տարուան բանտարկութեան։

Ապրիլ 26ին, մեր զանգուածային ներկայութեամբ պիտի բողոքենք դատավարութեան այս վճիռին դէմ եւ ցոյց տանք որ նեցուկ կը կանգնինք Ճ. Լեւոնեանին եւ Ր. Էլպէքեանին։

ՓԱՐԻԶ. - Ապրիլ 26, ժամը 19ին, վայր՝
Place du Paraguay, angle de la rue de la Faisanderie
Métro : Pte. Dauphine

ԼԻՈՆ. - Ապրիլ 26, ժամը 17·30ին, վայր՝
Եւրոպաթոյ Հիւպատոսարանին առջեւ
5, Cours Franklin Roosevelt — Lyon 6e

PARIS - ATHENES - PARIS

VOL CHARTER ALLER / RETOUR A PARTIR DE

1600 *Frs*

Hôtel-Club SIAGAS BEACH

à 58 km. d'Athènes *A PARTIR DE*

2570 *Frs*

FORFAIT 8 JOURS—PARIS/PARIS—SEJOUR PENSION COMPLETE, VIN INCLUS

et toutes prestations en GRECE, locations de voiture, croisières, circuits etc...

Lic. 1539

A PARIS

Voyages Vacances au Soleil
5, place André Malraux, 75001 PARIS
tél. 296 - 37 - 70
Anita BERBERIAN - TACHDJIAN
Arpi BODURYAN

A ATHENES

Armik Travel
15, rue Voulis, ATHENES
tél. 323 - 03 - 16 / 323 - 03 - 49
Mayda BERBERIAN - BARAZIAN

TRANSTOURS

VOUS PRESENTE SES VOYAGES ORGANISES

12 - 14 Jours à EREVAN

ALLER - RETOUR PAR AVION - SERVICE 1ère CLASSE

de PARIS

— Du 7 au 21 Juillet — 16 jours, dont 5 à LENINGRAD et 10 à EREVAN — **Prix: 6840 F**
— Du 9 au 24 Août — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 7 au 22 Septembre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 5 au 20 Octobre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 5900 F**

de MARSEILLE

— Du 11 au 24 Août — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 8 au 21 Septembre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 6 au 19 Octobre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 5700 F**

Et deux voyages : **CROISIERES d'une semaine**
et séjour d'une semaine à EREVAN

1) Paris — Moscou — Erevan par avion — séjours d'une semaine à Erévan et retour à bord de LITVA. du 14 au 28 Juillet—Depuis **7710 F** + Taxe de port **250 F**
2) Aller : Marseille—Odessa (à bord de LITVA), séjour d'une semaine à EREVAN, retour par avion, Moscou Paris. Depuis **8010 F** + Taxes de port **250 F.**

TRANSTOURS — 25, rue d'Argenteuil - 75001 Paris — Tél. : **261 58 28**

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH» — 83, Rue d'Hauteville - 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
19
JEUDI
19 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R. C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59րդ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.684 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.684

ՕՐՈՒԱՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ԵՐԵՒԱՆ ⇔ ՓԱՐԻԶ ՀԵԹԱՏԻՊ

ԵՐԵՒԱՆ
(ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ ԱՊՐԻԼ 10 - 16)

ԼՈՆՏՈՆ

ԼԻԲԻԱՅԻ «ԴԻԱՆԱԳԷՏ» ՄԸ ԿԸ ԿՐԱԿԷ ԽԱՂԱՂ ՅՈՒՅԱՐԱՐՆԵՐՈՒ ՎՐԱՅ

ՄԷԿ ՄԵՌԵԱԼ ԵԻ ՎԻՐԱՒՈՐՆԵՐ

—×—

Գնդ. Քատաֆիի ընդդիմադիրներու խումբ մը խաղաղ ցոյց մը կ'ընէր, Երեքշաբթի օր, Լոնտոնի լիբիական «ժողովրդական դրասենեակ»ին (իմա՝ դեսպանատուն) առջեւ: Ոստիկանական չղջեայ մը կը բաժնէր ցուցարարները դեսպանատան չէնքէն, որպէսզի ոչ մէկ բան պատահի, այլ խօսքով Անգլիացիք կը պատպանէին չէնքը, երբ յանկարծ, դեսպանատան մէկ պատուհանէն, «դիւանագէտ» մը կրակ կը պարպէր ցուցարարներուն մէկ պատուհանէն, վէց հոգի անմիջապէս ձերբակալուած են Լոնտոնի Հիթրօ օդակայանը: Անգլիացիները կատաղած են եւ Յոր-քէյրթի առատու, Լոնտոնի օրաթերթերուն խորագրերը չատ ծանր էին Լիբիոյ եւ Քատաֆիի դէմ, բայց Անգլիա այնքան ալ ապատ չէ իր ուզածը ընելու, քանի 8000 Անգլիացի ունի Լիբիա, այլ խօսքով ութ հազար՝ պատանդ: Եւ արդէն «ուսանողներ» անմիջապէս պաշարած են Տրիպոլիի բրիտանական դեսպանատունը, բողոքելու համար: Պարզ է որ լիբիական բացատրութիւնը բոլորովին տարբեր է եւ Ժանա մամուլի գործակալութիւնը չի վարանիր հաղորդելու որ անգլիական կառավարութիւնը ոստիկանական իր ուժերը զրկած ըլլալով լիբիական դեսպանատան վրայ յարձակելու, Լիբիոյ դիւանագիտական մարմնի «պաշտօնեաները» ոտիպուտը են իրենք զիրենք պաշտպանել: Փաստն ալ այն է, անչուշտ, որ մեռնողը Անգլուհի մըն է, վիրաւորները ալ՝ խաղաղ ցուցարարները: Լիբիացի ընդդիմադիր ուսանողները Մանչըսթէրէն եկած են, անցեալ Փետրուար 18-ին ալ զբաղած էին դեսպանատունը: Արտաքին նախարարութիւնը քանիցս բացատրութիւններ ուղած է Տրիպոլիէն այդ ատոց խումբին բուն նկարագրին մասին, բայց ցարդ ոչ մէկ պատասխան առացած է: Լիբիոյ կառավարութիւնը բուռն կերպով կ'ամբաստանէ բրիտանական կառավարութիւնը, որ «նման զգուելի յարձակում մը կազմակերպած է դեսպանատան մը դէմ»:

Տիկին Թաչըրի բացակայութեան (Լիզպոն է), ներքին նախարարն է որ կը վարէ Անգլիոյ գործերը, եւ «տագնապի մար-մին» մը նպատակ ունի խուզարկելու դեսպանատունը, բայց միջազգային օրէնքը կ'արգիլէ, որ ոստիկանութիւնը դեսպանատուն մտնէ, առանց «հրաւէրի»:

ՋԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

«ԻՄՄԱՆԻԹԷ» իր ութսունամեակը կը տօնէ եւ Ապրիլ 18-ի թիւին առաջին էջը՝ Ժօրէսի հսկայ նկարը կ'ընկերանար Ռոնալ Լբռուայի կարճ քրոնիքին, ուր կը չեչտուի թէ համաչխարհային պաշտօնաթերթը հաւատարիմ մնացած է թերթին հիմնադրին, որ 1910-ին հարց կուտար իր հակառակորդներուն «պիտի չարունակէ՞ք դիս մեղադրել, որ իմանիքէն պայքարող աշխատաւորներու կ'ապատ գրի»: Անկէ ետք, ինչպէս կ'ըսէ Լբռուա, թերթը՝ ուր ծագումին առեն կը ձուլուէին Ֆրանսական ատենդական մարդասիրութիւնը եւ գիտական ընկերվարութիւնը, դարձաւ համայնավար կուսակցութեան օրգանը, եղրակեցնելով թէ թերթը միշտ հաւատարիմ է հիմնադրին ոգիին եւ թէ «Ժօրէսին թերթը...» եւլն. եւլն.: Հոս, անշուշտ քիչ մը հեռու երթալ է Ժօրէսի հաշուոյն, այսինքն՝ մեռեալի մը, որ չատ հաւանարար իր ոգին չպանէ թերթին սիւնակներուն մէջ: Այս ողջունելի ուղղաւեմակին առթիւ, «Իմանիքէ» առանձին բացառիկ թիւ մը հրատարակած է, որու առաջին էջը կը զարդարէ թերթին Ա. թիւին պատկերը, յաջորդն ալ՝ Ժօրէսի առաջին խմբագրականը: Յաջորդարար ալ զանազան պատճէններ թերթին ուրիչ թիւերէն, Օգոստոս 1, 1914 երբ կը հաղորդուի Ժօրէսի սպանութիւնը: Յետոյ 1920-ի Թուրի համագումարէն առ, երբ «ընկերվարական թերթ» ենթախորագիրը կը դառնայ՝ «համայնավար թերթ», նախքան կուսակցական պաշտօնաթերթի վերածուիլը: Ամէն պարագայի մէջ չատ հետաքրքրական բացառիկ մը, քանի մը չատ հետաքրքրական է հատուածներ քրքրել: Օրինակ, ինչ հրաշալի վոքրիկ կտոր մը կայ, 1904 Ապրիլ 18ի Ա. թիւին մէջ, խորագրուած՝ «Լա վիէյլ» եւ ստորագրուած՝ Ժիւլ Ռընար:

ՓԱՐԻԶի արքեպիսկոպոսը կարդինալ Լիւսթիժէ վճռական «ոչ» մը կ'ըսէ Սվատի կրթական ծրագրին, չեչտելով. - «ծանր որոշումներու նախօրեակին եւ ինչպէս կաթողիկէ ուսուցիչներու պետական պաշտօնեայի վերածումին»: Հարկ է ըսել թէ աշխարհական կողմն ալ դժգոհ է կառավարական ծրագրէն, մեղադրելով որ ձախի ծրագիրը չի յարգուիր, քանի որ նախատեսուած է որ չրջանները նիւթական նպաստ տան մասնաւոր դպրոցներուն: Այլ խօսքով, մէկ կողմը՝ (կաթողիկէ, ազատ ուսում) գիջումները քիչ կը գտնուին, միւս կողմն ալ՝ չատ: Այս պատճառով, Զորեքշաբթի օր ալ աշխարհական կողմնակիցները փողոց պիտի իջնեն, ամբողջ Ֆրանսայի մէջ, ցոյց տալու համար թէ իրենք ալ կրնան «վերապայլ» մը յայղղիլ:

ՍՍՆ - ՓԱՒԼՕ-ի մէկ միլիոն 700 հազար ցուցարարները փողոց իջած էին, Ռիոյէն ետք, իրենց կարգին ժողովրդավարութիւն պահանջելու համար, ներկայիս՝ ուղղակի քուէարկութեամբ նախագահը ընտրելու իրաւունք: «Տիսեթաս, եա՛» պոռալով է, որ ժողովուրդը կը տագնչէ: Պէտք է ըսել, որ 1964-ին, երբ գինուորական իշխանութիւնը գործի դրաւ անցաւ, երկրին մէջ գրամահոսութիւնը 87% էր եւ 20 տարուան մէջ այդ գրամահոսութիւնը հասաւ 200%-ի եւ Պրազիլի արտաքին պարտքն ալ՝ 90 միլիառ տոլար է: Այլ խօսքով, զօր. Ֆիկերոյի վարչակարգը բոլորովին անտեղեակութեան տարաւ երկիրը, գոր եկած էր՝ փրկելու:

ՏԻԱՐՊԼԻՒԲԻՐԻՆ ետք, կամաւոր ծառի չարժումները կը ծաւալին Թուրքիոյ մէջ եւ Ապրիլ 11-ին ալ Պոլսոյ գինուորական բանտին մէջ է, որ նոյն ձեւով բանտարկեալները քաղաքական բանտարկեալի կարգավիճակը կը պահանջեն:

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆԻ 100-ԱՄԵԱԿԻՆ
ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԷՍ

Ալեքսանդր Միասնիկեան գրադարանին մէջ բացուած է ցուցահանդէս մը, նուիրուած Դանիէլ Վարուժանի ծննդեան հարիւրամեակին: Ցուցադրուած են Դ. Վարուժանի ողջութեան Պոլիս, Փարիզ եւ Վենետիկ հրատարակուած «Ջարդը» պոէմը, «Սարսուռներ», «Ցեղին սիրտը», «Հեթանոս երգեր» հատաքածոները, ինչպէս նաեւ յետ մահու լոյս տեսած «Հայկին երգը» վերջը: Վարուժանի երկերը մեծ տպաքանակով հրատարակուած են Հայաստան: Ցուցահանդէսին ներկայացուած են Երեւան լոյս տեսած «Արծիւներու քարաւանը», «Հարճը», «Բանաստեղծութիւնները», «Ջօն», «Նամականի» վերջերը, որոնք հրատարակուած են 1969 - 1979 թուականներուն: Վերջերս «Սովետական Գրող» հրատարակչականը լոյս ընծայեց Դանիէլ Վարուժանի երկերու նոր հրատարակութիւնը, ուր տեղ գտան բանաստեղծին բոլոր հատաքածոները, 80 տարուան ընթացքին մամուլի մէջ լոյս տեսած՝ քիչ ծանօթ եւ տակաւին անտիպ, Եղիչէ Զարենց Թանդարանը, Վարուժանի դիւանին մէջ գտնուող բանաստեղծութիւնները, արձակ գործերն ու նամականիները: Դանիէլ Վարուժան ունէր բազմաթիւ ծրագիրներ: Պիտի գրէր «Գինիի երգը» չարքը, «Հայ հոմերապիրքը», կ'երազէր մշակել հայկական ժողովրդական դիւցազներգութիւնը, ծրագրած էր գրել թատերախաղեր եւայլն: Սակայն 1915-ին մէկուկէս միլիոն Հայերու հետ Վարուժան գոհ գնաց թրքական եաթաղանին: Բանաստեղծին կեանքի յուզումնալից պահերուն, մանկավարժական, հրապարակագրական գործունէութեան մասին գրած են Յովհաննէս Ղանալանեան, Եղուարդ Զօրեան, Վազգէն Գաբրիէլեան, Հեկտոր Ռշտունի, Գէորգ Մադոյեան, Սաեփան Կուրտիկեան: Ցուցահանդէս այցելուները ծանօթացած են Եղիչէ Զարենցի, Յակոբ Օշականի, Պարոյր Սեւակի, Սիլվա Կապուտիկեանի, Վահագն Դաւթեանի, Վալէրի Բրիւսովի, Սերգէյ Գորոդեցկիի եւ ծանօթ այլ դէմքերու՝ Դանիէլ Վարուժանի գործերուն տուած գնահատական-ներուն: Վարուժանի գործերը թարգմանուած են ռուսերէն, անգլերէն, ֆրանսերէն, գերմաներէն, իտալերէն, սպաներէն եւ մեծ ընդունելութիւն գտած: Այդ մասին կը վկայեն ցուցադրուած գիրքերը, ամսաթերթերը եւ զանազան թերթեր:

×

ՊԱՐՈՅՐ ՍԵՒԱԿԻ
ԾՆՆԴԵԱՆ 60-ԱՄԵԱԿԻՆ
ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Պարոյր Սեւակի ծննդեան վաթսունամեակը մեծ չուքով նչուած է Հայաստանի մէջ, զանազան հանդիսութիւններով ու ձեռնարկներով: Հայաստանի Գրողներու Միութիւնը եւ «Մանուկ Աբեղեան» գրականութեան հիմնարկը միասնաբար կազմակերպած են դիւանական նստաչրջան մը, ուր քննարկուած են Պարոյր Սեւակի գրականութեան արժեւորման, վեպագիտական Հայեացքներու մեկնաբանութեան հարցերը: Նչաչրջանին բացումը կատարած է Պերճ Զէյթունցեան: Զեկուցում-ներ կարդացած են Սուրէն Ազարաբեան, Ալմաստ Զաքարեան, Գուրգէն Կարապետեան, Դաւիթ Գասպարեան: Եզրափակիչ խօսքը արտասանած է ակադ. Եդուարդ Զօրաչեան:

Հայաստանի մամուլը յատուկ թիւեր նուիրած է Պարոյր Սեւակի. ձայն - հեռատեսիլը կարգ մը հաղորդումներ սրփռած է: Ալեքսանդր Միասնիկեան գրադարանին մէջ բացուած է ցուցահանդէս մը:

Յոբելենական հանդիսութեանց վերջինը տեղի ունեցած է Երեւանի «Արամ Խաչատրեան» սրահին մէջ, ուր ներկայ եղած են Հայաստանի կուսակցական եւ պետական դէմքերը: Բացումը կատարելով Եուրի Խոջամիրեան՝ ի մէջ այլոց նչած է. «Պարոյր Սեւակը ծնունդ հայ եւ սովետական գրականութեան առողջ, ու կենսունակ այն ոսկէ երակից, որը զարկս էր Նարեկացուց ու Միջնադարի հայ քնարերգութենից, Սիամանթոյից ու Վահրամից, Տէրեանից, Զարենցից ու Մայակովսկիից»: Սեւակի կեանքին ու գրականութեան մասին խօսած է Վարդգէս Պետրոսեան՝ չեչտելով. «Բարդ, հերոսական ու դրամատիկ 20-րդ դարի զաւակն էր Պարոյր Սեւակը, որ դարձաւ նաեւ նրա զարհուրելի բանաստեղծը, ուսւ դրչակցի համոզումով՝ Պլոքի եւ Փասթէրնաքի, Ուիթմընի եւ Լորքայի, Էլիւառի եւ Ներուտայի չարքում: Պարոյր Սեւակն ամէնից առաջ իր ժողովրդի որդին էր: Իր մի կէտ էութեան մէջ նա կրում էր Հայաստան երկրի ու ժողովրդի բոլոր ժամանակները: Մեր պոէզիայի քարտէզի վրայ՝ Թումանեանի, Տէրեանի, Իսահակեանի, Զարենցի ու Շիրազի Հայաստանի կողքին կայ նաեւ Սեւակի Հայաստանը»: Խօսք առած են նաեւ Համօ Սահեան, վրդոփ. Ա. Մխիթարով, Զ. Զարքվիանի (վրաստանէն), թարգմանիչ Հարոյր Ռեպիսեան (Մոսկուայէն), Վահագն Դաւթեան, ակադ. Սերգէյ Համբարձումեան:

ՍԱՍԵՓԱՆԱԿԵՐՏԻ ՄԷՋ

Սասեփանակերտի «Մաքսիմ Գորկի» դրամատիկ թատրոնին մէջ է որ նչուած է Պարոյր Սեւակի ծննդեան վաթսունամեակը: Բացումը կատարած է Լեռնային Ղարաբաղի մարզի կոմիտէի քարտուղար Զ. Մինրզոյեան: Պարոյր Սեւակի կեանքն ու գրականութիւնը ներկայացուցած է Ադրբեջանի Գրողներու Միութեան չիշեալ չրջանի քարտուղարը՝ Վ. Յակոբեան: Խօսք առած են զանազան դէմքեր եւ անդրադարձած Սեւակի բանաստեղծութիւններուն մէջ արծարծուած հարցերուն: Հանդիսութեան ընթացքին արտասանուած են տարաբախտ բանաստեղծէն գործեր:

×

«ՆԱՅԻՐԻ» ՊԱՆԴՈՒԿԸ ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒԱԾ
ՀԱՄԱՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿՈՎ

1983-ի արդիւնքներով Երեւանի «Նայիրի» պանդուկի անձնակազմը պարգեւատրուած է զբօսաչրջիկութեան կեդրոնական խորհուրդի եւ արհեստակցական միութեան կեդրոնական կոմիտէի վկայականով: Ասիկա վեցերորդ յաղթանակն է, զոր ձեռք կը ձգէ անձնակազմը:

ՄԿՐՏԻՉ ԽՐԻՄԵԱՆ Ս ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Բ.

Անցեալին Հայց. Առաքելական եկեղեցին ձեռք ձգած էր քաղաքական մեծ կշիռ մը Թուրքիա, ի հեռուստա անոր՝ որ Օսմանցիները, ԺԵ. դարու կէսերուն պրաւելով Կ. Պոլիսը, ուղղափառ նոր հայտատակները ռում միլլէթի (յոյն ժողովուրդ) անունին տակ ենթարկեցին Պոլսոյ Գէննադի Պատրիարքի (1453 - 1459, վախճանած՝ 1464-ին) եկեղեցական եւ աշխարհական իշխանութեան, իսկ իրենց ենթակայ Հայերը 1466-ին համախմբելով էրմէնի միլլէթի (Հայ ժողովուրդ) անունին տակ, յանձնեցին Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքի հովանաւորութեան, որ բացի եկեղեցական իշխանութենէն՝ ունէր նաեւ աշխարհական իշխանութիւն: Կ. Պոլսոյ Աթոռը հայ եկեղեցւոյ ամէնէն հեղինակաւոր Աթոռներէն մէկն էր շնորհիւ իր հաւատացեալներու մեծ թիւին եւ հայ համայնքին մէջ դոյութիւն ունեցող համեմատական կեանքին: Սակայն ԺԹ. դարու 30 - 40-ական թուականներուն թուրք իշխանութիւններու ճնշումին հետեւանքով Պոլսոյ հայ պատրիարքները ստիպուած եղան իրենց որուած իշխանութիւնը բաժնել 12 հոգիէ բաղկացած աշխարհականներու խորհուրդին հետ: Սուլթան Մահմուտ Մէճիտի օրով (1839 - 1861), 1860-ին, կը հաստատուի այսպէս կոչուած «Ազգային Սահմանադրութիւն»ը, որ մշակուած էր Հայոց ազգային ժողովին մէջ: Ըստ այդ սահմանադրութեան, Բ. Դրան սահմաններուն մէջ բնակող բոլոր Հայերու կրօնական եւ քաղաքական կեանքի վարչութիւնը կը պատկանէր երկու ժողովներու. Կրօնական ժողով՝ բաղկացած 14 եպիսկոպոսներէ, Պատրիարքի նախագահութեան տակ, եւ քաղաքական ժողով՝ բաղկացած 20 հոգիէ, որոնք՝ կ'ընտրուէին 400 հոգիէ բաղկացած ներկայացուցիչներու ժողովի կողմէ: Սուլթան Ապտիւլ Ազիզ կը սահմանադրական հոգեւորականներու, եպիսկոպոսներու ազդեցութիւնը կառավարման մէջ՝ աւելի չատ իրաւունքներ տալով քաղաքական ժողովին, որ բաղկացած էր Հարուստ Հայերէ: Սուլթանին կառավարութիւնը յոյս ունէր, որ այդ ձեւով կրնայ ակարացնել Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքին ազդեցութիւնը արեւմտահայ բազմամարդ համայնքին վրայ՝ նոյն ատեն նպատակ ունենալով ակարացնել Թուրքիա ապրող Հայերու մէջ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին հեղինակութիւնը եւ հոգեւոր իշխանութիւնը:

Սկիզբէն իսկ թուրք կառավարութիւնը կասկածամտութեամբ կը հետեւէր Խրիմեանի գործունէութեան այն պատճառով, որ վերջինս մեծ հեղինակութիւն կը վայելէր ոչ միայն Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքութեան հաւատարիմ հաւատացեալներու մօտ, այլեւ հայ - ռնիաթներու: Խրիմեան իր քարոզներով անդրդուելի կերպով կը խարազանէր հայ հասարակութեան ունեւոր խաւի ներկայացուցիչներու եսասիրութիւնը եւ անոնց մօտ սկզբունքի պակասը. անոնք չատ անգամ իրենց դասակարգային եւ նիւթական չահերը կը վերագասէին եւ պատրաստ էին ամէն տեսակ փոխ - զիջումներու՝ Օսմանցիներու հետ: Խրիմեան Հայրիկ ինք, բառին բուն իմաստով, իր հագուստները կը հաներ եւ կուտար չքաւորներուն եւ թշուառներուն, կ'այցելէր խուլ ու աղքատ հայկ. թաղամասերը, նիւթապէս կ'օժանդակէր, կ'օգնէր խորհուրդներով, կը միխիթարէր հայ աղքատ դպրոցականները եւ Բերայի նաւահանգիստին մէջ, աշխատող բեռնակիրները: Ան միշտ կը կրէր հասարակ փարաջայ մը, կը ճամբորդէր միայն հեծիտան, չէր սիրեր հանդխաւորութիւն եւ պերճանք:

Այդ տարիներուն Բաֆֆի հետեւեալը կը գրէր Խրիմեանի մասին. «Սեփական նուիրիներ նորա համար ոչինչ նշանակութիւն չունէր, երբ նա ծառայում էր ընդհանուրի օգտին ... Խրիմեանը չէր ծընուած բարձր կոչման համար, որ պատրիարքական Աթոռի վրայ փաեցնէր իր կեանքը եւ ձեռքը, որ սովոր էր մուսաների չնորհած քնարը հնչեցնել, պարապեցնէր իր քաղաքական եւ կրօնական ժողովների վճիռները ստորագրելով: Խրիմեանը հողով բանաստեղծ էր, իսկ արտով՝ առեալ: Նա յիշեցնում էր մեր հինգերորդ դարու անճնուրաց արեղանեերին, որ հոգեւոր զինուորութեան ցուպը ձեռքներին կրած, հուրի եւ սուրի միջից անցնելով պտրտում էին Հայաստանում...» (Մշակ, թիւ 49, 1873):

Հայ ժողովուրդին ջերմ սէրը իր Հովուապետին նկատմամբ հաճելի չէր Թուրք Թուրք իշխանութիւններուն: Թուրք յեղափոխական մամուլը կ'աշխատէր ամէն ձեւով չարամտօրէն վարկաբեկել Խրիմեան Հայրիկը: 1873-ին ան կը ստիպուի Թողուլ պատրիարքական Աթոռը եւ որպէս արքեպիսկոպոս հեռանալ ու երթալ Վան: «Խրիմեանը դիւանագէտ չէր եւ այդ պատճառով չորս տարի անց Թողեց պատրիարքութիւնը», - կը գրէր նոյն Թուրքահայերու Բաֆֆի: Խրիմեան ինք այսպէս կ'ըսէր իր մասին. «Իմ հրաժարման պատճառը թախիծն է ու յուսահատութիւնը: Ես եկայ գործելու համար, բայց ոչինչ կրցայ ընել»:

Շուրջ քսան տարի (1873 - 1892) Մկրտիչ Խրիմեան եղած է Վանի Թեմական արքեպիսկոպոս: Այդ տարիներուն ան մեծ եռանդով կը կազմակերպէ հայ բնակչութեան օգնութեան գործը: 1876-ին ահաւոր հրդեհ մը գրեթէ ամբողջութեամբ կ'ոչնչացնէ Վանը: Մկրտիչ Արք. այդ առթիւ կը գրէ բանաստեղծական գործ մը, ուր կը նկարագրէ Վանեցիներու անել վիճակը եւ կոչ կ'ընէ աշխարհի բոլոր Հայերուն օգնել քաղաքին բնակչութեան:

Աւելի ուշ, 1879-ին, ահաւոր սով մը կը տիրէ Արեւմտեան Հայաստան: Խրիմեան Հայրիկ կը հանդիսանայ սովեալներու օգնութեան գլխաւոր կազմակերպիչը: Կարճ ժամանակուան մէջ, իր հեղինակութեան չնորհիւ, ան կը յաջողի կարեւոր գումար մը հանգանակել: Կազմակերպելով բարեսիրական կոմիտէներ՝ վերպելով Վանի Արքեպիսկոպոսը կը մեկնի Փոքր Ասիոյ խորերը, որպէսզի ապէտեալ բերնակութեան նպաստ բաշխէ: Ան կ'օգնէ ամէնուն՝ առանց նկատի առնելու անոնց պատանդքը, կ'օգնէ թէ՛ քրիստոնեաներուն, թէ՛ մահմետականներուն:

1877ի գարնան, այսպէս կոչուած «պալքանեան հարցի» պատճառով կը սկսի պատերազմը Ռուսիոյ եւ Թուրքիոյ միջեւ:

Այս դէպքերէն կէս դար առաջ ռուս - պարսկական պատերազմը (1826 - 1828) աւարտած էր 1828 Փետրուար 10-ին Թուրքմէնչայի դաշնագրով, քան որուն երեւանի եւ Նախիջեւանի խանութիւնները կը կցուէին Ռուսիոյ: Կ'ենթադրուէր, որ ռուս - Թրքական պատերազմը նոյն ձեւով կը վճռէ նաեւ Թրքահայերու հակատագիրը:

1877 Ապրիլ 12-ին ռուսական Դանուբեան բանակին հետ միաժամանակ Փոքր Ասիա կը խուժէ Անդրկովկասեան բանակը զօրավար Լորիս - Մելիքովի հրամանատարութեամբ: Պայազէտ, Արտահան, Կարսի եւ Էրզրումի հզօր ամրոցներն ու պարիսպները կ'ինկնան:

Ռուսական զէնքի յաջողութիւնները Արեւմտեան Հայաստանի մէջ եւ Թուրքերու պարտութիւնը պատճառ կը դառնան, որ վերջիններս վրէժ լուծեն Հայերէն: Ծովակալ Ի. Կ. Ասլանովի եղբայրը՝ Գաբրիէլ Արք., նիւթական եւ բարոյական մեծ օժանդակութիւն կը ցուցաբերէ Թիֆլիս, Քութայիս եւ Ռուսիոյ ամահմաններուն մէջ Թուրք պաշիպոզուքներու բռնութիւններէն եւ վայրագութիւններէն փախած եւ ապաստան գտած հայ գաղթականներուն:

1878-ին Մկրտիչ Արք. Խրիմեան եւ իր քարտուղարը՝ Մինաս Չերազ, կը մեկնին Եւրոպա՝ իրենց հետ տանելով ապագայ ինքնավար Արեւմտեան Հայաստանի կազմակերպման ծրագիրը, ինչպէս նաեւ Պոլսոյ Պատրիարք Ներսէս Վարժապետեանի յուշագիրը, ուր չեշտուած էր Արեւմտեան Հայաստանի ինքնավարութեան անհրաժեշտութիւնը:

Ճամբորդելով Արեւմտեան Եւրոպայի երկիրները՝ Մկրտիչ Արք. 1878-ին կ'այցելէ Հռոմ, Վիէննա, Փարիզ, Լոնտոն, Պէռլին, ուր կառավարութիւններուն կը ծանօթացնէ հայ ժողովուրդին ծանր վիճակը, կ'աղաչէ որ բան մը կատարուի իր դժբախտ հայրենիքին համար: Խրիմեանի միջնորդութիւնը եւ առաքելութիւնը կը ձախողին իրմէ անկախ պատճառներով:

Մկրտիչ Արք. Խրիմեան, Խարէն Եպիսկ. Նար - Պէյ, Մինաս Չերազ եւ Ստեփանոս Փափազեան կը նշանակուին Պեռլինի Վեհաժողովի (1878 Յունիս) հայկական պատուիրակութեան անդամ: Պեռլինի մէջ հայ պատուիրակները կը հրաւիրուին Թրքական դեսպանատուն, ուր իրենց կ'առաջարկուի ղադրեցնել իրենց գործունէութիւնը եւ վերադառնալ Պոլիս խոստանալով տեղւոյն վրայ լուծել բոլոր հարցերը: Քաջ գիտնալով Օսմանցիներուն արժէքը՝ Խրիմեան չընկնելով այդ առաջարկը:

... Ռուս - Թրքական պատերազմին Թուրքիոյ պարտութենէն ետք Սուլթան Ապտիւլ Համիտ Բ. (1876 - 1909) կը լուծէ սահմանադրութեան հիման վրայ գումարած մէջլիսը եւ երկրին մէջ կը հաստատէ ժամանակաւոր հարեհիշութեան եւ բռնութեան վարչակարգ մը՝ որ պատմութեան մէջ «զուլում» անունը կը կրէ:

... ԺԹ. դարու 80-ական թուականներուն Խրիմեան Հայրիկ Գարեգին վարդապետ Սրուանձտեանի եւ Մկրտիչ Փորթուգալեանի հետ կը գառնայ Վանի եւ ամրացնելով Վասպուրականի չրջանին մէջ ծաւալած հայ ժողովուրդի ազատագրական պայքարի ոգեչնչողը եւ կազմակերպիչը: Ան յայտնուում էր Հայութեանը որպէս Վասպուրականի մի համբաւ վանքի, համեստ վանահայր, բայց անասելի չանդուգն, որպէս պաշտպան փարի համար մարտնչող, որպէս մարդասէր պաշտող մարդկային միտքը կը գրէր Գրիգոր Արծրունի: «Երկաթի մարդ. նա անկեղծ կերպով հաւատում էր մտքի փրկարար, անյաղթելի ազդեցութեանը, անպատման հաւատում էր խօսքի ուժին ... քարող խօսելիս նա հաւատում էր, անկեղծ կերպով հաւատում էր, որ խօսքն ազդում է, թէ իր խօսքը կարող է յեղափոխել Հայութեանը, որվհետեւ նա ինքը հաւատում է խօսքի անյաղթ ուժին, հաւատում է ճշմարտութեան հաւատում է, թէ արդարութիւնը վերջով յաղթող կը հանդիսանայ: Միայն այդ տեսակ համոզուածները կարող են ժողովրդական մարդիկ լինել. դրա մէջ է Խրիմեանի ժողովրդական մարդ լինելու պատնիքը» (Մշակ, թիւ 23, 1893):

Մկրտիչ Արք. Աւելի ու աւելի մեծ թափ կը վայելէ Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարքութեան բարձրաստիճան հոգեւորականներու չրջանակին մէջ եւ 1884-ին կ'ընտրուի Կրօնական Ժողովի առնիպետ, սակայն 1891ին Թուրք կառավարութեան պահանջով կը ստիպուի երեսանելի մեկնիլ, իբրեւ պատուոյ աթոռ: Կ'ապրի Երուսաղէմի Հայոց վանքը: Ցաճախ պատարագիչ Ս. Ցակոբ առաքելոյ մատրան մէջ:

1892-ին Մկրտիչ Արքեպիսկոպոս միաձայնութեամբ կ'ընտրուի Կաթողիկոս Գրիգոր Լուսաւորչի Հայրապետական գահին: Հակառակ Օսմանեան Բ. Դրան ուղղակի դիմադրութեան, ռուս կառավարութիւնը եւ Ս. Սինոդը կը հաստատեն Խրիմեանի ընտրութիւնը որպէս Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս (1893 Յունիսին) եւ յանձնում Ալեքսանդր Գ. ցարին հրամանագիրը, որով կը հաստատուի այդ ընտրութիւնը):

1894-ին Ալեքսանդր Ծաւուրեան Տաճատեանը կը գրէ «Հանդէս» ամսագրի մէջ. «...Եւ ահա այդ խնկելի անձն այսօր Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս է «Վասպուրականի արծիւ»ը, որ չին Աթենքի բարձունքից միայն դողդոջիկ երգիչներին էր թռչում դէպի Մայր - երկրի ափունքը, դէպի նուիրական Արարատ, այսօր վերջապէս նա արծուն աչքով, որ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մր հարցումներ պէտք է հարցնել»

ԱՆԶԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Իրենց արտօնուած էր չատ սահմանափակ նիւթերու մասին մտածել ու արտայայտուիլ, ան ալ՝ չատ սահմանափակ ձեւերով: Եւ ուրեմն ահռելի երկնարանքի մը տակ ապրած է հայ մտաւորականութիւնը 19-րդ դարէն ի վեր, - կամ օտարայում ալիէնասիոն, որպէսզի կարենայ միջազգային չափանիշով եւ հայութեան համար ալ կարեւոր նիւթերու մասին մտածել ու արտայայտուիլ ազատօրէն, եւ կամ՝ մնալ հայկական ածուխի մէջ, իրեն արտօնուած չատ նեղ սահմաններուն մէջ, եւ ուրեմն «օտարանալ»՝ օտարէն, ինչ որ յաճախ կը նշանակէ խզուիլ միջազգայինէն՝ հայութեան համար իսկ կարեւոր օտար միտքէն ու մշակոյթէն: Պէտք է յիշել այս բոլորը. պէտք է յիշել նաեւ որ «միջազգային» ըսելը՝ չի նշանակեր ըսել «ան որ չի կրնար հետաքրքրել Հայութիւնը»: Շատերու համար հանդստացուցիչ է մտածել, որ հայ մտաւորականը վախկոտ է, ձախող անձ է, եւայլն, եւ այդ պատճառաւ մեր մշակոյթը եւ մեր հանրային մտածելակերպը մնացած են գաւառիկ ու նեղմիտ: Սակայն այսպէս մտածել՝ կ'ենթադրէ անզիտանալ մեր կեանքը, մեր ընկերային կեանքի զարժան կառոյցները: Մենք մերժած ենք եւ մինչեւ այսօր ալ կը մերժենք մեր մտաւորականութեան այն փոքր հատուածը, որ կամուրջներ կը փորձէ կառուցել՝ մեր եւ օտարին միջեւ: Վտանգաւոր, օտարապաշտ, անհասկնալի, անմատչելի կ'որակենք զանոնք, սովորաբար ոչ իսկ մշակութային դեռնի վրայ, այլ՝ ընկերային ու քաղաքական պատճառաբանութիւններ մէջբերելով:

Ի՞նչ է արդիւնքը նման իրավիճակի: Հայ մտաւորականը, հայ ակադեմականը երբ կը հրաւիրուի հայկական չրջանակներուն բերելու իր մասնակցութիւնը - հանդիսներու, մամլոյ, եւայլն - իր մասնագիտութեան զաղափարն ու լեզուն չի գործածեր: Գիտէ որ անոնք օտար կամ անմատչելի պիտի որակուին, որ պինք հասկնալու ճիգ պիտի չըլլայ. գիտէ, որ պիտի դատապարտուի եւ կամ նոյնիսկ հալածանքի պիտի ենթարկուի: Իմ կարծիքով, դիտել տուաւ Թապիպեան, Զօրեանեան Հիմնարկը մեր ազգին օգտակար կ'ըլլայ եթէ ըլլայ տեղ մը՝ ուր մտաւորականը ունենայ չհասկցուելու կամ սխալ հասկցուելու պերճանքը, - այսինքն՝ եթէ ըլլայ տեղ մը ուր չհասկցուելու արդիւնքը հալածանք կամ դատապարտութիւն չըլլար: Զօրեան Հիմնարկը պէտք է ըլլայ տեղ մը՝ որ միայն ընդունուած, ընդունելի, հասանելիուած (անթիսեփթիֆ), պարզամիտ խօսքեր հրաւիրելու չէ սահմանուած: Պէտք է ըլլայ տեղ մը, ուր վտանգն ու անորոշութիւնը մտաւորականութեան քննադատութեան դրեստը ուներ, ոչ թէ ընկերային ու քաղաքական ձաղկումի բնոյթ. այլ խօսքով՝ Զօրեան Հիմնարկը պէտք է ըլլայ տեղ մը, ուր մարդիկ այսպէս կոչուած «գործնականութեան» անձկութենէն չեն տառապիր եւ, ուրեմն, ժամանակն ու ազատութիւնը կ'ունենան լուրջ հարցումներու մասին լրջօրէն մտածելու, երբեմն ոչ - ամէնուն եւ մանաւանդ ոչ - անմիջապէս մատչելի ձեւերով:

Վերջապէս, կ'ուզեմ չեշտել, ըսաւ Թապիպեան, որ հայ մտաւորականի օտարացումը իրագործուած է Հայութեան կողմէ, մանաւանդ՝ տիրապետող կազմակերպութիւններու կողմէ, որովհետեւ անոնք պիտեն, գիտակցօրէն կամ անգիտակցօրէն, որ մտաւորականին եղրակացութիւնները կրնան «վտանգաւոր» ճշմարտութիւններ ներկայացնել: Մտաւորականը կրնան ընդդիմել, օրինակ, որ մարդիկ Աստուծոյ ընտրեալ ժողովուրդը չեն տարբեր՝ միւս բոլոր ժողովուրդներէն եւ ուրեմն՝ որ մենք ալ ունինք դասական կարգային պայքար, ապականած առաջնորդներ, նոյնիսկ գաւանաններ:

Ասաք առաւ Տոքթ. Թոմ Սամուէլեան որ վերջերս իր տոքթորան աստիճանը ստացաւ Հարուստութեան ճիւղին մէջ, փենսիլվանիոյ Համալսարանէն: Հոն, ինչպէս նաեւ Նիւ - Եորքի Գոլումպիա համալսարանի մէջ ներկայիս կ'ուսուցանէ հայերէն Տոքթ. Սամուէլեան համաձայն չէր նոյն կայացուած զանազան մօտեցումներուն եւ վերլուծումներուն: «Մենք պղպջիկներ պակաս չունինք», ըսաւ ան, «քան տեղեկութեանց»:

Տակաւին նախնական գաղափարի տուեալներ հաւաքելու վիճակը, համեմատած ուսումնասիրութիւններու հետ, եւ ըսաւ որ հայ գիտնականները նախ աւելի քան պէտք է գիտնան, պէտք է ժողովուրդին վերադարձնեն

(Շար. էջ 15)

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ

ՀՂՈՒՄ ԱՂՈՍ

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՏԵՐ-ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

— Ա՛խոյս, ես խօսքին տանէ երկար դառնալ, ոչ նմանի ինչ ինձ ասէք տաք մեր փափ չառ - ձեռնարկներուն համար։ Ես ալ ինչ որ ըսելիքս ունէի, ըսի։ Ներողութիւն կը խնդրեմ, եթէ ձեզ տարակուսանքի մատնած եմ։ Վերջ։

— Դուն ալ ներողութիւն կը խնդրես, ինչո՞ւ համար։ Ես ալ ինչ որ ունէի ըսելիք, ըսի։ Ներողութիւն խնդրելու պէտք չկայ

ՁԱՏԻԿ

ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑ

Ս· ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ-ՄԿՐՏԻՉ ՓԱՐԻԶ

Կիրակի· - Ապրիլ 22, Զատիկ: Յարութիւն Տեառն Մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի· *սկիզբ· Ժամերգութեանց՝ ժամը 8·15-ին: Հանդիսաւոր Պատարագ՝ ժամը 10·15-ին:*

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ԳԻՒՏ ԵՊԻՍԿ· ՆԱԳԱՇԵԱՆ

Եկմալեանի Քառաձայն Պատարագը կ'երգէ՝ Մայր եկեղեցւոյ երգչախումբը, ղեկավարութեամբ՝ Կոմիտաս Գէորգեանի:

Երկուշաբթի· - Բ· օր Զատկի: Յիշատակ Մեռելոց: *Ժամը 10-ին պատարագ կը մատուցուի:*

Կը պատարագէ՝

ՅԻՐԱՅՐ ՎՐԴ· ԹԱՇՃԵԱՆ

Պատարագէն առաջին՝ հոգեհանգիստ կը կատարուի մեր բոլոր ննջեցեալներուն համար:

ՎԱՐԱԳԱՅ Ս· ԽԱՉ ԱՐՆՈՒՎԻԼ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն* 9·15, *Պատարագ՝* 11 :

Երկուշաբթի· - *Պատարագ՝* 10·45 :

Մեծ Եղեռնի 69-րդ տարեդարձին առիթով հոգեհանգիստ կը կատարուի մեր մկրտուկս մխիթեան հայրապետներուն համար· իսկ պատարագէն անմիջապէս վերջ, ժամը՝ 13·30-ին գիւղի գերեզմանատան մէջ, Ծաղկեպսակի զետեղում Մեռելներու յուշարձանին առջեւ, ի ներկայութեան քաղաքապետ՝ Քլօտ Պիժէլի:

Ս· ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆ ԻՍԻ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 9·30, *պատարագ՝* 10·30:

Երկուշաբթի· - *Պատարագ եւ հոգեհանգիստ* 10·30: *Ժամը 14-էն 18 հոգեւոր հովիւը կը գտնուի Իսիի գերեզմանատունը գերեզմանօրհնէքի:*

Ս· ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԱԼՖՈՐՎԻԼ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 8·30, *պատարագ՝* 10: Երկուշաբթի՝ *Ժամերգութիւն՝* 9, *պատարագ՝ եւ հոգեհանգիստ՝* 10 :

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՇԱՒԻԼ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 9, *պատարագ՝* 10: Երկուշաբթի՝ *պատարագ՝* 10·30, *հոգեհանգիստ՝* 12 :

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 8, *պատարագ՝* 9·40: *Կը պատարագէ՝ ՅԱԿՈԲ Ե· ՊԻՍԿ· ՎԱՐԴԱԿԵԱՆ:* Երկուշաբթի՝ *Ժամերգութիւն՝* 8·30, *պատարագ՝* 10 :

Ս· ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՊՕՍՒՆ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 9, *պատարագ՝* 10·30: Երկուշաբթի՝ *Ժամերգութիւն՝* 9, *պատարագ՝* 10: *Գերեզմանօրհնէք Սէն - Ժիւլիէն ժամը 13-էն 15 հինը, 15-էն 16՝ նորը, Լէ ք'Օլիվ 16-էն 18·30:*

ՍԷՆ-ԼՈՒ — Ս· ԳԷՈՐԳ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 9·30, *պատարագ՝* 10: *Երգեցողութիւն՝ Գուսան երգչախումբի, ղեկավարութեամբ՝ Տիկին Ժիւլիէթ Ըլմազեանի:*

ՍԷՆԹ ՄԱՐԿՐԻԹ

Երկուշաբթի· - *Պատարագ՝* 10, *հոգեհանգիստ՝* 11·30 :

ՊՈՒԼՎ· OSSO — Ս· ՅԱԿՈԲ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 8·30, *պատարագ՝* 10: Երկուշաբթի· - *Ժամերգութիւն* 8·30, *պատարագ՝* 9·45, *հոգեհանգիստ՝* 11·10: *Գերեզմանօրհնէք՝ կը ՓանիԷ ժամը՝* 14-էն, *Երեքշաբթի՝ Սէն - Լուի ժամը՝* 14-էն:

ՍԷՆ-ԺԵՐՄԱՆ Ս· ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 8·30, *պատարագ՝* 10: Երկուշաբթի· - *Ժամերգութիւն՝* 9, *պատարագ՝* 10 :

«ՅԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

Հաւատարիմ իրենց հիմնադիրներուն՝ Մելիոն եւ Մուշեղ Պետրոսեաններ, Պետրոսեան հաստատութիւնը 7000 Ֆ· կը նուիրէ «Յառաջ»ի բարգաւաճման:

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

13, Rue de Perche — 75003 Paris

Ուազ Ուրքաթ, *Ժամը 18, երեկոյեան ժամերգութիւն Ս· Խաչի երկրպագութիւն:*

Աւագ Շաբաթ, *Ժամերգութիւն ժամը 17, Ճրագալոյցի պատարագ՝ 18 :*

Կիրակի, *Զատիկ, Հայրապետական պատարագ՝ ժամը 11 :*

Երկուշաբթի, *Մեռելոց, ժամը 11 հոգեհանգստեան պատարագ:*

-ԿՈՉ-

ՓԱՐԻԶԻ ԵՒ ՇՐՋԱՆԻ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅ ՆԱՀԱԿԻՆ ՌԱԶՄԻԿՆԵՐՈՒՆ

Ապրիլ 24-ի ոգեկոչումը տեղի կ'ունենայ լիակատար միաբանականութեամբ:

Կը խնդրուի բոլոր Ռազմիկներէն, որ իրենց գործօն մասնակցութիւնը բերեն յիշատակի բոլոր ցոյցերուն:

Անձանօթ Զինուորին վրայ ծաղկեփունջի զետեղման համար դէպի Յաղթանակի Կամարի երթին կը յանձնարարուի որ անխտիր բոլորն ալ մասնակցին կարգապահութեան պայմանները յարգելով:

Համախմբուիլ Շան զ'Էլիզէ - ավրնիւ Ֆրիէտլանտ սահմանը: Մեկնում ժամը՝ 17·30 :

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Սամուէլ - Մուրատեան վարժարանը շնորհակալութեամբ ստացած է 15·000 Ֆ· Պետրոսեան (քավիառ) հաստատութենէն եւ 5000 Ֆ· Պ· Կարապետ Սէմէրճեանէ (Նիս) :

Ս· ԹԱԴԷՈՍ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 8, *պատարագ՝* 10, *քարոզ՝* 11·30, Երկուշաբթի· - *Ժամերգութիւն* 9, *հոգեհանգիստ* 11·30 :

Ս· ՅԱԿՈԲ — ԼԻՈՆ

Կիրակի· - *Ժամերգութիւն՝* 8·30-ին : *Պատարագ՝* 10-ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՆՈՐՎԱՆ ԵՊԻՍԿ· ՋԱՓԱՐԵԱՆ

Բազմաձայն երգեցողութիւնները կը կատարուին Կոմիտաս երգչախումբին կողմէ, ղեկավարութեամբ՝ Յովհաննէս Պէրպէրեանի:

Երկուշաբթի· - *Պատարագ՝* 10-ին:

Կը պատարագէ՝

ՋԱՏԻԿ ԱԲԵՂՅ· ԱԽԵՏԻՔԵԱՆ

ՇԱՐՎԻԷՕ — Ս. ՆՇԱՆ

Կիրակի *առաւօտեան ժամը* 10-ին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ՋԱՏԻԿ ԱԲԵՂՅ· ԱԽԵՏԻՔԵԱՆ

Պատարագի երգեցողութիւնը կը կատարէ եկեղեցւոյ երգչախումբը, ղեկավարութեամբ՝ Պ· Յակոբ Աբրահամեանի:

ՍԷՆԹ - ԷԹԻԷՆ

Կիրակի, Ապրիլ 22-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին պատարագ կը մատուցուի:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ՝

ԻՍԱՀԱԿ ԺԶԿՐ· ՓՀՆՑ· ՀԻՓԻՄԵԱՆԻ

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՕԳԵԿՈՉՈՒՄ

ՓԱՐԻԶ

Երեքշաբթի, Ապրիլ 24, ժամը 14·30-ին Փարիզի Ս· Յովհ· Մկրտիչ եկեղեցին պատարագ եւ հոգեհանգստեան պաշտօն:

ՄԱՐՍԷՅԼ

Ապրիլ 23, երեկոյեան ժամը 21-ին Հալկումի արարողութիւն Ս· Թարգմանչաց Մայր եկեղեցւոյ Ապրիլեան յուշարձանին: Ապա կէս գիշերուան Հսկում՝ մինչեւ Ապրիլ 24: Եկեղեցին բաց է:

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ, *Ապրիլ 24, ժամը 10-ին կը պատարագէ՝ Յակոբ Եպիսկ· Վարդանեան: Ժամը 18-ին· - Տօղանջք, մեկնում փլաս Քաթելան մինչեւ Մայր եկեղեցւոյ յուշարձան:*

ՎԱԼԱՆՍ

Երեքշաբթի, ժամը 10-ին հոգեհանդիսա Ս· Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցին եւ կաթողիկէ եկեղեցին: Ժամը 18·30-ին տօղանջք, Մանուչեան հրապարակէն Մեռեալներու յուշարձանը, ծաղկեպսակի զետեղում: Ժամը 21-ին, հանդիսութիւն՝ Սալ ան Ֆէթ:

Կը խօսի· - ԿԱՐՕ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ :

ՏԷՍԻՆ

Երեքշաբթի, պատարագ, ժամը 10·30-ին Ս· Աստուածածին եկեղեցին:

ՍԷՆ - ՇԱՄՈՆ

Երեքշաբթի առաւօտ ժամը 10·30-ին պատարագ հայ կաթողիկէ մատրան մէջ: Յետ պատարագի՝ Ներսէս Շնորհալի արձանին մէջ, հանդիսութիւն:

Կը խօսի՝ Հ· ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԶՏԻԿԵԱՆ:

ՎԻԷՆ

Պատարագ կը մատուցուի Վիէնի մէջ Ապրիլ 22, Կիրակի առաւօտ ժամը 9-ին, Սէն Թ'Անտրէ լը Օ եկեղեցին:

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ հոգեւոր հովիւը՝

ԳՐԻԳՈՐ ՍԻԼԱՀԼԵԱՆ

յետ պատարագի այց դէպի Յուշարձանը, Ապրիլ 24 փողոց:

Ներկայ կ'ըլլայ՝ ԼՈՒԻ ՄԵՐՄԱԶ :

Բացում Յուշարձանի կցուած յուշարձին ի յիշատակ Ֆրանսայի համար մեռած հայ ռազմիկներուն:

Կնքահայրութեամբ՝ բարեբար՝ ձիպաքաղ Պահատուրեանի:

Օրուան պատշաճ խօսք հայ ռազմիկներու հիմնադիր եւ նախագահ (Մարսէյլ) կարապետ Տէրտէրեան :

ԷՔՍ-ԱՆ-ՓՐՈՎԱՆՍ

Երեքշաբթի, ժամը 11·30-ին ոգեկոչում եւ ծաղկեպսակի զետեղում, Հայոց հրապարակ:

HOMMAGE

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

ՆԱՀԱՏԱԿ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ

DANIEL VAROUJAN

POÈTE MARTYR

1884 - 1984

ԾՆՆԴԵԱՆ ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿ

Présidé par
Kegham GANANIAN

Le poète et son œuvre seront présentés par :
Garo POLADIAN (en français)
Zoulal KAZANDJIAN (en arménien)

DECLAMATIONS en arménien et en français par :
Toros Sbidanian — Varoujan Der-Sarkissian

MUSIQUE : *Anahide Nazarian* (violoncelle),
Laurence Tcheordukian (flûte)

organisée par l'ACAL (association culturelle arménienne de Lyon).

Vendredi, 27 Avril à 20h 30

Salle de l'église arménienne
40, rue d'Arménie — LYON 3e

ENTREE LIBRE

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN
40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

9 JOURS EN AUTRICHE

(LE TYROL - VIENNE)

VOYAGE ORGANISÉ
PAR LA
CROIX BLEUE - SECTION LYON

DU 15 AU 23 MAI

Pour tous renseignements et inscriptions téléphoner jusqu'au 15 Avril :
dans la journée 888 92 51
après 20h 30 854 22 93

LE YAN'S CLUB

présente

SEMAINE CULTURELLE
DU 24 AVRIL

Sirvart KAZANDJIAN
présentera son livre.

LES ORIGINES DE LA MUSIQUE ARMENIENNE
EDITIONS ASTRID

Avec la présence d'interprètes d'instruments traditionnels arméniens.

Le Samedi 21 Avril, à partir de 21h.

Dîner à 22h 30 sur réservation

5, Avenue Reille 75014 Paris
Tél. : 589. 20. 48

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

ՕՐԱԹԵՐԹ
ԱՊՐԻԼ
20
VENDREDI
20 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.685 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.685

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ հրաւիրած է Ամանտեան Ուխտի իր ընկերակիցները որ բողոքեն «պրպռիչ եւ անընդունելի արարք»ին դէմ, զոր գործած է Թուրքիա, դեսպանի փոխանակում կատարելով Կիպրոսի «հիւսիսային Թուրք Հանրապետութեան» հետ: Աթէնքի բոլոր ամերեանտեան դեսպանները արտաքին նախարարութիւն հրաւիրուեցան եւ նախարարը՝ Եանիս Հարալամպոփուլոս ըսաւ որ Յունաստան պիտի չանդրադառնայ «Թրքական կատարուած իրողութիւններուն»:

ՏԻՄՊՈՒԿԻՒԻ զինուորական դատարանը տասը Քիւրտեր մահուան դատապարտեց, 303 ամբաստանեալի վրայ: Կը մեղադրուին որ՝ «գինեալ խումբ մը կազմած են նպատակ ունենալով Թրքական հողամասին մէկ մասը անջատելու եւ կանխամտածեալ մարդասպանութիւններ կատարած են»:

ԹՈՌՆՎԻԼ ԵԻ ՀՈՒՅԼ, երկու Թաղապետութիւնները եւս, ուր ընտրութիւնները չեղեալ համարուեցան, ինչ որ կատղեցուցած է Մառէչ, որ կ'ուզէ հատոր մը խայտառակել Պետական Խորհուրդը: Արդարեւ երկու վայրերուն մէջ ալ, յաղթած էր համայնավար կուսակցութիւնը: Այս անգամ քուէարկութեան մէջ խարդախութիւն չկայ, բայց ապօրինի կը նկատուի արդիւնքը, որովհետեւ ընտրացրքերին փակումէն եւք, համայնավարները հանրազրեր փակցուցած են եւ թուղթիկներ ցրուած:

ՄԱՌԵՆ, մամուլի ասուլիսի մը ընթացքին բացատրեց թէ համայնավարներու դիրքը ոչ հակառական է, ոչ ալ՝ երկդիմի: Ձեղի է, դոհ չենք, ըսաւ կուսակցութեան քարտուղարը, կարելի չէ անչափահասի մը պէս վարուիլ ընկերակիցի մը հետ:

ՏՐՈՑկիի նախկին քարտուղարը, 4-րդ Միջազգայնականի երկու հիմնադիրներէն (1938) մէկը՝ Փիէր Ֆրանք մեռաւ Փարիզի մէջ, 78 տարեկանին, արեան խլիրդէ: Ռուս հրեայ դերձակ ընտանիքի մը զաւակ, կուսակցական եղած է 1925-ին, եւ 27-ին միացած ընդդիմութեան (Զինովիեւ, Տրոցկի): 29-ին հրապարակ կը հանէ տրոցկիստ առաջին Ֆրանսերէն թերթը լա Վեռիթէ, որու պատճառաւ կ'արտաքսուի կուսակցութենէն: 32 - 33, Տրոցկիի քարտուղարն է, երբ ան Թուրքիա ապաստանած է: Ապա, անցած Ֆրանսա, ուր 1969-ին հիմնած է Համայնավար յեղափոխական Լիկան:

ՊՈԼՍՈՑ բանաեբուն մէջ, շուրջ 800 հոգի կամաւոր ծոմի դիմած են քաղաքական բանտարկեալի կանոնադիր ստանալու համար, ինչ որ անընդունելի կը նկատուի իշխանութեանց կողմէ: Նեցուկ կանգնելու համար Թուրքիոյ բանտարկեալներուն, զանազան կոմիտէներ կազմակերպելու համար: Ֆրանսականին զօրավիգ են՝ Ժ. Մառչէ եւ Երլմազ Կիւնէյ: Առաջին կողմէ, այս քայլողները Մայիս 7-ին Սքոպպուրկի պիտի հանդիպին եւ Մայիս 8-ին ալ դատարան մը մէջտեղ կը դնեն Ծեծելու համար Թուրքիոյ մէջ մարդկային իրաւանց բռնաբարման հարցը: Նոյն Թուականին Եւրոպայի Խորհուրդը պիտի քննէ Թուրքիոյ անդամ պահուելու հարցը: Քայլողները կ'ուզեն ճնշում բանեցնել Ժողովին 36-րդ նստաշրջանին վրայ, որպէսզի Թուրքիա զաղրի Եւրոպայի «զուլպան» ըլլալէ:

ԵՐԵՒԱՆ ↔ ՓԱՐԻԶ
ՀԵՌԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՒԱՆ
(ԱՊՐԻԼ 10 - 16)

ՓՐՈՖ. ԽՈՐԷՆ ՊՕՂՈՍԵԱՆԻ ՅՕԲԵԼԵԱՆԸ

Մոսկուայի օդերեւութաբանական պիտա - հետազօտական կեդրոնին մէջ նըշ - անած է փրոֆ. Խորէն Պօղոսեանի գործունէութեան 60-ամեակը, իր ծննդեան 80 - ամեակին առթիւ: Գիտնականը մեծ ծառայութիւն ունի Խորհ. Միութեան, օդերեւութաբանութեան զարգացման մէջ, հեղինակն է 240 գիտական աշխատութիւններու, խմբագրած է աւելի քան 60 գիտական հատաքածոյ, որոնց մէկ մասը հրատարակուած է արտասահման: Բազմիցս մասնակցած է միջազգային համագումարներու եւ սիմպոզիումներու, իբրեւ դեկավար խորհրդային պատուիրակութեան:

×

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՕԴԱԿԱՅԱՆՆԵՐԸ

*Վերջին տարիներուն Հայաստանի ճարտարապետութեան զարգացման մէջ իրենց ինքնատիպ ոճով ու ճարտարապետական յատկանիշներով կարեւոր նպաստ էին քանի մը կառոյցներ, որոնք ոչ միայն չարունակութիւնն էին դարաւոր աւանդութիւններու, այլեւ՝ նոր ու արդիական դրոշմով արտայայտութիւն մը: Խօսքը կը վերաբերի կառուցուած օդակայաններու, անոնց չատ ինքնատիպ ու ազգային ճարտարապետութեան: Առաջինը, անշուշտ, «Զուարթնոց» օդակայանն է, որ իր յատկանիշներով ու ճարտարապետական յղացքներով բարձր գնահատուեցաւ եւ հեղինակներն ալ արժանացան Հայաստանի պետական մրցանակին: Անկէ ետ չեն մնար նաեւ Լենինականի «Շիրակ» եւ Երեւանի «Էրեբունի» օդակայանները: Լենինականի օդակայանը կապեր ունի Մոսկուայի եւ Խորհ. Միութեան այլ քաղաքներու հետ, ինչ որ մեծ նշանակութիւն ունի: Օդակայանը ճարտարապետական իր կարգաւորումով, չարադրանքով երեք եռանկիւնաձեւ ծածկներու տեսք ունի, որոնք իրարու հետ կապուած են եւ մէկ ամբողջութիւն կը կազմեն: Օդակայանը նախագծած են ճարտարապետներ Գուրգէն Մուշեղեան, Ռուբէն Հասրաթեան եւ Լեւոն Քրիստափորեան: Ռուբէն Հասրաթեան՝ խօսելով տարուած աշխատանքներու մասին, ըսած է. «Մեր առջեւ Արագած լեռն էր ու Շիրակի հարթավայրը: Այդ գործօնները մեզ չատ օգնեցին աշխատանքում: Պէտք էր ընտրել մի իւրայատուկ ծածկ, որը նման չէ մէկ ուրիշ ծածկի, որի պատերը պէտք է բարձրանան հէնց գետնից ու չէնքը ոչ միայն հարթատ լինի տեղին, այլեւ ունենայ բրգաձեւ սիլուէթ: Մենք առաջնորդուեցինք ազգային ճարտարապետութեան աւանդներով, ու արդիւնքը եղաւ այն՝ որ այսօր Լենինականի «Շիրակ» օդակայանը մի միասնութիւն է կազմում Արագած լերան հետ»: Այդ նոյն սկզբունքով ալ կառուցուած է Երեւանի «Էրեբունի» օդակայանը, նկատի ունենալով որ հոն ալ կային Արարատեան դաշտն ու Արարատը:

×

ԼՎՈՎԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈՂՈՑԻՆ ՀԱՄԱԿԱՌՈՑԸ

*Լվովի հին մասի բազմաթիւ չէնքերու տարիքն ու պատմական արժէքը ճիշդ որոշելու համար օգտակար եղած են տեղուոյն Բազմարուեստից հիմնարկի դասատու Խօս Ռ. Լիպկայի հետազօտութիւնները: Դասախօսը տարիներ նուիրուած է քաղաքի հայկական փողոցի ուսումնասիրութեան: Ժբ. դարու սկիզբները հոն տպատան դասած են օտարներու ասպատակութիւններէն ազատած բազմաթիւ Հայեր: Փողոցին մէջ պահպանուած են մինչեւ դարեան ինքնատիպ ոճով չէնքեր՝ նեղ պատուհաններով, ժդ. դարուն կառուցած տաճարի բարձր զանգակատունները: Ճարտարապետական այդ յուշարձանը ներկայիս դարձած է բացօթեայ թանգարանի ցուցանմուշներէն մէկը: Ծեփի չերտին տակ Ռ. Լիպկա յայտնաբերած է Լվովի ծանօթ հայ քաղաքացիներու պատկերներ, որոնց մէջ կը դանուի Շոփէնի աշակերտ՝ անուանի դաշնակահար Կարոլ Միկուլի: Հետազօտողը յաջողած է նոր տեղեկութիւններ քաղել նաեւ Ցովհաննէս Քարմատանենցի մասին, որ հրապարակած է Լվովի առաջին հայ տպագիր գիրքը՝ «Սաղմոսարան»ը: Ռ. Լիպկա իր հետազօտութիւններուն արդիւնքները ընդհանրացուցած է «Հայկական փողոցի համակառոյցը» մենագրութեան մէջ, զոր լոյս ընծայած է «Կամենեար» հրատարակչականը:

×

ՀԱՅ ԳԻՏՆԱԿԱՆԻՆ ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆԸ

«Հայաստան» հրատարակչականը լոյս ընծայած է Սուրէն Պօղոսեանի «Պաղպղի տեղանի եւ տեխնիկական տեսակների տեղեկիցիան» գիրքը, որ կը պարունակէ հեղինակին յիսնամեայ աշխատանքներուն արդիւնքը: Հատաքածոյին մէջ մասնաւորապէս չարադրուած են «արեւային վազեր»ու նոր տեսակներու բուծման տեսական հիմերը, արուած է գործնական հարուստ նիւթ: Սուրէն Պօղոսեան խաղողի քանի մը տասնեայ տեսակներու հեղինակ է: Խորհ. Միութեան մէջ զինք կը կոչեն «արեւային վազի կոնսարուկտոր»: Իր բուծած խաղողի տեսակներէն պատրաստուած խմիչքները արժանացած են միջազգային մրցումներու 30 արծաթէ եւ ոսկէ մետալներու: Ան ընտրուած է գիւղատնտեսական գիտութիւններու խորհրդային ակադեմիայի, Իտալիոյ խաղողի եւ գինիի ակադեմիայի եւ այլ կազմակերպութիւններու թղթակից - անդամ:

COMMUNIQUÉ

Le Tribunal permanent des peuples a tenu, à la Sorbonne du 13 au 16 avril, une session consacrée au génocide des Arméniens. La sentence, rendue publique au Sénat le 16 avril qualifie, sans ambiguité les déportations et les massacres qui s'en suivirent en 1915-1916, de *génocide* dont l'Etat turc doit assumer la responsabilité. Le Tribunal a également appelé l'Organisation des Nations Unies et les Etats qui la composent à reconnaitre le génocide.

Les rapports des experts ont été d'une haute qualité et seront publiés dès le mois de novembre en français et en anglais. La sentence sera diffusée en brochure dans les semaines à venir.

Avec ce jugement la communauté arménienne reçoit un début de réparation morale à laquelle elle aspire depuis longtemps.

Au nom de l'Association pour la reconnaissance du génocide — qui, avec un total de 6 membres a assumé l'entière organisation de la tenue à Paris de la session — je tiens à remercier le Comité de soutien nord-américain, toutes les organisations arméniennes, Haratch, la presse et les personnalités — arméniennes ou non, qui nous ont apporté leur concours financier et leur soutien.

Le président
G. CHALIAND

L'Association sollicite, en vue de la publication du compte-rendu de la session, en volume, votre participation financière.
Pour toute diffusion écrite ou audio-visuelle des travaux du Tribunal, s'adresser à l'Association
B.P. 327 75229 PARIS CEDEX 05

ԴԷՊԻ ՀԱՐԱՒԱՏԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱ
ԻՐ ՁԱՄԲՈՒՆ ՎՐԱՑ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԸ ՓԱՐԻԶ ԿԸ ԺԱՄԱՆԷ ԿԻՐԱԿԻ, ԱՊՐԻԼ 29-ԻՆ

—×—

Դէպի Հարաւային Ամերիկա իր ճամբուն վրայ, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը Փարիզ կը ժամանէ, Կիրակի, Ապրիլ 29, ժամը 11·15-ին եւ օդակայանէն ուղղակի կ'երթայ Ալֆորվիլ, ուր կողքին ունենալով տեղւոյն քաղաքապետը՝ Հանրային Ապահովութեան նախարար՝ Ժոզէֆ Ֆրանչեսքի, կը կատարէ Ապրիլեան Ցուշարձանի (խաչքար) բացումը:

Այցելէ նաեւ Սէրուէրէ Արքի չիրիմին, Վազգէն Կաթողիկոս, նոյն իրիկունը կը մեկնի Պուէնոս - Այրէս:

L'ETAT TURC EN ACCUSATION DEVANT LE « TRIBUNAL DES PEUPLES »

LE GÉNOCIDE DES ARMÉNIENS EST UN «CRIME IMPRESCRIPTIBLE»

Զորս սիւնակներու վրայ փռուած, վերոյիշեալ խորագրով է, որ Ապրիլ 19-ի թիւին 3-րդ էջին վրայ, Լը Մոնտ լայնօրէն կ'արձագանգէ Ժողովուրդներու Մնայուն Դատարանին նստաշրջանին եւ մասնաւանդ՝ դատավճիռին, տալով անոր ամէնէն յատկանշական հատուածները: Թերթը կը չեշտէ նաեւ դատակազմի բարոյական բարձր հեղինակութիւնը, անդամներու անուններուն կցելով անոնց հանգամանքը եւ ի հարկին՝ նոպել մրցանակը: Դէպքերը ծանօթ են, կը զրէ յօդուածագիրը, բայց երէք օրուան այս նստաշրջանը արժանիքն ունեցաւ զանոնք աւելի ճշգրիտ գրձնելու եւ պատճառաբանելու, ոչ միայն չորս վերապրողներու վկայութիւններով, այլեւ բազմաթիւ պատմաբաններու քերած փաստաթուղթերով:

Թղթակցութեան երկրորդ մասը ենթախորագրուած է «Ամբաստանեալը բացակայ էր» եւ կը հետեւին բնաջնջման պատկերը ամփոփող քանի մը տողեր: Ապա, կը յիշուի որ Թուրք Պետութիւնը մերժած էր երեք եղած հրաւէրը, բայց եւ այնպէս իր տեսակէտները պարզուեցան եւ անընդունելի գտնուեցան դատարանին կողմէ:

Եզրակացութեան մէջ, յօդուածագիրը կ'ըսէ. - «Այս դատավճիռը, անշուշտ, միայն բարոյական ուժ ունի: Ի մտոյ պիտի ներկայացուի ՄԱԿ-ի մարդկային իրաւանց ենթայանձնախումբին, բայց ոչինչ կ'ապահովէ որ այդ դիմումը աւելի յաջողութիւն ունենայ, քան՝ նախընթացները: Անուանգն այս ցուցարերումը արժանիքն ունեցաւ չեչտելու՝ «պատասխանատուութիւնը ուրիշ Պետութիւններու, որոնք աշխարհաքաղաքական պատճառներով, զօրավիգ են Թուրք Պետութեան»: Արժանիքն ունեցաւ նաեւ ցոյց տալու միջազգային հանրային կարծիքին, որ Անգարայի կառավարութիւնը պիտի չահէր յարգուելու իրաւունք մը, ընդունելով դէպքերը, որոնց պատասխանատու չէ»:

ՄԿՐՏԻՉ ԽՐԻՄԵԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

(Գ. եւ վերջին մաս)

ԺԹ. դարու վերջին տասնամեակը կը յատկանշուի նոր ոգերգութեամբ մը, որ տեղի կ'ունենայ Փոքր Ասիա: Սուլթան Աբտիւլ Համիտ կը սկսի հետեւողական կերպով բնաջնջել հայ բնակչութիւնը, կանոնաւոր բանակի եւ նոր կազմուած հեծելազօրի՝ Համիտիէի օգնութեամբ: Այդ հեծելազօրը ստեղծուած էր 1891-ին:

1894 - 1896 թուականներուն Օսմանեան կառավարութիւնը Թուրքիոյ հայաբնակ նահանգներու եւ գաւառներու մէջ, ինչպէս նաեւ Կ. Պոլիս կը կազմակերպէ հայկական դաժան կոտորածներ: 1894-ի Օգոստոսին թրքական զօրքերը՝ Զէքի փաշայի հրամանատարութեամբ, մոխրակոյտի կը վերածեն Սասունը, ոչնչացնելով աւելի քան քառասուն գիւղ: Այնուհետեւ կարգը կուգայ Ամենայն Հայոց Հայրապետական Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի Վանքին:

Վանի առաջնորդ Ի. Ս. Մաղաքիա Օրմանեան իր «Վանի նահանգը» աշխատութեան մէջ կը գրէ, թէ միայն 1895-ին այդ նահանգին մէջ հայկական բնակչութեան թիւը 15 - 20 տոկոսով պակասած էր: Կարգ մը գիւղերու մէջ բնակչութեան կէսը բնաջնջուած էր, իսկ միւս կէսը փախուստի դիմած:

1896-ի ամառը Վան եւ Վասպուրական կ'ենթարկուէին ընդհանուր կողոպուտի եւ կոտորածի: Այդ մասին Խոտուռ Թրխօ կը գրէր. «1896 Յունիս 15-էն 25 Վանը եւ անոր շրջակայ հարթավայրի գիւղերը հրդեհի տրուած էին ... Բոլոր եկեղեցիները, վանքերը եւ յատկապէս ծանօթ Վարագայ վանքը կողոպտուած եւ քանդուած էին»:

1890-ական թուականներու կոտորած - ներու զոհ կը դառնան հարիւր հազարաւոր Հայեր: Շուրջ հարիւր հազար Հայեր ապաստան կը գտնեն Հիւսիսային Կովկաս, Ռուսիա, Պուլկարիա, Ռումանիա: Հարիւրաւոր գիւղեր թալանուած, հուրի եւ սուրի մատնուած էին, սակայն արիւնահեղ սպանդի վերջը չէր երեւար:

Արեւելեան Հայաստանի քրիստոնեայ բնակչութեան նկատմամբ Թուրքիոյ չարագործութիւնները կը մատնէ Խրիմեան Հայրիկը կը մատնէ խոր յուսահատութեան: Ան կը հրահանգէ յանուն հաւատքի զոհուած հայ նահատակներու համար հոգեհանգստեան պաշտօն կատարել բոլոր եկեղեցիներուն մէջ:

Ղազարոս Ագպեան (1840 - 1911) հայ ժողովուրդին համար ոգերգական այդ օրերուն կը գրէր. «Ես իմ մէջ կրում էի հայրենիքի ջերմ սէրը, բայց մի հանգամանք պատճառ դարձաւ, որ այդ սէրը բոցավառուի: Մի երկնային կայծով Խրիմեան Հայրիկը բոցավառեց այդ սէրը իմ հոգում: Հայրիկի քարոզը առաջին անգամ լսեցի Թիֆլիսի Ս. Գէորգ եկեղեցում»:

Աւելի ետք, Յովհաննէս Թումանեան իւր ոգերգութեամբ եւ զգան կիրքով կ'ըսէ իր «Երկու հայրիկ» բանաստեղծական նորավէպին մէջ կը նկարագրէ Խրիմեան Հայրիկը ժողովրդական վշտի այդ օրերուն: Նորավէպը գրուած է 1907-ին եւ նուիրուած Խրիմեանի յիշատակին: Թումանեան գրած է նաեւ «Հայոց վիշտը» բանաստեղծութիւնը 1915-ի Եղեռնի տարին, երբ Փոքր Ասիոյ մէջ նահատակուեցան մէկուկէս միլիոն Հայեր: «Հայոց վիշտը» բանաստեղծութիւնը կը ցոլացնէ բանաստեղծին թախծալի մտորումները իր երկրի պատմութեան վերաբերեալ: Ասիկա հայ ժողովուրդին նուիրուած բանաստեղծական ռեքուիեմ մըն է, որուն մէջ հեղինակը կ'ողբայ իր ժողովուրդին դարաւոր տառապանքները:

Հայոց վիշտը աննուն մի ծով,
Խաւար մի ծով ահագին,
Էն սեւ ծովում տատապելով,
Լող է տալիս իմ հոգին:

Մերթ գայրացկոտ ծառս է լինում
Մինչեւ երկինք կապուտակ,
Ու մերթ յոգնած սուզւում, իջնում
Դէպի խորքերն անյատակ:

Ոչ յատակն է գտնում անվերջ
Ու ոչ հասնում երկնքին...
Հայոց վշտի մեծ ծովի մէջ
Տատապում է իմ հոգին:

1896 Սեպտեմբեր 8-ին անուանի նկարիչ Ի. Կ. Այվազովսքի Թէոդոսիայէն Խրիմեան Հայրիկի ղրկած էր նամակ մը, որուն մէջ գայրոյթով կը խօսէր Թուրքիա տեղի ունեցած հայկական կոտորածներու մասին՝ նշելով, որ լինք նպատակադրած է այդ թեմայով նկար մը ստեղծել: Մեծ նկարիչը կատներու չարք մը կը նուիրէ 1894 - 1895 թուականներու հայ ժողովուրդի կեանքին մէջ տեղի ունեցած ողբերգական դէպքերուն: Այդ նկարներուն էսքիզները Այվազովսքի ղրկած էր Պետերբուրգ, որպէսզի հրատարակուին «Եղբայրական օգնութիւն աղէտեալ Հայերուն» անունը կրող գրական - գեղարուեստական հաւաքածոյին մէջ:

Հակառակ ծանր ազդեցութեան՝ հայ ժողովուրդը գլուխ չծռեց: 1894 Օգոստոսին, երբ թրքական զօրքերը կը խուժեն Սասուն, Հայերը հերոսական կռիւներ կը մղեն թիւով իրենցմէ տասնապատիկ գերազանց թշնամիին դէմ՝ վերականգնելով քաջ Սասունցիներու վաղեմի փառքը:

1895-ի աշնան, ի պատասխան Օսմանեան Պետութեան կամայականութիւններուն, ապստամբութիւն կը ծագի Կիլիկիոյ հայկական նախկին թագաւորութեան (ԺԱ. - ԺԳ. դարեր) սահմաններուն մէջ գտնուող լեռնային Զէյթուն շրջանը: Ապստամբութեան ազդանշանը կը դառնայ տեղւոյն եկեղեցւոյ զանգերու ղօղանջը: Ամբողջ Զէյթունը՝ ծեր, երիտասարդ, այր ու կին, պատանի ոտքի կ'ելլէն Թուրքերու դէմ պայքարելու համար: Իւրաքանչիւր Զէյթունցի կը դառնայ մարտիկ: Զէյթունի հայ հոգեւորականութիւնը՝ խաչ ի ձեռին, կը գլխաւորէ զինուորական ջոկատները: Զէյթունցիները քաջաբար կը կռուին՝ եւ մղելով Մուսթաֆա Ռեմզի փաշայի թրքական պատժիչ բանակի կատաղի դրոհները: Իրենց այս հերոսութեամբ անունք օրինակ հանդիսացան Սարզարապատի հայ հերոսներու վաստքին:

Զէյթունի ապստամբութեան տարին, Մարտին, հայ եկեղեցւոյ հովուապետը՝ Խրիմեան Հայրիկ, պաշտօնական այցելութեամբ, կը մեկնի Պետերբուրգ, ուստի կառավարութեան պաշտպանութիւնը խնդրելու նպատակով՝ Արեւմտեան Հայաստանի քրիստոնեայ բնակչութեան համար: Մկրտիչ Կաթողիկոս կը պատմէ հայ ժողովուրդի գլխուն եկած ազէտները, Ռուսիոյ օգնութեամբ ազատութիւն ձեռք ձգելու անոր հին երազը: Սակայն հայ ժողովուրդին երազները չեն իրականանար:

Համայն Հայութեան Հայրիկ Մկրտիչ Խրիմեան անվեհեր կերպով ծառայեց իր եկեղեցւոյ եւ ժողովուրդին: Եղաւ իր նախորդներուն՝ Ներսէս Ե. Աշտարակեցիի (վախճանած 1857-ին) եւ Գէորգ Դ.-ի (վախճանած 1882-ին) արժանի յաջորդը: 15 տարիներու իր իշխանութեան շրջանին Խրիմեան Հայրիկ իր աղնիւ հոգիին բարձր արժանիքները ի սպաս դրաւ Հայց. Առաքելական եկեղեցւոյ բարօրութեան եւ բարգաւաճման:

Խրիմեան Հայրիկ հեղինակն է տասնեակ մը գրական, բանաստեղծական եւ մանկավարժական երկերու: Ծանօթ են «Հրաւիրակ Աբգարեան» եւ «Հրաւիրակ Երկրին Աւետեաց» պոէմները՝ գրուած Հայաստան եւ Պաղեստին իր կատարած ճամբորդութիւններու անմիջական տպաւորութեան տակ, «Հայդոյժ» (1877), «Վանդոյժ» (1878), ուր նկարագրուած են հայ ժողովուրդի կեանքի ողբերգական դէպքերը, «Սիրաք եւ Սամուէլ» տասնեակ մը գրական երկեր, ինչպէս նաեւ «Դրախտի ընտանիք» խրատական - բարոյական աշխատութիւնը, ուր չարագրուած են Հայրապետին միտքերը ընտանեկան կեանքի ու անոր հիմերու մասին:

Իր մատենագրական վաստակին մէջ յատուկ արժէք կը ներկայացնեն գրած մը պատմուածքներ, ակնարկներ եւ ծննդավայրին հանդէպ մեծ սիրով տպաւորուած «Պապիկ եւ Թոռնիկ» վէպը, ուր պատկերացուած է Փիլիքական ծանր աշխատանք տանող հայ գիւղացիի կերպարը:

Մինչեւ իր կեանքի վերջին օրերը Մկրտիչ Կաթողիկոս Խրիմեան մեծ հեղինակութիւն կը վայելէր համայն աշխարհի Հայութեան մէջ: Ան կ'երազէր իր ժողովուրդի միութեան մասին, ամէն կերպ կ'օգնէր, որ դպրոցականները վերադառնան Արեւելեան Հայաստան, որպէսզի «բոլոր կողմերէից հայ պանդուխտները բնից երեսը դարձնեն դէպի իրենց հայրենի հայրենիքը»:

1907 Նոյեմբերի սուգի օրերուն, երբ կը թաղուէր Հայրապետը, Ալեքսանդրապոլեցիները կը գրէր իր՝ օրագրին մէջ. «Հանդուցեալի մարմինը դէպի իր վերջին հանգրուանը յուղարկաւորեցին Մատթէոս, Սարգիս, Գէորգ եւ Գաբրիէլ արքեպիսկոպոսները, բազմաթիւ հոգեւորականների ընկերակցութեամբ. Սպասուր, հեկեկացող հայկական հայկուհիների մի մեծ բազմութիւն ուղեկցեց էջմիածնի վանքի շրջափակում. Անդրշիրիմեան աշխարհ էին յուղարկաւորում չատ սիրելի եւ խնամատար հայրիկին ... Ս. Պատարագի եւ հոգեհանգստեան արարողութիւնից յետոյ, հոգեւորականները իջման սեղանից զգեստները հանեցին դէպի Մայր տաճարի շրջափակը եւ սպասուր ժողովրդի բազմութեան դլխավերեւում, ձեռքերի վրայ բարձրացած, այն պատցնելով Հարի չուրջը՝ տարան դէպի հանգրուանը ... Երկինքը պարզ էր, արեւը պայծառ չողում էր, օդը մաքուր էր եւ թափանցիկ, իսկ ջազատող բնութիւնը չնչում էր լինչ - որ մի ուրախութեամբ, լինչ - որ մի խնդութեամբ ... Սակայն բնութեան այդ ուրախ ճրուանքը զարնանային կեանքի զարթնումը չէր: Դա դէպի յաւիտենականութեան պատկը նահանջող տարուան վերջին լուսատուի օրերից մէկն էր ... Նման բերկրանքը ուրախանում մինչ խաղաղութեան դիրկն անցնող բնութեան դիրկին անցնող բերպաշտ մարդու արդար հոգին: Երկինքը խաղաղութեամբ, Քրիստոսի այդու բերկրի, մեծագործ մշակ»:

Ա. ՈՒՄՆՈՎ

ՎԵՐԱՊՐՈՂԻ ՅՈՒՇԵՐ՝

ԲԱԼՈՒԻ ԽՕՇՄԱԹ ԳԻՒՂԻՆ ՁԱՐԴԸ

Ինը տարեկան մանուկ մըն էի:

Մայիսեան պղեղցիկ օրերն էին: Ամ... մաթի դաշտերն ու այդինները կենսունա... կութեամբ եւ ուրախութեամբ կը խա... տային, կը ծփային:

Առաւօտ մը, մեր բնակարանի բակ... դուրս ելլելով տեսայ Քիւրա մը, որ տ... ռադիատակով կը նայէր դէպի Հա... գիւղը եւ ինքնիրեն կը մրմնջէր, բա... րատական հանկնալի ձայնով՝ «Հավա խ... վարի, վաղը կարգը խօշմաթին է»: Ա... խօսքերէն սարսափած վազեցի տուն ե... յառած պատմեցի մօրս եւ մեծ մօրս: Ա... րդէն, մի քանի վայրկեան յետոյ լուր...

նան Արեւելեան Հայաստան, որպէսզի «բոլոր կողմերէից հայ պանդուխտները բնից երեսը դարձնեն դէպի իրենց հայրենի հայրենիքը»:

1907 Նոյեմբերի սուգի օրերուն, երբ կը թաղուէր Հայրապետը, Ալեքսանդրապոլեցիները կը գրէր իր՝ օրագրին մէջ. «Հանդուցեալի մարմինը դէպի իր վերջին հանգրուանը յուղարկաւորեցին Մատթէոս, Սարգիս, Գէորգ եւ Գաբրիէլ արքեպիսկոպոսները, բազմաթիւ հոգեւորականների ընկերակցութեամբ. Սպասուր, հեկեկացող հայկական հայկուհիների մի մեծ բազմութիւն ուղեկցեց էջմիածնի վանքի շրջափակում. Անդրշիրիմեան աշխարհ էին յուղարկաւորում չատ սիրելի եւ խնամատար հայրիկին ... Ս. Պատարագի եւ հոգեհանգստեան արարողութիւնից յետոյ, հոգեւորականները իջման սեղանից զգեստները հանեցին դէպի Մայր տաճարի շրջափակը եւ սպասուր ժողովրդի բազմութեան դլխավերեւում, ձեռքերի վրայ բարձրացած, այն պատցնելով Հարի չուրջը՝ տարան դէպի հանգրուանը ... Երկինքը պարզ էր, արեւը պայծառ չողում էր, օդը մաքուր էր եւ թափանցիկ, իսկ ջազատող բնութիւնը չնչում էր լինչ - որ մի ուրախութեամբ, լինչ - որ մի խնդութեամբ ... Սակայն բնութեան այդ նորոգման զարնանային կեանքի զարթնումը չէր: Դա դէպի յաւիտենականութեան պատկը նահանջող տարուան վերջին լուսատուի օրերից մէկն էր ... Նման բերկրանքը ուրախանում մինչ խաղաղութեան դիրկն անցնող բնութեան դիրկին անցնող բերպաշտ մարդու արդար հոգին: Երկինքը խաղաղութեամբ, Քրիստոսի այդու բերկրի, մեծագործ մշակ»:

Ա. ՈՒՄՆՈՎ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

«Մ'ր հարցումներ պէտք է հարցնել»

ԱՆԱՀԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Երբ որեւէ մակարդակ մը եւ այսպէս կոչուած տեղեկութիւններու «զրամապըլուխ» մը գոյացած ըլլայ, այն ատեն ինքնաբերաբար կը զարգանան մտաւորական կեանքը եւ վերլուծումները:

*Ասոք առաւ փրոֆ. Հրաչ Զաւոյեան: Քաղաքական գիտութեան դասախօս Նիւ - Եորքի Քուինզ համալսարանին մէջ, փրոֆ. Զաւոյեան մէկն է այն բազմաթիւ անձերէն, որոնք անցեալին ունեցած են աւելի ընտանեկան բնոյթ ունեցող կապեր Հայութեան հետ՝ քան հանրային: Սակայն եկած էր մասնաւոր հրաւէրով, Զօրեան Հիմնարկի գործունէութեան ծանօթանալու համար: Ան զանազան խօսողներու հետ համաձայնութիւն արտայայտելէ ետք, ըսաւ որ Սփիւռքահայութեան ինքնապահպանումն ու ինքնուսահմանումը «սառած» կամ քարացած է: Նմանապէս՝ Հայ Դատի բնոյթը: Հայ մտաւորականն ալ, թերեւս ստիպուած (ինչպէս ըսին ուրիշները), մնացած է ընդհանրապէս քարացած դիրքերու մէջ: Այս բոլորը կ'ուզենան մտահոգիչ արդիւնքներ: Օրինակ՝ եթէ անփոփոխ մնայ Սփիւռքահայութեան ընթացիկ սահմանումը, անփոփոխ ու կարծր կը մնան այն արժէքները՝ որոնցմով կը սահմանուին «լաւ» Հայերը. օրինակ՝ հայերէն խօսողը «աւելի լաւ» հայ կը նկատուի, քան չխօսողը: Բարեբարոյ «աւելի լաւ հայ», քան այն՝ որ ժլատ է նուիրատուութիւններուն մէջ, ընդունելի կամ անընդունելի զանազան պատճառներով: Կատակկատակն մը «աւելի լաւ» հայ է քան ան՝ որ վերապահ է: Այնպէս, ապարդիւն չափանիշներ կամ բաթեկորիաներ, որոնք ոչ - գործնականօրէն բան մը կը բերեն Հայութեան, ոչ ալ հաստատ հիմք ունին, - չեն դիմանար լուրջ վերլուծումի: Նման չափանիշներ պարզապէս ձախումի մի ջոցներ կը հայթայթեն, աւելորդ թշնամութիւններ կը ստեղծեն: «Ես պիտի նախընտրէի», ըսաւ փրոֆ. Զաւոյեան, «որ դադրինք զրպարտել մեզ իրարմէ պատուհասմանութիւններով եւ չափանիշներով: Պիտի ուզէի որ մեր մտաւորականներն ու զանազան պատասխանատու դիրքեր գրաւող անձեր քով - քովի դային, ժողովներու մէջ, խորհրդակցութիւններու մէջ, մամլոյ մէջ, եւ համարձակէին ընդունիլ որոշ իրականութիւններ, եւ անոնց լուսարձակին տակ քննէին մեր ապագան»: Օրինակ՝ ընդունինք որ Հայաստան չենք կրնար վերադառնալ, ոչ այսօր, ոչ վաղը, ոչ հեռաւոր ապագային, - չ'ար հեռաւոր ապագային, թերեւս: Ուրեմն ի՞նչ ընել, լաւ Սփիւռք մը ըլլալու համար: Ի՞նչ նպատակներով գործել: Ապա՝ թէ մերժել Հայութեան սահմանումը, իբրեւ Հակա - Թրքութիւն: «Երբեմն», ըսաւ փրոֆ. Զաւոյեան, «կը մտահոգուիմ որ եթէ վաղը հրաշքով Թուրքը անհետանար աշխարհէն, միւս օրը Հայութիւնը պիտի անհետանար, - այնքա՞ն մենք մեզ կը սահմանենք միայն Թուրքով, միայն անոր դէմ ունեցած մեր դիրքով»: Երրորդ, ան ըսաւ որ ինք կը գտնէ թէ չատ մեծան ու ժամանակ կը վատնէ Հայութիւնը՝ միութեան մասին խօսելով, բացարձակ միասնականութիւն հոլովելով: «Պետք է ընդունինք որ մե'նք ալ ժողովուրդ մըն ենք, ուրիշներու նման: Ինչո՞ւ չենք կրնար ունենալ բաժանումներ ու վէճեր: Ինչո՞ւ կը մտածենք թէ զանազանութիւնը, տարբեր տեսակէտներ ունենալը անպայման արգելք մըն է»: Ընդհակառակն, զանազանութիւնը առողջ երեւոյթ է, եղրայրացուց ան:

Ասոք առի ես, հաստատելու համար ձայնութիւնը այս վերջին կէտին հետ. Ըսի որ իսկապէս միամտութիւն է միութեան մասին խօսիլ, - իրատես ու գործնական, պիտի ըլլար դադրիլ որ գործակցիլ ձգտենք ու կրնանք: Երբ միքան հետեւ ենք նոյնիսկ ամենակեանքան հարցերու չուրջ համախմբուելու գործակցելու ոգիին, ինչպէ՞ս կարելի միութեան մասին խօսիլ:

Ասոք առաւ Պ. Մոսիկ Յակոբեան: կարծիքով՝ դէշ բան մըն էր այդքան մանակ սրամտորէն մտաւորականներ մտաւորական պահով նպատակ բաղձալի չգտաւ որ Զօրեան Հիմնարկ վերածուի հանդիպման տեղի մը՝ ուր մտաւորականներ «սպահով» կը զգան՝ բենք մտահոգող հարցերու մասին խոսլու, ըսաւ Պ. Թոպալեանի փափաքին կատարելութեան: Գաղափարներ կան, - կարեւորը գտնենք գործնական կերպարին է:

(Շար. Ա)

տարածուեցաւ ամբողջ գիւղին մէջ: Դէմքերը ախորեցան եւ վախը սկսաւ համակել բոլորը: Այդ գիշեր գիւղը կատարեալ մոլորի մէջ էր: Ձէնքի ձայները, պայթիւնները կը լսուէին հեռուէն: Վաղ առաւօտները կը լսուէին գիւղը պաշարուած էր թուրք զինուորներով: Դուրս ելլելը անկարելի էր: Ամէն կողմ կը լսուէր ողբումներ: Քիւրտերը եւ թուրք զինուորները կը կոչէին հայերուն տուները, յափշտակելով ամէն ինչ՝ իր, հագուստ, դրամ, ոսկեղէն, կենդանի ... «ինչ որ ուզես մեզի կը պատկանի, այլեւս մերը չէ» այս էր լսուածը: Դիմադրել համարձակողներուն, փորձողներուն խօսք կը հասկցնէին ծեծով, խարազանով, եաթաղանով, դէնքով:

Մինչ ազէատը տունէ - տուն կը տարածուէր, յանկարծ մեր դրան առջեւ կանգ առաւ ձիաւոր մը՝ միւրայմաթցի Հաճի Ալիին, պատկառելի ծերունի մը, ոպիտակ մօրուքով: Խնդրեց մօրմէս, որ գիս իր հետ տանի հօրս, Թումասին մօտ, որ այս մկնոցին կ'աշխատէր անոր տունը, նորոգութիւնները կատարելով: Ծերունին կը մխիթարէր մայրս եւ մեծ - մայրս խոստանալով իր կարելին ընել ազատելու համար այս ողբերգութենէն Թումասին ամբողջ ընտանիքը, քանի կառավարութիւնը պիտի չաքսորէ արհեստաւորները: Ինծի՞ն Ազայէն որ բոլորս ալ միասին տանի: Անկարելի է ըսաւ, որովհետեւ գիւղը պաշարուած է:

Բաժնուեցայ ընտանիքէս, սեղմուած սրտով, արցունքով լեցուն աչքերով: Բաժանումը ծանր ազդեց վրաս:

Ազան ձեռքս բռնեց եւ սկսանք չարել, ձիան եռեւէն: Երբ դերեզմանատան հասանք, տեսայ հոն Ռոշմաթի բոլոր այր մարդիկը, երիտասարդ թէ ծերունի, արեւին տակ կանգնած: Պարապ, մոլորած նայուածքներով, լուռ կը սպասէին իրենց ճակատագրին: Ծուռ ու մուռ ճամբաներէն անցնելով հասանք ձղլեսարի դպաթը: Հոն, պահ մը Ազային ձեռքը ձգեցի եւ նայուածքս դարձուցի դէպի Ռոշմաթ: Կանաչաւէտ արտերը կը չորացին արեւուն ճառագայթներուն տակ, բայց ոչ ոք անոնց մէջ, ոչ ոք հեռուն: Կատարեալ ամայութիւն մը հոն, ուր կեանքը կ'եռար, դեռ երէկ: Միայն մեր կեանքը եկեղեցին եւ գոլորցը դէմ դիմաց կարծես կը զրուցէին, զիրար կը մխիթարէին: Դիտեցի երկար ... եւ չարունակեցինք մեր ճամբան ու հասանք Ազուվա գիւղը: Հրապարակին վրայ մի քանի ծերունիներ, այր եւ կին, որոնք մօտեցան մեզի եւ Ազային հարցուցին Ռոշմաթի վիճակը: Ազային պատասխանը եղաւ՝ «Ռոշմաթը մեռած է, դուք ձեր գլխուն ճարը նայեցէք»: Ու գարձեալ լուռ եւ ծանր քայլերով եւ մանուանդ յոգնած յուսալացանք եւ դեռ մութը չկոխած, հասանք Միրայմաթ, Ազային տունը: Հոն, քանի մը վայրկեան սպասումէ յետոյ, վայրկեաններ որ ինծի թուեցան ժամեր, վերջապէս գտայ հայրս: Գիրկ գրկի լինկած սկսանք լալ եւ մտածել մեր սիրելիներուն, որոնք Ռոշմաթի մէջ կը սպասէին: Ազան յուզուած տեսարանէն եւ մեր յուսահատութենէն, խոստացաւ մեր բոլոր ընտանիքը ազատել Ռոշմաթի դժոխքէն: Եւ այդպէս ալ, յաջորդ օրը մայրս, քոյրերս, եղբայրս միացան մեզի: Մեծ մայրս միայն բացակայ էր: Խեղճը չէր կրցած տակալ: Գիւղին կիսեւրը փոս մը փորած էին մեր բակին մէջ, եւ հոն թաղած:

Քանի մը օր անորոշութենէ մը յետոյ, զողզոթան սկսաւ: Հարկ էր տակալ: Առաւօտ մը, մօտակայ գիւղի մը Քիւրտերը եւ Թուրքերը խուժեցին Միրայմաթ եւ սկսան խուզարկել բոլոր տուները եւ հաւաքել Ռոշմաթի Հայերը, որոնք ապաստան գտած էին հոս: Փնտռեցին, գտան եւ ձերբակալեցին նաեւ Ռոշմաթի մի քանի երեւելի Հայեր, ինչպէս՝ Սարգիս Մերոյեանը, Օվոն Թաթիկեանը: Երկուքը միասին գիւղէն դուրս տարին եւ իսկոյն սպանեցին: Խուզարկութիւնը կը տեւականար: Այս երկու առաջին զոհերէն յետոյ, ամէն օր, տասնեակ առ տասնեակ, այր մարդիկ հաւաքեցին եւ ամէն տեսակ չարչարանքներէ յետոյ նետեցին փոսի մը մէջ, ոմանք դեռ ողջ, ուրիշներ անպատմահատուած: Փոսը դիակներով լեցուն, ծածկեցին հողով:

Օր մըն ալ, մեր բնակած տան տանիքին վրայ նստած տեսայ խումբ մը՝ բազկացած այրերէ եւ չրջապատուած թուրք ոստիկաններէ, որ կուգար դէպի Միրայմաթ: Խումբը մօտեցաւ եւ կանգ առաւ ոչ շատ հեռու: Ցանկարծ աչքս հանդիպեցաւ ծանօթ դէմքեր: Մեր գպրոցի ուսուցիչները, Ռոշմաթի քաղքը, ինչպէս նաեւ գրացի Ներսէի պիւկէն բազմաթիւ Հայեր, բոլորն ալ երիտասարդ: Աչքերէն տակ ժամերով անչարժ կեցան: Ոստիկանները տուն - տուն դարձեալ խուզարկեցին եւ այս անգամ Հայրս ալ ձերբակալեցին, ինչպէս նաեւ մեր պիւղի քահանան՝ Տէր Մանուկը: Ամբողջ խումբը տարին մզկիթին առջեւ: Ոստիկանները կատղած չուներուն նման յարձակեցան խեղճ Հայերուն վրայ, ու սկսան հարուածել փայտով, երկաթի կտորներով, թիերով, բրիչներով, դէնքով: Այդ ամբոխին մէջ կը փնտռէին քահանան: Հարցաքննութենէ - հարցաքննութիւն, ծեծէ - ծեծ, վերջապէս ձեռք դրին Տէր - Մանուկին վրայ: Թեւէն բռնեցին, քաշեցին մէկ կողմ, զրպանները խուզարկեցին, գտան զմեղի մը եւ անով կարեցին քահանային ականջները: Տանիքին վրայ նստած հոգիս կը ճմլուէր: Աչքերս միշտ հօրս վրայ էին: Ամէն տեսակի բարբարոսութիւնները կը չարունակուէին: Խումբը մեկնելու կը պատրաստուէր, փորձեցի իջնել տանիքէն եւ վերջին անգամն ալ համբուրել հայրս: Ի դուր, քիւրտ ծերուկ մը որ նոյնպէս կը դիտէր այս ամբողջ տեսարանը, բռնեց ձեռքս եւ չթողուց: Ոստիկաններէն մէկը տեսաւ զիս եւ հրամայեց Քիւրտին որ վար դրկէ այդ կեավուրի զաւակը, որպէսզի ան ալ մաքրուի: Բայց ծերուկը զիս խոկոյն ներս տարաւ եւ սենեակի մը մէջ պահեց: Եւ խումբը գնաց անորոշ ուղղութեամբ, գնաց սակայն երբեք չվերադարձաւ: Այլեւս գիւղին մէջ այր մարդ չէր մնացած: Կարգը կիներուն եւ երախաներուն էր: Գիւղին Ս. Մեսրոպ եկեղեցւոյ մէջ հաւաքեցին մնացած բոլոր Հայերը: Մօրս, երկու քոյրերուս եւ եղբօրս հետ իրարու ձեռքէն բռնած մենք ալ դացինք եկեղեցի: Եկեղեցիէն խումբ մը տարին եւ ջարդեցին: Մայրս պատուհանէ մը ցատքելով ազատեցաւ եւ ես անկիւնէ - անկիւն պահուրտելով, ինքզինքս դուրս ձգեցի, եկեղեցիէն եւ օրեր շարունակ մոլորած, անօթի եւ ծարաւ գարձայ գիւղին չուրջը, մինչեւ որ քիչ մը կացութիւնը հանդարտի: Այս դժոխքին մէջ կորսնցուցի քոյրերս եւ եղբայրս, որոնք առաջին խումբին հետ գացին: Կորսնցուցի նաեւ ազգականները եւ հայրս որ արդէն նախապէս տարած էին: Ամիս մը վերջ է միայն որ գտայ մայրս: Երկար տեղ մնացինք միասին Միրայմաթ գիւղը եւ 1917-ին վերադարձանք Ռոշմաթ: Ռոշմաթ գրեթէ բոլոր տուները քանդուած, այրած, աւերակներու վերածուած էին: Քիւրտերը գրաւած էին բնակելի մնացած տուները եւ մենք կը վախնայինք մեր տունը, մեր պարտէզը վերադառնալու: Ռոշմաթ ապրեցանք կատարեալ դժբախտութեան մը մէջ մինչեւ՝ 1923: Ցետոյ, գարձեալ տեղահանութիւն: Գացինք Սորբերդ, ապա՝ Սուրիա, Հալէպ: 1926-ին եկանք Ֆրանսա:

Այսպէս, մեր Ռոշմաթը քանդուեցաւ եւ հայ բնակչութեան մնացորդացը ցրուեցաւ աշխարհի չորս ծագերուն:

Դեռ դժբախտ հօրս վերջին խօսքը ականջներուս մէջ է՝ «շուտով կը վերադառնամ»:

ՊԱՂՏԱՍԱՐ ՏԻՐԱՏՈՒՐԵԱՆ

ՄԱՐԶԱԿԱՆ

ՓՈՒԹՊՈԼ

ՓԱՐԻԶԻ ՇՐՋԱՆ

Իսիւ Ա.Ս.Ա.ն, նախքան Հայաստան ճամբորդելը, տարած է նշանակալից յաղթանակ մը՝ Քլիչիի դէմ, այս վերջինի դաշտին վրայ (2 - 1): Հայկական խումբին կուրը նշանակած է նոր միջին - յառաջապահը՝ Վանօ Պալիկեան: Այս յաղթանակով Ա.Ս.Ա. վրէժը լուծած է երթի հանդիպումին, ուր՝ նոյն արդիւնքով պարտուած էր:

Ալֆորվիլի Ի.Ժի.Ա. հաւասարեցաւ Թեամբ (3 - 3) վերապարձած է Փարիզ Էֆ.Սէ.-ի դաշտէն: Առաջին կիսախաղին մը ցուցադրեցին խաղարկութիւն մը ցուցարերող հայկական խումբը, չնորհիւ Զապօֆի երկու եւ Տամանիի մէկ կոչերուն, կիսախաղը ատարած է 3 - 0 յաղթութեամբ: Երկրորդ կիսախաղի 18-րդ վայրկեանին Զապօֆ վիրաւորուելով դաշտէն դուրս եկած է: Հայկական խումբը՝ որ այդ պահուն տակաւին յաղթական էր (3 - 1), երկու կոլ եւս ստանալով դաշտէն հեռացած է հաւասարեցնելով:

×

ՌՈՆ ԱԼՓԻ ՇՐՋԱՆ

Հ.Մ.Ը.Մ. Լիոն - Տէսին յաղթելով իր խմբակի առաջին՝ Շամպէոնի (3 - 2), վերջ դրած է «սեւ չրջան»ի մը, որու ընթացքին հայկական խումբը յաջորդական 4 մրցում կորսնցուցած էր: 27-րդ վայրկեանին, ազատ հարուածի մը հետեւանքով, Փըթիի չնորհիւ հաշիւը բացող հայկական խումբը՝ կիսախաղի աւարտին քանի մը վայրկեան մնացած, խմբային դեղեցիկ խաղարկութեամբ մը՝ Մայոլի միջոցաւ 2-րդ կոլ մը եւս նշանակած է:

Երկրորդ կիսախաղին, Արզարեանի խելացի մէկ փոխանցումը ստանձնող Տէլի՝ տարբերութիւնը բարձրացուցած է 3-ի (11-րդ վայրկեան): Այնուհետեւ աւելի հանգիստ խաղացող հայկական խումբը, 67-րդ (փէնալթիով) եւ 89-րդ վայրկեաններուն երկու կոլ ստանալով դաշտը թողուցած է փոքր յաղթանակով մը (3 - 2):

Այս յաղթանակէն ետք Ռոն Ալֆի «Պատոյ բաժանմունք»ին գլուխը կը գտնուի 4 խումբեր՝ Ժօժօ Կրընոպլ, Լ'Էթոա, Շամպէոնի եւ Հ.Մ.Ը.Մ. Լիոն - Տէսին 39 կէտով, բայց Շամպէոնի մրցում մը պակաս ունի միւսներէն:

Իւ - ժի - Ա. Վալանս հաւասար մնալով Լ'Էթրայի հետ (1 - 1) կը գրաւէ միշտ գասաւորման 6-րդ տեղը:

×

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋԱՆ

Հ.Մ.Ը.Մ. Ազժիր իր դաշտին վրայ կորսնցնելով մրցում մը, վտանգաւոր կերպով մրցաշարքի աւարտին չորս չարաթ մնացած: Փոխ առ Պուքի կոմիկ հաշիւը բացող Թէրզեան (14-րդ վայրկեան), Ցիլիի Ղազարեանի 23-րդ վայրկեանին արձանագրած հաւասարութենէն առաջ, 69-րդ վայրկեանին երկրորդ կոլ մը նշանակելով հայկական խումբը տեղաւորած է գասաւորման 12-րդ գիրքին վրայ: Ցիշենք նաեւ, որ 66-րդ վայրկեանին էչխանամեան չէ կրցած արդիւնաւորել վիճալթի մը:

Սէն Թ'Անթուան՝ չնորհիւ Փըթիի (77րդ վայրկեան) արձանագրած կոլին, հաւասարութեամբ (1 - 1) վերապարձած է Պիէկոի դաշտէն: Հայկական խումբը կը պրաւէ իր խմբակին 2-րդ տեղը, ունենալով միայն մէկ կէտի տարբերութիւն մը՝ կլուխը գտնուող Մարթիկէն:

ՇԱՆԹ ՈՍԿԵՐԻՉԵԱՆ

Թնդալով Մեռնիլ...

- Կ'ուզեմ որ գաղափս մէջ հազուստի խոզանակ մը դնէք:
- Ինչո՞ւ:
- Չէ՞ որ փոշիի պիտի վերածուիմ:

×

Պերնար Շօ՝ խօսելով թատրոնի մասին.-

- Թատրոնի ապագան մութ է: Շէյքսփիր մեռաւ, Մոլիէռ մեռաւ, ես իսկ՝ լաւ չեմ զգար ինքզինքս:

×

Մահը այնքան հին է որ յուզարկաւորութեան գրաբարով կը խօսին հանգուցեալին հետ:

ՔԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

Կայսեր դէմքը զուարթացաւ եւ ժպիտ մը գծուեցաւ: Արդարեւ, ինք հպարտ էր այն վարուելակերպով զոր կը գործադրէր իրը նախաբար մը այլեւս հաճելի չէր գարնէն: Այս վերջինը հաճելի ունկնդրութենէ մը վերջ, կը կարծէր թէ կայսեր չնորհներուն մէջ թաղուած է: Բայց իր տունը գառնալուն, սեղանին վրայ կը գտնէր հրաժարական նամակ մը զոր իրեն ստորագրել միայն կը մնար:

- Ձեմ հակառակիր որ անգամ մըն ալ տեսնես զայն.

- Առանձի՞ն, վրայ բերաւ Ռոշոլֆ:

- Առանձին, եթէ այդպէս կ'ուզես, որքան որ այս տեսակցութիւնները չատ ցաւալի են: Միշտ աւելի խելացի բան է խուսափիլ այդ տեսակ բաներէ:

Ռոշոլֆ զղաց որ բարկութիւնը զինքը կը խեղդէր, հօրը այսպէս խօսիլը լսելով:

- Ատ իմ գիտնալիք բանս է, մրմռաց:

- Ինչպէս որ կ'ուզես: Միայն թէ վերջինը ըլլայ: Խօսք տուր:

- Կուտամ:

Կայսրը ոտքի ելաւ: Ուզեց թեւերուն մէջ առնել իր զաւակը, բայց Ռոշոլֆի դէմքը այնքան ժժգունած եւ պրկուած էր ու աչքերը այնպէս մը կը փայլէին, որ Ֆրանսուա Ժոզէֆ տեսակցութեան վերջը բերաւ հառաչանքով մը եւ վարչապետորէն եզրակացնելով.

- Կրնաս երթալ:

×

7

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

1889 Յունուար 26-ի Շաբաթ օրը, վերմանական դեսպանատան մէջ, իշխան Հէնրի Լ. ոը Ռէվա եղանակին ամէնէն փայլուն հանդէսը կուտար: Կայսերական ընտանիքը այնտեղ էր, ինչպէս նաեւ իշխանուհի Սթէֆանի, արհիւղքսներն ու արհիւղքսուհիները, դիւանագիտական մարմինը, պալատականները, բարձր պաշտօնեաները, բանակին պետերը, զոյգ - միապետութեան անմրցելի դեղեցկութիւնները, արդուզարդ ու համազգեստ, լայնատարած չրջազգեստներ, ոսկի երիզով զինուորական թիկնոցներ, նախահայրերու խոյրեր որ իրենց պահարաններէն տարին երեք կամ չորս անգամ միայն դուրս կ'ելլեն, ծերացած կուրծքերու վրայ հաստատուած ճարմանդներ, մարգարիտներ, ադամանդներ, մանեակներ, քայլեր, օղեր, ջահերու բիւրեղներուն տակ վառուած իրենց ճառագայթներ: Եոհան Շեթրաուսի նուագախումբը, անոր ամէնէն թեթեւ վալսերը, գաղարի պահ մը, չքեղանք եւ հաճոյք, կեանքի սուր պայքարին մէջ մոռացում եւ ինքնալքում, ժպիտ մը՝ այնքան դիմայեղումներու միջեւ. - Պարահանդէս մը:

Ո՞վ պիտի կարծէր թէ երկու մահուան պատապարտուածներ կան այստեղ: Անոնք երեք օր միայն ունին իրենց առջեւ: Բայց եւ այնպէս, պարահանդէս եկած են: Անոնցմէ մէկը ներկաներուն առաջին դէմքն է: Նորին կայսերական եւ արքայական բարձրութիւն գահաժառանգ իշխան Ռոշոլֆը. միւսը, ամէնէն գեղեցիկ տղին կը. ամէնէն հրապուրիչն ու ներկաներուն ամէնէն երիտասարդը - հազիւ տասնըեօթը տարեկան - պատոնուհի Մաուի Վէցկրաֆ:

4 մրցում կորսնցուցած էր: 27-րդ վայրկեանին, ազատ հարուածի մը հետեւանքով, Փըթիի չնորհիւ հաշիւը բացող հայկական խումբը՝ կիսախաղի աւարտին քանի մը վայրկեան մնացած, խմբային դեղեցիկ խաղարկութեամբ մը՝ Մայոլի միջոցաւ 2-րդ կոլ մը եւս նշանակած է:

Երկրորդ կիսախաղին, Արզարեանի խելացի մէկ փոխանցումը ստանձնող Տէլի՝ տարբերութիւնը բարձրացուցած է 3-ի (11-րդ վայրկեան): Այնուհետեւ աւելի հանգիստ խաղացող հայկական խումբը, 67-րդ (փէնալթիով) եւ 89-րդ վայրկեաններուն երկու կոլ ստանալով դաշտը թողուցած է փոքր յաղթանակով մը (3 - 2):

Այս յաղթանակէն ետք Ռոն Ալֆի «Պատոյ բաժանմունք»ին գլուխը կը գտնուի 4 խումբեր՝ Ժօժօ Կրընոպլ, Լ'Էթոա, Շամպէոնի եւ Հ.Մ.Ը.Մ. Լիոն - Տէսին 39 կէտով, բայց Շամպէոնի մրցում մը պակաս ունի միւսներէն:

Իւ - ժի - Ա. Վալանս հաւասար մնալով Լ'Էթրայի հետ (1 - 1) կը գրաւէ միշտ գասաւորման 6-րդ տեղը:

×

ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՇՐՋԱՆ

Հ.Մ.Ը.Մ. Ազժիր իր դաշտին վրայ կորսնցնելով մրցում մը, վտանգաւոր կերպով մրցաշարքի աւարտին չորս չարաթ մնացած: Փոխ առ Պուքի կոմիկ հաշիւը բացող Թէրզեան (14-րդ վայրկեան), Ցիլիի Ղազարեանի 23-րդ վայրկեանին արձանագրած հաւասարութենէն առաջ, 69-րդ վայրկեանին երկրորդ կոլ մը նշանակելով հայկական խումբը տեղաւորած է գասաւորման 12-րդ գիրքին վրայ: Ցիշենք նաեւ, որ 66-րդ վայրկեանին էչխանամեան չէ կրցած արդիւնաւորել վիճալթի մը:

Սէն Թ'Անթուան՝ չնորհիւ Փըթիի (77րդ վայրկեան) արձանագրած կոլին, հաւասարութեամբ (1 - 1) վերապարձած է Պիէկոի դաշտէն: Հայկական խումբը կը պրաւէ իր խմբակին 2-րդ տեղը, ունենալով միայն մէկ կէտի տարբերութիւն մը՝ կլուխը գտնուող Մարթիկէն:

ՇԱՆԹ ՈՍԿԵՐԻՉԵԱՆ

Թնդալով Մեռնիլ...

- Կ'ուզեմ որ գաղափս մէջ հազուստի խոզանակ մը դնէք:
- Ինչո՞ւ:
- Չէ՞ որ փոշիի պիտի վերածուիմ:

×

Պերնար Շօ՝ խօսելով թատրոնի մասին.-

- Թատրոնի ապագան մութ է: Շէյքսփիր մեռաւ, Մոլիէռ մեռաւ, ես իսկ՝ լաւ չեմ զգար ինքզինքս:

×

Մահը այնքան հին է որ յուզարկաւորութեան գրաբարով կը խօսին հանգուցեալին հետ:

ՔԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

6

ԿԱՅՍՐ ԵՒ ԶԻՆՈՒՈՐ

Կայսեր դէմքը զուարթացաւ եւ ժպիտ մը գծուեցաւ: Արդարեւ, ինք հպարտ էր այն վարուելակերպով զոր կը գործադրէր իրը նախաբար մը այլեւս հաճելի չէր գարնէն: Այս վերջինը հաճելի ունկնդրութենէ մը վերջ, կը կարծէր թէ կայսեր չնորհներուն մէջ թաղուած է: Բայց իր տունը գառնալուն, սեղանին վրայ կը գտնէր հրաժարական նամակ մը զոր իրեն ստորագրել միայն կը մնար:

- Ձեմ հակառակիր որ անգամ մըն ալ տեսնես զայն.

- Առանձի՞ն, վրայ բերաւ Ռոշոլֆ:

- Առանձին, եթէ այդպէս կ'ուզես, որքան որ այս տեսակցութիւնները չատ ցաւալի են: Միշտ աւելի խելացի բան է խուսափիլ այդ տեսակ բաներէ:

Ռոշոլֆ զղաց որ բարկութիւնը զինքը կը խեղդէր, հօրը այսպէս խօսիլը լսելով:

- Ատ իմ գիտնալիք բանս է, մրմռաց:

- Ինչպէս որ կ'ուզես: Միայն թէ վերջինը ըլլայ: Խօսք տուր:

- Կուտամ:

Կայսրը ոտքի ելաւ: Ուզեց թեւերուն մէջ առնել իր զաւակը, բայց Ռոշոլֆի դէմքը այնքան ժժգունած եւ պրկուած էր ու աչքերը այնպէս մը կը փայլէին, որ Ֆրանսուա Ժոզէֆ տեսակցութեան վերջը բերաւ հառաչանքով մը եւ վարչապետորէն եզրակացնելով.

- Կրնաս երթալ:

×

7

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

1889 Յունուար 26-ի Շաբաթ օրը, վերմանական դեսպանատան մէջ, իշխան Հէնրի Լ. ոը Ռէվա եղանակին ամէնէն փայլուն հանդէսը կուտար: Կայսերական ընտանիքը այնտեղ էր, ինչպէս նաեւ իշխանուհի Սթէֆանի, արհիւղքսներն ու արհիւղքսուհիները, դիւանագիտական մարմինը, պալատականները, բարձր պաշտօնեաները, բանակին պետերը, զոյգ - միապետութեան անմրցելի դեղեցկութիւնները, արդուզարդ ու համազգեստ, լայնատարած չրջազգեստներ, ոսկի երիզով զինուորական թիկնոցներ, նախահայրերու խոյրեր որ իրենց պահարաններէն տարին երեք կամ չորս անգամ միայն դուրս կ'ելլեն, ծերացած կուրծքերու վրայ հաստատուած ճարմանդներ, մարգարիտներ, ադամանդներ, մանեակներ, քայլեր, օղեր, ջահերու բիւրեղներուն տակ վառուած իրենց ճառագայթներ: Եոհան Շեթրաուսի նուագախումբը, անոր ամէնէն թեթեւ վալսերը, գաղարի պահ մը, չքեղանք եւ հաճոյք, կեանքի սուր պայքարին մէջ մոռացում եւ ինքնալքում, ժպիտ մը՝ այնքան դիմայեղումներու միջեւ. - Պարահանդէս մը:

Ո՞վ պիտի կարծէր թէ երկու մահուան պատապարտուածներ կան այստեղ: Անոնք երեք օր միայն ունին իրենց առջեւ: Բայց եւ այնպէս, պարահանդէս եկած են: Անոնցմէ մէկը ներկաներուն առաջին դէմքն է: Նորին կայսերական եւ արքայական բարձրութիւն գահաժառանգ իշխան Ռոշոլֆը. միւսը, ամէնէն գեղեցիկ տղին կը. ամէնէն հրապուրիչն ու ներկաներուն ամէնէն երիտասարդը - հազիւ տասնըեօթը տարեկան - պատոնուհի Մաուի Վէցկրաֆ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Այրի Տիկին Պերճ Մավեան եւ զաւակները՝ Սեզա, Բաֆֆի եւ Սիլվի եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները իրենց խորին շնորհակալութիւնները կը յայտնեն Հ. Ց. Դ. Բաֆֆի խումբի նախկին ընկերը - ներուն, Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնա - ճիւղի անդամուհիներուն եւ բոլոր ա - նոնց՝ կազմակերպութիւն թէ անհատ ո - րոնք փոխան ծաղկեպսակի նուէրներով, անձամբ թէ պատուոյ ցուցակութիւն յայտ - նեցին իրենց ամուսնոյն եւ հօր՝

ՊԵՐՃ ՄԱՎԵԱՆԻ

եղերական մահուան առթիւ։

× *Այս տխուր առթիւ, ողբացեալին յիշատակին, Տիկին Պերճ Մավեան 500 Ֆ. կը նուիրէ «Ցառաջ»ին։*

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Արամ Գառնիկեանի կսկծալի մահուան առթիւ փոխան ծաղկեպսակի կը նուիրեն.- Տիկին Ա. Պառաւեան 300 Ֆ. «Ցառաջ»ին եւ 300 Ֆ. Սամուէլ - Մուրատեան վար - ժարանին, Տէր եւ Տիկին Թորոսեան 100 Ֆ. «Ցառաջ»ին, Տէր եւ Տիկին Մա - նաս Հայթայեան 200 Ֆ. ԺԱՖ-ին, Տիկին Քըլըլեան 100 Ֆ. ԺԱՖ-ին։ (Մանակ՝ «Ցառաջ»էն)։

ԱՂՔԱՏԱՆՔԱՄ

Ընկերակցութեան ընդհանուր ժողովը տեղի պիտի ունենայ Հինգշաբթի, Մայիս 24, ժամը 20-ին։ Մանրամասնութիւնները յետագային։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Կապ. Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի ձեռնարկը, Մայիս՝ 19-ին։

Տէր եւ Տիկին Ժորժ Կեւրիկեան եւ Պ. Սիմոն Կեւրիկեան իրենց սիրելի Թոռնիկին եւ քրոջ՝ որդւոյն՝

ՎԱՉԳԷՆ ՍՈՂՈՄՈՆԵԱՆԻ

Ծննդեան - Փարիզ, Ապրիլ 14, 1984 - ուրախ առիթով կը նուիրեն 5000 Ֆ. Ս. Ցովհ. Մկրտիչ Մայր եկեղեցւոյ եւ 1000 Ֆ. «Ցառաջ»ին։

«ՑԱՌԱՋ»Ի ԲԱՐԳԱՒԱՃՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

Ալֆորվիլլէն Առաւուր 100 Ֆ. կը նըւիրէ Ապրիլի Միաք եւ Արուեստի բովանդակալից թիւին ի պահաւոյթիւն։

ՆՈՒԷՐ

Զատկուան տօներուն առթիւ Տիկին Եւդինէ Պողոսեան հետեւեալ նուէրները կ'ընէ. - 200-ական Ֆ. Դպրոցասէր Տիկնոց վարժարանին, Իսիի Ս. Մարիամ - Աստուածածին եկեղեցւոյ, Կարմիր Խաչին, Կապոյտ Խաչին (ստանալ «Ցառաջ»էն) եւ «Ցառաջ»ին։

ՄԱՐՍԷՅԼ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՒԱՏՔԱՅԻՏԱՐԱՆ»

Մարսէյլի Մայր եկեղեցւոյ գրասենեակը բացուած է հանրագիտարաններու 3, 4, 5, 6, 7 եւ 8 թիւերը։ Յաջորդ թիւերը եւս կարելի է ստանալ յաջորդաբար բաժանորդագրութեամբ։

Դիմել.-

EGLISE ARMENIENNE
339, av. du Prado — 13008 Marseille
Tél. : (91) 77 84 70

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՕԳԵԿՈՉՈՒՄ

ՓԱՐԻԶ

Երեքշաբթի, Ապրիլ 24, ժամը 14·30-ին Փարիզի Ս. Ցովհ. Մկրտիչ եկեղեցին պատարագ եւ հոգեհանգստեան պաշտօն։

ՄԱՐՍԷՅԼ

Ապրիլ 23, երեկոյեան ժամը 21-ին Հրաւիրատոմարի արարողութիւն Ս. Թարգմանչաց Մայր եկեղեցւոյ Ապրիլեան յուշարձանին։ Ապա կէս պէչերուան Հակում՝ մինչեւ Ապրիլ 24։ Եկեղեցին բաց է։

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ, Ապրիլ 24, ժամը 10-ին կը պատարագէ՝ Յակոբ Եպիսկ. Վարդանեան։ Ժամը 18-ին.- Տողանցք, մեկնում վիլա Քասթելան մինչեւ Մայր եկեղեցւոյ յուշարձան։

ՎԱԼԱՆՍ

Երեքշաբթի, ժամը 10-ին հոգեհանդիսա Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցին եւ կաթողիկէ եկեղեցին։ Ժամը 18·30-ին տողանցք, Մանուչեան հրապարակէն Մեհեանները յուշարձանը, ծաղկեպսակի զետեղում։ Ժամը 21-ին, հանդիսութիւն՝ Սալ ու Ֆէթ։

Կը խօսի.- ԿԱՐՕ ՑՈՎՍԷՓԵԱՆ։

ՏԷՍԻՆ

Երեքշաբթի, պատարագ, ժամը 10·30ին Ս. Աստուածածին եկեղեցին։

ՍԷՆ-ՇԱՄՈՆ

Երեքշաբթի առաւօտ ժամը 10·30-ին պատարագ հայ կաթողիկէ մատրան մէջ։ Ցետ պատարագի՝ Ներսէս Շնորհալի արձանին մէջ, հանդիսութիւն։

Կը խօսի՝ Հ. ՑԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԶՏԻԿԵԱՆ։

ՎԻԷՆ

Պատարագ կը մատուցուի Վիէնի մէջ Ապրիլ 22, Կիրակի առաւօտ ժամը 9-ին։ ՍԷՆ ԹՈՒՆԱՐԷ ԼԸ Ո՛ ԵԿԵՂԵՑԻՆ։

Կը պատարագէ եւ կը քարոզէ հոգեւոր հովիւ՝

ԳՐԻԳՈՐ ՍԻԼԱՀԼԵԱՆ

յետ պատարագի այդ դէպի Ցուշարձանը, Ապրիլ 24 փողոց։

Ներկայ կ'ըլլայ՝ ԼՈՒԻ ՄԵՐՄՈՋ։

Բացում Ցուշարձանի կցուած յուշաքարէն է յիշատակ Ֆրանսայի համար մեռած հայ ռազմիկներուն։

Կնքահայրութեամբ՝ բարեբար՝ ձիպաքել Պահատուրեանի։

Օրուան պատշաճ խօսք հայ ռազմիկներու հիմնադիր եւ նախագահ (Մարսէյլ) կարապետ Տէրտէրեան։

ԷՔՍ-ԱՆ-ՓՐՈՎԱՆՍ

Երեքշաբթի, ժամը 11·30-ին ոտկոյնս եւ ծաղկեպսակի զետեղում, Հայաստան հրապարակ։

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ 69ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

ՀԱՆԴԻՍ - ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 29, ժամը 13-ին, Մշակոյթի Տան Վասպուրական եւ Տարօն սրահներուն մէջ, 12 - 14 ռիւ Սէն - Պազիլ։

Նախաճեռնութեամբ՝ կեդր. վարչութեան, մասնակցութեամբ՝ Վիէնի եւ Տէսինի մասնաճիւղերուն։ Հասոյթը կը յատկացուի՝ Թրքիպիւնալ Փեմմանեանին, Վան եւ Պելիւրատ պոթծողութեանց յանձնախումբերուն։

Կը նախագահէ.- ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ
Կը խօսի.- ԺԻՐԱՅՐ ՄԻՐԻՃԵԱՆ

Գեղարուեստական բաժին.- Տիկին Աստղիկ Սարաֆեան (արտասանութիւն), Տիկին Մարի Եազըճեան (երգ)։

Տեղերը ապահովել.-

Ա.տուոյեան 70 - 02 - 33, Բարայեան 66 - 30 66, Կրասեան 93 - 32 - 18
Մասնակցութիւն՝ 120 Ֆ.։

ARMENIE 1984

DÉPARTS — **RETOURS**

05 MAI	18 MAI
31 MAI	10 JUIN
30 JUIN	13 JUILLET
14 JUILLET	27 JUILLET
04 AOUT	17 AOUT
18 AOUT	31 AOUT
01 SEPT.	14 SEPT.
15 SEPT.	28 SEPT.
06 OCT.	19 OCT.
26 DEC.	08 JAN.

Nos voyages comprennent des séjours simples, et des circuits.
POSSIBILITE DE VOYAGES INDIVIDUELS... CONSULTEZ NOUS!

RENSEIGNEMENTS & INSCRIPTIONS :

Levon BAGDASSARIAN
SABERATOURS
31, rue d'Argenteuil
75001 PARIS
Tél. (1) 261 - 51 - 13

Varoujan SARKISSIAN
SEVAN VOYAGES
48, Cours de la Liberté
69003 LYON
Tél. (7) 860 - 13 - 66

Jacques CHELELEKIAN
WASTEELS
87, La Canebière
13001 MARSEILLE
Tél. (91) 95 - 90 - 12

Licence d'Etat A 1037 — Membre SNAV et APS

HOMMAGE — ՄԵԾԱՐԱՆՔ

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆ

ՆԱՀԱՏԱԿ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ

DANIEL VAROUJAN

POÈTE MARTYR

1884 - 1984

ԾՆՆԴԵԱՆ ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿ

Présidé par
Kegham GANANIAN

Le poète et son œuvre seront présentés par :
Garo POLADIAN (en français)
Zoulal KAZANDJIAN (en arménien)

DECLAMATIONS en arménien et en français par :
Toros Sbidanian — Varoujan Der-Sarkissian

MUSIQUE : *Anahide Nazarian* (violoncelle),
Laurence Tcheordukian (flûte)

organisée par l'ACAL (association culturelle arménienne de Lyon).

Vendredi, 27 Avril à 20h 30

Salle de l'église arménienne
40, rue d'Arménie — LYON 3e

ENTREE LIBRE

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN
40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

LE YAN'S CLUB
présente

SEMAINE CULTURELLE
DU 24 AVRIL

Sirvart KAZANDJIAN
présentera son livre.

LES ORIGINES DE LA MUSIQUE ARMENIENNE
EDITIONS ASTRID

Avec la présence d'interprètes d'instruments traditionnels arméniens

Le Samedi 21 Avril, à partir de 21h.

Dîner à 22h 30 sur réservation

5, Avenue Reille 75014 Paris
Tél. : 589. 20. 48

-ԿՈՉ-

ՓԱՐԻԶԻ ԵՒ ՇՐՋԱՆԻ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅ ՆԱԽԿԻՆ ՌԱԶՄԻԿՆԵՐՈՒՆ

Ապրիլ 24-ի ոգեկոչումը տեղի կ'ունենայ լիակատար միաձնականութեամբ։

Կը խնդրուի բոլոր Ռազմիկներէն, որ իրենց գործօն մասնակցութիւնը բերեն յիշատակի բոլոր ցոյցերուն։

Անձանօթ Զինուորին վրայ ծաղկեփունջի զետեղման համար դէպի Ցաղթանակի Կամարի երթին կը յանձնարարուի որ անխտիր բոլորն ալ մասնակցին կարգապահութեան պայմանները յարգելով։

Համախմբուիլ Շան գ'Էլիզէ - ավրնիւ Ֆրիէտլանտ սահմանը։ Մեկնում ժամը՝ 17·30 :

Imprimé sur les Presses
du Journal «Haratch»
83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

ՇԱԲԱԹ-ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
21-24
SAMEDI - MARDI
21-24 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՀԱՅՐԱՆԻՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՀԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.686 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.686

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻՆ ՋԱՏԿՈՒԱՆ ՔԱՐՈԶԸ

(ԱՊՐԻԼ 22, ԷՋՄԻԱԾԻՆ)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ· ամէն:

«ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱՒ Ի ՄԵՌԵԼՈՑ»:

Սիրելի հաւատացեալ ժողովուրդ,

Աշխարհի վրայ վերստին գարուն է բացուել ու զարնան հետ ուրախութիւնը նոր կեանքի զարթօնքի: Այսպէս ահա գարուն է աշխարհում եւ գարուն մեր սրտերում: Եւ ինչպէս ամէն գարուն, նո՛ր գարուն է եւ նո՛ր զարթօնք, այնպէս էլ Քրիստոսի Յարութեան աւետիսը ամէն տարի նոր աւետիս է հանդիսանում:

Մենք՝ մարդիկս, միշտ ու տեւապէս փոփոխական ենք: Անվերջ հոսող ժամանակը ինչ - որ չափով մեզ կերպարանա - փոխում է: Երբեմն մոռանում է մեր ապրելու ուրախութիւնը, երբեմն նուազում է մեր կեանքի աւիւնը, երբեմն հանդում է մեր յոյսերի ճրագը, երբեմն ընկնում ենք հոգու ու մարմնի փորձութիւնների յորձանքի մէջ, ու այսպէս՝ կեանքի ալեկոծումների, տագնապների մէջ, որոնում ենք փրկութեան մի լաստ, մի նոր առաւօտ, մի պայծառ արահետ, նոր հառնումով, նոր լաւատեսութեամբ վերստին նուիրուելու մեր ապրած կեանքին, մեր ձեռք գործերին, մեր խակալներին: Կամենում ենք բոցավառել մեր յոյսերի ճրագը, գտնել մեր ինքնութիւնը եւ իմաստը մեր գոյութեան: Կամենում ենք վերանորոգուել, այլակերպուել, գառնալ աւելի անարատ, աւելի կատարեալ, աւելի բարի ու արդար:

Տխուր պիտի լինէր կեանքը առանց զարնան, առանց հոգեկան նոր լուսարացի, հետեւաբար առանց Քրիստոսի Յարութեան աւետիսի:

Սիրելի հաւատացեալներ, այս զարնան առաւօտեան, Սուրբ Էջմիածնի բարձունքից, այս խոհերով ձեզ բոլորիդ բերում եմ աշխարհասփիւռ այս մեծ աւետիսը:

Քրիստոս՝ Որդին Աստուծոյ, իջաւ աշխարհ, եղաւ մարդ, ապրեց, գործեց ու տառապեց: Նա մարդացաւ, որպէսզի երկրի վրայ ապրի փորձառութիւնը մարդկային, որպէսզի ըմպի զառնութեան բաժակը մարդկային ողբերգութեանց, ունենալով մի նպատակ· այն է՝ օգնութեան ձեռք երկարել մարդկութեան եւ բաց անել նրա առաջ փրկութեան մի ճանապարհ, ճանապարհը մեղքերից ազատ մի կեանքի, ճանապարհը արդար ու խաղաղ մի կեանքի:

Քրիստոս՝ մարդացեալն Աստուած, երկրի վրայ բաժանեց տառապալի ճակատագիրը մարդկանց, ենթարկուեց մարմնի ու հոգու չարչարանքների, խոնարհութեամբ իր վրայ վերցրեց ողջ մարդկութեան մեղքի ու չարիքի դարաւոր ծանրութիւնը, մահն իսկ ճաշակեց խաչափայտի վրայ ու գերեզմանի իջաւ ծանր քարի տակ:

Կատարուեց սակայն հրաշքը մեծագոյն: Երեք օր յետոյ նրա գերեզմանը դատարկ գտնուեց: Իւղաբեր կանանց, հրեշտակը աւետեց «Չի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս: Չէ ատ, այլ յարեաւ» (Ղուկ. ԻԴ. 6): Քրիստոս, իրրեւ Աստուած, քանդել էր կնիքը բնութեան օրինաչափութեան եւ մեռելներից յարութիւն էր առել ու բարձրացել դէպի անհունը երկնքի:

Քրիստոսի Յարութիւնը խորհրդանիշն է չարիքի ու մեղքի կապանքների քանդման, աստուածութիւնը բարոյ ուժերի յաղթութեան, ճանապարհը հոգու փրկութեան:

Այսպէս է, որ փրկութեան մի լաստ ոգոնող մեր ծարաւի հոգիները, ամէն տարի նոր յոյսերով, նոր սպասումներով, նոր լաւատեսութեամբ մանկացած սրտերով, ղիմաւորում են Քրիստոսի Յարութեան աւետիսը, Յարութեան չնորհելով թօթափելու համար իրենց տկարութիւն - ները, գտնելու իրենց խակութիւնը, իրենց կեանքի արդար ուղին: Յարութեան աւետիսը երկնքի պատասխանն է մեր բարոյական խղճի զարթօնքի ու հրաւէրը՝ քանդելու մեր կեանքի չարիքի ու մեղքի շղթան եւ գառնալու նոր մարդ, բարի գործերով արդարացեալ, մեր հոգիների փրկութեան յոյսը ծրարած մեր սրտերում:

Լսենք մեծ առաքեալի պատգամը՝ «Չի մեղքի թոշակը մահ է, այլ Աստուծոյ շնորհները յաւիտենական կեանք ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր» (Հռոմ. Զ. 28):

Դուք, հարազատ զաւակները առաքելական մեր Մայր Եկեղեցու, զաւակական սրբազան այս ժամին, երբ հաւաքուել էք յուսացեալ սրտերով Փրկչի Իյման բազմաղաբեան այս սուրբ տաճարի կամարների ներքեւ, բաց արէք ձեր սրտերը եւ հաղորդուեցէք Աստուածորդու հրաշալի Յարութեան խորհրդով, եւ հոգով ու մարմնով վերանորոգուած, ուխտ կատարեցէք, նուիրական խոստում տուէք՝ անսայթաք ընթանալու աւետարանական կենարար պատգամների ուղիով, հեռու պահելու ձեզ անմաքուր փորձութիւններից, լինելու աւելի ու աւելի կատարեալ, մաքուր ու պարզամիտ ձեր ընտանեկան կեանքում, ձեր աշխատանքի վայրում, ձեր ընկերային համայնական կեանքում, լինելու նաեւ կարգապահ, հնազանդ քաղաքացիները ձեր հայրենիքի:

Աղօթեցէք նաեւ, որ Սուրբ Յարութեան չնորհներով առաւել ամէն ու ամրապընդուին մարդկային աշխարհում՝ խաղաղ գոյակցութիւնը ազգութիւնների եւ արդար յարաբերութիւնները Պետութիւնների միջեւ, որպէսզի անցեալում բազում անգամներ արիւնով ներկուած մեր երկրագունդը այլեւս երբեք, երբեք չտեսնի սեւ ուրուականը պատերազմի, որպէսզի այլեւս ոչ մի Պետութիւն չհամարձակուի լինել աւերակների ճարտարապետ, որպէսզի վշատակների ու դիակների տակ չիեղդուեն երդն ու ծաղիկը աշխարհի:

Այո՛, աղօթք արարէք, որ Քրիստոսի Յարութեան չնորհներով, սիրոյ եւ խաղաղութեան ոգին լուսաւորի արտերն ու ձեռաց գործերը մեր օրերի պետութեանց ղեկավարների, որպէսզի ի սպառ խորտակուեն բոլոր զէնքերը պատերազմի, եւ խաղաղութեան սպիտակ աղաւնին ազատ ու անվտանգ սաւառնի աշխարհից աշխարհ:

Մարդասիրութեան ու խաղաղութեան ոգու ամրապնդումը աւելի քան անհրաժեշտ է մեր օրերում: Պատերազմները դժուար թէ վերանան, ինչքան ժամանակ աշխարհում սիրական են ազահութիւնը, չահագործումը եւ սիրապետելու մարմաջը, մինչ զինարանները լիքն են առոմա - ջը, մինչ զինարանները լիքն են առոմա - կան ռումբերով: Մարդկանց եւ ժողովուրդների միջեւ կայուն բարեկամութեան եւ չինարար գործակցութեան մթնոլորտի առեղծումը, այսօր նոյնքան հրամայական է, ինչքան դինաթափումը:

Այսպէս է, որ նաեւ գարեր ու գարեր ազերդութիւններ ապրած ու ահարկու ողբերգութիւններ տեսած մեր ժողովուրդը, 1915-ի եղեռնը տեսած մեր ժողովուրդը, այսօր փրկութեան ու վերածնունդի ա-

Ծ Ր Ա Ն Ե Ն Ի ...

Մի բա՛ռ՝ յիշելու համար գեղեցկութիւնն աշխարհի:
-- (Տեսնելու համար բազմերանգ տիեզերք՝
Գեղադիտակը դառնո՞ւմ էր երէկ·
Եւ կախարդանքն էր անհատ):

Բայց ասա՛՝ դիտե՞լ ես երբեք
Անտառի մէջ ծաղկած մի ծառ:
Ես տեսե՞լ եմ լուսապայծառ ստիւքներով ծիրանեների՝
Սիրաբողբո՛ջ -- բան Շամիրամ,
Դալարագեղ -- բան ուռենիք ի Բաբելոն:

-- Ողջո՛յն ինձ բոյր ոսկեգօծ՝
Խոհուն ու պայծառ դուստր Հայաստանի, --
Գեղեցկութեանդ նաշակն է զուտ իմաստութի՛ւն քերանի՝
Քան սաղմոս երգուած ի Բաբելոն:

Եւ ես գիտե՞մ մեղեդիները աշխարհի...

ՅԱՐՈՒԽ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՆ

ԸՆԿԵՐՎԱՐԱԿԱՆ - ՀԱՄԱՅՆԱՎԱՐ

ՅՈՏԱԿ ԴԱՐՁԱԻ՝ ՈՐ ԴԵՌ ՊՂՏՈՐ ՊԻՏԻ ՄՆԱՅ...

Անոնք որոնք կ'ակնկալէին թէ յոտակացումը այս չարթուան համար էր, յուսախաբ եղան, անշուշտ: Անոնք որոնք, աւելի լրատես, բանի մը չէին սպասեր, այսինքն՝ ոչ մէկ նորութեան ընկերվարական - համայնավար «վտանգաւոր յարաբերութեանց» մէջ, իրաւունք ունեցան անկասկա՛ծ: Սիւսփէնսը, որու կ'ակնարկէին մեծախօսները Հինդչարթի ամբողջ օրը, կեղծ սիւսփէնս մըն էր, եւ մեծ - ասիերդոդ ժամուն՝ Ժորժ Մառչէին՝ «որոշում չենք տուած տակաւին»ը չէր՝ որ կրնար խարկանք մը տալ: Արդարեւ, համայնավարները չէին կրնար չքուէարկել «վստահութիւնը», զոր ուզած էր Մոռւա, իր ընդհ. քաղաքականութեան համար, հակառակ բոլոր վերապահութեանց: Ծանօթ է, որ նախարարապետը յոտակացնելու համար մեծամասնութեան ներքին տարակարծութիւնը, վստահութեան քուէ դրած էր, քանի Հանրապետութեան Նախագահն ալ, մամուլի իր ասուլիսին ընթացքին չեչտած էր այդ յոտակացման անհրաժեշտութիւնը: Ուրեմն, չատերու համար, մանաւանդ ընտիփին հասած, պիտի չպրունակի իր վերջին ու ծաղկումը մայր հողի վրայ, սուրբդրական Աբրահամի ատորան, ի մխիթարութիւն համայն հայ ժողովրդեան որ ի Հայաստան եւ ի Սփիւռս աշխարհի: Աստուած մի արասցէ, բանաստեղծի խօսքերով ասած, որ «վերըսին կանդնենք մեր ժանիքաւոր ճակատագրի առաջ ճակատ առ ճակատ»:

Մեզ՝ հաւատացեալներիս համար, մարդասիրութեան ու խաղաղութեան ոգու մարմնացումն է Փրկիչը մեր Քրիստոս, իսկ նրա Յարութիւնը՝ վերազոյն աստուածութիւնը այդ ոգու յաղթութեան: «Չի ոչ է արքայութիւն Աստուծոյ կերակուր եւ ըմպելի, այլ արդարութիւն եւ խընդութիւն եւ խաղաղութիւն ի Հոգին սուրբ» (Հռոմ. ԺԴ. 17):

Թող աշխարհի ու ողջ մարդկութեան երկնակամարի վրայ յաւէտ չոգայ լոյսը Քրիստոսի, լոյսը արդարութեան Արեգակի եւ խաղաղութեան Իշխանի:

Փա՛ռք Յարութեան Փրկչին մեր Յիսուսի Քրիստոսի, այժմ եւ յաւիտեանս. ամէն:

ՎԱՉԳԻՆ Ա.
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

կերվարականներու, ատոր Հինդչարթին ժամավաճառութիւն եղաւ միայն: Ի՞նչ անցաւ - դարձաւ Ազգ· Ժողովի մէջ, որ մեծ նիստերու երեւոյթն առած էր: Մօռւա, 50 վայրկեան կարդաց ընդհ· քաղաքականութեան իր յայտարարութիւնը (զոր՝ Ծերակոյտին մէջ, կը կարդար Տըլոր): Եթէ ձեւին մէջ, աւելի հաշտարար ոճ մը կը դործածէր համայնավարներու նկատմամբ, ոչ մէկ փոփոխութիւն կար խորքին մէջ, այսինքն՝ քաղաքական ծրագրին: Հոս, Մօռւա վճռական է: Պիտի չարունակուի որոշուած քաղաքականութիւնը, նաեւ եւ մանաւանդ պղպատի մէջ: Յանուն համայնավարներուն, խումբին նախագահ՝ Լաժուանին է, որ կը խօսի: Պարզ է, կ'ըսէ, տարբեր տեսակէտներ կ'արտայայտուին մեծամասնութեան ծոցը, բայց անոնք չեն վերաբերիր 1981-ին առաջարկուած հեռանկարներուն: Ներկայիս համայնավարները կը խորհին թէ ճարտարարուեստական այլ քաղաքականութիւն մը կարելի է:

Ի վերջոյ, նախ քան քուէարկութեան անցնիլը, ըստ ձեւակերպութեան, համայնավարներու կողմէ Կի Հէոմիէ կը բացատրէ իրենց քուէարկութիւնը: Այլ խօսքով, ծայրէ ծայր քննադատելով հանդերձ կառավարութեան քաղաքականութիւնը, համայնավարները զօրավիղ են կառավարութեան եւ վստահութեան իրենց քուէն պիտի տան: Տրամաբանութիւնը կը պահանջէ, որ ասկէ ետք այլեւս ոչ մէկ քննադատութիւն ընեն համայնավարները, քանի որ կարելի է միշտ առարկել՝ «այնուամենայնիւ, ձեր հաւանութիւնը տուիք այդ քաղաքականութեան»: Բայց, «բայց մը» կը մնայ և եթէ նոյնիսկ յստակ է որ խղում կայ, անիկա դեռ պաշտօնական չէ, պղտոր պիտի մընայ տակաւին, վտանգի փոած բան մը կայ Դանիոյ թագաւորութեան մէջ:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՄՈ

ՈՒԱՇԻՆԿԹՐՆԷՆ Արտաքին նախարարութիւնը ուժգնօրէն բողոքած է Անգարայի կառավարութեան մօտ (որու չե՞մ հոգն է...) Կիպրոսի «Հիւսիսային Հանրապետութեան» հետ դեսպանական փոխանակումին համար: «Զարմանք, յուսախաբութիւն եւ խոր ցաւում» արտայայտած են Միացեալ - Նահանգները:

ԱՏԱՆԱՅԻ գինուորական դատարանը մահուան դատապարտած է ութ ծայրայեղ - ձախ Թուրքեր:

ՋԱՏԿՈՒԱՆ տօներու առթիւ «Ցառաջ» լոյս չի տեսներ եւ խմբագրատունը փակ է շաբաթավերջին: Մեր յաջորդ թիւը՝ Շորեքշաբթի, Ապրիլ 25 :

ՀԱՅԵՐՈՒ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ «ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆԵՐՈՒ ՄՆԱՅՈՒՆ ԴԱՏԱՐԱՆ»ԻՆ ԱՌՋԵԻ

ԱՊՐԻԼ 13-Ի ԵՒ 14-Ի ՆԻՍՏԵՐՈՒՆ ՄԱՆՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

—×—

Առաջին առթիւ, «Յառաջ»ի Ապրիլ 17-ի թիւով, արձագանգած էինք Ժողովուրդներու Մնայուն Դատարանին երկու նիստերուն: Ստորև յաւելեալ մանրամասնութիւններ.-

Ա. ՆԻՍՏ

Նախագահ Ռիկո բացուած կը յայտարարէր նիստը ու ոգեկոչելէ ետք դատակազմի երկու ողբացեալ անդամներ՝ Քասթլէր եւ Քորթազարի, խօսքը առնելու կը հրաւիրէր Փարիզ 1 Համալսարանի նախագահը, որ իր գոհունակութիւնը կը յայտնէր՝ 1982 Դեկտեմբեր 20-ի, Աֆղանիստանի Բ. Նստաշրջանէն ետք՝ ընդունելու Ժողովուրդներու Մնայուն Դատարանի այս նստաշրջանը, նուիրուած հայկ. ցեղասպանութեան: Ստորոնը ըսաւ՝ «խորհրդանիշ է արդարութեան, անկախութեան եւ մշակոյթի» ու աւելցուց՝ «ՄԱԿ-ի Մարդկային Իրաւանց Յանձնախումբի մէջ, Ֆրանսան իր կարծիքը տուած է հայկ. ցեղասպանութեան մասին, կարծիք մը որ Հանրապետութեան Նախագահը վերյիշեց»:

Այս ընթերցումէն յետոյ նախագահը ըսաւ թէ բողոքը ընդունուած է. եւ երկու կողմերը կրնան ներկայացնել իրենց տեսակէտները: Պաշտպանութիւնը, այսինքն՝ Թուրք կառավարութիւնը, հակառակ եղած դիմումին, մասնակցութեան ոչ մէկ պատասխան տուած է:

Առաջին տեղեկատուն փրոֆ. Ռիչարտ Յովհաննէսեան (Միացեալ - Նահանգներ), պատմագէտ, մէկ ժամ եւ տասը վայրկեան տեւող փայլուն տեղեկագրով մը ներկայացուց «Հայկական Հարցը» 1878էն 1923: Նախ նետեց հպանցիկ ակնարկ մը, Հայոց պատմութեան վրայ, հայ ժողովուրդին ծագումէն քրիստոնէութեան դարձը, Կիլիկեան Թագաւորութիւնը, 19-րդ դարու սկիզբի իրազարձութիւնները Հայաստանի հողին վրայ, պալքանեան երկիրներուն մէջ: Ապա Սան Սթեֆանոյի դաշինքին 16-րդ յօդուածը, Պեռլինի վեհաժողովին 61-րդ յօդուածը, բարենորոգումներու խոստումը, Հայերու դժդոհութիւնը եւ յուսախաբութիւնը: Ր. Յովհաննէսեան բացատրեց հայկական ինքնապաշտպանութեան, դիմադրութեան դրդապատճառները, կուսակցութիւններու ծնունդը եւ ծրագիրը: Նկարագրեց Համիտեան ջարդերը (1895 - 1896), անդրադարձաւ կովկասեան դէպքերու, Օսմանեան Սահմանադրութեան եւ Կիլիկեան ջարդերու չուրջ: Եւ մանաւանդ ծանրացաւ Երիտասարդ Թուրքերու երեւումին, բերած յոյսերուն եւ ապա քաղաքականութեան փոփոխումին վրայ: Խօսեցաւ Պալքանեան պատերազմի (1912) եւ Հայերու կացութեան մասին, ինչպէս նաեւ մեծ պետութիւններու միջամտութեանց վրայ: Յետոյ անցաւ 1914ի աշխարհամարտին, Հայերու ցոյց տուած հաւատարմութեան հանդէպ Թուրքիոյ, պատերազմի ընթացքին և 1915ի հայկական ջարդերը եւ տեղահանութիւնները: Մանրամասն կերպով բացատրեց պատճառները, դէպքերը, հետեւանքները, խօսեցաւ օտարներու բերած վկայութիւններուն մասին, պատասխանատուութիւններուն վրայ, 1918-ի դէպքերուն եւ Հայաստանի Հանրապետութեան առեղծման, միջազգային դաշինքներու, Սեւրի դաշնագիրը, Մուսթաֆա Քեմալ եւ Լոզանի դաշնագիրը: Իր եզրակացութեան մէջ ըսաւ, ի մէջ այլոց. - «Թուրքիոյ համար հայկական հարցի լուծումը ցեղասպանութիւնն էր»:

Իրապէս աքանչելի աշխատանք մը, յստակ, պատճառաբանուած, փաստաթուղթերով եւ պատմական ու քաղաքական կատարեալ վերլուծումներով հարուստ:

Յետոյ եղան կարգ մը հարցումներ:

Փր. Ռիկօ. - *19-րդ դարու վերջաւորութեան Հայերը ցրուած էին եւ մեծամասնութիւն չէին կազմեր իրենց բնակած նահանգներուն մէջ: Երբեմն - երբեմն դարձեալ հաւաքուած էին իրենց պատմական հայրենիքին մէջ: Ինչպէ՞ս կրնային ազդել Թուրքիոյ վրայ:*

Ր. Յովհաննէսեան. - *Հայ բնակչութիւնները միշտ ենթակայ եղած են ճնշումներու, ժողովուրդներու, ցեղերու խառնուրդ մը յառաջացնելը, յստակ քաղաքականութեան մը արդիւնք է:*

Ր. Ֆոլֆ. - *Թուրք ցեղասպաչտ քաղաքականութիւն մը դոյութիւն ունէ՞ր. կանխամտածում կա՞ր:*

Ր. Յովհաննէսեան. - *Դոյութիւն ունէր յստակ Թուրք քաղաքականութիւն մը դէպի բանիսմալիզմ եւ բանթուրքիզմ, այլ խօսքով Թրքութեան նոր ըմբռնում մը, յղացում մը: Իսկ կանխամտածութիւնը անհերքելի է. (հոս Ր. Յովհաննէսեան տուաւ գործածուած գիտական եղանակը). օտար դեսպաններու, հիւպատոսներու զրաւոր ապացոյցները, վկայութիւնները կան, մանաւանդ Հալէպի մէջ, ուր, ամէն օր գրի կ'առնուէին դէպքերը: Կանխամտածման գրաւոր վաստակը բազմաթիւ են:*

Ֆ. Փեթրաս. - *Թուրքերը կ'ամբաստանեն Հայերը, պատերազմի ընթացքին, թշնամիին կողմը անցած ըլլալու եւ Թուրք Պետութեան դէմ ըմբոստացած ըլլալու. ի՞նչ կը մտածէք այս մասին: Երկրորդ հարցում, կարելի է՞ խօսիլ Թուրք ժողովուրդի հաւաքական պատասխանատուութեան մասին:*

Ր. Յովհաննէսեան. - *Նախ կ'ուզեմ հոս յայտարարել թէ հարիւր հազարաւոր Հայեր Թրքական բանակին մէջ որպէս հաւատարիմ քաղաքացիներ կռուեցան: Իսկ Թուրք ժողովուրդի հաւաքական պատասխանատուութիւնը բացայայտ է, որովհետեւ կազմակերպիչները կը ճամբորդէին չըլլանէ - չըլլան պատրաստելու համար Հայերու բնաջնջումը:*

Հ. Էտելշթամ. - *Թուրք կառավարութեան կողմէ, Մուսթաֆա Քէմալի ժամանակ եւ յետոյ, եղա՞ն զղջումներ:*

Ր. Յովհաննէսեան. - *Թուրքերը միշտ կ'ուրանան: Մուսթաֆա Քէմալ ուզեց մեղմացնել դէպքերը, պարզապէս: Թուրքերը չեն համարձակիր դիմադրաւել իրենց պատմութիւնը, մինչ որ ողբալի է:*

Ֆ. Գազալիս. - *Դատարանի այս նստաշրջանը բացառիկ է, քանի կը խօսինք ու կը քննենք անցած դէպքերը, մինչ մենք կը զրաղինք այժմեական դէպքերով: Ձեզի համար, ի՞նչ է արդարութիւն ընել այսօր հայ ժողովուրդին:*

Ր. Յովհաննէսեան. - *Կը կարծեմ թէ այս հարցը խիստ կարեւոր է, նոյնիսկ 70 տարի յետոյ, որովհետեւ միշտ ցեղասպանութեան մը սպառնալիքին տակ կը մնանք: Արդարութիւն ընել հայ ժողովուրդին, կը նշանակէ՝ ճանչնալ ցեղասպանութեան ոճիրը եւ վերատեսնել հայկական հողամասերու հարցը:*

Երկրորդ տեղեկատուն Թիրայր Լիպարիտեան (Միացեալ - Նահանգներ) չուրջ քառասուն վայրկեան խօսեցաւ Երիտասարդ Թուրքերու գաղափարաբանութեան եւ ցեղասպանութեան դիտաւորութեան վրայ: Նախ ցոյց տուաւ Երիտասարդ Թուրքերու կատարած ընկերային եւ քաղաքական յեղաշրջումը՝ բնակչութեան միատարրութիւն, Թուրք տարրին գերին վերաբնորոշում, Թուրք սահմանադրութիւն, բանթուրանեան տեսիլք, ապահովել պատմական չարունակութիւնը հետեւելով սուլթաններու պահպանողական քաղաքականութեան, իրագործել բան - Թուրք ազգութիւն մը: Հետեւաբար տեղ չկար բարենորոգումներու համար այսինքն տեղ չկար Հայերուն համար:

ԲԵՐԴԱԿ

Քանի մը խօսք Բերդակի մասին որ Խարբերդէն 35 քիլոմեթր հեռու է, Արածանի գետի ափին: Քարոտ ճամբայ մը կը բարձրանայ Մեզիրէի դաշտէն դէպի վեր՝ ուր դաշտագետին մը կը տարածուի, անմշակ, եւ փուչուռտ, ինքնաշարժը դիկ զակ ճամբէ մը կը յառաջանայ, դիմացնիս աւելի բարձր լեռներ կը սկսին երեւիլ, Տերսիմի լեռներն են, ժայռոտ եւ դարանամուտ: Իւաւական ճամբայ կըտրելէ վերջ վերջապէս ճամբան կը սկսի վար իջնել, դիմացնիս հսկայ լեռ մը կը ծածկէ տեսքը Բերդակին, Խարբերդի «Պուզլուխ»ի լեռն էր, որուն վրայ Ս. Սարգիսի փոքրիկ տաճար մըն ալ դեռ կիսականգուն կը մնար, եւ մինչեւ օրերս տակաւին ուխտատեղի է Խարբերդի հայ թէ ասորի բնակիչներուն: Այս լերան կոզքէն ճամբան կը սկսի վար իջնել. ահա Արածանին մեր առջեւն է. հանդարտ ու մաքուր ջուրով մը կը սողոսկի լեռներու ծոցէն:

Արածանիի հովիտին մէջ ենք դեռ ափին. ժամանակին բերդին տարօրոտը զբաղուղ փայտէ կամուրջէ մըն էր որ անցորդը Բերդակ կը մտնէր, այսօր այդ փայտէ կամուրջը դոյութիւն չունի, քիչ մը աւելի վեր չինուած է «պէթոն արմէ» կամուրջ մը, թրքական ճաշակով: Այդ կամուրջը անցնելէնս առաջ հոս կ'ուզեմ յիշատակել պարագայ մը, զոր պատմեց ականատես մը:

Սիրելի հայրենակիցս, քեզի կը պատմեմ Բերդակի գլխուն եկած բուռ մը հայ ժողովուրդին այս տխուր պատմութիւնը, որուն ականատես եղայ: 1915-ի Յարդերէնն վերջ Բերդակի մէջ հաւաքուած էին չուրջ 39 հայ ընտանիքներ, անոնք 1915 թուականէն ազատած Յարդերէն, խմբուած էին լերան տարօրոտը, իրենց կէս աւերակ թաղին մէջ, եւ կ'ապրէին իրենց արհեստներով, երկաթագործութեամբ, կլայազոր - ծութեամբ եւ մաս մըն ալ՝ մշակութեամբ իրենց այդիներուն:

1939-ի պատերազմին ես Խարբերդ էի, եւ ստէպ կ'երթայի Բերդակ՝ կատաւգործութեան արուեստով, - երբեմն գործերնիս այնպէս կը բերէր որ կը ստիպուէինք քանի մը օրեր հոն, մեր հայ բարեկամներուն տուները անցընել: Յեղձ հայ ժողովուրդը ահ ու սարսափի մէջ էր, կ'ապրէր ու կը մնար հոն. ուրիշ միջոց չունէր տեղէն չարժելու. չատ անդամներ ինծի կ'առաջարկէին գիտենք հասցնել Խարբերդ եւ անկից ալ օտար երկիրներ, առանց Թուրքերուն կասկած տալու. իրենք վաճառականներ՝ անոնցմէ 6 ընտանիք Խարբերդ բերի, եւ անկից ալ անոնք իրենց միջոցներով Հալէպ ապաստանեցան. ալ չեմ գիտեր ո՞ւր գացին եւ ո՞ւր վերջացան, բայց ուրախ եմ որ գանոնք ազատեցի սարսափի դժոխքէն. կ'ուզէի ամէնքն ալ ազատել, սակայն վրայ հասաւ 1939-ին երկրորդ համաշխարհային Պատերազմը. ինչ սարսափելի օրեր կ'ապրէինք, ան կը յիշեցնէր 1915-ի սարսափը:

1939-ի Օգոստոս ամիսին, կը յիշեմ, դարձեալ Բերդակ էի. կը լսէինք թէ Գերմանիա եւս պատերազմի մտած է Գերմանիոյ դէմ, փառք կու տայի որ այս անգամ Թուրքիա հեռու կը մնար, թէեւ օրէ օր կը լսէինք որ Գերմանիոյ կողքին Թուրքիան եւս պիտի մտնէ պատերազմի. որքան ալ օտար էի, սակայն ես ալ կը վախնայի գինուորութեան կանչուելէ. չկանչուեցայ եւ Թուրքիան ալ պատերազմի չմտաւ. ուստի կը շարունակէի իմ գործս՝ երթալ գալով Բերդակ:

Այսօրուան պէս կը յիշեմ. վրաս սարսափ կու գայ երբ կը մտածեմ եւ աչքիս առջեւ կը պատկերացնեմ այն տեսարանը, որուն ականատես եղայ այդ օրերուն:

Երեկոյեան դէմ էր, արեւը մարը կը

պէտք էր, ամէն գնով, պարպել ոչ Թուրք տարրերը իրենց բնակած շրջաններէն ստեղծելու համար Թրքական Անատոլու մը: Ժ. Լիպարիտեան մանրամասն կերպով եւ փաստաթուղթերով ցոյց տուաւ Երիտասարդ Թուրքերու ցեղասպանութեան դիտաւորութիւնը: Կարգաց, պատերազմէն յետոյ, Երիտասարդ Թուրքերու դէմ եղած զատավարութիւններու նստաշրջաններէն արտագրութիւններ:

Կ. Ց.

(Շար. 1)

մանէը լեռներու հետեւ, եւ տխուր տուներ կը տարածուէին Բերդակի վրայ. գաղթի չուկային մէջ էի, երբ մինարէի գլխէն հօճան վոխանակ Ատուծոյ մեծութիւնը կարդալու, սատանայական ծրագիր մը նախաբանը կը հնչեցնէր քաղաքին վրայ, - Ատուած մեծ է... այս երեկոյ ամէն Հայերը պէտք է հաւաքուին բերդին տարօրոտը եղող խանին մէջ, դիմադրելու համար. ան որ մտնէ չընէ մեռնիր կոչին եւ մինչեւ առաւօտ մնայ իր տան մէջ կամ փախչի՝ մահապատիժ սահմանուած է -: Այս սատանայական կոչը, որ խուռը եւ ահարկու, ցրուեցաւ տարածելու Բերդակի մէջ Արածանիի վրայ. Հայերը, ըսի, գարձեալ զլուխնին գրկելու մը կայ: Ամէն տուն տարօրոտի մտնելու. այդ դիշեր քուն մտնող չեղաւ. լաց ու կոծ, չուարած վիճակ մը կը տիրէր. ամանք կ'ըսէին՝ երթանք, հապատ կի՛նք հրամանին, ուրիշներ՝ թէ ոչ, ինքնիրենք, մեզ սպաննելու պիտի տանին: Նախագուշակէին. դիտէին 1915-ի տխուր օրերն ու արդիւնքը, ուստի այս անգամ կացութեան մէջ, ամանք առին իրենց անհրաժեշտները, ինչ որ կրնային, եւ բարձան Տերսիմի լեռները. ուրիշներ, մնացողները, խումբ խումբ ձայն տալով իրարու՝ առաւօտուն գային դային բերդին տարօրոտը եղող խանը, ուր քանի մը արաբիներու Թուրքեր գինուած կը հսկային դրան առջեւ: Խեղճ Հայեր, անոնք որ սպասողնոց կ'երթային, եւ որ դէն հազիւ հասած խանի դրան առջեւ դաւազանի հարուածներով կ'ընդունուէին, եւ ձեռքերնին ինչ որ ունէին՝ կը յանձնէին:

Ես ալ այդ գիշեր անքուն անցուցի. առաւօտուն, հազիւ արշալոյսը սկսեր էր նշոդել, դուրս ելայ. փողոցին մէջ կատարեալ ամայութիւն մը կը տիրէր. մէր սովորական օրերուն եռուզեռը, քանի մը ոստիկաններ միայն կը շրջէին փողոցներուն մէջ, չէին գիտեր թէ ո՞վ կամ ինչ Թուրք վաճառական կը կարծէին, պատ թէ ոչ գիս ալ անոնց բախտին կարծեցին նացնէին. մօտեցայ ծանօթ անցորդ Թուրքի մը, եւ հարցուցի. «բարի լոյս եղբայր, ի՞նչ կայ այսօր, որ քաղաքանչարժացեր է. - չէ՞ս գիտեր, Անդարա» «Հայերը պիտի ջարդենք», ձաղրս» «Հայերը պիտի ջարդենք», է Անդարայի հրամանը, կ'ըսէին իրարու Պահակ ոստիկանները թոյլ չտուին ներս մտնենք, բայց դուրսէն կ'երեւէր բաւական թիւով Հայեր վախերնին եկած էին, եւ խճողուած էին խանի մէկ անկիւնին մէջ, լուռ ու մունջ, մանուկները դէմքերուն վրայ. ամանք կուլային, ամանք զրկած էին իրենց պիկնները եւ կը քաջալերէին ըսելով՝ լաք զաւակներս, բան չկայ, նորէն կը վերադառնանք:

Յանկարծ գիւղի մէկ ծայրէն պոմբ մը փրթաւ, Թուրք բնակիչ մը կ'ըսէր թէ «Ալի էֆէնտի կելիեօր». Ալի էֆէնտի 40 տարեկան մարդ մըն էր գէմքով, դաշնային աչքերով, կապոյտ եալ անառուէն եկած վաղը մը. աչքերս մէջ՝ արիւնի բիծեր. սուր պկեերով, ճիւ մը վրայ նստած, մէջքին ատրճանակ մը եւ կողքէն կախ երկար սուր մը. եկողը ինքը միայնակը չէր անշուշտ, կը հետեւէին ուրիշ պաշտօնական Թուրքեր, ամէնքն ալ գինուած, իսկ իրենց առջեւէն Թուրք լակոտներ, գաւազանները շարժելով դէպի խան կը վազէին: Ասոր համար էր, ըսի մտքէս, այս ինչ գիտ

TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES

Message du cinéaste Yilmaz GUNEY

Monsieur le Président

J'apprends avec intérêt que votre honorable Tribunal va tenir une session sur le génocide des Arméniens.

Cette question ne saurait laisser indifférents les hommes épris de justice et encore moins ceux, comme moi, originaires de la Turquie. Voilà pourquoi je me permets de soumettre à votre réflexion quelques remarques :

1) La réalité de ce génocide ne fait, à mon avis, aucun doute. Les dirigeants turcs de l'époque, animés par un nationalisme virulent, rêvaient de bâtir un Empire pantouranien allant de la Turquie jusqu'aux steppes de l'Asie Centrale. Or les territoires turcs de Turquie et ceux habités par les turcophones du Caucase et d'Asie Centrale, étaient séparés par des régions à peuplement kurde et arménien.

Pour éliminer cet «obstacle», le gouvernement du Comité Union et Progrès avait décidé de liquider physiquement les deux peuples.

A partir de 1915 une politique planifiée et systématique, faite de massacres collectifs et de déportation massive a abouti à la disparition des Arméniens de la Turquie. Au cours de la 1ère Guerre Mondiale, dans le cadre de cette même politique, plus de 700.000 Kurdes ont été déportés en Anatolie Centrale.

2) Si ce génocide avait été reconnu en son temps par la communauté Internationale, si dès les années 1920 la Société des Nations avait jugé et sanctionné sévérement ce crime contre l'humanité, il est probable que les dirigeants kémalistes n'auraient pas tenté de faire subir aux Kurdes le sort des Arméniens, de massacrer et déporter de 1925 à 1940, plus du tiers de la population kurde placée sous son administration.

3) Un régime démocratique aurait sans doute reconnu la vérité historique, condamné les auteurs de ce crime qui, au demeurant, ont failli, dans leur aventure insensée, conduire le peuple turc lui-même à la catastrophe. Il se serait pour le moins incliné devant la mémoire du peuple arménien martyr. Son souci de justice et d'honneur l'aurait sans doute conduit à réunir à Ankara un tribunal comme le vôtre, pour établir et proclamer toute la vérité.

Malheureusement le régime turc qui opprime son propre peuple, qui règne par la terreur, est loin de s'apprêter à adopter une telle attitude honorable. Comment pourrait-il d'ailleurs en être autrement quand on sait que ce régime continue de nier, contre toute évidence, l'existance sur son sol de millions de Kurdes, qui forment pourtant au moins le quart de la population de la Turquie. Et quand les Kurdes revendiquent des droits spécifiques, les autorités d'Ankara les menacent tout simplement du sort des Arméniens. En vérité la dictature fait peu de cas des mensonges distillés par sa propagande destinée à l'étranger, à ses alliés et bailleurs de fonds.

4) Je constate que la dictature militaire turque, loin de craindre les sanctions des grandes puissances, continue d'être aidée par celles-ci, notamment par les Etats - Unis et l'Allemagne Fédérale qui, par ailleurs, ne tarissent pas de proclamations solennelles sur la liberté et les Droits de l'Homme.

5) La reconnaissance de la vérité historique ne devrait pas attiser les haines raciales, opposer les uns aux autres les peuples déjà si éprouvés de la région. Les Turcs d'aujourd'hui ne sauraient être tenus pour responsables des crimes perpétrés il y a plus de soixante ans par leurs ancêtres, par le régime despotique, criminel d'un Empire finissant. Le racisme anti-turc me semble tout aussi condamnable que l'hystérie anti-arménienne et anti-kurde des dirigeants d'Ankara.

Ces observations faites, permettez - moi encore, Monsieur le Président, de formuler le vœu que le verdict de votre Tribunal sera pris en compte par les instances internationales et ce qui est arrivé dans le silence et l'indifférence au peuple arménien ne puisse plus jamais se reproduire ailleurs.

Yilmaz GUNEY

Message de Pierre VIDAL-NAQUET

Chers amis,

Nous le savons depuis longtemps : la vérité a besoin de traces. Les faits peuvent être enfouis dans les archives, les preuves s'accumuler dans les cabinets des historiens, rien n'y fera si les peuples ne la prennent pas à leur compte. Ne nous berçons pas d'illusions : la vérité n'est pas toujours en marche, la vérité n'est pas toujours victorieuse. Que de témoignages meurent avec la disparition des témoins, avec l'oubli, avec la lente usure du temps. L'histoire est un cimetière de culture morte, un livre fermé plein de massacres oubliés.

Que le peuple arménien se souvienne, c'est déjà une victoire sur la mort.

Exiger que l'autre reconnaisse la vérité, ce n'est pas humilier aujourd'hui au nom d'hier. C'est inviter l'autre à échapper à la pire des humiliations, celle qui laisse un goût de cendre, l'humiliation des discours programmés, inlassablement répétés. Quelle pitié d'entendre ce discours identique à travers les tranformations. On a menti au nom de la guerre et du patriotisme, on a menti au nom de la lutte contre l'impérialisme. On a menti en mettant sur le même plan la victime et le bourreau. Tous victimes ! L'argument est si commode . . .

Ces quelques lignes, je ne les écris pas seulement pour les Arméniens. Je les écris aussi pour les miens, au nom des miens.

On s'est ému, à juste titre, lorsque la petite bande abjecte a opposé son misérable mensonge à la vérité du grand massacre des Juifs. Imaginons un faurissonnisme d'Etat, imaginons Faurisson général et Faurisson ministre, imaginons Faurisson président d'une association d'étudiants révolutionnaires marchant la main dans la main avec Faurisson président de la République et Faurisson ambassadeur. Ah ! Le chauvinisme, le narcissisme ont bravé bien des ruses pour envahir les consciences. Ne faut-il pas «équilibrer» la vérité, tenir compte des circonstances. Et d'ailleurs, est-ce bien le moment? Mais connaissez-vous, chers amis, une façon scientifique de définir le moment?

Dire qu'en 1915 il y a eu génocide, ce n'est pas plaquer un mot nouveau sur une époque qui l'ignorait, ce n'est pas se complaire dans la délectation morose et le narcissisme, ce n'est pas se complaire dans on ne sait quelle rivalité avec d'autres victimes. Croit-on que le génocide est une déclaration. Non, demander que la vérité soit reconnue, c'est rendre possible le dialogue et, qui sait, demain peut-être, l'amitié.

Pierre VIDAL-NAQUET

ին օրուան հանդիպեցանք, պիտի ազա - տե՞նք այս սարսափելի կացութենէն, ա- սիկա ջարդի մը նշանն է : Մարմնիս ամ- սիկա ջարդի մէջ էր. ես ալ չատերուն պէս բողջ դողի մէջ էր. ես ալ չատերուն պէս իբրեւ պատահածը դիտող կեցած էի բազմութեան մէջ : Երբ հասաւ Ալի էֆէն- տի՝ ընդհանուր լռութիւն մը տիրեց. ան կառցած ցուլի մը պէս ձիէն վար ցատ- քեց, եւ յաղթական քայլերով դէպի խա- նին դուռը յառաջացաւ, եաեւէն բազմու- թիւն մը պահակները զէնքերնին քաշե - ցին եւ ամբոխին արգելք եղան :

Ալի էֆէնտի խան մտաւ. մութ էր ներս դին, պնդեց անկիւնները, աչքով համրեց ներկաները՝ խեղճուկ կիներ, աղջիկներ եւ մանուկներ, քանի մը հատ ալ այր մարդիկ. գազանը սուր եւ գոռա- ցող ձայնով մը ըսաւ, «ո՞ւր են ձեր մար- դիկը - «չենք գիտեր էֆէնտի» - ի՞նչպէս չէք գիտեր, ո՞ւր փախեր են, չուտ ըսէք ինծի : Ալի էֆէնտի սպառնալիքներու կը- բաղ մը թափեց խեղճ կիներու գլխուն, որոնք կծկուած կուլային. ան սպառնա- կան ըսաւ, - «ես գիտեմ ձեր այրերը ուր են, վաղը անոնք հոս կ'ըլլան», եւ սուրը անոնց գլխուն վրայ, չոլացնելով դուրս ելաւ խանէն :

Շուտով Ալի էֆէնտիի չուրջը հաւաք - ւեցան դահիճները, սպասելով անոր հր- րամանին. Ալի էֆէնտի յաղթական չեչ - տով մը ըսաւ, տեսայ «կեռավուրները», չատ քիչ են, որոնք մեր հրամանին մոխիկ ընելով խան հաւաքուած են. կիներ են եւ աղջիկներ, պէտք է որ անոնց այրերն ալ դտնենք եւ խան բերենք, անկէ ետք մեր ծրագիրը կը դործադրենք : Ալի էֆէնտի, չարունակեց. - «այդ «կեռավուրները» լեռ-ները փախած են, պէտք է որ դտնենք զա- նոնք, ուստի ձեզի իշխանութիւն, բարձ- րացէք լեռները, մաէք ձորերը, եւ որ քարին տակ որ դտնէք անոնցմէ մէկը, չղճայական բերէք հոս : Ամբոխը, չու- տով անոր հրամանին հետեւեցաւ եւ Թուրքերը սուրերնին քաշած ցրուեցան : Ալի էֆէնտի իր հրամանները տուաւ բան- տապահներուն եւ ձիուն գլուխը դարձը- նելով՝ գիւղ վերադարձաւ :

Ես ալ սարսափահար ամբոխին հետե - ւեցայ գէպի գիւղը : Ամբոխը ցրուեցաւ, խակ գինուորականներ եւ անոնց հետեւող զազանացած Թուրքերը խումբ առ խումբ բարձրացան Բերդակի կռնակի լեռնե- րուն վրայ, ամէն քարի տակ հայ մը դտնելու յոյսով : Յաջորդ օրը արիւնս գլուխս զարկած էր, կ'ուզէի ազատիլ այս ահաւոր դժոխքէն, վերադառնալ Խար- բերդ, սակայն անկարելի եղաւ : Ամբոխի միակ կամուրջը բռնած էին, գին - տորներ կը հսկէին գէպի Խարբերդ եւ մօ- տակայ գիւղերը էր, ով որ նման փորձ մը ընէր, հայ կը կարծուէր եւ չուտով խան կը վերջնար. ուստի խոհեմու - թիւն համարեցայ մնալ Բերդակ, մինչեւ որ այդ փոթորիկը անցնի : Քաղաքը ան- չարժացած էր, դործ չկար, եկող - գացող չկար, ի՞նչ ընելու էի. օրուան մեծ մասը ան մէջ կ'անցընէի, երեկոները ահով ու դողով դուրս կ'ելլէի քննելու քաղա - քին կացութիւնը, տեսնելու քանի մը բա- րեկամ Թուրքեր եւ անոնցմէ իմանալու խանի մէջ հաւաքուած Հայերուն վիճա - կը, - «Արդասաչ, էյլի կիւն տէիր» կ'ը- ձին, Հայերուն գլխուն դալիք մը կայ, «խեղճ Հայեր» կը կրկնէր Թուրք բարե - կամս :

Երկու օր վերջը դարձեալ եռուզեռ մը սկսած էր քաղաքին մէջ, փողոցները խը- ճողուած էին, «Հայեր կը հանին» կ'ը - ձին իրարու. ես ալ դէպի քաղաքին կեդ- րոնը քալեցի՝ տեսնելու թէ ի՛նչ կը պա- տահի. խուժան մը սուրերով եւ Թուրե- րով զինուած «կեռավուրլար» գոռալով սուրերնին չարժելով՝ դէպի խան կը վա- զէր. խուժանին եաեւէն զինեալներ քարշ ալով կը քշէին խումբ մը մարդիկ, Հա- յեր՝ զոր կրցած էին բռնել. ի՛նչ ցա - ւալի տեսարան, հարիւրաւոր այր մար- դեր, ձեռակապով կուզային կը քշէին, կը հարուածէին, կը հայհոյէին, կը ըս- պառնային, զանոնք եւս տարին եւ խա - նին մէջ լեցուցին՝ իրենց կիներուն քով : Կրնաք երեւակայել կիներուն եւ մանուկ- ներուն կոծը եւ ողբը. արդէն երկու օր անօթի ծարաւ կիներ եւ մանուկներ զեղ- ծած տերեւի պէս վար իյնալու վրայ էին : Այդ երեկոյ ալ տուն վերադարձայ ար - ցունոտ աչքերով, խեղճ Հայերու վիճակը որոշ էր, անոնք գէպի մահ կ'երթային :

Յաջորդ օրը Ալի էֆէնտի ժողովի կան- չեց քաղաքին մեծամեծ արիւնարբու Թուրքեր, եւ անոնց խորհուրդը հարցուց թէ ի՞նչ ընելու են այս բուռ մը Հայե - րը մեր գիւղէն արմատէն ջնջելու հա - մար : Շատեր խորհուրդ տուին քշել զա- նոնք քաղաքէն դուրս եւ հոն սպաննել, ուրիշներ՝ պատ Թողուլ՝ որ երթան, ու- րիշներ, աւելի զազաններ, խորհուրդ տուին, որ եթէ հեռանան այս Հայերը մեր գիւղէն, ազմուկ կ'ելլէ, լուրը եւրո- պացի կեռավուրներուն կը հասնի եւ անոնք կրնան մեր կառավարութեան նեղութիւն տալ, ուստի լաւագոյն լուծումն է, ըսաւ անոնցմէ չարագոյնը որ այս Հայերուն հարցը հոս, Բերդակի մէջ վերջացնենք : - Ի՞նչպէս, ի՞նչ կերպով. - չատ պարզ է վրայ տուաւ զազան Թուրք մը. մենք մեր առջեւ ունինք Արաճանին, դետ մը՝ որ չատ մը Հայերու դիակները տարեր եւ անյայտացուցեր է, ես խորհուրդ կու - տամ, այս 400-ի մօտ Հայերը տանինք Ա- րաճանի եւ անոր կամուրջին վրայ անոնց դլուխները կտրելով դետ նետենք հարցը կը վերջնայ : «Ալի էֆէնտի վայրկեան մը լուռ մնաց, լռեցին նաեւ իր օդնական- ները : Ալի էֆէնտի սուրը քաշելով՝ հր- րամայական չեչտով մը ըսաւ, - «Մահ- մուտ խանի խորհուրդը չատ խմաստուն է, հարցը մեր մէջ կարգադրենք, ազմուկ չելլեր եւ մենք հանդիստ սրտով կրնանք մեր գործը առաջ տանիլ», - այս ըսին չատեր իրենց հաւանութիւնը տալով : Ալի էֆէնտի ոտքի ելաւ եւ ըսաւ, - «ուրեմն վաղը կը գործադրենք մեր որոչումը» : Խորհրդականները ցրուեցան :

Կէս օր էր, խօճան դարձեալ իր աղօթ- քը հնչեցուց մինարէի գագաթէն, չնորհա- կալ ըլլալով Աստուծոյ, որ Աստուած մէկ է եւ իր մարգարէն ալ Մուհամէտ... որ իրենց իշխանութիւն տուած է ջարդելու անհաւատները - «կեռավուրները» :

Բերդի խանին մէջ, ինչպէ՞ս անցուցին այդ դիշեր 400-ի մօտ այրեր եւ կիներ. չկրցայ խմանալ. յաջորդ առաւօտ լսեցի որ Ալի էֆէնտին կ'ըսէ եղեր՝ թէ չատ Հայեր փախեր անցեր են Թրքահայ սահ- մանը եւ Տէրսիմի Քիւրտերուն միջոցով հասեր են Հայաստան :

1939 Օգոստոս 25-ի առաւօտն էր, սեւ եւ ախուր օր մը ինծի համար, որ ներկայ կ'ըլլայի Հայերու երկրորդ ջարդին Բեր- դակի կամուրջին վրայ :

Քաղաքը դարձեալ եռուզեռի մէջ էր, սուրերով եւ բրերով զինուած Թուրքեր դէպի գետ կ'երթային, դէպի Արաճանիի կամուրջը. բազմաթիւ զինուորներ բռնած էին ճամբաները եւ կամուրջին երկու կողմերը. դժուարաւ կրցայ հասնիլ հոն. եւ բլրան կողքին բարձրանալով նստայ քարի մը վրայ, տեսնելու թէ ինչեր պի- տի պատահէին :

Քիչ վերջ խուժան մը երեւեցաւ դիւղի ճամբուն վրայ՝ զինուած սուրերով, չըր- ջապատած՝ անմեղ զոհեր, Հայեր, մար- դիկ՝ չղթայակապ, խակ մանուկները՝ մայրերուն ձեռքերը բռնած :

Տղաքներ՝ որոնք դէնք չունէին, քարե- րու կարկուտ կը տեղայնէին խեղճ Հայե- րու գլխուն. ամէն կողմ ողբ ու կոծ. հե- տաքրքրութեան համար գիւղէն Թուրք կիներ եւս եկած էին, ներկայ ըլլալու տեսարանին :

Երբ Ալի էֆէնտի իր ձիուն վրայ հեծած երեւեցաւ Արաճանիի կամուրջին առջեւ, խուժանին մէջ չատեր սուրերը քաշեցին եւ սպասեցին Ալի էֆէնտիի հրամանին : Ալի էֆէնտի ջարդի հրամանը տալէ ա- ռաջ, ճառ մը խօսեցաւ ամբոխին, ըսե- լով ,Թէ «այս կեռավուրները Աստուծոյ օ- րէնքին հակառակ կը գործեն, եւ մեզի հետ յարաբերութիւն չեն ուզեր ունենալ, մեր երկիրը գրաւեր են եւ մեզ կը շահա- գործեն, ուստի մեր հրամանն է՝ այս աղտոտ ցեղը մաքրել մեր էջէն. ահա Ա- տուծոյ հրամանով՝ ձեզի հրաման կու տամ ջարդել ամէնքը. մէկ հատ խակ ողջ չպահել. այս կեռավուրներուն մէջ աղուոր աղջիկներ կան, անոնք որ կը փափաքին՝ կրնան իրենց առնել. ուրեմն զինուորա - կաններ եւ մեր Թուրք ազգի քաջ զաւակ - ներ, քաշեցէ՛ք ձեր սուրերը եւ կատարե- ցէք իմ հրամանս» :

Երկնքէն փոթորիկ մը կարծես փըր - թաւ, ամէնքը Թափեցան Արաճանիի կա- մուրջին վրայ, ուր հաւաքուած էին Հա- յերը : Սկսան ջարդել եւ գետ նետել անոնց մարմինները. այս խառնակութեան մէջ չատ մը Թուրքեր կրցան հայ աղջիկ- ներ փախցնել, բայց մեծ բազմութիւն մը զլխատեցին եւ Արաճանիի ջուրերուն յանձնեցին անոնց մարմինները. այս ջար- դը տեւեց ամբողջ օր մը, երեկոյեան դէմ արդէն ողջ Հայ մնացած չէր. մարդ Թէ կին, աղջիկ Թէ մանուկ, ամէնուն արիւ- նով ներկուած էր կամուրջի պատերը. խակ Արաճանին, լուռ եւ մունջ, կը քշէր կը տանէր հարիւրաւոր դիակները խեղճ Բերդակի բուռ մը Հայերուն՝ որոնք ա- զատած էին առաջին սպանդէն :

Ջարդուելէ առաջ խեղճ Հայերը նախ կողոպտուեցան, մերկացուեցան, անար - դուեցան եւ, մա՛ւկ ըրէ, ո՛վ ընթերցող, ասիկա տեղի ունեցաւ առաջին ահաւոր ջարդէն 25 տարի վերջ, երբ կը կարծէինք Թէ Թուրքը յաղեցած է Հայոց արիւնով :

Այս պատմածներս, ով ընթերցող, չը- կարծես Թէ երեւակայական վէպ է, ո՛չ, այլ՝ իրականութիւն՝ պատմուած ականա- տես անձէ, որ արցունքոտ աչքերով վեր- ջացուց իր վկայութիւնը, ըսելով, «Հայ- րենակից Հայ ժողովուրդի այս երկրորդ ջարդին ալ ականատես եղայ. դնա եւ պատմէ Հայ ժողովուրդին՝ 25 տարի վերջ անլուր ջարդուեցան Բերդակի կամուրջին վրայ 400-է աւելի Հայ մայրեր, կիներ, մանուկներ եւ դեդանի աղջիկներ : Առանց Թուրք ազգ կ'ըսեն ,որոնք իրենք զիրենք քաղաքակրթուած ազգերու կարգին կ'ու- զեն դասել, մինչդեռ՝ մինչեւ 20-րդ դար, անոնք տակաւին կը մնան արիւնարբու դազաններ, եւ եթէ կարենան՝ այս օրս իսկ Հայու արիւն պիտի ծծեն . . . :

Եւրոպան լուռ մնաց. թերթերը չգրեցին Արաճանիի ջարդի մասին . . . :

ԱԿԱՆԱՏԵՍ ՄԸ

ԱՆՏԻՑԻԼՆ Գէորգ Ֆէրմանեան (ընիկ Գոնիայի), Տէր եւ Տիկին Գէորգ Տէր-Օհաննէսեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Պարթեւ Ապտալեան եւ զաւակները ցաւով կը ծանուցանեն իրենց կնոջ, մօրաքրոջ՝

ՏԻԿԻՆ ՄԱՌԻ ՖԷՐՄԱՆԵԱՆԻ

(ծնեալ՝ Թօփալեան, Բրգնիկցի)

մահը որ պատահեցաւ Ապրիլ 13-ին, 82 տարեկանին։

Յուղարկաւորութեան արարողութիւնը կատարուեցաւ Մօնմօրանսիի հիւանդանոցը եւ մարմինը փոխադրուեցաւ Անթիլիի գերեզմանատունը։

Ի ՑԻՇԱՏԱԿ

Ի յիշատակ իրենց եղբայրներուն Լեւոն եւ Տոքթ. Յակոբ Խուպէսէրեանի, Տէր եւ Տիկին Շահան Վահանեան 2000 Ֆ. կը նուիրեն «Ցառաջ»ին։

×

Ապրիլ Տիկին Նուարդ Գույումճեան եւ զաւակները ի յիշատակ իրենց ամուսնոյն եւ հօր՝ Յակոբ Գույումճեանին (մահուան 5-րդ տարեդարձ) կը նուիրեն 500 Ֆ. «Ցառաջ»ի բարգաւաճման։

×

Ապրիլեան նահատակներու յիշատակին «Ցառաջ»ին կը նուիրեն.- Վալանէն՝ Պ. Յարութիւն Մաղաքեան 100 Ֆ., Պ. Մ. Պլըքեան 100 Ֆ.։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Այրի Տիկին Ազատ Գառնիկեան, Տէր եւ Տիկին Փաթրիկ Ազատիկեան, Օրիորդ Այտա Գառնիկեան եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները իրենց խորին շնորհակալութիւնները կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք փոխան ծաղկեպսակի նուէրներով, ծաղիկով, անձամբ թէ գրաւոր մասնակից եղան իրենց խոր վիշտին՝

ԱՐԱՄ ԳԱՌՆԻԿԵԱՆԻ

մահուան առթիւ։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Այրի Տիկին Պերճ Մալեան եւ զաւակները՝ Սեդա, Րաֆֆի եւ Սիլվի եւ ընտանեկան բոլոր պարագաները իրենց խորին շնորհակալութիւնները կը յայտնեն Հ. Յ. Դ. Րաֆֆի խումբի նախկին ընկերներուն, Կապոյտ Խաչի Փարիզի մասնաճիւղի անդամուհիներուն եւ բոլոր անոնց՝ կազմակերպութիւն թէ անհատ որոնք փոխան ծաղկեպսակի նուէրներով, անձամբ թէ գրաւոր ցաւակցութիւն յայտնեցին իրենց ամուսնոյն եւ հօր՝

ՊԵՐՃ ՄԱՂԵԱՆԻ

եղերական մահուան առթիւ։

× *Այս տխուր առթիւ, ողբացեալին յիշատակին, Տիկին Պերճ Մալեան 500 Ֆ. կը նուիրէ «Ցառաջ»ին։*

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ԽԱՉԻ Շրջանային վարչութիւնը կը հրաւիրէ փարիզեան մասնաճիւղերը, միջմասնաճիւղային ժողովի, Ուրբաթ, Ապրիլ 27, Մշակոյթի Տունը, ժամը 20·30, 17 rue Պլէօ։

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN
40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

Կ'ՈՒԶՈՒԻ

Մէջէն տարիքի տիկին մը՝ որ տարեց մարդու մը օգտակար ըլլայ, գնումներ կատարէ, ճաշ պատրաստէ, երբեմն ալ ճամբորդութեան ընկերանայ իրեն։

Առանձին սենեակ եւ լաւ ամսական։

Հեռաձայն.- 757 - 40 - 42

ժամը՝ 7 - 10, 13 - 14 եւ 19-էն ետք։

ԲՈՂՈՔԻ ՁՈՅՁ
ՊԵԼԿՐԱՏԻ ԴԱՏԱՎՃԻՌԻՆ ԴԷՄ

Յարութիւն Լեւոնեան եւ Րաֆֆի Էլպէքեան դատապարտուեցան 20 տարուան բանտարկութեան։

Ապրիլ 26ին, մեր զանգուածային ներկայութեամբ պիտի բողոքենք դայթակղեցուցիչ այս վճիռին դէմ եւ ցոյց տանք որ նեցուկ կը կանգնինք Ց. Լեւոնեանին եւ Ր. Էլպէքեանին։

ՓԱՐԻԶ.- Ապրիլ 26, ժամը 19ին, վայր՝
Place du Paraguay, angle de la rue de la Faisanderie
Métro : Pte. Dauphine

ԼԻՈՆ.- Ապրիլ 26, ժամը 17·30ին, վայր՝
Եուկոսլաւիոյ Հիւպատոսարանին առջեւ
5, Cours Franklin Roosevelt — Lyon 6e

VIENT DE PARAITRE

— SIMON AVDOYAN N° D-3179
Chants traditionnels de la région du Vaspouragan - document

RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL ....

— LIZ SARIAN	N° D-3170	Liz Sarian à Bobino
— LIZ SARIAN	N° D-3171	Chansons arméniennes
— LIZ SARIAN	N° D-3177	Chansons arméniennes
— NAREK DOURIAN	N° D-3178	Enchanté N. Dourian
— HAMLET MINASSIAN	N° D-40005	Musique populaire arménienne
— ARMINEH MARDIROSSIAN	N° D-40006	Chansons folkloriques arméniennes

—RUSSE-TZIGANE—

— ZINA ET GUEORGUI	N° D-3173	Folk Tzigane russe
— MICHA BAJANOFF	N° D-3180	Balalaïkas
— DJAN TATLAN	N° DEG 2002	Chansons russes

PRODUCTION et DISTRIBUTION EXCLUSIVE

DISQUES DOM

EN VENTE CHEZ TOUS LES DISQUAIRES

Ա ՊՐԻԼԵԱՆ ՕԳԵԿՈԶՈՒՄ

ՓԱՐԻԶ

Երեքշաբթի, Ապրիլ 24, ժամը 14·30-ին Փարիզի Ս. Յովհ. Մկրտիչ եկեղեցին պատարագ եւ հոգեհանգստեան պաշտօն։

Յետ արարողութեան միանական տուղանգք դէպի Յաղթական կամար (ժամը 16·30-ին)։ Ծաղկեպսակի զետեղում եւ միանական երթ դէպի Թուրքիոյ հիւպատոսարանը։

ՎԱԼԱՆՍ

Երեքշաբթի, ժամը 10-ին հոգեհանդիսա Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եկեղեցին եւ կաթողիկէ եկեղեցին։ Ժամը 18·30-ին տուղանգք, Մանուչեան հրապարակին Մեռեալներու յուշարձանը, ծաղկեպսակի զետեղում։ Ժամը 21-ին, հանդիսութիւն՝ Սալ ատ Ֆէթ։

Կը խօսի.- ԿԱՐՕ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ։

ՄԱՐՍԷՅԼ

Ապրիլ 23, երեկոյեան ժամը 21-ին Հոգեհանգստեան ժամ եւ արարողութիւն Ս. Թարգմանչաց Մայր եկեղեցւոյ Ապրիլեան յուշարձանին։ Ապա կէս գիշերուան Հակում մինչեւ Ապրիլ 24։ Եկեղեցին բաց է։

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ, Ապրիլ 24, ժամը 10-ին կը պատարագէ՝ Յակոբ Եպիսկ. Վարդանեան։ Ժամը 18-ին.- Տուղանգք, ծաղկեպսակի զետեղում Քասթելեան մինչեւ Մայր Եկեղեցւոյ յուշարձան։

MESSE à NOTRE-DAME de PARIS

DIMANCHE 29 AVRIL A 16 H.

En commémoration du 69ème anniversaire de nos Martyrs de 1915, Mgr Grégoire GABROYAN célèbrera la messe pontificale à NOTRE-DAME de Paris, à 16 heures. Son Exc. Mgr Daniel PEZERIL, Evêque Auxilliaire de Paris prononcera l'homélie.

×

A l'issue de la cérémonie, les fidèles sont invités à une réunion amicale, vers 19 heures, au Centre Saint MESROB, 10bis, rue Thouin, 75005 Paris (Métro : Cardinal Lemoine ou Monge)

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, Rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire: N° 55935

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ 69ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

ՀԱՆԴԷՍ - ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 29, ժամը 13-ին, Մշակոյթի Տան Վասպուրական եւ Տարօն սրահներուն մէջ, 12 - 14 rue Սէն - Պազիլ։

Նախաձեռնութեամբ՝ կեդր. վարչութեան, մասնակցութեամբ՝ Վիէնի եւ Տէսինի մասնաճիւղերուն։ Հասոյթը կը յատկացուի՝ Թրիպոլիտնայ Փերմանային, Վան եւ Պելկրատ գործողութեանց յանձնախումբերուն։

Կը նախագահէ.- ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ
Կը խօսի.- ԺԻՐԱՅՐ ՄԻՐԻՃԵԱՆ
Գեղարուեստական բաժին.- Տիկին Աստղիկ Սարաֆեան (արտասանութիւն), Տիկին Մարի Եազըճեան (երգ)։
Տեղերը ապահովել.-
Ալտոյեան 70 - 02 - 33, Բաբայեան 66 - 30 66, Կրասեան 93 - 32 - 18
Մասնակցութիւն՝ 120 Ֆ.։

OPTIMA Tours

CETTE ANNEE EN ARMENIE

— du 5 au 19 MAI	6 250 F
— du 2 au 16 JUIN	6 250 F
— du 21 JUILLET au 4 AOUT	6 410 F
— du 4 au 18 AOUT	6 410 F
— du 18 AOUT au 1er SEPT.	6 410 F
— du 1er au 15 SEPTEMBRE	6 410 F
— du 6 au 20 OCTOBRE	5 430 F

Renseignements et Inscriptions:

A PARIS
Sonia COUMRYANTZ
OPTIMA TOURS
12, rue Vignon
75009 PARIS
Tél. : 742. 10. 35

A LYON
VOYAGES N° 1
TOURING OFFICE PROGRES
14, rue Waldeck Rousseau
69006 LYON
Tél. : 852. 25. 64

TOURISME ET MUSIQUE EN ARMENIE

DU 7 AU 21 JUILLET

Sous la conduite d'ALEXANDRE SIRANOSSIAN

Renseignements et inscriptions : OPTIMA TOURS
Sonia COUMRYANTZ
12, rue Vignon — 75009 Paris
Tél. : 742. 10. 35

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
25
MERCREDI
25 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ,
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.687 — Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN — 59e ANNÉE — No 15.687

ԹՈՒՐՔ ՄԱՄՈՒԼ

ԵՐԲ ԾԻԾԱՂԵԼԻՆ ՎԱԽ ՉԻ ՊԱՏՃԱՌԵՐ

«ժողովուրդներու Մեծայուն Դատարանին ճստաշրջանը եւ հուսկ՝ վճիռը բանական անհանգստացուցիչ Թուրքերը: Կը մնայ ուրեմն ջանք չխնայել վարկաբեկելու համար դատակազմի անդամները եւ վկաները, ծուռն ու շիտակը (եթէ չիտակ բան մը կարելի է գտնել···) խառնելով: Այսպէս՝ նախ այս դատարանը Ի-տալիոյ մէջ հիմներ է Ռըսըլ (մինչ ծանօթ է որ, ձեւով մը միայն, շարունակութիւն է Ռըսըլ դատարանին, վիէննայի վրայ) եւ ներկայիս՝ «դատաւորն ալ, դատախազն ալ, փաստաբանն ալ Հայ են»···: Ահա թէ, նախ, ինչ կը գրեն թերթերը այդ մասին, ապա՝ «Թէրճման»ի, Ապրիլ 18-ին հրատարակած յօդուածը, ուրկէ կը պարզուի որ Թուրքերը ամէնէն աւելի ջղայնացուցած է կիւնէյի մասնակցութիւնը: Գալով Ռըսըլի մասին ըսուածին, կարելի է միայն հարց տալ թէ երկուն կէօզէ (յօդուածագիրը) արդեօք հոգեբո՞յժ է:

×

«Անգլիացի մեծանուն փիլիսոփայ Պէրթրանտ Րսըլի անունով Իտալիոյ մէջ հիմնուած «ժողովրդական դատարանը», որուն մաս կը կազմեն ընդհանրապէս ձախակողմեան դաղափարներով մտաւորականները, այսօր Փարիզի Սորպոն համալսարանին մէջ երբեւ թէ պիտի սկսի դատել Թուրքիան, հայկական խնդրի կապակցութեամբ: Դատավարութիւնը պիտի տեւէ երեք օր: Այս դատարանը հիմնուած է երբեւ թէ չէզոք կերպով դատելու համար միջազգային բախումներ:

«Կը հաղորդուի թէ այսօրուան դատավարութեան մասնակցութիւն պիտի բերեն երեսփոխի մէջ անուանի փաստաբաններ, բայց դատարանին դատաւորն ալ, դատախազն ալ, փաստաբանն ալ Հայ են եւ ասոնք 40 հազար տոլարի նիւթական օժանդակութիւն ստացած են Ֆրանսայէ ու Ամերիկայէ:

«Ֆրանսացիներու կողմէ «մշտական ժողովրդական դատարան» կոչուած այս կազմակերպութիւնը հրաւէր ուղղած էր նաեւ Թրքական դեսպանատան, որպէսզի այս վերջինը պաշտպանէր Թուրքիոյ դիրքը, բայց դեսպանատունը բացարձակապէս չպատասխանեց այս հրաւէրին եւ յաղորդեց թէ իրեն խօսակից չի նկատեր այս «կեղծ» դատարանը:

×

Մարդը, մարդ արարածը ամէնէն չատ դառնացնող բանը անարդարութիւնն է: Այն որ մարդ չէ, չի կրնար ըմբռնել տառապանքի խորութիւնը իր նմանին, որուն արդարութեան զգացումը վիրաւորած է: Ի. դարը մեծ անարդարութիւններու դարն է: Մարդկային խիղճը դրեթէ զօսացած է անարդարութիւններու դէմ: Արեւմտեան քաղաքակրթութիւնը չահու վրայ հիմնուած ըլլալով արդարութիւնը միշտ զոհուած է չահուն: Այս պատճառաւ ալ միջազգային հրապարակին վրայ եւս աշխարհը անարդարութեան մեծ ջրհոր մը կը բոլորէ:

«Աշխարհակալութիւնը» զոր կը կիրարկէ Արեւմուտքը եւ զայն կապկող Ռուսիան, անարդարութեան ամենամեծ յանցանքն է որ կը գործուի մարդկութեան դէմ: Ինչ որ երէկ բրած էր Ֆրանսա, Ալժերիոյ մէջ, այսօր Ռուսիա կ'ընէ Աֆղանիստան: Իսկ Արեւմուտքը զէնք վաճառելով քսակը կը լեցնէ ինչպէս՝ Ռուսիան:

Որովհետեւ մարդոց մօտ զօսացած է արդարութեան զգացումը: Այս պարագային ալ բարքերը փճացած են ու անարդարութիւնը դարձած է կեանքի ձեւ մը: Մենք մեզ դիտենք. ամէն մարդ արդարութիւնը հետամուտ է իր զաղափարին ծառայեցնելու: Իր գաղափարակից - ներուն տարբեր, ուրիշներուն տարբեր չափ ու կշիռ: Ու այս, նոյնիսկ ամէնէն անուրանալի ոճիրներուն համար: Տարբերը չափ ու կշիռ կիրարկելու մարզին մէջ մեր ձախը վերագանցող չի կրնար գտնուիլ: Առնենք սա դատաւորի ոճրագործ երկմտոտ կիւնէյի օրինակը: Մեր ձախակողմեան մամուլը քի՞չ ջանք թափեց խնդիրը փղարկելու համար: Հապա ձախակողմեան միութիւննե՞րը· ձախակողմեան քաղաքական դէմքեր իրար չանցա՞ն, կարծես մարդը ոչ թէ ոճիր գործած, այլ անարդարութեան զոհ դարձած էր: Ամեն էֆէեմերիմ ուր որ է նոյնիսկ դատարան պիտի չհանէին մարդը· ճնշում պիտի բանեցնէին դատարանին վրայ: Կարծես թէ այս մարդը չէր որ սպաննած էր անմեղ դատաւոր մը պարզապէս համբաւ մը չվնասելու համար ու որը եւ այլի թոզած անոր կինն ու զաւակը: Կարծես թէ ժապաւէնն մըն էր պատրաստած ու պէտք էր «պարզեւատրել» այս ժապաւէնը: Իրաւ ալ բանային մէկ մեծարեցին այս ոճրագործը, արձանեցին որ դուրս գայ, պարտի, ու երթայ իր սպաննած դատաւորին չիրմին վրայ ըսէ· «Նայէ տխմար, քեզ հոն դրկեցի, ես ճարը գտայ, կը խմեմ ու «կեանքս» կ'ապրիմ»:

Ո՞ր մէկ նախարարը հեռաձայնած էր այս ոճրագործը ազատ արձակել տալու համար:

Հիմա այս ոճրագործը, Ռըսըլի դատարանին մէջ, որ կը զործէ Հայերու դէմ, կ'ամբաստանէ Թուրքիան: Այս մարդը որ Թուրք չէ· «Թուրքերը ջարդեցին Հայերը» կ'ըսէ: Իրաւունք ունի, որովհետեւ Թուրքերը չկրցան այս մարդուն՝ «դուն ոճրագործը սպաննեցիր» ըսել: Չկրցան պատժել զայն: Չկրցան քաւել տալ արուած պատիժը: Այս ալ արդարութեան մէկ այլ յայտնութիւնն է· երբ չէք կրնար անոր պահանջածը կիրարկել, ան ձեզի դէմ կը զառնայ ու ցաւ կը պատճառէ: Իսկամ բարոյականը սա ձեւով կը տարազէ այս իրականութիւնը· «երբոր օժանդակէք չարին, վազը Աստուած զայն ձեր զլխուն փորձանք կը զարձնէ»: Մեր միջեւ չգտնուեցա՞ն օժանդակողները սա Եըլմազ Կիւնէյին, ըսելով թէ «արուեստագէտ է», «բեմադիր է», «ազատութեան չաւազով է»· կարելի՞ էր տարելի նման պատրուակներով:

Ո՞ր նախարարը հեռաձայնեց այս ոճրագործին բանտը:

Եւ այս ոճրագործը ծաղր ու ծանակ ընելով Թուրք ժողովուրդը, Թուրք Պետութիւնը, Թուրք արդարութիւնը, բանտէն խոյս տալէն եաք ո՞ր թերթերուն մէջ իր ժապաւէնները պատրուակ ծառայեցնելով ներբողալի տողեր չնուիրեցան իրեն· հեռաքրքրուողներ պիտի չգտնուի՞ն:

Արդէն անոնց համար յանցանք, յանցապարտութիւն կոչուած բան գոյութիւն չունի: Եթէ իրենց մտայնութիւնը ունեցող մէկն է, ինչ կ'ուզէ ըլլայ: Արդէն իրենք յանցաւոր ծնած մարդիկ են: Ի ծնէ հիացող են յանցագործներու: Սակայն կը ծածկեն, արուեստի քօղին տակին, կամ ազատասէրի ձգտումներ պատրուակելով:

Այո, եթէ դուք չկարենաք կիրարկել արդարութիւնը, ան կը պատժէ ձեզ: Ահա այսպէս· անամօթ ոճրագործ մը որ ձեր ձեռքէն խոյս տուած է, կը յանդգնի դատապարտել ձեզ:

Ռըսըլ դեր - մտադար մըն էր որ մօրէ մերկ կը չրջէր տանը մէջ· «դեր», որովհետեւ մեծ գիտնական մըն էր, մտադար էր, որովհետեւ իր գիտութիւնը պզտոռրած էր միտքը ու առջնորդած զայն, ուրանալու Աստուած: Աստուածն ուրացող միտքը մեծ դժուարութիւններու կը բախի իրականութիւնը բացատրելու համար մարդկութեան վիճակը, դատարան մը հիմնած էր· եւ ահա՛ ճանչնալու համար իր դատարանին էութիւնը, տեսէք վկան· «ոճրագործ Եըլմազ Կիւնէյ»: Մենք առած մը ունինք որ կ'ըսէ· «կինեպանին վկան պոզա ծախողն է»: Ռըսըլի դատարանին ինչ ըլլալը եթէ կ'ուզէք հասկնալ, մտածեցէք թէ վկան դատաւորին ոճրագործն է· Եըլմազ Կիւնէյը:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՋԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂԱՎ

ՄԵԾՆ - ԲՐԻՏԱՆԻԱ. Խզեց դիւանագիտական իր յարաբերութիւնները Լիբիոյ հետ եւ մինչեւ կիրակի պայմանաժամ տուաւ դիւանագիտական մարմնին, որ մեկնի: Լոնտոնի դեսպանատունը միշտ պաշարուած կը մնայ, մինչ Լիբիոյ անդիլիացի դեսպանն ալ իր ընտանիքին հետ պայուսակները կը պատրաստէ: Տրիպոլիս կը սպառնայ Անգլիոյ, որ պիտի լայնօրէն օժանդակէ ԻՐԱ-ի (Իրլանտայի հանրապետական բանակ): Նախապէս Հիթրոյի օդակայանը ռումբ մը պայթած էր եւ 23 հոգի վիրաւորուած էին: Ահաբեկչական այս արարքին բուն հեղինակը դեռ չէ ճչդուած: Բրիտանական անիչխանական խումբ մը՝ «բարկացած ջոկատը» տէր եղած էր, Շաբաթ օր: Ամէն պարագայի մէջ, Սէոտլանտ Եարտ միշտ լարուած վիճակի մէջ է, եւ ապահովութեան ս բառակարգ միջոցներ ձեռք կ'առնէ:

ՊԱՊ. Զատկուան իր պատգամը տուաւ ծովածաւալ բազմութեան մը առջեւ, հաւաքուած Ս. Պետրոս հրապարակը: Իր կոչը, աւելի քան երբեք լի էր անձկութեամբ եւ Յովհ. Պօղոս Բ. չէչտեց· - «Աճող հակասութիւններու այս աշխարհին մէջ, բացէ՛ք ձեր դռները Քրկիչին»: Յարութեան ոօնը մեծ ջերմեռանդութեամբ ոօնուած է ամէն կողմ՝ Հռոմէն մինչեւ Երուսաղէմ: Ցիշենք, որ այս տարի այլ յարձանութեանց Զատիկն ալ կ'իյնար նոյն թուականին, մինչեւ իսկ հրէական զատիկը (պասեք):

ՀՈՒԿՈՍԼԱՒԻՈՑ մէջ մտաւորականներու դէմ հալածանք մը ծայր տուաւ առջի օր եւ անդամ մը եւս, ինքզինքը բանտ դտաւ՝ Միլովան Ճիլաս Թիթոյի հին ընկերը, որ սակայն ազատ արձակուեցաւ 24 ժամ եաք: Նոյնը չէ պարագան, իրեն հետ ձերբակալուած միւս 27 մտաւորականներուն: Ճիլաս, տեսակ մը «անատակ որդին» է Եուկոսլաւիոյ, որ քանիցս բանտ մտած ելած է, երբեք «լռած չէ», այսինքն՝ միշտ քաջութիւնն ունեցած է արտայայտելու իր տեսակէտները: Ձերբակալուած այս մտաւորականներու ընտանիքները դիմած էին Սրճա Պոպովիչի, իրրեւ պաշտպան փաստաբան, որ իր կարդին ձերբակալուած էր, երկուշաբթի իրիկուն: Ցիշենք որ Սրճա Պոպովիչ փաստաբաններէն մէկն էր նաեւ Լեւոնեանի եւ Էլպէքեանի:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ բացուած է Ալի Աղճայի եւ 11 մեղսակիցներու դատավարութիւնը: Պապին դէմ մահափորձին հեղինակը, կը դատուի ի բացակայութիւն, Միլիխէթի խմբապիր՝ Ասլտի Իփէքճիի սպանութեան համար (1979), ամբաստանեալները կը պատրաստէ: Տրիպոլիս կը սպառնայ Անգլիոյ, որ պիտի լայնօրէն օժանդակէ ԻՐԱ-ի (Իրլանտայի հանրապետական բանակ): Նախապէս Հիթրոյի օդակայանը ռումբ մը պայթած էր եւ 23 հոգի վիրաւորուած էին: Ահաբեկչական այս արարքին բուն հեղինակը դեռ չէ ճչդուած: Բրիտանական անիչխանական խումբ մը՝ «բարկացած ջոկատը» տէր եղած էր, Շաբաթ օր: Ամէն պարագայի մէջ, Սէոտլանտ Եարտ միշտ լարուած վիճակի մէջ է, եւ ապահովութեան ս բառակարգ միջոցներ ձեռք կ'առնէ:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ բացուած է Ալի Աղճայի եւ 11 մեղսակիցներու դատավարութիւնը: Պապին դէմ մահափորձին հեղինակը, կը դատուի ի բացակայութիւն, Միլիխէթի խմբապիր՝ Ասլտի Իփէքճիի սպանութեան համար (1979), ամբաստանեալները կը պատրաստէ: Տրիպոլիս կը սպառնայ Անգլիոյ, որ պիտի լայնօրէն օժանդակէ ԻՐԱ-ի (Իրլանտայի հանրապետական բանակ): Նախապէս Հիթրոյի օդակայանը ռումբ մը պայթած էր եւ 23 հոգի վիրաւորուած էին: Ահաբեկչական այս արարքին բուն հեղինակը դեռ չէ ճչդուած: Բրիտանական անիչխանական խումբ մը՝ «բարկացած ջոկատը» տէր եղած էր, Շաբաթ օր: Ամէն պարագայի մէջ, Սէոտլանտ Եարտ միշտ լարուած վիճակի մէջ է, եւ ապահովութեան ս բառակարգ միջոցներ ձեռք կ'առնէ:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ բացուած է Ալի Աղճայի եւ 11 մեղսակիցներու դատավարութիւնը: Պապին դէմ մահափորձին հեղինակը, կը դատուի ի բացակայութիւն, Միլիխէթի խմբապիր՝ Ասլտի Իփէքճիի սպանութեան համար (1979), ամբաստանեալները կը պատրաստէ: Տրիպոլիս կը սպառնայ Անգլիոյ, որ պիտի լայնօրէն օժանդակէ ԻՐԱ-ի (Իրլանտայի հանրապետական բանակ): Նախապէս Հիթրոյի օդակայանը ռումբ մը պայթած էր եւ 23 հոգի վիրաւորուած էին: Ահաբեկչական այս արարքին բուն հեղինակը դեռ չէ ճչդուած: Բրիտանական անիչխանական խումբ մը՝ «բարկացած ջոկատը» տէր եղած էր, Շաբաթ օր: Ամէն պարագայի մէջ, Սէոտլանտ Եարտ միշտ լարուած վիճակի մէջ է, եւ ապահովութեան ս բառակարգ միջոցներ ձեռք կ'առնէ:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ բացուած է Ալի Աղճայի եւ 11 մեղսակիցներու դատավարութիւնը: Պապին դէմ մահափորձին հեղինակը, կը դատուի ի բացակայութիւն, Միլիխէթի խմբապիր՝ Ասլտի Իփէքճիի սպանութեան համար (1979), ամբաստանեալները կը պատրաստէ: Տրիպոլիս կը սպառնայ Անգլիոյ, որ պիտի լայնօրէն օժանդակէ ԻՐԱ-ի (Իրլանտայի հանրապետական բանակ): Նախապէս Հիթրոյի օդակայանը ռումբ մը պայթած էր եւ 23 հոգի վիրաւորուած էին: Ահաբեկչական այս արարքին բուն հեղինակը դեռ չէ ճչդուած: Բրիտանական անիչխանական խումբ մը՝ «բարկացած ջոկատը» տէր եղած էր, Շաբաթ օր: Ամէն պարագայի մէջ, Սէոտլանտ Եարտ միշտ լարուած վիճակի մէջ է, եւ ապահովութեան ս բառակարգ միջոցներ ձեռք կ'առնէ:

ՊՈԼՍՈՑ մէջ բացուած է Ալի Աղճայի եւ 11 մեղսակիցներու դատավարութիւնը: Պապին դէմ մահափորձին հեղինակը, կը դատուի ի բացակայութիւն, Միլիխէթի խմբապիր՝ Ասլտի Իփէքճիի սպանութեան համար (1979), ամբաստանեալները կը պատրաստէ: Տրիպոլիս կը սպառնայ Անգլիոյ, որ պիտի լայնօրէն օժանդակէ ԻՐԱ-ի (Իրլանտայի հանրապետական բանակ): Նախապէս Հիթրոյի օդակայանը ռումբ մը պայթած էր եւ 23 հոգի վիրաւորուած էին: Ահաբեկչական այս արարքին բուն հեղինակը դեռ չէ ճչդուած: Բրիտանական անիչխանական խումբ մը՝ «բարկացած ջոկատը» տէր եղած էր, Շաբաթ օր: Ամէն պարագայի մէջ, Սէոտլանտ Եարտ միշտ լարուած վիճակի մէջ է, եւ ապահովութեան ս բառակարգ միջոցներ ձեռք կ'առնէ:

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԸ ՓԱՐԻԶԷՆ Կ'ԱՆՑՆԻ

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ուրախութեամբ կը յայտնենք մեր ժողովուրդին, թէ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը՝ Նորին Սուրբ Օծութիւն Տէր Տէր Վազգէն Ա. Կաթողիկոս, Ապրիլի 30-էն մինչեւ Յունիսի 1, Հովանաւորական այցի կ'երթայ Հարաւային Ամերիկայի իր Հօտին՝ Արժանթին, Ուրուկուէյ եւ Պրազիլ:

Այս առթիւ, Հարաւային - Ամերիկայէն դէպի Սուրբ Էջմիածին վերադարձի իր ճամբուն վրայ՝ Յունիս 2-ին, Վեհափառ Հայրապետը չնորհ կ'ընէ նաեւ այցելել Փարիզ՝ իր օրհնութիւնը տալու համար մեր եկեղեցւոյն եւ ժողովուրդին:

Մինչ այդ, այս կիրակի օր՝ Ապրիլ 29-ին, Սուրբ Էջմիածնէն դէպի Արժանթին երթալ իր ճանապարհին վրայ, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը քանի մը ժամ միայն կանգ պիտի առնէ Փարիզ:

Ժամը 12-ին, Վեհափառ Հայրապետը պիտի ժամանէ Ալֆորվիլի Սուրբ Պօղոս - Պետրոս եկեղեցին, ուր պիտի կատարէ Գոհաբանական իր Աղօթքը: Իսկ ժամը 1-ին, ընկերակցութեամբ Հանրային Ապահովութեան նախարար եւ Ալֆորվիլի քաղաքապետ Պ. Ժօրճֆ Ֆրանչեսքիի՝ բացումը պիտի կատարէ Մեծ Եղեռնի մեր Բիւրաւոր Նահատակներու յիշատակին կառուցուած Մաչքար - Յուշարձանին՝ Ալֆորվիլի Գառնօ հրապարակին մօտ:

Յուշարձանի բացման այս արարողութենէն եաք, ժամը 2-ին, Վեհափառը պիտի այցելէ Եւրոպայի Առաջնորդներու Դամբարանը՝ Փէր - Լաչէզի գերեզմանատան մէջ, ուր պիտի ազօթէ նորոդ վախճանեալ՝ Եւրոպայի Հայոց Կաթողիկոսական Պատուիրակ՝ Սերովբէ Սրբ. Մանուկեանի հոգւոյն համար:

Կոչ կ'ընենք մեր ժողովուրդին, բազմութեամբ ընդառաջել Հայոց Հայրապետը եւ մասնակցիլ յարդանքի այս արտայայտութիւններուն:

ԴԻՒԱՆ

յէքի մէկ լրագրողին՝ Մումճուի համաձայն, Աղճայի եւ իր բարեկամներուն կապերը կարծուածէն նուազ քաղաքական են, ընդհակառակն՝ աւելի ոճիր - արկածի ճիւղին կը պատկանին եւ զաղափարութիւնը՝ միայն իրրեւ քող կը ծառայէր: Աղճա, Ամերիկացիներուն համար համայնավար է, իսկ Գուլկարները եւ խորհրդայիններն Սէ - Ի - Ա-ի ծառայ մը կը նկատեն: Միշտ ըստ այս լրագրողին, Իփէքճի սպաննուած է երբեւ օրինակ, վախ պատճառելու համար մտաւորական շրջանակներուն, որոնք արդէն մտահոգ էին չափաւոր բազմաթիւ համալսարանականներու սպանութենէն:

ԹՈՒՐԲԻՈՑ Զբօսաշրջկութեան նախարարը՝ Նէճքերմ Թաչճիօղլու, որ նախապէս յայտարարած էր թէ մերկութիւնն ու մոնօֆիզիին անընդունելի են Թուրքիա, որովհետեւ՝ «լռզալ առանց վերի մասին չի կրնար հանդուրժուիլ ազգայնական, պահպանողական մեկուն կողմէ», յետս կոչում բրաւ եւ բաւ որ զբօսաշրջիկները ինչ ուզեն, կրնան ընել:

ՀԱՅԵՐՈՒ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ «ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆԵՐՈՒ ՄՆԱՑՈՒՆ ԴԱՏԱՐԱՆ»-Ի ԱՌՋԵԻ

ԱՊՐԻԼ 13-Ի ԵՒ 14-Ի ՆԻՍՏԵՐՈՒՆ
ՄԱՆՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

———×———

Հարցումներ՝

Ֆր. Ռիկօ. - *Նմանութիւններ կա՞ն բանժերմանիզմի եւ բանթիւրքիզմի միջեւ: Երիտասարդ Թուրքերու գաղափարական մտայնութեան մէջ հայկական հարցը ամբաստանութիւններէն մէկն է միայն:*

Ժ. Լիպարիտեան. - *Գերման ներկայութիւնը կարեւոր էր Երիտասարդ Թուրքերու կուսակցութեան մէջ, ուր կը տիրապետէին երկու հակումներ, բրիտանական եւ գերմանական: Գերման բանակը խորհրդատուներ ղրկած էր Օսմանեան կայսրութեան զանազան շրջաններուն մէջ: Տարագրութիւնները կը կատարուէին Ալզաս - Լոռէնի օրինակին վրայ: Արդ, Երիտասարդ Թուրքերը գերմանական մտայնութիւնը առած էին, այսինքն վերարժեւորել ցեղին հոգին: Իսկ ներկայացուած փաստաթուղթերու վերաբերեալ ճիշդ է ամբաստանութիւնը ընդարձակ էր: Սակայն, գաղափարութիւնէն չեղոյ, բոլոր փաստաթուղթերը չէյտնաբերուեցան:*

Ռ. Ֆոլֆ. - *Երիտասարդ Թուրքերու գաղափարականութիւնը ի՞նչ չափով Հայերուն դէմ էր. ի՞նչ էր Թուրքերուն կեցուածքը Քիւրտերուն նկատմամբ:*

Ժ. Լիպարիտեան. - *Ճնշումի ընդհ. քաղաքականութիւնը ուղղուած էր ոչ թուրք տարրերուն դէմ: Քիւրտերու հարցը տարբեր է եւ աւելի բարդ. Արաբները եւս ապրատամբած են Օսմանեաններուն դէմ: Ինչո՞ւ Հայերը մասնաւորաբար. Թուրքիան կ'ուզէր թրքացնել ամբողջ արեւելեան Անատոլուն եւ միակ խոչընդոտը Հայերն էին: Հոս, կանխամտածուած ընդհանուր ծրագիր մը կայ Հայերը բնաջնջելու համար:*

Հ. Էտէլշթամ. - *Հայերու մեծամասնութիւնը այսօր ի նպաստ է՞ այս Դատարանի որոշումներուն:*

Ժ. Լիպարիտեան. - *Բոլոր Հայերը, առանց բացառութեան, թիկունք են այս դատարանին:*

Ա. Փեռեզ Էսքիվէլ. - *Գանուեցա՞ն երկիրներ, որոնք օգնեցին Թուրքերուն: Ի՞նչ եղաւ միջազգային հակազդեցութիւնը այս գէպքերուն առջեւ:*

Ժ. Լիպարիտեան. - *Առաջին Աշխարհամարտին Գերմանացիները օգնեցին Թուրքերուն: Թէպէտ եղաւ ընդհանուր դատապարտում մը, սակայն այս ամբողջը յետոյ զարճաւ պատմութիւն:*

Դադարէ մը յետոյ, լսեցինք երկու տեղեկագիրը, բրիտանական եւ գերմանական աղբիւրներու վերաբերեալ:

Նախ Քր. Ուալքըր, կարճ սակայն փաստաթուղթերով հարուստ տեղեկագիր մը ներկայացուց բրիտանական արխիւներու հիման վրայ: 1894 - 1896-ի եւ 1914 - 16-ի ջարդերուն ապացոյցները բերած են յատկապէս անգլիացի քարոզիչներ, պաշտօնեաներ, դեսպաններ. ապացոյցներ, որոնք լոյս տեսած են կապոյտ գիրքին մէջ: Ամերիկանուհիներու վկայութիւնները եւ զանազան փաստաթուղթերը համապատասխան են եւ կ'ապացուցանեն Թուրքիոյ յանցաւոր ըլլալը: Ցիշեց Թոյնպիի դրութիւնները: Ապա, նկարագրութիւնները ըրաւ տարագրութիւններուն, ըսելով թէ հաւաքական ոճիր մըն էր զոր Թուրքերը փորձեցին արդարացնել տնտեսական հրամայական կարիքներու հարց արծարծելով: Հրահանգները կուգային վերէն եւ Թուրքիոյ մէջ, բոլոր ջարդերը տեղի ունեցան Թուրք կառավարութեան պիտակութեամբ: Այս վերջին հաստատումին չուրջ, հարցումներու բաժնին մէջ, Քր. Ուալքըր աւելցուց թէ Օսմանեան կայսրութեան մէջ ամէն ինչ խիստ ատուդումի տակ էր եւ 1913-էն ի վեր զինուրական մենաիրութիւն մը կ'իշխէր երկրին մէջ: Անգլիացի պաշտօնեաները, ոչ մօտէն կը ճանչնային Թուրք Պետութիւնը, բոլորն ալ համաձայն են այս կէտին չուրջ: Նաեւ, 19-րդ դարու վերջաւորութեան հեռագրի գրութիւնը կը գործածէր Թուրքիոյ մէջ և Սուլթան Համիտ՝ օրը օրին տեղեակ էր ջարդերու ճակատին վրայ եղած «աշխատանքներուն», նոյնիսկ հեռաւոր շրջաններուն մէջ:

Ժ. Փեթրաս. - *Ի՞նչ եղաւ բրիտանական դերը 1919-ի զինուորական ատեանի որոշումներու նկատմամբ:*

Քր. Ուալքըր. - *1919, բրիտանական քաղաքականութիւնը անորոշութեան քաղաքականութիւն մըն էր:*

Հոս՝ Ռ. Յովհաննէսեան միջամտելով ըսաւ թէ բրիտանական բարձր գործակալը յայտարարած էր թէ զինուորական ատեանը հետզ հետէ զայած իր որոշումներուն մէջ, եւ թէ բոլոր ոճրագործները չդատապարտուեցան: Բրիտանական կառավարութիւնը իր քննութիւններուն մէջ աւելի հեռուն չէն կրնար երթալ:

Իր կարգին Թ. Հոֆման երկար տեղեկագիր մը կարդաց, յենլով գերմանական աղբիւրներուն վրայ, ամէնէն կարեւոր ները քանի Գերմանիան դաշնակից էր Թուրքիոյ: Այս աղբիւրները առնուած են մարդկային իրաւանց կազմակերպութեան մը հաւաքած արխիւներէն՝ «Association des Peuples Menacés»: Կան նաեւ նկարներ ջարդերուն վրայ: Այս ամբողջ վաստաթուղթերը պիտի հրատարակուին 1985-ին, Ապրիլեան Եղեռնի 70-ամեակի առիթով: Գերմանիոյ մէջ, մինչեւ 1917 - 1918 գրաքննութիւն մը կայ եւ ոչ մէկ հրատարակութիւն լոյս տեսած է ցարդ: Թ. Հոֆման յիշատակեց անչուշտ երկարօրէն Լեփսիուսի վկայութիւնները, անոր զրած զանազան գիրքերը, հրատարակած տեղեկագիրները ինչպէս՝ «Հայաստանը եւ Եւրոպան», «Հայ ժողովուրդի կացութիւնը Թուրքիոյ մէջ», «Գերմանիան եւ Հայաստանը»: Ըսաւ թէ Լեփսիուս իր բոլոր վկայութիւններուն մէջ կը հաստատէ թէ ցեղասպանութիւն մը գործուած է Հայերուն հանդէպ, որուն մէջ սակայն կը չեշտէ թէ Գերմանիան պատասխանատուութիւն չունի: Ցիշեց այլ կարեւոր վկայ մը Ա. Թ. Վէկհէա որ ներկայ եղած է Հալէպ եւ տեսած է հայկական կայանները: Այս ուղղութեամբ նամակ մըն ալ հասցուցած է նախագահ Ուիլսընին: Ցմռռնանք ըսելու թէ Վէկհէա եւ Լեփսիուս մասնակցած են Ս. Թէհլիրեանի դատավարութեան 1921-ին: Նոյնպէս բերաւ վկայութիւնները Գերմանական Օգնութեան Կիւլայի, որ Վանէն, Մուշ, Մաթեան Լիկային, որ Վանէն, Մուշ, Մրաչ հասաքած է հայ որբեր: Ցօսեցաւ Մ. Նիփաքէռի ներկայութեան մասին Հալէպի մէջ, 1913-էն 1916, որպէս ուսուցիչ: Թ. Հոֆման ըսաւ թէ դեռ կան շատ մը վկաներու տեղեկագիրներ գերմանական մամուլին մէջ, որոնք լոյս տեսած են Առաջին աշխարհամարտէն յետոյ: Տեղեկատուն, ապա, կարդաց փաստաթուղթերէն առնուած նկարագրութիւններ հայկական պաղեստինեանցիներու, տարագրութիւններու չուրջ եւ յատկապէս յիշեց Տէր Զօրի, Ռաս - էլ - Այնի անապատները, ուր հարիւր հազարներով Հայեր հաւաքուեցան եւ ջարդուեցան: Լեփսիուսի համաձայն մէկուկէս միլիոն տարագրուած Հայերու վրայ մէկ միլիոն հարիւր հազար մեռած են: Այս նոյն թիւերը առած է նաեւ Պոլսոյ գերման դեսպանը 1916-ին: Իր եզրակացութեան մէջ Թ. Հոֆման ըսաւ՝ «իր «Գերմանիան եւ Հայաստան» գիրքին մէջ Լեփսիուս կը հաստատէ Թուրքիոյ անվիճելի պատասխանատուութիւնը, բացատրելով երիտասարդ Թուրքերու ազգայնամոլ մօտեցումը, 1911 Սելանիկի վեհաժողովէն յետոյ»:

Ֆր. Ռիկօ, *դատակազմին նախագահը, յայտարարեց որ փաստաթուղթերով հաստատուած այս տեղեկագիրը յոյժ կարեւոր պիտի ըլլայ խորհրդակցութեանց ընթացքին:*

Կ. Ց.

×

ԵՐԿՐՈՐԴ ՆԻՍՏ

Շաբաթ, Ապրիլ 14, ժամը 10-ին կը բացուէր երկրորդ նիստը: Տեղեկատուն էր՝ տոքթ. Իվ Թերնոն: Պատրաստած էր փաստաւոր հաղորդում մը, անհերքելի կերպով հաստատելու համար թէ մինչ որ կը կատարուէր 1915-ին՝ ցեղասպանութիւն էր, տիպար ցեղասպանութիւն, ինչպէս կը չեշտէր իր առաջին խօսքերով իսկ: Ճիշդ մէկուկէս ժամուան մէջ, տոքթ. Իվ Թերնոն, զանազան քարտէզներու օժանդակութեամբ, կը նկարագրէր ծրագրուածն ու գործադրուածը: Սկիզբէն կը միտէր ժխտել բոլոր քննութիւնները, հաստատելու համար թէ ժամանակագրութեան մէջ, կը զառնայ թէ ի՛նչ աստիճանի աստիճան՝ կը սուէ քօղարկելու համար իր պատասխանատուութիւնները: Ցատկանշական էր, տոքթ. Թերնոնի համար, թէ ինչպէս արդարացումը (ալիպի) կանխապատրաստած էր, մեծ վարպետութեամբ իրագործելու համար Հայերու բնաջնջումը: Ցստակ, հակիրճ այլ ամբողջական, տոքթ. Թերնոն բաց դուռ իսկ չէր ձգեր յառաջադունէ տալով պատասխանատուութիւնները թրքական բոլոր չինծու պատճառաբանութիւններուն: Կը բացատրէր թէ ինչպէս Վասպուրականի հերոսամարտը, ապստամբութիւն չէր, ինչպէս կ'ուզեն զրել Թուրքերը, այլ ինքնապաշտպանութեան տարրական չարժում եւ ծանրակշիռ իւրաքանչիւր դէպքի, տեղահանութեան, միջադէպ-պատրուակի (Զէյթունի վրայ, խորապէս կը տպաւորէր դատարանը: Հոս, պիտի չծանրանանք բոլոր մանրամասնութիւններուն վրայ, որոնք ուած ըլլալով որ դէպքերը ծանօթ են մեզի եւ թէ այն դատավճիռին մէջ, զոր պիտի հրատարակենք ամբողջութեամբ, յիշուած են տոքթ. Թերնոնի բերած պաշտօնական փաստաթուղթերը: Ըսենք, սակայն, կրկին անդամ, թէ տոքթ. Թերնոն ձեռնհասօրէն նկարագրեց տեղահանութիւնը, բնաջնջման կիւրարկուած պլանը, զաւառ առ զաւառ, չեշտելով թուրքականութեան հիմնական հեռանկարը եւ Թրքական ազգայնամոլութիւնը:

Տոքթ. Թերնոնին յաջորդեցին չորս վկաներ, որոնց իւրաքանչիւրը նկարագրեց՝ աննկարագրելին: Տիկին Հայկուհի Պօյաճեան (Խակիչէհիր) եւ Պ. Նահապետեան (Խարբերդ) եկած էին Միացեալ Նահանգներէն, Արամ Կիւրեղեան (Մուրատիա) եւ Պ. Ինճէարապեան (Մուրատիա) փարիզաբնակ են, մէկը՝ արդէն վկայած Վան գործողութեան առիթով (Փարիզ, Յունուար 84), միւսը՝ հիմա նաեւ «Լա սոլիթիւտ տէ մասսէր» տարին, որ մեծ ընդունելութիւն գտաւ ամէնուն:

Առաւօտեան նիստի վարումէն առաջնորդուեցաւ Երզնկայ կիսկիյի նահանգապետութիւնը եւ կարդացուեցաւ իր ուղղած (հրատարակուած՝ առանձին): Կէս պատասխանատուներ, դատակազմի անդամներ, որոնք ուշի ուշով կը հետեւէին բոլոր ըսուածներուն եւ իրենց յաջորդական հարցումներով ցոյց կուտային ոչ միայն իրենց հետաքրքրութիւնը այլեւ իրենց տոքթորութեան խոր գիտակցութիւնը:

Տոքթ. Թերնոնին եղած հարցումներէն մէկ ցայտուն փաստն էին այդ բծախնդրութեան: Ֆրանսացի Քազալիս, որ հաւատարիմ եղաւ տոքթ. Թերնոնը իր ցիկլոպեան «մրցանիչին» (փերփորմանս) համար

ՀԱՅԿԱԶՆ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ'որ հարցումներ պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Ցօսք առաւ Պ. Լեւոն Սարգիսեան, դ ր ծ օ ն կուսակցական, որ միաժամանակ եղած է Հիմնարկը յղացող երրորդութենէն մէկը: Ըսաւ որ երկու կարեւոր նիւթերու չուրջ կարծիքներ կ'արտայայտուին, եւ ինք կ'ուզէ զանոնք զատել իրարմէ, - մէկը մտաւորականութեան հարցն է, միւսը՝ միջազգայինին ու ազգայինին մասին միասին մտածելու հարցը: Առաջինը այդքան ալ կարեւոր չէ, երկրորդը՝ շատ կարեւոր է: Ցստակ է որ Հայութիւնը առաջնորդող տարրերը փարոճեալ են, զաւառամիտ են, նեղ, շա՞տ նեղ ու տոհմիկ սահմաններու մէջ - ջէն կը դիտեն մեզ մտահոգող հարցերը՝ զուտ չեն տեսներ միջազգային իրավիճակի պարտադրած պայմաններու ծիրին մէջ: Իր յոյսը ան է՝ որ Զօրեանը պիտի ըլլայ խորհրդակցական հանդիպումներու տեղ մը, ուր առաջնորդ տարրեր եւ լուրջ ակադեմական վերլուծում կատարողներ պիտի կարենան չէզոք գետնի վրայ խօսիլ, խորհրդակցիլ, որվիլ ու որվիլեցընել:

Ցօսք առի ևս, չեշտելով fոնսալթընթի կամ ազատ խորհրդատուի դերը՝ ամերիկեան կեանքի մէջ: Թէ՛ կառավարութիւնը, թէ՛ մեծ առեւտրական ու գիտական հաստատութիւնները, չեն զոհանար իրենց վարչութեան ու պաշտօնեաներու կատարած վերլուծումներով: Կը հրաւիրեն խորհրդատուներ, «դուրսէն» որպէսզի անոնք դան ու ներկայացնեն իրենց աւելի չէզոք եւ առարկայական վերլուծումը: Խորհրդատուները իւրայատուկ տեսանկիւնները ունին, ամէն ինչ կազմակերպութեան ակնոցներով չեն տեսներ. եւ ոչ վախ ունին կազմակերպութեան մը ջնջերէն, ոչ ալ անոնց պարտական են: Կատղան, կը քննեն, լռելեայն կը կատարեն իրենց վերլուծումը, մինչ կ'ընեն կազմակերպութեան մասնագէտներուն, կը քննադատեն զանոնք առարկայականօրէն, կը ներկայացնեն իրենց վերլուծումները ու թելադրութիւնները, ու ... կը մեկնին: Իրենց գործը վերլուծումներ պատրաստելէ չէ, այլ՝ դրսեցիի աչքով տեսնել: Զօրեան Հիմնարկը կրնայ ըլլալ տեղ մը, ապահով տեղ մը, ուր մտաւոր ուժերը պիտի կարենան միասին աշխատիլ, վերլուծել, ծրագրել: Ընդդիմեցի ապահովը, իր դրական իմաստով: Նշեցի որ հայ ակադեմական մտաւորականութիւնը զոռոզ չէ, սակայն բախտաւոր է, - կը դիտակցի որ իր ապրուստը, գործը, դիրքը եւ վարկը կախեալ չեն շէֆերէ եւ ջոջերէ, այլ՝ ապահով են ամերիկեան համալսարանի կառոյցին մէջ: Ուրեմն՝ ազգային նուիրում եւ պատասխանատուութիւն զգացող հայ ակադեմական մտաւորականը ունի պերճանքը (անշուշտ եթէ յանդուգն եւ անկաշառ անձ է) իր քննադատութիւնը ընելու ազատ - համարձակ: Բայց գործնական չէ, օգտակար չէ ամէն քննադատութիւն բեմէն ընել. յաճախ նախընտրելի է որ ան ըլլայ սահմանափակ շրջանակի մէջ, դէմ յանդիման: Ո՛չնչէ պարագան՝ երբ հարցը կը վերաբերի չինարար թելադրութեանց՝ գործունէութեան նախագիծերու մասին: Ես «ապահով» բառը կ'ըմբռնեմ իբր գործելի իրականութիւն, եւ ոչ թէ իբրեւ երկչոտ մտաւորականներու պատսպարան: Ընդհակառակն, եթէ կան խոչընդոտներ, անոնք չէֆերն ու ջոջերն են սովորաբար, որոնք վարժ են իրենց հրա - հնազանդ, այսպէս ըսենք՝ «տունի տղայ» մտաւորականներու, որոնք հասունցած ըլլալ կազմակերպութեան մէջ, իրենց մեծերը չեն համարձակած ու կրցած վարժեցնել թէ ի՞նչ է իսկական, լուրջ, առարկայական այլ հատու, չինչէ քննադատութիւնը, կարծիքներու՝ անկեղծ այլ կարելի փոխանակութիւնը: Զօրեան Հիմնարկը կրնայ նման անձերու հայթայթել չէզոք դետին ու ապահովութիւն՝ որպէսզի կարելի ըլլայ անկեղծ ու հաւաքական վերլուծումը ամէն տեսակի կարեւոր հարցերու, առանց հանրային լուսարձակներու եւ «թատրոնի», - քանի որ կան շատ մանաւանդ մեր «առաջնորդ» դասակարգին մէջ, որոնք չեն դիմանար բաց օդի մի» վրայ կատարուած քննադատութիւններուն: Նոյնիսկ եթէ զգան, որ արդար է ըսուածը, իրենց հանրութեան եւ հանրութիւններուն առջեւ «պզտիկ մնացած» նեմացած կը զգան իրենք զիրենք, կը սկսին յոխորտալ, մերժել իրենց դէմ ուղղած որեւէ խօսք, որքան ալ չինի ըլլայ ան: Ուրեմն՝ կրնայ օգտակար ըլլալ Զօրեանի խորհրդակցական մթնոլորտը, ուր կարելի է անկեղծ խօսիլ, առանց վրդովելու առաջնորդ դասի խոցելի եւ անապահով ոգիները՝ որ բռնկին ու խլրտին «պատիւը փրկող» ելոյթներ ունենալու պէտքը զգան:

(Շար. 12)

ԱՂՕՏ ՍՕՆԿ

ԿԱՂՎԱԾՔՈՎ

(ՊԱՏՄՎԱԾՔ ՎԵՑ)

Ֆ. ՍԱՍՈ

7

ՄԱՑԱՀԱՎԱԿ

Հոգս չօքօս մը ունեմ հօրս համար։ Ամէն անգամ որ ան ինծի կը հարցնէ, թէ ինչո՞ւ չեմ ամուսնանար, ես կը պատասխանեմ, թէ ինչպէ՞ս կարելի է ամուսնանալ, երբ ոչ մէկ աղջիկ կայ, որ ինծի հետ ամուսնանալ ուզէ։ Ես ինծի համար կ՚ապրիմ, ինծի համար կ՚աշխատիմ, ինծի համար կ՚ուտեմ, կը խմեմ, կը քնանամ, կը զբօսնամ, կը սիրեմ, կը ատեմ, կը նախանձիմ, կը ներեմ, կը մոռնամ, կը յիշեմ, կը ծիծաղիմ, կը լամ, կը վախնամ, կը յուսամ, կը հաւատամ, կը կասկածիմ, կը զարգանամ, կը ծերանամ, կը մեռնիմ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ԼԻՈՆ. - Պ. Շաւարշ Ֆաչեատուրեան, Տէր եւ Տիկին Գառնիկ Ֆաչեատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Փօլ Տիւֆուռ եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Ա.եռիս Տօնապետեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Ժիլպէր Ֆաչեատուրեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Միշէլ Ֆաչեատուրեան եւ զաւակները ինչպէս նաեւ Քաչա, Պզոյեան, Ուզունեան, Սուքիասեան ընտանիքները չնորհակալութիւն կը յայտնեն բոլոր անոնց որոնք ծաղիկով, փոխան ծաղիկի նուէրներով, անձամբ, մամուլով թէ նամակով մասնակից եղան իրենց սուգին՝

ՏԻԿԻՆ ԹԱԳՈՒՀԻ ՖԱՉԵԱՏՈՒՐԵԱՆԻ

մահուան առթիւ:

Այս տխուր առթիւ, ողբացեալին յիշատակին, Պ. Շաւարշ Ֆաչեատուրեան 500 Ֆ. կը նուիրէ «Ցառաջ»ին:

ՓՈԽԱՆ ԾԱՂԿԵՊՍԱԿԻ

Հ.Բ.Ը.Մ.Իութեան կեդր. Վարչական ժողովի անդամ, Եւրոպայի կեդրոնի Վարիչ Մարմնի անդամ և Ֆրանսայի Շրջ. Ցանձնաժողովի պատուոյ նախագահ՝ Նափոլէոն Պիլլիւճեանի մահուան առթիւ, Լիոնի Հայ Առաքելական Ս. Ցակոբ եկեղեցիին կը նուիրեն. - Հ. Բ. Ը. Միութեան նախագահ Ա. Մանուկեան 5000 Ֆ., կեդր. Վարչական ժողով 5000 Ֆ., Եւրոպայի կեդրոնի վարիչ մարմին՝ 3000 Ֆ., Ֆրանսայի Շրջ. Ցանձնաժողով՝ 2000 Ֆ.:

Դումար՝ 15.000 Ֆ.:

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ՀԱՁԻ Շրջանային Վարչութիւնը կը հրաւիրէ փարիզեան մասնաճիւղերը, միջմասնաճիւղային ժողովի, Ուրբաթ, Ապրիլ 27, Մշակոյթի Տունը, ժամը 20.30, 17 rիւ Պէօ:

Լ Ի Ո Ն

ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴԱՑ ՏՈՒՆ

Լիոնի Անարատ Ցղութեան Հայ Քոյրերը, ուրախութիւնն ունին ծանուցանելու թէ իրենց ՀԱՅ ՕՐԻՈՐԴԱՑ ՏՈՒՆ-ի արձանագրութիւնները, 1984-1985 տարեշրջանի համար, արդէն լրացած են: Ի դէպ, անոնք կը յիշեցնեն բոլոր ազգայիններուն, որ ՀԱՅՐԵՆԻ ԿՏՈՒՐԸ ունի իրրեւ նպատակ՝ ընտանեկան ջերմ ու խաղաղ յարկ մը ապահովել՝ այն հայ օրիորդներուն, որոնք կը փափաքին յաճախել Լիոնի դպրոցներն ու համալսարանները:

Մանրամասնութեանց համար՝ դիմել հետեւեալ հասցէին.

SŒUR ASDGHIG NADJARIAN
Foyer pour jeunes filles arméniennes
HAIRENI GUEDOURE
142, Cours Gambetta — 69007 Lyon
Tél. (7) 872. 76. 60

ՁԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԴԷՊԻ ԱԻՍՏՐԻԱ

Կազմակերպուած Ֆր. Կապոյտ Ֆաչի Լիոնի մասնաճիւղի կողմէ՝

Մայիս - 15-էն - Մայիս 23 -

Արձանագրութիւններու եւ տեղեկութիւններու համար, հեռաձայնել մինչեւ Ապրիլ 15

888 - 92 - 51

կամ երեկոյեան ժամը 20.30էն յետոյ՝

854 - 22 - 93

ՄԱՐՍԷՅԻ

ՍԱՀԱԿ - ՄԵՍՐՈՊ

ԵՐԳԱԽՄՈՒՄԲԸ

Ղեկավարութեամբ՝
ԽԱՉԻԿ ԵԼՄԱՋԵԱՆԻ
ՓԱՐԻԶԻ ՄԷՋ

Նախաձեռնութեամբ Կեդրոնական Սանուց Միութեան եւ Պոլսոյ Դպրեվանքին Փարիզի Սանուց Միութեան:

ՅՈՒՆԻՍ 10-ԻՆ
ժամը 20.30-ին
Սալ Կավօ

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN
40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

GALERIE PRESIDENCE
20, rue du Parlement St. Pierre
Bordeaux
EXPOSITION
Richard JERANIAN
sous le haut-patronage de
M. Le Président CHABAN-DELMAS
Député-Maire de Bordeaux
du 27 avril au 15 juillet

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մոնմորանսիի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22:

×

Սէն - Ռաֆայէլի Հանգստեան Տան դաշտահանդէսը՝ Շաբաթ, Օգոստոս 15-ին:

Մանրամասնութիւնները յետագային:

LE YAN'S CLUB
présente
SEMAINE CULTURELLE
DU 24 AVRIL
Sous la Présidence d'Honneur de Camille Bourniquel
CŒUR ET MEMOIRE
SPECTACLE POÉTIQUE A DEUX VOIX
Madeleine CARPENTIER
Nathalie KERYAN
Le Jeudi 26 Avril à 20 h. 30 précises
Participation au spectacle 50 F.
Dîner à 22h 30 sur réservation
5, Avenue Reille 75014 Paris
Tél. : 589. 20. 48

MESSE à NOTRE-DAME de PARIS

DIMANCHE 29 AVRIL A 16 H.
En commémoration du 69ème anniversaire de nos Martyrs de 1915, Mgr Grégoire GABROYAN célèbrera la messe pontificale à NOTRE-DAME de Paris,à 16 heures. Son Exc. Mgr Daniel PEZERIL, Evêque Auxilliaire de Paris prononcera l'homélie.

×

A l'issue de la cérémonie, les fidèles sont invités à une réunion amicale, vers 19 heures, au Centre Saint MESROB, 10bis, rue Thouin, 75005 Paris (Métro : Cardinal Lemoine ou Monge)

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

ԲՈՂՈՔԻ ՅՈՅՆ ՊԵԼԿՐԱՏԻ ԴԱՏԱՎՃԻՌԻՆ ԴԷՄ

Ցարութիւն Լեւոնեան եւ Րաֆֆի Էլպէքեան դատապարտուեցան 20 տարուան բանտարկութեան:

Ապրիլ 26ին, մեր զանգուածային ներկայութեամբ պիտի բողոքենք դայթակղեցուցիչ այս վճիռին դէմ եւ ցոյց տանք որ նեցուկ կը կանգնինք Ց. Լեւոնեանին եւ Ր. Էլպէքեանին:

ՓԱՐԻԶ. - Ապրիլ 26, ժամը 19ին, վայր՝
Place du Paraguay, angle de la rue de la Faisanderie
Métro : Pte. Dauphine

ԼԻՈՆ. - Ապրիլ 26, ժամը 17.30ին, վայր՝
Եուկոսլաւիոյ Հիւպատոսարանին առջեւ
5, Cours Franklin Roosevelt — Lyon 6e

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ 69ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ ՄԱՐՍԷՅԼԻՄԷՋ

ՀԱՆԴԷՍ - ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 29, ժամը 13-ին, Մշակոյթի Տան Վասպուրական եւ Տարօն սրահներուն մէջ, 12 - 14 rիւ Սէն - Պազիլ:

Նախաձեռնութեամբ՝ կեդր. վարչութեան, մասնակցութեամբ՝ Վիէննի եւ Տէսինի մասնաճիւղերուն: Հաւաքը կը յատկացուի՝ Թրիպիւնալ Փերմանանին, վան եւ Պելկրատ գործողութեանց յանձնախումբերուն:

Կը նախագահէ. - ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ
Կը խօսի. - ԺԻՐԱՅՐ ՄԻՐԻՃԵԱՆ

Գեղարուեստական բաժին. - Տիկին Ատտիկ Սարաֆեան (արտասանութիւն), Տիկին Մարի Եազըճեան (երգ):

Տեղերը ապահովել. -

Աստղիկ 70 - 02 - 33, Բարսեղեան 66 - 30 66, Կրասեան 93 - 32 - 18
Մասնակցութիւն՝ 120 Ֆ.:

TRANSTOURS
VOUS PRESENTE SES VOYAGES ORGANISES
12 - 14 Jours à EREVAN
ALLER - RETOUR PAR AVION - SERVICE 1ère CLASSE

de PARIS

— Du 7 au 21 Juillet — 16 jours, dont 5 à LENINGRAD et 10 à EREVAN — **Prix: 6840 F**
— Du 9 au 24 Août — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 7 au 22 Septembre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 6750 F**
— Du 5 au 20 Octobre — 16 jours, dont 14 à EREVAN — **Prix: 5900 F**

de MARSEILLE

— Du 11 au 24 Août — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 8 au 21 Septembre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 6400 F**
— Du 6 au 19 Octobre — 14 jours, dont 12 à EREVAN — **Prix: 5700 F**

Et deux voyages : CROISIERES d'une semaine et séjour d'une semaine à EREVAN

1) Paris — Moscou — Erevan par avion — séjours d'une semaine à Erévan et retour à bord de LITVA. du 14 au 28 Juillet—Depuis **7710 F** + Taxe de port **250 F**
2) Aller : Marseille—Odessa (à bord de LITVA), séjour d'une semaine à EREVAN, retour par avion, Moscou Paris. Depuis **8010 F** + Taxes de port **250 F.**

TRANSTOURS — 25, rue d'Argenteuil - 75001 Paris — Tél. : **261 58 28**

PARIS - ATHENES - PARIS
VOL CHARTER ALLER / RETOUR A PARTIR DE
1600 Frs
Hôtel-Club SIAGAS BEACH
à 58 km. d'Athènes
A PARTIR DE
2570 Frs
FORFAIT 8 JOURS—PARIS/PARIS—SEJOUR PENSION COMPLETE, VIN INCLUS
et toutes prestations en GRECE, locations de voiture, croisières, circuits etc...
Lic. 1539

A PARIS
Voyages Vacances au Soleil
5, place André Malraux, 75001 PARIS
tél. 296 - 37 - 70
Anita BERBERIAN - TACHDJIAN
Arpi BODURYAN

A ATHENES
Armik Travel
15, rue Voulis, ATHENES
tél. 323 - 03 - 16 / 323 - 03 - 49
Mayda BERBERIAN - BARAZIAN

ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ
ԱՊՐԻԼ
26
JEUDI
26 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.688 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.688

ՕՐՈՒԱՆ ԽՕՍՔԸ

ԱՐԵԱՆ ԳՆՈՎ՝ ՋԷՆՔԻ ՈՒԺՈՎ

(ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻՆ 69-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ԱՌԹԻԻ)

Մեծ եղեռնի անագորոյն օրերուն խակ, երբ ցեղասպան Թուրքիան բոլոր միջոցներով նախատեսեց մեր բազուկին ջլատումը՝ զենք ճամբաներով, Հայութիւնը, հոն ու՛ր հնարաւորութիւնն ունեցաւ խիզախելու՝ մարտահրաւէր կարդաց ջարդարարին :

Վկա՛յ Ուրֆան, Շապին - Գարահիսարը, Տարօնը, Սուեդիան, Վասպուրականը եւ այլ վայրերը :

Բոլորն ալ ազգային արժանապատուութիւնը հանդիսացնող դրուագները արձանագրելին : Հերոսական զոյամարտներու չարքով : Մէկը մէւնէն գերազանց :

Վասպուրականի մէջ եւս ժողովուրդն էր, որ ծառացաւ Իթթիհատի Ջոլիբին դէմ՝ թուրք եւ քիւրտ խաժամուժին կուրծք տալով :

Այն ինչ որ իբրեւ պատմական վկայութիւն գրուեցաւ արիւնով Ապրիլէն Մալիա, Այգեստանէն՝ Քաղաքամէջ, Արճակ, Թիմար, Լեռնապար, Հայոց Ձոր, Շատախ, Փէտանդաշտ եւ Վասպուրականի այլ մեծ ու փոքր վայրերը, մահու կեցոյց մարտ մը եղաւ : Հայ դիւցազուններու չունչով՝ ընդդէմ Ջարդարարներուն : Ընդդէմ եաթաղանին : Ալան - Թալանի ծարաւ վհմակներուն :

Ժողովուրդը հետեւեցաւ խմաստուն ուղիին : Տիրական ընդունելով հանդերձ Դաշնակցութեան դէնքը, չանտեսեց բոլոր վտօղներուն ուժը : Մէկ ճակատ յարդարեց յօշոտողներուն դէմ : Որովհետեւ, ընթռնեց՝ դիտակից մտածումով, թէ կռիւը ազգային բնոյթ ունէր : Այդպէս վճռած էր Ջարդարարներուն կեդրոնը՝ պատգամելով, - Հայաստան, առանց Հայու :

Ուրեմն, միասնական ճակատ եւ վահան : Այդ զօն դիրքորոշումով էր, որ յաղթական, քանի մը տարիներ ետք, Արամի եւ անոր նմաններու կռիւին, մարտահրաւէրին ընդառաջելով, ժողովուրդը իր խօսքը լսելի դարձուց այս անգամ Արարատի չրջադարձին մինչեւ Սեւան : Երեք ճակատներու վրայ : Կերտելով բանաստեղծին նախատեսած արշալոյսը՝ Մայիս 28-ը :

Վանի պատմական բերդին վրայ 1915 Մայիս 4-ին ծածանած յաղթանակի դրօշը, ձեւով մը հիմնականօրէն հանդիսացաւ Երեւան պարզուած Հայոց Անկախութեան խորհրդանշական երբեակ երիզներուն : Նաեւ պատմական հիմունքներով կերտուած զինանշանին : Պետական, ազգային :

Այսօր, աւելի քան երբեք, միասնական եւ խիզախ ոգին, մեր ազգային զօյաութիւնն եւ, մանաւանդ, մեր ձգտումներուն, տեսլականներուն միակ աղբիւրը կը հանդիսանայ :

Հայրենիքին մինչեւ Սփիւռք :

Ջմռռնանք, թէ ազգին յաւերժութիւնը բոլոր ծագերուն տակ միակ ուղի ունի՝ այլ տրամադրութիւնը :

Մեր փոքրածաւալ հայրենիքին ընդարձակումը՝ Հայութեան պատկանող հողերուն կցումով, կ'իրագործուի միայն ու միայն մէկ սիրտով եւ մէկ հոգիով : Ազգի մը արի կամքով :

Այդ պատգամեց Վասպուրականը, այլոց կարգին, արեան գնով, զէնքի ուժով :

Ժ. Մ.

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ՔԱՂԱՔԷ ՔԱՂԱՔ

ՓԱՐԻԶ

ԱԻԵԼԻ ՔԱՆ 3000 ՀԱՅԵՐՈՒ ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱՊԱՀ ՏՈՂԱՆՑՔ ԴԷՊԻ ԹՐՔ. ՀԻՒՊԱՏՈՍԱՐԱՆ

Ապրիլեան Եղեռնի 69-ամեակը՝ փարիզի մէջ, այս տարի կ'ոգեկոչուէր՝ բառին իսկական առումով՝ միասնական ոգիով : Հայ յարանուանական զասական միութենէն եռք այս տարի մէկ ճակատ կազմած էին նաեւ քաղաքական հոսանքները, եկեղեցւոյ հովանաւորութեամբ :

Երեքշաբթի, Ապրիլ 24, ժամը 14-ին հեռզհեռէ բազմութիւնը կը լեցնէր Սուրբ Յովհաննէս - Մկրտիչ Մայր եկեղեցին ու ժան Կուժոն փողոցը : Կը պատարագէր Գիւտ Եպիսկ. Նազլեչեան : Ներկայ էին Փարիզի քաղաքապետ Ժաք Շիրաքի ներկայացուցիչը՝ ծերակուտական Ժան Շէրիու, երեսփոխան Կի Տիւքոլոնէ, Փըրանսայի հայ կաթողիկէ էկզարք Գրիգոր Եպիսկ. Կապրոյեան, պատուէլի Որնէ Լեւոնեան : Գիւտ Եպիսկոպոս իր քարոզին բնարան ընտրած էր՝ «Եկեղեցիս մի անձն եղեւ, համբոյրս յօղ լրման տուաւ» : Շեշտելէ եռք մեր հայրերու ունեցած հաւատքը դէպի Աստուծոյ զօրութիւնը, Գիւտ Եպիսկ. կը յիշէր, թէ «դարուս սկիզբը խաւար ձեռք մը լծուած մեր ժողովուրդի դէմքուն, փորձելով քանդել ինչ որ չինած էր հայ սաեղծագործող ձեռքը՝ մեր եկեղեցիները, հաւատքի տուները : Սակայն այսօր, յարուցեալ մեր ժողովուրդը կուգայ լեցնել ազօթքի տաճարները, միշտ հաւատարիմ մնալով մեր հայրերու աւանդին» : Ապա անդրադառնալով Սփիւռքեան մեր կեանքին, Գիւտ Եպիսկ. կը նշէր, թէ «այսօր մեր երիտասարդները իրենց անձը կը զոհեն, զրիչի մարդիկ իրենց մտքով կը պայքարին՝ արդարութեան հաստատման համար : Միութիւնը՝ ընդվզումի որպէս արդիւնք՝ յաղթանակը կը պատրաստէ : Այսօր արդարութիւնը կը փնտռուի ամէն բանէ աւելի» :

Յաւարտ պատարագի Հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուէր մէկուկէս միլիոն նահատակաց յիշատակին, որմէ եռք հայ յարանուանութեանց հոգեւոր պետերու առաջնորդութեամբ՝ շուրջ Հազար Հայեր կ'ուղղուէին դէպի Փլաս տի Քաւատա, ուր, Ապրիլեան նահատակաց յիշատակին կառուցուելիք յուշարձանին վայրը, տեղի կ'ունենար հաւաքոյթ մը, որուն բացումը կատարելով՝ յանուն Ոգեկոչման Յանձնախումբին՝ մէթը Արմէն Բարսեղեան, չեշտը կը դնէր այս տարուան հանգամանքին միասնական հանդամանքին վրայ : Ապա առնելով ժան Շէրիու կը նշէր. «Ֆրանսա՝ զոր ձեզմէ չատեր ընտրեցին իբրեւ հայրենիք եւ պաշտպանեցին դան իր արդի պատմութեան ճգնաժամային պահերուն, չի կրնար մոռնալ ողբերգական տարեդարձը, զոր կ'ոգեկոչենք այսօր : Փարիզ՝ համաձայն իր քաղաքապետին՝ Ժաք Շիրաքի, վազդէն Ա. Կաթողիկոսի տուած խոստումին, պատիւ կը **ղղայ հայ համայնքի** տրամադրութեան տակ դրած ըլլալով այս վայրն իսկ, ուր պիտի կառուցուի ամբողջ Ժողովուրդի մը նահատակաց յուշարձանը» :

Այնուհետեւ, աւելի քան երեք հազար Հայերու թափօրը՝ պաստառներով կ'ուղղուէր դէպի Անծանօթ Զինուորի գերեզմանը, անցնելով Մարսօ պողոտայէն : Պաստառներու վրայ կը կարդացուէին՝ Ցեղասպանութիւնը անժամանցելի ոճիր մըն է, Հայ ժողովուրդի ազգային իրաւունքներու ճանաչում, Ահարեկչութիւնը՝ Թուրք Պետութիւնն է, դիմադրութիւնը՝ Հայ ժողովուրդը՝ Թուրքիա կը զրաւէ Հայ ժողովուրդին հողերը, Թուրքիա պէտք է ճանչնայ մարդկութեան դէմ այս ոճիրը եւայլն : Տողանցող հայ բազմութիւնը կ'արձակէր միաբերան կոչեր, ինչպէս՝ «Թուրքիա՝ Հայաստանէն դուրս», «Միութիւն, պայքար, յաղթանակ», եւայլն :

Ժամը 18-ին, Թափօրը կը հասնէր Յաղթանակի Կամարը : Կ'արձագուէր բոցը եւ կը դրուէր ծաղկեպսակ մը Անծանօթ Զինուորի գերեզմանին, հայ նախկին Ռազմիկներու եւ դիմադրականներու կողմէ :

Յարգանքի եւ ոգեկոչման արարողութենէն եռք կը սկսէր տողանցքը դէպի Թրքական հիւպատոսարան : Աւելի քան երեք հազար Հայեր՝ ծեր թէ մանուկ, առաւար թիւով երիտասարդներ, զուսպ, կարգապահ եւ միասնական ոգիով՝ պաստառներով եւ բազմաթիւ կոչերով կը քալէին, դէպի Թրքական հիւպատոսարան՝ անցնելով Վակրամ պողոտայէն, աջ ու ձախ անցորդներուն բաժնելով՝ «Ժողովուրդներու մնայուն դատարան»ի՝ Թուրքիան դատապարտող բանաձեւին թղթիկները :

Ժամը 19-ին պատկառելի թափօրը կը հասնէր հիւպատոսարանէն հազիւ չիւսուն մեթր հեռու դտնուող հրապարակը. հոս է միայն, որ կ'երեւային ոստիկանական ուժերը :

Հայերէն խօսք առնելով Տիկին Սիլվա Գարակիւլեան կ'ըսէր. «Ո՛վ հայ ժողովուրդ, քո միակ փրկութիւնը քո հաւատքական ուժի մէջ է : Զարենցի այս խօսքը այսօր՝ 1984 Ապրիլ 24-ին, խորապէս կ'արդարացնէ իր խմաստը» : Ապա համառօտ ակնարկ մը նետելէ եռք սփիւռքեան մեր կեանքին եւ Հայկ. Հարցի ստացած ծաւալին վրայ մեր օրերուն, կը նշէր. «Այսօր ակնթարթի մը ժամանակամիջոցը թանկագին է մեզի համար, քանի այդ ակնթարթը մեզմէ կը խլէ քիչ մը եւս մեր ինքնութենէն, քիչ մըն ալ արիւնաքամ կը դարձնէ Ֆիզիքական ջարդէն ճողոպրած Հայու մեր դիմագիծը : Սփիւռքը վերջնական կայան մը չէ, Հայուն պարտականութիւնն է ունենալ մէկ մտասեւեռում, այն է՝ վերադարձը դէպի իր հայրենի հողերը : Այս հեռանկարով ալ մեր բոլորին պարտակատութիւնն է տանիլ անհրաժեշտ նախատպարտական աշխատանք, պարտաւորութիւն ենթահողը, մտայնութիւնները, անձնակազմերը այն օրուան համար՝ ուր սիւերական արդարութիւնը վերջապէս մեզի պիտի տայ մեր արդար հատուցումը» : Տիկին Սիլվա Գարակիւլեան անդրադառնալէ եռք աբեմատեան Հայաստանի մէջ այսօր ալ չարունակուող բարբարոսութեան՝ եկեղեցիներու քանդումին, անոնց զօրանոցի կամ ախոռի վերածումին, մեր մշակոյթի եւ քաղաքակրթութեան հետքերու ջնջումին եւ այլ երեւոյթներու, չեշտելով հողային պահանջներու անհրաժեշտութիւնը՝ կ'աւելցնէր. «Ո՞րմէ եւ ի՞նչպէս պահանջել մեր հողերը : Ահաւասիկ հարցումներ՝ որոնց պատասխանել կը փորձէ Սփիւռքի հայ երիտասարդութիւնը այսօր : Կրկնակի յարգանք այն բոլոր հայ երիտասարդներուն՝ որոնք իրենց լաւագոյն տարիները կը զոհեն բանտերու մութ անկիւնները : Յարգանք նաեւ այն բոլոր հայ նահատակներուն՝ որոնք իրենց արիւնով գրեցին մեր պատմութեան նոր էջերը : Պահանջատիրութիւնը մեր երիտասարդներուն մօտ ցնորապաշտ գաղափար մը չէ այլեւս, այլ՝ Սփիւռքի Հայու բնական մէկ կեցուածք» : Տիկին Գարակիւլեան իր խօսքի աւարտին կը յիշէր Ֆրանսայի Նախագահին պաշտօնական ճանաչումը Հայերու դէմ կատարուած ցեղասպանութեան, «Ժողովուրդներու մնայուն դատարան»ին վճիռը, աւելցնելով որ մեր յաջորդ կենսական քայլերը պիտի ուղղուին 30-րդ ծանօթ պարբերութեան վերահաստատման եւ Հայկ. Հարցը եւրոպական Մարհրդարանի օրակարգի նիւթ դարձնելուն :

Ֆրանսերէն կը խօսէր Ռընէ Մակոյեան նչելով որ Ապրիլ 24-ը մեր յոյսի օրն է. մեր պայքարի օրը : Այսօր միացած է Հայ ժողովուրդը, միացած՝ իր ինքնութեամբ, իր պայքարով, իր պահանջով : Առանց մեր միութեան՝ ոեւէր կ'ըլլայ մեր պայքարը : Դիտել կուտար թէ մեր ինքնութեան պահպանման առաջին յաղթանակը տարած ենք՝ մեր զաւրոցներով, մեր մամուլով, մեր ձայնասփիւռով, հեռատեսութեանց կեդրոններու հաստատումով եւ ազգային մեր հաստատութիւններով : Յաջորդ հանդրուանը պիտի ըլլայ, կ'ըսէր, հայկական բոլոր զաղութներու միջեւ կապերու ամրապնդումը եւ միասնականութեան ճակատի ընդլայնումը : Ռընէ Մակոյեան չեշտեց թէ՝ «69 տարի խաղաղ միջոցներով ջանացինք լուծել Հայկ. Հարցը, սակայն ոչ ոք լսեց մեզ, ի վերջոյ երիտասարդութիւնը դիմեց զէնքի ուժին եւ բոլորը արթնցան ու Հայերու ձայնը լսելի դարձաւ» : Ժամը 19·45-ին վերջ կը գտնէր տողանցքը :

ՇՐՋ. ԹՂԹԱԿԻՑ

× Փարիզեան մամուլը արձագանգ հանդիսացած էր Ապրիլեան տարեդարձին եւ ցոյցին («Մաթէն» Ապրիլ 24, 25, «Ռոթիտիէն» եւայլն) չեշտելով միասնական բնոյթը, որ չատ տպաւորած էր :

×

ՄԱՐՍԷՅԼ

ՊԱՏԿԱՌԵԼԻ ԹԱՓՕՐ

ՀԱԶԱՐԱՒՈՐ ՄԱՍՆԱԿՑՈՂՆԵՐՈՎ

Հոս ալ միասնական պատկառելի թափօրով մըն է, որ Հայութիւնը ոգեկոչած է Ապրիլեան տարեդարձը : Զորեքշաբթի առաւօ «Փրովանսալ» 8000 կը հաշուէր մասնակցողներու թիւը : Նախորդ իրիկունը՝ Ապրիլ 23-ին դիւերը կատարուած էին հսկումը, Մայր եկեղեցւոյ բակը զբաղեցուող յուշարձանին, երիտասարդներու կողմէ մինչեւ վաղ առաւօտեան : Երեքշաբթի օր ալ, պատարագէն եւ հոգեհանդիսէն եռք, հազարաւոր Հայեր կարգադահութեամբ եւ տպաւորիչ միասնականութեամբ տողանցած են Փլաս Քաթելանէն Ավընիւ տի Փրաուօ, եկեղեցիին առջեւէն անցնելով, որու դրեթէ կէս է Թրքական հիւպատոսարանը, պաշտպանուած անչուշտ ազահովութեան ուժերով : Թափօրի երկայնքը 800 մեթրէն աւելի կը նկատուէր :

×

ԼԻՈՆ

ՏՈՂԱՆՑՔ ԵՒ ՀԱՆՐԱԺՈՂՈՎ

Առաւօտեան պատարագէն եւ հոգեհանդիսէն եռք, ժամը 16-ին ժողովուրդը կը հաւաքուէր Փլաս Պելքուր, ուր ծաղ-

(Շար·ը Դ· էջ)

ԻՆՉՊԷՍ ԱՐԹՆՑԱԻ ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՇԻՆԱԿԱՆԸ

«Վարէ՛, որդեա՛կ իմ Սամուէ՛լ,
Ուղիղ վարէ՛ զմաճն ու ակօս,
Արձակ դաշտերն են մեր արտեր.
Պարարտ, բեղուն եւ բարեբեր»:

Վասպուրական Աչխարհի մեծագոյն զաւակ Հայոց Հայրիկ Որմիեանի հայրական յորդորն է այս, ուղղուած իր այնքան սիրած ու փայփայած շինականին:

Աչխատասէր ու առաքինի Սամուէլները վեց հարիւր տարի վարեցին «զմաճն ու ակօս», օրհնեալ սերմերով լեցուցին հայրենի «պարարտ, բեղուն եւ բարեբեր դաշտերն ու արտերը». իրենց ճակտի քրտինքով թրջեցին ամէն մի թիզ հող: Բայց հազիւ դիպած ոսկեհատիկ ցորենը կալերու մէջ չեզո՛ք, չեզո՛ք անօրէն կառավարութեան մը անգութ պաշտօնեաներն, աւարառու ու քիւրտ բէկներն ու անխիղճ վաչխատուները խլեցին գրեթէ ամէնը. գաշտերէն ու լեռներէն ալ յաճախ քշեցին. տարան լծկան անասունները, հօտն ու նախիրը, եւ թողին իրենց ընտանիքը սովահար, կիսամերկ, ոտաբոպիկ պաղ ձմրան վրայ:

Վեց հարիւր տարի չարունակ լացին անոնք. իրենց արդար վաստակը յափչտակողներու ձեռքերն ու ոտքերը համբուրեցին ու գթութիւն հայցեցին: Ի զո՛ւր: Անոնք մնացին միշտ այսպէս ստրուկ:

Ազատութեան վեհ դաղափարի առաջին սերմնացաններէն նոյն պաշտելի Հայրիկը, ամէն վայրկեան ականատես իր սիրեցեալ շինականի այս դժոխային վիճակին. աչխատանքի այս յորդորին հետ զուգընթաց, արիաբար հրապարակ իջաւ իր Արծուի վասպուրականով. (Վասպուրականի մէջ 1858 - 1861· Տարօնի մէջ 1862-ին)· իր Հայ Գոյժով, իր Վան Գոյժով, եկեղեցիներու բեմերէն ու ազգային ժողովասրահներու մէջ իր խօսած ազատաշունչ քարոզներով, եւ վերջապէս իր նշանաւոր երկաթեայ շերեփի նշանախօսքով, արծարծելու ինքնապաչտպանութեան նուիրական զգացումը եւ ներչնչելու հաւատքը՝ սեփական բազուկի հրաչագործութեան: «Միայն զէնքով կրնաք պաչտպանել ձեր կեանքն ու պատիւը եւ տէր ըլլալ ձեր արդար վաստակին»: Ա՛յս էր իմաստը աննման Հայրիկի դրածնեբուն ու քարոզներուն:

Հայրիկին եկաւ միանալու ազատութեան մեծ դաղափարախօս Մ. Փորթուգալեան, եւ յեղափոխական չարժումի տարածման այս երկու առաքեալներու չունչին տակ Վան քաղաքի մէջ յառաջ եկաւ սերունդ մը դաղափարական, հաւատաւոր, խանդավառ, ազատատենչ:

Աւա՛ղ, այս կազմակերպութեան արմատները դեռ զառամներ չտարածուած, դահիճները, 1896-ի ամրան, տուին ընդհանուր ջարդի հրամանը: Ու մինչ քաղաքի երիտասարդութիւնը՝ Յունիս 20-է Յուլիս 5, եւ Սեպտեմբեր 11-ին անապաւէն խիզախութեամբ կուրծք տալով հարիւրներէ բաղկացած ու լաւ զինուած խուժանի եւ կանոնաւոր բանակի կառավարչական յարձակումներուն՝ փրկեց քաղաքի եւ շրջակայքի Հայութիւնը, զառամները, Շատախէն զատ, չկրցան կազմակերպուած դիմադրութիւն ցոյց տալ: Տասնեակ հազարաւորներ զազանօրէն խողխողուեցան, կիներ ու աղջիկներ առեւանգուեցան, զիւղեր մոխրակոյտ դարձան ու ամբողջ աշացուածքը աւարի տրուեցաւ:

Ամիսներ յետոյ երբ ջարդէն ճողոպրածները լեռներէն վերադրձան իրենց՝ աւերակներ միայն դտան: Բարբարոսները այրեր էին նոյնիսկ արտերու մէջ ուռճացած եւ քաղող ձեռքերու սպասող հունձքին մեծ մասը: Աբօրն ու զուլփանն ալ տարած իրը վառելիք գործածելու: Սակայն հայ շինականը, չնորհիւ իր աչխատասիրութեան, իր չարքաչութեան, իրար օդնելու իր առաքինի սովորութեան, չատ չանցած, ձեռք առաւ դարձեալ «զմաճն» ու սկսաւ «վարել զակօսն»:

Գիւղեր սկսեցին չէննալ: Շէնննալու հետ միաժամանակ վերսին յայտնուեցան բռնակալները եւ սկսան, ըստ առաջնոյն, յափչտակել, առեւանգել, սպաննել:

Քաղաքի եւ Շատախի հերոսական դիմադրութեանց փրկարար արդիւնքը պէ՞տք է որ բանար գիւղացու աչքերը, բայց հարուածը այնքան ուժգին էր ու չչմեցուցիչ, որ անոնք մնացին ժամանակ մը մթագնած, եւ սթափումի նչանները ցոյց չտուին:

Բայց ահա մեր դաւառները մտան հայրենաչունչ, մարտական երգեր. «Կռուե՛ք տղե՛րք», «Նպատակիս հասնիմ մինչ, Թո՛ղ գիս հանեն կախաղան», «Ահա կ'երթամ, սիրելի մայր, Ազգիս համար զոհուելու», եւայլն:

Ի լուր այս երգերու՝ թմրած հոգիները սկսեցին խլրտիլ ու հարցնել· «Բայց ո՞ւր են այս քաջերը՝ որոնք պատրաստ են կախաղան բարձրանալու, եւ անվախ ու անվեհեր՝ կ'երթան Ազգին համար զոհուելու: Ինչո՞ւ չեն գար»:

Ու օր մըն ալ եկան անոնք, լուռ ու մունջ մտան մեր զուլումի աչխարհը: Նախ մէկիկ մէկիկ, յետոյ փոքրիկ խմբերով: Եկան հեռուէն: Թողած հանգստաւէտ պաչտօնները: Ձախ քաչած փայլուն ապագայի վրայ: Լքած տուն տեղ, ծնողք ու ընտանիք: Եկան բուք ու բորանի մէջէն, անցնելով անդնդախոր ձորերէն ու բարձրաբերձ լեռներէն, մազլցելով ժայռեր, դաղտադողի սողոսկելով արիւնարբու եւ մշտարթուն թչնամու վրաններու առջեւէն: Քանի՜ՐՆ անոնցմէ լինկան թուրք եւ ռուս զինուորի ու բարբարոս քիւրտի գնդակներէն: Բայց անոնց յամրոդեցին ուրիչներ, չարան - չարան, անվախ ու անվեհեր, տանջուող եղբայրներու ազատութեան համար զոհուելու սրբազան ուխտով:

«Անձինք նուիրեալք»: Մեր ժողովուրդը «Ֆէտայի» անունով մկրտեց զանոնք:

Քիչերու երեւցան անոնք, բայց ամէն տեղ էին ուր կար բռնութիւն:

Ո՛չ քարոզ կարդացին անոնք, ո՛չ ալ ճառ խօսեցան, որոնցմէ չատ բան չէր հասկնար մեր անգրագէտ գիւղացին: Այլ բնաբերին կենդանի գործը: Գործածութիւնը հրաչագործ մօսինի. անմոռանալի Որմիեանի քարոզած երկաթեայ շերեփին: Հազար քարոզէ ու հազար ճառէ աւելի համոզիչ, աւելի ազդու:

Մէկ քանի ահաբեկումներ եւ զինեալ խիզախ զիմադրութիւններ բաւական եղան, կարճ ժամանակի մէկ, զսպելու աղտակարարոյ Քիւրտը՝ որ սարսափած չքացաւ Հայոց սահմաններէն, ու սանձ դնելու ոսոխականաց չահատակութեանց: Այսպիսով Սամուէլներու համար կը բացուէր ապահովութեան ու խաղաղ աչխատանքի շրջան մը:

Հիմա՛ էր միայն որ գաւառացին ըմբռնեց զէնքի հրաչագործութիւնը: Իր արի արանց պապերու արիւնը սկսաւ եռալ իր երակներուն մէջ: Անոր հոգու խորքը քնացած առիւծը՝ ընդոստ արթնցաւ: Ու նա այլեւս լայն բացաւ իր խրճիթին դրռները իր ազատարարներուն առջեւ: Այլեւս տեսան զանոնք ամէնքը, պատանի, երիտասարդ թէ ծեր:

Անոնց առնական դէմքերն, անոնց խրոխտ կեցուածքը, անոնց վրէժխնդրութեամբ վառուող աչքերը, անոնց անձնուիրութիւնն ու քաջութիւնը, անոնց ամբաւիր կեանքը, տեսքն անոնց փայլփլուն զէնքերուն ու խաչկապ փամփուչտներուն՝ վայրկենապէս ոգեփոխեցին մինչ այդ ոչխարային համակերպութեան մէջ պահուած, բայց քաջարի գործերու ընդունակ մեր բիւրեղահոգի շինականը. Անթիւ երիտասարդներ պատրաստակամութիւն յայտնեցին անձնուիրաբար ծառայելու Սուրբ Գործին ու մեր լեռները լեցուեցան քաջերով:

Մեր մամիկները համբուրեցին անոնց ճակատները, օրհնեցին անոնց եկած ճամբան ու անոնց զէնքերուն յաղողութիւն մաղթեցին: Մեր պապիկները պահապաններն եղան անոնց: Մեր պատանիներն ու աղջիկները եղան սուրհանդակներն անոնց: Մեր վանքերը եղան զինարաններ ու վանահայրերը զինապահներ: Մեր գիւղերը լեցուեցան զէնքերով ու պատուեցան զրպարտական ցանցերով: Մեր խրճիթներէն եղան գեղջուկ ախերէրներ եւ մեր անչուք դպրոցներէն թերուս վարժապետներ՝ որոնք աւելի հայրենասիրական գործեր կատարեցին քան ազամանդակուռ լանջախաչ կրող դաս մը հոգեւորականներ ու սիւղոսաւոր զրոյ - զրոցներ:

Ա՛յսպէս արթնցաւ մեր շինականը ու մ՛ել չքնացաւ երբեք, այլ հոկեց միչտ ար-
թուն, ձեռքը զէնքին: Վարեց, ծաղկե-
ցուց, ստեղծագործեց:

Եկաւ ահաւոր օրը՝ (1915 Ապրիլ) երբ թչնամին առիթն եկած համարեցաւ քան-
զապէս գործադրելու ցեղին ի սպառ ոչ-
նաչնչման իր դիւային ծրագիրը, եւ ա-
սպ Վասպուրականի շինականի ձեռքն-
ալ առնել զէնքը՝ ոչխարի պէս սպանդա-
նոց առաչնորդելու համար զայն: Չքչ-
ներ վերատեցին իր ծնօտին մազերը, գ-
խխմայր կախած դանակոծեցին, մարմ-
նը հրաչէկ երկաթով այրեցին, իր խոր-
ճիթը կրակի տուին, հարազատ զաւակ-
իր աչքերուն առջեւ պատեցին, բայ-
անկարող եղան ժանդատած զէնք մըն ի-
հանել անոր պահարանէն եւ կամ քերթ-
խոստովանութիւն մը կորզել անոր բե-
նէն: Գիտակից իրեն սպառնացող զար-
հուրելի ճակատագրին՝ նա մնաց անշ-
ինչպէս ժայռերն իր լեռներուն, նախ-
սրբերով մեռնիլ զէնք ի ձեռին:

Ու հեռն առած իր ընտանիքը՝ հազ-
խմբուեցաւ փէչերուն տակ սպիտակ-
փառ Արտօսի (Փեռանդաչտ), յորի բ-
րանց լանջերու վրայ Շատախի, Մոկսի
Կարճկանի ու Սպարկերտի. Լիմ կոչ-
վրայ, փոքրիկ խմբերով ալ ձորերու մ-
ծերպերու մէջ, ժայռերու եւ թուփերու
եաին, ու երեսուն օր տաժանելի պայ-
ներու մէջ զիւցազնական կռիւ մղե-
իրմէ տասն անգամ, չիսուն անգամ ա-
լի ուժեղ թչնամու դէմ՝ փախուց-
մասնեց զայն և Մայիս 3 - 4-ին ինքն ա-
քաղաքի իր զիւցազն զինակիցներու հ-
միաժամանակ, բարձրացուց Ազատ-
թեան փառապանծ դրօշը ու կերտեց պա-
մական, պանծալի Թուականը մեր օրե-
Հայոց Պատմութեան:

Այնուհետեւ ի՛նչ բերկրութեամբ, ի՛նչ
խանդավառութեամբ, ի՛նչ փայլուն ն-
ոանկարներով փարեցաւ նա իր մայր
թչնամին անհետացա՛ծ չարդ ու փոչ-
Հայկական հարազատ կառավարութիւն
Հայ կամաւորական քաջամարտիկ զո-
դեր՝ պաչտպան իր խաղաղ աչխատա-
քին: Եւ իրը հովանաւոր՝ այս բոլոր
վեր կանգնած «Մաչտոցեան, Հր-
Ռուսը:

Բայց, աւա՛ղ, չուչացաւ ահեղի յ-
սախարութիւնը: «Հայաստան առանց Հ-
յու» ցարական լրբենի քաղաքակա-
թիւնը պարտադրեց Վասպուրականի ա-
բոզջ Հայութեան հեռանալ իր պապե-
դարաւոր հայրենիքէն:

Բարբարոս կրունկներ դարձեալ կ-
պղծելու մեր սրբազան հողը:

Բայց հերոս Վասպուրականցին չկր-
բաժնուած մնալ իր պաչտելի հայրենի-
քէն որու համար այնքա՜ն զիւցազնա-
պայքարած ու արիւն թափած էր: Ն-
հերոսական նորահրաչ արարքներ
դարձեալ ձեռք բերաւ զայն: Այնհետ
նա երկու եւ կէս տարիներու ընթացքի
չորս անգամ բոյն դրաւ իր հայրենի գ-
տուրին տակ, բայց չարագործ ձեռք
չորս անգամին ալ բնաւեր ըրին գ-
Մինչեւ որ 1918-ի գարնան, քաջերու գ-
յել բոլոր տեսակի ոգեւորումներէ վեր
ստիպուեցաւ վերջնականապէս «Մնաք
րով» ըսելու իր խնկաբոյր լեռներուն: Ի
կանանչազարդ դաշտերուն, իր ծաղկ-
փրթիթ այգիներուն, իր պաչտելի գր-
վայրերուն ու չիչատակարաններուն,
դեղածիծաղ, կապուտակ ծովակին:

Այն օրուընէ ի վեր տարապէր է ն-
ցրուած աչխարհի չորս հովերուն: Բայ
ո՛ւր որ ալ գտնուի նա, օտար ցամաք
մասերու վրայ թէ հարազատ Հայաստան
ապահով սահմաններու մէջ, անոր հայրե
նարաղձ աչքերը յառած կը մնան Արար
ոի միւս կողմը՝ իր աննման վասպուրա
կան Աչխարհին, ու անձկալից կը սպա
աւետաբեր չեփորի կանչին. -

- Եւ ամէն կողմից պանդուխտ
Հայորդի
Դիմեն դէպ իւրեանց հաղորդի
հայրենիք:

Փա՛ռք քեզ, վասպուրակա՛ն Աչխար
առաջին օրրանը Հայութեան:

Փա՛ռք քու ստեղծագործ ու հերոս հ-
զովրդին. -

Փա՛ռք քեզմէ ծնած ու քեզ համար ն
հատակուած հազարաւոր հերոսներ
անմահ յիչատակին:

Բիւր համբո՛յր քու սրբազան հողի

ՂԱԶԱՐ ՆԵՐԿԱՐԱՐԵԱՆ

1951

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մ՛որ հարցումները պէտք է հարցնել»

ԽԱԶԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Փրոֆ. Նորա Ներսէսեան, դասախօս՝ մինչնաղարեան արուեստի պատմութեան Հարվըրտ Համալսարանին մէջ, խօսք առաւ ըսելու համար պարզապէս որ կարելի չէ ու բաղձալի չէ հայ մտաւորականութեան հարցէն խուսափիլ նման ժողովի մը մէջ, ուր «հարց»երու եւ «հարցում»ներու մասին կը խօսուի: Այո՛ եր - կուքը մտաւորականներու մէնաչնորհը չեն, սակայն կասկած չկայ որ անոնց «մտանագիտութիւններէն» են: Ինք ուզեց միայն աւելցնել որ Սփիւռհայ մտաւորականութեան բնոյթն ու դերը չեն կրնար յստակօրէն քնորոշուիլ՝ մինչեւ որ լիօրէն նկատի չառնուին չորս ազգակներ ու կապեր: Ուզեց պարզապէս թուել զանոնք, -

ա) *Սփիւռքահայ մտաւորականութեան կապը՝ հայ կազմակերպութիւններուն եւ զանոնք առաջնորդող դասին հետ:*

բ) *Սփիւռքահայ մտաւորականութիւն եւ հայ զանգուած - ժողովուրդ կապը:*

գ) *Սփիւռքահայ մտաւորականութեան եւ Հայաստանի մտաւորականութեան կապը: (Ծնթ. Խ. Թ.ի. - այս կապին բնոյթը, դժուար է բնորոշել, եւ անկասկած՝ չատ կարեւոր: Փրոֆ. Ներսէսեան, որ մանրամասնօրէն հետաքրքրուած է Հայաստանի արուեստագէտներով, մանաւանդ՝ Մինաս Աւետիսեանի պատառանեբով եւ Արթօ Զաքմաքճեանի արձանագործութեամբ, ծառայութիւն մը կատարեց այս կապին մասին խօսելով: Բաղձալի պիտի ըլլար որ տնտեսական ու քաղաքական պայմաններ օր մը թոյլատրէին Զօրեան Հիմնարկին՝ ըլլալ չէզոք այլ չերմ հանդիպման վայր մը՝ Սփիւռքահայ ու Հայաստանցի մտաւորականներուն համար):*

դ) *Սփիւռքահայ եւ միջազգային մտաւորականութեանց կապը:*

Խօսք առաւ, Արամ Գայլեան, վարիչ՝ Հայ Դատի արեւելեան շրջանի յանձնախումբին: Ըսաւ որ եղած են ու կան մտաւորականներ՝ որոնք զուտ ազգային մտաւորականներ ըլլալը մտաւորական ապիէնասիոնի պատճառ չեն դտներ: Ընդհակառակն՝ իրրեւ ազգային մտաւորական կը գտնեն ինքնութիւն մը՝ որ այլապէս կորնչուցած էին, կամ բնաւ չէին ունեցած:

Խօսք առաւ Փրոֆ. Բապըրթ Մայրաք, ընկերաբանութեան դասախօս՝ Պոսթընի Համալսարանին մէջ եւ հեղինակ՝ վերջերս լոյս տեսած հատորի մը, որ բաւական մանրամասն վիճակագրութիւններ օգտագործելով, կը վերլուծէ ամերիկահայ գաղութի սկզբնական կառոյցն ու պատմութիւնը: Ըսաւ որ մտաւորականութիւնը միայն մէկ հարցում կըրնայ հարցնել, - «Ի՞նչ է ճչմարտութիւնը», եւ պատչաճ է որ մէկ տեսակի պատասխան տայ, առարկայական եւ ոչ զղացական: Դժբախտաբար, հայ մտաւորականներ յաճախ կը նախընտրեն զղացականը: Անդուլա «վտանգ» մը կայ առարկայական մօտեցումի մէջ, քանզի հայ կազմակերպութիւններու առաջնորդները առարկայական ճչմարտութիւն եւ վերլուծում չեն ուզեր: Ինքը ըզգացած է որ կը վանէ առաջնորդ դասը, երբ անոնց կ'ըսէ, վիճակագրական տուեալներու իր վերլուծումով, որ Հայութիւնը, Միացեալ - Նահանգներու մէջ, փոքրամասնութիւն կազմող ուրիչ ժողովուրդներէ չատ ալ տարրեր չէ:

(Շար. 18)

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՀԵՏՔԵՐՈՎ

Պատմական Հայաստանի ամէնէն ընդարձակ նահանգը՝ Վասպուրական «աշխարհը», իր ամբողջ տարածութեամբ, մաս կազմած է Ուրարտուի:

Ասորեստեան թագաւորութեան ժամանակաշրջանին, այսինքն՝ Ք.Ա. 189 - ք.թ. 1, Վասպուրականի հարաւային շրջանները, Պաբակայահքին հետ ներկայացուցած են նոյնիր բղեշխութիւնը:

Հայաստանի առաջին եւ երկրորդ մասնաւորներուն՝ 387 եւ 591, շրջանը Սասանեան Իրանի դերիշխանութեան տակ անցած է:

Ըստ որոշ գրիչներու, Դ. դարէն սկսեալ, զանազան նախարարութիւններ գոյութիւն ունեցած են: Անձեւանիքէն, Տպատաունիքէն, Երուանդունիքէն եւ ուրիշներէ զատ, յատկանշուած են չորս գլխաւոր նախարարութիւններ. - Մարդպետունի, Արծրունի, Ամատունի, Ռշտունի: Առաջինը իր իշխանութիւնը հաստատած է Վասպուրականի հիւսիս - արեւմուտքը: Բոլոր նախարարական տուներով միասին, - իւրաքանչիւրը առանձին շրջաններ, - շրջագծին կոչուած է Մարդպետական աշխարհ:

Այսուհանդերձ, Մարդպետունիները երկար չեն գոյատեւած: Ե. դարուն երկրորդ կէսին, Արշակունիներու թագաւորութեան անկումին հետեւանքով, որուն հետ, ի դէպ, նախարարութեան կապը սերտ եղած է իր մարդպետի պաշտօնով, նախարարութիւնը չքացած է քաղաքական ասպարէզէն:

Այս վերջնոյն իշխանութեան տակ ղըտնուած բոլոր գաւառները՝ Մարդպետականի աշխարհը, Արծրունիներուն ձեռքը անցած են:

Արաբ Խալիֆայութեան դաժան քաղաքականութեան կիրարկումով, Ը.-էն Թ. դարերուն, ճակատագրական հարուածներ կրած են Վասպուրականի նախարարութիւնները: Շատեր պատմութեան գիրկը անցած են: Ուրիշներ՝ փոքր իշխանութիւններու վերածուած են: Միակ բացառութիւնը կազմած է Արծրունիներու նախարարութիւնը, հակառակ այն իրողութեան, որ յատկապէս Բուղայի արշաւանքներէն չատ առաջ էր՝ ջարդեր եւ այլն:

Արծրունիները, Թ. դարու երկրորդ կէսին, ի հաշիւ հրապարակէն հեռացած տարացած այլ նախարարութիւններուն, յաջողած են իրենց իշխանութիւնը հաստատել ո՛չ միայն ամբողջ Վասպուրականի վրայ, ի բաց առեալ Նախիջեւան եւ Գողթն գաւառներէն, առաջինը անկատած 693-ին, իսկ երկրորդը՝ 737-ին, այլեւ ամբողջ Մոկաց աշխարհին եւ Կորճէքի ու Պարսկահայքի շարք մը գաւառներուն վրայ: Թ. դարուն սկիզբները իրենց իշխանութիւնը ենթարկած են նաեւ Այրարատի Կոգովիտ, Տուրուբերանի Աղիովիտ՝ Վանայ լիճին հիւսիսը, Բղնունիք, Կոր եւ Ծոփքոնունիք գաւառները:

Գագիկ Արծրունի իշխանը 908-ին ապըստամբած է Բագրատուններու կեդրոնական իշխանութեան դէմ Ատրպատականի Աբաբ Եմիր Եուսուֆի օժանդակութեամբ: Եւ, ինքզինք հռչակած է Վասպուրականի անկախ թագաւոր:

Այսուհանդերձ, տուեալ թագաւորութիւնը, ինչպէս Սիւնիքինը, Վանանդինը, Լոռիինը, հարկատու մնացած է մինչեւ վերջ Բագրատուններուն:

Շուրջ մէկ դար տեւած խաղաղութեան ժամանակաշրջանը՝ 922-էն սկսեալ, բաբերար դեր կատարած է: Մշակոյթ եւ անտեսութիւն մեծ զարգացում արձանագրած են: Ծաղկում արձանագրած են քաղաքները, բազմաթիւ գպրոցներ բացուած են. ամանք կրթական եւ մշակոյթի զոյգ մարզերուն մէջ կարեւոր կեդրոններ դարձած են:

Վասպուրականի թագաւորութիւնը իր իշխանութիւնը ապահոված է 908-էն մինչեւ 1021, այլ խօսքով աւելի քան 110 տարի: Բայց յեսոգային Բիւզանդիոնի արտաքին քաղաքականութեան զոհը դարձած է: Արդարեւ, Վասիլ Բ. Պուլկարիա իր ապահոված յաղթանակէն եաք, փորձած է իր կայսրութեան կցել շրջանը:

Քաղաքական իրազարձութիւններու ահմանումներուն մէջ, անհրաժեշտ է ճշդել, թէ 1016-էն 1021, Վասպուրականի քանի մը անգամներ թիրախ դարձած է արեւելեան ցեղերու յարձակումներուն: Մէկ կողմէն այս ցեղերու յարձակումները եւ, միւս կողմէ Բիւզանդիոնի կատարած ճնշումները հարկադրած են, որ Վասպուրականի վերջին թագաւորը Սենեքերիմ, իր ընդարձակ թագաւորութիւնը յանձնէ Բիւզանդիոնի 1021-ին: Ասոր փոխարէն, իբրեւ «հատուցում» ստանայ Փոքր Հայքի Սեբաստիա քաղաքը իր շրջաններով: Այս ձեւով վերջ դրած է Արծրունեաց թագաւորութիւնը. Վասպուրականի մաս կազմած է կայսրութեան արեւելեան նահանգին:

Պատմական աղբիւրներու վկայութեամբ, Սենեքերիմ թագաւորին օրով՝ 968 - 1021, Վասպուրական ունեցած է 72 բերդ, 10 քաղաք, 4·000 գիւղ, 115 վանք: Բոլորն ալ Բիւզանդիոնի ձեռքն անցած են:

Սելճուքները, իրենց արշաւանքներով, 1040-ին յաջողած են իրենց հակակշռին տակ ենթարկել շրջանը:

Հայ ժողովուրդին կազմաւորումէն եաք, Վասպուրականի մէջ Հայերէն զատ բնակութիւն հաստատած են Հրէաները, Յոյներ եւ Ատրպատականցիներ: Մինչեւ Թ. դար որոշ թիւով Արաբներ եւ Քիւրտեր: Այս վերջին տարրը, նկատելի ուժ դարձած է Ժ.-էն ԺԲ. դարերէն սկսեալ:

Բնակչութեան թիւը իր առաւելագոյնին հասած է Ժ-էն ԺԱ. դար: Աւելի քան մէկ միլիոնի:

ՔԱՂՀԱՆ

(Քաղուածքներ Թ. Յակոբեանի Հայաստանի Պատմական Աշխարհագրութիւն գիրքէն, Երեւան):

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱԿԻՐՃ ԱԿՆԱՐԿ

ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ ՆԱԽՕՐԷԻՆ

Օսմանեան Սահմանադրութեան հռչակումով, 1908-ին, Վասպուրականի Հայութիւնն ալ այն պատրանքը կ'ունենայ, թէ իր ցաւերուն վերջ կը տրուի: Վերջ կը դնեն ազգամիջեան հակամարտութիւնները: Բայց Ատանայի 1909-ի ջարդը կուդայ յիշեցնելու, թէ խարկանք է հաւատալ Թուրքին: Եւ, հետեւաբար, Վասպուրականի երիտասարդութիւնը, վերբաւին կը մտածէ ինքնապաշտպանութեան դիմելու մասին:

Իրաց այս վիճակին մէջ, 1914-ին կը պայթի Համաշխարհային պատերազմը: Նոյն տարուան Յուլիս 21-ին, Թուրքիա յախուռն որոշումով սէֆէրպէրլիֆ, այսինքն՝ զօրահաւաքի կը ձեռնարկէ եւ Հոկտեմբեր 16-ին պատերազմական դրօշոզութիւններու կը դիմէ Ռուսիոյ դէմ: Բիչ անց այս վերջնոյն ուժերը կ'անցնին Թրքական սահմանը, իսկ Նոյեմբեր 19ին, այդ յաղթական բանակին մէկ թեւը Պարսկաստանի ճամբով ոտք կը դնէ Վասպուրականի Բաշկալէ ու Սարայ գաւառները:

Անդրանիկի թնդանօթներուն խուլ որոտը Մոլլահասանէն թունդ կը հանէ Վասպուրականի երիտասարդութեան սիրտը: Վայրկեանը կը նկատէ բախտը դիմելու փոխ - վրէժի: Չէ՞ որ Թուրք պաշտօնատարները փախուստի դիմելու պատրաստութիւններ կը տեսնեն. հարուստ Թուրքերը կը սկսին ծախել նոյնիսկ լրենց կահկարասիները՝ օր առաջ հեռանալու համար: Իսկ Թուրք ժողովուրդը վերահաս վտանգին առջեւ ահմոհած՝ կծկուած կը մնայ կրիայի նման իր պատեանին մէջ:

Սակայն պատմութեան դասերը հեռատես ըլլալ կը թելադրեն: Չէր կարելի վըստահիլ բախտին ժամանակաւոր յաջողութեան. անակնկալ իրազարձութիւն մը կրնար վերիվայր չրջել կացութիւնը, իր կորստաբեր հետեւանքներով: Այսպէս, Վառմեան եւ ուրիշներ կը քարոզեն, որ ժողովուրդը չրջահայեաց ըլլայ: Երիտասարդութիւնը կ'անսայ լրեն տրուած խորհուրդին ու կը զսպէ իր ներքին ուրախութիւնը: Ո՛չ մէկ հակապետական արարքի կը դիմէ:

Եւ իսկապէս, Ռուսերը կը նահանջեն լրենց յաղթական յառաջխաղացքին կէս ճամբուն վրայ: Անդրանիկ եւս կը հարկադրուի փութով եւս քաշուիլ: Թուրքերը կը սրտապնդուին. կը տեւժէ միայն Բաշկալէի եւ Սարայի Հայութիւնը:

Թուրք իշխանութիւնը կ'ուզէ օգտուիլ իրեն համար նպաստաւոր նկատուղ լրացիճակէն: Բազմաթիւ արուեստական ապրիճներ կը ստեղծէ հայ - թրքական բախումներ ստեղծելու համար, որպէսզի ջարդերով միանգամընդմիշտ բնաջնջէ տեղւոյն Հայ տարրը: Բայց միշտ միեւնոյն չրջահայեաց քաղաքականութիւնը եւ ժամանակ չտեղլու, - մինչեւ կամաւորական դունդերուն վերազարձը, - հեռատես կեցուածքը կա՛մ արգելք կը հանդիսանան բուռն կռիւներու ստեղծումին եւ կա՛մ ալ կը ստահանափակէն զանոնք լուծելով հարցեր: Վասպուրականը կը փրկուի, թէեւ Վառմեանի, Իշխանի եւ ասոր ընկերացող Վահան Թաւդեանի, Քոթոր Պօղոսի եւ Միհրան Տէր - Մարգարեանի կեանքերուն գինով:

Թուրք կառավարութեան զաւազիր եւ ոճրապարտ նպատակակէտը սակայն կարմիր թելի մը պէս ի չայտ կուգայ Վասպուրականի տարածքին: Բաշկալէի եւ Սարայի անխնայ չարդերէն սկսեալ մինչեւ Ալբիւլ Ամիրը, թէ գաւառներուն եւ թէ Վանի մէջ տեղի ունեցող արիւնալի դէպքերը, - Պէլուլի կռիւն ու հրկիզումը Կարճկան գաւառին մէջ, Կարկառի քայքայումն եւ ժողովուրդին ցրուումը, Աթթանանի գնդհարումը, Ալջաւազի դիւղերուն մէջ կատարուած կողոպուտներն ու կիներու բռնաբարումները եւ ասոնց արդիւնք եղող կռիւները, Թիմարի գնդհարումներուն չարքը, այդ բախումներուն առթիւ Թուրք անսանձ զինուորականներուն, ոստիկաններուն, ինչպէս նաեւ քիւրտ աշիրէթներուն ի գործ դրած վայրագութիւնները, բանակին մէջ ծառայող հայ զինուորներուն զինաթափութիւնը, զրաստի դիրքին մատնուիլը, ի վերջոյ ասոնց զանգուածային ջարդերը եւայլն, այն համոզումը կը ստեղծեն ժողովուրդին մօտ, թէ դիմադրութիւնը անխուսափելի կը դառնայ:

Հայ ժողովուրդին համբերութեան բաժակը կը լեցուի: Հայ դիւզացին, բառին բուն իմաստով կը քամուի: Բացի ալան - թալանէն, ռանչպարը Թրքական բանակին պահանջներուն ընդառաջելու համար կուտայ իր վերջին հացահատիկը, դրամը եւ ոչխարը, եզն ու սայլը եւ բոլոր աչխատաւոր ձեռքերը՝ երիտասարդ: Իսկ հայ քաղաքացիին ալ անանկութեան կը մատնուի;

Անոր ամբողջ հարստութիւնը Թէֆալիփի - Հարպիէյի ամբարները կը փոխադրուին: Աւելին՝ կը հարկադրուի տասնեակ հազար զոյգ դուլպայ հիւսել, կօշիկ կարել, տոպրակ եւ այլ հանդերձանքներ մատակարարել Պետութեան, անվճար:

Հայ ժողովուրդը իր ակռաները սեղմած կը հանդուրժէ այս բոլոր դիտում - նաւոր եւ անօրինակ կեղեքումներուն, անիրաւութիւններուն, յուսալով որ ամէն չարիք իր վերջը կ'ունենայ ... Միաժամանակ, կ'ըմբռնէ, թէ վերջ ի վերջոյ հարցը կը լուծուի սուրով՝ Հայուն եւ Թուրքին միջեւ:

Եւ Վասպուրականը այդ խոր համոզումով, գիտակցութեամբ, տակաւով հանդերձ, կը պատրաստուի ընդդիմանալու:

Այդ օրը կուգայ Ալբիւլին:

Այդ ամիսին բովանդակ Վասպուրականը կը գառնայ կռուի, կրակի, վառօդի եւ արիւնի ծով մը, կատարեալ գեհեն մը, եւ այդ գժոխքին մէջ Այգեստանն ու Քաղաքամէջը, Շատախն ու Փչանդաշտը հերոսաբար եւ անսասան, կուրծք տալով նամարդ թշնամիին՝ չարդ ու փշուր դուրս կը վռնտեն գայն Հայոց բնագաւառէն եւ կը կերտեն Վասպուրականի փառաւոր հերոսամարտը:

(Հատուած, որոշ ամփոփումներով, արեւմտահայերէնով, Վասպուրական հատորի ներածականէն, հրատարակութիւն Վասպուրականի Հայրենակցական Միութեան, Թաւրիզ, 1930):

ՔԼՕՏ ԱՆՏ

ՄԱՅԼԻՒՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

7

ՄԱՅԼԻՒՆԿ

Ռոսոլֆ եւ Մառի կը քալեն կածանէ մը որ անտառին չուրջ կը մագլցի: Իշխանը թեւը աղկան մէջքին անցուցած է: Իրականութեան ճշդիւտ պատկերը. ինքն է որ կ'առաջնորդէ աղջիկը, բայց եւ այնպէս անոր կոթնած է: Կը լսուի խուլ աղմուկը փայտփորի մը որ կնճռնիի մը կեղեւը կը ծակծկէ, կամ աղմկալից խըլնդուք մը՝ երբ չրջապատողները կը փախցընեն զայն: Կածանը բաւական ցից կը բարձրանայ: Վայրկեանը անդամ մը, Մառի կը կենայ:

- Շունչս կտրեցաւ, կ'ըսէ Ռոսոլֆի ձեռքը բռնելով եւ սրտին վրայ դնելով:

Իշխանը կը զգայ արագ բաբախումները մուշտակէ վերարկուին տակ: Կեանքը յորդառատ չրջան կ'ընէ այս երիտասարդ մարմնին մէջ...:

- Պիտի ուզէի մոլորիլ, Ռոսոլֆ, բայց անկարելի է քեզի հետ: Դուն այս բոլոր ծառերը մի առ մի կը ճանչնաս ու անոնք պահակներու պէս կը բարձրանան մեր չուրջը: Չեմ վախնար:

Կրկին կը քալեն անոնք: Ձօսելու պարտաւորութիւն չեն զգար: Անոնք սարսռափած չեն իրենց համր մտածումներէն. ոչ մէկ բան կը պահեն իրարմէ: Մառի կը թաղուի ձմեռնային անտառին մէջ զոր երկար աւեներ ի վեր կ'երազէր:

Պէտք է վերադառնալ վերջապէս դիչերը չատ մութ է: Հեռուն, դիւղին քանի որ չատ մութ է: Հեռուն, դիւղին քանի մը լոյսերը կը քթթեն: Քանի մը քայլ ալ, ու ահա որսորդական տաղաւարը հասած են անոնք:

Բաւական ընդարձակ սենեակ մըն է որ թէ գահլիճ է եւ թէ ճաշարան: Որսորդական պատկերներ եւ քանդակներ պատերը կը զարդարեն, ու ծաղիկներ: Որքա՜ն ծաղիկներ: Մառին երբեք այսքան պատիւ չէ տեսած: Այս ծաղիկներուն նման չէ՞ մէթէ լինքն ալ. սա վարդերուն՝ որ հագիւ բացուած պիտի մեռնին: Ռոսոլֆ վարագոյր մը կը քաչէ. պզտիկ ննջասենեակն է: Ընդարձակ անկողին մը գրեթէ ամբողջութեամբ բռնած է զայն. եւեւը՝ արդուզարդի խուց մը:

- Այս է բոլորը, կ'ըսէ, ներողութիւն խնդրելով: Կը հաւնի՞ս:

Աղջիկը անոր վիզը կը նետուի, իր չիկնումը ցոյց չտալու համար:

Մառի իր տունէն փախած է ձեռքի պայուսակով մը միայն, իբր թէ քաղաքին մէջ պատոյտ եւած էր: Արդուզարդի խուցին մէջ գիչերազգեստ կը գտնէ, ազուոր անձնեկազգեստ մը, ճերմակ գօտիներ ու ժանեակներ, եւ երկու սիրուն մուճակներ կարապի փետուրով զարդարուած: Ռոսոլֆ ամէն բան խորհեր է: Կրկին կը համբուրէ զայն. քանի որ ուզեր է որ ճաշի առեն զգեցիկ ըլլայ լինք:

Ուրիչ առեն մտահոգ պիտի ըլլար այս ճաշին համար, որուն կը մասնակցէին Ռոսոլֆի որսի ընկերները՝ իշխան Ֆիլիպոս Քոպուրկն ու կոմս Չօյօսը, Մառի եւ Ռոսոլֆ արդէն հեռու են ընկերութենէն, անոնց համար այլեւս ոչ պաշտօնականութիւն կայ, ոչ ալ ոեւէ նկատում: Ան կը չարունակէ եզակի խօսիլ իր սիրականին հետ: Ի՞նչպէս չեն ըմբռներ իր այս կերպ խօսակցութիւնը, երբ դերեզմանին դուռը կը գտնուի ան: Զարմանալի է որ բան մը չեն տեսներ անոնք. ճաշը ուրախ կ'անցնի: Կառապանը՝ պրանտիչ կանչուած է եւ ժողովրդական երգեր կ'երգէ այնքան արուեստով ու չարաճճիութեամբ որ Մառի չի կրնար չխնդալ:

Ու բոլորը կանուխ պառկելու կ'երթան. որովհետեւ վաղը որսորդութիւն կայ եւ պէտք է կանուխ ելլել: Դժբախտաբար, օդը սարսափելի է, փոթորիկը կը զոռայ լերան վրայ: Օրը պիտի մեռնի զուցէ:

Առաջին անդամ ըլլալով, Մառի, հագար գղուանքներէ վերջ, Ռոսոլֆի թեւերուը կը մարակեն ծառերը որ ցաւագին կը ճանչնայ: Ուշ կ'արթննայ, քովը կը զրտնէ զայն: Զարմա՜նք. որսի չէ՛ գացեր: Վայրկեան մը իսկ պիտի չհեռանայ իր քովէն: Դուրսը, ձիւնամրրիկն ու անձրեւը կը մարակեն ծառերը որ ցաւագին կը հեծէն: Ռոսոլֆ կը կատակէ անոր հետ. կը խաղայ, նեղացնելու ասիճան: Ի՜նչ զաւարճալի է տեսնել իշխանը սիրալիր, անհոգ:

(Շար. 82)

(Շար. Ա. Էջէն)

կեսգիշերը կը դրուէին վէյէօր տը Փիէրի յուշարձանին Աղց. Մխուէեան եւ այլ կազմակերպութեանց կողմէ: Ապա աւելի քան 2000 հոգիի մասնակցութեամբ թափօրը կ'ուղղուէր դէպի Թրք. հիւպատոսարանը, հուսկ՝ Փալէ տէ Ֆոնկրէ, ուր տեղի կ'ունենար հանրաժողով մը: Հոս, Նորման Եպիսկ. ժողովուրդին կը կարդար (ֆրանսերէն) առաւօտեան իր քարոզը եւ խօսք կ'առնէին ընկերվարական եւ ՀՀՀ.ի ներկայացուցիչներ եւ յանուն հայ դատի յանձնախումբին՝ Ռոպէր Ասատուրեան: Մեծ տպաւորութիւն կը գործէր «ժողովուրդներու մնայուն դատա - բան»ի վերջին նիստին լուսարձակումբ:

×

ՏԷՍԻՆ

Առաւօտեան պատարագէն եաք, ժողովուրդը կ'ուղղուէր դէպի Ապրիլեան Ցուչարձանը, ուր ծաղկեպսակ կը դրուէր:

×

ՎԱԼԱՆՍ

Հոս ալ ապրիլեան ոգեկոչումը միասնական պատկեր մը պարզած է: Տողանցքէն եաք, իրիկունը Սալ տէ Ֆէթը լեցուցած են աւելի քան 400 Հայեր: Խօսք առած են քաղաքապետին Ա. կցորդը, Նարեկ Քհնյ. Վարդանեան եւ Կարօ Ցովսէփեան:

×

ՆԻՍ

Երեքշաբթի առաւօտ, աւելի քան 300 հոգի տողանցեց, առաջնորդութեամբ՝ նախկին Ռազմիկներու եւ դիմադրականներու, մինչեւ Մեռեալներու յուշարձանը, ուր ծաղկեպսակ դրուեցաւ:

×

ԷՔՍ

Ժամը 11·30-ին է, որ փոքր դադարը կը հասնի Փլաս տ'Ամէնի, ուր մեծ դժուարութեամբ կը տեղեկանար քաղաքապետին կցորդին արտասանած ուղերձէն, թէ հարց չկայ վերցնելու Հայերուն յուշատախտակը, ինչպէս տարածայնուած էր եւ արդար մտահոգութեան պատճառ եղած:

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՊԵԼԿՐԱՏԻ մէջ տասը մտաւորական բանտը կը մնային տակաւին, Երեքշաբթի օր: Սրճա Պոպովիչ, ծանօթ փաստաբանը (նաեւ՝ ինչպէս դրած էինք Լեւոնեանի եւ Էլզէքեանի) ազատ արձակուած է, 24 ժամուան ձերբակալութենէ եաք:

ՓԻԼԻՊ ՊԵՐԵԿՈՎՈՒԱ, ընկերային հարցերու նախարարը առանց ճչգրիտ տեղեկութիւններ տալու, գաղափար մը տուաւ ակայն այն որոշումներուն մասին, որոնք կը վերաբերին ընկերային կարգ մը խընդիրներու: Պեռութիւնը 20էն 30 հազար Ֆ. հատուցում պիտի վճարէ այն գաղթած աշխատաւորներուն, որոնք տրամադիր են «դէպի տուն» երթալու: Նախարարը յայտնեց նաեւ թէ ընկերային ապահովութիւնը բաց չունի այլեւս, ընդհակառակն: 1984-ին «չահ» կայ եւ 85-ին ալ պէտք է հաւասարակշռուի: Պատճառ չէ - անշո՛ւշտ - որ ջնջուի այն 1%-ը որ կը դանձրի որոշ հարկատուներէ ընկերային ապահովութեան բացը դոցելու համար...:

ՖՐԱՆՍԱՅԻ ամէնէն բազմամարդ օտար գաղութը՝ Փորթուկալցիք (850 հազար), Ապրիլ 25-ին ծանեցին «Մեխանիներու յեղափոխութեան» տասնամեակը: Փորթուկալերէնը Ֆրանսայի մէջ խօսուած երրորդ լեզուն է: Դէպի Ֆրանսա մեծ գաղթը սկսած է 1960-ին եւ չէ տուած 62-ին, այնպէս որ ամբողջ նոր սերունդ մը կայ, Ֆրանսա ծնած:

Ի ՑԻՇԱՏԱԿ

ՄԱՐՍԻԼ. - Տէր եւ Տիկին Գառնիկ Տէրոյեան ի յիշատակ՝ Սահակ Գաբրիէեանի մահուան 2-րդ տարելիցին կը նուիրեն 250 Ֆ. «Ցառաջ»ի բարգաւաճման:

LE YAN'S CLUB

présente

SEMAINE CULTURELLE
DU 24 AVRIL

Sous la Présidence d'Honneur
de Camille Bourniquel

CŒUR ET MEMOIRE

SPECTACLE POÉTIQUE A DEUX VOIX

Madeleine CARPENTIER
Nathalie KERYAN

Le Jeudi 26 Avril à 20 h. 30 précises

Participation au spectacle 50 F.

×

RECITAL A DEUX PIANOS
GISELE et CHANTAL ANDRANIAN

Au programme : **Johannes BRAHMS, Arno BABADJANIAN, Anton DVORAK, Aram KATCHATURIAN, Serge RACHMANINOFF.**

Le samedi 28 Avril, à 21h très précises.

Dîner à 22h 30 sur réservation

5, Avenue Reille 75014 Paris
Tél. : 589. 20. 48

ՑՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑ ԽԱՉԻ Շրջանային վարչութիւնը կը հրաւիրէ փարիզեան մասնաճիւղերը, միջմասնաճիւղային ժողովի, Ուրբաթ, Ապրիլ 27, Մչակոյթի Տունը, ժամը 20:30, 17 ռիւ Պլէօ:

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN
40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

Հայ Ազգաժողովրդական Ընկերակցութիւն

ՀԲԱՒԻՐ ԸՆԴՀ. ԺՈՂՈՎԻ ԵՒ Ի ԿՈՂ ԹԵԿՆԱԾՈՒԹԵԱՆ

Հայ Ազգաժողովրդական Ընկերակցութեան ընդհանուր ժողովը, Մայիս 24, Հինգշաբթի, երեկոյեան ժամը 20-ին Ընկերակցութեան կեդրոնը՝ 77, ռիւ Լա Ֆայէթ, Փարիզ 9-րդ թաղամաս:

Բարեփոխեալ կանոնագրին 5-րդ յօդուածին համաձայն, վարչութեան անդամներուն թիւին կէսը (8 անդամ) նորոգելի ըլլալով, Ընկերակցութիւնը կոչ կ'ընէ իր բոլոր անդամներուն, որոնք կը փափաքին մաս կազմել նոր վարչութեան եւ իրենց թեկնածութիւնը բերել Ազգաժողովի Ընկերակցութեան աշխատանքներուն:

Թեկնածութեան համար պայման է Ընկերակցութեան առնուազն վերջին երեք տարիներուն անդամ ըլլալ:

Թեկնածուները պարտին Ընկերակցութեան գրասենեակը գրաւոր դիմել, ամէնէն ուշը մինչեւ Մայիս 5, (վերջին պայմանաժամ): Դիմումնագիրը պէտք է ձեռագիրը ըլլայ ու առարկրուած թեկնածուին կողմէ որ չատ ընթեռնլի կերպով պէտք է գրէ նաեւ իր անունը, մականունը եւ հասցէն:

ՀԱՑ ԱԶԳԱՏԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Կապ Խաչի Մարսէյլ քաղաքի վարչութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է Տիկին Պորէէ 150 Ֆ. իր քեռայրին՝ Բաֆֆի Սարգիսեանի (մեռած՝ Հոլիվուտ, 76 տարեկան) յիշատակին:

×

Դպրոցասէր Տիկնանց Ինամակալութիւնը շնորհակալութեամբ ստացած է Պետրոսեան Հաստատութենէն 7000 Ֆ. Մուշեղ եւ Մելքոն Պետրոսեանի ատենդեան ստուերութեան համաձայն:

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83, rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

MESSE à NOTRE-DAME de PARIS

DIMANCHE 29 AVRIL A 16 H.

En commémoration du 69ème anniversaire de nos Martyrs de 1915, Mgr Grégoire GABROYAN célèbrera la messe pontificale à NOTRE-DAME de Paris, à 16 heures. Son Exc. Mgr Daniel PEZERIL, Evêque Auxilliaire de Paris prononcera l'homélie.

×

A l'issue de la cérémonie, les fidèles sont invités à une réunion amicale, vers 19 heures, au Centre Saint MESROB, 10bis, rue Thouin, 75005 Paris (Métro : Cardinal Lemoine ou Monge)

Conférence à NICE

par le Professeur

François RIGAUX

PRESIDENT DU

« TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES »

au sujet de la récente sentence sur le génocide des Arméniens

Samedi 28 Avril à 16 h. 30

amphithéâtre 202 de la faculté de droit et des sciences économiques de Nice

34, av. Robert Schuman

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

Փարիզահայ Տիկնանց Մխիթեան Որբերու Օգնութեան Մարմինը, խորին շնորհակալութեամբ ստացած է հետեւեալ նուէրները. - Պետրոսեան Հաստատութենէն 10.000 Ֆ. իրենց հիմնադիրներուն Մելքոն եւ Մուշեղ Պետրոսեանի յիշատակին, Տիկին Արշալոյս Սարգիսեանէ 300 Ֆրանք իր սիրելի բարեկամուհիին Տիկին Մաքրուհի Պահչէճեանի յիշատակին:

×

Ալֆորվիլի Ս. Մեսրոպ կրթարանը շնորհակալութեամբ ստացած է Կարապետ Քէչիճեանի մահուան առթիւ, փոխանակ ծաղիկի, Տէր եւ Տիկին Յակոբ Յակոբեանէ 300 Ֆ., նաեւ՝ Արամ Գառնիկեանի մահուան առթիւ. - Այրի Տիկին Գալուստեան եւ Տէր եւ Տիկին Մկրտիչ Մանուկեանէ 500 Ֆ., Այրի Տիկին Մկրտիչ Պօյաճեանէ, Տէր եւ Տիկին Կիրակոս Պօյաճեանէ եւ Օր. Ռոզին Պօյաճեանէ 500 Ֆ. ԻՒՄԱՖ-էն 1000 Ֆ.:

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ 69ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

ՀԱՆԴԷՍ - ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 29, ժամը 13-ին, Մչակոյթի Տան Վասպուրական եւ Տարօն սրահներուն մէջ, 12 - 14 ռիւ Սէն - Պազիլ:

Նախաճեռնութեամբ՝ կեդր. վարչութեան, մասնակցութեամբ՝ Վիէնի եւ Տէսինի մասնաճիւղերուն: Հասոյթը կը յատկացուի՝ Թրիպիւնալ Փերմանանին, Վան եւ Պելկրատ գործողութեանց յանձնախումբերուն:

Կը նախագահէ. - ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ
Կը խօսի. - ԺԻՐԱՅՐ ՄԻՒՐԻՃԵԱՆ

Գեղարուեստական բաժին. - Տիկին Աստղիկ Սարաֆեան (արտասանութիւն), Տիկին Մարի Եազըճեան (երգ):

Տեղերը ապահովել. -

Ա.տոյեան 70 - 02 - 33, Բաբայեան 66 - 30 66, Կրասեան 93 - 32 - 18

Մասնակցութիւն՝ 120 Ֆ.:

HOMMAGE

ԴԱՆԻԷԼ ՎԱՐՈՒԺԱՆԻ

ՆԱՀԱՏԱԿ ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ

DANIEL VAROUJAN

POÈTE MARTYRE

1884 - 1984

ԾՆՆԴԵԱՆ ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿ

Présidé par
Kegham GANANIAN

Le poète et son œuvre seront présentés par :
Garo POLADIAN (en français)
Zoulal KAZANDJIAN (en arménien)

DECLAMATIONS en arménien et en français par :
Toros Sbidanian — Varoujan Der-Sarkissian

MUSIQUE : *Anahide Nazarian* (violoncelle), *Laurence Tcheordukian* (flûte)

organisée par l'ACAL (association culturelle arménienne de Lyon),

Vendredi, 27 Avril à 20h 30

Salle de l'église arménienne
40, rue d'Arménie — LYON 3e

ENTREE LIBRE

SARL **ARA** *TRAITEUR*

RAFFI ET ARA POHANYAN

ALIMENTATION
SPÉCIALITÉS DE PRODUITS ORIENTAUX ET EXOTIQUES

106, RUE MOUFFETARD
75005 PARIS
Métro : Censier-Daubenton

Tél. 337 90 69
ouvert tous les jours et dimanche matin
fermé le lundi

ՈՒՐԲԱԹ
ԱՊՐԻԼ
27
VENDREDI
27 AVRIL
1984
LE NUMERO : 3,00 F

ՀԱՅՐԱՆԴ

ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Ֆրանսա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59ՐԴ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.689 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.689

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

Ի ՆՊԱՍՏ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԴՊՐՈՑԻՆ

Կ Ա Մ

ԵՐԲ ՁԱԽԸ՝ ԴԺԳՈՀ Է ՁԱԽԷՆ ...

———×———

Միշտ «յանուն Ազատութեան» է, Տիկին Ռոլանէն ի վեր, որ կողմերը կ'ուզեն պարտադրել իրենց տեսակէտները եւ հաւսոզել թէ իրե՛նք իրաւունք ունին, մինչ րուն ազատութիւնը կը կայանայ ոչ մէկ տեսակէտ պարտադրելու մէջ՝ ոչ ոքի :Տարօրինակ կրնայ թուիլ անշուշտ, որ փողոց իջնէն իշխանութեան գլուխ գտնուող վարչակարգի մը կողմնակիցները, մինչ ընդհանրապէս ցոյցերը՝ ընդդիմութեան պէտք է պատկանին :

Ամրողջ Ֆրանսայի մէջ, շուրջ 100 ցոյցերով, հանրային գլուխի ջատագովները ուզեցին տեսակ մը «հակա - Վերսայլ» կազմակերպել, այլ խօսքով ցոյց տալ թէ մեծամասնութիւնը՝ հոն չէ ուր կը կարծուի: Հինգշաբթի առաւս, յուցարարներ թիւը ճշդրտօրէն ծանօթ չէր : Փարիզի համար, ՓՆԱԼ-ը (Աչխարհական Շարժումի Ազգ. Կոմիտէ) 500 հազարի խօսք կ'ընէ, մինչ ոստիկանութիւնը 75 հազար տղի տեսած է : Նոյն հակասական թիւերը կը տրուին գաւառի համար : Անհատապր յաղողութիւն մըն է ուրեմն, գլխաւորապր Պուչարէսթի համար, որ ոչ միայն Աչխարհական Շարժումին, այլեւ՝ Ուսուցիչներու Ազգ. Սենտիքային (անգամ՝ Ֆին-ի) քարտուղարն է եւ մոլեռանդ մը, որ կ'ուզէ անպայման վերջ տալ պետական նիւթական օժանդակութեան մասնաւոր դպրոցներուն (1960-ի Տըպրէ օրէնք, 1977-ի Կէոմէօր օրէնք, որոնց մանրամասն անդրադարձաւ Կարօ Յով - սէփեան՝ «Յառաջ», Ապրիլ 6 - եւ 7 / 8) : Պէտք է ըսել որ բացի ցոյցեր կազմակերպողներէն, եւ ցոյցերը գլխաւորողներէն զատ, ընդհանրապէս մնացեալները լաւ չեն գիտեր թէ ի՞նչ բանի ի նպաստ ցոյց կ'ընեն կամ աւելի ճիշդ՝ ի՞նչ բանի դէմ, քանի Ֆրանսացին միշտ բանի մը դէմ կ'արտայայտուի : Այս Զորեքշաբթի ալ, Ֆրանսա, անգամ մը եւս, հակասական պատկեր մը պարզեց, ոչ միայն Պուչարէսթի ակնկալածը չպարզելով, այլեւ տարբեր պատկերներ պարզելով ըլլանէ ըլլան : Բազմամարդ ցոյցերը համախմբուած են արեւմտեան եւ հարաւ - արեւմտեան կողմը, Մարսէյլ եւ արեւելքը (օրինակ՝ 600 յուցարարի մասին կը խօսուի Սթրազպուրկի պէս քաղաքի մը համար) մանակցողներու թիւը չատ եղած է : Իր բնակչութեան համեմատութեամբ, ամէնէն չատ յուցարար ունեցած է Փէրփինեան : Փարիզի ցոյցին մասնակցած է նաեւ Լիոնէլ Ժոսփէն, լինչ որ ընել կուտայ չատերուն թէ ընկերվարականները այլեւս ոչ մէկ առարկութիւն կրնան ընել Ժորժ Մառչէի մը, երբ ան կը մանակցի Լոռէնի պողպատի գործատուներու բանուորներու ցոյցին : Աբդատրեւ, ի՞նչ է կամ ո՞ւր է տարբերութիւնը : Ժոսփէն ալ կը բողոքէր կառավարութեան օրինագիծին դէմ (Սավառի), այն պատճառաբանութեամբ թէ կրթական նախարարը չատ զիջում ըրած է կաթոլիկ ուսման ի նպաստ : Օրուան գլխաւոր նշանաբաններն էին՝ «Միթերա՛ն, ձէր ձեղիր խոստումներուդ», «աչխարհականութիւնը հատւսար է ազատութեան» եւայլն, եւայլն :

Մնաց որ, բուն հարցը, լինչ կը վերաբերի Ֆրանսայի ուսման, հո՛ս չէ, այլ ուսման մակարդակին մէջ է : Էր երբեմն, որ Ֆրանսայի պաշըլիէեն ամէնէն զարգացածն էր, այլ երկիրներու բազմամարդ այսօր Ֆրանսայի համալսարանականներ մէկ կարեւոր մասը, ուղղագրական եւ քերականական տարրական օրէնքներ ծանօթ չէ : Դեռ կայ պատմութեան դասաւորումը, որ արդիական մեթոտներու շնորհիւ բոլորովին չուարդարի բերած է աշակերտը, քանի ժամանակագրական «հնամեայ» մեթոտները ջնջուած են : Ուրեմն, լինչպէս դիտել տուաւ Ժորժ Մառչէ, կարեւորը հանրային դպրոցին ուսման մակարդակը բարձրացնելն է, որպէսզի ծնողքը չնախընտրէ մասնաւոր դպրոց : Մնացեալը «փողի» հարց մըն է : Այլ խօսքով եթէ հանրային դպրոցը վերագտնէ իր մակարդակը, չատ բան կրնայ փոխուիլ, հետզհետէ : Այդպէս, պարագայի մէջ, բուն ազատութիւնը՝ ընտրութեան կարելիութիւն ունենալու մէջ կը կայանայ եւ ոչ՝ պարտադրանքի :

———×———

ԵՐԵՒԱՆ ⇔ ՓԱՐԻԶ ՀԵԹԱՏԻՊ

ԵՐԵՒԱՆ

(ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ ԱՊՐԻԼ 17 / 24)

ԼՕՐԻՍ ԿՐՈՑԵԱՆԻ ՄԱՀԸ

Երեւանի մէջ, Ապրիլ 19-ին, իր մահկանացուն կնքած է Լօրիս Մուչեղի Կրոյեան, «Սովետական Հայաստան» օրաթերթի խմբագրապետը : Ծնած էր 1928-ին՝ Կամոյի շրջանի Սարուխան գիւղը : 1947ին ընդունուած է Երեւանի վեզարուեստաթատերական հիմնարկի դերասանական լսարանը, զոր աւարտելէ ետք՝ 1951-ին մաս կազմած է «Ասանդարդ» թերթի խմբագրութեան : 1959 - 1969 թուականներուն վարած է կուսակցական զանազան պաշտօններ : 1970-էն ի վեր խմբագրապետն էր «Սովետական Հայաստան» օրաթերթի, իսկ 1978-էն ի վեր՝ նախագահը Հայաստանի Լրագրողներու Միութեան :

×

«ԱՐԱՐԱՏ» - «ԴԻՆԱՄՕ» ԿԻԵՒ ԽԱՂԸ (*)

Խորհրդային 47-րդ ախոյեանութեան վեցերորդ հանդրուանին «Արարատ» իր զաչին վրայ կ'ընդունէր Կիեւի «Դինամօ»ն, որ կը գլխաւորէր դասաւորումը : Նախորդ խաղի համեմատութեամբ, երբ «Արարատ» իր զաչին վրայ 1 - 2 արդիւնքով պարտուեցաւ Դոնի Ռոստովի բանակէն, Երեւանցիներու կազմին մէջ կարգ մը փոփոխութիւններ կատարուած են. զաչացիչներ Աբթուր Միրզոյեան, Մկրտիչ Մարգարեան եւ Գէորգ Ստեփանեան, որոնք իրենց զեղեցիկ խաղարկութեամբ արդարացուցած են թէ՛ մարզիչին եւ թէ մարզասէրներու ակնկալութիւնները : Առաջին կիսախաղին դաչտին տիրապետած են Երեւանցիները : 22-րդ վայրկեանին, խմբապետ Խորէն Յովհաննիսեան ազատ հարուածով մը դնդակը ղրկած է Կիեւցիներու բերդին անկիւնը՝ բանալով հաչիւը : Սակայն երկրորդ կիսախաղին պատկերը բոլորովին տարբեր եղած է : Նախորդ խաղերուն ալ «Արարատ» միշտ կիսախաղ մը լաւ խաղարկութիւն ունեցած է, իսկ երկրորդ կիսախաղին չըլուած են դերերը : Այդ պատճառով ալ Մոսկուայի «Ֆութպոլ - Հոքէյ» թերթը «Արարատ»ը կոչած է մէկ կիսախաղի խումբ :Այսպէս, օրինակ, Մոսկուայի մէջ «Սպարտակ»ի հետ հանդիպումի ընթացքին, առաջին կիսախաղին պարտուելէ ետք՝ 2-րդ կիսախաղին, Երեւանցիները ուղղակի «քրքրած են» Մոսկուացիներու պաշտպանութիւնը : Նոյնը եղած է Երեւան, ուր 5 - 2 արդիւնքով պարտութեան մատնած են Մոսկուայի «Դինամօ»ն : Պատկերը անփոփոխ մնացած է նաեւ Օդեսայի «Չերնոմորեց»ի (1 - 2), Տաչքենդի մէջ «Պախտակոր»ի (1 - 2) եւ Երեւանի մէջ Դոնի Ռոստովի բանակի (1 - 2) եւ վերջապէս Կիեւի «Դինամօ»ի հետ : Հոս եւս, երկրորդ կիսախաղին Կիեւցիները տիրապետած են դաչտին եւ 89-րդ վայրկեանին նչանակած հաւասարութեան կոլը : Այս խաղէն ետք «Արարատ» կը գտնուէր դասաւորման նախավերջին տեղը :

(*) Խաղին արդիւնքը տուած էինք «Յառաջ» Ապրիլ 17-ի թիւով :

×

ԶՕՐ. ՆՈՒԷՐ ՍԱՖԱՐԵԱՆ ՓՈՂՈՑ

Հայաստանի կառավարութեան որոչումով, Երեւանի քաղաքապետութիւնը՝ Սովետական շրջանի ատեան - 3 թաղամասի Զրվէժեան փողոցը կոչած է «Գեներալ - մայոր Նուէր Սաֆարեան»ի անունով :

×

ԴԵՐԱՍԱՆ ԱՐՄԷՆ ՋԻԳԱՐԽԱՆԵԱՆԻ ՄԱՍԻՆ ԳԻՐՔ ՄԸ

Մոսկուայի «Իսկուստվօ» («Արուեստ») հրատարակչականը լոյս ընծայած է «Արմէն Ջիգարխանեան : Թատրոնի, չարժանկարի եւ հեռատեսիլի մէջ» գիրքը, ուր ներկայացուած է Դաչնակցային Ռուսիոյ եւ Հայաստանի «ժողովրդական արտիստ»ին կեանքն ու գործը :

×

ՀՈՒՓՍԻՄԷ ՏԱՃԱՐԻՆ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ԹՂԹԱՏԱՐԱԿԱՆ ՊԱՀԱՐԱՆ ՄԸ

Խորհ. Միութեան Թղթատարի նախաձարութիւնը հրապարակ հանած է նոր պահարան մը, որուն վրայ պատկերացուած է էջմիածնի Ս. դարու ճարտարապետական հոյակապ կոթողը՝ Հռիփսիմէ տաճարը : Նկարին տակ արձանագրութիւնը կատարուած է հայերէն եւ ռուսերէն :

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՄԻ

Լիբանանի հաւանական նախարարապետն է՝ Ռաչիտ Քարամէ, որ տեւողացաւ առջի օր նախագահ Ձեմայէլի հետ եւ քանի մը օրէն կրնայ կազմել ազգամիութեան կառավարութիւն մը, որուն մէջ աթոռ մըն ալ պիտի գրաւէ՝ վալիտ Ճումպլաթ. տիւրզիներու պարագլուխը, առջի օր ընդունուեցաւ Նախագահ Մխիթարեանի կողմէ :

ՏԻՑՎԻՏ ՔԵՆԸՏԻ, սպաննուած ծերակուտական Ռոպըրթ Քենըտիի զաւակը, մեռած գտնուած է Ֆլորիտայի պանդոկի մը սենեակին մէջ : 28 տարեկան, քանիցս բուժարան փոխադրուած էր զարմանուելու համար թմրեցուցիչի ախտէն : Կը թուի թէ զոհ գացած է վեր - չափի մը (օվըրտոզ) : Հօրեղբայրը յայտարարած է թէ ընտանիքին յոյսն է որ Տէյվիտ ի վերջոյ գտած ըլլայ այն խաղաղութիւնը, զոր չգտաւ՝ կեանքի մէջ :

———×———

ՊԱՐՍԿԱՒԱՀԱՅ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՐՏԱՒԱԶԴ ԲԱՂՈՒՄԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՆ ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ
ԵՐԵՍՓՈԽԱՆ ԸՆՏՐՈՒԱԾ

———×———

«Յառաջ»ի Ապրիլ 13-ի թիւով յայտնած էինք, թէ Ապրիլ 15-ին տեղի ունենալիք Իրանի երեսփոխանական ընտրութիւնների՝ հիւսիսային եւ հարաւային շրջաններու Հայերը, մէկական աթոռի համար ունէին չորսական թեկնածուներ : Թեկնածուներու արժանաւորութիւնը հաստատուած ըլլալով իշխանութեանց կողմէ, ընտրապայքարը սկսած էր Մարտ 31-էն : Սակայն, ընտրութեան վաղորդայնին ստացած «Ալիֆ»ի Ապրիլ 10-ի եւ 11-ի թիւերէն կ'իմանայինք, որ պատկան իշխանութիւնները վերջին պահուն կը մերժէին 8 հայ թեկնածուներէն երեքին մասնակցութիւնը՝ հիւսիսային շրջանէն Նորայր Էլտայեանի եւ Սերոժ Սուքիասեանի, իսկ հարաւային շրջանէն Մարտիրոս (Մալուս) Պօղոսեանի : «Ալիֆ» կը գրէր. «Ռէյհան օրաթերթը գրել է, որ Պահապան Խորհուրդի ընտրութիւններուն հսկիչ յանձնախումբը հիւսիսային Իրանահայութեան թեկնածուներէ զատ կատարուած դասդասանների հիման վրայ յետ է մղել Նորայր Էլտայեանի եւ Սերոժ Սուքիասեանի թեկնածութիւնը» :

Այդ զէպքէն ետք հայկական կազմակերպութիւնները իրենց հովանաւորութիւնը կը կեդրոնացնէին երկու թեկնածուներու վրայ՝ հիւսիսային շրջանէն Վարդան Վարդանեանի, հարաւային շրջանէն՝ Արտաւազդ Բաղումեանի :

«Ալիֆ»ի Ապրիլ 17 - 19-ի թիւերէն կ'իմանանք, թէ Արտաւազդ Բաղումեան ընտրուած է հարաւային Իրանահայութեան երեսփոխան՝ 5816 քուէներէն չատհելով 3223 քուէ (նախկին երեսփոխանը՝ Հրաչ Խաչատրեան ստացած է 2593 ձայն) ,իսկ Վարդան Վարդանեան՝ հիւսիսային շրջանի, 20·628 քուէով՝ 30·902 քուէի վրայ :

Հիւսիսային Իրանահայութեան նոր երեսփոխանը՝ ճարտարապետ Վարդան Վարդանեան, ծնած է 1943-ին՝ Նոր Զուղա, ուր ստացած է իր նախակրթութիւնը, ապա աւարտած Թեհրանի հայկական Քուչեչ - Դաւթեան երկրորդական վարժարանը : 1968-ին շրջանաւարտ եղած է Թեհրանի Համալսարանի մեքենագիտական ճիւղէն : Մտանակցած է հայկական կեանքին. եղած է անդամ «Արարատ» կազմակերպութեան եւ Հայ Համալսարանականներու Ընդհ. Միութեան :

Հարաւային Իրանահայութեան նոր երեսփոխան Արտաւազդ Բաղումեան ծնած է 1954-ին՝ Փերիոյ գաւառի Սանկիպարան գիւղը : Ուսումը ստացած է Նոր Զուղայի ազգային միջնակարգ, ապա պետական երկրորդական վարժարաններու մէջ : Զինուորական ծառայութենէն ետք յաճախած է Սպահանի Համալսարանը եւ աւարտած տնտեսագիտութեան ճիւղը : Ուսանողութեան շրջանին պաչտօնավարած է Նոր Զուղայի հայկական վարժարանին մէջ :

× Թուրք մամուլի համաձայն (Միլլիյէթ, Ապրիլ 24) բաւական ծանր միջադէպեր պատահած են Թեհրան, Ապրիլ 24ին, Հայերու տոնակատարութեան առթիւ : Ըստ այս լուրերուն, որոնց կ'արձագանգենք վերապահութեամբ, ձերբակալութիւններ կատարուած են :

×

«ՆԱՅԻՐԻ» ԴՊՐՈՑԻՆ ՀԱՅ ՏԵՍՈՒՉԸ ՊԱՇՏՕՆԷ ՀԵՌԱՑՈՒԱԾ

Թեհրանի մեր պաչտօնակից «Ալիֆ»ի Ապրիլ 18-ի թիւէն կ'իմանանք, թէ «Նայիրի» դպրոցին տեսուչը՝ Սամսոն Առաքելեան, հեռացուած է իր պաչտօնէն եւ տեղը նչանակուած ուրիչ մը :

ԹԱԹԱՐ - ՄՈՆԿՈԼՆԵՐԻ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

ՀԱՑԱՍՏԱՆՈՒՄ

Ա.

ԺԳ. դարի սկիզբը միջնադարեան Հայաստանի պատմութեան ամենաբարեպատեհ շրջաններից մէկն էր. Զաքարեան Զօրապետների եւ հայրենասէր միւս ատատա - պետների ջանքերով ապահովուել էր երկրի մեծագոյն մասի քաղաքական անկախութիւնը, օտարների պարբերական կամ չընդմիջուող ասպատակութիւններից փրկուած ժողովուրդը լծուել էր խաղաղ - ստեղծարար աշխատանքի: Տնտեսական խաղաղութիւնն ու անտեսական վերելքը հիմք էին դարձել շինարարական, գրական ու մշակութային մի այնպիսի աշխուժութեան, որը մեր պատմագիտութեան կողմից պէտք է կոչուէր Արծաթէ դար, ի տարբերութիւն հայրենի դրի ու դպրութեան հիմնադրումին անմիջապէս յաջորդած Ոսկեդարի: Սակայն ճակատագիրը հայ ժողովրդին երբեք էլ հնարաւորութիւն չի տուել վայելելու տեւական խաղաղութեան բարիքը: Կէս դարից էլ պակաս տեւած քաղաքական անդորրը պղտորելու եկաւ Թաթար - մոնկոլների տիեզերական աղէտը, որը Հայաստանի վրայ ծանրացած պիտի մնար չուրջ երկու հարիւրամեակ:

Հիւսիսային Զինաստանի եւ մոնկոլա - կան տափաստանների վաչկատուն, ռազմասէր ցեղախմբերը, որոնք յայտնի էին Թաթար ու մոնկոլ անուններով, ԺԳ. դարի սկզբին համախմբուեցին հզօր իշխան ու զօրապետ Թեմուչինի գլխաւորութեամբ: Ցեղապետների ղուրուլթայը (համագումար) համամոնկոլական մեծ խաքան - թագաւոր ճանաչեց Թեմուչին - նին, նրան կոչեց Զինգիզ - խան, որ նշանակում է ծովի - ովկիանոսի թագաւոր («ճինկիզ» - «տենկիզ» - «տենիզ» - «ծով» բառից):

Զինգիզ - խանի գլխաւորած բանակները Զինաստանի մեծ պարիսպն անցնելով, չարժուեցին դէպի արեւմուտք եւ իրենց պերիչխանութեան տակ առան հարեւան ու հեռաւոր երկրները՝ մինչեւ Թուրքեստան՝ Վոլգայի ուղղութեամբ: Մինչեն Ասիայի նուաճումից յետոյ Զինգիզ - խանը հետախուզական նպատակով Կասպից ծովի հարաւային ափով քանի հազարանոց մի զօրաբանակ ուղարկեց Անդրկովկաս:

1220 թ. Դեկտեմբերն էր, Թաթար - մոնկոլ ասպատակիչները, բուն դնելով Արցախի Մուխանք (այժմ Մուղան) դաւառի տաք ու բարերեր դաշտում, յարձակումներով կողոպտում, աւերում էին չրջակայ գաւառները՝ հասնելով մինչեւ Վիրք - Վրաստանի մայրաքաղաքը: Տըփղիսի մօտ, Խրամ գետի աւազանում նրանց դէմ դուրս եկան հայ - վրացական զօրքերը Թագաւոր Գէորգի Լաշայի եւ Իվանէ սպարապետ Զաքարեանի գլխաւորութեամբ, սակայն չարդուեցին գլխովին, եւ Թագաւորն ու սպարապետը փախչելով հազիւ փրկուեցին:

Յետագայում Թաթար - մոնկոլները աւերիչ արշաւանքով ոտքի տակուեին նաեւ Շաքին ու Շիրվանը: Նոյնիսկ անցան Կովկասեան լեռնաշղթան եւ ասպատակ փռեցին Հիւսիսային Կովկասում:

1223 թ. Մայիսին Մոնկոլները Դոնեցկ գետի Կալկա վտակի մօտ ջարդեցին Ռուսների ու Պոլովցիների (Պոլովցիները) միացեալ զօրքերին եւ հարուստ աւարով ու մօտ ապագայում նուաճելիք երկրների մասին հանդամանալից տեղեկութիւններով վերադարձան Զինգիզ - խանի մօտ:

Թաթար - մոնկոլների այս հետախուզական արշաւանքներից յետոյ ցաւալիօրէն սկսեցին տկարանալ վրաց - հայկական զինական ուժերը: Դրա պատճառը ոչ միայն 1223 թ. մահացած Գէորգի Լաշայից յետոյ վրաց գահին բազմած նրա քոյր Ռուսուդանի անճարակութիւնն էր, այլեւ հարեւան սելճուք - թուրքական պետական կազմաւորումները, որոնցից յատկապէս Խորեզմի սուլթան Ջալալ էտ Տինը 1225 - 26 թուականներին մի չարք ճակատամարտերում յաղթելով վրաց - հայկական զօրքերին՝ տիրեց Գանձակին, Դուինին, ապա աւերեց Տփղիսը: Ժամանակակից արաբ հեղինակ Իպն ալ Ասիրը պատմում է, թէ «մուսուլմանները (տըփղիս) քաղաքը զրաւեցին եւ ... կոտորեցին քաղաքում գտնուող բոլոր Վրացիներին՝ չխնայելով ո՛չ հասակաւորներին, ո՛չ էլ երեխաներին, բացի նրանցից, որոնք ընդունեցին Իսլամը եւ արտասահմանեցին (Ղուրանի) վկայութեան երկու խօսքը («Չկայ ուրիշ աստուած Ալլահից բացի, եւ Մոհամէտը նրա մարգարէն է»): Այդպիսիք փրկուեցին, որովհետեւ Ջալալ էտ Տինը հրամայեց նրանց թլփատել ու հալանաւորել: Մուսուլմանները կողոպտեցին բնակչութեան դոյքը, գերի վերցրին ողջ մնացածներին եւ անչափահասներին տարան սարկութեան»:

Նոյն վայրագութիւնները կատարել էին նաեւ Հայաստանում: Սելճուքեան 60 հազարանոց բանակը 1225-ի աշնանը հեղեղել էր Դուինը՝ պատճառելով դաժան աւերածութիւններ: Հայ - վրացական զօրամասերը միայն Գառնիի մօտ փորձեցին ճակատ տալ թշնամու անսանձ հորդաներին: Սակայն այստեղ էլ յաղթեցին թշնամու թուական գերակշռութիւնն ու ռազմավարական ճարպկութիւնը, եւ Հայոց երկիրը արտորուեց նուաճողների ոտքերի տակ: Պատմիչն այդ առթիւ գառնատեսութեամբ պիտի յիշէր, որ «խորեզմցիները մեր երկիրն անտերունչ գտնելով, անխնայ կոտորեցին ու գերեցին, հրդեհ - եցին քաղաքների, գիւղերի եւ վանքերի չինութիւնները ու տները, նաեւ այրեցին մեր ամբողջ վաստակը եւ կտրատեցին այգիներն ու ծառերը, այդ պատճառով էլ առատիկ սով տիրեց ամէնուրեք» (Ստ. Օրբելեան):

1227 թ. վրաց - հայկական զօրքերը յարձակուեցին Տփղիսի մահմեդական կայազօրի վրայ, գրաւեցին քաղաքը: Իսկ վրաց ձորի տէր Պռօշ Խաղրակեանը՝ հակասելջուքեան պատերազմների հերոս վտակ Խաղրակեանի որդին, որ այս ժամանակ արդէն Հայոց զօրքերի սպարապետն էր, մտաւ Դուին, կոտորեց այն - տեղ տեղակայուած Չալալէտտինեան զօրքն ու այն մահմեդականներին, որոնք երկու տարի առաջ բռնակալին ջջակեցրել՝ սրի էին քաշել հայ բնակչութեանը:

Այս մասնակի յաջողութիւնները, սակայն, վճռական նշանակութիւն չունեցան երկիրը փրկելու համար, քանի որ Հայաստանի հարաւային շրջաններում արդէն տիրութիւն էին անում մահմեդական ամիրայութիւնները, իսկ մի քանի տարի յետոյ էլ Հայաստանն ու Անդրկովկասը ոտքի տակ էին տալու Թաթար - մոնկոլական պետութեան հիմնական ուժերը:

Այս անգամ Թաթար - մոնկոլների արշաւանքների նպատակն էր ոչնչացնել Իրանի հիւսիսում, արեւմտեան մասում եւ յատկապէս Հայաստանի հարաւային շրջաններում իշխող մահմեդական իշխանութիւնները: Մի ռազմերթով նրանք բռնաջնջեցին Ջալալ էտ Տինի սուլթանութիւնը, ապայարձակուեցին Առանի կենտրոն Գանձակի վրայ եւ այն հողին հաւասարեցին, ի հարկէ, անխնայ կոտորելով բնակչութեանը:

Այսքանը տեղի է ունեցել 1232 - 33 թուականներին:

1235 թ. Ղարաղորում (մոնկոլ մեծ խաների մայրաքաղաք՝ Օրխոն գետի վրայ. հիմնադրուել է 1220 թ. Զինգիզ - խանի կողմից եւ աւերուել է ԺՋ. դարում) մայրաքաղաքում մոնկոլ աւագանու ժողովը (ղուրուլթայ) որոշեց մեծ արշաւանք սկսել դէպի արեւմուտք, եւ յաջորդ տարին Զինգիզ - խանի թոռ Բաթու - խանն ահռելի մի բանակով դնաց նուաճելու Ռուսաստանը, իսկ Զարմագան նոյինը (զօրապետ) չարժուեց դէպի Հայաստան ու Վրաստան:

Զարմագանի զօրքը եւս բանակ դրեց Մուխանք բարերեր դաշտում եւ այստեղից սկսեց իր ասպատակութիւնները: Կիրակոս Գանձակեցին՝ դէպքերի ժամանակակիցն ու ականատեսը, Թաթար - մոնկոլների այս միջոցառումը հետեւեալ խօսքով է ներկայացնում. Զարմագանի զօրքերը «իրենց ազդ ու տակով եւ ամբողջ բազմութեամբ եկան - հասան Արտանից աշխարհը եւ իրենց վրաններըդրելով, տեղաւորուեցին Մուղան կոչուած դաշտում, որը լի էր ամէն տեսակ բարիքներով՝ ջրով, փայտով, մրգով ու գարնանով: Այստեղ նրանք ապրում էին ձմեռ ժամանակ, իսկ գարնան ասպատակ ուղեւորութիւն էին սկսում տարբեր կողմերում ապա վերադառնում էին եւ բանակում նոյն տեղը»:

Այս ասպատակն ու աւերը նրանք սկսում էին Հայաստանում ու վրաստանում, քանի որ նախորդ արշաւանքներից հիւծած եւ նորակ բռնագրաւիչների մահին պատրաստ ահաւոր լուրերից սարսափած վրաց - հայկական զինական ուժերը համարեա անընդունակ դիմադրութեան տալ նրանց եւ դարձեալ նոյն կիրակոս Գանձակեցու վկայութեամբ՝ հայ ու վրացի զօրագլուխները մի քանի «իրենց անձերն էին փրկում փախչելով ամրոցները, ուր որ կարողանում էին: Իսկ Մոնկոլները ամէնուրեք դաշտերում, լեռներում ու ձորերում սպրտուեցին բազմերամ մորեխի պէս կուտելով իրրեւ յորդառատ անձրեւ, որ տեղում է երկրի վրայ»:

Ասպատակիչ Թաթար - մոնկոլները իրենց դաժանութեամբ կարծես որոշել էին սառուերի տակ թողնել տեղւոյն թուրքերին: Ակնատես պատմիչները նրանց անգթութիւնների մասին խօսում են սարսափով ու նողկանքով: Աւրար Իպն ալ Ասիրը, որ միայն առաջին արշաւանքների մասին էր վկայ եղել (վախճանուել է 1233 կամ 1234 թ.), դրանք ներկայացնում է իրրեւ «ամենասոսկալի դժբախտութիւնն ու մեծագոյն աղէտը, որի նմանը դեռ չի տեսնուել երկրի վրայ ո՛չ ցերեկը, ո՛չ էլ գիշերը, եւ որը պայթեց բոլոր ժողովուրդների, յատկապէս մուսուլմանների գլխին»:

«Պէտք է ենթադրել, - չարունակում է Աւլը Աթիրը, - որ այս երկրի ժողովուրդները այլեւս չեն տեսնի նման մի ազգ մինչեւ Գոգի ու Մագոգի ժամանակները, երբ լինելու է աշխարհի վերջը: Նա որ նոյնիսկ Նեռը պիտի խնայի նրանց ովքեր կը հետեւեն իրեն եւ պիտի ոչնչացնի միայն նրանց, որոնք իրեն կը դիմադրեն: Իսկ Թաթարները ոչ ոքի չեն խնայում. նրանք կոտորում էին ե՛ւ կանանց, ե՛ւ տղամարդկանց, ե՛ւ երեխաներին: Բացում էին յղի կանանց փորերը եւ մորթում դեռ չծնուածներին»:

Հայ պատմիչի վկայութեամբ՝ Աղուանքում, Հայոց ու Վրաց երկրներում նրանք ոչնչացնում էին ի՛նչ որ պատահում էր իրենց ճանապարհին. «ամէն ինչ սրի էին քաշում՝ թէ՛ մարդ, թէ՛ անասուն, նոյնիսկ չներին: Ոչնչացնում էին բոլոր անասունները, բացի ձիերից, որոնք անմիջապէս իրենց հետ էին վերցնում» (Կիրակոս Գանձակեցի):

Մուղանում բանակած մոնկոլ զօրապետները (նոյինները) վճռակ հանդիպեցին իրենց մէջ բաժանել էին Հայոց, Վրաց ու Աղուանից երկրները՝ նահանգ առ նահանգ

ԶՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

○

«Մր հարցումներ պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Ի պատասխան Փրոֆ. Մայրաքի, մի քանի անձեր խօսք առին՝ ըսելու համար որ ոչ մէկ մտաւորական առարկայական վերլուծումներու հակառակ է. սակայն նշեցին որ փրոֆ. Մայրաք սրամտօրէն կ'ըմբռնէ «առարկայականութիւն»ը: Նըշուեցաւ որ մէկ անձի «առարկայական» մօտեցումն ու եզրակացութիւնները «զգացական» կը թուին ուրիշի մը, որ նոյն տուեալները տարբեր վերլուծումով կը ջննէ ու տարբեր եզրակացութեան կը յանդի: Ընդհանրապէս վատահելի չէ միա - միա - վիճակագրական մօտեցումը: Փոմփիւքըրներով օժտուած ամերիկացի մասնագէտներ, օրինակ՝ տնտեսագէտներ, նոյն տուեալները քննելով բոլորովին տարբեր դուրսկութիւններ կ'ընեն...:

Ջիւան Թապիպեան ըսաւ որ փրոֆ. Մայրաքի մօտեցումը ունի աւանդական մտաւորականութեան յատուկ ենթադրութիւն մը, այսինքն՝ մտածելը պէտք է ճշմարտութեան ծառայէ: Թէեւ սա կըրնայ թուիլ բեւեռականօրէն հակադիր՝ գործնական մարդոց չհամոզիչ մօտեցումները կը բաժնեն մէկ վտանգաւոր հատարակաց ելակէտ, - մտածումը նախօրօք որոշուած նրպատակի մը պէտք է ծառայէ՝ կամ չահի, կա՛մ «ճշմարտութեան» «Ա. փրիօրի» այսինքն՝ առաջուընէ որոշուած նպատակներու մասին մտածել անչուշտ իր տեղը ունի գործնական կեանքի մէջ, ու մտաւորականներ կրնան սատարել անոր: Սակայն պէտք է գոյութեան իրաւունք ունենայ ոչ - օգտապաշտ. մտածում մը՝ որ չի զգար թէ մէկայն այս կամ այն հարցին լուծում հայթայթելով, այս կամ այն «ճշմարտութիւն» կոչեցեալին ծառայելով կրնայ արդարացնել ինքզինք: Պէտք է որ Զօրեան Հիմնարկի եւ ընդհանրապէս Հայութեան մտքին ու մտմտուքին մէջ տեղ ըլլայ մտածումի հոսքին (տիսքորս) որ կը թափառի, որ առաջուընէ բեռցըւած պրատա մը չէ՝ նպատակի մը բեռով, որ կը փնտռէ այն՝ ինչ որ չի՛ պիտեր թէ պիտի գտնէ: Մինչեւ որ Հայութիւնը տեղ չունենայ ոչ - ծառայող այլ ստեղծող այդ մտածումին, պիտի չունենայ «մշակոյթ»՝ բառին ամենալուրջ առումով: Մեր գրականութիւնը, ինչպէս նաեւ մեր մտաւոր կեանքը, զոհ գացած են «ծառայութեան» գաղափարին, քանի որ միայն ծառայել փորձած են...:

Փերայր Լիպարիտեան ըսաւ որ մտաւորականութեան մասին վէճ մը, գոնէ Սփիւռքահայութեան ծիրին մէջ, միշտ քաղաքական բնոյթ ունեցող վէճ մըն է: Պարզ է որ Անթոնիօ Կրամչին (Ծնթ. Ս. Թ. 1915 - 1935 թուականներու Իտալացի ամենակարեւոր ձախ - մտաւորականը) չհետաք է, երբ կ'ըսէ՝ «ո՛չ ոք կը գործէ առանց մտածելու»: Արդարեւ, ամէնէն բթամիտ անձը, ամէնէն աւելի գործնականութեամբ յոխորտացող հայկական կազմակերպութեանց գլեկավարներն իսկ կը մտածեն: Սակայն այնքա՞ն աւանդական, կաղապարացած ու մեքենականացած, այնքա՞ն ԱՆԳԻՏՍԱԿԻՑ է երբեմն մտածումը, այնքա՞ն ծիսական է՝ որ երբե՛ք ալ չեն գիտեր թէ գործէն առաջ որոշում կայ, որոշումէն առաջ՝ վերլուծում - մտածում: Ուրեմն կարելի չէ խուսափիլ մտածումի կենսականութենէն եւ պարտականութենէն: Հարցն այն է որ կարելի պիտի ըլլա՞յ Սփիւռքահայութեան համար, ներառեալ՝ իր առաջնորդ դասին համար, մտածել անկաշկանդ եւ ճկուն ձեւով, ինչ որ կը նշանակէ՝ մտածել առանց նախօրօք որդեգրուած նպատակներու եւ եզրակացութիւններու: Սփիւռքահայութեան յարափոփոխ վիճակը, որ քիչ մը տարբեր է իւրաքանչիւր երկրի մէջ, ամէն բանէ առաջ պահանջէ ճկուն մտածումի կարողութիւն ունեցող ղեկավար դասակարգ եւ մտաւորականութիւն: Այս ըսել՝ չի նշանակեր որ ժողովուրդը պէտք չունի մտածելու, որ կրնայ կուրօրէն վատահիլ կավարներուն: Ընդհակառակն, կրչի պէս պէտք է չեշտել թէ ամէն մարդ կը մտածէ, նոյնիսկ ամէնէն անդիմադրանձը: Հարցը՝ գիտակից ու ճկուն մտածելակերպ մը որդեգրելն է, եւ մտաւորականութեան հարցը՝ առոր օրինակ դառնալ է, ֆոնքթեքթիլ մը մէջ, որ պահովել է:

Փրոֆ. Կարպիս Քորթեան ըսաւ կ'ուզէ անդրադառնալ Արամ Գայթանի ըսածին՝ «ազգային մտաւորականութեան մասին: Հասատաեց որ հայերէն կայ, սակայն «հայ» զաղափարներ չկան եւ ուրեմն զուտ հայ, միջազգայինին կուսացած հայկական մտաւորականութիւն չի կրնար ըլլալ: Ցոյն մշակոյթ ու իր մտաւորականութիւնը «Աբէկեան» զաղափարներ մշակելով չի որ տիրապետեցին համաշխարհային գրքի: Պատմութիւնը կարելի դարձուց անոնք Աթէնքի մէջ մտածեն՝ համար խարհային կշիռք ունեցող մտածումի մասին: Այ՛ս է որ կը ստեղծէ խոհական մշակոյթ:

(Շար. 3)

հանդ եւ զաւառ առ զաւառ, որպէսզի նուաճեն, տիրեն, կողոպտեն, աւերեն: Հայ իշխաններէն չատերն սկզբում փոր ձեցին դիմադրել կամ բերդերում ամրացած՝ դիմանալ այդ աշխարհաւեր հեղեղին: Սակայն թշնամին անողորմ էր ու անյաղթահարելի: Կիրակոսը պատմում է, որ այժմեան Գանձասարի վանքի մօտ գտնուող Յովհաննաբերդում ամրացած Հասան Ջալալ եղբայրը տեսնելով դիմադրութեան անյուսալիութիւնը, հաշտութիւն խնդրեց մոնկոլ Նոյին Ջուլբուղայից եւ առատ նուէրներով իր տիրոյթները փրկեց կործանումից: Սիւնիքի Հրաշկա բերդ ամրոցում պաշարուած Էլիկում Օրբելեանն էլ փրկագնով հաշտութիւն կընդունի Ասլան Նոյինի հետ: Մոնկոլ զօրապետին ընդառաջելով՝ հպատակութիւն յայտնեց նաեւ Իվանէ Զաքարեանի որդի Աւագը, որն այդ ժամանակ վրաց արքունիքի բարձրապաշտօն գործիչներից մէկին էր եւ հիւսիսային Հայաստանի դահերէց իշխանը:

Այսպիսով, նուաճուած էին արդէն Հայաստանի հիւսիսային նահանգները, եւ Մոնկոլները Զարմագանի գլխաւորութեամբ, երկրի կառավարիչ Աւագ Զաքարեանին էլ իրենց հետ առած, չարժուեցին դէպի Անի: Մոնկոլ Նոյինը նախապէս բանախօսներ ուղարկեց քաղաք՝ առաջարկելով յանձնուել իր ողորմածութեանը: Իշխանաւորները համաձայն էին կատարելու նուաճողի առաջարկութիւնը: Սակայն ժողովուրդն ըմբոստացաւ նրանց դէմ, կոտորեց բանախօսներին եւ քաղաքը պատրաստեց պաշտպանութեան: Նրանց դիմադրութիւնը, ականատեսների վկայութեամբ, չատ էր ուժգին: Եւ չայտնի չէ, Մոնկոլներին կը յաղթուէ՞ր ընկճել ինքնապաշտպանութեան անցած ժողովրդին, եթէ նրա հետ ընդհանուր ճակատ կազմած լինէին նաեւ քաղաքի մեծամեծներն ու Հայոց զօրքը: Սակայն պաշարուածների անմիաբանութիւնը մի կողմից, չարձակուղների մեծաքանակ ուժը, արտասովոր զինավառութիւնը եւ հպատակութիւն յայտնած հայ իշխանների օգնութիւնն էլ՝ միւս, պատճառ դարձան, որ ընկնի Անին: Ներխուժած Մոնկոլներն արեան բաղանիք սարքեցին քաղաքում: Կոտորածից չփրկուեցին ո՛չ հերոսական պաշտպանները, ո՛չ էլ ձեռքները ծալած թշնամու դալըստին սպասողները: Դաժան էին թաթար մոնկոլները, եւ բանախօսների սպանութիւնն ու չատ պաշտպանութիւնը նրանց դարձրել էին առաւել արիւնարբու:

Երբ նուաճողները այստեղ լրենց գործն ատրատած չարժուեցին դէպի Կարս ու Սուրբ Մարի (Սուրմարի), ամայի էր արդէն բազրատունեաց չքեղաշուք ոստանը՝ քաղաքամայր Անին, եւ համատարած աւերածութեան ու փլատակների մէջից միայն սուրբ տաճարների զմբէթներն էին միտում դէպի վեր՝ որպէս երկնակարկառ բողոք օտար անողորմ նուաճողների եւ սեփական ապիկար իշխանաւորների դէմ:

ԲԱԳՐԱՏ ՈՒԼՈՒԲԱԲԵԱՆ

(Մնացեալը յաջորդով)

ՋՈՒՂԱՅԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆԱՏՈՒՆԸ

ԽՄԲ. - Արգամ Այվազեան հեղինակն է գիտական շուրջ յիսուն յօդուածներու, «Նախիջեւանի պատմա - ճարտարապետական յուշարձանները» (1978), «Նախիջեւանի ԻՍՍՀ հայկական ճարտարապետական յուշարձանները (1981) գիրքերու: Այդ ուսումնասիրութիւններուն մէջ մանրամասնօրէն կը նկարագրուին պատմական Հայաստանի Գոհթան, Նախճաւան, Երնջակ, Ճահուկ եւ Շարուր գաւառներու դարաւոր նիւթական ժառանգութեան եւ արուեստի գանագան կոթողները: Մամուլի տակ է հեղինակին նոր ուսումնասիրութիւնը՝ «Ջուղան», նուիրուած միջնադարեան Հայաստանի հռչակաւոր Ջուղա քաղաքին: Ստորեւ՝ «Սովետական Հայաստան» ամսաթերթի Յունուարի թիւէն քաղելով, հատուած մը յիշեալ մենագրութենէն՝ արեւմտահայերէն:

×

Ջուղայի գերեզմանատունը հնադարեան քաղաքէն մնացած յուշարձաններու խումբ մըն է, խաչքարերու կիսաւեր անտառ՝ որ իր ընդարձակութեամբ, խաչքարերու այլազանութեամբ եւ կատարելութեամբ բացառիկ երեւոյթ մըն է, ճարտարապետական, քանդակագործական արուեստի աքանչելի թանգարան: Այս գերեզմանատան անխօս վկաներու՝ տապաններու՝ խոյաձեւ տապանաքարերը տակ կը հանդչէին Ջուղա քաղաքը, անոր փառքն ու հռչակը կերտած Ջուղայեցիներու աճիւնները:

Դարերու եւ բնութեան արհաւիրքներէն, մարդուն անողոք ձեռքի աւերումներէն բզկտուած ու ծուռտուած Ջուղայի գերեզմանատունը տարածուած է քաղաքին արեւմտեան կողմը, իրարմէ փոքր ձորակներով բաժնուած երեք բլրակներ - րու վրայ ու անոնց չուրջ: Հիւսիսէն հարաւ երկարող եւ մինչեւ Արաքս իջնող լեզուաձեւ գերեզմանատան խաչքարերն ու տապանաքարերը փլուզումներէ ու հեղեղներէ պաշտպանելու համար լեռնալանջերուն որպէս պատուար կառուցած են բարձր պատնէշ - պարիսպներ: Արաքսի եւ պարսպաձեւ լեռներու երակին մէջ սեպուած վաղեմի քաղաքի աւերակներու հետքեր, գեղաքանդակ խաչքարեր ու խոյաձեւ տապանաքարեր, լեռնալանջի եւ կեղեցիներու ուրուագծուող խօսուն պատկերներ ... Բազմաթիւ կանգուն, թեք - ւած, արդէն լսկ թիկնած խաչքարերն ու խոյաձեւ տապանաքարերը՝ մեր պատմութեան ու մշակոյթի քարէ մատեանի թերթերը, աննկարագրելի կերպով չատ բան կը պատմեն Ջուղայեցիներու անցեալին ու արուեստին մասին:

Եւ եթէ դուք Ջուղա քաղաքէն ուղղուիք դէպի արեւմուտք, Մ. Թաղիադեանի պատկերաւոր խօսքերով՝ ձեր աչքերուն առջեւ յանկարծ կ'երեւայ այս գերեզմանատունը. «իրրեւ գհեծեալս հրոսակաց՝ գերեզմանք Ջուղայեցւոց ... Տապանակք իւրաքանչիւր չիրմայ էին մեծամեծ սալք որձաքարանց. եւ ուրոյն ի մնարից եւ յանուշիկ նոցա կանգնեալ բարձրարերձ եւ հզօր խաչքարք, այնքան զարմանալի քանդակազարդն ի ճարտարաց ժամանակիս: Մեհեալք առասել պատմեն զփառս նախահարց իւրեանց, քան կենդանիք Ջուղայեցւոց»:

Ջուղայի այս գերեզմանատունը հինէն մնացած հայկական ամէնէն մեծ գերեզմանատունն է: Ջուղայի տեղահանութենէն ետք, 1648-ին, ճամբորդ Ալեքսանդր Ռոտէս անցնելով Ջուղայէն, գրած է թէ հոն կանգուն մնացած են տասը հազար յատ պահպանուած խաչքարեր: 1971 եւ 1973 թուականներուն կատարած մեր հաշիւներով Ջուղայի գերեզմանատունը մնացած է ընդամէնը 2707 խաչքար: Բայց խաչքարերէ այս գերեզմանատունը կան նաեւ աւելի քան հազար քանդակազարդ, խոյաձեւ, ինչպէս նաեւ երկթեք կազմութեամբ տապանաքարեր: Քաղաքին եկեղեցիներու եւ Ամենափրկիչ վանքի գերեզմանատուներուն մէջ եւ այլ վայրեր կը գտնուին չուրջ 250 ուրիշ խաչքարեր: Այս բոլորէն զատ, գտնուած գերեզմանատուներու հողին մէջ թաղուած ու կտրած խաչքարերու եւ խոյաձեւ տապանաքարերու թիւը՝ մօտաւոր հաչիւներով, կ'անցնի 400-ը:

Ջուղայի գերեզմանատան յուշարձան - ներու վերոյիշեալ վիճակագրութիւնը կը պարզէ, որ յուշարձաններու ամէնէն մեծ կորուստը տեղի ունեցած է ԺԹ. դարու վերջերը եւ Ի. դարու առաջին տասնամեակները, որոնց ընթացքին անվերադարձելի կերպով Ջուղայի այլեւայլ աւերակներու եւ յուշարձաններու հետ քանդուած են գերեզմանատան հինգ - վեց հազարի հասնող խաչքարերը: Ջուղայի տարածութենէն անցնող երկաթուղիի չինարարութեան աշխատանքներու ականատես Գեղամ Տէր - Գալստեան (Գնունի) 1904 Նոյեմբեր 2-ին «Մշակ» թերթին մէջ լոյս ընծայած «Պեղումներ» Հին Ջուղայում» յօդուածով՝ մեծ ափսոսանքով ու դառնութեամբ արձանագրած է. «Հին Ջուղայի անկումից յետոյ (1605) որպէս վկայ անցեալ փարթամութեան եւ ծով հարստութեան, դեռ մինչեւ այսօր էլ հրապարակ եւ անարատ կանգնած է մնացել նրա հռչակաւոր գերեզմանոցը: Բայց բախտը կարծես այդքանն էլ է չատ համարել, եւ ահա Շահ Աբբասից երեք դար յետոյ գալիս է մի նոր, անգութ ձեռք՝ նաեւ գերեզմանոցն աւերելու: Եւ ... ականների խլացուցիչ պայթիւնները նպատակին կարծել են տալիս, որ դա երկրորդ փոթորիկն է, որ պայթում է Հին Ջուղայի վրայից»: Ամէնէն հին շրջանի յուշարձանները, որոնց մեծ մասը քանդուած է, կը կրեն Թ. - ԺԵ. դարերու թուական - ները: ԺԶ. դարու կէսերէն մինչեւ 1605 խաչքարերու արուեստը ծաղկում մը ունեցաւ: Աճեղնապատ նրբութեամբ, ժան - եականման ու բազմաճեւ զարդաքանդակներով, արտայայտիչ ու տիպամիք խորաքանդակներով ու բարձրաքանդակներով, բոլորագիր վիմագրութեամբ, քարի գեղարուեստական մշակման բարձր արուեստով Ջուղայի խաչքարերը առանձին տեղ ունին ոչ միայն հայկական, այլեւ համաշխարհային քանդակագործական արուեստին մէջ եւ կ'եզրափակեն հայկական արուեստի մեծանշոյժ հանդիսացող խաչքարերու զարդագման պատմական ընթացքը:

1914-ին Գողթն չրջելու ընթացքին, նկարիչ Մարխոխոս Սարեան այցելելով այս գերեզմանատունը՝ գրած է. «Ջուլֆայում նայեցինք Ջուղայի հանճարեղ խաչքարերը: Եւ խաչքարերի այդ անտառի միջով անցնում էր երկաթուղին ... Խաչքարերն լինճ ապշեցրին իրենց անկրկնելի գեղարուեստական արժէքով, մոտիվների զարմանահրաչ բազմազանութեամբ ու ոլիմով: Միաժամանակ ցնցուցած էի, տեսնելով, որ նրանց մի մասը ոչնչացուել են երկաթուղին անցկացնելու ժամանակ»:

Ջուղայեցի քանդակագործ վարպետներն, զժբաղատաբար, միայն քանի մը անուններ ծանօթ են՝ երկու Գրիգորներ, Իսրայէլ եւ Հայրապետ: Ջուղայական ոճը, փաստօրէն, հայկական խաչքարագործութեան նոր շրջան մը ու գագրոց մըն է: Հետաքրքրականն այն է՝ որ այս ոճը զարգացած ու պարփակուած է առաւելապար Ջուղայի մէջ (յետագային նաեւ Նոր Ջուղա) եւ չէ թափանցած ու արմատացած նոյնիսկ Ջուղայի մերձ կեղերոնները՝ Ազուլիսի, Շուռեղի, Արբակունիսի քանդակագործական արուեստին մէջ:

Ջուղայի գերեզմանատան խաչքարերու եւ խոյաքանդակներու արուեստին մէջ իրրեւ թեմա պատկերացուած են կենդանիներ, թռչուններ, բոյսեր, երաժշտական, աշխատանքի եւ զանազան այլ առարկաներ:

ԱՐԳԱՄ ԱՅՎԱԶԵԱՆ

ԳՂՁՈՒԹԷ ԳՂՁՈՒԹ

ԲԻՐԼԻԱՅի քաղաքապետարանի սրահին մէջ, Ապրիլ 2-ին, նչուած է Դանիէլ Վարուժանի ծննդեան հարիւրամեակը, կազմակերպութեամբ Համազգայինի եւ գործակցութեամբ Հելլէն Գրողներու Միութեան: Խօսք առած են Գրողներու Միութեան ատենապետը, յոյն բանաստեղծ Նիքիֆորոս Վրեթաքոս, Փեթրոս Սփենճիս եւ Կիրակոս Մկրտիչեան, անդրադառնալով Դանիէլ Վարուժանի կեանքին ու գործին: Գեղարուեստական բաժինին հանդէս եկած է երգչուհի Ծաղիկ Գադանճեան, դաշնակի ընկերակցութեամբ Յակոբ Ճէլալեանի:

×

ՊՈՍԹՐՆԻ Համազգայինի կազմակերպութեամբ, Ապրիլ 4-ին, Պեմոնթի Հայ Սքաուլի սրահին մէջ հանդէս եկած է Փըբանոահայ Նաւասարդ պարախումբը: Ներկայ եղած են 800 հոգի: Նուագախումբի ընկերակցութեամբ 32 երիտասարդ - երիտասարդուհիներ ներկայացուցած են հայկական ժողովրդական եւ ազգապարական 22 պարեր: Մասնաւոր գնահատանքի արժանացած են Բերդ պարը, Հովիւներու պարը, Սասուն, Վաղարշապատ, Շալախօ, Եաման եար, Լինդելի, Տափղ, Մանողներ եւ այլ պարեր:

×

ՓԱՐԻԶԻ Համազգայինի կազմակերպութեամբ, Ապրիլ 9-ին, Ֆրանսահայ Նաւասարդ պարախումբը: Ներկայ եղած են 800 հոգի: Նուագախումբի ընկերակցութեամբ 32 երիտասարդ - երիտասարդուհիներ ներկայացուցած են հայկական ժողովրդական եւ ազգապարական 22 պարեր: Մասնաւոր գնահատանքի արժանացած են Բերդ պարը, Հովիւներու պարը, Սասուն, Վաղարշապատ, Շալախօ, Եաման եար, Լինդելի, Տափղ, Մանողներ եւ այլ պարեր:

ՔԼՕՏ ԱՆԷ

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԷՊ)

Գ. ՄԱՍ

7

ՄԱՅԷՐԼԻՆԿ

Ձաչէն վերջ, անտառային նոր պատյտ մըն ալ կ'ընեն անոնք, բացուտքէ մը օգտուելով: Իրարու վարժուած են արդէն: Մառի Ռոտոլֆը հանդարտ կը տեսնէ, յօնքերուն մէջեւ զտնուած կնճիռը անհետացած է: Միայն անցեալը, մտահոգութիւններով ծանր անցեալը վախ կը պատճառէ անոր: Բայց Ռոտոլֆի աչքերը, լրտիներուն պէս, դէպի ապագան դարձած են: Վայրկեան մը, անիկա անդամ մըն ալ կը խորհի թէ Ռոտոլֆ ինչո՞ւ կը լքէ իր սիրոյն համար... Օր մը, դանճարանին մէջ Շարլմանեի թագը տեսած է, ոսկիէ թաղ մը՝ զոհարներով զարդարուած: Աչքին տակով Ռոտոլֆի կը նայի, ու այս սիրելի գլուխը կը տեսնէ տասն անդամ դարաւոր թագին տակ: «Ի՞նչ դեղեցիկ պիտի ըլլար: Եւ իմ պատճառով...»: Իր անձնազոհութեան վրայ չի խորհիր, իր երիտասարդութեան ապառնացային ծաղիկին ու վերջին ժամերու սարսափներուն՝ որոնք այնքան մօտեցած են: Կը հրճուի այն գաղափարէն թէ Ռոտոլֆին կ'ընկերանայ դէպի հոն, ուր ան որոշած է երթալ: Կրնա՞ր մէյ մը թողուլ որ անիկա առանձին ընէ այս ճամբորդութիւնը ուրկէ ոչ ոք կը վերադառնայ: Ռոտոլֆ երջանիկ է չնորհիւ իր սիրածին ներկայութեան...:

Մառի կը վախնայ այս սիրելի հիւանդին վերջալոյսին համար: Անմիջապէս լամբարները բերել կուտայ:

- Կ'ուզեմ նամակ մը գրել, կ'ըսէ Ռոտոլֆ:

Մառի մտահոգութեամբ անոր կը նայի: «Դեռ զործե՞ր ունէր արդեօք: Նորէ՞ն կը կապուի արդեօք կեանքին որ իրմէ կը փախչի»:

Ռոտոլֆ կը հասկնայ զայն առանց խօսելուն:

- Միայն մօտս պիտի գրեմ...: Այս տեղին չատ մօտիկ, Ալլանոի անտառին մէջ դերեզմաննոց մը կայ: Թող մեզ երկուքիս թաղեն: Բոլոր անոնք որ իրենց սիրոյն մէջ կը տառապին հակառակութիւններէ, ծաղիկներ պիտի բերեն մեզի եւ պիտի ազօթեն մեր չիրմին վրայ: Անիկա միշտ ծաղկազարդ պիտի ըլլայ, եւ մեր քունին մէջ, սիրահարներու փըսփսուքը պիտի լսենք:

Մառի ալ կը գրէ իր մօրը, քրոջ եւ եղբօրը: Ներողութիւն կը խնդրէ այսպէս մեկնած ըլլալուն համար: Իր կեանքը յաւիտեան կապած է Ռոտոլֆի կեանքին: Այս աշխարհին մէջ հանգիստ չեն ձգեր զիրենք: Պարզուկ եւ սիրալիր բառեր կը գործածէ: Կ'ըսէ եղբօրը որ չլայ եւ կը խոստանայ միւս աշխարհէն հսկել իր վրայ:

Ու ահա ընթրիքը. միայն Հօյօսը ներկայ է: Իշխան տը Քօպուրկ վիէննա վերադարձած է, Հօֆպուրկի մէջ ընտանեկան ճաշկերոյթի մը ներկայ ըլլալու:

Գիչերը, վերջապէս: Անոնք իրար գըրկած կը մնան, չեն խօսիր, եւ ոչ ալ հազարաւոր զգուանքներ կը փոխանակեն համարակ սիրահարներու պէս: Մառի չի գիտեր թէ ինչ որոշած է Ռոտոլֆ: Ե՞րբ պիտի ըլլայ վախճանը: Զի հարցներ: Ցոդնութենէն ընկճուած կը սրսփայ անոր բազուկներուն մէջ, ու կը մրմնջէ.

- Մ'իս, երանի թէ ալ բնաւ չարթնայի:

Եւ պիտակցութիւնը կը կորնչնէ: Քունը համբոյր մը կը քարացնէ անոր կիսաբուխ շրթունքներուն վրայ: Անիկա կը քնանայ, ապահով, ազու մը պէս երջանիկ: Գիչերը լիջած է իր վրայ, Ռոտոլֆի վրայ: Մառի կ'ներագէ եւ կը ժպտի: Զի դղար որ իր քով մարմին մը կը չարժի ու կը հեռանայ. չի լսեր խուլ հեծեծանք մը, ոչ բացուող գդրոցի մը ազմուկը, ոչ ալ պղպջակ հնչիւն մը...: Անիկա պատուհանէն մաղուող անորոշ լոյսին մէջէն չի տեսներ զարհուրանքի թափառորը որ դայլի ոտքերով կը յառաջանայ:

Աարճանակի առաջին պայթիւնը արթընցուց Հօշէքը որ իր սիրոջմէն հեռու չէր պառկեր: Նորէն քնացաւ, սակայն, առանց դուչակելու թէ ուրկէ կընար ըլլալ պայթիւնը: Որսորդ մըն էր. անտառակոյս...: Բայց եւ այնպէս, ելաւ: Հագնի իշխանին անհնակը առնող նրբանցքը հասած էր, դրան առեւ երկրորդ հարուած մը պայթեցաւ. դրան վրայ խոյացաւ: Կպպուած էր: Այդ միջոցին հասաւ կոմս Հօյօս: Երկուքը մէկ դուռը խորտակեցին:

(Շար. 83)

Ի ՑԻՇԱՏԱԿ

ՎԻԼԼՄՈՊԼԸ. - Տիկին Արսինէ Աբաջեան 300 Ֆ. կը նուիրէ «Ծառայ»ին իր ամուսնոյն՝ կարապետ Խրտըշեանի մահուան 9-րդ տարելիցին ի յիշատակ:

×

ԼԻՈՆ. - Մամբրէ Տէր - Պետրոսեան խոբեն ցաւակցութիւնները կը յայտնէ ընկ. Շաւարշ Խաչատուրեանի եւ զաւակներուն, երբոր կնոջ եւ մօր մահուան առթիւ եւ փոխան ծաղիկի 100 Ֆ. կը նուիրէ «Ծառայ»ին:

ՆՈՒԷՐ

Տէօնէրէն Տէր եւ Տիկին կարօ Ժամկոչեան 200 Ֆ կը նուիրեն կեսարիոյ Հայրենակցական Միութեան (ատանայ՝ «Ծառայ»էն) եւ 100 Ֆ. «Ծառայ»ին:

- ՏԱՐԵԿԱՆ ԱՑՑ -

ՍԷՆ - ՌՕՖՈՑԻԼ

Կիրակի, Մայիս 6-ին, նախաճեռնութեամբ Մարսէյլի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղերու (Պօմոն - Ս. Ժերոմ, Պլ. Օտտօ եւ քաղաք): Փափաքողները պէտք է հեռաձայնեն հետեւեալ ընկերուհիներու, արձանագրուելու համար. -

ՄԱՐՍԷՅԼ (քաղաք). -	91 - 24 - 98
Ս. ԺԵՐՈՄ. -	66 - 28 - 33
ՊՕՄՈՆ. -	87 - 17 - 54
ՊՈՒԼ. ՕՏՏՕ. -	69 - 03 - 00

Conférence à NICE

par le Professeur

François RIGAUX

PRESIDENT DU

« TRIBUNAL PERMANENT DES PEUPLES »

au sujet de la récente sentence sur le génocide des Arméniens

Samedi 28 Avril à 16 h. 30

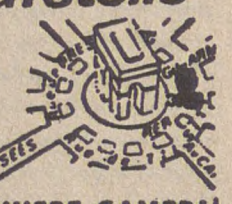
amphithéâtre 202 de la faculté de droit et des sciences économiques de Nice

34, av. Robert Schuman

à l'étoile

Concessionnaire

AUSTIN ROVER

Mini

METRO

M-G

TRIUMPH

ROVER

OUVERT SAMEDI

CREDIT MAXIMUM

Gd choix de voitures

Occasions garanties

carrosserie mécanique

Service Après-vente

Pièces détachées

ARC DE TRIOMPHE AUTOS

30, rue de TILSITT 380-55-11

LE YAN'S CLUB

présente

SEMAINE CULTURELLE DU 24 AVRIL

RECITAL A DEUX PIANOS

GISELE et CHANTAL ANDRANIAN

Au programme : **Johannes BRAHMS, Arno BABADJANIAN, Anton DVORAK, Aram KATCHATURIAN, Serge RACHMANINOFF.**

Le samedi 28 Avril, à 21h très précises.

Dîner à 22h 30 sur réservation

5, Avenue Reille 75014 Paris

Tél. : 589. 20. 48

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN

40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

ՇԵՈՐՀԱԿԱԼԻՔ

ՄԱՐՍԷՅԼ. - Ասատուր Հոլոբիկեանի թաղման առթիւ. - Վարուժան Պոզաճեան 200 Ֆ. պ., Մինչէ Գաբրիէլեան 200 Ֆ., Զարմայր Ալիքսանեան 100, Տէր եւ Տիկին Գուրգէն Ստեփանեան 100, Գալուստ Ահարոնեան ընտանիք 200 Ֆ. պ., 200 Ֆ. ԺԱՖ-ին, 100 դպրոցին, Պերճ Կարապետեան 100 Ֆ. պ., Վրէժ Ելքովանեան եւ տղջիկը 300, Տրդատ Գուլումճեան ընտանիք 100, Տէր եւ Տիկին Զենովք Շիրճեան 300, Տէր եւ Տիկին Արշամ Պապայեան 500, Տէր եւ Տիկին Թորոս Ամոյեան 250, Տէր եւ Տիկին Դաւիթ Պանտիկեան 500, Տիկին Էլիզ Զրբաշեան 250 Ֆ., Քէօնճեան ընտանիք 100, Տէր եւ Տիկին Հրայր Փէլիկեան 100, Պ. Խորէն Մուրատեան 50, Պ. Սամուէլ Մարճոյեան 100 Ֆ. Ե. Պ., 100 Հ. Մ. Ը. Մ. Արծիւ մարզական խումբին, 100 ԺԱՖ-ին, ԺԱՖ-ի Մարսէյլի մասնաճիւղը Ե. Պ. 500 Ֆ., Պ. Ժապ Վարժապետեան 50, Պ. Եղիա Կարապետեան 50, Պ. Ժապ Փափազեան 300, Ժիլպէր Հոլոբիկեան եւ Լիւսի Գուլումճեան 10.000 Ֆ. Ե. Պ., 2000 Հ. Բ. Ը. Մ.եան, 2000 Ֆ. Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբին:

Արամ Սանտրգեան ամուսնոյն հոգեհանդստեան առթիւ. - Այրի Տիկին Մարթիլա Սանտրգեան 300 Ֆ. Ե. Պ., 300 Ֆ. Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբին, Այրի Տիկին Իթիպարեան 100, Այրի Տիկին Տաուրեան 100, Այրի Տիկին Մ. Եավէր 100 Ֆ.:

Ծատուր Շեղիկ Մորոյեանի հոգեհանդիստը առթիւ. - Տիկին Զաննի (Ծնեալ՝ Մորոյեան) 1000 Ֆ. Ե. Պ.:

(Շար.)

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՄԷՋ

ԿԻՐԱԿԻ, ԱՊՐԻԼ 29

ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ԲԱՑՈՒՄ

ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ 1915-ԻՆ ԹՈՒՐՔ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԷ ՀՐԱՀԱՆԳՈՒԱԾ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 1 500 000 ՀԱՅ ԶՈՀԵՐՈՒ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ի ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԵԱՆ

ՎԱԶԳԷՆ Ա.-Ի

Ծայրագոյն Պատրիարք եւ Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց

ԵՒ

ԺՈԶԷՖ ՖՐԱՆՉԵՍԿԻ-Ի

Ալֆորվիլի Քաղաքապետ, Վալ տը Մարնի Գերագոյն Խորհուրդի Փոխ Ատենապետ, Հաւերային Ապահովութեան Նախարար

10·30 ՊԱՏԱՐԱԳ ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՍՐԲ. ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

12·30 ՇՔԵՐԹ ԵԿԵՂԵՑԻԷՆ ԴԷՊԻ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՎԱՅՐԸ

13·00 ԽԱՉՔԱՐ-ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ԲԱՑՈՒՄ, ԳԱՌՆՕ ՀՐԱՊԱՐԱԿԸ

ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԴԷՊԻ ԱԻՍՏՐԻԱ

Կազմակերպուած Ֆր. Կապոյտ Խաչի Լիոնի մասնաճիւղի կողմէ՝

Մայիս - 15-էն - Մայիս 23 -

Արձանագրութիւններու եւ տեղեկութիւններու համար, հեռաձայնել մինչեւ Ապրիլ 15

888 - 92 - 51

կամ երեկոյեան ժամը 20·30էն յետոյ՝

854 - 22 - 93

MESSE à NOTRE-DAME de PARIS

DIMANCHE 29 AVRIL A 16 H.

En commémoration du 69ème anniversaire de nos Martyrs de 1915, Mgr Grégoire GABROYAN célèbrera la messe pontificale à NOTRE-DAME de Paris, à 16 heures. Son Exc. Mgr Daniel PEZERIL, Evêque Auxilliaire de Paris prononcera l'homélie.

×

A l'issue de la cérémonie, les fidèles sont invités à une réunion amicale, vers 19 heures, au Centre Saint MESROB. 10bis, rue Thouin, 75005 Paris (Métro : Cardinal Lemoine ou Monge)

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ՀԵՐՈՍԱՄԱՐՏԻ 69ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԷՋ

ՀԱՆԴԻՍ - ՃԱՇ

Կիրակի, Ապրիլ 29, ժամը 13-ին, Մշակոյթի Տան Վասպուրական եւ Տարօն սրահներուն մէջ, 12 - 14 ռիւ Սէն - Պազիլ:

Նախաճեռնութեամբ՝ կեդր. վարչութեան, մասնակցութեամբ՝ Վիէնի եւ Տէսինի մասնաճիւղերուն: Հաւոյքը կը յատկացուի՝ Թրիպլիւնալ Փերմանանին, Վան եւ Պելկրատ զործողութեանց յանձնախումբերուն:

Կը նախագահէ. - ՅԱԿՈԲ ԵՊԻՍԿ. ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ

Կը խօսի. - ԺԻՐԱՅՐ ՄԻՐԻՃԵԱՆ

Գեղարուեստական բաժին. - Տիկին Աստղիկ Սարաֆեան (արտասանութիւն), Տիկին Մարի Եազըճեան (երգ):

Տեղերը ապահովել. -

Աւտոյեան 70 - 02 - 33, Բաբայեան 66 - 30 66, Կրասեան 93 - 32 - 18

Մասնակցութիւն՝ 120 Ֆ.:

4.000 m² de mobiliers présentés en ambiance

Meubles Ghazarian

Z.I. Vitrolles

à 20km de Marseille

tél. (42) 89.27.47

"Bugunhy. qtnz «Bunuz»h puduluinnpliturnti"

ARMENIE 1984

DÉPARTS	RETOURS
31 MAI	10 JUIN
30 JUIN	13 JUILLET
14 JUILLET	27 JUILLET
04 AOUT	17 AOUT
18 AOUT	31 AOUT
01 SEPT.	14 SEPT.
15 SEPT.	28 SEPT.
06 OCT.	19 OCT.
26 DEC.	08 JAN.

Nos voyages comprennent des séjours simples, et des circuits.
POSSIBILITE DE VOYAGES INDIVIDUELS... CONSULTEZ NOUS!

RENSEIGNEMENTS & INSCRIPTIONS :

Levon BAGDASSARIAN
SABERATOURS
31, rue d'Argenteuil
75001 PARIS
Tél. (1) 261 - 51 - 13

Varoujan SARKISSIAN
SEVAN VOYAGES
48, Cours de la Liberté
69003 LYON
Tél. (7) 860 - 13 - 66

Jacques CHELELEKIAN
WASTEELS
87, La Canebière
13001 MARSEILLE
Tél. (91) 95 - 90 - 12

Licence d'Etat A 1037 — Membre SNAV et APS

Imprimé sur les Presses du Journal «HARATCH» — 83, Rue d'Hauteville - 75010 Paris

Commission Paritaire: N° 55935

ՇԱԲԱԹ - ԿԻՐԱԿԻ
ԱՊՐԻԼ
28-29
SAMEDI-DIMANCHE
28-29 AVRIL
1984

LE NUMERO : 3,00 F

ՅԱՌԱՋ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ՝ ՇԱՒԱՐՇ ՄԻՍԱՔԵԱՆ

HARATCH

LE SEUL QUOTIDIEN ARMENIEN EN EUROPE - OCCIDENTALE
83, RUE D'HAUTEVILLE — 75010 PARIS
DIRECTRICE: ARPIK MISSAKIAN

TÉL.: 770. 86. 60 — C.C.P. PARIS 15069-82 E
FONDÉ EN 1925 — 51027317 A R.C. PARIS

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Տրաճուա : Տար. 400 Ֆ. - Վեցամսեայ : 210 Ֆ.
Արտասահման : Տար. 450 Ֆ. - Հատը : 3,00 Ֆ.

59րդ ՏԱՐԻ — ԹԻՒ 15.690 | Fondateur : SCHAVARCH MISSAKIAN | 59e ANNÉE — No 15.690

ԱՆԳԱՐԱՅԻ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԻՆ ՄԷՋ

ՀԱՅԿ. ԱՀԱԲԵԿՉՈՒԹԻՒՆԸ
ՍԻՄՓՈԶԻՈՄԻ ՆԻՒԹ

ԵՐԲ ՆՈՐ ԲԱՆ ՄԸ ՊԻՏԻ ԸՍՈՒԻ...

ԳԱԼՈՎ ԱՅԴ «ՀԱՅՈՒՆ» ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ ...

—×—

Անգարայի համալսարանին մէջ, Ապրիլ 17-ին, *սիմփոզիում* մը բացուած է, նիւթ ունենալով հայկական եւ միջազգային հիմնահարցեր: Նոր բան ըսող չկայ, ինչպէս կը հաստատուի: Թուրքը, եղեր է պարզ ՄԷհմէտ մը կամ համալսարանի փրոֆէսէօր, յանկերգ մը գիտէ, միշտ նոյն եղանակով, այդ է զոր կ'երգէ: Ամերիկացին ալ այդ երգը սորվեր է: Հայեր, մեռած ենք, ճիշդ է, ի՞նչպէս, սովէ, հիւանդութեանէ, բոլեոայէ եւայլն: Այս բանի մը հարիւր հազար Հայերու դէմ երկուուկէս միլիոն Թուրք չարդուեր է...: Գալով այն երանելի «Հայուն», Տիգրան Գէորգեանի, որ մինչեւ փարիզի դատարանն ալ փութացած էր, գովքը հիւսելու համար Թուրքիոյ եւ Թուրքիոյ, չի զգաստացաւ: Նման «Հայեր» միշտ եղած են: կը թուի, որ այս մէկը արդարացումն իսկ չունի որ Թուրքը իրեն «կը թելադրէ» այդպէս արտայայտուիլ, այլ ինքնակոչ «հուշկուզար» մըն է, այսինքն՝ փութկոտ ծառայ մը...:

×

Անգարայի Համալսարանին կողմէ կազմակերպուած եւ միջազգային եւ հայկական ահաբեկչութեան նուիրուած սիմփոզիումը Անգարայի մէջ սկսաւ բազմաթիւ դասախօսներու, մասնագէտներու ու օտար առնեախօսներու մասնակցութեամբ: Բազմաթիւ տեղացի ու օտար պիտնականները, իրենց դասախօսութեան ընթացքին պնդեցին թէ միջազգային ու հայկական ահաբեկչութեան ետին Սովետները կը դտնուին ու Սովետական Միութիւնը, սկսելով իր դրացիներէն, բազմաթիւ երկիրներու մէջ ներքին պատերազմը կը հրահրէ, կործանելու համար այդ երկիրները:

Բացման ուղերձը արտասանեց համալսարանի վերատեսուչ փրոֆ. Թարըք Սոմէր, որ հաչուեկշիռը ըրաւ հայկական ահաբեկչութեան ցարդ կատարած արարքներուն, ապա յիշեցուց Վանի մէջ Անգլիացիներու հիւպատոսին 1896 Մարտ 4 թուակիր նամակէն նախադասութիւն մը, ուր ան կ'ըսէր թէ «Անատոլուի մէջ պատահածներէն պատասխանատու են հայկական հրոսախումբերուն կողմէ գործածուած ոճիրները»:

Թէքսասի համալսարանի դասախօսներէն փրոֆ. Մէթին Թամդոչ եւս դասախօսութիւն մը ըրաւ «Միջազգային ահաբեկչութեան ու Սովետներու կապը» նիւթին շուրջ եւ ըսաւ որ Ա.ՍՍՀՄ. անկախ նպատակ մը չունի, պարզապէս որպէս գործիք կը գործածուի Սովետական Միութեան կողմէ:

Ելոյթ ունեցաւ նաեւ Ուաշինկթընի քրքական հետազօտութիւններու Ինսթիթիւթի անդամներէն տոքթ. Հիթ Լաուրի, որ բաղդատութիւն մը ըրաւ 19-րդ դարու հայկական ահաբեկչութեան եւ այսօրուան հայկական ահաբեկչութեան միջեւ ու ըսաւ որ այս երկուքն ալ չափազանց կը նմանին իրարու: Ան սակայն խօսեցաւ.

«Հայերու զանազան առաջնորդները յայտարարութիւններ կ'ընեն ըսելով որ «մենք ահաբեկչութեան համամիտ չենք, բայց դուք ալ պէտք է հասկնաք թէ երիտասարդները ինչպիսի ընդվզումով է որ կը տառնճնեն այդպիսի ձեռնարկները», բայց այսպիսի յայտարարութիւնները լրակատարութեան մէջ ահաբեկչութեան զօրակցութիւն մը կը նշանակեն:

Քոլիզվիլ համալսարանի պատասխանատուն փրոֆ. Ճոսէֆին Մաք Քարթի եւս արտայայտուեցաւ հայկական ահաբեկչութեան ու հարցին մասին եւ ան մի առ մի ջրելով Հայոց պնդումները, ըսաւ որ հայ երիտասարդները այնպէս կը դասաւորակուին որ իբրեւ թէ Թուրքերը արդելք եղած են անոնց պետութիւն մը կազմելուն եւ սպաննած են մէկուկէս միլիոն Հայեր: Այս պատճառաւ հայ երիտասարդները, սերունդներէ ի վեր, լեցուած են Թուրքերու դէմ ատելութեան զգացումներով: Մինչդեռ վատահելի վիճակագրութիւններ ցոյց կուտան, որ ցեղասպանութիւն մը դոյութիւն չունի: Ճշմարտութիւն է որ 1915 եւ 1922 թուականներուն միջեւ հարիւրհազարաւոր Հայեր Անատոլուի մէջ անհետացած են, բայց անոնց քովն ի վեր երկուքուկէս միլիոն Իսլամներ ալ մեռած զացած են: Բայց Հայերուն մեծ մասը զոհ ընդց ոչ թէ կազմակերպեալ ցեղասպանութեան մը, այլ սովի, քոլէրայի կամ թիֆիւսի: Գալով տեղահանութեան խնդրին, ատոր մեծագոյն պատասխանատուն Ռուսիան է:

Ապրիլ 17-ի նիստին խօսք տրուած էր նաեւ Պաորիարքարանի Արտրդակցական Մարմնի Ընդհանուր Քարտուղար Տիգրան Գէորգեանի, որ խօսեցաւ «Հայկական ահաբեկչութեան տեղը միջազգային ահաբեկչութեան մէջ եւ Թուրքիոյ Հայ համայնքի զգացումները» նիւթին շուրջ: Գէորգեան ըսաւ որ հայկական ահաբեկչութիւնը զարթնուած է պարզապէս որպէսզի Թուրքիա անջատուի ՕԹԱՆ-ի չորրորդ անկիւնէն: Հայկական Պետութիւն մը հիմնելու ծրագիրը Սեւրի դաշնագրին նման Թուղթի վրայ մնալու դատապարտուած երեւակայական ծրագիր մըն է: Թուրքիոյ Հայութիւնը միշտ կը պահպարակէ Թուրք դիւանագէտներու դէմ գործուած անմարդկային ոճիրները: «Մենք, ըսաւ ան, Թուրքիոյ մէջ հանդիսատ ու երջանիկ կեանք մը կ'ապրինք մեր դպրոցներով, եկեղեցիներով ու առեւտրական կեանքով: Այս երկրին դրօշակը մեր ալ դրօշակն է եւ գործուած ոճիրները մեր ճակատին քսուած մուր մը կը նկատենք» ըսաւ Տիգրան Գէորգեան:

ՍՈՎԵՏՆԵՐԸ ԿԸ ԲՈՂՈՔԵՆ

Սովետական դեսպանատունը հակազդեցութիւն ցոյց տուաւ Անգարայի սիմփոզիումին եւ սիմփոզիումին բացուելէն առաջ հաղորդագրութիւն մը հրատարակելով պնդեց թէ անհիմն են Սովետական Միութիւնը միջազգային ահաբեկչութեան ետին տեսնելու պնդումները: Ահաբեկչութիւնը ներհակ է խորհրդային աշխարհայեացքին եւ քաղաքականութեան:

Խորհրդային դեսպանատունը ըսաւ որ նմանօրինակ պնդումներ կը ձգտին թերացնել նամական զգացումներ ստեղծել մարքերու մէջ Սովետներու դէմ:

ՊԱՐՍԿԱՀԱՅ ԼՈՒՐԵՐ

ՀԱՅ ՏԵՍՈՒԶ ՄԸ ԵՒՍ ՊԱՇՏՕՆԷՆ ՀԵՌԱՑՈՒՆԱԾ

«Յառաջ»ի Ապրիլ 27-ի մեր թիւով յայտնած էինք, թէ Թեհրանի Հայկական «Նայիրի» վարժարանին տեսուչը՝ Սամսոն Առաքելեան, հեռացուած է իր պաշտօնէն եւ տեղը նշանակուած ուրիշ մը: «Ալիք»ի Ապրիլ 21-ի թիւէն կ'իմանանք, թէ յիշեալ դէպքէն երկու օր եաք՝ Ապրիլ 19-ին, նոյն դպրոցի նախակրթարանի բաժնի տեսուչը եւս՝ Գէորգ Աբուլեան, պաշտօնէ հեռացուած է: Սամսոն Առաքելեան ուղեցոյց (միջնակարգ) բաժնի տեսուչն էր: Զոյգ տեսուչներու պաշտօնազրկումը մեծ յուզում յառաջացուցած է աշակերտներու եւ ծնողքներու մօտ: Ծնողքները եւ ազգային իշխանութիւնները դիմած են պատկան մարմիններուն:

րականութեան մէջ ահաբեկչութեան զօրավիզ կանգնիլ կը նշանակէն:

Քուիզվիլ համալսարանի պատասխանատուն փրոֆ. Ճոսէֆին Մաք Քարթի եւս արտայայտուեցաւ հայկական ահաբեկչութեան ու հարցին մասին եւ ան մի առ մի ջրելով Հայոց պնդումները, ըսաւ որ հայ երիտասարդները այնպէս կը դասաւորակուին որ իբրեւ թէ Թուրքերը արդելք եղած են անոնց պետութիւն մը կազմելուն եւ սպաննած են մէկուկէս միլիոն Հայեր: Այս պատճառաւ հայ երիտասարդները, սերունդներէ ի վեր, լեցուած են Թուրքերու դէմ ատելութեան զգացումներով: Մինչդեռ վատահելի վիճակագրութիւններ ցոյց կուտան, որ ցեղասպանութիւն մը դոյութիւն չունի: Ճշմարտութիւն է որ 1915 եւ 1922 թուականներուն միջեւ հարիւրհազարաւոր Հայեր Անատոլուի մէջ անհետացած են, բայց անոնց քովն ի վեր երկուքուկէս միլիոն Իսլամներ ալ մեռած զացած են: Բայց Հայերուն մեծ մասը զոհ ընդց ոչ թէ կազմակերպեալ ցեղասպանութեան մը, այլ սովի, քոլէրայի կամ թիֆիւսի: Գալով տեղահանութեան խնդրին, ատոր մեծագոյն պատասխանատուն Ռուսիան է:

Ապրիլ 17-ի նիստին խօսք տրուած էր նաեւ Պաորիարքարանի Արտրդակցական Մարմնի Ընդհանուր Քարտուղար Տիգրան Գէորգեանի, որ խօսեցաւ «Հայկական ահաբեկչութեան տեղը միջազգային ահաբեկչութեան մէջ եւ Թուրքիոյ Հայ համայնքի զգացումները» նիւթին շուրջ: Գէորգեան ըսաւ որ հայկական ահաբեկչութիւնը զարթնուած է պարզապէս որպէսզի Թուրքիա անջատուի Օ.Թ.Ա.Ն-ի չորրորդ անկիւնէն: Հայկական Պետութիւն մը հիմնելու ծրագիրը Սեւրի դաշնագրին նման Թուղթի վրայ մնալու դատապարտուած երեւակայական ծրագիր մըն է: Թուրքիոյ Հայութիւնը միշտ կը պահպարակէ Թուրք դիւանագէտներու դէմ գործուած անմարդկային ոճիրները: «Մենք, ըսաւ ան, Թուրքիոյ մէջ հանդիսատ ու երջանիկ կեանք մը կ'ապրինք մեր դպրոցներով, եկեղեցիներով ու առեւտրական կեանքով: Այս երկրին դրօշակը մեր ալ դրօշակն է եւ գործուած ոճիրները մեր ճակատին քսուած մուր մը կը նկատենք» ըսաւ Տիգրան Գէորգեան:

ՕՐՈՒԱՆ ԴԷՊՔԵՐԸ

ՔԱՆԻ ՄԸ ՏՈՂՈՎ

ՌԱՇԻԴ ՔԱՐԱՄԷ, սիւննի, Լիբանանի կառավարութեան պետ նշանակուեցաւ, ինչպէս կը նախատեսուէր: Քարամէ, Սուրիոյ ամէնէն հաւատարիմ դինակից-ներէն մէկն եղած է եւ իր նշանակումը կը նուիրագործէ Սուրիոյ տիրապետութիւնը Լիբանանի վրայ: 63 տարեկան, ամուրի, քիչ ըսող՝ չատ հասկցնելու համար, Ռաշիտ Քարամէ աւտոտալեական հարուստ ընտանիքի մը զաւակն է, ատանդական կերպով Տրիպոլիսի երեսփոխան է, նախկին փոստարան (շրջանառարտ Գահիրէի համալսարանէն): Նախարարութեան մէջ 1975-ին երբ սկսաւ լիբանանեան պատերազմը, իր դէմ ունեցաւ քրիստոնեաները:

ԿԱՄԱՆՈԴԱՐԱԿԻ (Խորհ. Միութիւն) ճաչարաններու չարքի մը անօրէնութիւն մահուան դատապարտուած է գեղծարարութեան համար: Ըստ՝ Ռիւսի Սովիէթ թիւ թերթին, 1972-էն 1982 յաջողեր է իրեն հաշուոյն անցընել կէս միլիոն ռուբլի (5 միլիոն Ֆ.), ստիպելով իրեն ենթակայ պաշտօնեաներուն որ կաշառք տան եւ խարդախելով հաշիւներուն վրայ եւ պահեստներուն: 50 հազար ռուբլի ալ կերցուցեր է, որպէսզի մեղադիցները լռեն:

ՊՈԼՍՈՑ գինուորական տեսանը եօթնականի տարի բանտարկութեան դատապարտած է երկու ոստիկաններ, որոնք կասկածելի մը ցմահ չարչարած են: Զոհը Պոլսոյ համալսարանի ուսանող մըն էր, որ իրրեւ կասկածելի ձերբակալուած էր 1980-ին:

ՄԱՐՍԷԼ ՓՐՈՒՍԹի անտեսուհին՝ Սելեսթ Ալպարէ մեռաւ 94 տարեկանին: Այս կինը, որ զրադէտին ծառայութեան մըտած էր, անոր վարորդին հետ ամուսնանալով, ուժ տարի մեծ նուիրումով խնամած է Փրուսթը, որու հիւանդ վիճակը երթալով կը ծանրանար, մինչեւ մահը՝ 1922-ին: Սելեսթ, երկար տարիներ լուռ մնալէ եաք, 1973-ին պատմած է իր յուշերը՝ «Պարոն Փրուսթ» հատորով մը, դիտակից որ ի վերջոյ պարտի հանրութեան յանձնել՝ ինչ որ տեսած է եւ ապրած Փրուսթի մտերմութեան մէջ: Ինչ ալ ներկայ է զրադէտին գործին մէջ, գանազան տիպարներով: Մայիս 9-ին, պերման բեմադիրի մը պատրաստած ֆիլմը՝ «Սելեսթ» կը ներկայացուի Ֆրանսայի մէջ: Սելեսթի մահով, զրադէտին վերջին վկան է, որ կը մեկնի, ինչ որ ըսել կուտայ «Իւմանիթէ»ին թէ՝ Փրուսթ երկրորդ անգամ կը մեռնի:

Լ. ՖԱՊԻԻՍ Լոռէն դնաց, 2-րդ անգամ ըլլալով, յայտարարելու համար թէ աշխատանքի 4000 պաշտօն պիտի ստեղծուի: Մեծ խանդավառութիւն չի տիրեր, այս առթիւ, այլ՝ սպառողական դիրք մը:

ՔԱՒԻՆԹ ՊԻՑՉԻ, ճազի մեծագոյն անուններէն մէկը, մեռաւ Ֆլորիտա, 79 տարեկանին, չարոյքի (փաուիբէաս) խրլիրդէ: Դաշնակահար, յօրինող, դեկավար, պէյզի անունը, նման՝ Ամսթրոնկի, կը մնայ սեւամորթ երաժշտութեան պատմութեան մէջ:

ՊԻՑՐՈՒԹի Մէջ Ֆրանսացի պահակազօրք մը սպաննուած է, ըստ սովորութեան՝ «անծանօթ»ներու կողմէ:

ՆԱԽԱԳԱ. ՀԱՒԹԵՐԱՆ Ուրբաթ օր Հռոմ պնաց եւ երկուշաբթի ալ՝ Ամէնք: Այս երկու այցելութիւնները կը կատարուին, Եւրոպայի Հասարակապետութեան հերթական նախագահի (վերջին օրերն են) իր պաշտօնին ծիրին մէջ:

ԵՐԵՒԱՆ ↔ ՓԱՐԻԶ ՀԵՌԱԽՕՍ

ԵՐԵՒԱՆ
(ԱՐՄԷՆՓՐԷՍ ԱՊՐԻԼ 17 / 24)

ԵԼԻՇԷ ՉԱՐԵՆՑԻ ԳՈՐԾԵՐԷՆ ՆՈՐ ՀԱՏՈՐ ՄԸ

Երեւանի համալսարանի հրատարակչականը «Ուսանողի գրադարան» մատենաշարով լոյս ընծայած է Եղիշէ Չարենցի պոէմներէն եւ բանաստեղծութիւններէն ստուար հատոր մը, զոր կազմած է Գառնիկ Անանեան: 40 հազար տպաքանակով լոյս տեսած գիրքին մէջ տեղ գտած են «Երկերի ժողովածու»էն դուրս մնացած կարգ մը գործեր:

×

ԺՈՂՈՎՐԴԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ՆԱԽԱՏԵՍՈՒԹԵԱՄԲ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԲՆԱԿՉՈՒԹԻՒՆԸ ՉՈՐՍ ՄԻԼԻՈՆ՝ ՅԱՌԱՋԻԿԱՅ ՏԱՐԻՆԵՐՈՒՆ

Հայաստանի բնակչութիւնը, որ ներկայիս 3 միլիոն 300 հազար է, ժողովրդագրիրներու դուշակութիւններով՝ յառաջիկայ տասնամեակի սկիզբը կ'անցնի 4 միլիոնի սահմանը: Բնակչութիւնը տարեկան կ'աւելնայ մօտաւորապէս 80 հազարով: Կարեւոր փոփոխութիւններ կը կատարուին նաեւ քաղաքներու կեդրոնացման տեսակէտէն: Քաղաքներու մէջ կը բնակի բնակչութեան մօտ 73 տոկոսը, մինչդեռ ներկայիս այդ թիւը կը կազմէ 65 տոկոս: Կ'աճի նաեւ աշխատունակ բրնակչութեան թիւը: Բնակչութեան աճին վրայ կ'ազդէ նաեւ ամուսնութիւններու թիւին յաւելումը: Տակաւին քանի մը տարի առաջ Հայաստանի մէջ տարեկան 20 հազար ամուսնութիւն տեղի կ'ունենար: Այնեաւ տարի 25 հազարը անցաւ: Տարուէ տարի Հայաստանի բնակչութիւնը աւելի ու աւելի կ'երիտասարդանայ: Ներկայիս քաղաքացիներու զրեթէ կէսին տարիքը չանցնիր 25-ը: Ժողովրդագիրներու նախատեսութիւնները կ'օգտագործելին Հայաստանի տնտեսական եւ բնակեարային զարգացման յառաջիկայ հնգամեակի ծրագիրը (1986 - 1990) կազմելու առեն:

×

ՀԱՅ ԾԱՆՐԱԲԱՐՁՆԵՐՈՒ ՅԱՋՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Նովոսիպիրսկ (Բելոռուսիա) տեղի ունեցած ծանրաբարձութեան խորհրդային երիտասարդական ախոյեանութեան Հայաստանի մարզիկները մեծ յաջողութիւն արձանագրած են: Հայկական խումբը 30 մրցանակներէն լինը չահած է, նոյնքան՝ որքան Դաշնակցային Ռուսիոյ խումբը: Հայ ծանրաբարձներէն երեքը ոսկի մետալ չահած է: 56 քիլօ ծանրութեան դասակարգին հանդէս եկող Իսրայէլ Միլիտոսեան (Լենինականցի) 242,5 քիլօ բարձրացուցած է: Ուրիշ Լենինականցի մը՝ Պետրոս Եղիկեան, 272,5 քիլօ բարձրացնելով (60 քիլօ ծանրութեան դասակարգ) նուաճած է 2-րդ ոսկի մետալը: Աբթուր Բաբայեան (զերծանր դասակարգ) 395 քիլօ բարձրացնելով զերազանցած է (2,5 քիլոյով) Հայաստանի մըցանիշը: Պատանի ծանրաբարձ Հաստատած է մրցանիշ մը եւս՝ ուսկէն բարձրացընելով 225 քիլօ, որ 4,5 քիլօ աւելի է նախկին մրցանիշէն: Անդրանիկ Սարկաւագեան (52 քիլօ ծանրութեան դասակարգին) թէեւ զոհացած է արծաթէ մետալով, սակայն ուսկէն 100,5 քիլօ բարձրացընելով մրցանիշ մը հաստատած է: Պրոնզէ մետալներու արժանացած են Տիգրան Դաւթեան (52 քիլօ), Աշոտ Յովհաննիսեան (75 քիլօ) եւ Կարէն Խաչիկեան (82,5 քիլօ):

ԹԱԹԱՐ - ՄՈՆԿՈԼՆԵՐԻ ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

(Բ. եւ վերջին մաս)

1236 թուականն էր, եւ այս տարում Հայաստանն ընդունեց Թաթար - մոնկոլների տիրապետութիւնը: Ըստ պայմա - նագրութեան՝ այս ժամանակից սկսած հայ իշխանաւորները պարտաւոր էին բնակչութիւնից հարկ ու տուրք հաւաքել, յանձնել նոր տէրերին եւ, միաժամանակ, նրանց զօրքերի հետ միասին մասնակցել դալիք նուաճումներին: Աղբիւրները յըստակ տեղեկութիւններ են պահպանել այն մասին, թէ ինչպէս 1242 թ. հայ իշխաններն ու զինուորները Թաթար նուաճողների հետ հասել են Կարնոյ մարզը, նուաճել այն: Յաջորդ տարում նրանք յար - ձակուել են Իկոնիայի սելճուք սուլթա - նութեան վրայ եւ մեծ զոհերի գնով ծունկի բերել: Այս ճակատամարտով փաստօրէն աւարտւում էր Միջերկրականի արեւելեան - փոքրասիական ափի գրաւումը, եւ օրակարգի մէջ էր գրւում Կիլիկեան Հայոց Թագաւորութեան նուաճման հարցը: Սակայն այստեղ Աչքենի մեծ իշխան Հասան Ջալալը, զգալով Հայոց վերահաս աղէտը, միջնորդեց, որպէսզի Թաթար - ներն ընդունեն Հեթում Թագաւորի հպատակութիւնը, զօրք չմտցնեն Հայոց Կիլիկիա: Պայմանագրով խաղաղութիւն հաստատուեց եւ Կիլիկեան Հայկական Թագաւորութիւնը փրկուեց մոնկոլական վայրագութիւններից:

Երկու տարուայ ընդմիջումից յետոյ, 1245 թ. Մոնկոլները նորից հեռաւոր մի արշաւանք ձեռնարկեցին, եւ Հայոց զօրքերն սոխլուած էին նրանց հետ չարժուել դէպի Հայաստանի հարաւային շրջանները: Այս հպատակեցնող ռազմերթն անցաւ Ամիտով, Եղեսիայով, Մծբինով, ոչնչացրեց Ալաթի Այուբեան ամիրայութիւնը, հասաւ Դամասկոս, բախուեց Եգիպտոսի Մամլուքների հետ:

Եթէ նկատի առնենք, որ Թաթար - մոնկոլական բռնապետները հիւսիսում էլ վոլգայի աւազանն անցել, նուաճել էին Ռուսաց երկրի մեծագոյն մասը եւ իրենց իշխանութիւնը հաստատել Ռուսաստանի ու հարեւան երկրների վրայ, ապա դժուար չէ եզրակացնել, որ կարճ ժամանակում Ջինգիզ - խանի ու նրա յաջորդների արիւնարբու հորդաները ստեղծեցին տիեզերական մի տիրակալութիւն, որը ժողովուրդների պատմութեան մէջ աննախադէպ էր իր ընդգրկումներով եւ մանաւանդ ծաւալումի կայծակնային թափով:

Ո՞րն էր պատճառը, Թաթար - մոնկոլներին ինչպէ՞ս յաջողուեց երկու - երեք տասնամեակում ստեղծել այդքան հզօր ու լայնատարած մի բռնատիրութիւն, որի մասին ահով ու սարսափով էին խօսում ժամանակակիցները:

Հետազօտողներից ոմանք այնպէս են կարծում, թէ Թաթար - մոնկոլների առասպելական յաջողութիւնները հիմնա - կանում պայմանաւորուած են եղել նրանց ընտիր զէնքով՝ նետ ու աղեղով: Մոնկոլական աղեղի լարը պատրաստուած էր լինում ուղտի աղիքից եւ, իբր, ամենա - ամուրն ու ամենաճկունն էր իր տեսակի մէջ: Այնուչա, նետ ու աղեղի որակը պիտի որոշ դեր խաղացած լինէր Թաթար - մոնկոլական արշաւանքներում: Ի զուր չէ, որ նրանց մասին խօսող աղբիւրնե - րում այնքան մեծ տեղ է տրւում այդ զէնքին, իսկ հայ պատմիչները Մոնկոլներին կոչում են ո՛չ այլ կերպ, քան «նետոզաց ազգ»: Բայց նետ ու աղեղը միակ զէնքը չէր այն օրերում, եւ ուղան էլ իր պիտքը միայն Թաթար - մոնկոլների համար չէր պահել:

Ճշմարտութիւնն այն է, որ ճակատա - դիրը Թաթար - մոնկոլներին պատմական ասպարէզ հանեց նրանց համար վերին աստիճանի նպաստաւոր ժամանակաշրջանում. դէպի արեւմուտք ձգտող նրանց ճամբաներին համարեա բոլոր հին տէրութիւնները քայքայուել էին՝ ծնունդ տա - լով մրցակից, իրար յօշոտող մանր իշխանութիւնների: Վերջին երկու դարերի միակ հզօր վարչական կազմաւորումը, որ կարող էր լուրջ արգելք դառնալ նրա յաղթական երթի դէմ, սելճուք Թուրքերի մեծ պետութիւնն էր եւ այն էլ նախօրէին բաժանուել էր ամիրայութիւն - ների, որոնք կը նախընտրէին իրար պա - տառոտել, քան ընդհանուր ճակատ յար - դարել նորայայտ ընդհանուր թշնամու դէմ:

Պակաս դեր չէին խաղում նաեւ Մոնկոլների հետախուզական - նախնական ար - շաւները, որոնցից յետո՛յ միայն ապտպայ պատերազմների ու նուաճումների համար բազմակողմանի հարուստ ու ապահիչ տեղեկութիւններով, նրանք յարձակւում էին իրենց նոր զոհերի վրայ: Եւ եթէ վստահ էլինէին իրենց յաղթանակի ապահովութեանը, ոչ մի յարձակում էլ էին նախաձեռնի: Մի՞թէ պակաս խօսուն է, օրինակ, այն փաստը՝ որ նրանք սելճուքեան ամիրայութիւնների ու սուլթանութիւնների վրայ արշաւի գնացին միայն Անդրկովկասը նուաճելուց յետոյ, հայ - վրացական ու հարեւան միւս զինական ուժերն իրենց դումարելուց յետոյ:

Եւ, ի հարկէ, չի կարելի մոռանալ նաեւ Մոնկոլների ռազմավարական քաղաքականութիւնը, որի կազմակերպիչները ռազմատենչ, արիւնռուչ ցեղապետներն ու առաջնորդներն էին, իրականացնողներն էլ՝ օրօրոցից ի վեր պատերազմի ու աւերածութիւնների վարժեցուած զինուորութիւնը: Նրանք կեանքում գիտէին միայն կռուել եւ յաղթել կամ մեռնել: Նրանք նուաճած երկրների ռազմական ամբողջ ուժը վերցնում էին իրենց հետ, իսկ քաղաքային բնակչութեանը ոչնչացնում՝ որպէս թիկունքի վտանգաւոր օճախ: Մասնատում էին իշխանութիւնները, ոչնչացնում այս դէպքում կարող էին լինել միայն հզու կամակատարները, նոյնիսկ իրենց զօրքերի շարքում անձնազոհ ու քաջ կռուողները, բայց երբե՛ք վճռական ուժ՝ իրրեւ նոր տիեզերակալական տիրապետութեան հակառակորդներ:

Եւ, վերջապէս, մի հարց եւս. Թաթար - մոնկոլական տիրապետութիւնն ի՞նչ բերեց նուաճուած ժողովուրդներին: Զի՞ որ, օրինակ, Ալեքսանդր Մակեդոնացու արշաւանքներն ու նուաճումները իրենց յետեւից թողեցին հելլենիզմը, որը քաղաքական ու մշակութային վիթխարի առաջադիմութեան կրողն էր, եւ նուաճուած աշխարհը նրա հետ ոտք դրեց զարգացման մի նոր ու բարձր փուլ:

Համատարած Ղազուխնին, որ Թաթար - մոնկոլների բռնութիւնների ականատեսն է եղել եւ նրանց կենսագրութեան ամե - նաարժանահաւատ աղբիւրներից է, տըւել է մի բնութագրութիւն, որը ճշմարիտ է եւ հաստատւում է մնացած բոլոր աղբիւրների վկայութիւններով: «Եթէ այսուհետ հազար տարուայ ընթացքում այլեւս ոչ մի ազգ էլ չլինի, դարձեալ անհնար կը լինի վերացնել մոնկոլական արշաւանքների ու տիրապետութեան հետեւանքները, աշխարհը չի կարողանայ վերադառնալ իր այն բարգաւաճ վիճակին, որ ունէր մինչեւ այս դէպքերը»:

Ռուս պատմաբանները պնդում են, որ Մոնկոլների մեղքո՛վ իրենց երկիրն ամանման մնաց եւրոպական երկրների առաջընթացից եւ զամուեց միջնադարեան խաւարին ու տարկուէհանը:

Ուրեմն, Մոնկոլները մեր աշխարհը, իրենց տիրապետութեան տակ ձգած աշխարհը՝ ծայրից ծայր, յետ նետեցին հազար տարով: Քաղաքակրթութիւնը հազար տարուայ ընթացքում չպէտք է կարողանար վերականգնել իր կորուստները: Եւ հրաշք պիտի լինէր, եթէ մի ժողովուրդ նման տիրապետութեան տակ կարողանար ոտքի կանգնել, առաւել եւս՝ իրեն վիճակուած հազարամեայ յետամնացութեան խորխորատները յաղթահարելով, վերադառնալ իր քաղաքակրթ վիճակին:

Հայաստանը ժամանակի քաղաքակրթ աշխարհում առաջինն իր ուսերին զգաց Թաթար - մոնկոլական լծի անտանելի ծանրութիւնը եւ, առանց չափազանցութեան, իրերի դժբախտ բերումով՝ միշտ էլ մնաց այդ ծանրութեան կենտրոնի ներքոյ:

Եւ այսպէս. երկիրը զանւում էր մոնկոլական տիրապետութեան տակ, ժողովուրդը՝ ենթակայ նոր տիրակալների անսանձ կամայականութիւններին: Մի կողմից էլ Մոնկոլների հաճոյակատար տեղական իշխանաւորներն էին կեղեքում խեղճ աշխատաւորին: Եւ այդ անյոյս ու անհեռանկար իրականութիւնից զանգատուելու Ծրիկն այսպէս է ներկայացրել Թաթար - մոնկոլական տիրապետութեան պատկերը.

«Հիմիկ դժարեց քաւներս,
Որ թաթարն ելաւ թագաւոր,
Զրկեց զամենայն աշխարհ
Ու գողերն եդիր մեծաւոր»:

Հայ հոգեհայեաց զօրապետները հարկադրուած էին օտար բռնակալութիւնը նոր նուաճումների օգտին զոհաբերել այն արիւնը, որ խնայել էին սեփական հայրենիքի պաշտպանութեան համար: Սակայն նրանք այս նոր ռազմերթերն օգտագործում էին նաեւ յանուն պղծագործ դրծերի. հարաւային նահանգներում հայրենակիցներին էին փրկում սելճուքեան տաժանակրութիւնից կամ հէնց Մոնկոլների դաժանութիւններից: Օտար կըրներում փնտռում - գտնում էին Հայաստանից տարագրուած ձեռագիր մատեաններ եւ ուրիշ արբազան հարստութիւններ, վերանուաճում կամ եռ գնում Մատենադարանում պահպանուող բազմաթիւ ձեռագրեր կան, որոնց յիշատակարանները պատմում են հայ զօրավարների ու զինուորականների անշահախնդիր նուիրատուութիւնն այս գործին: Կիրակոս Գանձակեցին յիշում է Զաքարեանի որդի Աղբուղային ու Գրիգոր Խաչենցուն, որոնք բազմաթիւ ձեռագրեր էին ազատագրել ե՛ւ պատերազմով, ե՛ւ Մոնկոլներին վճարած մեծամեծ փրկագիներով: Աւում է՝ Մոնկոլներն իրենց նուաճած ձեռագիր մատեանները Հայրենիքին էին վաճառում բազմապատիկ թանկագներով, որովհետեւ տեսել էին, որ բանք ոչինչ չեն խնայում այդ ձեռագրերի համար: Եւ վերանուաճուած կամ վերագնուած հայրենի ձեռագրերը բերում, նուիրում էին հայրենի պատերների վանքերին ու եկեղեցիներին:

Համատեղ մղած պատերազմներով յարաբերակցութեան Մոնկոլներն ու Հայերը: Բայց նրանից յետոյ նոր բռնակալներն ամենանձն էին կողոպտում իրենց ողորմելի ծուխեանը յանձնուած ժողովրդին:

Նուաճուած քրիստոնեայ ժողովուրդների վիճակն աւելի անտանելի դարձրեր Մոնկոլները մահմեդականութիւն ընդունեցին: Դրանից յետոյ նրանք հպատակներին բռնութեամբ իրենց հաւատին էին դարձնում, իսկ ընդդիմացողներին կոտորում կամ քաշում ահռելի հարկերի տակ:

Ուլճէյթու խանն էր (1304 - 1316 թթ.) այս գաժանութիւնների ղեկավարը: Իսլամ մի կրօնին դառնալով, նա իր անունն էր փոխել՝ կոչուելով Մոհամէտ Խուտապանտա: «Խուտապանտա»՝ «աստծու ծառայ» անունը հայ հեղինակները չատ սիրեցին, դարձրին «Խար պանտա», որ նշանակի «էշի ծառայ»:

Ստեփանոս Օրբելեանը վկայում է, որ այս արնախում մոլեռանդի եւ յետնորդ

ՋՕՐԵԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

«Մ՛որ հարցումները պէտք է հարցնել»

ԽԱՉԻԿ ԹԷՕԼԷՕԼԵԱՆ

Ի պատասխան Փրոֆ. Քորթեանին, եւ քանի որ հայ մատենագրականը յաճախ փորձած է միջազգայինը ազգայինի վերածել, փորձած է հայագիտութեան երբեմն մամուլ մտածումին պատուաստել դուրսէն բերուած՝ պղտատու մտածումը: Այս իմաստով «ազգային» մատենագրական ըլլալու ինքնին արդահատելի փորձ մը չէ: Դժբախտութիւնը ան է որ մեր մատենագրականութիւնը չէ մտածած այնպէս մը՝ որ կարենայ արտադրել «արտածուելու» արժանի դաղափարներ: Մնացած ենք ներածող անտեսութիւն մը՝ մատենագրական մարզի մէջ, թէեւ պատմական - ընկերային պատճառները բարդ են:

*Ասոք առաւ Տիգրան Շերվանեան, պէյրութէն՝ Փալանճեան ձեմարանէն, ապա՝ Փարիզէն: Այս օրերուն կը պանուի Նիւ - Եորք եւ կրցած էր ներկայ ըլլալ Զօրեան Հիմնարկի գումարած այս կարեւոր հանդիպումին: Շերվանեան լուսը որ ինք կ'ուզէ արտայայտել իր համաձայնութիւնը՝ Թալիպեանի եւ ուրիշ խօսողներու, որոնք չեչտեցին առանց նախորոշուած նպատակի մտածելու կարեւորութիւնը: Պէտք է ազատ զգանք մեր միտքը փոխելու, նոյնիսկ մտածելու եւ խօսելու երբ համոզուած չենք մեր ըսածներուն: Մտածումը կրնայ համոզումներու յանդիլ, սակայն անոնցմով սկսելու պէտք չունի: Պէտք է յաճախ մտածել թէ ինչպէ՞ս կըրնանք հին համոզումներ դլխիվայր դարձընել, անոնց հակառակը մտածել: Օրինակ, ըսաւ ան, վաթսուն տարիէ ի վեր կ'ողբանք որ Ջարդը եղած է, մենք դուրսն ենք, Սփիւռք ենք, իրենչ ահռելի բան: Հասկընալի է թէ այսպէս մտածելու պատճառներ կան, սակայն սկսինք միւս կողմէն մտածել: Ի՞նչ կը պատահի երբ ըսենք՝ սեռանչելի բան՝ որ Սփիւռքը կայ: Կան անձեր, որոնք կը դայթակղին. այդ ոչինչ: Ազատ մտածումը կրնայ հետեւցընել սա կէտերը. - Հիմա որ Սփիւռք կայ, Հայութիւնը պիտի դոյատեւէ այնքան ատեն՝ որքան երկրագունդի վրայ մարդ կը մնայ: Երեւակայեցէք որ միայն համաշխարհային առումով աթոռական պատերազմ մը կրնայ աշխարհի բոլոր Հայերը սպաննել, մինչդեռ եթէ 1918-ին Թուրքիոյ եւ Գերմանիոյ չյաղթէին, Հայութիւնը, նոյնիսկ Կովկասի եւ Իրանի Հայութիւնը կը բնաջնջուէր: Այսօր ունինք Սովետական Հայաստան մը, որ բաւական զօրաւոր է, ունի որոշ տեսակի հայկական վաւերականութիւն մը, կը շարունակէ մեր անցեալի հետ կապը: Սակայն ոչ անցեալը, ոչ ալ Սովետական Հայաստանը կրնան Սփիւռքի մօտել ու նախապահիծ հայթայթել: Չչարունակենք աւազել որ պիտի չկարենանք հին հայկական գիծեր պահել - պահպանել, Սփիւռքի մէջ: Ընդունինք որ այդ անխուսափելի է, որ անելի մը առջեւ ենք, եթէ փորձենք վերստեղծել նո՛յն Հայութիւնը, որ կար Կիլիկիոյ մէջ 1920-ին կամ Պէյրութի մէջ 1960-ին: Սակայն ըսել որ անել մը կայ, չի՛ նշանակեր որ հոգիպոնները նեղ են: Սփիւռքը ունի իր կարելիութիւնները, նոր մշակոյթին մինչեւ նոր ահաբեկչութիւն: Մտածումը՝ որ կաշկանդուած չէ այն ա փրիորի ենթադրութեամբ որ հինը չչարունակելը պատճառն է միայն, կրնայ տեսնել ազատ մտածող ու թափառող մտքի տեսած կարելիութիւնները, Սփիւռք ըլլալու դրական կողմերը:

Փրոֆ. Կարպիս Քորթեան ընդդծեց Շերվանեանի յայտնած մտածումներէն մէկուն կարեւորութիւնը: Եթէ կը կարծենք թէ վաւերական հայ մնալ՝ կը պահանջէ աւանդական հայ մնալ, այն ատեն վտանգաւոր է մտաւորականութեան պատասխանատուութիւնը, ըսաւ ան: Սակայն եթէ հաստատենք որ Սփիւռքի մէջ նոր վաւերականութիւն մը կարելի է, կը մնայ միայն նոր դոյութեան սաղարթող նոր կառոյցներ ստեղծել, - ահա ա՛յն տեղ կը հասնինք թէ որքան կենսական է ազատ մտածումը որ միակ ուժն է՝ որ պիտի կարենայ նոր ինքնութիւններ որոնել, անոնց ծնունդ տուող կառոյցներ յղանալ:

Հաճելի անակնկալ մը եղաւ այն իրողութիւնը, որ միայն ակադեմական մտաւորականներ ու ղեկավար տարրեր խօսեցան այս հանդիպման ընթացքին: Ուրիշներ՝ որոնք երեսուարդ, նոյնիսկ աւելի ուրիշներ՝ որոնք երեսուարդ դարձած ուժեր են, անծանօթ մեր մամուլին ու աւանդական կազմակերպութիւններուն: Այսպէս էին, օրինակ, Պերճ Կարապետեան՝ Ուսլինկիրքեն՝ որ դալեց նոր, խնդրապարոյր մտածումներն ու մտածելակերպերը, որոնք կրնան անհանգստացնել մեզ, բայց ի վերջոյ կործանիչ վտանգ մը չեն ներկայացներ: Կրնան լաւ արդիւնք բերել, կամ ոչ մի արդիւնք, սակայն ինչո՞ւ դեկավարները այդքան կը վախնան հանրութեան առջեւ կատարուող քննադատութենէն:

(Շար. 20)

ԱՐՁԱԿԱՊԱՏՈՒՄ

ՀԱՅՏ ՆՈՎԱ

(ՊԱՏՄՎԱԾՔՆԵՐ ԿՅԱՆՔԻՑ)

Գ. ՄԱՍՆ

Ղ

ԱՂՎԱՆՅԱՑ ԱՂՎԵՍ

Ընկուզենի տակ էր նստած Մովսես Երեցը՝ շրջապատված գյուղի ծերերով: Ամենքն էլ լուռ էին, մտածկոտ: Ոչ ոք չէր համարձակվում խոսք բացել: Ամենքն էլ սպասում էին, որ Մովսես Երեցը կսկսի խոսել: Նա էլ, ասես ամենքի մտքերը կարդալով, ասաց.

- Ես գիտեմ, թե ինչու եք եկել: Ձեր սրտերը ցավ են զգում, որ Աղվանյացի Աղվեսը ձեզ ոչ հանգիստ է տալիս, ոչ էլ՝ խաղաղություն: Ես էլ եմ ցավում, որ ձեր գյուղի վրա այդ չար աչքը դրել է: Ես էլ եմ ուզում, որ նա հեռանա մեր գյուղից, որ մենք էլ ապրենք խաղաղ կյանքով, ինչպես առաջ էինք ապրում: Բայց ես ի՞նչ կարող եմ անել: Ես ձեզ նման մի հասարակ մարդ եմ, ինչպես դուք: Ես ձեզ նման ոչ զենք ունեմ, ոչ զրահ, որ կռվի գնամ նրա դեմ: Ես ձեզ նման ոչ ձի ունեմ, որ հալածեմ նրան: Ես ձեզ նման ոչ ոտքերս ունեն այնքան արագ վազելու, որ նրան հասնեմ: Ես ձեզ նման ոչ ձեռքերս ունեն այնքան ուժեղ, որ նրան բռնեմ: Ես ձեզ նման ոչ աչքերս ունեն այնքան սուր, որ նրան տեսնեմ: Ես ձեզ նման ոչ ականջներս ունեն այնքան լավ, որ նրա ոտնաձայնը լսեմ: Ես ձեզ նման ոչ քիթս ունի այնքան զգայուն, որ նրա հոտը առնեմ: Ես ձեզ նման ոչ մտքերս ունեն այնքան խորամանկ, որ նրան խաբեմ: Ես ձեզ նման ոչ ոչ մի բան ունեմ, որ նրան հաղթեմ: Ես ձեզ նման ոչ ոչ մի բան ունեմ, որ նրան հեռացնեմ ձեր գյուղից: Ես ձեզ նման ոչ ոչ մի բան ունեմ, որ նրան սպանեմ: Ես ձեզ նման ոչ ոչ մի բան ունեմ, որ նրան ոչնչացնեմ: Ես ձեզ նման ոչ ոչ մի բան ունեմ, որ նրան...

Ծերը լռեց: Նրա աչքերը լցվեցին արցունքներով: Նա ոտքի կանգնեց և, գլուխը կախ, դանդաղ քայլերով հեռացավ:

Ամենքն էլ լուռ էին

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ

Տէր եւ Տիկին Սարգիս Պետոյեան եւ զաւակները, Տէր եւ Տիկին Տիգրան Ֆերման եւ զաւակը կը ծանուցանեն թէ հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի, Կիրակի, Մայիս 6, Փարիզի Ս. Յովհաննէս - Մկրտիչ եկեղեցին, իրենց մօր եւ մեծ - մօր՝

ՏԻԿԻՆ ԹԱԳՈՒՀԻ ՊԵՏՈՅԵԱՆԻ
(ծնեալ՝ ՓԷշիշեան)

մահուան քառասունքին առթիւ։

Ի դիտումին ողբացեալին յիշատակը յարգողներուն։

×

Մեռելոցի օրը, Ապրիլ 23-ին, Ս. Էջմիածնայ Մայր տաճարին մէջ, հոգեհանդիսաւոր պաշտօն կատարուեցաւ ի յիշատակ Տիկին Թագուհի Պետոյեանի։

×

Ողբացեալին յիշատակին՝ 1000 Ֆ. «Ցառաջ»ի բարգաւաճման։

ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Համախարբերթիկեան Միութեան Ֆբանահայի չրջանի կեդր. վարչութիւնը իր մասնաճիւղերով, խոր ցաւակցութիւններ կը յայտնէ Պ. Ժօժօ Ղազարեանի, իր քրոջը, իրենց հօր՝ Ղազար Ղազարեանի մահուան առթիւ, որ տեղի ունեցաւ Ապրիլ 13-ին։

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ
ՄԱՐՍԷՅԼԻ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ

Ժագ Փէշիէշեանի *թաղման առթիւ.- Տիկին Գոյոյեան 50 ե. պ., Տէր եւ Տիկին Սարգիս Պալճեան 100, Պ. Ժան Պապայիղլիեան 300 Ֆ., Պ. Փոլ Գէորգեան 100 Ֆ., Պ. Սարգիս Փալամուտեան 200, Այրի Տիկին Բերուզ Փալամուտեան 200, Արթիւր Պօյաճեան 50, Տարօն - Տուրուբերանի Հայրենակցական Միութիւնը 100 ե. պ., 50 դպրոցին, Տիկին Մարի Նահաբեան 50 Կապոյտ Խաչին, Տէր եւ Տիկին Լիւսի Կարապետեան 50 Կապոյտ Խաչին, Տէր եւ Տիկին Ֆրանկիւլեան 100 Կապոյտ Խաչին, Այրի Տիկին Ա.Թարեան 300 «Ցառաջ»ին, Պ. Արսէն Տէր - Զաքարեան 150 Ֆ. Հայ Մշակութային Տան, 150 Ֆ. ԺԱՖ-ին, Պ. Ժագ Պօղոսեան 100 Ֆ. Տարօն - Տուրուբերանի Հայրենակցական Միութեան։*

Ադաւնի Գազանճեանի *թաղման առթիւ. - Այրի Տիկին Պէրպէր Սարգիսեան 50 ե. պ., Պ. Ժոզէֆ Տէրտէրեան 100 Ֆ. ե. պ., Պ. Սեպուհ Ճանիքեան 50 ե. պ., Պ. Խոսւարա Տէրտէրեան 100 Ֆ. ե. պ.։*

Ազնիւ Այվազեանի *թաղման առթիւ. - Տիկին Խրիմեան 100 Ֆ. ե. պ., Թէրզեան ընտանիք 100, Պ. Յարութիւն Ալիքսան - եան 100 ե. պ., 100 Սահակ - Մեսրոպ երգչախումբին, Զիլոյեանց եւ Զրահեան ընտանիքներ 100 Ֆ. Աղքատախնամին։*

(Շար.)

«ՑԱՌԱՋ» ԿԸ ՆՈՒԻՐԵՆ

Նիւ - Եորքէն Մոզոսեան ընտանիքը մէկ տարուան «Ցառաջ» կը նուիրէ Պ. Յ. Մոզոսեանի (Փարիզ 19-րդ)։

LE YAN'S CLUB

présente

SEMAINE CULTURELLE
DU 24 AVRIL

l'art au féminin

Exposition de Peinture
et de Sculpture

Daria GAMSARAGAN
Elvire JAN
Aïda KEBADIAN
Arlette KHERLAKIAN
Sonia TOPALIAN
Sonia VARTANIAN
YEVKINÉ

Vernissage le Jeudi 3 Mai
à partir de 18 heures

Exposition Vendredi 4 et Samedi 5
de 15 heures à 23 heures

Dîner à partir de 20 heures
tous les soirs sur réservation

5, Avenue Reille 75014 Paris
Tél. : 589. 20. 48

Toute défection sera indépendante
de notre volonté

- ՏԱՐԵԿԱՆ ԱՅՑ -

ՍԻՆ - ՌԱՖԱՑԼ

Կիրակի, Մայիս 6-ին, նախաճեռնութեամբ Մարսէյլի Կապոյտ Խաչի մասնաճիւղերու (Պօմոն - Ս. Ժերոմ, Պլ. Օտտօ եւ քաղաք)։ Փափաքողները պէտք է հեռաձայնեն հետեւեալ ընկերուհիներու, արձանագրուելու համար. -

ՄԱՐՍԷՅԼ (քաղաք). -	91 - 24 - 98
Ս. ԺԵՐՈՄ. -	66 - 28 - 33
ՊՕՄՈՆ. -	87 - 17 - 54
ՊՈՒԼ. ՕՏՏՕ. -	69 - 03 - 00

ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ
ԴԷՊԻ ԱԻՍՏՐԻԱ

Կազմակերպուած Ֆր. Կապոյտ Խաչի Լիանի մասնաճիւղի կողմէ՝

Մայիս - 15-էն - Մայիս 23 -

Արձանագրութիւններու եւ տեղեկութիւններու համար, հեռաձայնել մինչեւ Ապրիլ 15

888 - 92 - 51

կամ երեկոյեան ժամը 20·30էն յետոյ՝

854 - 22 - 93

ԱՊՐԻԼԵԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՄԷՋ

ԿԻՐԱԿԻ, ԱՊՐԻԼ 29

ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ԲԱՑՕՒՄ

ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ 1915-ԻՆ ԹՈՒՐՔ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԷ ՀՐԱՀԱՆԳՈՒԱԾ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 1 500 000 ՀԱՅ ԶՈՀԵՐՈՒ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ի ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԵԱՆ

ՎԱԶԳԷՆ Ա.-Ի

Ծայրագոյն Պատրիարք եւ Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց

ԵՒ Ի

ԺՈԶԷՖ ՖՐԱՆՉԵՍԿԻ-Ի

Ալֆորվիլի Քաղաքապետ, Վալ տը Մարնի Գերագոյն Խորհուրդի Փոխ Ատենապետ, Հանրային Ապահովութեան Նախարար

10·30 ՊԱՏԱՐԱԳ ԱԼՖՈՐՎԻԼԻ ՍՐԲ. ՊՕՂՈՍ-ՊԵՏՐՈՍ ԵԿԵՂԵՑԻՆ
12·30 ՇՔԵՐԹ ԵԿԵՂԵՑԻԷՆ ԴԷՊԻ ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՎԱՅՐԸ
13·00 ԽԱՉՔԱՐ-ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԻ ՀԱՆԴԻՍԱՒՈՐ ԲԱՑՕՒՄ, ԳԱՒՌՆՕ ՀՐԱՊԱՐԱԿԸ

RECHERCHE

Prêt à porter féminin en gros recherche jeune homme 25-30 ans — français correct exigé et si possible l'arabe - de préférence libanais- pour livraisons et expéditions.

Se présenter de 10h 30 à 12h 30 et de 15h à 17h.

G. KAZAZIAN
40, Rue des Jeuneurs — 75002 PARIS

ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ

ԿԱՊՈՑՏ ԽԱՉԻ Մարսէյլ քաղաքի վարչութիւնը, ընդհ. ժողովի կը հրաւիրէ իր ընկերուհիները, Հինգշաբթի, Մայիս 3, ժամը 15-ին Մարսէյլի Մշակոյթի Տան մէջ։ Կարեւոր օրակարգ, բոլորին ներկայութիւնը անհրաժեշտ է։

ՆԿԱՏԻ ՈՒՆԵՆԱԼ

Մոնմորանսիի Հանդստեան Տան դաշտահանդէսը՝ կիրակի, Յունիս 3-ին ժամը 11-էն 22։

DELTA - DELTA - DELTA - DELTA - DELTA - DELTA

DELTA

AUTO

Tél. 737.15.37

Direction : GARO TOSONIAN

43bis, Bd. Jean Jaurès—92110 CLICHY

VENTE VOITURE NEUVE ET OCCASION TOUTES MARQUES

CREDIT DE 6 à 48 MOIS

— FORD — LANCIA —
— AUTOBIANCHI — VOLVO —

DELTA - DELTA - DELTA - DELTA - DELTA - DELTA

Imprimé sur les Presses du Journal «Haratch»
83. rue d'Hauteville — 75010 Paris
Commission Paritaire : No 55935

VIENT DE PARAITRE

— SIMON AVDOYAN N° D-3179
Chants traditionnels de la région du Vaspouragan - document

RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL .... RAPPEL ....

— LIZ SARIAN	N° D-3170	Liz Sarian à Bobino
— LIZ SARIAN	N° D-3171	Chansons arméniennes
— LIZ SARIAN	N° D-3177	Chansons arméniennes
— NAREK DOURIAN	N° D-3178	Enchanté N. Dourian
— HAMLET MINASSIAN	N° D-40005	Musique populaire arménienne
— ARMINEH MARDIROSSIAN	N° D-40006	Chansons folkloriques arméniennes

—RUSSE-TZIGANE—

— ZINA ET GUEORGUI	N° D-3173	Folk Tzigane russe
— MICHA BAJANOFF	N° D-3180	Balalaïkas
— DJAN TATLAN	N° DEG 2002	Chansons russes

PRODUCTION et DISTRIBUTION EXCLUSIVE

DISQUES DOM

EN VENTE CHEZ TOUS LES DISQUAIRES

OPTIMA Tours

CETTE ANNEE
EN ARMENIE

— du 5 au 19 MAI	6 250 F
— du 2 au 16 JUIN	6 250 F
— du 21 JUILLET au 4 AOUT	6 410 F
— du 4 au 18 AOUT	6 410 F
— du 18 AOUT au 1er SEPT.	6 410 F
— du 1er au 15 SEPTEMBRE	6 410 F
— du 6 au 20 OCTOBRE	5 430 F

Renseignements et Inscriptions:

A PARIS

Sonia COUMRYANTZ
OPTIMA TOURS
12, rue Vignon
75009 PARIS
Tél. : 742. 10. 35

A LYON

VOYAGES N° 1
TOURING OFFICE PROGRES
14, rue Waldeck Rousseau
69006 LYON
Tél. : 852. 25. 64

TOURISME ET MUSIQUE
EN ARMENIE
DU 7 AU 21 JUILLET

Sous la conduite d'ALEXANDRE SIRANOSSIAN

Renseignements et inscriptions : OPTIMA TOURS
Sonia COUMRYANTZ
12, rue Vignon — 75009 Paris
Tél. : 742. 10. 35